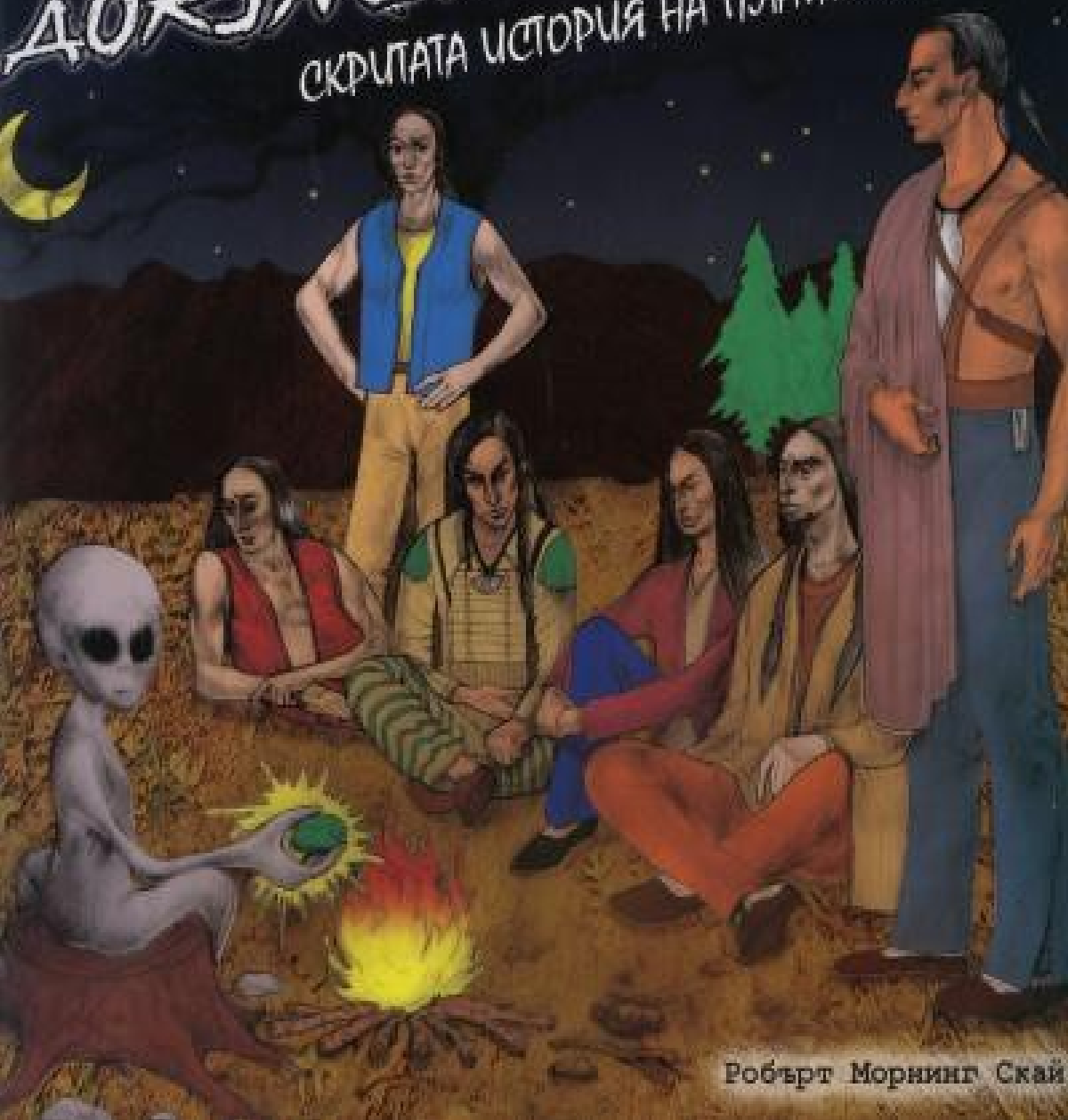

ИСТОРИЯТА НА ЗВЕЗДНИЯ СТАРЕЙШИНА
И
ДОКУМЕНТИТЕ **ТЕРА**
СКРИТАТА ИСТОРИЯ НА ПЛАНЕТАТА ЗЕМЯ

Робърт Морнинг Скай

Начало

**Историята на звездния старейшина
и
ДОКУМЕНТИТЕ ТЕРА
Скритата история на планетата Земя**

Робърт Морнинг Скай

Уводни думи

Както всяка една творба, така и тази, си има предистория.

Съдържанието на настоящата книга и нейното естество, я правят едно от малкото произведения, които задължително изискват наличието на предговор като този. Това се налага поради комплексността на самия труд и неговия амбивалентен произход. И тъй като на нас самите ни отне повече от година и половина, за да напаснем всички парченца на тази картина в детайли, горещо ви препоръчваме да прочетете следващите страници, ако искате да бъдете адекватни наред със случващото се в книгата. Информацията, която ще дадем е много и е предпоставка за осмисляне на същинския текст.

Предприемаме сегментиран подход на представяне, което на пръв поглед накъсва и размества леко хронологията и взаимовръзката между нещата, но това е начина по който всичко се случи в процеса на нашето проучване и в крайна сметка, решихме че е оптималния вариант на репрезентация.

Призоваваме ви за търпение - нещата се разкриват на пластове, ако имате нужната задълбоченост и интерес. Също така - едва ли ще стане от първия път. Затова го имайте предвид и не се стряскайте от мащаба и неясния скелет на изложението ни. Сигурни сме, че за някои от вас, впоследствие, този предговор ще бъде малка глътка въздух в сравнение със сложността на материята, в която предстои да се гмурнете. Ще бъде полезно ако препрочитате следващите уводни страници няколко пъти, докато минавате през отделните части на самата книга. Постарахме се предговора да бъде един добър помощник и справочник за читателя и ако бъде ползван коректно, може да се превърне в истински пътеводител, който да ви води по един по-приятен и полезен начин из самата материя. Точно затова, без да се стремим да ви натоварваме излишно с личната си позиция, прочетете следващите страници :)

Предисторията - началото и развитието на търсенето ни

За първи път срещнахме името на Робърт Морнинг Скай в проекта Матрицата V, където се споменава на няколко места, че в неговите трудове, се описва възможно най-точната картина на случилото се в древното ни минало - намесата на същества от други планети на Земята и създаването на човека, но представено от *извънземна перспектива* (този момент е ключов и трябва да обърнете внимание на това - по-късно ще бъде обяснено защо).

Като дългогодишни изследователи на материята за истинската история на нашата планета, разбира се - проявихме интерес. Този автор ни бе непознат, не само защото името му не бе споменавано по никакъв повод досега в България, а защото, както разбрахме впоследствие, около него има много мистерии, неизвестни и дезинформация, които го правеха трудно достъпен, *дори в САЩ*. Така започна и нашето приключение, което премина през много препятствия, но в *крайна сметка* - ни донесе удовлетворение. Това бе най-дългото и трудно разследване, което бяхме правили досега, но именно това превръща крайния резултат в нещо толкова сладко.

Бе началото на 2008 г., когато нашите опити започнаха да се манифестират на земна плоскост. Разбира се, единственият възможен първоначален подход за нас, бе интернет, като безкрайното пространство на информация от всякакъв тип. Колкото и странно да звучи обаче, именно оттук започна нашето недоумение и безпомощност. Точно така - в интернет нямаше НИЩО за издирвания от нас герой. Сега, на по компютърно грамотните от нашите читатели, трябва да им е ясно, че *няма начин*, в чудовищната по обем мрежа да няма никаква информация за нещо или някой, който е водил множество лекции пред американска аудитория, има написани над 5 книги и издадени видео и аудио презентации в някакво, макар и малко, количество. Освен, ако тази липса, не е генерирана умишлено. Така или иначе, единственото, което успяхме

да открием по това време, бяха няколко англоезични форума, чиито мнения съдържаха същите въпроси като нашите. Обикновено това бяха други читатели на Матрицата V, които подобно на нас бяха проявили съответния интерес. Нищо повече от това. Знаехме, че този автор има няколко написани книги, но не знаехме заглавията им. Разбрахме че има видео и аудио лекции, но имената им - също така, оставаха неизвестни. В интерес на истината, текста, който конкретно ни интересуваше и който, за да бъдем честни - и до ден днешен не сме открили (имаме само няколко кратки откъса от него), не е текста, който стои в момента пред вас под формата на книга. Крайният резултат, който държите в ръцете си, не е това, за което тръгнахме. Но за дълъг период от време бе единственото, което успяхме да получим.

Времето минаваше, месеците се нижеха един след друг, а ние редовно и с постоянство търсихме информация за Робърт или който и да е от неговите трудове. Наред с това, включихме своите приятели и сътрудници в САЩ, които също са дългогодишни изследователи в областта на езотериката и които също така - не бяха чували нищо за личността на този автор. Стигнахме дори до Конгресната библиотека на САЩ, която навярно се води и най-голямата в света. Отново нищо. Твърде, твърде странно...

Дълго време резултатът бе кръгла нула. Нещо, с което екипа ни просто не можеше да се примири, нещо, което само ни ентусиазира още повече. Успяхме да открием няколко аудио интервюта на Робърт (от архива на Coast to Coast и други американски шоу-програми) отпреди повече от 10 години, с лошо качество и никаква полезна информация (те могат да бъдат лесно открити и до ден днешен). Това, което се случи впоследствие бе, че издирихме всички възможни негови прояви по радиостанциите - със същия резултат - никакви използвани данни свързани с нашите интереси или настоящия статус на Робърт.

Тогава, един от нас сполучи и успя да открие нещо, което първоначално не бяхме много сигурни какво точно представлява. Това бе и първия ни пробив. За да съкратим малко историята, ще

кажем, че открихме това, което днес ви е познато като "Документите Тера" - което се явява и втора част на настоящата книга.

Това бе електронен вариант на сканирани листове, на нещо много, много старо, което очевидно бе писано на печатна машина, с рисунки правени на ръка и сглобено по чудо в някаква структура, което прилича на смислена теория. Качеството бе много слабо и стигаше само колкото да се разчита текста. Това бе и първия ни пряк сблъсък с нещо материално сътворено от Робърт. Както стана ясно впоследствие, това бе и първия му писмен труд изобщо, който се явява курсовата му работа в колежа през 60-те години на миналия век. Както казахме изглеждаше старо - такова и се оказа.

По-късно разбрахме, че това е сканирано копие от книгата, която Робърт е продавал на своите лекции в миналото.

Така се и започна. Доста дълго време, това си остана и единствения ни досег с неговите материали. Открихме няколко човека в САЩ и Англия, които имаха негови книги, но не пожелаха да ги споделят с нас по различни мъгляви съображения. Очевидно, за да има Баланс в сюжета, се случиха и две интересни синхроничности с двама американци.

Първата бе свързана с един контакт първоначално направен по съвсем други поводи, в търсенето на коренно различни информационни източници. Впоследствие, когато споменахме, че търсим материали на Робърт, се оказа, че човекът не само знае кой е той (което повтаряме дори в Америка е рядкост), но дори навремето е бил на негови лекции и е имал негова книга (която по-късно изхвърля). Чухме плюсове и минуси за нашия автор, което съвпадаше и със собствената ни преценка до този момент. Няколко месеца след това, един от нас имаше сън, в който образно и метафорично се споменаваше за една книга. Броени дни по-късно книгата бе открита "случайно" в интернет. Бе доста авангардна (писателя ѝ не е случаен човек), разпространяваше се безплатно само в електронен вариант и общо взето имаше сравнително добра и балансирана гледна точка за нещата. В сайта на автора бе

написано следното:

Веднъж бях казал, че ако някой наистина иска да ви разкаже какво се случва тук на Земята, това ще заеме не повече от 100 страници. Е, тази книга съдържа 58. Много малко хора ще придобият истинско вътрешно разбиране за написаното в нея, защото я класифицирам като книга "само за специалисти". Има няколко нелогичности, но като цяло, документа е доста точен и разказва за съществуването на скритите войни на извънземните.

Книгата от 58 страници, за която се споменава горе, е първата част на "Документите Тера."

Тези две синхроничности ни дадоха да разберем, че сме на прав Път и въпреки всички трудности - трябва да продължим.

С чужда помощ успяхме да достигнем до интернет архива на стария сайт на Робърт, който отдавна не е активен в мрежата. Много от линковете не работеха, но поне успяхме да добием представа за останалото му творчество. Вече имахме конкретна информация и най-накрая знаехме какво търсим. За съжаление в мрежата отново нямаше и дума за нито една от книгите му. Изглеждаше така, сякаш никога не са били писани. Подобни впечатления с нас споделиха и други хора, които бяха поели по същите тези следи. Нещата ставаха все по-странни. Никой човек не изчезва просто така без всякаква диря. Бе повече от очевидно, че някой подпомагаше случването на този сценарий.

Продължихме детективската си дейност. След като извършихме превода на "Документите Тера", отново започнахме да размишляваме накъде да поемем отгук нататък. Все още няхаме пълната картина, текстът сам по себе си беше непълен и на моменти неясен. Разбрахме добре сюжетната линия, благодарение на големия си опит в тези области, но осъзнавахме евентуалната трудност за масовата публика, ако текстът бъде публикуван сам по себе си. И точно когато вече нямаше какво повече да предприемем, нещата започнаха да се развързват сами.

След 10 години мълчание и абсолютно забвение, изведнъж Робърт отново се появи в публичното пространство.

За автора (официална информация)

Робърт Морнинг Скай^[1] е северноамерикански индианец. Майка му е от племето хопи, баща му е от традицията на апачите. По стечение на обстоятелствата остава сирак като много малък и е отгледан от своите дядовци. Отрасял е в традиционната индианска среда под влиянието на съответната култура и светоглед. Дълги години не се е сблъсквал с т.нар. "цивилизован свят" и чак впоследствие научава английски език, което в началото му е доста трудно.

По професия е изпълнител на индианските ритуални танци на своята култура и има собствена труппа, с която, през по-голямата част от живота си е обиколил САЩ и света (което прави и до ден днешен). Танцува със своето семейство по древните свещени места, като Стоунхендж, земите на аборигените в Австралия и т.н. Той е единственият човек, който е допуснат да направи церемония на върха на Великата египетска пирамида. В продължение на над 30 години, в свободното си време, извършва своите многостранни изследвания в областта на етимологията, истинския произход на религиите, НЛО, извънземните и т.н.

За автора и продължението на нашата сага (допълнителна информация)

Много трудно "хванахме спатиите" на Робърт. Когато в един момент той се появи отново, след 10 годишно отсъствие от публичното пространство, маниерите и информацията му бяха много различни от малкото, което знаехме за него. Можехме да усетим, че цялостната му вибрация бе променена, а за старите му изследвания и разработки (които всъщност ни интересуваха), той самия говореше много накратко и предпазливо. Започнахме да разбираме слуховете за това, че на няколко пъти в миналото е бил посещаван от ЦРУ и навярно съзнанието му е било изменяно. Нещо, на което преди, не знаехме по какъв начин да гледаме. Отвъд всякакви теории на конспирацията обаче, много важно е да отбележим, че макар Робърт да е един от малкото изследователи, които никога не са били твърде публични и известни (както вече споменахме, не е популярен дори в родните си щати), той е от тези, чийто живот наистина е бил заплашван многократно. Именно затова са и честите му изчезвания и появявания в миналото. Човекът е ставал обект на психически тормоз, офисът му е разбиван няколко пъти, като са били отнемани конфиденциални файлове от компютъра му. Караваната, с която пътува с трупата си из страната, е ставала жертва на "случайни" вандали. Накратко, Робърт е понесъл големи загуби в живота си, но обещанието, което е направил на дядо си не можело да бъде нарушено на никаква цена (за какво точно става въпрос, ще стане ясно след малко).

Кулминацията на тази поредица от вмешателства в живота му обаче, се случва, когато един ден, пътувайки със своята кола, друг лек автомобил започва да го блъска изотзад агресивно и го избутва от пътя. Актът е брутален и очевидно умишлен. Апропо, датата на която "инцидентът" се случва е 6 юни, 1996 г. Кое то нумерологично е 6-6-6. На грамотния читател, интересуващ се от материята, ще оставим да се досети, кой точно обича да си играе с дати, часове и

СИМВОЛИ.

Това е и точката на пречупване на Робърт - посланието е ясно отправено - пределът на търпимост е изчерпан. Когато това се случва, той е със семейството си в колата и в крайна сметка решава, че трябва да се оттегли от публичност, заради тях, защото все пак има отговорности отвъд тези към дядо си. И така, той напуска НЛО сцената за дълги години. Това, което разбрахме, е че преди да го направи, той е помолил няколко ключови човека да премахнат всякакъв спомен за неговото творчество и най-вече "Документите Тера" от интернет пространството. Научихме че е бил принуден да го направи. На всички линкове, на които някога е имало информация за него или трудовете му, излизаше надписа:

ОТКАЗАНО Е РАЗРЕШЕНИЕ ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ТЕЗИ МАТЕРИАЛИ

Както вече казахме, това се случва преди повече от 10 години.

В момента, в който "Документите Тера" бяха преведени на български език и започнахме да буксуваме на едно място в опита си да измислим как да се свържем с автора и да преговаряме за авторските права над творчеството му, той сам дойде при нас. Или по-точно - появи се отново, с нов уеб-сайт. Започнахме кореспонденция. Но за да бъдем прями - започна монолог или иначе казано - самостартира се нова, подобрена версия, на нашите ходения по мъките. Писахме множество писма, от различни електронни пощи месеци наред, без абсолютно никакъв отговор. Типично в стила на конспиративната материя, с която се занимаваме, започнахме да се питаме дали писмата ни изобщо достигат до своя получател или не. Дали тези писма някога стигнаха до Робърт - не знаем и до ден днешен. В крайна сметка, чрез трети човек, за който разбрахме, че има връзка с нашия автор, успяхме най-накрая да се свържем с г-н Морнинг Скай. Ако си мислите обаче, че това е края на историята, просто погледнете още колко страници остават от този предговор - точно така - всичко

тепърва започва!

Разменихме успешно няколко писма с Робърт. Няколко писма, в които осезаемо се усещаше липсата на всякаква конкретика и ангажимент. Затова пък попълнихме представата си за това, докъде може да се разпростре палитрата на общите приказки. След това контакта изведнъж - отново секна. Наистина започнахме да губим търпение, това вече продължаваше твърде дълго. Последваха отново няколко месеца мълчание. Кръга от хора около Робърт, с които се бяхме свързали, също спряха да отговарят на молбите ни за помощ - сигурно вече им бяхме дошли до гуша.

Така или иначе, след непрестанно писане на писма, в един момент отново получихме включване. Този път нещата изглеждаха сериозни. Преговорите започнаха да се водят и ситуацията ни наистина се взе под внимание. Междувременно закупихме on-line няколко от материалите му, които той отново предлагаше. Един от тях бе "Историята на Звездния Старейшина", чийто превод завършихме наскоро и който се явява и първа част на тази книга. С две думи, за известен период от време - имаше с какво да занимаваме съзнанието си и движение по трасето наистина бе налице, за разлика от самото начало на търсенията ни.

Тогава, в края на септември, 2009 г., точно когато вече потривахме ръце пред финалната лента, сайта на Робърт *отново* бе премахнат след като бе работил само няколко месеца. Това бе шок и не предвещаваше нищо добро за нас. Така се и оказа. В опита си да завършим преговорите, получихме следното:

"Господа, не аз премахнах сайта си от интернет пространството. Задавате ми въпроси, на които не мога да отговоря. Неспособен съм да дискутирам "Документите Тера" или другите тематики, които преди обсъждахте. Не мога да бъда по-ясен от това: не мога да дискутирам "Документите Тера". Това означава, че считано 21 септември, вече не мога да ви помогна."

Робърт

И макар за един кратък миг да се почувствахме по някакъв странен начин част от случването на сцената на истинската световна конспирация, бързо осъзнахме, че ръцете ни се връзват по много лош начин за пореден път. И сега - беше по-сериозно от всякога. Навярно защото се случваше пред очите ни, а до този момент бяхме слушали само истории. Вече можехме да усетим, за какво *наистина* става въпрос. След като новия сайт на Робърт бе свален, нямаше никакъв интернет архив за него. За пореден път - сякаш никога не бе съществувал. Някой се беше постарал. Отново.

Всичко това обаче има една положителна страна и може би повечето от вас вече са се досетили коя е тя (точно затова и ви досаждаме с тези всевъзможни детайли вече толкова страници - за да можете да видите). След всичко случило се: грабежи над неговото имущество, смъртни заплахи и предупреждения, след 10 годишно отсъствие от публичен живот, след завръщането си и повторното публикуване на крайъгълния камък на своето дългогодишно проучване - Робърт отново е "свален от ефир" доста скорострелно. Процедурата отне само няколко месеца. На нас, това ни говори нещо и твърдо смятаме, че не си въобразяваме. Макар да има твърде много обстоятелства около всички тези събития, които никога няма да достигнат до нашето знание, в неговите материали има нещо, което очевидно никак не се харесва на някои хора. Случващото се е доказателството за това, че в "Документите Тера" има много истини. Също така, това е много добра отправна точка за нас като зрители, от която можем да направим някои наистина интересни наблюдения. Например: само се замислете колко много известни и масови автори в окултните и конспиративни кръгове биват оставяни да заливат пространството с всякакви теории, книги и DVD формати; и в същото време колко бързо един обикновен, асоциален индианец (с твърде ограничена публика) и информацията, която има да предложи, биват потулявани систематично в продължение на години. Кое то за пореден път показва, че истинските парченца от голямата картина не се крият в супермаркета.

Няколко дни след повторното сваляне на сайта на Робърт, той написа, че ще се върне обратно on-line на 1 януари, 2010 г. На въпросната дата обаче излезе със следното съобщение (с някои малки съкращения):

"На 21 септември, 2009 г., всичките ми уеб-сайтове бяха премахнати. Бях лош, разкрих неща, които не трябваше. Бях сгълчан, бях поправен и се извиних на "Пазителите". Бях известен, че секцията "Тайни Пътувания" е все още под въпрос. Новата дата, на която смятам да направя своето изявление, сега е 1 февруари. Моите извинения, така се случва в... "света". В допълнение, има някои теми, които няма да засягам повече. Благодаря ви за търпението..."

На всеки човек, отделил поне известно време за проучването на контрола над съзнанието и програмирането на хора, горното съобщение трябва да му е ясно като българската азбука. Ключови думи като "бях лош" ("I was bad" може да се преведе и като "бях непослушен" и точно такъв е случаят според нас), "Пазителите" и други неща, които просто орязахме, са очебиен репер за програмиране. Няма да се впускаме в това, защото нямаме нужното място, а и всичко ще отиде в съвсем друга посока. Надяваме се някой ден да издадем профилирана книга по въпроса. Забележете какво се случва обаче впоследствие.

Откакто сайтът бе свален повторно през септември, минаха още почти 6 месеца. Междувременно превода по "Историята на Звездния Старейшина" бе завършен и отново бяхме в изходна позиция. Никой не отговаряше на писмата ни, както може би се досещате. Раздразнението от безпомощността ни започна да добива материални размери.

Дойде и заветната дата 1 февруари, 2010 г. Кой може да предположи каква бе една от заглавните страници на новия сайт на Робърт? Да, очевидно, тази която ни направи най-голямо впечатление беше:

"Документите Тера" са грешни!

Тук вече започнахме да се смеем с пълен глас. Защото, който може да вижда отвъд фасадата на нещата, може да бъде единствено щастлив.

Както и да е, г-н Морнинг Скай е просто поредното доказателство, че когато не можеш да пречупиш волята на някого, можеш да програмираш съзнанието му. Иронично е, че той казва същото в своя настоящ труд.

След повторното вдигане на сайта се свързахме отново с нашия индиански приятел. Той не помнеше кои сме, за какво искаме да говорим и нашата дълга кореспонденция и предистория, която имаше с нас.

След 2-3 писма той отказа да даде правата за материалите си без никакви обяснения "защо" и това бе края.

Точно така. Издаваме книгата без права.

"Историята на Звездния Старейшина" (официална информация)

Интересните години от живота на Робърт (и тези, които ни касаят по същество), са неговите ранни такива. Именно тогава той научава историите за "съществата от звездите" (както ги нарича той), от своя дядо.

За да не разказваме предварително книгата, ще кажем само необходимото, за да се проследи хронологията на събитията от читателя. През 1947 г., малко след разбиването на диска в Розуел (всъщност има няколко катастрофи в областта в тази година, но това не е широко известен факт), друго НЛО се разбива в близост до индиански пустинен резерват. Индианците успяват да спасят един извънземен от останките на катастрофиралия летателен апарат. Впоследствие, съществото започва да контактува с тях и в знак на благодарност им разказва истинската история на Земята и човека. Дядото на Робърт е един от шестимата индианци, които спасяват създанието и запазват спомена за извънземния и неговата история. Впоследствие, на нашия автор му е разказано за случката и той става един от носителите на това поверено знание.

"Документите Тера - Скрытая История на Планетата Земя" **(официална информация)**

И така, времето минава, Робърт се превръща в юноша. През всичките години от живота си в резервата дотогава, той никога не поставял под съмнение историята на дядо си за Звездния Старейшина (така шестимата индианци наричат извънземния, който спасяват) и това, което той е разказал.

Тогавя Робърт влиза в колеж и решава да провери дали може да намери някакви исторически следи на разказаното, поставяйки го под въпрос за пръв път. Записва се в независима програма за усилено изучаване на религията, която му дава възможността да получи достъп до много древни записи и по този начин да докаже или отхвърли историята на Звездния Старейшина. Така, след три години на постоянно четене и ровене в най-античното ни записано минало и в религиозните учения на всички народи, нашият герой създава своята дисертация. Озаглавява я "Тера - Една Скрытая История на Планетата Земя". Тя е тотално отхвърлена от неговите ръководители и едва не бива изхвърлен от колежа заради нея. Един от преподавателите му обаче се застъпва за него, което позволява на Робърт да завърши успешно образованието си. Отритнат от официалната историческа сцена, той решава да пробва да представи своя труд на НАО обществеността в Америка. За негова изненада, там също се изсмиват в лицето му. Това се случва преди повече от 40 години. Робърт се отчайва и прекратява опитите си завинаги. Или поне така се зарича отначало.

Минават няколко години и дядото на Морнинг Скай си отива от този свят. На смъртния си одър, стария индианец кара внука си да обещае, че ще опита да разкаже тяхната история на хората, поне още веднъж. Верен на традициите си, нашия герой обещава.

И така, в началото на 90-те, Робърт пътува до Австралия с вече сформирания си танцов състав, където изнася едно от своите представления на един етнофестивал. В ъгъла на една от

множеството сергии на панаира, покрай които индианеца минава, той забелязва брошури свързани с местен НАО клуб. Робърт се заговаря с човека зад сергията и разказва накратко своите знания по въпроса за извънземните. Впоследствие този човек го свързва с издателя на небезизвестното австралийско списание Nexus, който публикува неговата история. Дотогава, Робърт изобщо не бил предполагал, че по тези въпроси вече се говори толкова свободно. Удивява се от разнообразната литература по тематиката и започва усилено да чете, дотогава непознатите му автори като Бил Купър, Роджър Лиър, Боб Лазар, Вал Валериан, Захария Сътчин и т.н.

Благодарение на списание Nexus, за Робърт най-накрая се чува и в Америка. Интересът се засилва, отзивите са добри. И така, чак 30 г. след написването на "Документите Тера" индианецът изнася 51 лекции за 52 седмици по въпросите за Звездния Старейшина и извънземните. Междувременно той не спира да проучва древните езици, взаимовръзките между митологиите и постоянно допълва своите материали с нова информация, потвърждавайки и обогатявайки основния скелет на първоначалното му изследване. Появяват се над 5 000 страници текст, пълни с препратки и реална документация. Впоследствие се ражда и втората, допълнителна част на Документите Тера", която е сравнително кратка (също поместена в настоящата книга). Тук е мястото да се каже, че не може да се отрече едно от достойнствата на Робърт. Той никога не пропуска да каже: "Не вярвайте на мен, отидете и проверете сами! Подлагайте на съмнение всичко, което ви казвам?"

Така че не вярвайте на тази книга. Проверете я. Така или иначе, "Документите Тера" дори не са били писани, с цел да бъдат публично достояние. Това е била курсова работа, за много тесен кръг читатели. В крайна сметка - кръгът от хора, които са способни да разберат значимостта на материала остава също така тесен. И факта, че тази информация вече е публична - не променя това.

"Историята на Звездния Старейшина" и "Документите Тера" - Скритата История на Планетата Земя" (детайли и

допълнителна информация)

Ако казаното дотук бе просто опит да се създаде представа на читателя за цялостната вибрация и рамка на нещата, то това, което ще прочетете оттук нататък, е онова, в което именно трябва да се вникне в дълбочина.

Иронично или не, българското издание на тази книга е първото сериозно издание на материала въобще. В САЩ книгата никога не е била правена както трябва. В самото начало е представлявала копие от ръкопис на печатна машина (този, за който споменахме по-рано в предговора), който се е продавал на ръка единствено на лекциите на Робърт. Последният вариант, който успяхме да закупим от сайта му преди да бъде свален, представлява нещо в същия дух - листове изпечатани на принтер, хванати с телбод. Така че това е не само първия чуждестранен превод на материала (кой би предположил, че ще е точно на български?) в света изобщо, но и първия опит за сериозното му издаване от самото начало на неговото съществуване. В известен смисъл това прави начинанието доста специално. Някои ще се запитат "защо"?

Просто защото в оригинала на книгата няма никаква система. А за да сведем нещата до една смилаема консистенция, се наложи да създадем определен вид порядък, който да свързва отделните компоненти и да ги прави достъпни. Това отне време. В крайна сметка се получи трети продукт, който не може да бъде открит никъде другаде по света и именно в това се състои уникалността на настоящето издание.

Като за начало - "Историята на Звездния Старейшина" и Документите Тера" са две различни и отделни книги. Макар първата да се явява предистория на втората, те никога не са били едно цялостно издание и не са били предлагани или продавани като такова. Ние ги обединяваме с цел яснота.

"Документите Тера" се явяват на бял свят през 1966 г., когато Робърт е в колежа. Те са изследване базирано на разказа на дядото на Морнинг Скай. Разказ, чието случване е описано възможно най-

достоверно в "Историята на Звездния Старейшина", която е написана доста години след Документите Тера". Хронологично, Документите Тера" са много години преди написването на "Историята на Звездния Старейшина". В настоящата книга обаче избрахме да подредим нещата по хронологията на тяхното случване, а не тяхното написване. Затова "Историята на Звездния Старейшина" разказвайки случката на дядото на Морнинг Скай, която става повод за написването на Документите Тера", е сложена на първо място. Малко е комплицирано, но когато един път се разбере схемата - става лесно.

Обединихме двете книги в една, защото за нас са такива - една обща история. Има и други причини, които алузирахме в началото.

Документите Тера" са много тежки като наситеност на информацията. Както се казва - "няма празно" в тях. Това ги прави трудни за четене. Много пъти ще я оставяте и ще пуфтите докато се мъчите над нея, изгубени сред десетките имена и събития. Именно затова решихме да включим в картината и полу-романизираната версия на нещата, която се явява "Историята на Звездния Старейшина". Тя играе ролята на "омекотител" на същинската информация (която е Документите Тера"). Човек може да се връща към нея отново и отново докато анализира ядрото и поради свързаността на нещата - нишката не се губи. Нека контраста не плаши читателя. Докато Документите Тера" ще си остане натоварваща за неподготвения читател, "Историята на Звездния Старейшина" е нейна противоположност. Тя е развличаща, от време на време хумористична, дори малко странна за нашия вкус. Това се дължи на особеността на индианската култура и общуване. На моменти може да бъде и малко дразнеща поради наивитета на диалога. Случи се така, че четохме и преведохме "Историята на Звездния Старейшина" много след четенето и превода на Документите Тера" и амплитудите наистина бяха големи. Това обаче има своя собствена красота. Конструирайки текста по настоящия начин, смятаме, че много трудности, които ние самите срещнахме в процеса на вникването в нещата, ще бъдат избегнати.

Текстовете се допълват и след прочита на "Историята на Звездния Старейшина", същината на "Документите Тера" се разкрива наистина по друг начин. Някои неща се понапасват, липсващи парченца се допълват и създават по-голяма картина, отколкото всеки един от двата текста поотделно. Който не вярва в това, може да пробва да започне да чете направо втората част и ще разбере за какво става въпрос. Което ни подсеща да кажем, че има различни подходи в начинанието тази книга да бъде усвоена.

Тъй като ровехме твърде дълго в тази материя и говорихме с много хора, събрахме много различни гледни точки.

Документите Тера" се явява втора част на настоящето издание, но сама по себе си, тя също е разделена на две части - древна и съвременна история. Съвременната история е под заглавието Документите Тера II" и е написана като допълнение към оригиналната първа част, чак след години. Някои хора започват да четат първоначално именно нея. Т.е. - от съвременното към древното (за по-запознатите - по подобен начин е конструирана и книгата на Джим Марс "Господство и Потайнство"). Това е възможен подход и сме срещали твърдения на читатели, че така книгата е по-лесно смилаема. Всичко е субективно. Както винаги - трябва да откриете своя начин да се приспособите към текста.

Тук е мястото да отворим една голяма скоба, която може да бъде възприемана и в духа на нещо като предупреждение. *Книгата наистина не е за всеки.* Твърдим това без всякакви превземки и изхвърляния. Този материал е за *много напреднали* в конкретната материя хора. За останалите - той просто ще бъде неразбираем. На това се дължи и крайно ограничения тираж, който пускаме - просто знаем какво издаваме и знаем точно колко човека ще го оценят - много, много малко.

Аудиторията, която настоящата книга ще обхване, се заключава в хората, които най-малкото, са чели Захария Сътчин, Алън Алфорд или Греъм Хенкок (изброяваме ги като най-познати в България). Всъщност, познанството на поне един от тези трима автори е почти задължително условие за налична адекватност при сблъсъка с

работата на Робърт Морнинг Скай. Най-интересното в случая е, че Документите Тера" се раждат през 66-та година на миналия век, а Дванадесетата Планета" на Сътчин излиза чак през 76-та, което отдалечава двата материала с 10 години в полза на настоящето издание. За хората чели Сътчин, Документите Тера" ще са наистина едно безценно четиво в контекста на тяхната първородност. Приликите между двата материала са учудващи и затова е важно да отбележим хронологията на нещата - когато Документите Тера" излизат, Робърт не е можел да ползва изследванията на Сътчин, тъй като през 66-та, последният дори не е бил играч на сцената. Всичко написано е резултат от личните изследвания и проучвания на Морнинг Скай, който е напасвал сам-самичък парченце по парченце. Наистина монументален труд. Чак през 90-те, когато интереса на Робърт е възроден в дълбочина отново (заради австралийската връзка), той разбира за съществуването на материалите на Захария и много други автори и сам се удивлява от приликите между техните и неговите изследвания. Да не говорим, че допреди 66-та, лично ние нямаме информация някой да е говорил за рептилии и сиви в конкретика и детайли. За пръв път това става в дълбочина с излизането на "Матрицата I" на Вал Валериан през 88-ма година. Така че материала на Робърт има много достоинства, които го правят уникален пионер в много области. За тези, които се съмняват в достоверността на автора, можем да предложим да прегледат и други негови трудове - това ще ви убеди, че човека не е просто преписвач - той наистина е свършил своето.

Етимологичните му изследвания на древните езици са удивителни и говорят за десетки години задълбочени проучвания.

И за да изясним още веднъж "Документите Тера" са дело на Робърт Морнинг Скай, а не на неговия дядо. Разказът на дядо му и неговите другари за случилото се с извънземния, който спасяват и историите, които това същество им разказва относно истинската история на нашата планета и раса, са само скелета на изследването, което Робърт прави. Всичко в "Документите Тера" е плод на

проучването на автора, което взима за основа (с цел да провери) информацията дадена от извънземния. Обстоятелствата около създаването и това, което то разказва са описани в "Историята на Звездния Старейшина", но "Документите Тера" са ядрото на нещата, въпреки че са създадени на базата на другото.

Дано всичко това хвърля малко яснота върху структурата на материала и улесни читателя.

Забележки

Книгата е различна. Различна от всичко, което досега сте чели. По себе си знаем как различаващото се от всичко досега четено бива смилано - трудно, ако изобщо начинанието завърши с успех. Макар за тези, които са чели Сътчин материала да не се окаже много шокиращ, текста предлага много различна гледна точка по доста показатели. Например има тотално разминаваща се представа за това, кои са основните извънземни раси виновни за колонизацията на Земята и създаването на човека. Представа, която ще дойде нанагорно на много изследователи. Има неща, които могат да се срещнат само в този материал, детайли, които ще откриете само тук. Нека читателят има предвид, че истинските истории са винаги много различни от останалата ню ейдж дезинформация пускана от различните правителства по света. Все пак, това е *скритата история* на нещата, което предполага, че тази специфична линия от нашето минало умишлено е била прикривана и замествана с други (арте)факти. Нека се има това предвид и нека подхода към информацията да бъде в стил "отворено съзнание" - тя се разкрива на пластове и доказва себе си само в процеса на задълбочаването.

И тъй като книгата има малко допирни точки с други изследвания по въпроса, най-добрата аналогия, която можем да направим, е че Робърт Морнинг Скай е северноамериканския вариант на Кредо Мутуа. За навлезлите по-навътре в тази материя, това би трябвало да бъде достатъчно красноречиво. Просто Робърт е много по-

обстоятелствен от Кредо и очаквайте да бъдете загрупани от купища малки късчета детайли, които просто не могат да се асимилират в цялост от първия път, особено от тези читатели, които досега не са се ровили из земните митологии.

Време е да се задълбочим малко повече и в минусите на материала, покрай които няма как да не споменем още няколко плюса.

Като изследователи (на първо място) и издатели (на второ), не си правим никакви илюзии относно качествата на текста. Той има своите много силни страни, които го правят уникален сам по себе си, но има и своите пропуски. Който иска да създаде *изцяло свое собствено мнение* относно това, нека не задълбава в оставащия текст от предговора или да се върне към тези редове след като прегледа целия материал. В никакъв случай нямаме идея *да се* натрапваме с гледната си точка - тя е субективна както всичко друго в света. Въпреки *това* обаче, трябва да кажем, че на повечето от вас ще им е трудно да тръгнат от хаоса към *общата* картина. Хубаво е да имате някаква основа, когато четете книгата и *тогава* да надграждате или изцяло измените тази основа. В този ред на мисли, *препоръчваме* да прочетете това, което следва. Все пак обаче, правилният подход за вас, ще си изберете сами.

И така, на първо място - всеки един труд от такъв мащаб и с такива претенции има свойството да отваря повече въпроси, отколкото да дава отговори. Това е неизбежно. Човек придобива яснота за някои неща, за които навярно винаги се е чудел, тази яснота обаче се оказва просто преходен период към друга плетеница от въпроси свързани с предходния. Това е естеството на нещата. Книгата обаче не е добре балансирана откъм тази си страна. Поне не достатъчно, защото определено можеше да е по-добре. Остават страшно много висящи питання и дупки. Неприятната черта на един текст, който съдържа информация, която не може да се срещне никъде другаде, е че тази информация не може да бъде проверена, сравнена и не могат да се засекат и напаснат различните нишки с нещо външно извън наличното.

Когато дадени факти се изнасят за първи път, те са несравними, няма обща плоскост, от която да може да стартира някакъв сравнителен анализ или изследване. Имаш един-единствен вариант - да приемаш казаното на доверие. За тези, без вътрешни усещания, това прави нещата много трудни и почти невъзможни и най-вече - неприемливи. Все пак трябва да се разбере и другата гледна точка - събитията и обстоятелствата описани в "Документите Тера" обхващат исторически период от милиарди години. Става дума за безброй войни, вътрешни (в рамките на Империи Орион и Сириус) и междугалактически; безброй преврати, борби за власт, интриги и перипетии - всичко това в опит да бъде събрано на помалко от 100 страници. Е, няма как - пропуски, нелогичности, разминавания и смислови дупки - ще има. Физически не е възможно да бъде обхванато детайлно нещо в такъв мащаб дори да имаме на разположение хиляди страници. Знаем прекрасно че това не успокоява любопитния читател. Може би е подходящо да възприемем ситуацията като духовен урок, че любопитството, не е достатъчно условие за придобиване на знанието. Така или иначе, който трябва да получи допълнителна информация около тематиката - ще я получи по един или друг начин, по много по-сигурни пътища и на друго ниво на съзнание.

Друг съществен проблем на книгата е втората част на "Документите Тера" - съвременната скрита история. И ако първа част следва следите на казаното от извънземния, то втора част е *изцяло дело на автора* и е включена по-късно в цялото. И макар в началото да е почти припокриващо се повторение на същинската информация от "Документите Тера", в тази втора придатка личи изцяло субективното изследване на Робърт, което е крайно ограничено, главно заради годините, в които е писано - такива, в които подробна информация за нещата липсва и спекулациите са повече, отколкото фактите и сведенията. "Документите Тера II" съдържа някои откровени глупости, три много фрапиращи от които, са свързани с твърденията на автора за смъртта на Хитлер, цялата глава за Исус и поредица от неправилни датировки, за които

споменаваме и коригираме навсякъде, където това е необходимо, под линия в самия текст. Като капак на всичко, Документите Тера II" свършва меко казано нецялостно и нелогично (*на общия фон*) с главата за Джон Кенеди, след която в оригинала просто не следва нищо. Няма даже задна корица. Ще забележите дори, че след тази глава сме добавили надписа "Край", за да стане ясно поне на българската публика (защото американците са нямали това щастие), че книгата свършва. Въобще цялата втора част има много изнасилен вид, попаденията в нея са много малко и всичко си остава една неподходяща приставка на основния материал. В интерес на истината, самия Робърт явно е разбрал слабостите на този допълнителен текст-придатка, защото последната версия на Документите Тера", която предлагаше на сайта си, преди той да бъде свален, не съдържаеше Документите Тера II"! Книгата свършва с главата за SHET-I, като между другото пропуска финалните две глави от оригиналната първа част разпространявана през 90-, те години (те обаче не са фигурирали и в черновата от 66-та година, която наистина е свършвала с частта за SHET-I). Пропуснатите глави в новата версия на "Документите Тера" са "Войната" и "Човечеството", които ние обаче сме оставили. С включването и на цялата втора част (напук на нейната, на моменти, абсурдност), която вече не може да се открие на хартия и обединяването в едно на всичко това с "Историята на Звездния Старейшина", целим да предоставим абсолютно пълната картина на нещата такава, каквото никога не е била поднасяна в цялостен вид. Като прибавим и оставените (вече нефигуриращи в новия предлаган английски формат) етимологични изследвания из самата книга, рисунките правени на ръка от самия автор през 90-те (които също са премахнати от съвременната версия) и специално съставения за случая от нас речник (на термините, имената и понятията, за който ползвахме като основа наличния такъв във форума на AboveTopSecret, но нашия е доста надграден, допълнен и променен) в края на книгата, може би заточвате да разбирате защо това издание е единствено по рода си.

Тук е редно да споменем и за няколко загадъчни момента, които допълнително заплитат мистерията около материала.

В текста има дупки. Ще откриете незавършени изречения и логически непоследователности или твърде големи празнини, дори за стила на настоящото изложение. Тези моменти сме отбелязали изрично (между другото призоваваме ви да четете всички бележки под линия, без да ги прескачате - там много често има поместена ключова, допълнителна информация). Също така има цяла липсваща страница преди главата "Ериду", която в оригинала се явява номер 26, а в настоящето издание е 177. Защо тази страница липсва, така и никога не стана ясно. Какво е имало на нея - също. Съвсем в началото на търсенията ни се сблъскахме с информацията, че част от Документите Тера" в един момент са били унищожени по някакъв начин и Робърт е трябвало да ги възстанови по спомен и записки. Тази страница е част от това, което автора, въпреки най-големите си усилия - не е могъл да пресъздаде в паметта си. Колкото и да търсихме, не успяхме да открием отново източника, откъдето бяхме чули/ прочели това, което също е мистерия. Затова казаното относно този частен случай е добре да се приема по-скоро като интересно, отколкото за факт. Основен плюс на материала е, че това не е ченълинг. Това е истински опит да се построи наново забравената и забранената история, на база разказаното от един извънземен. В известен смисъл сме оставили нарочно някои очевидни грешки в материала (те са отбелязани под линия в самия текст), като показалец, че информацията не претендира за абсолютизъм - субективния авторов фактор е налице. Това носи със себе си неточности, но тези неточности правят изследването по-близо до човешкото, напомнят ни за Пътя, през който всеки един от нас трябва да премине, за да стигне евентуално до своята Истина някой ден. Това е единствения доказан във времето начин, чрез който хората усвояват своите уроци. Следват няколко чисто технически разяснения, които трябва да направим когато говорим за настоящият текст, предвид особеностите, които има той.

На първо място, ще ви направи впечатление, че и в двете книги

има разместен словоред, с който трудно се свиква в началото. В "Историята на Звездния Старейшина" това е по едни причини, в Документите Тера" - по други. В първата книга, тази особеност се среща само при "репликите" на извънземния (които са изцяло с главни букви и без тире за пряка реч, тъй като "реч" каквато я разбираме, липсва - общуването между съществото и индианците се осъществява телепатично). По този повод ще направим и забележката, че читателя трябва да съобрази, че съществува комуникационна бариера между създаването и шестимата персонажи. Оттук винаги трябва да се има едно наум, че в представянето на нещата като повествование може да има грешки или неотговарящи на действителността интерпретации. Също така никъде не се споменава дали в диалозите няма пропуснати сегменти и спестена информация, от това, което е предадено, които не са за широката публика. Това също трябва да бъде съобразено.

В Документите Тера" объркания словоред е запазен за автентичност. Със стила на книгата се свиква бавно, но той създава впечатлението, че четем приказка. И тъй като приказките носят със себе си лекота (предвид предполагаемата си детска аудитория) и в същото време дълбочина (предвид, че посветените в езотеричното познание са кодирали тайни в този тип текстове за екзотерична консумация), настоящата конструкция е подходяща за този текст повече от всякога.

Неизменно ще забележите също така, че всички имена на богове, места, термини и думи на "звезден език", са с удебелен шрифт, за по-добра нагледност, без значение дали са изписани на кирилица или на латиница.

Много думи започват с главни букви - такива, каквито нормално не биха се писали по този начин. Затова има различни причини. Понякога е направено, за да се акцентира на нещо, друг път причината е по-прозаична и тя се дължи на почитането от автора на всичко извънземно, което води със себе си въпросната форма на изписване. В целия текст обаче, независимо от причината, този правопис е запазен, както е в оригинала. Едни и същи думи на

някои места са писани с главна буква, на други с малка - също сме запазили това, там където си мислим, че не става дума за авторово недоглеждане. На други места тези детайли са коригирани и уеднаквени.

Нещо друго, още по-важно (което може би трябваше да сложим на първо място), е това, че много от думите остават на латиница. Причината е, че при трансформация на кирилица се губят много от семантичните и етимологични връзки, които по-задълбочените изследователи могат да направят сами за себе си, ако всичко е оставено в оригинал (както сме и постъпили). Работата е там, че езиците се променят във времето. Преминавайки от район в район, от уста на уста, изкривени от десетки акценти и неправилно произношение, думите изменят първоначалното си значение. Трансформациите, които ще представим са широко известни в света на експертите проучващи материята, но не претендират за изчерпателност по въпроса, защото полето на изследване, както се досещате, е огромно.

Започваме със звукът "К", който може да се превърне в "КН", "СН" и "Q" и дори меко "G" или "Н". Звукът "Н" от своя страна може да премине в "К" или да изчезне напълно. "В" може да се превърне в "Р", "V", "F" или "РН". "V" може да стане на "W". "R" може да се трансформира в "L" и обратно. В древните езици на Средния Изток, звукът на буквата "у" и "ш" са взаимозаменяеми във времето поради причини свързани с регионалното разсейване. Първоначалния коренен звук „mb" се превръща в "т" или "Ъ"; "Ъ" става "v"; "v" става "w"; "w" става "и" и накрая "и" става "у". Например на иврит, думата "yad" означава "мощ"; думата "mod" означава същото. Накратко, "у" и "ш" са често заменяеми. По същия начин, "Y-H-W-H" е трансформация на по- ранното "М-Н-W-Н". В древните езици на Средния Изток, звука на буквата „h" в края на думата бил обикновено произнасян като "eh" или „uh" както в произношението на Yahw-eh за Y-H-W-H. По този начин оригиналното "М-Н-W-Н" било произнасяно като "М-Н-W-eh". Както виждате има твърде много фактори, които трябва да бъдат

взети предвид ако решите да правите прочит на тези материали от този ъгъл. Това са трансформациите разглеждани през призмата на английския език. Ние не сме експерти в тази област и макар тематиката да ни е интересна, не можем да направим адекватен превод, в който тези трансформации да бъдат запазени смислово по начин, чрез който логическите и етимологични връзки да не бъдат изгубени при транслитерацията. Смятаме, че това начинание не е физически възможно заради спецификата на езиците и не зависи от качествата ни като преводачи. Точно затова сме постъпили по следния начин - по-широко познатите и утвърдени в България имена и термини от книгите на Сътчин, се пишат на кирилица, ако са споменати повече от веднъж в текста. При първото им споменаване се пишат в оригинал и след това, както са известни на българския читател. Всичко друго остава на латиница. За някои ще е объркващо, но е оптималното решение за изследователите тип "Сътчин", за които вярваме, че това е максимално подходящия и изчистен вариант. Има и изключения, които сме направили по наша преценка, но не е възможно да говорим за всяко едно от тях. Читателят ще се ориентира докато усвоява текста. Имаше трудност в превода на някои думи по простата причина, че нямаха известен български аналог до този момент, а да си иноватор никога не е лесно. Например повечето имена са свързани с участници и събития, случили се много преди съществуването на Земята и шумерските и други епоси изобщо нямат адекватно решение за тях. Което ни подсеща да кажем колко бе сложен превода на този материал като концепция въобще. Книгата трудно се разбира в оригинал от първия път и настоящата форма на текста е рождба на много промени, десетки редакции и корекции, което като процес отне повече от година. Някои изречения които "не звучат", седят по същия този неадекватен начин и в оригинала. Всичко в българския превод е направено в опит да бъде запазено оригиналното звучене на нещата. Формата им не е следствие от некадърен превод. Просто книгата е написана особено. Това важи особено много за Документите Тера".

В "Историята на Звездния Старейшина" ще забележите доста испански думи. Защо те присъстват е обяснено в авторовия предговор. Не сме ги превели умишлено, защото счехме, че щом това не е направено за англоезичната публика в оригинала, то подобно улеснение не трябва да има и в българския превод. Тези думи (освен когато са в заглавието на някоя от главите) сме сложили в курсив.

В същата част от книгата сме въвели и малко по-различна от книжовно правилната конструкция при пряката реч. Причината и начина, по който избрахме това да бъде направено, е за да не се натоварва текста с излишно много тирета и празни пространства, защото и без това "Историята на Звездния Старейшина" изобилства от тях. Мислите на индианците, които не са изречени на глас са в курсив, за да бъдат отличени от общото. Като цяло текста си има своите особености, заради произхода на автора и спецификата на представената информация въобще. Това, което казахме досега са само шрихи по техническото изпълнение и историята на нещата. Следва обаче най-важното от това, което имаме да споделим.

Философска и езотерична перспектива

Бъдете готови - текста страда от хронична липса на такива. Някои жокери ще бъдат дадени тук, останалото си е част от работата, която вие трябва да свършите сами за себе си. Ние в никакъв случай не предлагаме полуфабрикатни концепции, които трябва да бъдат възприемани наготово. Предлагаме единствено своите открития в контекста на книгата, които вие може да отхвърлите, модифицирате или приемете - по ваш избор.

На първо и най-важно място, трябва да се подчертае и разбере, че всичко в тази книга е историята на нещата от извънземна перспектива. Тези прозорливи читатели, които не се превъзбуждат излишно от ню ейдж литературата, навярно сами са стигнали до извода, че добронамерено настроена към човека чуждоземна раса няма. Има само различен тип интереси. А когато говорим за

извънземни (независимо дали са от Светлата или Тъмната страна), всичко опира до контрола в различните му форми и канализирането на Духа и преживяванията ни в дадена външна система от убеждения, обикновено украсена с "добруване за човечеството". И тъй като информацията, която автора дава е изцяло базирана на разказа на представител на дадена раса^[2], то това автоматично означава, че всичко описано в книгата е гледната точка на определена извънземна фракция.

"Документите Тера" предоставя уникална информация, която не може да бъде намерена никъде другаде във физическата реалност (поне не и в ареала на общочовешки достъпното), но въпреки това си остава чисто извънземна перспектива, което ще рече, че информацията! е изцяло свързана с материално историческото случване на нещата и не предлага никакво⁴ разбиране за Духа и Смисъла. Напълно придържайки се към тази линия е и основния тълкувател на всичко случило се - Робърт Морнинг Скай. Макар да има попадения над средното ниво, по наличната интерпретация си личи непълното разбиране на общата картина от автора. Всичко започва дори от самите индианци спасили извънземния - те го боготворят и издигат в култ, оставайки в тотално неведение за естеството на различните пътища на земяните и извънземните, което в интерес на истината е засегнато за много кратко с няколко думи в самия край на "Историята на Звездния Старейшина" и което се явява единствената препратка към нещо свързано с истинската същност на нещата. Препоръчваме да вникнете в този епизод и да се опитате да го разберете.

Липсата на всякаква духовна интерпретация обаче може да бъде обърната в достоинство на материала от по-опитния читател. Едно проникновено око ще прозре същността на извънземната култура чрез този текст и всякакви остатъци от величаене и страхопочитание към "боговете" могат да бъдат аниhilирани. Благодарение на тази книга някои ще разберат колко обикновено и дори тривиално е мисленето на нашите физически създатели и колко близко е то до нашето. Или по-точно казано - ние сме близо

до тяхното. Става въпрос за същите стремежи към власт и контрол, чиято манифестация са безбройните войни, конфликти, интриги и политически машинации. Ние просто продължаваме да следваме модела на технократската цивилизация, ориентирана изцяло към тялото и чисто интелектуалния прогрес. Наистина ценно ще бъде, за тези които съумеят да го направят, ако се проследи благодарение на материалите на Робърт, откога датира наличието на дадени системи и контрола над съзнанието. За Империите Орион и Сириус най-голямото престъпление е някой да тръгне срещу Системата и няма нищо по-наказуемо от това. Контролът над съзнанието е форма на религия и ежедневие и предвид, че Системата, в която сме вписани днес като хора, е привнесена от някъде другаде (а не създадена на Земята от нас, както си мислим), идва да покаже как в нашето мултимедийно общество няма място за случайности дори на теория. Битието ни ще се приближава все повече до това, което имаме за модел от хиляди години. Тук е мястото и за философската дилема (която може да бъде водена по различен начин според нивото на съзнанието) дали човек може да се бори срещу Система стара колкото галактиката или да се реинтегрира по нов начин, обръщайки се към себе си в търсене на Баланса.

Абсорбирайки книгата трябва да се има и нещо друго предвид. Тъй като на нашата планета нещата са доста комплицирани и се преплитат множество интереси, това прави картината почти невъзможна за обяснение в цялост. Така например в настоящия материал се говори за Империите Орион и Сириус във форма, която не се среща другаде. Въпреки това, дори самия автор отбелязва, че Орион и Сириус не са единствените извънземни групи повлияли на Земята и човека. Казва само, че неговото изследване сочи тези две Империи като най-големите играчи, които са въздействали на нашата история. Това не изключва други извънземни и техния собствен дневен ред.

И макар тази книга да е възможно най-близо до истинската цялостна картина на нещата (отново подчертаваме - от извънземна/материална гледна точка), тя си остава трудна за четене, без да бъде

допълнена от някаква духовна перспектива. В този ред на мисли, можем да кажем, че този материал е само половината от Цялото. Ще изброим няколко достъпни източника, с които историята на Робърт се допълва и корелира, сред които читателя може да избере "своя". На първо място това е проектът Матрицата V (моля ви ако се спрете на този вариант, намерете си оригинала, а не българския превод, който си е направо различна книга), който ако бъде четен наред с "Документите Тера", ще ви създаде доста добра представа защо настоящият материал е толкова важен. Ще разберете ролята на Духа в цялата тази драма и ще придобиете по-холистична и голяма представа за случващото се. За това много би помогнала и трилогията на Робърт Монро. Други помощници могат да бъдат материалите на Бил Купър, Кредо Мутуа, Алекс Кулиър, Захария Сътчин (който между другото в материалите си допуска грешки умишлено и по поръчка), Алън Алфорд, Дан Уинтър или най-добре - нагласете информацията на Робърт според себе си и настоящите си знания и интереси. Подходите могат да бъдат безкрайно много и всеки има своята валидност в различна степен. Кредо Мутуа е африкански шаман и подобно на Робърт има много добра земно базирана история; Алекс Кулиър е контактър; Авторът на Матрицата V представя информацията, която е събрал от астралните си опитности и Висшия си Аз; подобни са и преживяванията на Монро; Бил Купър е работил за правителството и има своята информация; Дан Уинтър е от новото поколение учени отворени към езотеричното; Сътчин и Алфорд също са учени. Както виждате - вариантите са колоритни. Не забравяйте, че в един момент усещанията имат участие в убежденията. Вярата не винаги трябва да бъде доказвана. Сляпото доверие е близко до глупостта, но тази вяра, която е базирана на години проучвания, не е наивност, тя трансмутира в нещо наречено "интуиция", а понякога и "мъдрост". И в даден момент последните две излизат на сцената. Нашата интуиция ни подсказва, че този материал е много близо до физическата хронология и перспектива на нашата древна история. Нека единствен коректив в проучванията ви бъдат вашите усещания

и знания.

Друг интересен момент, за който навярно ще ви бъде интересно да узнаете, е колко много известни холивудски супер-продукции, сякаш са черпили директно от материалите на Робърт Морнинг Скай (и имаме предвид всичките му материали, не само настоящия). Което разбира се е типично, защото всичко в Холивуд е свързано с окултното и контрола над съзнанието.

Няма да се задълбочаваме твърде много в това, ще ви оставим сами да бъдете откриватели и отново само ще шрихираме, спирайки се по-подробно само на няколко ярки случая.

На първо място, сценария на сагата Stargate (филмът от 94-та и последвалите супер успешни сериали SG-1 и Atlantis), сякаш е заимстван едно към едно с откритията на Робърт. Ще представлява особен интерес за хората, които са запознати с тези филми да прочетат "Документите Тера". Паралелите, приликите, препратките и съвпаденията са твърде много, за да ги отдадем на случайността.

На второ място е една друга, още по-успешна сага - Star Wars, която излиза през 1977 г. (10 години след написването на "Документите Тера"). И макар материала на Робърт да става публичен много лета след това, в този случай присъства друга връзка. Джордж Лукас е бил много близък (и много повлиян и вдъхновен) с небезизвестния Джоузеф Кембъл, който е изучавал митологиите на народите по целия свят. Включително Кембъл е прекарал много време сред хопите, на чиито старейшини е била известна историята описана в книгите на Робърт. Говори се също така, че самият Лукас се е консултирал с племето, за да почерпи идеи за новия си, тогава, проект.

Много интересна е и синхроничността на други три наскоро нашумели проекта с излизането на тази книга в България.

На първо място това е Avatar, който описва с картини старата планета Земя (ТИАМАТ), преди да бъде разрушена от междоусобните войни на Империята Сириус.

На второ място това е все повече взимащата връх тенденция да се правят филми за вампири и върколаци, като обикновено тези

същества са противопоставени едни на други в сюжета. Такива филми в последните години са: Van Helsing, Underworld (който има множество продължения), както и тийн-истерията Twilight. Всички изброени продукции пресъздават конфликта между Сириус и бунтовническата, земна, фракция на Орион и са част от тъй наречения "predictive programming", който по същество представлява фина форма на представяне на дадени идеи и прокарването на определени концепции, които ще бъдат осъществени в социален план в близкото бъдеще. Целта на това е, когато тези промени бъдат наистина въведени на едно реално ниво, публиката вече да е свикнала с въпросните концепции от филмите и книгите и целия процес да бъде по-фамилиарен. Това намалява всяко възможно социално въннение и предотвратява евентуалните безредици. Така тези събития биват приемани като "естествения ход на нещата", докато реално - всичко е предвидено много десетилетия преди конкретните, събития да се манифестират. Всички тези осъществявания са свързани и с ритуалите на илюминати, но това са други теми.

Друга много интересна синхроничност е "внезапното" решение да бъде направен римейк на една поредица от 80-те, която винаги е разбунвала духовете сред уфологичните общности. Става дума за сериала "V", който може да бъде открит в българското интернет пространство с превод на роден език, а иначе тече по американския канал ABC и първия сезон свърши току-що (май, 2010 г.) - дано има и следващи. За незапознатите - става дума за инвазия на извънземни от влечугоподобен тип, чийто лидер е жена (Кралицата на Орион, за която се говори единствено в материалите на Робърт). Интересно е, че оригиналният автор на идеята за "V" е бил изследовател, който е познавал един офицер работещ заедно с влечугоподобните в подземната база Дълси, Ню Мексико, който впоследствие проговаря за ставащото там и изчезва. Този човек е имал връзки в Холивуд и е написал сценарий, който е бил видян и "взет назаем" без разрешение от един служител на NBC и пренаписан като минисериал. Шоуто от 80-те също е базирано на рептилианските

хуманоиди, които са дошли на Земята, под маскировката на добронамерени човекоподобни космически братя, за да донесат новият ред на универсалния мир. В реалността те имат таен план да изразходят ресурсите на планетата Земя и да отвличат хора, за да се хранят с тях. Планът е предотвратен от човешката съпротива, която отказва да се подчини на извънземните. Удивително е колко неща от новия формат на "V" съвпадат с много от написаното от Робърт (за съжаление - предимно в другите му материали).

Бъдете сигурни, че паралелите между Холивуд и материалите поместени в тази книга могат да продължават още дълго. Не това е водещото обаче. Основната нишка е читателя да разбере скритите механизми на случването в този свят на база тайната история на нашата планета. Също така не задълбавайте прекалено много в тази материя или по-скоро - не оставайте "там". Това е само една нишка от гоблена. По-важна е духовната перспектива на нещата, която всеки читател трябва да си създаде сам. Настоящият материал остава обаче база за много добри изводи.

Заклучителни думи

Спестили сме доста неща от този увод, първо защото нямаме необходимото пространство за да кажем всичко и второ, защото не искаме да казваме всичко. Без това да е излишен рекламен трик, отново ще припомним, че книгата е различна. Тя е само за специалисти в областта и подхода трябва да е балансиран. Материалът може да изпита търпението на много хора и да предизвика вярванията на още повече. Това по наше мнение обаче винаги е полезно и необходимо, за да разбере човек "къде е". Прекрасно осъзнаваме тясната аудитория, за която тази информация ще бъде истински полезна. И тъй като качеството винаги трябва да е по-важно от количеството - радваме се че този материал стигна точно до вас и сме истински щастливи, че можем да ви го осигурим!

А сега... чака ви книга за четене :)

Издательство "Паралелна реалност"

Историята на звездния старейшина

Всичко започна в началото на 90-те години, когато имах огромната чест и привилегия да пътувам из страната и света - и да споделя много от историите за културата и легендите на Коренното Американско население. Веднъж, когато се намирах в Австралия, се осмелих да разкажа една история за моя дядо и няколко негови приятели. Това беше история за Същество, дошло от звездите, на което те се натъкнали.

Останах много доволен от отзивите. По това време научих, че има и други подобни истории за "паднали дискове" и звездни същества, които никога не бях чувал преди. Продължавайки да пътувам и да разказвам историите си, връщайки се в Щатите, аз се осмелих да разкажа историята за моя дядо и тук, на родна земя. Отзивът беше също толкова изненадващ. Бях поласкан от милите думи, които бяха отправени към мен.

Следващата история е реконструкция, основаваща се на многото разкази, които съм слушал от моя дядо и неговите приятели, относно един инцидент, който са преживели заедно. В една тъмна нощ, когато се били отправили в търсене на видения, те станали очевидци на ярка светлина, която сякаш падала от небето. Опитах се да напиша историята в лесно достъпен вид, но и положих усилия да я предам така, както ми я разказваше дядо ми и приятелите му.

Ще забележите, че в текста са употребени няколко испански думи; те са били и са важни за историята. Написал съм думите, използвани от Звездния Старейшина, по най-добрия начин, по който мога да ги представя.

Когато започнах да разказвам тази история за първи път, получих критики от онези, според които описанието на дядо ми като младеж през 1947 г. не е възможно да бъде коректно. Тук трябва да бъдат взети под внимание два важни фактора.

Първо: терминът "млад" няма същото значение в индианския свят, каквото има в "цивилизования" свят. В света на хопите, както и в много други индиански култури, човек не се измерва чрез броя

на календарните години, които е живял; той се оценява по неговите/нейните постъпки. Има четиринадесет годишни момичета, които се грижат за своите братя и сестри, като по този начин постъпват като възрастни. В индианския свят, тези момичета са възрастни. Също така има много мъже, които се държат като деца. В индианския свят те са деца и отношението към тях е като към такива. Много мъже, които може да са живели шестдесет или седемдесет календарни години, могат да танцуват пау-уау [3] с жизненост и ентусиазъм, които младите не показват. Това ги прави "млади". Човекът е толкова стар, колкото е "танца" му. Начинът му на живот е неговият танц.

Второ: в индианския свят титлата "дядо" се дава на човек, който е твой ментор и съветник. Двадесет годишен мъж, който е много добре реализиран ловец и който ти дава съвети и те учи в лова, може да се нарече "дядо". По същия начин, млада жена, която се държи наставнически и дава напътствия на друг човек, може да бъде наречена "баба".

Представям ви оригиналният запис така, както започнах да го представям публично през ранните години на 90-те.

На вашето внимание...

На 8-ми юли, 1947 г. Розуелският вестник Daily Record, щата Ню Мексико, гръмна със следното заглавие:

РААФ[4] ЗАЛАВЯ ЛЕТЯЩА ЧИНИЯ В РАНЧО ОТ РЕГИОНА РОЗУЕЛ НЕ СЕ РАЗКРИВАТ ПОДРОБНОСТИ ЗА ЛЕТЯЩ ДИСК МЪЖ И ЖЕНА ОТ РОЗУЕЛ, ЗАНИМАВАЩИ СЕ СЪС СТРОИТЕЛСТВО, СВИДЕТЕЛСТВАТ ЗА ВИДЯН ДИСК

Разузнаването на 509-та Бомбардировъчна група от Военновъздушните сили на Розуел докладва по обяд днес, че полето и е станало съдържател на летящ диск.

Според информацията, публикувана от властите, под ръководството на майор Дж. А. Марсел, офицер от разузнаването, дискът е бил откри т в ранчо от Розуелския окръг, след като

неизвестен работник от ранчото е известил за видяното шериф Гео. Уилкокс, с думите, че е намерил инструмента на своите мечти.

Съобщава се, че Майор Марсел и един възложител от неговото управление отишли до ранчото и открили диска. След като инспектирало инструмента, местното разузнаване го пратило по въздушен път на "по-висши инстанции". Разузнавателното управление констатира, че не са разкрити подробности относно строежа или външния вид на диска.

Господин и госпожа Уилмот очевидно били единствените хора в Розуел, които са видели това, което са помислили за летящ диск. Те седели на верандата си, на Саут Пен 105, вечерта на миналата сряда (2-ри юли), в около десет без десет часа, когато голям светещ обект се появил на небето, приближавайки се от югоизток и отправяйки се в северозападна посока с висока скорост. На Дан Уилмот му се сторило да е на около 450 м. височина движейки се с голяма скорост. Според него към 600-800 км/ч. На външен вид изглеждало овално по форма, като две обърнати с лице една към друга чинии или като два легена, долепени симетрично един до друг по същия начин.

На 9-ти юли, 1947 г., Daily Record продължил със следното:

**ГЕНЕРАЛ РЕЙМИ ИЗПРАЗВА РОЗУЕЛСКАТА ЧИНИЯ
СПОРЕД РЕЙМИ ВЪЛНЕНИЕТО НЕ Е ОПРАВДАНО ГЕНЕРАЛ
РЕЙМИ КАЗВА, ЧЕ ЧИНИЯТА Е МЕТЕОРОЛОГИЧЕН БАЛОН**

Историята за "летящата чиния" беше напълно отхвърлена. Според вестникарската версия генерал-майор Роджър Рейми се обърнал към изпълнителния офицер от Военновъздушните сили Ървинг Нютън да изследва останките, които са били пратени по въздух до Райт Фийлд в Дейтън, Охайо. Нютън веднага разпознал останките като такива на метеорологичен балон.

На следващия ден била свикана пресконференция и генерал Рейми отрекъл, че намерените остатъци са свързани по някакъв начин с "летяща чиния".

След това историята за разбил се диск избледня. Чак през 1978 г., след повече от тридесет години, историята за диска от Розуел изплува отново. Авторите Сгантън Фрийдмън и Уилям Л. Муур открили вестникарските статии и започнали да разследват. Те публикували откритията си в книга, публикувана през 1980 г., наречена Инцидентът Розуел. Оттогава, верен или не, точен или неточен, "инцидентът Розуел" процъфтя и се превърна в легенда в НЛО кръговете.

Въпреки че оттогава и други доклади за "разбили се дискове" са изплували на повърхността - а именно падналите дискове близо до Ацтек, Ню Мексико и Кингмън, Аризона - следната история се основава върху дълго пазена в тайна, прошепвана традиция, възникнала в индианските земи на Югозапада.

ДОПЪЛНЕНИЕ - 2004 г.:

Това, което предстои да прочетете, е допълнена версия на история, написана за първи път през 1967 г. Някои роднини на младите мъже, пряко участващи в събитията, са интервюирани, както и много от свидетелите на различни части от описаната история. Събитията, за които следва да прочетете, са истински.

LA CALLIDA

Огънят прашеше в нощното спокойствие.

В Добре е... - каза Индио на глас, поглеждайки нагоре към звездите - Нощта е ясна и звездите говорят на висок глас в своя блясък.

Индио беше негласно признат за водач на групата. Той и по-малкият му брат, заедно с пожизнените им приятели, бяха дошли до хълмистата местност, за да дирят видения.

Полунощ кимна в знак на съгласие. Той седна до Индио кръстосвайки крака. Двамата се топлеха на огъня. Полунощ беше добър контраст на Индио - въпреки че често демонстрираше напълно различна гледна точка, двамата винаги неизменно се съгласяваха относно това, което би трябвало да правят заедно като група.

Малката Мечка и Момчето от Апачите^[5], двамата най-млади членове на групата, бяха зад тях, също увити с одеяла. Те играеха играта си с пръчки, смееха се заедно, както винаги и неизбежно спореха един с друг - както винаги.

Линдо лежеше на одеяло напречно на всички, топлината на огъня го беше унесла в лек сън. Сънуваше нещо, което го караше да се усмихва и кимаше леко нагоре-надолу, одобрявайки каквото и да виждаше.

Край тъмното, не твърде далеч, Дръзващ^[6], най-старият в групата, се вглеждаше нагоре в звездите. Очите му бяха устремени, позата му изразяваше готовност. Нещо се случваше някъде в звездите.

Полунощ го забеляза.

- Дори Дръзващ вижда знаци в небесата. - каза той.

Индио кимна в съгласие. Нощта беше спокойна, много спокойна, даже щурците не издаваха звук. Индио имаше усещане, че всичко е прекалено тихо. Във въздуха имаше нещо.

- Хей! Хей! Хей! - извика изведнъж Мечката - Пропусна го!

Мамиш!

- Ай! - контрира го Апачи - Не съм! Хванах го!

- НЕ! - продължи Малката Мечка - Не го хвана! Обърна го във въздуха! Не можеш да правиш така! Много добре знаеш!

- Одеялото на ръката ми мръдна! - аргументира се на свой ред Апачи - Не бях аз, само изглеждаше, че го подхвърлям, но не го направих. Пуснах го зад ръката си, както се прави. Само изглеждаше, че го подхвърлям.

- Не! - възразяваше Мечката - Ти го подхвърли! Ти मामиш!

- Andalepues! - поклати глава Апачи - Не го подхвърлих! Miral

Той пак обърна пръчицата, хващайки я чисто с opakото на ръката си. Тогава я обърна още веднъж, като се приведе напред и я хвана със зъбите си.

- Виждаш ли! Мога да я хвана както си искам. Не ми трябва да мамя, за да играя някаква си игра на пръчки!

- Ти मामиш! - настояваше Мечката.

- Не мамя! - изкрещя му Апачи.

- Индио! - Малката Мечка се обърна към по-големия си брат - Кажй на Апачи, че मामи! Той मामи!

- Индио! - подхвана на свой ред Апачи - Малкият ти брат има нужда от този лов за видения повече, отколкото щ мисли. Зрението му със сигурност е много зле!

- Не е! Ти मामиш! Индио!

- Siego! - продължи да го дразни Апачи - Ти си сляп! Ш! Индио!

Линдо се събуди.

- Какво става?

Той разтърси глава, опитвайки се да проясни зрението си.

- Que pasa? Какво става?

- Индио! - настояваше Мечката — Loti 'ro! Той я подхвърли!

- Siegito! - повтори Апачи. Спорът започна да се засилва.

- Да, да... - застъпи се Линдо - Достатъчно! Карай да върви! - той се уви по-плътнo с одеялото си.

- Quietos! - извика им Индио - Млъкнете и двамата! Тук сме, за да се подготвим за видение за бъдещето, не за да играем игри на

пръчици.

Двете момчета седнаха в одеялата си, гледайки се гневно. Индио им хвърли един суров поглед. Полунощ се приближи към Индио и се усмихна.

- Те винаги играят и се карат. С това се занимават младите момчета. Тази вечер те играят и се карат както винаги са правели и може би това е видението за тяхното бъдеще - те винаги ще си играят и ще се карат... докато не остарееят.

- Индио! - изпротестира Мечката - Той измами...

- Достатъчно братко... - погледна го Индио - достатъчно! Остави пръчките на мира!

- Но... - започна Мечката. Индио го изглежда сурово.

Апачи се усмихна. Индио бързо му хвърли също толкова суров поглед. Усмивката на Апачи се стопи.

- Слушайте ме и двамата - каза Индио посочвайки ги - тук сме, за да търсим видение за нашето бъдеще. Всеки един от нас е тук, за да се опита да види нашето утре. Не сме тук, за да се караме за пръчки! Гората е тиха за нас, нощните твари са тихи за нас, дори и звездите мълчат за нас. Предлагам и вие двамата да сте тихи - за нас и заради вас самите.

Мечката погледна по-големия си брат.

- Разбирам Индио. Съжалявам!

Апачи кимна в знак на съгласие.

- Аз също съжалявам... - каза той - ...разбирам думите ти Индио. Съжалявам.

- Виепо! - каза Индио - Благодаря ви! Сега нека се подготвим за това, което предстои да дойде до нас от Духовете и Древните.

С това Индио се обърна към огъня. Апачи и Мечката последваха примера му. Всички седнаха в одеялата си, обмисляйки какво ли ще открият през новия ден.

- Mira! - Дръзващ изведнъж възкликна от тъмнината. Той сочеше небето.

Всички се обърнаха, за да видят какво сочеше. Великолепна ивица светлина прошарваше небето и се движеше от север на юг.

- Падаща звезда! - каза Линдо - Вижте!

- Huta! - изправи се на крака Апачи – Huta! Това е знак от звездите!

- Звездите ни говорят! - каза Полунощ - Те ни сочат пътя!

Индио наблюдаваше светлината.

- Не, чакайте! - каза той - Чакайте! Вижте това!

За изненада на всички, "звездата" неочаквано започна да се движи в зиг-заг, след това намали скорост и сетне пак я увеличи.

- Уха! - развълнува се Апачи - Какво е това?

- Това не е звезда... - прошепна Линдо.

Малката Мечка беше тотално изненадан. -Ай! Ай! Ай! Ай! Ай!

- Що за падаща звезда е това? - започна да се чуди Полунощ.

- Не прилича на никоя падаща звезда, която някога съм виждал... - каза Индио.

Апачи се обърна към Дръзващ:

- Какво е това? Някога виждал ли си нещо подобно Дръзващ?

Той разтърси глава и каза:

- Това не е падаща звезда... Тази е от танцуващите звезди.

Мечката се обърна към Дръзващ:

- От танцуващите звезди? - каза той удивено. Той се вторачи със страхопочитание - Наистина ли?

Точно в този миг, звездата внезапно се спусна надолу към дърветата в далечината. БУУУ-УУУМ!

Всички те чуха експлозията и видяха внезапната светлина, която освети в миг небето. Беше бяла и жълта, преливаща в червено и оранжево, след което избледня. Нещо като малки искрички се зареяха между далечните дървета.

Всички замряха в тишина. Малката Мечка се обърна към Индио:

- Братко... какво ще правим? Апачи връхлетя върху него:

- Хайде да вървим! Трябва да идем да видим какво е или какво е било или каквото и да е. - той едва не подскачаше нагоре-надолу - Хайде да вървим!

Линдо го подкрепи:

-Да! Нека не се бавим! Звездите ни говорят!

- Чакайте! - спря ги Полунощ - Чакайте! Никой ли не помни историите за войниците, които идват, след като танцуваща звезда падне на земята? Нима забравихте онези, които са се впусkali след танцуващите звезди и никога не са се завръщали?

Малката Мечка погледна Полунощ, после се обърна към Индио:

- Точно така, - каза той - помните ли, когато Армандо и Рамон се втурнаха след падналата звезда? Войниците дойдоха право в селото ни! Апачи кимна с глава:

- Така съпругата на Армандо стана известна като la Llorona, "плачещата".

- Войниците скоро ще са там... - напомни им Линдо - Това не е добре.

- Ще са там... - отвърна като в ехо Полунощ - Ще са там... много скоро. За момент настана тишина.

- Това е знак от звездите... - каза обичайно мълчаливия Дръзващ - Трябва да бъдем внимателни в избора си. Апачи беше развълнуван и нервен: Ще отидем ли? - погледна той към Индио - Ще отидем ли? Или ще останем? Ами войниците? В Индио проговори предпазливостта:

- Сигурно ще налетим на войниците и те няма да са особено дружелюбни. Това не е добре. Трябва да го обмислим, преди да решим да отидем.

Останалите се спогледаха, бяха нетърпеливи и същевременно притеснени.

- Мисля, че искам да отида... - тихо каза Линдо.

- Те това и ще чакат... - напомни му Полунощ.

- Да... - отвърна му тихо Линдо - Да, ще го очакват. - той продължаваше да се взира в осветеното далечно небе - Но все пак искам да отида.

- Да... да... да... - шепнеше Апачи и натърти - Да...!

Малката Мечка правеше гримаси. Не беше съвсем сигурен какво да прави. Индио гледаше как светлината в далечината гаснеше.

- Може би не е добра идея - каза той. Полунощ кимна в знак на съгласие. Линдо обаче ги изгледа:

- Не... - изрази несъгласие той - Дръзващ е прав. Това е знак от звездите, затова сме тук, за да видим какво крият бъдещите ни дни. Тази звезда ни говори. Трябва да отидем.

- Да, да... хайде да отидем! - каза Апачи. Малката Мечка се обърна към брат си:

- Индио, моля те... Нека попитаме какво мисли Дръзващ. Той е видял повече такива неща от нас. Индио кимна и се обърна да потърси мнението на Дръзващ.

- Къде е той? Не го виждам. Дръзващ не беше наоколо.

Линдо се обърна към мрачината, където Дръзващ обикновено стоеше.

- Изчезнал е.

- Чакайте... - извика Апачи - Ето го! Приближава се към... светлината!

Индио се обърна и видя отдалечаващия се силует на Дръзващ. Точно както Апачи каза, Дръзващ се придвижваше бързо към светлината! По дяволите!, помисли си Индио. Пак този Дръзващ!

- Huta! - Апачи се изправи изскачайки от одеялото си - Хайде да тръгваме! Хайде! Все още можем да го настигнем!

Линдо и Малката Мечка се присъединиха към Апачи, който се втурна след Дръзващ. Полунощ погледна за миг Индио, присви рамене и се затича в тъмнината.

По дяволите/, каза си наум отново Индио. Той започна да тича след другите. По дяволите този Дръзващ!

DESCUBRIMENTO

- Да 'Hale! Трябва да вървим! - Апачи се провикна към останалите по-долу - Почти са тук!

Той и Малката Мечка стояха нащрек на един висок хълм. Вече виждаха светлините на джиповете, движещи се по извития черен път. Мечката започваше да нервничи и дърпаше Апачи за ръкава.

- Ето ги идват! - каза той - Идват!

- Почти са тук! - отново се провикна Апачи, поглеждайки надолу, за да види дали другите го чуват.

В плитчината долу, останалите се движеха напред-назад в издълбания кратер. Бяха успели да стигнат до мястото на катастрофата преди войниците, но очевидно - не достатъчно преди тях. Всъщност Полунощ го видя пръв. Нещото беше полузаровено и тлеещо в сухия пясък.

Докато се движеха сред пушечите, нажежени до червено парчета метал, Полунощ изведнъж викна на Линдо:

- Линдо! Ела тук! Ела тук бързо! Намерих нещо! Помогни ми! - крещеше той.

Линдо дойде тичайки.

- Какво? Какво има? - той крещеше докато приближаваше Полунощ.

Последният му крещеше:

- Аз ще вдигна метала, ти го издърпай! Побързай!

Линдо спря в момента в който го видя.

- Какво по дяволите...? - измърмори той на себе си. Беше увито в някакъв бляскав плат или метално фолио.

Докато Линдо и Полунощ полагаха усилия, Индио и Дръзващ бяха наблизко, претърсвайки отломките за други

открития. Комбинация от пара от загорения метал и задушлив пушек от все още горящите креозотни храсти, ги затрудняваше да държат очите си отворени.

Индио търкаше очи. Без да знае какво точно са открили другите

двама, той се приближи до Дръзващ и каза:

- Хайде да помогнем на Полунощ и Линдо и да тръгваме. Това е твърде трудно за такива като нас, а войниците идват, убеден съм в това.

Дръзващ кимна и погледна към хълма, където бяха двете момчета. Успя да види само силуетите им. Апачи подскачаше нагоре-надолу. Дръзващ сложи ръка върху рамото на Индио и му посочи с глава към върха на хълма.

Точно в този момент блясък от фарове от другата страна на хълма, ясно очерта телата на момчетата. Войниците идваха насам.

- Пристигат! - извика Мечката от върха. Беше нервен, много нервен. Не можеше да каже със сигурност, но му се стори, че Дръзващ ги видя. Хвърли бърз поглед назад през рамо - светлините зад него ставаха все по-ярки. Помисли си, че е по-добре той и Апачи да се махат, войниците бяха близо - твърде близо.

В кратера Полунощ използваше собственото си тегло, за да избута огънтия метал настрани. Линдо бавно и внимателно вдигна това, което бяха намерили.

- Махни го... махни го... махни го! - изкрещя Полунощ.

Линдо го издърпа от метала, който го покриваше.

- По дяволите! - изпищя Полунощ, бързо хвърляйки нажежения метал настрани. - Ау... ау... ау... ръката ми... ръката ми! Pinche!

Той се опитваше да я охлади и махаше с нея напред-назад из въздуха.

Индио си беше проправил път, идваше да помогне, за да могат да тръгват, но когато видя какво държи Линдо в ръцете си, спря внезапно. Беше стъписан.

- Dios mio! - прошепна Индио като го видя - Dios mio!

Дръзващ дотича.

- Какво по... - изтърси той.

Линдо стоеше, като го държеше внимателно.

- Няма никакво тегло... - каза той в тихо удивление - ...сякаш не държа нищо в ръцете си. Той започна да се изправя.

- Леко, друже! - посъветва го Индио, докато се навеждаше да

помогне на Линдо да стъпи на краката си - Внимателно!

- Uchi! Хей! А мен забравихте ли ме? - простена Полунощ и се хвана за ръката му - Помогнете ми! Ayuda 'те, тапо! Ръката ми изгаря! - той се бореше да се изправи.

Дръзващ дойде и го хвана.

- Държа те Братко! - каза той държейки го изправен. - Държа те!

Малката Мечка и Апачи дойдоха като се спуснаха надолу по хълма и вдигаха облаци от прах след себе си.

- Не ни ли чухте!? - изкрещя им Мечката - Войниците идват! Те са точно зад възвишението и... Мечката остана като вцепенен в мига, в който го видя. Апачи налетя право отгоре му, инерцията го Повлече и го заби в земята. Той подскочи и награби Мечката.

- Huta! - ръмжеше Апачи - Какво ти става? Защо спираш така?

- Uchi! - прошепна Малката Мечка - Виж! - той въобще не погледна Апачи. Апачи скочи и разтърси гневно Мечката:

- Какво? Какво има? Какво правиш? Защо спря толкова бързо? Мечката продължаваше да го игнорира.

- Какво има? - крещеше му Апачи - Какво си зяпнал така? - попита той. Мечката не помръдна, дори не се обърна. Апачи надникна, за да види в какво се взира. На лицето му се изписа шок.

- Uchi! - нададе вик той - Какво е това!? Линдо вдигна очи към него и каза:

- Не знам... - той погледна надолу към това, което държеше в ръцете си - Не знам.

Мечката се обърна към Апачи; за момент те се спогледаха. Никой от тях не се беше надявал да намерят нещо, особено пък нещо такова. Тогава Апачи изведнъж се сети защо тичаше:

- Войниците! - предупреди той всички. - Те са тъкмо зад хълмовете! Каквото и да е това в ръцете ти, трябва да се размърдаме и да отидем другаде... и трябва да го направим сега!

Индио се съгласи. Той посочи Линдо, след това вдигна показалеца си във въздуха.

- Uno... - каза той.

Всички знаеха какво има предвид. Линдо беше "номер едно".

Каквото и да станеше, той трябваше да бъде пазен.

Линдо, кимна на Индио, той също знаеше какво трябва да прави.

Полунощ все още се беше вкопчил в ръката си, потрепвайки от болка. Индио го погледна и посочи и него, след това посочи себе си:

- Los lados... - каза той.

Те щяха да са спътниците на Линдо, направлявайки го и пазейки го в тъмнината. Погледна и останалите, но те вече знаеха, какво трябва да правят.

Линдо вече се движеше бавно и внимателно през останките и нажежения, огънат метал, като пазеше "вързопа" си от жегата. Когато стигна ръба на кратера, започна да бяга обратно по пътя, по който бяха дошли. В близката далечина изръмжа двигател. После още един и още един... Индио погледна малкия си брат.

- Мечка...

Малката Мечка му се усмихна:

- Не се притеснявай, братко. Ще бъда в безопасност.

Индио се насили да се усмихне.

- Cuidado. - каза той след което се присъедини към Полунощ. Дватамата започнаха да си проправят път към Линдо, движейки се от двете му страни, като превиваха настрани клоните на пустинните храсти пред него, водейки по пътя.

- Светлинни лъчи от фарове се отразиха от скалите пред тях.

- Uchi! - възкликна Линдо, поглеждайки към кратера зад тях - Поблизко са, отколкото си мислех! Да вървим, vamos!

Докато бягаше, Линдо мислеше за многото пъти, в които си бяха говорили какво ще правят, ако някога имат шанса да намерят "паднала звезда". Това беше нещо, за което много млади мъже говореха, че искат да направят. Да намерят падналата звезда, да я докоснат и да се махнат, преди войниците да пристигнат, така разправяха всички. Но никой не вярваше, че някога ще има възможността действително да го направи. А ето ги сега - те шестимата, добри приятели - не само имаха възможността да се докоснат до "паднала звезда", а дори бяха взели награда - нещо, за

което никой не бе и мечтал.

Всички те бяха израснали, спейки навън в пустинята, лежейки под нощното небе и звездите му. Линдо и останалите бяха прекарвали голяма част от детството си, гледайки как светлините танцуват в тъмното небе. Хората от пустинята познаваха областта на Четирите Ъгъла[7] като място, на което често можеше да се наблюдават танците на звездите.

Линдо и останалите всъщност и преди се бяха домогвали до място на сблъсък, но тогава войниците бяха дошли първи. Бяха ги наблюдавали, как събират парчетата метал и останки като полудели мравки и как ги товареха в няколко камиона. Линдо се намръщи. Спомни си как един войник се беше промъкнал до тях и се беше прицелил с пушката си - това го изплаши. Тогава пак се усмихна. Линдо не бе успял да види откъде изникна Дръзващ.

Войникът също.

Добре се бе получило, никой не знаеше колко време щяха да прекарат в затвора, ако войникът ги беше арестувал. Линдо се чудеше колко ли дълго е лежал в безсъзнание войникът след това. Дръзващ си го биваше..., помисли си той. Много си го биваше!

В този момент Линдо чу стоновете на Полунощ.

Беше си отъркал изгорялото рамо в един от клоните, които махаше от пътя.

- Ох! По дяволите! По дяволите! - проклинаше той. Обърна се и видя загриженото лице на Линдо - Добре съм. Добре съм, просто продължавай да вървиш!

Линдо кимна и му се усмихна. Извърна се назад тъкмо навреме, за да види как Апачи и Мечката тичат на изток, в посока към каньона. Задачата им беше горе-долу проста - трябваше да привлекат вниманието на войниците да ги подведат в грешна посока и евентуално да намерят пътя обратно към лагера. Те бяха "conejos", "зайците". Линдо и товарът му бяха "ninos", "момичетата", онези, които трябваше да бъдат защитени на всяка цена.

Индио и Полунощ бяха придружителите, те щяха да го бранят неотменно, но щяха да се превърнат в примамки, ако се наложеше.

Те тримата трябваше да се отправят право на юг, към лагера, където да са в безопасност.

Малката Мечка, Апачи и Дръзващ щяха да се отправят в посока север. Те щяха да подведат приближаващите се войници по себе си и да отвлечат вниманието им от Линдо и останалите.

Ами Дръзващ!? Линдо се зачуди къде ли може да е, не успя да го види с другите двама, нямаше и следа от него. Помисли си, че навярно храстите и мескитите го скриваха.

- Къде е Дръзващ? - попита запъхтяно той Индио и Полунощ - Не го виждам. Вие виждате ли къде е?

Продължавайки да тича, Индио погледна назад към мястото на катастрофата.

- Виждам го Линдо. Не се притеснявай... - каза Индио, който съзря движещия се Дръзващ р Близко до кратера е. Нали го знаеш - ще направи всичко възможно, за да привлече вниманието им със сигурност.

- Uchi - каза Линдо, докато продължаваше да напредва - Нашият приятел от апачите обича да рискува, а? Май е "лосо", луд.

Индио кимна, но забави ход, все още загледан назад.

Продължавайте! - нареди той на Линдо и Полунощ - Ще се погрижа Дръзващ и останалите да намерят пътя в тъмното! Вие не спирайте! Индио ги придвижи напред. Докато забавяше хода си, отново се обърна назад, за да види Дръзващ. Надяваше се, че очите го мамеха. Но не беше така. Той се страхуваше да каже нещо на Линдо и Полунощ. Ако бяха видели това, което той видя, сигурно щяха да се забавят или дори да спрат.

- Продължавайте! - изкрещя им той.

Това, което Индио видя, просто не беше за вярване. Разбира се, Дръзващ се опитваше да отклони войниците, но той не бягаше в тъмнината и не се опитваше да привлече вниманието им. Не, за почуда на Индио, Дръзващ тичаше като стрела право срещу джиповете! Той е луд!, помисли си, Наистина е луд! Направи нов опит да го види в тъмницата, но не успяваше. И изведнъж го видя - в бляска на фаровете! Ето го там, точно до джиповете,: тичайки

право срещу тях!

По дяволите, Дръзващ! - Индио го проклинаше наум. Защо винаги трябва да се случва? Защо винаги правиш нещо такова? Мътните те взели!

- Мътните те взели Дръзващ! - думите изскочиха от устата му - По дяволите!

Полунощ чу проклятията на Индио зад гърба си докато тичаше с Линдо. Обърна се, за да види дали имат нужда от помощ. Какво пра...!?

ПРАС!

Храстите прекъснаха мисълта му.

Линдо чу счупването на клоните и спря.

- Какво има?

- Оооо-ооо-ффф! - Полунощ лежеше в храстите с изкаран въздух.

Индио се спря и погледна в посока на звука. На звездната светлина той успя да разпознае Полунощ, разперен! като орел, почти с главата надолу, оплетен в дългите тънки клони на креозотните храсти пред него. За част от секундата по лицето на Индио се изписа усмивка. Затича се до мястото, където висеше Полунощ. Спря и се наведе да му помогне да стане.

- Ставай! Сега не е времето да правиш гнездо!

- По дяволите! - изръмжа Полунощ - *Pinche ramada! Que se qema todo!*

Линдо му се хилеше в тъмното.

Полунощ се изправи с помощта на Индио...

- Индио Г-т измърмори той - Какво ти става? Защо кълнеш Дръзващ? Виж до къде ме докара! - изгорената ръка на Полунощ още го болеше.

Индио опитваше да изчисти вейките от него.

- Оуу... Оуу... - Полунощ сам се дръпна назад, все още недоволствайки - Какво има Индио? Какво успя да видиш?

Линдо се върна обратно при тях, все още внимателно обгрижвайки това което носеше.

- Какво? Какво има? Какво става?

Индио се обърна и им кимна по посока фаровете на приближаващите се джипове. Тримата успяха да различат един тъмен силует в центъра на светлините.

- Какво...!? Не може да бъде!

- Да! Това е Дръзващ! - увери ги Индио.

- Dios mio! Той е луд, казвам ви!

- Vamos! Не можем да чакаме, трябва да вървим! - Индио побутна

Линдо толкова внимателно, колкото можеше — Mueve'te!
Движение!

След като ги размърда да продължат, той тръсна ядосано глава:

- Продължавайте! - нареди им той. Беше абсолютно наложително да избягат, независимо какво правеше Дръзващ. След като започнаха да бягат отново, Индио погледна назад. Какво по дяволите се опитваше да направи Дръзващ така или иначе? Ако хванеха него, опасността от залавяне надвисваще над всички тях.

Мътните те взели, Дръзващ! По дяволите!

LOS SOLDADOS

Апачи спря на източния хребет. Погледна назад, където бяха войниците. Тогава го видя. Беше бягащия на запад Дръзващ, тъкмо в посока на джиповете! Апачи се опули, не вярвайки на очите си. Всъщност Дръзващ не бягаше, крачеше доста спокойно, сякаш беше излязъл да потича малко, отколкото стремително да бяга към военен конвой.

Апачи се поколеба за миг. Може пък Дръзващ да се беше объркал и да не знаеше, че войниците са пред него. Може би мисли, че това са камиони на някои наши приятели. Но не можеше да е така - Дръзващ никога не се объркваше, той винаги действаше, само ако има добра причина за това. Някак си, той винаги имаше план в привидната си лудост. Апачи се надяваше Дръзващ да е намислил нещо наистина добро! Дано да беше така!

Дръзващ..., мърмореше си Апачи, докато го гледаше. Надявам се, че знаеш, какво правиш. Вярно, че си ba'odlohe, но също така си и умен! Не зная какво си намислил - ако този план не сработи, със сигурност ще те хванат.. а може и да те убият! Апачи помахна на приятеля си.

- Късмет Дръзващ! - погледна той отново - Мисля, че ще ти е нужен.

В далечина Апачи можеше да види как Индио и Полунощ водеха Линдо зад възвишението отсреща. Като се успокои, че са в безопасност, загрижения Апачи се втурна да настигне Малката Мечка, който бягаше напред пред него.

- Хванаха ли го? - изпуфтя Мечката, когато Апачи го настигна - Май го видях да бяга право срещу джиповете и беше доста близо до тях.

- Не, още не са го хванали... все още не са!

Тогава го чуха.

СКРЪЪЪЪЪЪЪЦ! РОООР-АРАРР-РРР! КА-БААМММ!

Беше сблъсък - силен, ужасен сблъсък! Тези звуци бяха бъркотия

от разбиващ се метал и набиване на спирачки.

Малката Мечка спря внезапно и грабна ръката на Апачи.

- Убиха го!!! Не са успели да спрат! Сякаш го прегазиха и после се удариха в някакви камъни! Те го убиха!

Апачи поклати глава и се втурна в тъмнината отново.

- Не, не са го убили... - направи малка пауза, след това добави 1 Или поне нямат този късмет!

Малката Мечка му се намръщи:

- Какво...?!

- Шегувам се! Дръзващ знае какво върши. Ще се оправи! - усмихна се Апачи.

Мечката направи друга гримаса, после също се усмихна и продължи да бяга. Апачи го последва, но се обърна да хвърли един последен поглед. По дяволите този Дръзващ! Наистина е луд!

Джиповете и камионите спряха. Мъжете наскачаха от тях и започнаха да се движат във всички посоки. Бързо оформиха периметър и поставиха стражи на всеки няколко метра в пълен кръг около останките от разбили се диск. Генераторите оживяха, светлини наводниха пространството и придадоха на издигащите се облаци прах зловещ блясък.

Специалистите от Възстановяващия екип започнаха да изпълняват разпределените им задачи с ефикасна прецизност. Фотографите правеха снимка след снимка. Техниците внимателно започнаха да разчленяват, част по част, главното тяло на диска. Всяка разчленена част беше помествана в маслиненосив камион. Екипите знаеха какво да правят, вече бяха разиграли същия сценарий няколко пъти.

На развиделяване всичките останки бяха класифицирани и натоварени на един от камионите. Бе събрано всяко парченце, до най-изящния фрагмент. Нищо не остана, нито една следа. Събирането приключи. С оживяването на двигателите всеки се качи на някое от превозните средства.

За връщане в базата се използваша само черни пътища - за щастие хората рядко минаваха през резерватите. А и ако някой безпокоеше

индианците, никой нямаше да го е грижа. Те, в крайна сметка, си бяха диваци, чийто живот беше изпълнен с легенди за звездни хора, природни духове и животни, които говореха. Никой нямаше да повярва на приказките им за някакви войници в нощта.

Упълномощеният лейтенант направи обзор на мястото. Не беше останало нито едно парченце от диска, само малко следи от обгорена пръст. Всеки, който дойдеше да претърсва за следи от някаква катастрофа, щеше да остане сериозно разочарован. Младият лейтенант се усмихна доволно, беше се справил добре.

Наблюдаваше изтеглянето на джиповете. След като всички потеглиха, погледът му се спря на двата влекача. За веригите им бяха завързани два джипа, които безславно се лашкаха напред-назад. Усмивката на лицето му се стопи. Помисли си, че това може да бъде проблем. Злополука по време на мисия от ранг Делта-Синьо можеше да му докара споменаване в рапорт. А това значеше проблеми - големи проблеми!

Лейтенантът вече виждаше как потенциала на тази опасност растеше в бъдещето му. Точно неща като тези слагаха край на кариери! Не само че правителствени автомобили бяха повредени, докато се намираха под негово командване, но и виновникът за това среднощно фиаско бе избягал!

Лейтенантът се намръщи. Индианецът бе изскочил от нищото, идвайки от тъмнината право към тях! Шофьорът нямаше избор, трябваше да се отклонят. Дори извади късмет, че никой от камионите отзад не го сгази. Докато лежеше на земята до джипа си, той успя да види фигурата на дългокосия индианец да изчезва в тъмнината.

Ах ти проклет индианец! Ако някога те хвана, ще те убия!, помисли си лейтенантът.

В ЛАГЕРА

Индио, Полунощ и Линдо първи се върнаха в своя лагер. Там, скрити сред планинските гористи възвишения, се чувстваха добре. Линдо внимателно положи носеното в одеялата. Ръцете му горяха. Дори след като го остави долу не можеше да свали поглед от това нещо. Индио накладе огън и започна да се грижи за рамото на Полунощ.

Линдо внимателно намести малкия вързоп, за да се увери, че нещото е в безопасност и се оттегли към огъня, за да направи кафе. Беше потънал в мислите си.

Когато Индио приключи с рамото на Полунощ, отиде при Линдо и си взе чаша кафе. Никой не продумваше, всеки се беше загледал в пламъците. Индио се чудеше какво ли е това, което им бяха поднесли звездите.

Полунощ се опита да полегне и облекчи раната си. Не можеше да заспи, рамото го болеше и беше прекалено превъзбуден от вечерните събития. Стана да се поразходи наоколо, може би щеше да обикаля докато се измори. Хвърли поглед на Индио.

Той се беше надвесил над нещото и го изучаваше много внимателно. Полунощ се присъедини. Двамата застанаха един до друг, вторачени. Погледнаха към звездите. Тяхното дирене на видения наистина се бе превърнало в приключение.

Два часа по-късно Линдо все още се бе вторачил в огъня. Изведнъж се чу някакъв звук в тъмнината. Това бяха Апачи и Малката Мечка. Полунощ все още беше буден и се разхождаше наоколо, все така превъзбуден, когато ги видя.

Отиде при тях.

- Искате ли малко кафе, Братя? - попита той; поднасяйки им чаша кафе. Той изохка като повдигна ранената си ръка.

Апачи забеляза креозотните клонки навсякъде около него. Полунощ видя погледа му, забелязвайки че той внимателно разглежда зелените клончета, по блузата му.

- Не ме питай Братко... - каза той - Не питай. Просто вземи кафето, моля те.

Зората свари петимата приятели, събрани около огъня.

- Y'ahora! - запита Малката Мечка - На кого да разкажем за тази вечер? На кого да кажем за това... това...? - той посочи одеялата.

- Не знам. - протичко отвърна Индио вирайки се в огъня - Не знам.

Малката Мечка изгледа големия си брат с недоверие. Какво трябваше да значи това? Индио да не знае какво да прави?! Как бе възможно? Когато Индио не знае какво да прави, значи проблемът е голям - много голям!

- Къде е Дръзващ? - попита Линдо оглеждайки се наоколо - Този разговор не бива да се води в негово отсъствие, той трябва да е тук!

- Войниците го убиха... - процеди тъжно Малката Мечка.

- Какво?! - възкликна Полунощ - Какво?!

- Не! - запротестира Линдо и се изправи - Не може да бъде! Това е невъзможно!

- Вярно е... - Мечката го погледна с мъка - Двамата с Апачи чухме сблъсъка. Мисля, че са го прегазили с джиповете си. Апачи не мисли така, но аз мисля, че са го спипали!

Индио погледна малкия си брат и поклати глава. Не може да бъде - Дръзващ имаше девет живота... Не можеше да са го победили толкова лесно.

- Ще се върне... - увери Индио брат си - Не се страхувай, ще се върне! Ще видиш! За момента обаче, ще обсъдим това без него.

Полунощ беше на същото мнение. Дръзващ щеше да изскочи от нищото, беше сигурен в това.

За миг всички притихнаха около огъня.

- Трябва да кажем на Viejito! - предложи Апачи - Той е единственият който ще знае какво да правим!

- Да кажем на Дон Генаро! - предложи Линдо - Той е мъдър!

- Bruja! - каза Малката Мечка - Тя също е мъдра!

- Дядо ми! - допълни Полунощ - Той е най-мъдрият! Линдо го погледна, оспорвайки позицията му с поглед.

- Всички те са мъдри... - каза им той - Но трябва да преценим кой от тях е най-мъдрият!

- Трябва да кажем на Старейшините. - прекъсна ги Индио.

- Но кои Старейшини? Твоите или моите? - попита Полунощ.[\[8\]](#)

- Да... - съгласи се Линдо - Чии Старейшини са на първо място?

Индио погледна и двамата. Това наистина бе проблем, но не и такъв без решение.

- Ще кажем на всички тях! - предложи той. - Това не засяга само едно от племената. Засяга всички тях. Останалите го погледнаха и се съгласиха. Индио имаше право, думите му имаха смисъл. Трябва да кажат на всички Старейшини, всички те трябва да знаят за съществуването.

- Да, ще кажем на всички! - повтори Индио.

- БАУ! - обади се един глас зад тях.

Всички подскочиха сепвайки се от неочаквания звук.

Беше Дръзващ.

LAMADRUGADA

Ранното утринно слънце надникна над хребетите на каньона. За момент Малката Мечка се размърда в завивките си. Тогава се чу дълбок тътен идващ някъде от треперещите одеяла. Звучеше почти като земетресение.

Индио и Апачи се размърдаха и погледнаха към набраните на купчина завивки на Мечката, чудейки се откъде ли идва този звук.

Изведнъж Малката Мечка изригна изпод завивките си. Крещейки, той подскочи нагоре във въздуха, все едно беше изхвърлен от скрит вулкан. Линдо и Полунощ се надигнаха в одеялата си. Мечката се беше вкопчил в крака си и го удряше с юмруци! Тогава, точно толкова бързо колкото беше скочил, той се срина на земята и продължи безжалостно да налага крайника си.

- Пак краката му... - изпъшка Апачи.

Линдо легна отново и се уви през глава. Полунощ ту гледаше как Линдо изчезва в одеялата си, ту как Мечката удряше и се въргаше

в пръстта, ритайки и викайки. Uchi!, помисли си той. Някой трябва да направи нещо. Обръщайки се към Индио и останалите, той среща техните погледи отправени към него!

- Защо аз? - запита той - Защо аз? Аз съм с ранена ръка!

Мечката заскимтя още по-силно и вдигна голям облак прах!

Никой не помръдваше.

- Ох... добре! Дръж се, идвам!-предаде се Полунощ.

Той се изправи изпъшка, ръката му още го болеше. *Подяволите, защо все аз съм този, който се грижи за него? Само защото двамата сме най-големите..*

В този момент Мечката изведнъж се оказа заклещен. Одеята и малкия брат на Индио се бяха превърнали в една огромна камара на земята. Най-отгоре на нея седеше Дръзващ.

Слава Богу!, помисли си Полунощ. Беше крайно време някой да му помогне с гърчовете на Малката Мечка.

Дръзващ се бореше с побратима си, яздейки го като опърничав кон. Полунощ изчакваше и преценяваше правилния момент, в който да се хвърли върху бушуващата купчина. Когато този момент дойде, той грабна Мечката за краката. Докато Дръзващ го държеше Полунощ започна да разтрива схващанията в краката му.

Мечката пъшкаше и риташе.

- Ако тичаше всеки ден... - подхвана Полунощ - това нямаше да се случва! Спазмите се получават от липса на упражнения!

Малката Мечка беше сложил ръце на главата си, а лицето му беше в тревата, отчасти притиснат от тежестта на Дръзващ отгоре му.

- ФЮФФ-ЙОООФ! - отговори Мечката.

Полунощ не намери смисъл в неясните му думи.

- Какво каза? - Полунощ продължаваше да разтрива силно крака му.

Апачи се изсмя от завивките си:

- "ФЮФФ-ЙОООФ" е на навахо, човече! Означава нещо като "Благодаря ти!", сигурен съм! Или... нещо такова!"

- ФЮФФ-ЙОООФ-ТООО! - повтори Малката Мечка изпод ръцете си.

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХАА -ХА А -ХАЛ! - Апачи прихна да се смее.

Полунощ го погледна. ФЮФФ-ЙОООФ? - почуди се той. Не беше чувал за такъв израз на навахо. ФЮФФ- ЙОООФ? Тогава най-накрая схвана. ФЮФФ-ЙОООФ! Разбира се! Е, подобно и на теб приятелю! Той също прихна да се смее! ФЮФФ-ЙОООФ! ХОО-ХОО-ХОО-ХО-ХО![\[9\]](#)

И Дръзващ, който беше върху Мечката се разсмя:

- Да Полунощ! ФЮФФ-ЙОООФ!

- ХАА-ХАА-ХА-ХА-ХА! ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! - Апачи беше близо до истерията.

Линдо също започна да се смее под одеялото си.

Дори Малката Мечка се смееше между пъшканията си.

- ФЮФФ-ЙОООФ! ХА-ХА-ХА! ЙЕЕОУ! ОУ! ОУ! ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! ООУ-ОУ-ОУ!

Това накара другите да се смеят дори още по-силно. Апачи се просълзи. Завивката на Линдо се тресеше.

- ХАА-ХАА-ХА-ХА-ХА! ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! ХО-ХО-ХО-ХО!

Индио се усмихваше докато ги гледаше. Беше хубаво. Радваше се, че могат да се смеят и да се веселят. Трябваше да го правят сега, докато все още могат! Защото това, което предстоеше на шестимата, беше сериозно, много сериозно!

Те въобще не обмисляха да отидат при шерифа или при някой друг представител на властта - това никога нямаше да го направят! Но сега... сега нещата бяха по-сериозни. Предната вечер Дръзващ ги бе убедил, че не бива да казват дори на своите племенни Старейшини за случилото се!

Последната нощ все още беше жива в съзнанието му. Малкото нещо, което бяха взели от мястото на инцидента, беше нещо повече от спомен, беше нещо повече от необикновен сувенир. Увитото в одеялата, носено толкова внимателно от Линдо, беше едно малко същество. Скритото в останките, жертва на падането на "танцуващата! звезда", все повече заприличваше на едно малко живо същество. Шестимата бяха открили същество от звездите!

И така беше възникнал въпросът, върху който сега размишляваха.

На кого можем да имаме доверие? Така беше поставил въпроса Дръзващ. Как може което и да е племе да запази знанието за съществуването на това малко същество за себе си? Което и племе да обяви това необикновено "откритие", бързо ще се окаже надвито от правителствата по света, всяко предлагащо огромно богатство и сила, в замяна на съществото. Кои Старейшини биха отказали тези предложения за хората си, ако всичко, което се искаше! от тях, беше да предадат звездното същество? Точно подобно нещо щеше да се използва от вожд или племе, за да стане най-влиятелната група в страната, а също и в света.

А какво щеше да стане, ако откажеха да предадат звездното същество? Как можеше кое да е племе да се противопостави на най-мощните държави и агенции по света, които просто биха взела съществото насила? Ако някоя държава или агенция успееше да открадне съществото, тогава те самите биха станали мишени за останалите държави, които също ще искат да вземат съкровището от звездите. Това с лекота би предизвикало война между държавите, дори може би и световни войни.

А какво, ако съществото беше от звездите? Ако съществото беше третирано като предмет, като обект на препирни и сблъсъци, може би дори и обект на физически манипулации, как щяха да реагират съществата от неговия свят? Дали няма да се спуснат от звездите, сеейки смърт и разрушения от небесата?

Такава е важността на това, което държим в ръцете си..., беше им обяснил Дръзващ. *Точно затова никога, не бива да казваме на когото и да е!*

Индио се удивляваше на простотата на решението, което Дръзващ предлагаше. Колко лесно и същевременно! колко мъдро: съществото трябва само да реши съдбата си, настояваше Дръзващ! Съдбата му си беше негова.

По дяволите!, мислеше си Индио. *Защо Дръзващ трябваше да реагира смислено точно сега?*

Индио пак погледна другите. Те все още се смееха на Мечката и неговия "схванат танц", както го беше кръстил Апачи. Мечката

отвърщаше на усмивките им с малко болезнен и засрамен поглед, но напълно осъзнаващ комичността на ситуацията. Линдо пръв забеляза сериозността на Индио:

- Защо не се смееш с нас, Братко?

Другите изгледаха Индио.

- Забавлявайте се, Братя мои... - окуражи ги той - Тази вечер трябва да решим какво да правим с малкия звезден човек. Посветете деня на това да откриете в сърцата си какво трябва да направим. Това което вършим е важно.

- Готово! - каза Полунощ, оставяйки краката на Малката Мечка и се изправи. Погледна надолу към приятеля, си и запита:

- Така по-добре ли е?

Дръзващ слезе от гърба му.

Мечката кимна:

- Благодаря, благодаря и на двама ви. Тези бяха едни от най-лошите досега... Благодаря ви.

- Беше много добър танц! - ухили се Апачи - Беше един от най-вълнуващите и драматични танци, които си изпълнявал досега!

- Може би не трябваше да местим лагера посреднощ. - отбеляза Полунощ - Беше твърде дълго ходене сред дърветата. Навярно трябваше да изчакаме до сутринта.

- Не. - поклати с глава Дръзващ - Бяха твърде близо. Трябваше да се преместим, за да сме по-далеч от войниците. Полунощ неохотно кимна в знак на съгласие. Наистина беше добър ход. - Нека да започваме деня си - изправи се Индио - Има много за какво да мислим днес. Всички замълчаха и се спогледаха. Индио беше прав, знаеха това. Със ставането си всеки един започна да планира деня си. Всеки щеше да потърси място за усамотение, място, където да помисли върху това как следва да постъпят.

Само Дръзващ щеше да остане. Щеше да се грижи за звездното същество.

Беше топъл и хубав ден. Беше ден, който щеше да промени бъднините на всеки един от тях.

NOCHE DE ESTRELLAS

Беше вечер.

Те седяха около огъня. Денят бе дълъг за всеки от тях.

Индио се изправи:

- Значи го решихме?

Останалите кимнаха.

- Спасихме Звездно Същество. - продължи той - И всеки от нас смята, че не бива да казваме на никого? Няма възражения?

Всички седяха в тишина. Само Полунощ шаваше леко.

- И сега какво, стари Братко? - нададе глас Полунощ - Ще запазим ли Звездното Същество само за себе си? Сигурни ли сме, че това не е нещо, отнасящо се за целия свят, а не само за нас шестимата?

- Звездно Същество.- повтори Апачи - Uchi!

- Да, това е нещо, отнасящо се за целия свят... съгласи се Индио - ...но това е нещо повече, много повече! Това е същество от звездите и може би от вселената! Какво да направим - или да не направим - това е нещото, което трябва да решим възможно най-мъдро. Можем да застрашим целия свят. Ако сгрешим, можем да си навлечем гнева на звездните хора.

- В такъв случай...? - почуди се Линдо - Аз го донесох дотук. Нима ще го оставим без да му помогнем? Нужен ни е някой, който знае методите за лечение на звездни хора.

- Звездно същество... - продължаваше Апачи - Uchi!

- И кой по-точно? - възрази Мечката - Доколкото знам, никъде няма "болници за Звездни Същества".

- Вярно е... - продължи Линдо - Но ние не знаем нищо. Трябва да има някой, който знае! Трябва ни помощ, затова трябва да кажем на някого!

- Ба! - прекъсна го Дръзващ - Не бива да го правим!

Всички го погледнаха.

- Тогава кажи, Братко... - обърна се към него Индио - Какво мислиш, че трябва да направим? Как да се погрижим за нашия

приятел?

Дръзващ гледаше Индио, после погледна към одеалата на малкото същество. Изведнъж му хрумна нещо. Той се приближи до съществото.

- Има само един, който може да ни каже от какво се нуждае. - отговори той - Само един! - посочвайки фигурата на земята - Той ще ни каже!

- Какво? - изправи се учуден Мечката - Та той дори не е буден! Само шава от време на време! Как е възможно да ни каже?

- Не знам... - продължи Дръзващ - Но нека опитаме, както бихме опитали с всеки човек. Вижете го! Той прилича на нас, същество с ръце, крака и глава. Има уста и очи. Нека капнем няколко капки вода на устните му. Хайде да опитаме да го нахраним с малко "sopa". Може би прилича на нас повече, отколкото си мислим.

- Хе-е-е-й! - усмихна се Полунощ - Ами да!

- Да... - съгласи се Апачи - Той е като нас! Отчасти де. Няма причина да не опитаме! Да го направим! Индио се подвоуми. Бе ли възможно? Можеше ли малкият от звездите да им каже от какво имаше нужда? Линдо грабна манерката си и отиде бързо при съществото. Той се приведе и наква си малко парченце хляб. С него, много грижовно, започна да навлажнява устните на звездното същество. Всички се бяха вторачили в звездния човек и се чудеха какво ли ще стане. Отначало нямаше ответна реакция. После устните на звездното същество се раздвижиха. Изглеждаше сякаш то леко смучеше устните си, но никой не можеше да каже със сигурност.

- Получава се... - окуражаваше Мечката - Получава се!

- Мале! - ококори се Апачи.

- Да! - помисли си Индио - Мале!

COMIENZA

Бяха шест трудни месеца.

Бореха се - състоянието на Звездното Същество на няколко пъти се влошаваше, но те съумяха да му помогнат. Жестовите на създаването не бяха нещо лесно за разбиране, но те, все пак, бяха жестове на звездно същество. Но шестимата направиха всичко по силите си.

И успяха! То вече беше добре!

Индио трябваше да признае, че Дръзващ се оказа прав. Слухове за разбил се диск се разнесоха веднага след онази вечер, но шестимата успяха да останат на дистанция от разпространяващите се истории. За щастие, те имаха славата на такива, които се задържат дълго в пустинната пустош. На никой не му се виждаше странно, че отсъстват толкова време. Но все пак бе трудно. След слуховете, много други идваха да претърсват близо до лагера им. Шестимата се оказаха късметлии, никой не беше успял да намери нищо досега. Но докога, мислеше си Индио.

Шестимата се бяха събрали около огъня, беше време да поговорят.

- Yaһoga...? - започна Мечката - Какво да правим оттук нататък? Той е по-добре. Трябва да направим нещо.

- Храни се... - добави Апачи и после се подвоуми - Така си мисля де...

- Малкият човек се храни... - потвърди Линдо |§..по неговия си начин.

- Спи, ходи... - включи се и Полунощ - Изглежда е добре. Даже понякога изглежда потънал в мисли - не че се е отпуснал заради болката, но сякаш мисли за нещо.

- Виждал съм го да гледа към звездите... - каза Мечката - Мисля, че тъжи по народа си.

Индио се извърна и погледна малката фигура, която седеше близо до пресъхналото дърво.

- Има нещо, с което можем да започнем... - каза той.

Другите го погледнаха в очакване на предложението му.

Индио се обърна към тях:

- Трябва да му дадем име... Време е да го наричаме с нещо друго, освен с "Той".

- Hai! - съгласи се брат му - Така е!

- Hai! - пригласи му Апачи.

- Да... - каза Линдо - Но как да го наречем? Той не говори, не издава звуци, няма да ни каже името си.

- Ще го наречем така, както ние самите сме приели имената си... - обясни Индио - "Духът" ни и пътищата ни са ни дали имената и по същия начин неговият "дух" и неговият път ще ни кажат как да го наричаме.

Всички се обърнаха и погледнаха към звездното същество, което идваше към тях. Удивляваха се на това колко малък е той, дори миниатюрен. Главата му беше голяма, както и очите му. И очите му бяха пронизващи - черни, дълбоко черни - и способни да виждат през теб, чак до душата ти. Телосложението му бе мършаво, но не бяха сигурни дали това е естественото му състояние или просто бе отслабен. Също така беше блед, не розов, не бял, просто блед и отново - не бяха сигурни, дали раните му го правеха блед.

Мечката проговори пръв:

- Мисля, че трябва да го наречем "Пътешественик"... Мисля, че той е пътешественик из звездите, това е неговият път.

Линдо клатеше глава в несъгласие:

- Това е така, но той е повече от това, повече от пътешественик. Той е вожд или воин, или нещо от сорта.

Индио се беше вторачил в съществото.

- И двамата сте прави, той е пътешественик, той е вожд и както каза ти Линдо, той е повече. Аз мисля, че е Старейшина - Старейшина, на който очите говорят за голяма мъдрост.

- Hai! - съгласи се Апачи - Със сигурност е Старейшина! Старейшина от звездите... Звезден Старейшина!

Индио кимна и се изправи.

- Така е, той е Звезден Старейшина. Така ще го наричаме и така

ще бъде.

Дръзващ също се изправи и се съгласи:

- Звезден Старейшина..- повтори той - Звезден Старейшина... Да, това е добро име!

Всички се изправиха и дадоха своето съгласие.

- Отсега нататък... - гордо каза Индио - ние сме в присъствието на Звездния Старейшина от небесата.

Всички се обърнаха към своя посетител в знак на гордост и възхищение. Той също гледаше към тях. Сякаш знаеше за какво си говорят.

EL MAYOR DE LAS ESTRELLAS

Звездният Старейшина лежеше неподвижно, очите му бяха вперени в небесата.

Малката Мечка и Апачи седяха наблизко.

- Сякаш е в дълбок сън... - прошепна Мечката.

- Това е неговият начин да знае... - каза Апачи - Прави го по същия начин като дядо ми. Ще събере много знание по този начин, сигурен съм. Някой ден той ще ни помогне, знам това!

Мечката пак погледна Старейшината.

- Мислиш ли, че някога ще ни проговори? Нещата, които знае, нещата оттам, откъдето идва - дали някога ще ни ги разкаже? Може да е от бъдещето, чудя се дали може да ни каже какво ще се случи?

Индио отиде при двамата и постави ръката на рамото на по-малкия си брат:

- Може да е от далечното минало.

- Uchi! - възкликна Апачи - Точно така! Може да ни изглежда сякаш е от бъдещето, но всъщност да е много стар, много древен!

- Може да е от двете времена... - продължи Индио.

Мечката погледна към небето. *Същество от бъдещето и в същото време, много древно? Uchi!*

Всички гледаха Звездния Старейшина.

Нощта бе тиха и спокойна, Старейшината бе тих и спокоен. В този момент със сигурност изглеждаха, ако не като едно цяло, то поне свързани помежду си.

- Така е от дни... - започна Мечката - Освен ако той...

Старейшината се обърна към тях. Очите му бяха отворени. Мечката подскочи:

- Майко мила! Буден е! Той е буден!

Мечката се изправи, изчаквайки търпеливо, готов да помогне с нещо на съществото, ако то имаше нужда. Старейшината погледна към всеки един от тях. Беше уверен и очите му сякаш изразяваха, че бе в съзнание. Не изглеждаше да е стреснат или пък да има нужда

от помощ. Апачи се приближи до Мечката и Старейшината:

- Какво има?

Линдо и Дръзващ забелязаха раздвижването и дотичаха:

- Какво? Какво стана?

- Той просто се събуди - отвърна Мечката - Изплаши ме. Просто седна и ме изплаши. Нищо не направих, не съм го докосвал! Той просто изведнъж взе, че седна!

- Uchi! Вижте го! - каза Апачи - Не е мърдал от дни. А изглежда съвършено буден! Всички се възряха в него. Никой не знаеше какво точно означаваше това негово дълго затишие. Дръзващ внимателно огледа Старейшината. Беше озадачен, имаше нещо около това същество. Имаше нещо много познато около него, нещо, което Дръзващ разпозна. Той осъзна какво беше:

- Това е! Той е "Неуа" сиукс! Точно така!

- Какво? - думите на Дръзващ изненадаха Линдо.

- Той е "Неуа" сиукс! - повтори Дръзващ.

- Откъде знаеш? - зачуди се Апачи - Откакто е дошъл при нас, не е разказал нищо за дома и народа си. Знаем единствено, че падна от небето.

Линдо внимателно изучаваше Старейшината с поглед и обмисляше думите на Дръзващ. Тогава го осени:

- Ами да, такъв е! Той е "Неуа" сиукс! Само го погледнете! Дръзващ е прав!

- Но... - продължаваше объркания Апачи - Не са ли били сиуксите могъщи лечители? Искам да кажа, че те притежавали мощна магия, но също така били много силни физически! А Старейшината... ами той е толкова тъничък!

Мечката погледна Апачи и кимна, после се обърна отново към Старейшината:

- He frijoles... - каза той.

Апачи се сепна. Изгледа Мечката, не можеше да повярва на лапсуса му. "Звездно същество, ядящо фасул!" Представата за това съкруши спокойствието му и той избухна в смях.

-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХА-ХА-ХА-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ!

Мечката отначало не разбра какво е казал и изгледа Апачи, само че смехът му беше толкова заразен, че и самия той започна да се смее.

- ХА-ХА-ХА-ХА-ХО-ХО-ХО-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ!

Индио ги погледна изненадан от внезапния им взрив:

- Quietoc! И двамата! - заповяда им той.

Момчетата го погледнаха и видяха гнева му. Беше очевидно, че трябва да престанат. Опитаха, но напразно.

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ... - продължаваха да се кикотят те.

- Индио ги изгледа кръвнишки, после се обърна отново към Старейшината, в опит да ги игнорира.

Да, Дръзваш, мисля, че си прав. Той наистина е "Неуа" сиукс. Сигурен съм че си прав - съгласи се той.

- На! Мисля, че сте прави! - подкрепи ги Полунощ - И това е чудесно! Няма по-мъдри от "Неуа" сиуксите. Те са Пазителите на Древното Знание. Тези, които четат по камъните!

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! - Мечката и Апачи все още се кикотеха.

- Да, - съгласи се Линдо - това е добре!

На Индио му дойде до гуша. Обърна се към двамата:

- А вие двамата...! - подхвана изнервено той.

Апачи и Мечката спряха и наведоха глави.

- Покажете уважение! - настоя Индио.

Той се обърна и застана пред Звездния Старейшина. Съществото го погледна. Индио се изправи пред него в знак на уважение.

- Не зная дали познаваш думите ни... - започна индианецът - Миналата нощ решихме, че по сърце ни идва да те наричаме "Старейшина"... "Звезден Старейшина". По сърце ни е да те наричаме също по начина, по който наричаме учителите си. Желая да те наричаме "Дядо".

Индио отстъпи назад и леко се поклони. Надяваше се, че Звездният Старейшина ще разбере жеста му и го погледна с очакване. Старейшината се загледа в него. Тогава, съвсем незабележимо, кимна.

Очите на Полунощ се отвориха широко:

- *Huta!* - изтръгна се от устата му и едва не подскочи във въздуха.

- *Huta!* - повтори като в ехо Линдо.

Дори Апачи и Малката Мечка подскочиха, потвърждавайки отговора на Звездния Старейшина.

- *Huta!* - извикаха всички.

Старейшината седеше тихо и ги гледаше, но някак си сякаш разбираше усмивките по лицата им. Някак си той разбираше.

В следващите няколко часа лагерът кипеше от активност. Имаше много за правене. Церемонията по "Именуването" беше много специална традиция. Трябваше да се пригответи сауна, да се намерят камъни, които да се загреят на огън и внимателно да се подготви кръга. Трябваше да се нацепят дърва, да се донесе вода и да се извършат приготовленията за "подаръка от духа", който всеки от шестимата трябваше да даде на Старейшината. Това беше специален подарък - нещо лично, нещо, което всеки искаше да сподели със своя нов , Дядо". Всички се блъскаха и тичаха из лагера и около него.

Дръзващ се поспря да погледне Братята си. Погледна и Старейшината. Възможно ли бе това да е "Вечерта" -помисли си той - легендарната "Вечер на Завръщането"? Той се усмихна. След време..., помисли си той. След време. Отговорът ще дойде след време, сега трябваше да се приготвят за празненство.

LA CRYSTAL

Полунощ се върна от потока, където бе отишъл да пере цял вързоп ризи. Като навлезе в периметъра на лагера, видя Апачи и Мечката да седят до Старейшината. Гледаха нещо.

- Ей, какво правите там? - подвижна им той.

Апачи се обърна към него:

- На Старейшината е.

Обърна се отново към предмета. Момчетата не бяха виждали нищо подобно досега. Беше бистро, но със зеленикав оттенък. Бе твърдо, със сигурност беше кристал, но някак си носеше различно чувство. Мечката беше впечатлен как Старейшината пазеше такъв чудноват кристал при себе си. Момчетата разглеждаха кристала от всички страни. Апачи го даде на Мечката. Той беше поласкан, че Старейшината благоволяваше да им позволи да го разгледат, камо ли да го държат в ръцете си. Полунощ надникна над рамото на Мечката.

Старейшината протегна мъничката си ръка. Мечката му подаде кристала. Съществото внимателно го обърна в ръцете си и погледна към тях.

Изведнъж момчетата чуха глас.

- Uchi! - подскочи Мечката - Чухте ли това?! Чухте ли Старейшината да говори?

Апачи също подскочи:

- Да! Тоест не... Искам да кажа, че си мисля, че... - той се опитваше да обясни. Някак си гласът на Старейшината беше в главата му. Определено не беше в ушите му, той не го чуваше, а някак си гласът беше в главата му. Индианчето беше много объркано.

Полунощ изпусна ризите:

- Аз... вие... да не би току-що да чух Старейшината? - попита ги той развълнувано - Да не би той... да не би той току-що да каза нещо? - той се задържа за рамото на Мечката, чудейки се какво

ставаше.

Индио идваше към тях.

- Да не би Старейшината да проговори?! - изстреля към брат си - Проговори ли?! - настоя той. Беше изпълнен с надежда и едновременно с това изключително изненадан. Той погледна съществото и веднага се усмири. Осъзна, че тонът му може би изглежда малко остър на Старейшината.

Апачи погледна Индио. Той също бе чул гласа. Обърна се към Полунощ и осъзна, че и той трябваше да го е чул. Но как така го бяха чули? Той самият не беше забелязал устните на звездния им приятел да се движат.

- Какво гледаш? - изсумтя Полунощ - Кажи ми - проговори ли ни Старейшината или не? Кажи ми!

Малката Мечка беше много развъълнуван:

- Направи го пак! - каза той на Старейшината - Направи го пак! Нека те чуя пак!

Мечката погледна Индио и го видя да му се мръщи. Момчето не искаше да показва неуважение като се държи заповеднически, просто беше изненадано.

- Съжалявам... - извини се той - Аз просто... Можеш ли да го направиш пак? Моля те?

Старейшината все още седеше неподвижен, загледан във всички тях.

Мечката се приведе напред, вторачвайки се в него с нетърпение. Изведнъж той се озова напълно обгърнат от тъмнина! Това беше някаква всепоглъщаща тъмнина, която беше навсякъде!

- Ау!!! - изскимтя Мечката. Беше изплашен - Индио, помощ, братко! Не виждам! Сляп съм!

Индио чу притесненият зов на братчето си, но в същото това време той самият се оказа напълно обгърнат от тъмнина. Той чуваше брат си, но се чувстваше безпомощен. Нямаше си и представа къде се намираше самият той.

- Братко! Малки братко! Тук съм! Тук съм! - отвърна му той - Искам да ти помогна, но не виждам! Всичко е черно!

Протегна се в опит да докосне нещо, но успя да почувства само земята, нищо повече.

- Линдо! Полунощ! - завика той - Някой вижда ли брат ми? Загубих зрението си, нищо не виждам! Помогнете му!

Но за негов ужас Индио чу техните отчаяни викове за помощ:

- Помощ Индио, сляп съм! Всичко е черно, не мога да видя никого. Къде си?

Всички се провикваха. Явно, по някакъв начин, всеки един от тях беше обвит в непрогледна тъмнина.

Индио се опита да разбере какво се случва. Я почакай!, каза той на себе си. Какво виждаш? Какво усещаш. Все още стоеше изправен, беше сигурен в това. Можеше да усети земята - или нещо такова - под краката си.

И все пак му се струваше, че сякаш плава в тъмнината, някак висейки в тъмен, безформен океан от тъмнина. Възможно ли бе това? Възможно ли бе да вижда звезди! Бяха навсякъде! Ярки, огнени звезди! Сякаш плаваше някъде там в космоса, някъде във вселената!

- Индио! - продължаваше да вика брат му - Не мога да виждам! Всичко е черно! И има някакви петна пред очите ми! Милиони мънички петна! Помощ!

- Calma! Calma 'te, малки братко! - отговори му Индио - Тук съм! Тук съм, някъде до теб, сигурен съм. Това е някакъв вид видение! Не можеш да ме видиш и аз не мога да те видя, но съм тук до теб, уверявам те!

В тъмнината, гласът на Дръзващ ги успокои:

- Всички сме тук, това е някакъв вид видение! Не се бойте!

И изведнъж, тъмнината си отиде толкова внезапно, както бе дошла! Всички се озоваха обратно в пустошта, обратно на земята, обратно в лагера си пред Звездния Старейшина. Индио малко залитаеше, равновесието му беше леко нарушено. Останалите, освен Дръзващ, бяха по земята и се гледаха едни други. Погледнаха го в търсене на обяснение за случилото се.

Индио се обърна към Старейшината. Беше очевидно. Някак си

той го беше направил, той ги беше обвинил в тъмнината. Той със сигурност беше магьосник, "Неуа" сиукс. Беше предизвикал някакъв вид видение.

Едва бяха възвърнали сетивата си, когато отново чуа гласа в главите си. Беше много силен, почти гръмотевичен! Звездният Старейшина все още седеше срещу тях, все така неподвижно. Никакво движение от ръцете или устата му и все пак го чуваха!

- КАКВООО? - извика Мечката. Сложи ръце на ушите си и зарови глава между коленете си.

- Какво е това?! - викаше Апачи.

- Индио! - викаше го Полунощ с ръце на ушите си - Как Старейшината прави това? Не го виждам да мърда устните си! Как мога да го чувам? Какво се случва? Каква беше тази тъмнина?

- И аз го чувам! - извика Малката Мечка, вдигайки главата си - Как го прави?!

Той едва изрече тези думи, когато изведнъж, тъмнината се появи отново.

Мечката се сви на кълбо и започна да вие: .

- Я-ууу-ууу! - присъедини се и Апачи. Всичко отново беше черно.

Индио се опита да се протегне и да хване ръката на брат си. Тъмнината покри и него.

- Dios mio! - продума той, губейки равновесието си. Малките точки пред него се захвърчаха и завъртяха във всички посоки, като огромно ято светулки в нощта. Dios mio!, каза си той. В този момент се изплаши, но в същото време това беше и едно от най-красивите неща, които бе виждал.

- Huta! - крещеше Апачи - Нууу-та!

Странно, помисли си Индио. Апачи сякаш се забавляваше!

Линдо почувства, сякаш фучи през празното пространство с бясна скорост:

-Уааа-ууу!!! - срещу него идваше някакво горящо нещо. Изглеждаше точно като метеор! Но как бе възможно? Идваше право към него. Той се опита да го удари, докато се приближаваше към него.

- Uchi! Paro! - извика Полунощ - Който и да ме удря, да престане! Престани!

Индио опита да се овладее. Безбрежността на черната празнота и милионите малки светлини беше поразителна. Той навреме се обърна, за да види нещо, приличащо на комета да идва към него. Движеше се като комета на забавен кадър - Индио бе убеден, че има видение. Ох! Ако това беше видение, беше много, много истинско. Той в действителност чувстваше жегата от опашката на кометата, тя премина право през него.

- Рага! - изкрещя отново Полунощ - Който и да ме удря да престане!

- Извинявай, Братко... - извика Линдо в тъмнината - Извинявай! Има десетки малки кометоподобни неща, които летят към мен. Опитвах се да ги отклоня от мен. Извинявай, не знаех, че си наблизо.

Малката Мечка пълзеше слепешком на четири крака, струваше му се, че под него има твърд. Може би Индио беше прав, може би това наистина беше видение. Но бе толкова истинско! Той се опита да седне и да кръстоса крака, надявайки се, че това би му помогнало да спре да пропада в тъмнината.

Само-че точно когато Мечката успя да седне удобно на земята, видението внезапно изчезна. Той се огледа наоколо. Наистина беше на земята, а другите бяха пръснати около него. Всички те бяха все още в лагера, все още около огъня.

- Uchi! - възкликна Мечката - Индио! Какво беше това? Какво се случи?

- Уау! - каза отново Апачи - Уау... уау... уау... - той седеше на земята и се оглеждаше озадачено, като търкаше ръцете и тялото си. - Uchi!

Линдо лежеше по корем и мятеше глава наляво-надясно, а до него Полунощ търкаше бузата си там, където Линдо го беше ударил.

- Лелеее, каква въртележка! - каза Линдо.

- Това видение ли беше? - попита Полунощ, мърдайки челюстта си напред-назад - Всички ли го видяхте?

- Наи! - съгласи се Апачи - Но какво видение само! По-скоро приличаше на страховито приключение в увеселителен парк! Той наистина се наслаждаваше на преживяното. По едно време му просветна:

- Хей, как така всички имахме видение по едно и също време?!

Линдо го погледна с намръщено от объркване лице:

- Да и аз го видях, но... как всички вие... искам да... хм...? - заекваше той.

- Тихо! - прекъсна ги Индио - Всички, *caiman se!*

Той се овладя, изправи се и погледна Старейшината в очите. Погледна го право в черните очи, като се опитваше да не проявява неуважение. Индио винаги се държеше така. Леко се поклони.

- Индио... - настояваше Полунощ - Какво стана? Какво беше това?

- Quietó, Братко! Мисля, че знам какво става...- опита се да го успокои той - Моля ви, моля ви всички! Нека поговоря на спокойствие със Старейшината!

Индио беше сигурен в предположението си. Опитваше се много внимателно да попита това, което искаше. Но още преди да проговори, думите на Старейшината вече се формираха в главата му. Отговорите на неговите незададени въпроси вече бяха в главата му. Старейшината му отговаряше някак си... и отговаряше на навахо, майчиният му език!

Индио беше напълно шокиран. Коленете му се подкосиха и той седна на земята - по трудния начин. Очите му бяха широко отворени. *Dios mio!* Как направи това? Откъде знаеше какво щях да попитам? Откъде знаеше как да ми отговори на навахо?

Обърна се и срещна погледа на брат си. Мечката го гледаше с дълбоко изразена загриженост на лицето.; Индио току-що бе паднал назад на задните си части, без да каже и дума. Брат му се безпокоеше от това, което се случваше.

Индио му даде знак с глава, че всичко е наред. После се завъртя отново към Старейшината. Индио бе сигурен, че Старейшината можеше по някакъв начин да проектира мислите си, по този начин всички те бяха съзрели "видението" и чули "гласа" му. А сега

изглеждаше, че Старейшината може да чете мислите в главата му - и някак знаеше как да отговаря на родния му език!

Това бе прекалено много за Индио. Старейшината продължаваше да формира думи в главата му. Той вдигна ръка, за да спре гласа на Старейшината. Спри! Стига вече! Моля те! Думите ти се втурват през главата ми като влак. Моля те, спри! Само за момент! Как ли го прави?, чудеше се той? Как?

- Как...? - изплъзна се през устата на Индио.

Мечката все още гледаше брат си. Индио седеше в класическа поза, ръката му бе вдигната, думата "Хау"[\[10\]](#) излезе през устата му, това бе сякаш сцена от някой филм за каубои и индианци. По принцип, Мечката вече трябваше да се въргала на земята от смях, но този път - този път беше тъкмо подходящ за това!

Всички се бяха вторачили в Индио. Той отново погледна в очите на Старейшината, после се изправи и погледна към останалите. Това, че е объркан, бе очевидно за всички. Той сви раменете си. Нямаше да може да им каже какво се бе случило. Те се обърнаха към Старейшината в очакване на знак, на какъвто и да е знак, на каквото и да е обяснение за случващото се.

Старейшината все още гледаше право в тях, отвърщаше на погледите им, без да издаде никакъв звук, без да направи никакъв жест. Тогава отново чува този тайнствен, но познат глас, ясно и решително.

- ВРЕМЕ Е!

Гласът беше силен, чист и непоколебим. Те бяха вцепенени. Някак си, той се опитваше да им говори. Някак си се опитваше да осъществи контакт с тях.

ELVIAJE

Старейшината стана и започна да се придвижва до дънера, на който винаги седеше.

Линдо го наблюдаваше внимателно и се чудеше какво ли щеше да последва. И точно когато Старейшината подмина огъня - той сякаш изведнъж се разпали. *Dios mio!*, помисли си Линдо. Това ще е нещо незабравимо!

Старейшината стигна малкия, плосък дънер и седна.

Полунощ също наблюдаваше Старейшината внимателно. Той не можеше да откъсне вниманието си от очите на съществото. Струваха му се по-черни от самото нощно небе. Имаше мъдрост в тези очи, вярваше Полунощ, мъдрост, която никога никой от шестимата нямаше да може да постигне. Какво ли трябва да са видели онези очи, чудеше се той. Само ако споделеше малко от онова, което знаеше, надяваше се той, само ако споделеше малко. С тази мисъл наум стана и се настани пред Старейшината. Индианецът не забеляза кога или къде седнаха останалите, съзнанието му бе обзето от една най-необикновена мисъл: едно звездно същество седеше пред него и неговите приятели.

Когато и шестимата бяха седнали пред него, Звездният Старейшина бавно започна да обръща зеленикавия кристал в мъничките си ръце отново и отново. Малката Мечка се приведе към него, всички го гледаха внимателно. Съществото спря за миг и погледна към небето, сякаш звезда или нещо подобно бе хванало вниманието му. Индио и останалите също погледнаха нагоре, но не видяха нищо. Когато свалиха погледите си, Старейшината направи много лек жест над кристала.

ФВУУУМ!

Изведнъж, всичко отново стана черно. Всеки един отново се озова плаващ някъде в гъстата чернота. Тъмнината около тях беше навсякъде, но този път беше различно. Въпреки всеобщата изненада от внезапната промяна, този път имаше познато чувство. По

странен начин, този път не беше толкова страшно.

Когато Индио се опита да надникне през тъмнината, светлинните точки бяха там. Но му стана ясно, че това не бяха светлинни точки. Те всъщност бяха звезди, звезди от небесата. По необясним начин, видението, в което те участваха, ги беше отвело горе при звездите. Дал w бяхме на това място в небесата, към което Старейшината се взираше?, чудеше се той. Как ли успява да направи така, че не само да видим нещо, но да го почувстваме и чуеш! Прониквайки с поглед през тъмнината, Индио вече не виждаше предметите от реалния свят, които допреди малко го бяха заобикаляли. Но все пак знаеше, че лагерът, огъня и дърветата все още са си там, той чувстваше земята под краката си. Двете действителности се случваха едновременно, той беше в небесата и все пак беше на земята.

В тъмнината звезди профучаваха покрай него. Докато търсеше Мечката в далечината, една галактика изникна, даряваща, бляскава, ослепителна светлина. Той се движеше в непозната слънчева система със странни планети. Непознати светове прелитаха покрай него.

Тъмнината беше толкова обезпокоително гъста, толкова плътна, че Индио все още не можеше да види или чуе другите. Той в миг си спомни за малкия си брат и се протегна да потърси Мечката.

- Братко! - викна той - Къде си?

- Uchi! - Мечката се сепна от внезапния силен глас, идващ из тъмнината - Не викай, братко! Тук съм, до теб!... Поне така мисля.

- Не те виждам! Добре ли си?

- Да, братко, добре съм! Черното нещо се върна. Виждаш ли го?

- Да, виждам го.

Мечката се опитваше да говори в посоката, от която идваше гласа на Индио:

- Странно е, но мисля, че сме в открития космос. Виждаш ли онези малки светлини? Мисля, че са звезди. И онези ярки, бляскави петънца, мисля, че са планети! Uchi! Можеш ли да повярваш, братко? Мислиш ли, че сме сред звездите? Аз вярвам. И мисля, че този път всичко е наред, не ме е страх...

- Ей! Къде сте? - включи се Апачи Не виждам нито един от вас. Мечка! Индио! Къде сте?

- Индио... - чу се и Линдо - ...какво става? Съгласен съм с Мечката, мисля че и аз съм в открития космос. Как е възможно това? Мисля, че още усещам земята, но не мога да видя лагера, чувствам се, сякаш съм някъде другаде. Това видението от Старейшината ли е? Всичко това в моята глава ли е?

Мечката изведнъж се изплаши. Той знаеше, че има видение, затова затвори очи, с надежда то да се махне, но не се махаше:

- Очите ми са затворени! Очите ми са затворени, но звездите все още са пред мен! Индио!

Индио се опита да се премести в посока на гласа на Мечката. Ходеше, можеше да усети земята, но някак си ходеше по земята в открития космос - място, на което няма земя!

- Uchi! Внимавай! Внимавай! - извика Апачи.

Индио се обърна в посока на гласа му - огромна комета идваше право срещу него! Напълно инстинктивно, той прилекна. Той почувства как кометата минава покрай него, от жегата ѝ космите по врата му се изправиха.

- Видяхте ли това?! - викаше Линдо - Видяхте ли това?!

- Да, Братко, да! - отвърна Индио - Видях го! Видях го!

Индио се огледа, опитвайки се да различи някаква форма или очертание на приятелите си. Всичко, което можеше да види, беше тъмнина и ослепителни звездни отблясъци. Dios mio! Какво е това пред очите ми?, мислеше си той. Внезапно стана тихо, прекалено тихо. Той все така си плаваше леко в открития космос.

- Яу-уу-ууу! - извика Мечката - Падам!

- Индио се опита да се обърне в посока на гласа, за да помогне, но той също започна да пропада. Надолу, надолу, през черната празнота. Той все още чувстваше стомаха си нестабилен от внезапността на първото видение, но сега му стана още по-зле. Хвана се за корема. Пропадам! Dios mio, зная че е видение, но пропадам!

- Яу-уу-ууу! - Индио чу Полунощ да вие. Можеше да чуе Линдо и

Апачи също да издават подобни звуци. Тогава чу и себе си. Той също издаваше звуци в изненадата си. Струваше му се сякаш се бе качил на увеселително влакче. Планетите се приближаваха стремително и в миг свиваха встрани от него! Една подир друга залитаха с бясна скорост и се отклоняваха внезапно. Наляво, надясно, нагоре и надолу - Индио сякаш сам виеше своята траектория между странните светове.

Един миг по-късно, нов метеорит се отправи към него. Индио се опита да забие краката си в земята, която не виждаше. С приближаването на кометата той се подготви да я избегне отляво. Тялото на кометата го пропусна, но дългата ѝ, огнена опашка го посипа с искри! Той проследи движението ѝ и видя как се отправя към странна планета далече под него. Пред очите му, кометата порази планетата. Странно! Нямаше никакъв звук, сякаш нищо не се бе случило! Много странно, помисли си Индио, много странно наистина! Усетих жегата на кометата, но не чух сблъсъка, как е възможно? Дали наистина е възможно да се случва това?

Сега пък се носеше, тихо плавайки през тъмнината, планетите, кометите и световите минаваха покрай него като на някакъв странен космически парад. От време на време му се струваше, че може да различи необикновени пейзажи на някои от планетите. Необичайни блестящи води на чудати планински езера, пищящи ветрове, крещящи сред дълги извити каньони. Странно, тези звуци чуваше и бяха силни, доста силни. Индио беше възбуден, световите бяха великолепни в своята чудатост, но той предпочиташе тишината на черната празнота.

Отвъд планетите Индио виждаше три грамадни тела от светлина - слънца, помисли си той, това са три гигантски слънца! Едното беше червеникаво на цвят, другото беше ослепително бяло, третото обаче не беше много видимо. Индио можеше да засвидетелства, че е там, но не го виждаше. Сякаш сферата беше призрак, или фантом... сякаш светеше с възхитителна невидима светлина.

Изневиделица Индио почувства бързо движение напред. Сякаш особен наклон го караше да фучи по-бързо и по-бързо през

безкрайната чернота. Звездите около него се превърнаха в замъглени светлинни дири. Все по-бързо и по-бързо, летеше през празнотата докато не доби представата, че всичко сякаш е спряло. За част от секундата всичко бе спокойно. Тогава, без всякакво предупреждение, огромна огнена топка избухна пред него! Чудовищната експлозия изхвърли грамадни късове към него. Той скочи и се опита да избегне летящите към него камъни! Само миг по-късно ударната вълна го помете със силата на разбеснял се кон.

Индио бе изхвърлен надалече. Бе тласкан напред-назад, като плажна топка по вълните. Можеше да почувства горещината - изсушаваща, изгаряща жегата! И въпреки това, по някакъв начин ушите му звъняха без да има какъвто и да е звук! Той не чу експлозията, а я почувства! Бясно размятан наоколо, Индио се опита да вдигне глава. За негова изненада, успя. Всичко вече се беше успокоило. Каквото и да бе експлодирало, вече го нямаше, беше напълно изчезнало. Бяха останали само чакъл и пушек, нищо повече.

В следващите няколко момента всичко отново бе спокойно; Индио отново се носеше сред тъмнината. Тишината бе добре дошла, въпреки че беше сразяваща. В далечината група звезди се завихряха заедно в светли спирали. Слънчеви ветрове от близките слънца оформяха светещи ореоли и блещукащи вихрушки около всичко. Малките късове скали светеха, планетите бяха обвити в блещукащи, тънки одежди. Празнотата бе възхитителна и невероятна!

И тогава я видя! Беше великолепна.

Това бе Земята.

Индио беше сигурен в това. Приличаше тъкмо на това, на което си бе представял, че ще прилича, погледнато от небесата - великолепен кристално-син и нефритенозелен свят. Но му беше странна, изглеждаше му много по-голяма, отколкото мислеше, че може да бъде. Беше чудна в пищността и красотата си. Имаше извисяващи се планински върхове, гъсти гори, тучни джунгли и тропически плажове, реки с бързащи потоци и разкошни сини океани. Тя определено е цяло чудо, мислеше си Индио. Чернотата

на космоса правеше така, че тя да изглежда като светещ, блещукаш диамант! Индио бе горд. Всички древни легенди бяха верни - тя наистина бе олицетворение на красотата.

За съжаление, чувството му на почуда и благоговение скоро бе секнато. За негов ужас, надничащо от далечината иззад Земята, се показваше някакво необичайно грамадно Нещо! Беше огромно, страшно, с кошмарно черно тяло, летящо директно към Земята. Индио се изплаши, той трябваше да стори нещо! Той трябваше да го спре, по някакъв начин да го отклони, каквото и да бе! Но не можеше да помръдне. Опитва се да извика към Земята, с надеждата че някак си може да я предупреди. Нещо, нещо, нещо... той чувстваше, че трябва да стори все нещо!

Но не можеше да направи нищо. Осъзна това. Не можеше да издаде звук, не можеше да се движи, нищо, което можеше да направи, нямаше да помогне. Всичко, което оставаше, бе да наблюдава случването на неизбежното.

В един миг на агония Нещото надвисна над Земята. И някак си, по някакъв начин, сега надвисваше и над него! Той се бе озовал на Земята и сега то падаше отгоре му! Индио инстинктивно падна на земята. Той чу останалите да викат, чу как Линдо вика "Залегни!". Явно бе, че те също го виждаха.

- Cuidado! - изкрещя Полунощ. Той знаеше, че се намираше до Индио, преди да ги обгърне тъмнината, затова се хвана за това, което смяташе, че е ръката на Индио.

Индио усети как Полунощ го хваща. Той направи същото, връщайки му утешаващия жест. Те се държаха за ръцете, благодарни за краткия си контакт. Индио погледна нагоре към "Черното Нещо" - беше ужасяваща гледка - не го беше страх да си признае - бе уплашен.

- Дръзващ! - повика той - Дръзващ, къде си? I той знаеше, че приятелят му ще знае какво да прави.

Досега Дръзващ беше пазил относителна тишина, но сега, когато видя Нещото, сърцето му започна да бие лудо! Някак, в тъмнината, бе успял да остане прав, не знаеше на какво стои, но все пак стоеше

на нещо! Очите му бяха отправени нагоре, знаеше, че всеки опит за спасение би се провалил, то се приближаваше твърде бързо. Той присви очи и се приготви:

- Хубав ден за умирање... - каза на висок глас.

Индио чу думите на приятеля си. По странен начин, звучаха някак утешително. Това бяха думите на воин, който гледаше в лицето най-страховития си враг.

- Nuta! - викна Полунощ. Той също чу Дръзващ.

- Nuta! - пригласи Апачи.

Индио се почувства по-добре. Вече не се страхуваше. Той и братята му бяха воини!

В този момент черното Нещо бе над него, над всички тях. То се спусна в безжалостна ярост и без колебание.

- По дяволите! По дяволите! По дяволите! - викаше Мечката.

Експлозията бе оглушителна. Малката Мечка не можеше да чуе собствените си крясъци. Огромен облак от огън го покри изцяло. Навсякъде проблясваха светкавици! Жегата беше мъчителна, можеше да усети как изгаря кожата му.

- Индио! - викаше колкото сили има - Индио!!!

- Calma 'te, hermanito! - отвърна брат му - Това не е истина! Помни, това не е истина!

Но той също усещаше жегата. Ако не беше реално, със сигурност беше изгарящо! Цялото небе бе изригнало като вулкан! Той и останалите бяха потопени в хаоса и едва успяваха да дишат. Той знаеше, че нямаха избор, нищо не можеха да направят - абсолютно нищо. Господ да ни е на помощ, ако това не е видение, молеше се той.

Изригването сякаш бе дълго като вечността. Индио усещаше как е подмятан в пържещата огнена топка. Стопени късове скала прелитаха покрай него, като оставяха дълги следи от черен и сив дим. Сякаш се намираще в самия Ад. Молеше се по-скоро» да свърши. Падна на колене в опита си да се предпази от постоянно сипещите се огън и пепел.

- Залегни! - викаше той на Мечката и се надяваше, че братчето му

все още е добре. Надяваше се, че не е наранен. И в онзи миг, колкото внезапно бе започнало, толкова мигновен бе и краят на всичко! Настъпи спокойствие! Бурята от огън и сяра просто изчезна.

Беше тихо. Мъчително тихо.

- Братко? - извика Индио - Добре ли си?

Гласът на индианчето бе слаб и изплашен:

- Да... Да братко, добре съм. Чувствам се сякаш някой дракон ме е пребил и ме е глътнал, но съм добре.

Индио се огледа, наоколо нямаше нищо. В тъмнината под него Земята падаше. Можеше да види как гори, пламъци обгръщаха цялото и тяло! В нея имаше огромна дупка. Индио не можа да различи дали това, което се изливаше от зеещата рана, бе кипяща океанска вода или пушеща стопена скала. Обръч от искри и струи от пушек я обгръщаха. Тя падаше, падаше право към огнения гроб в жегата на Слънцето!

Индио изрева! Майката Земя умираше! Планетата димеше в предсмъртните си пристъпи! Той не искаше да гледа това, видението разкъсваше сърцето му! От очите му се стичаха сълзи. Мили Боже! Това ли ще бъде краят на Земята? Бъдещето ли виждаме? Дали Старейшината им показваше какво предстои да се случи? Дали Земята щеше да умре от огромен, разбил се в нея метеорит? Сърцето на индианеца натежа, той не искаше да знае това. Затвори очите си, не искаше повече да гледа.

Но видението не изчезваше. Опита да се извърне, но искаше да погледне за един последен път умиращата планета. Само че това, което видя, го обърка. Може би сълзите замъгляваха зрението му. Земята, която отмираще, вече не беше Земята, беше жена! "Тя" сега наистина бе тя! Беше удивителна блещукаща жена - а не планета! Една красива жена и беше истинска! За негов ужас обаче, тя все така падаше, падаше, гмуркайки се към Слънцето. Халюцинирам..., помисли си той. Това вече не е видение, умът ми ми играе номера.

Тогава друга форма зае контури. Не само, че виждаше Земята под формата на жена, сега виждаше нещо като спираловидно извиващи се ръце от светлина, които посягаха към падащата Земя! Извиващи

се и блестящи, някой - нещо - посягаше за нея! Това бе Слънцето! Този чуден светъл дух се опитваше да достигне до падащата Земя! Сякаш всички приказки за духовете на Земята, на Слънцето, на Луната, на звездите, оживяваха. Те всички бяха нещо повече от тела в небесата, те бяха истински духове! Истински същества! Точно както "Древните" бяха казали.

Индио наблюдаваше как тялото на Земята пропадеше все по-близо към Слънцето. Като се приближи, То протегна светещите си, бляскави ръце и я обгърна. Само че не я притегляше към себе си, То я държеше до себе си, държеше я стабилно. Като я прегърна, Тя започна да се люлее бавно и меко около него.

Индио се възхищаваше на гледката. Духовете на Слънцето и Земята се бяха събрали за галактически танц, движещи се като две небесни тела, сплетени в едно - по тяло и съдба. Като я гледаше да се върти около него, Индио го обзеха радост и облекчение. Тя нямаше да умре, щеше да танцува вечно около Слънцето. Индио се отпусна и позволи на тъмнината да го отнесе; всичко беше така, както трябваше да бъде.

Тогава внезапно всичко отново започна да се ускорява. Това е начинът, по който нещата се случват в това видение, помисли си Индио. Отначало е с нормална скорост, после се ускорява и накрая всичко отново притихва. Струваше му се, че сякаш някой посягаше на филма, в който той се намираше и го превключваше на бърз, замъглен ход. Индио отново летеше през космоса. Той погледна зад гърба си и за голяма негова изненада, отново можеше да Я види. Беше Земята.

Не само, че все още танцуваше със Слънцето, но тя се лекуваше. Раните ѝ сякаш бяха зараснали. Около нея се събираха облаци и облекчаващи дъждове се посипваха по тялото ѝ. Величествени сини океани се движеха и виеха в синхрон, огромни вълни се разбиваха в бреговете ѝ и се пръскаха в небесата. Каменисти върхове и зъбери се устремяваха към небето с изникването на сушата от дълбините ѝ. Земята беше преродена!

На Индио му се стори, че сякаш може да усети пулса ѝ. Тя вече

беше добре, но бе по-малка, не каквато беше преди. Беше неплодна. Изумрудените одежди вече не покриваха тялото ѝ. Прах и пясък заемаха мястото им, тя беше просто скелета на отмерелия великан, която някога беше.

В миг, Индио отново се озова на нейната повърхност. Огледа високите ѝ върхове. Беше чудновата в своята гола и груба форма, пуста и разкъсана, но все още красива. Индио погледна към небето. Облаците се бяха разредили.

Тогава ги видя.

Там в небесата, високо над земята, те бяха там. И се спускаха! Индио знаеше кои са те. Те бяха "Древните", Съществата от легендите! Индио бе захласнат в благоговение. Още миг и щеше да съзре очите им! Но това не бе писано. Някак си те бяха спрели в облаците и бяха стъпили с краката си стабилно върху издуващата се облачна повърхност. Гледаше ги как разпръскваха по земята нещо, приличащо на блещукащи златни семена. Семената блещукаха като капки огнен дъжд, докато падаха внимателно и меко върху повърхността на Земята.

Индио наблюдаваше. Сякаш семената в миг пускаха корен. "Древните" в небесата изглеждаха много доволни. Те сякаш се усмихваха и кимаха в задоволството си. Те се обърнаха и без всякакъв звук започнаха да се издигат в небесата. Индио гледаше как си отиват. Зърнах "Древните"..., мислеше си той. Надявам се, че и другите са ги видели.

Миг по-късно, ярки, блестящи дискове се появиха като че ли от нищото. Те кръжаха и прелитаха над главата му, спирайки се от време на време, сякаш търсеха нещо. Някак си Индио знаеше, че дисковете бяха там, за да продължат онова, което "Древните" бяха започнали. Можеше да го усети дълбоко в себе си - "Древните" и дисковете се грижеха за Земята. Тя отново щеше да бъде място, изпълнено с живот!

Индио беше просто поразен! Дисковете се бяха притекли на помощ на преизграждането на света! Чудя се..., помисли си той, ...да не би това да беше видение за нещо, което се е случило в

миналото - или беше нещо, което ще се случи в бъдеще?

В този момент дисковете сякаш започнаха да избледняват. Индио се огледа - всичко избледняваше. Не!, помисли си Индио. Почакай! Чакай! Искam да видя още! Но видението изчезна, всичко се бе превърнало в нищо повече от голяма мъгла пред него.

Но там имаше нещо, имаше нещо зад неясните светлини и сенки. Това не бе човек, беше по-скоро звяр или нещо подобно. Докато се опитваше да го фокусира, образа започна да се вижда по-ясно. Нещото пред него определено беше някакъв вид голям, космат звяр. Не беше горила, но не беше и човек. Съществото правеше нещо - движеше се из мина или пещера и носеше някакъв товар. Беше тъмно там - тъмно, студено и много прашно.

Това, което звярът носеше, беше много тежко. Заради него се спъваше и падаше. Звярът изглеждаше много уморен. Човек, или нещо, което изглеждаше като човек, се завтече към него, бутайки звяра и карайки го да продължи със своя товар. Индио се досети, че звярът може би беше някакъв вид работник. Човекът започна да бие звяра. Не, спри!, започна да протестира Индио. Човекът го удряше и биеше безжалостно. Спри! Няма причина да го биеш така! Спри!, опита се да извика Индио. Той се надяваше, че малкия му брат не ставаше свидетел на това. Той обичаше животните и това щеше да го нарани.

Индианецът отказа повече да бъде свидетел на побоя, опита се да стисне решително очи, забравяйки че видението няма да си отиде. Обърна се, но чуваше пышканията и плача на звяра. Обърна се отново чак, когато настана тишина. Всичко се беше размило, звяра повече не беше там и видението бе приключило. Слава на Бога! Звярът беше пощаден!, помисли си той. Слава Богу, че аз бях пощаден!

Това което предстоеше да види обаче, бе нещо, което никога не бе очаквал.

DIOS Y DIOS

Пред него се разкри ново присъствие.

Този път това беше малко същество, много малко, изглеждащо доста крехко и нежно. Отначало Индио сякаш гледаше създанието от високо, но внезапно осъзна, че то беше със същия размер, като неговия. Странно..., помисли си той. Докато наблюдаваше съществото, изведнъж го озари прозрение! Той знаеше кой бе това! Някак си, по необясним начин, Индио знаеше кой бе това!

Докато съществото се обръщаше, то за миг се спря загледано по посока на Индио, сякаш го виждаше! За част от секундата, погледите им се срещнаха. Индио вече не се съмняваше. Това бе Бог! Беше сигурен в това. Гледаше се с Бог очи в очи! Но това не е възможно!, помисли си Индио! Бог бе всемогъщ! Господ беше Създателят! А това същество беше малко, твърде малко, за да бъде Бог! Бог бе голям колкото Вселената! Тук имаше нещо много нередно!

Индио бе объркан. Усещането ми за реалността сигурно е изкривено от огнената буря или големите експлозии..., заключи индианеца. Видението бе именно такова - видение! Не, това ще да е халюцинация! Това не беше - и не можеше - да бъде Бог! Той отказа да повярва, че вижда Господ.

Тогава изведнъж Бог изчезна!

Но Индио не можеше да осмисли току-що видяното - още и още видения продължаваха да заливат съзнанието му. Звездни същества и зверове със странни глави, тайнствени каменни сгради и светлини, които играят в небето, всяко едно от тези видения пробяга пред очите му - около всяко едно имаше някакво свръхестествено познато чувство, което витаеше около първопричината му. От време на време на Индио му се искаше всичко да свърши.

И тогава го сполетя огромно, обръщащо червата просветление - това, на което ставаше свидетел, беше Генезисът! Но не този от

Библията[11], този беше различен! Това беше една много различна и необикновена версия на онова, в което всички са вярвали досега. Богът от Библията не беше същия като този, който индианецът среща преди мигове.

Тогава Индио забеляза, че останалите плачеха. Те бяха някъде около него и плачеха. Сигурно виждат това, което и аз!, помисли си той. Искаше всичко да престане. Това не можеше да е истина! Той отказваше да го приеме! Те бяха "Децата на Бог", а не "Децата" на бога, който току-що бяха наблюдавали.

Тогава го сполетя последното видение.

Индио се почувства така, сякаш сърцето му се разбива. Dios mio! Това видение показваше фактическата реалност. Беше истина! Ние сме Божие подобие, ние сме създадени по подобие на Бога от Библията! Богът, който току-що бе видял - жестокият и несправедлив Бог от видението - беше Богът от Библията!

Dios mio! Dios mio! Dios mio!

В този миг всичко потъна в мрак!

Когато Индио отвори очите си отново, той се озова обратно в лагера. Звездният Старейшина седеше срещу него на голям, плосък камък.

Индио се помъчи да се изправи. Чуваше Мечката да плаче. Като се изправи на крака и огледа другите, видя, че имаше болка в очите им. О, Боже, не! Индио си спомни какво бе видял току-що! Моля те, нека това не е истина! Моля те, нека видението е грешно! Умът му не се побираше в главата! Не можеше да го понесе. Обърна се и започна да бяга, трябваше да го направи!

Мечката извика след него:

- Индио!

Индио не спря, продължи да бяга.

- Индио! - виковете на брат му се нижеха след него.

Листата шумоляха под краката му, докато тичаше. Чуваше сърцето си да бие в ушите му. Пулсът му и стъпките му се превърнаха в единен такт - туп, туй, туп, туп. Бяха като барабани в нощта, той свиреше със свой собствен пау-уау ритъм. Усмихна се за миг. Мой

собствен пау-уау ритъм, помисли си той. На Линдо би му харесало.

Dios mio! Мисълта прелиташе отново и отново през главата му. Какво правим? Колко пъти сме се избивали взаимно, все в името на Бог и справедливостта? Сега вече знаеше защо! Това го караше да тича още по-бързо. Да, били сме създадени по Негово подобие; не, това не беше опит за благородство, беше опит за създаване на един вечен роб за Бог - чисто и просто.

Листата от по-ниско висящите клони го удряха в лицето. Индио не ги усещаше, вече летеше.

- Ние сме точно като Него! - крещеше той на нищото.

Сълзите започнаха да се стичат. Не можеше да се сдържи.

- Ние сме точно като Него! - той летеше и викаше в нощта. Бягаше и бягаше, и бягаше... не знаеше от колко време, просто бягаше.

В края на краищата всичко стана черно. Индио не помнеше да бе спирал. Знаеше само, че сега се намира паднал по гръб, с лице към звездите. Опита се да поклати главата си. Не го болеше нищо, но всичко бе размазано. Някой стоеше надвесен над него.

- Старейшино? - почуди се той - Ти ли си?

Тогава всичко отново стана черно.

PENSAMIENTOS

Когато Индио се събуди, видя брат му над себе си. Отново съм в лагера..., помисли си той. Надигна глава, за да се огледа. Всичко беше познато, отново си беше у дома.

- Добре ли си, братко? - попита Мечката малко притеснено.

- Нека се събудя и ще ти отговоря по-добре. - каза Индио. Погледна към Мечката. Странно изражение имаше на лицето му.

- Какво има, малки братко?

- Вчера избяга. Нямахте те дълго време... притеснявах се. Добре ли си?

- Да, притеснени ми малък братко - отговори Индио - В най-добро здраве съм. Само в главата ми е малко мъгливо.

- Сигурен ли си?

- Да... да, братко, сигурен съм. - отвърна Индио и се завъртя на една страна, за да му е по-удобно.

- Добре! Добре... - каза Мечката - Чудесно!

ПЛЯЯЯЯЯЯЯЯЯССС!!!

Студената вода удари Индио като яростна океанска вълна.

- Хей! Какво по дяволите! - задави се той - Кашлюк... плюаааа... кашлюк! Ей! Защо беше това? Защо го направи?

Индио започна да се изправя. Целият беше подгизнал.

- Направих го, понеже те обичам, кретен такъв!

- Кашлюк, кашлюк! Странен начин да покажеш чувствата си.

- Цяла вечер те нямаше! - сгълча го Мечката - Нямах си представа къде си отишъл и дали си добре! Ти просто... ти просто избяга... ти... ти!

- Уоооу, малки братко! Успокой се! - Индио виждаше, че Мечката е загрижен - Прав си! Съжалявам, не биваше да изчезвам така, съжалявам!

- Добре! По-голям си, но все още си способен на грешки! И то големи!

- Пфу! - Индио изстискваше ризата си - Да, предполагам... Прав

си! Съжалявам! Наистина!

Полунощ и останалите наблюдаваха.

- И аз съжалявам. Може би кофата с водата беше малко прекалено...

- Ха! Не, не се притеснявай! Не преувеличаваш. Колкото и да не ми се иска, наистина си го заслужих!

- Радваме се, че смяташ така! - допълниха останалите четирима.

ПЛЯЯЯЯЯЯЯЯЯЯЯЯССС!!!

Индио седеше пред огъня. Мечката му донесе Още едно кафе. Полунощ и Линдо седяха от двете му страни.

- Е, братко... - Мечката седна при тях - Къде беше снощи? Докъде стигна?

- Сега ли ме питаш? Чак сега? - усмихна се Индио.

- Чак сега...

Индио отпи глътка от кафето си, а Апачи се приведе, за да чува.

- Бях цяла нощ със Старейшината.

- О? - Мечката направи изненадана физиономия, докато кимаше с глава.

- "О?" - изимитира го Индио - Поля ме! - и се обърна към другите

- Всички ме измокрихте до кости, казвам ви, че бях със Старейшината цяла нощ й всичко, което можете да кажете, е "О"? Така ли? "О"?

- Независимо дали си бил или не със Старейшината, това не те извинява, че не ни каза къде отиваш. Щ каза Мечката.

Индио се изненада. Брат му всъщност беше прав!

- Я чакайте! - Индио хвърли поглед към Дръзващ - Я чакайте! Дръзващ изчезва всяка вечер! - запротестира Индио - С какво неговото е по-различно от това, което аз направих снощи?

- Хмфф! - измърмори Дръзващ.

Мечката огледа Дръзващ, после брат си и каза:

- Той изчезва постоянно. Такъв си е. Всички знаем това. Той така прави. Но го прави за нас! А ти... ти не си такъв! Ти си отговорен човек, трябваше да ни кажеш!

Индио се поспря за да помисли. По дяволите, пак беше прав!

- Помъдряваш с възрастта, братко. Отново си прав.

Мечката се усмихна, добре му беше да чуе похвала от Индио. Другите също се усмихнаха. Наистина беше приятно човек да чуе това от Индио!

- Е, Индио - поинтересува се Апачи - Какво се случи между вас двамата със Старейшината? Снощи избяга така, сякаш си видял самия Дявол!

Е, не точно Дявола, помисли си Индио.

- Да, какво стана? - Полунощ също бе любопитен - Какво видя ти във видението? Видя ли това, което и ние? Видя ли огъня в небето... и видя ли как Земята се взриви?

Всички искаха да чуят Индио. Той погледна лицата им и видя тревога.

- Да, видях каквото и вие... експлозията и огъня... всичко това. - той се присети за болката от откровението във видението на Старейшината. Опита се да не мисли за това.

Някой от вас видя ли маймуноподобен човек? - започна той отдалече, като се надяваше, че това видение е подминало Мечката - Някой от вас видя ли нещо подобно?

Полунощ и останалите се спогледаха:

- Не, друже... нямаше маймуноподобен човек, нямаше нищо такова.

Мечката смръщи лице, сякаш се опитваше да си спомни нещо. Апачи му се усмихна. Индио видя реакцията на брат си, наистина се оказа, че Мечката не е видял побоя над човека-маймуна. Беше доволен, че го е пропуснал, но как се бе случило това? Как така той можа да види онова, което другите не бяха могли? Тогава какво ги бе накарало да плачат?

- Никой не видя звяра в пещерата? - опита да ги провокира той.

Не, отново всички клатеха глави.

Тогава защо аз го видях?, мислеше Индио.

- Какво видяхте последно? - попита ги той.

- Видях дискове... - отвърна Линдо.

- Аз също..Е потвърди Апачи.

- Да, нещо като светли, блестящи дискове... - каза Полунощ - ...но мисля, че изхвърляха нещо от себе си.

- Малки искрички! - подскочи Мечката - Малки искрички! И аз го видях това! Ти видя ли го, Апачи?

- Да... и аз ги видях.

И аз ги видях..., мислеше си Индио, ...но свърши прекалено бързо. Искрах да видя още - трябваше да видя още! Тогава извиках Huta! Спомените го заляха. Точно така! В своето видение аз исках да видя още! Помолиха за още! Затова видях останалите неща! Индио се удиви на способностите на Старейшината.

- Каквото и да си видял, сигурно те е обезпокоило.- каза Линдо.

- Да, доста ме разтревожи. Много силно ме разтρεсе, просто трябваше да избягам.

- Uchil Това го видяхме, Индио! - възкликна Апачи.

- Мисля, че всички бяхме изненадани.- отбеляза Полунощ - Това видение бе отвъд всичко, което съм преживявал. Не просто наблюдавах нещата, а и ги чувствах!

Индио кимна. Звездният Старейшина не само правеше така, че да видим нещата, а и да ги почувствам. Той разказваше истории на всичките ни пет сетива. Невероятно!

- Какво стана след като избягах снощи? - почуди се внезапно Индио.

Мечката погледна Апачи, който пък повдигна рамене.

- Ами странно е, братко... - каза Мечката - Сякаш всички заспахме или нещо от сорта... Когато се събудих, видях как всички стават от земята. Всички бяхме странно замаяни. Всички се държахме за главите. Апачи и Полунощ имаха главоболия. Тогава забелязахме, че Старейшината го няма! И че теб все още те нямаше! Тогава се притесних!

- Съжалявам, братко - кимна с разбиране Индио.

Братчето му му благодари с поглед.

- Е... - прекъсна ги Полунощ - ...къде беше Индио?

Апачи наостри уши.

Индио обмисли малко това, което щеше да каже. Остави кърпата

си настрана.

- Бяха дълго..., но и аз ще да съм заспал. Трябва да съм спрял по някое време. Не помня къде или кога - помня само, че някак си се бях озовал на земята. Гледах нагоре към звездите. Бяха красиви, там горе в небето! И изведнъж, стоейки надвесен над мен... се оказа Старейшината!

- Но как е възможно това? - зачуди се Линдо - Ако дълго време си бягал, как така Старейшината те е настигнал?

- Как те е открил? - попита Апачи.

- Не знам... - клатеше глава Индио - ...просто помня, че беше там над мен!

- Е, та какво се случи? - продължаваше Полунощ.

Индио се смръщи, после се усмихна.

- Научих го на всичко, което знам... Поне толкова, колкото можах за няколко часа.

- Какво?! - възкликна Полунощ.

- Как така си го научил на всичко, което знаеш? - попита Линдо.

- Ами... - опита се да обясни индианеца - ...не мога да нарека това, което правех, точно преподаване. Беше по-скоро като... мислене.

Мечката направи гримаса. Апачи обичаше тези гримаси, беше много смешно, когато приятелят му ги правеше.

- Мислене? - разсъждаваше Полунощ - Обучавал си го с мислене? Как така можеш да преподаваш на Старейшината с мислене? И как така можеш да научиш някого на всичко, което знаеш?

- Всъщност не направих кой знае какво. - продължи Индио - Носеше кристала със себе си. Накара ме да го взема и подържа. - Индио протегна ръка, сякаш в нея държеше кристала.

- Отначало просто си помислях за нещо, като кон или място, което съм виждал. Някак си изглеждаше, че Старейшината вижда това, което аз виждам. Сякаш искаше да научи повече за мен - искаше да знае какво е важно в живота ми.

Индио се опита да си спомни как бе започнало всичко.

- Май отначало просто си мислех за разни неща. Може би за

около час-два. Наистина не мога да кажа колко време продължи. Спомените от живота ми просто препълниха главата ми. През това време Старейшината просто седеше до мен със затворени очи.

На лицата на всички бе изписано озадачение.

- Наистина... - уверяваше ги Индио - ...аз просто си мислех за разни неща. Тогава заспах. Когато се събудих, той все още беше там. Взе кристала от мен и просто... изчезна. Просто се изпари!

Индио погледна към Дръзващ. Той се усмихваше. По дяволите!, помисли си Индио. Естествено, че точно на него това ще му се хареса.

- Е, какво последва от това? - попита Мечката.

Индио поклати глава отново - не беше сигурен откъде знаеше:

- Предполагам, че Старейшината искаше да знае нещо за нас. Научи колкото можа от главата ми за няколко часа. Но някак си, мисля че Те вече са ни наблюдавали - през цялото това време - но той имаше нужда да знае повече за нас!

- Уоооу! - прекъсна го Линдо - Какво искаш да кажеш с това, че Те са ни наблюдавали? Кои Те? Кой ни е наблюдавал?

Апачи се приведе напред, за да чува. Наблюдавали са ни?, чудеше се той. Някой ни наблюдава?

- Да не би да казах "Те"? - попита Индио. Чудеше се откъде знаеше това - Звездните същества... - продължи той - Мисля... почти убеден съм, че сме наблюдавани, всъщност човекът е наблюдаван, откакто сме живи, откакто съществуваме.

- Uchi! - възкликна Мечката - Защо, Индио? Защо са ни наблюдавали? Защо просто не дойдат при нас?

Индио се колебаеше. Дали трябваше да им каже?

- Наблюдаването на хората, не разкрива толкова, колкото говоренето с тях. - подхвана той - След разбиването на кораба му в онова дере, след като го взехме с нас и му помогнахме да се оправи, Старейшината ни наблюдаваше известно време. Беше несигурен. Не знаеше, дали може да ни се довери. Когато използва кристала си, когато имяхме това "видение", това бе Старейшината, който се опитваше да комуникира с нас. Миналата нощ така разговарях с

него - като държах кристала.

- Ако това е вярно... - зачуди се Полунощ - ...как така те е чул?
Искам да кажа, той наистина ли чуваше мислите ти или ти му говореше с думи?

Индио направи пауза и бавно каза:

- Не, аз просто си помислях за нещата.

- Какво? - настояваше Полунощ.

Индио поклати глава. Нямахше да му повярват.

- Виж, "Неуа" сиуксите са развили говорене чрез съзнанието. - обясни той - Наистина!!! Те предават идеи изпращайки картина в съзнанието ти! Те не използват думи!

- Майко мила! - удиви се Апачи.

- Значи така сме получили "видението" за това черно нещо, разбиващо се в Земята? - попита Полунощ - Видели сме мислите на Старейшината?

- Ехаа! - Апачи беше много впечатлен от идеята.

- Да! - каза Индио - Но видението беше твърде мощно...

- Събори ни по задници! - подскочи Апачи.

- Hai! Голяма работа беше! - потвърди Мечката.

- Да, ами... - подхвана пак Индио - ...доста ни засегна, няма спор. Старейшината искаше да ни разкаже какви откъде бе дошъл. Искаше да видим всички онези неща.

- Чакай малко! - прекъсна го Линдо - Чакай малко! Аз не просто видях открития космос, аз го преживях! Можех да чувам и чувствам неща! Не просто ги виждах.

- Ами, това се опитвам да обясня. Ние не сме свикнали да "виждаме" по този начин. Старейшината е майстор на "Виденията", разказвач на истории чрез мощни и живи картини, това е начинът му на комуникиране! Той е способен да ни накара да видим, чуем, помиришем и почувстваме онова, което ни казва.

- Ехаа! Без майтап! - каза Апачи.

- Да... - продължи Индио - Ако Старейшината реши да ни опише роза, не просто ще я видим, ами и ще помиришем, ще можем да я пипнем и дори ще можем да я опитаем на вкус, ако пожелаем.

- Hai! Майстор на Виденията е той! - съгласи се Полунощ.

- И... - не спря Индио - Старейшината може да получава картини, АКО сме способни да ги изпратим. Снощи той искаше да види някои мои мисли, моите "картини". Но понеже съм новак в това, той ми даде да държа кристала. Някак си улеснява виждането на мислите на този, който го държи. Така че когато Старейшината ми даде кристала, аз станах по-лесно прониквам.

- Различни ли са думите му? - попита Мечката - Знае ли за навахо, или езика на сиуксите? Говори ли английски?

- Не, братко... - отвърна Индио - Разбира малко английски, научил е останалото, наблюдавайки и слушайки ни. Но не знае думи като "готин" или "Uchi" и такива неща. Ние използваме диалекти и думи, които само ние познаваме. Да научиш "пътя на думите" на хората е много трудоемко. Затова беше хитро да ме накара да държа кристала и направо да надникне в главата ми.

- И вероятно се получава дори, когато спиш. - допълни Линдо - Може би е могъл да обходи главата ти докато си сънувал, ако си държал кристала де.

- Уха! - възкликна Апачи - Надявам се си имал хубави сънища - или поне сънища с думи, които са били потребни на Старейшината.

После се усмихна и добави:

- А ако си имал от онези сънища, ще може да използва всякакви видове думи! *Huta!* Да стискаме палци, че си имал хубави, приятни сънища Индио!

Uchi! Въобще не помня сънищата си от снощи!, помисли си водача на шестимата индианци. Надявам се не съм имал лоши сънища и не съм използвал лоши думи! Вдигна поглед и видя Дръзващ да седи с кръстосани ръце. Пак се усмихваше. Мътните те взели, Дръзващ!

Дръзващ се усмихваше. Тогава изведнъж спря и приклекна.

- Някой се приближава! - прошепна той.

Всички приклекнаха и започнаха да се оглеждат. С къси, бързи стъпки, той навлезе в лагера и седна. Това бе Старейшината, който се връщаше от гората.

- *Uchi!* - въздъхна Апачи - Това си го биваше! Наистина беше добро.

- Уау... - поуспокои се Линдо - Да... наистина си го биваше!

- По дяволите! - каза Полунощ - Това е Старейшината! Едва не получих удар!

- Браво! - въздишаше Индио - Браво!

Старейшината седна на пъна, загледан в тях.

И те го загледаха в отговор.

- Мисля, че иска да говори...- каза Индио.

- *Hai...* - съгласи се Мечката.

- Хайде да седнем при него... - предложи Линдо.

Бавно, с уважение и в известна степен със страхопочитание, те се приближиха до Звездния Старейшина.

COMIENZA

Думите му бяха прости, устните му не мръднаха.

- ВРЕМЕ Е. ЩЕ СЕДНЕТЕ ЛИ ПРИ МЕН?

"Гласът" му все още бе много силен в главите им. Спогледаха се, после му кимнаха.

- Нуи-уи-та... - каза Апачи въздишайки - Чувам го...

Първи седна Мечката. Полунощ и Апачи го последваха. Линдо се позабави, раздвижи рамене, след това се присъедини към останалите. Индио и Дръзващ наблюдаваха другите, после се спогледаха. Дръзващ кимна леко на Индио и зае мястото си. Индио се колебаеше, но просто не можеше да устои. Не искаше да вижда нищо повече за "Другия" Бог, но не можеше да откаже на Старейшината. Седна при братята си.

- Аю, Старейшино... - проговори Индио от името на всички - Благодаря ти за това, че ни говориш... ъм..., за това, че комуникираш с нас.

- АЮ. БЛАГОДАРЯ ВИ.

- Ехааа! - каза Апачи, запазвайки тихия тон - Той доста добре общува на нашия език. Сигурно е научил много от Индио, докато е бил заспал.

- ВЕЧЕ СЪМ ЗДРАВ. Вие се грижихте добре за мен.

Шестимата се спогледаха.

Хиляди въпроси пробягаха през главата на Индио, погледна към останалите. Кой ще говори първи? Всички гледаха към него, дори и Дръзващ. Досети се, че задачата се пада на него.

- Старейшино... - едва не заекваше - Радваме се, че си добре. Има ли нещо, с което можем да ти помогнем сега?

Старейшината поклати глава бавно, почти незабележимо.

Индио погледна към останалите. Всички бяха нетърпеливи да чуят следващия му въпрос. Добре, ще опитам отново, помисли си той.

- Старейшино, ще ни кажеш ли от какво място идваш? ИДВАМ

ОТ СВЕТЛИННИТЕ ТОЧКИ SHU.

Индио беше учуден от това колко добре говореше Старейшината. Беше много неемоционално, с еднаква тоналност, но беше разбираемо за всички. Устните му въобще не изглеждаше да мърдат.

- Светлините "шу"? - повтори Мечката.

- Мисля, че имаше предвид звездите "шу"... - обясни му Апачи.

Индио се чудеше къде ли се намират звездите Шу.

- Можеш ли да ни кажеш къде са звездите "Шу", Старейшино?

Можеш ли да ги посочиш?

- ТЕ СА НА ЧЕРНОТО НЕБЕ. ДА, МОГА ДА ВИ ПОКАЖА.

- Уау! - дивеше се Апачи - Може да посочи звездите и да каже "Аз съм оттам". Ухааа! Нямам търпение да се свечери!

- Старейшино...В колебливо подхвана Линдо - Можеш ли да ни кажеш, дали хората от звездите изглеждат като теб? Имат ли твоята форма?

- Да... - добави Мечката - Като нас ли изглеждат?

- ВСИЧКИ ИМАТ МОЯТА ФОРМА. ВСИЧКИ НЯМАТ МОЯ ВИД.

- Всички имат неговата форма...? - зачуди се какво означава това Мечката.

- Неговата форма, но не неговия вид...? - повтори Полунощ. Мечката изучаваше ръцете и краката си и ги сравняваше с тези на Старейшината. Апачи го наблюдаваше. Линдо запита:

- Ние наричаме себе си "човешки" същества. Съществата от звездите имат ли си име? Как се наричат съществата от светлините по небето?.

- СЪЩЕСТВАТА ОТ СВЕТЛИНИТЕ, ХОРАТА, КАКТО Вие КАЗВАТЕ, СЕ НАЗОВАВАТ "НУ", ЗВУКЪТ НА ЖИВОТА, КАКТО Е ПОЕМАН И ОТДАВАН. ВСИЧКИ, КОИТО ПОЕМАТ ЖИВОТА ПО ТОЗИ НАЧИН, ИМАТ СХОДНА ФОРМА.

- Звездните същества поемат живот...? - почуди се Линдо.

- Мисля, че има предвид онези, които вдишват и издишват... - предположи Дръзващ.

- Хуууух... - Полунощ пое дълбоко въздух - Да, наистина звучи подобно на поемането на въздух.

- Също така това е звукът на лекото и по-меко издишване - добави Индио. Всички впериха очи в Старейшината.

- Уау! Ако Старейшината е прав, всички същества от звездите, които поемат дъх, си приличат! Това означава, че ние изглеждаме точно като звездни същества! Уау! Удивително! - отбеляза Апачи.

Индио се опита да обобщи:

- Формата на съществата, които дишат, те всички имат ръце, крака, глава...? Мечката погледна ръцете и краката си.

- Да... - допълни той - Всички те ли имат ръце, крака и глава?

- ВСИЧКИ ИМАТ РЪЦЕ.

- И всички ли имат крака, Старейшино? - Мечката вдигна крака си. Старейшината кимна, сочейки крака си.

- ВСИЧКИ ИМАТ КРАКА.

- Всички хора имат ръце и крака? - Полунощ се смръщи, беше озадачен.

- А дали има същества с пипала или пък две глави? - изкикоти се Апачи. Мечката също се ухили.

Да... - заинтересува се Линдо - Това възможно ли е, Старейшино? Има ли същества, които имат повече от една глава, или повече от две ръце?

- СЪЩЕСТВАТА НИ ИМАТ ЕДНА ЧАСТ, КОЯТО Е ТЯЛО. ТЯЛОТО МОЖЕ ДА ИЗГЛЕЖДА КАТО МНОГО ЧАСТИ, НО ТО Е ЕДНА. СЪЩЕСТВАТА НИ ИМАТ ЕДНА ЧАСТ, КОЯТО Е ГЛАВА, НО МОЖЕ ДА ИЗГЛЕЖДА КАТО МНОГО ГЛАВИ.

- Значи това, което изглежда като две глави, е една глава? - попита смутено Мечката - Това, което изглежда като много тела, може да е само едно тяло?

- ДА.

- Удивително! - каза Линдо на глас - Просто удивително!

- Тогава "хух" съществата две ръце ли имат, Старейшино? - искаше да узнае Апачи.

- СЪЩЕСТВАТА НИ ИМАТ РЪЦЕ ОТГОРЕ И РЪЦЕ ОТДОЛУ. РЪКАТА МОЖЕ ДА ИЗГЛЕЖДА КАТО МНОГО РЪЦЕ.

- Горни и долни ръце? - почуди се Полунощ.

- Мисля, че Старейшината иска да каже горни и долни крайници... - обясни Индио - Сигурен съм че има предвид крайници.

- Ооо... - повдигна вежди Полунощ.

- Ние имаме лява и дясна ръка... - подхвана Индио - но други същества може да имат лява ръка, която да изглежда като... или е... направена от две или три ръце?

- Като сепия или октопод! - продължаваше да досажда Мечката. Сам се спря, осъзнавайки че е прекъснал въпроса на Индио и го погледна.

Индио не беше изнервен, усмихваше се на малкия си брат.

- Като сепия! - продължи Мечката с облекчение - Някое същество може да има нещо, което изглежда като много леви крака, но те всъщност да са един крак - един лев крак!

Старейшината кимна.

Мечката просто сияеше от това откровение.

- Куче! - почти подскочи Полунощ.

Мечката се стресна. Останалите изгледаха Полунощ в опита си да разберат защо беше изревал така. Той продължи:

- Кучето има глава, тяло, предни крака и задни крака! Кучето също има нашата форма! Кучето е "хух" същество! То диша! Нали, Старейшино?

Старейшината кимна отново, за да потвърди думите на Полунощ.

- Лелее! - Апачи бе все така въодушевен - Това беше много умно, Полунощ! Браво, Братко!

Полунощ се усмихваше, горд от анализа си.

- Браво... - поздрави го Индио.

- Но, Старейшино... - каза Линдо - Ти каза, че имаме сходни форми, но се различаваме по вида си? Можеш ли да ни кажеш с какво сме различни от тях?

Старейшината се обърна към Линдо.

- **НЯКОИ СЪЩЕСТВА ИМАТ ВИД НА РИБА. НЯКОИ СЪЩЕСТВА ИМАТ ВИД НА КУЧЕ. НЯКОИ ИМАТ ВИД НА ЗМИЯ.**

- Те имат ли рибешки лица или кучешки лица? - продължи Линдо

“своите мисли.

Апачи се изсмя.

- ИМА СЪЩЕСТВА С ЛИЦЕ НА РИБА.

- Имат ли "хух"-формата? Имат ли рибешко лице и форма като нашата? - любопитстваше Линдо.

- ДА, ТАКА Е.

- Имат формата на човешко същество, но лицето на риба!

Удивително! - коментираше индианеца.

- Във водата ли живеят, Старейшино? - подскочи Мечката.

- НЯКОИ СЪЩЕСТВА ЖИВЕЯТ ВЪВ ВОДА КАТО ВАШАТА. НЯКОИ СЪЩЕСТВА ЖИВЕЯТ ВЪВ ВЪЗДУШНА ВОДА, А НЯКОИ ЖИВЕЯТ В КАМЕННА ВОДА.

- Въздушна вода? - Мечката бе малко объркан.

- За някои същества нашият въздух е плътен като вода. - поясни Индио - Може да се каже, че птиците плуват в нашия въздух, както рибите плуват в океана. Крилата на птицата се държат като перките на риба. Образно казано, те плуват във "въздушна вода".

- Uchi... Разбирам! - каза Мечката.

- Ами тогава... - включи се Апачи - ...какво е каменна вода?

- Вода, която вероятно е като камък. - предположи Индио.

Старейшината кимна.

- Плуване през камък? Уффф... Как може да се плува през камък? - недоумяваше Мечката.

- Възможно е да има същества, за които земята, на която стоим, да е като вода, през която могат да плуват! - обясняваше Индио.

- Какво! Възможно ли е това? - изригна малкия му брат.

Той се обърна въпросително към Старейшината и се изненада, когато го видя да кима утвърдително.

- Уау! - Апачи също се удивляваше - Плуване в почвата?! Пясъчните акули [\[12\]](#) наистина могат да се окажат пясъчни акули!

Линдо се подпря, беше зашеметен от идеята. Същества, които плуват в камъка и вероятно дори звездни същества, които можеха да го правят.

- Бруст през пясък и камък? Гмуркане в пясъчните дюни? -

подхвърли саркастично на Индио.

- Странно е за всички ни, Линдо... - отвърна Индио строго - Нека не се смеем на това, което ни казва Старейшината, без значение колко странно или невъзможно може да ни звучи.

Линдо разбра, но просто му звучеше прекалено странно.

- Съжалявам, ако съм бил груб... - обърна се той към Звездния Старейшина.

Съществото седеше тихо, като че оценяваше причината за извинението. Линдо не искаше да обиди никой, Индио почувства, че Старейшината знаеше това.

- Старейшино... - Индио искаше да смени темата - Можеш ли да ни кажеш защо си тук... на това място?

Полунощ наостри уши, той също се интересува от това.

- Да, можеш ли да ни кажеш защо си тук? На Земята?

Старейшината ги изгледа някак странно.

- АЗ СЪМ ВЪВ ВОЙНА. АЗ СЪМ ВОИН, КАКТО КАЗВАТЕ. ТУК СЪМ ЗАРАДИ ВОЙНАТА НАД ГЛАВИТЕ ВИ.

- Война ли? - Апачи стана любопитен - Кой е във война? Кой? За какво се воюва?

- ВОЙНАТА НАД ГЛАВИТЕ ВИ Е ЗА ВАШИЯ СВЯТ И ЗА ВАШАТА РАСА. КОЙТО СПЕЧЕЛИ ВОЙНАТА, ПЕЧЕЛИ СВЕТА.

Шестимата младежи бяха потресени.

Старейшината снижи глава и насочи поглед в земята.

- По дяволите! - възкликна Апачи.

- Тогава това, което Мъдреците ни разказаха навремето, е истина... - каза Линдо.

Всички се спогледаха. Знаеха какво се казва в древните легенди. Обзе ги тъга. Никой от шестимата не проговори за известно време. Старейшината седеше тихо при тях. Вятърът шепнеше внимателно през дърветата, над тях прелитаха птици. Катерица си играеше на близкия клон. Индианците не чуваха нищо. Тишината бе измъчваща.

- Старейшино? - Полунощ я наруши - Какво ще направят твоите воители с човека, ако спечелят?

- НЕ ЩЕ НАПРАВИМ НИЩО. ЧОВЕКЪТ САМ ЩЕ ИЗБЕРЕ

ПЪТЯ СИ.

- Пфю... - отдъхна си Мечката - Не съм си и помислял, че Старейшината може да е "от лошите". Но за момент...

- Старейшино? - кротко попита Полунощ - С кого се биете?

- РАСА ОТ НУ-СЪЩЕСТВА. СТУДЕНОКРЪВНИ СЪЩЕСТВА ОТ ВИДА НА ВЛЕЧУГИТЕ, КАКТО КАЗВАТЕ ВИЕ.

- Влечуги! - каза Мечката – Uchi!

- Защо се биете с тях, Старейшино? - Апачи не беше сигурен, че иска да чуе отговора на въпроса си.

- СЪЩЕСТВАТА ВЛЕЧУГИ ОТНЕХА ТОЗИ СВЯТ ОТ НЕГОВИТЕ ПАЗИТЕЛИ. ПАЗИТЕЛИТЕ ВОЮВАТ СЪС СЪЩЕСТВАТА ВЛЕЧУГИ, ЗА ДА СИ ВЪРНАТ ОТНЕТОТО.

- И Пазителите ще освободят човека? - попита Полунощ.

- ПАЗИТЕЛИТЕ ЦЕЛЯТ ДА КОНТРОЛИРАТ ЧОВЕКА И НЕГОВИЯ СВЯТ ОТНОВО.

- Но ти каза, че твоята страна няма да контролира човека... - припомни си Апачи.

- АЗ НЕ ВОЮВАМ НА СТРАНАТА НА ПАЗИТЕЛИТЕ.

Апачи бе объркан.

- Старейшино... - каза той - Ако не си на страната на расата на Пазителите, нито си от влечугоподобната раса, тогава защо се биеш?

- НИЕ ВОЮВАМЕ, ЗА ДА ПРЕМАХНЕМ РЪКАТА, КОЯТО ВЛЕЧУГИТЕ СА СЛОЖИЛИ НА ВАШИЯ СВЯТ.

Очите на Мечката бяха широко отворени.

- Влечугите владеят нашия свят? - той беше разстроен - Не сме ли ние хората владетели на нашия собствен свят?. Нима това не е вярно? Старейшино, да не би да казваш, че човекът е под контрола на влечугите?

- ДА, ТАКА Е.

- Какво? - изплъзна се от устата на Мечката.

- Къде са те? Кой са те? - настояваше Полунощ - Защо не ги виждаме... тези влечуги?

- ТЕ ОБИТАВАТ ТОЗИ СВЯТ, ПРИЕЛИ РОЛЯТА НА НЕГОВИ ВЛАДЕТЕЛИ.

- Какво?! - почти не избухна Полунощ — Нашите водачи? Как е възможно? Нямаме влечуги в правителството?! Как...?

- Полунощ! - надигна се Индио. Полунощ ставаше прекалено предизвикателен в поведението си. Той спря, обърна се и се вгледа в приятеля си:

- Индио! Това вече е прекалено!

- Престани! Това не е нещо, което да предизвикаш или подлагаш на съмнение! - Индио започваше да се ядосва - Как можеш да се обръщаш към Старейшината по този начин!

- Но Индио...! - Полунощ държеше на своето - Това не е възможно! Няма мъже или жени в правителството или на която и да е висока позиция, които да изглеждат като влечуги!

Полунощ отказваше да приеме идеята.

Старейшината изведнъж проговори и прекъсна препирнята между двамата.

- КАК ИЗГЛЕЖДА ЕДИН ЧОВЕК ОТ ВЛЕЧУГИТЕ?

- Какво? - разсея се Полунощ.

Старейшината го попита отново.

- КАК ИЗГЛЕЖДА ЕДИН ЧОВЕК ОТ ВЛЕЧУГИТЕ?

- Ами... те са... - индианецът се опитваше да си представи как би изглеждал един влечугоподобен човек-...ц биха имали люспеста кожа и жълти очи - може би змийски език. Биха имали нокти, три пръста на краката-нещо такова!

Мечката също се опита да си го представи.

- КАК ИЗГЛЕЖДА ЧОВЕК ОТ МАЙМУНИТЕ?

Полунощ се обърка и се намръщи.

"Как изглеждаше човек от маймуните?" Въпросът притесняваше Полунощ. Той погледна Индио, който му кимаше и го поощри да отговори.

- Маймуноподобният човек е космат и тъмен... Голямо, силно, космат и няма същество, което живее в онова, което наричаме джунгла. - индианецът се обърна и към другите, за да види дали някой може да му помогне с описанието - Би бил нисък и набит - продължи той - ...с дълги ръце, привити крака и космат, много

космат.

Старейшината кимна. На Полунощ му олекна. Беше преминал теста или поне така смяташе. Какво общо имаше това?, мислеше си той.

- ТИ НЕ ИЗГЛЕЖДАШ ТАКА.

- Аз не съм маймуноподобен! - контрира Полунощ.

- ВСЕ ПАК, ТАКЪВ СИ. ПРОИЗХОЖДАТЕ ОТ ПРИМАТА.

- Видя ли сега! - изкикоти се Апачи.

- Да, Старейшино... - опита се да обясни Полунощ, игнорирайки кикота на момчето - Вярно е, че сме родей от примати, произхождаме от примати - но това не ни прави маймуноподобни.

- ОТ КАКВО ПРОИЗЛИЗА МАЙМУНОПОДОБНИЯТ ЧОВЕК?

- От примати! - протестираше Полунощ - Но аз не съм примат, аз съм човешко същество!

- Произлязло от примати... - добави Апачи с усмивка.

Полунощ погледна Апачи ядосано. Последният се приведе театрално, все още кикотейки се.

- Ние сме родени от примати: - намеси се Индио - Това ни прави маймуноподобни. Ние сме се развили до това, на което приличаме сега, но сме поколение на примати. Това не може да се отрече!

Полунощ се надигна, за да се противопостави на Индио:

- Това е техническата страна на нещата! Ние не приличаме на примати! Влечугоподобните биха изглеждал като влечуги! - Полунощ се спря в мига, в който го изрече. Ако човекът е роден от примати, но не приличаш примат, тогава бе възможно хора, родени от влечуги, да не изглеждат като влечуги. Полунощ всъщност не бе сигурен как биха изглеждали те.

- Ако те наистина са тук на Земята... - подхвана отново той - Защо не ги виждам?

- ОТКЪДЕ ЗНАЕШ, ЧЕ НЕ ГИ ВИЖДАШ?

Полунощ стоеше пред Старейшината озадачен. Потърси бърз отговор:

- Защото не ги виждам! - настоя той - Никой от нас тук, никога не е виждал влечугоподобен човек!

Старейшината кимна към Апачи.

- ТОЙ ЧОВЕК ВЛЕЧУГО ЛИ Е?

- Не! Не е! - отвърна Полунощ.

- ОТКЪДЕ ЗНАЕШ?

Апачи гледаше право в Полунощ.

- Той няма люспи, няма нокти - обясни индианеца.

Апачи се престори, че има нокти и започна да съска като змия.

Полунощ го зяпна гневно.

- ХОРАТА — ВЛЕЧУГИ НЯМАТ ЛЮСПИ.

- Какво?! - Полунощ бе абсолютно изненадан.

- Я виж!... - каза Апачи и се прегърби, преструвайки се, че драска

Полунощ с ноктите си - Може наистина да съм влечугоподобен човек и дори да не го забелязваш! Извиваше се напред-назад като змия.

- Оооооо! Влечугоподобно момче! - Мечката се правеше на уплашен.

- Ссссс-тт! - съскаше Апачи. Забавляваше се.

- Я млъкни, ти дребен непотребен...! - заплашваше Полунощ.

Апачи приклепна към земята, превиваше се като влечуго и съскаше.

- Престани! - сопна му се Полунощ.

Старейшината продължи.

- КАКТО СТЕ ИЗГУБИЛИ КОЗИНАТА СИ И ОБЛИКА НА ПРИМАТА, ТАКА И ХОРАТА — ВЛЕЧУГИ СА ИЗГУБИЛИ КОЖАТА И ВИДА НА ВЛЕЧУГОТО.

Полунощ остана без думи.

- ЧОВЕКЪТ — ПРИМАТ И ЧОВЕКЪТ ВЛЕЧУГО СА ДОЖИВЕЛИ ДА ИЗГЛЕЖДАТ КАТО ЕДНО.

- Изглеждаме еднакво? Защо, Старейшино? - запита Мечката.

Полунощ реши да помълчи малко.

Апачи се бе свил на кълбо на земята, вдигна ръката си така, сякаш бе змийска глава. Много се забавляваше с преструвките си и продължаваше да съска:

- Ссс-sss-sss.

- И ДВАМАТА ИМАТ ФОРМАТА НУ. МНОГО СЛЪНЦА МИНАХА, ХОРАТА — ВЛЕЧУГИ СЕ СЛЯХА С ХОРАТА — ПРИМАТИ. МЛАДИТЕ, РОДЕНИ ОТ ТОЗИ СЪЮЗ, ИЗГЛЕЖДАТ ЕДНАКВО КАТО ПРИМАТ И ВЛЕЧУГО.

- Какво!? - този път Линдо бе онзи, който подскочи - Сношавали сме се с влечугите? Защо? Защо някой ще иска да се сношава с онези грозни влечугоподобни същества?

- Сссс-sss... - продължаваше Апачи - Защото съм сладък, маймуно!

- Старейшината каза, че маймуноподобните и влечугоподобните хора са се развили дотолкова, че да изглеждат еднакво, забравихте ли? - каза Мечката - Ние изглеждаме почти еднакви. Може да сме с влечугоподобна жена или момиче и дори да не го забелязваме.

Линдо започна стремително да рови из съзнанието си за спомени с момиче, с което е бил и е вероятно да бъде влечугоподобна.

- Huta! - подскочи Апачи от змийската си позиция - Наистина ли хора са се сношавали с влечуги, Старейшино?

- ЧОВЕЦИ И ВЛЕЧУГИ СЕ СЪБРАХА ОТКАКТО ВЛЕЧУГИТЕ ЗАВЗЕХА КОНТРОЛА НАД ТОЗИ СВЯТ. ПОКОЛЕНИЕТО ИМ ИМА СИЛАТА И НА ДВЕТЕ, ПРИМАТ И ВЛЕЧУГО.

- Но защо ще искат човеци да се сношават с тях, Старейшино? - искаше да знае Апачи.

- ЧОВЕЦИТЕ ВИЖДАТ САМО ТЯХНАТА СОБСТВЕНА ФОРМА. ТЕ НЕ ВИЖДАТ ФОРМАТА НА ВЛЕЧУГОТО ИЛИ ПРИМАТА. ТЕ СЕ СНОШАВАТ СПОРЕД СОБСТВЕНИЯ СИ ИЗБОР. НЯКОИ ЧОВЕЦИ НЕ ИЗБИРАХА, ТЕ БЯХА ПРИНУДЕНИ ДА СЕ СЪБЕРАТ.

- Обзалагам се! - каза Линдо - Принуждавани сме да се сношаваме с влечугоподобни същества, за да могат те да станат по-силни! А ние какво получаваме?

- Бели хора с раздвоен език! - не се поколеба Апачи. Ухили се на Мечката и Мечката му се ухили в отговор, беше смешно.

- Старейшината каза, че не сме имали избор... - добави Индио - Били сме принудени да направим расата импо-силна.

- Сигурно е трябвало да служим на Господарите - разсъждаваше

Линдо - Сигурно това сме получили.

- Хей! Измислих добра шега! Хайде де! - подкани ги Апачи.

- Господари, налагащи се на своите слуги - продължи Линдо - Така е... Логично е така да се случат нещата нали?

- Хей! - продължаваше да опитва Апачи - Раздвоен език? Змия? - той изсъска и отново направи ръката си на змия.

- Светът ни е пълен с полу-приматни, полу-влечугоподобни хора - почти натъжено каза Мечката.

Апачи престана. Тази мисъл наистина беше натъжаваща и дори малко отрезвителна.

- Старейшино... - живна Линдо, спомняйки си нещо, което Старейшината бе казал - А дали Пазителите са насилвали човека?

- Ей, вярно... - подкрепи го Мечката - Освен влечугоподобната раса, има и раса на Пазители.

- ПАЗИТЕЛИТЕ НЕ НАСИЛВАХА СЪБИРАНЕ С ХОРАТА.

- Пфю... - отдъхна си Линдо - За малко си помислих, че в миналото на човека ще има даже още една раса.

- ПАЗИТЕЛИТЕ СА ПРЕДЦИТЕ НА ЧОВЕКА.

- Какво! - Линдо бе почти изтощен от тези откровения. Бяха мощни, почти опустошителни. Нямаха л край?

Полунощ трябваше да се облекне някъде. Най-лошото предстоеше, бе сигурен в това.

Майко мила! - Апачи зяпна Старейшината.

- Човешките същества са отчасти примат, отчасти влечуги, а сега какво още...? - Линдо беше бесен — Пазителите какъв вид раса са?

- Чакайте! - викна Индио и се изправи - Чакайте! Нека спрем за момент. Нека си починем малко.

Беше убеден, че им е нужна.

- Но Индио... - пръв започна да протестира брат му.

- Довечера ще има достатъчно време за това - секна го батко му - Имаме нужда от провизии и грижи а лагера. Нека първо си свършим работата. През това време можем да помислим върху разказаното и предстоящия ни въпроси.

Той се обърна към Старейшината:

- Това устройва ли те, Старейшино?

Съществува се изправи и кимна на Индио. С този жест се завъртя и се отправи обратно към горите зад лагер им. След няколко крачки той спря, погледна към звездите, после се обърна и погледна шестимата. В неговия поглед, Индио забеляза, че е възникнала връзка между тях. Старейшината кимна още веднъж, след това продали към гората.

Всички поседяха мълчаливо известно време. Тогава Апачи и Мечката се изправиха и се отправиха към рекат Вбесеният от чутото Полунощ започна да вади тиганите и купите за вечерното ядене. Линдо пък се запъти към дърветата, за да набере дърва за огън. Индио гледаше как всички потеглят. Гордееше се с тях, въпреки че може би оказаха твърде много натиск на Старейшината. Потърси Дръзващ, но него го нямаше. Мътните го взели!, помисли си Индио. Искях да му задам няколко въпроса. Сигурен съм, че знае повече, отколкото показва. По дяволите! Изчезванията му ще ме подлудят!

Индио знаеше много за Дръзващ, но все още имаше неща, които оставаха тайна. Някак си Дръзващ винаги успяваше да се досети или види неща, които другите не можеха. И въпреки че бе по-стар от останалите, правеше така нещата, че другите трябваше да го догонват. Имаше повече опит, отколкото някой си представяше и го споделяше с тях, но имаше неща, за които очевидно не искаше да говори. Беше човек, с когото лесно ще се разбереш, но бе и странен. Никой не бе сигурен откъде идваше той. Никой не беше сигурен кои са му били учители и никой не се решаваше да пита.

Индио знаеше, че военния му опит го беше направил жилав, "Очи на убиец" беше военния му прякор. Индио никога не искаше да е в опозиция на Дръзващ, но в същото време, ако трябваше да бъде честен, никога не беше виждал Дръзващ да налита на някого. Белезите по тялото му винаги изумяваха Индио. Самите те бяха предупредителен знак за всеки, който беше решил да изпробва търпението на Дръзващ. Не, Индио със сигурност не се страхуваше от Дръзващ, но изпитваше голямо уважение към него.

Индио също така чувстваше, че има странна връзка между Дръзвач и Звездния Старейшина. Някак си те всеки път разменяха кратки погледи, сякаш двамата знаеха нещо един за друг, което никога не показваха! Двамата имаха нещо общо. Индио не знаеше какво е, но чувстваше, че има нещо. Беше убеден, че ако сега бе тук с тях, щеше да им каже нещо за Звездния Старейшина, което все още не бе споделил.

По дяволите! Мразя, когато изчезва така! Сега е приучил и Звездният Старейшина да прави същото. Дяволите го взели!

Индио погледна нагоре, звездите бяха красиви. *Просто да не повярваш..., мислеше си Индио.*

Едно от Звездните Същества е тук при нас! Колко удивително нещо! Докъде ли ще доведе всичко това?

ANTEPASADOS

Индио се събуди от спор между Мечката и Апачи.

- Предци! - настояваше на висок глас Апачи.

- Майката Земя! - опонираше Мечката.

- Que te pasa! По-важно е да знаем за предците ни! *Uchi!*

- Да, но ако знаем какво се е случило с "Nuestra Madre", ще научим и за предците ни!

- Предците!

Земята! Земята! Земята!

- *Quietos!* - намеси се друг глас. Беше Линдо.

Гласът на разума, въздъхна Индио. Може би сега щяха да се укротят.

- *Ko!* - възкликна Линдо – "La lumbre" е по-важно!

О, не! И Линдо беше замесен!

- Огънят! - продължаваше Линдо - Страстта, огънят... самият дух на живота! Душата! За това трябва да питаме!

Нямаше смисъл да се надява. Индио изпълзя от завивките си.

- *Vivoras!* - Индио чу мелодичния глас на Полунощ - Рептилиите са това, за което трябва да питаме!

Той не можеше да ги извади от ума си.

Само Дръзващ отсъстваше от свадата. Индио го потърси с поглед и ето го - седи на пъна и гледа как Индио се надига. Мътните те взели, защо не ги усмириш?, мислеше Индио.

- Предците!

- *La Madre!*

- *La Lumbre!*

Изведнъж, Мечката забеляза, че брат му става от сън:

- Индио! За кое първо да питаме Старейшината, братко? Кажи им, че първо трябва да питаме за Майката Земя!

- За предците! - подскочи Апачи - Тъкмо при тях Старейшината спря да разказва снощи!

Огънят и духът! - Линдо почти извика на Индио - Страстта на

всички неща, душата! Основата на живота е душата, душата е огънят на живота!

Индио бе обкръжен. Погледна към Дръзващ. А той, мътните го взели, му се усмихваше! Всички искаха Индио да взима решенията. Индио пак погледна към Дръзващ - усмивката му все още си бе там. Внезапно, Индио се досети как да постъпи:

- Днес Дръзващ ще води разговора... - съобщи той на другите.

Пак го погледна - усмивката му я нямаше. Сега беше негов ред да се усмихва. Дръзващ примижа, очите му напомняха очите на убиец. Усмивката на Индио се стопи:

- Или пък не...

Дръзващ отново се усмихна, беше изразил тезата си добре.

- Не, мъдрецо... - подхвана той - Ще се радвам да водя разговора днес, както предлагаш. Удоволствие е за мен! Ажо, благодаря ти!

По дяволите!, мислеше си Индио. *Как винаги успява да ме изненада с намеренията си? По дяволите!*

Мечката вече седеше на земята пред Старейшината. Нетърпеливият Апачи уви одеялото около раменете си и се намърда до огъня, ношга бе малко хладна. Линдо грабна парче месо от огъня, още бе гладен, но не искаше да пропусне нищо от това, което Старейшината щеше да разкаже. Полунощ взе една пръчка и седна до пъна на Старейшината. Тази вечер щеше да се опита да бъде много спокоен и да не спори.

Дръзващ застана пред Старейшината...

-Abuelito... Можеш ли да ни кажеш как се е родила вселената, как се е зародил животът?

Уау! Добър въпрос!, помисли си Апачи.

Това наистина е добро за начало!, помисли си и Индио.

Звездният Старейшина, който седеше на любимия си пън го погледна, кимна и пристъпи към отговора без колебание. Думите му бяха прости...

УА Е ЖИВО, ДИШАЩО СЪЩЕСТВО!

Индио се зачуди. Уа! Да не би това да е дума от древния език на "Неуа" сиуксите или дума, използвана от звездните народи? Не я

разпознаваше.

УА Е ВСИЧКИ НЕЩА. УА Е СВЕТИНАТА, УА СА НЕБЕСАТА, УА Е ТЪМНИНАТА И УА Е НИЩОТО. УА Е ВСИЧКО ТОВА И ВСИЧКО, ЩО НЯКОГА Е БИЛО.

КОГАТО УА ДИША, ВСЕЛЕНАТА СЕ ДВИЖИ. КОГАТО ДЪХЪТ Е ИЗДИШАН, НЕБЕСАТА СЕ ПРЕМЕСТВАТ ОТ УА КЪМ ПРАЗНОТАТА. КОГАТО ДЪХЪТ Е ВДИШАН, НЕБЕСАТА СЕ ВЛИВАТ ОБРАТНО В УА, НАЧАЛОТО И КРАЯТ!

Индио започна да размишлява. Стигна до извода, че "Уа" е Вселенският Бог, вечният Бог на Създанието. Когато Той издиша, вселената се излива. Затова звездите сякаш се отдалечават една от друга. Удивително! Колко просто го обяснява Старейшината. Индио се приближи към брат си:

- "Уа" сигурно е Великият Дух... - прошепна му той - "Уа" е Богът на Вселената, Създателят!

Мечката кимна. Старейшината продължи.

УА ИЗДИША; ТОВА БЕ ТЕБУ НА ПЪРВАТА СВЕТИНА. В ДЪХА БЕШЕ ПЪРВИЯТ ОГЪН. В ДЪХА БЕШЕ ПЪРВИЯТ ЖИВОТ.

ОТ ПЪРВИЯТ ОГЪН И ПЪРВИЯТ ЖИВОТ, ВСИЧКИ НЕЩА БЯХА РОДЕНИ, ВСИЧКИ НЕЩА СЕ ЗАРОДИХА... ПО ТОЗИ НАЧИН БЯХА СЪЗДАДЕНИ ВСИЧКИ НЕЩА.

- Той описва сътворението на Вселената! - шепнеше Индио на брат си.

Мечката отново му кимна. Всичко това звучеше много подобно на историите на Мъдреците. Но "тебу"? Какво ли имаше предвид Старейшината, като каза "първото тебу"? Чудеше се Мечката. Старейшината се обърна към него.

ТЕБУ Е ВРЕМЕ, ТО Е ЕДНО ОТ ЧЕТИРИТЕ ПЪТЯ.

Леле Мале!, подскочи мечката. *Откъде ли знаеше какво си мислех?*

Четири Пътя?, помисли си Линдо. *Да не би Старейшината да иска да каже "Четири посоки"? Мислех си, че четирите посоки са изток, запад, север и юг. Как така времето е една от*

четириите посоки?

Старейшината се обърна към Линдо.

ОТ ЗЕМЯТА ДО НЕБЕТО Е ЕДИН ПЪТ, ЕДНА ПОСОКА, КАКТО
КАЗВАТЕ ВИЕ...

*Майко мила! Разбрал е какво си мисля! Удивително! Как ли е
успял?* - мислеше си Линдо.

НАПРЕД И НАЗАД СА ДРУГ ПЪТ, ДРУГА ПОСОКА. НА
ЕДНАТА СТРАНА И НА ДРУГАТА СТРАНА Е ДРУГ ПЪТ, ДРУГА
ПОСОКА. ТЕВУ НАПРЕД И НАЗАД Е ДРУГ ПЪТ ИЛИ ПОСОКА.

Колко просто звучи през твоята уста., помисли си Индио.

- Звездният Старейшина описва четирите измерения... - каза той
на другите - От земята до небето е нагоре и надолу или височина.
Напред и назад е дълбочина, а от страна до страна е ширина.
Височина, дълбочина и ширина са трите измерения. Време или
"тебу", както Старейшината го нарича, е четвъртото измерение.

ТЕВУ СЕ ДВИЖИ С ДЪХА НА УА. С ДВИЖЕНИЕТО НА
ДИХАНИЕТО НАПРЕД, СЕ ДВИЖИ И ТЕВУ. С ДВИЖЕНИЕТО
НА ДЪХА ОБРАТНО КЪМ ЕДНОТО, СЕ ДВИЖИ И ТЕВУ.

*Когато Великият Дух е издишал, всичко се е появило от
празнотата. Всички неща са били породени във Вселената...,
размишляваше Индио. Но Старейшината казва, че Времето се
движи напред и когато дъхът е вдишван..., Индио изведнъж се
стресна в почудата си. Какво?! Времето ще тече на обратно?*

- Старейшино? - просто трябваше да го прекъсне — Да не би да
искаш да ни кажеш, че след определено време вселената ще се
завърне обратно в себе си и времето ще тече... на обратно?

- Uchi! - Апачи наостри уши.

ПО ТОЗИ НАЧИН ТЕЧЕ ТЕВУ ЗАЕДНО С ДЪХА НА УА, ДА.

- Когато времето тръгне на обратно, това значи ли, че ние ще
ставаме млади, вместо стари, Старейшино? - колебливо попита
Индио. Възможността го зашеметяваше.

ВАШАТА РАСА НЕ МОЖЕ ДА РАЗПОЗНАЕ, КОГА ДЪХЪТ И
ТЕВУ СЕ ДВИЖАТ НАПРЕД ИЛИ НАЗАД.

- Майко мила! - възкликна Апачи - За човешките същества

протичането на времето напред е същото, като протичането му назад?!

- Ако времето тръгне назад, дали ще стана дете отново? - почуди се Мечката.

- Как така отново? - пошегува се Полунощ.

Мечката му се намуси. Апачи се усмихна, Мечката винаги правеше смешни гримаси.

- Дали ще вървим назад и ще правим всичко назад? - продължаваше да пита братчето на Индио.

КОГАТО ТЕБУ СЕ ВРЪЩА В UA, СЪЩЕСТВАТА НЕ СЕ ДВИЖАТ НАЗАД. ТЕ СЕ ДВИЖАТ В СЪЩАТА ПОСОКА, НО УСПЯВАТ ДА СЕ ПРИДВИЖВАТ С ВСЕ ПО-МАЛКО И ПО-МАЛКО ПОМОЩНИЦИ.

- Все по-малко "помощници"? - почуди се Линдо - Какво е това?

ПОМОЩНИЦИТЕ СА НЕЩАТА, КОИТО ТЕ ПРЕМЕСТВАТ ОТ ЕДНО МЯСТО НА ДРУГО, ПОМОЩНИЦИТЕ ПОКАЗВАТ КАРТИНИ ОТ СВЕТА, ПОМОЩНИЦИТЕ ТИ ПОМАГАТ ДА ГОВОРИШ ОТ ЕДНО МЯСТО ДО ДРУГО...

- Картини от света? Говорене от едно място до друго?...- почуди се Индио.

- Телевизията! - избухна той — Телевизията и телефоните, това има предвид Старейшината!

- Технологията! - кимна Полунощ - Когато времето тръгне на обратно, човекът ще навлезе в свят с все по-малко и по-малко технология!

Дръзващ се обърна към Полунощ и Индио:

- Старейшината ни казва, че ще преминем от свят на технологията към свят, в който ще използваме все по-малко технология, към времето на пещерния човек. Това се опитва да ни каже...

Удивително!, помисли Индио. *Възможно ли е?*

- Ще се раждаме ли? - попита Мечката - Да не би да се раждаме стари и да се подмладяваме с годините?

ЩЕ СЕ РАЖДАТЕ, КАКТО КАЗВАШ, ДА. ТОГАВА ЩЕ СЕ

ПРЕНЕСЕТЕ НА МЯСТО, НА КОШ

ЗНАЕТЕ ПО-МАЛКО. ДА ОСТАРЕЕШ, КАКТО КАЗВАТЕ, Е ПЪРВО ДА ЗАГУБИШ ТОВА, КОЕТО СИ ЗНАЕЛ ПРЕДИ.

Е Леле-мале! - Апачи почти подскочи - Ще се раждаме със знание, от което ще се "отучим" докато остаряваме! Ще се придвижваме от етап на знание за света, към място, където ще знаем все по-малко и по-малко. По дяволите!

Полунощ бе стъписан:

- Ще ставаме по-глупави и по-глупави.

- Това не е добре - изкоментира Мечката - Свят, който става по-тъп и по-тъп не е на добре.

- Хъмффффф! - измърмори Дръзващ - Нима това не е начинът, по който светът се развива сега? Да, сега имаме повече технология, вярно е, но губим Пътя на Древните. Бих казал, че губим присъщите си способности и ставаме по-слепи и по-слепи относно това кои сме и на какво сме способни.

- Уау!" - отбеляза Апачи - Може би вече се случва! Може би времето тече назад, може би дъхът вече се прибира в "Уа".

Индио бе зашеметен от мисълта. *Удивително. Възможно е да се движим назад във времето - всъщност да се движим назад с времето - но все пак си мислим, че се движим напред. Това вероятно обяснява защо " цивилизованият " свят е толкова луднал по младостта и красотата. Uchi! Каква мисъл!*

Звездният Старейшина продължи.

С ИЗДИШАНЕТО НА UA, СЪЩО ТАКА, СЕ ДВИЖИ И SEBA. SEBA СА ПЪРВИТЕ ЦВЕТА НА НЕБЕСАТА, ПЪРВИТЕ СВЕТЛИНИ. МНОГО SEBA СЕ СЪБРАХА В КРЪГОВЕ, ЗА ДА ТАНЦУВАТ В ТОВА TEBU НА РАЖДАНЕТО. ОГЪНЯТ НА SEBA ЗАПОЧНА ДА ИЗПЪЛВА НЕБЕСАТА.

Звезди!, помисли си Индио. " Сий-ба " сигурно са звезди, първите светлини на вселената! Те се събират, за да се завъртят в галактики.

Точно тогава Мечката процеди:

- "Сий-ба" да не са звезди?

Старейшината кимна.

- Много добре, малки братко! - усмихна му се Индио.

- Значи звездите се влели във вселената и оформили въртящите се галактики. - Мечката свързваше парченцата. Думите на Старейшината бяха много вълнуващи за него.

- Колко време е отнело това, Старейшино? - попита Дръзващ. - Надяваше се да получи представа за това как Старейшината възприема времето.

ЗА TUTEBU СЕ СЪБРАХА ТЕ.

- "Ту"? - Мечката бе хванат неподготвен - Какво е "Ту"? .

- "Тебу" е време... - спомни си Индио - ...но не съм сигурен какво е "Ту".

Апачи още зяпаше Мечката. Индианчето наистина беше много смешно, когато правеше гримасите си.

Мечката бегло погледна Апачи. Какво е "ту"?, питаше се той.

АКО СЕ ОТДАЛЕЧИШ ОТ ДРУГИТЕ, ТЕ ЩЕ СА TU.

- Чакай малко! - каза Мечката Ако се отдалеча, те ще са толкова, Старейшино! - и показа петте си пръста.[\[13\]](#)

Старейшината кимна.

ТОВА Е КАКТО КАЗВАШ.

Мечката погледна ръката си:

- Значи пет е две? - веждите му се кривнаха на една страна.

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ... - Апачи не се сдържа.

- За пет времеви периода, това ли имаш предвид, Старейшино? - прекъсна ги Индио - Че е отнело пет периода, „ту“-периода, за да се формират звездите?

Старейшината отново кимна.

TU Е ВАШЕТО ПЕТ.

Мечката погледна към брат си, гордееше се с него, когато се досещаше за такива неща. Значи сега ми остава да разбере само колко време е един период..., помисли си Индио.

- Какво се случи след "ту тебу", Старейшино? - попита той.

В TU TEBU, ПЕТИЯТ ПЪТ НА UA, SEBA НА ТОВА МЯСТО СЕ СЪБРАХА. В ТОЗИ КРЪГ ОТ SEBA И ОГЪН, ТУК СЕ РОДИХА

СЪЩЕСТВАТА СHER-ВАН, ПОЗНАТИ КАТО "SSA".

- "Сий-ба" - звездите на това място - се събраха. - повтори Индио
- Вероятно Старейшината говори за формирането на галактиката
ни.

- Уааау! - възкликна Мечката. Веждите му изписаха
забележително косо "V" на челото. Апачи се ококори и после падна
настри. Мечката изглеждаше като пещерен човек! Беше смешен!

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! - започна да се хили безспир Апачи.

Мечката не му обърна много внимание, а отново запита
Старейшината:

- Какво са "Чер-бах"Старейшино?

ТЕ СА СЪЩЕСТВАТА НА НАЙ-ГОЛЯМОТО ТЕБУ.

- Най-голямото "тебу"? - повтори Полунощ.

- Те са съществата на най-голямото време! Те са най-старите
същества в нашата галактика?! - почти се задави Индио - "Най-
голямото тебу" трябва да означава най-многоото време! Така ли е,
Старейшино? Да не би да говориш за онези, които наричаме,
Древните" - "Старите"?

СЪЩЕСТВАТА СHER-ВАН СА "ДРЕВНИТЕ". ТОВА Е ТАКА.

Dios mio!, мислеше Индио. *Той всъщност ни разказва за най-
старите същества във Вселената! Май те са "Древните " от
звездите, споменати във всички наши легенди!*

Мечката гледаше Индио с леко недоверие -, Древните"?

Индио погледна останалите. Те бяха също толкова впечатлени,
колкото бе и той. Освен Апачи. Той беше паднал на една страна и се
кискаше.

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ...

Индио се чудеше какво не му е наред на това момче.

В ТОВА ТЕБУ СЛЕД ТУ, ТОГАВА SSACHER-ВАН БЯХА
РОДЕНИ. В ЗВЕЗДИТЕ, КОИТО СЕ ЗАВИХРЯХА, ТУК БРОДЕХА
SSACHER-ВАН ОТ UA. ТЕ СА ПЪРВОРОДНИТЕ ОТ UA, ТЕ
САМИТЕ.

КОГАТО КРЪВТА НА UA СЕ УМНОЖИ, ТЕ СТАНАХА СМЕЛИ
И НАРОД С ГОЛЯМО МЪЖЕСТВО СHER-ВАН СИ ПРОПРАВИХА

ПЪТ В ЗВЕЗДИТЕ, КОИТО СЕ ВЪРТЯХА, СЪЗДАВАЙКИ НОВИ ДОМОВЕ ПО ТОЗИ НАЧИН SSA ВЗЕХА В СВОЕ ВЛАДЕНИЕ ЗВЕЗДИТЕ, КОИТО СЕ ВЪРТЯХА. ТОВА БЕ ПРИРОДАТА НА CHER-BAH...

Индио бе удивен от това, което Старейшината разказваше. Във вълнението си изведнъж забеляза, че Мечката е клюмнал глава и си мърмори нещо.

- Братко! - бутна го Индио - Какво ти е? Демонстрираш неуважение към Старейшината, като се държиш така!

Мечката го погледна, имаше сълзи в очите.

- Какво става? - попита Индио - Какво те притеснява?

- Затруднявам се да разбера всичко, което Старейшината казва - проплака Мечката - Говори добре, но на мен ми е трудно да го разбера.

- Не се натъжавай, малки братко... - Индио се опита да го утеши - Нека се опитам да ти обясня, какво мисля, че ни разказва Старейшината.

Мечката се усмихна.

- Мисля, че Старейшината иска да ни каже, че "Чер-бах", "Древните", дошли от място, наречено „Са". Някак си, след време, "Древните от Са" получили способност да летят през звездите и се превърнали във велики завладяващи воители.

Индио се обърна към Старейшината, за да се увери, че заключенията му са правилни.

Старейшината кимна.

- Тогава, в един момент, поради някаква причина - добра или лоша - те навлезли в нашата галактика. Миеш че са навлезли в сърцето на галактиката или някъде близо до центъра. - Индио отново погледна Старейшината.

Той отново кимна.

- Древни, които са завзели звездите? - Мечката изпадна в страхопочитание. Те ще да са били свирепи воители.

Индио насочи вниманието си към Старейшината, който изчакваше, докато индианецът обясняваше на братчето си. Изглежда

никой не забелязваше. Останалите бяха останали просто без думи от обяснението на Индио. Всеки седеше тихо и се опитваше да осъзнае чутото от Старейшината.

Мислите на Индио се надпреварваха. Толкова много неща искаше да попита. Но откъде да започна?, мислеше си той.

Линдо го изпревари.

- Дали "Са Чер-бах" са навлезли в нашата слънчева система? Сигнали ли са до световите ни?

НЕ, ТОВА МЯСТО ОЩЕ НЕ БИЛО РОДЕНО. ТО НЯМАЛО ДА СЕ РОДИ ОЩЕ МНОГО ТЕВУ, НЕ И ПРЕДИ PESH TEVU.

- "Пеш"..?. - намръщи се Мечката - ...какво е "пеш"?!

Очите на Апачи бяха просто залепени за Мечката.

- По дяволите! - каза Мечката и се смръщи още повече - Пак не го разбирам!

Веждите му се събраха така, сякаш образуваха една дълга, цяла вежда, минаваща през челото му.

- ИЕЕЕ-ХА-ХА-ХА-ХА! - Апачи експлодира, падайки назад.

- Престани! Това не е смешно! - сопна му се Индио.

- ИЕЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ! - момчето продължаваше.

- Престани, Апачи! - нареди Индио.

Апачи се въртеше по земята, опитвайки се отчаяно да сподави смеха си.

- Просто не му обръщай внимание... - каза Линдо.

- Съжаляваме Старейшино - каза Индио - той не се смее от неуважение. Момчето не е добре, убедени сме в това.

- Нека просто да продължим... - посъветва Линдо. Апачи се опита да седне. Закриваше лицето си с ръце:

- Съжалявам. Братя... ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ - той се опитваше да спре - Съжалявам, наистина... ХЕЕ-ХЕЕ- ХЕЕ... Съжалявам Старейшино.

Полунощ му се озъби. Ще ми се да знам какво ли е толкова смешно помисли си той. Мечката все още се опитваше да се досети какво означава "пеш".

- Да не би да е толкова? - показва десетте си пръста на

Старейшината, надявайки се, че ще спре мъчението си.

- ХЕЕ-ХЕЕ-ХЕЕ... - Апачи пак се разкикоти.

МАХНИ SILA И ЩЕ Е ТОЛКОВА.

- Какво? - каза Мечката, изкривявайки отново лицето си - Какво е "сий-ла"! - Мечката започна много да се изнервя. Дясната му вежда се повдигна и заприлича на мъхеста гъсеница, която току-що се е изправила.

- ЙЕЕЕ-ХА -ХА -ХА-ХА! - Апачи отново избухна в смях, повече не можеше да издържа. Изправи се и се отдалечи.

- Да махна "сий-ла"? - Мечката погледна към Старейшината - Вдигнал съм две ръце. Ако махна едната, това ли ще е "сий-ла", Старейшино?

НЕ.

Мечката свали едната си ръка и размърда пръстите на другата.

ТОВА Е SILA.

Мечката се вгледа в ръката си, като все още мърдаше пръстите си. Веждата му беше много рошава. Индио се усмихна и отиде при братчето си. Той нежно хвана едната му ръка и сви всичките ѝ пръсти, освен показалеца.

- Това ли е "сий-ла"! - попита Мечката и размърда пръста си.

ТОВА, КОЕТО ПОКАЗВАШ.

- Значи "сий-ла" е един пръст. Така че ако вдигна две ръце с десет пръста и махна един пръст, един "сий-ла"... "пеш" трябва да е девет? - Мечката вдигна ръцете си към Старейшината и присви единия си палец.

Старейшината кимна.

Индио се опитваше да си изясни историята на Старейшината. През "ту тебу", в петия период, се е родила нашата галактика. Но не и допреди "пеш тебу", деветия период. Мечката изненада Индио и изведнъж проговори:

- Значи... слънчевата ни система се е зародила в деветия период? Индио изглежда братчето си с почуда:

- Браво! - усмихна му се той. Старейшината потвърди. Мислите на Мечката препускаха:

- Все още ли сме в същото време, в "пеш тебу", когато са се зародили слънцето и планетите ни? Тоест, в деветия период?

НЕ. НИЕ СМЕ В SENTEBU ОТ ДРУГ МЕТ.

- Кааа-квоо...? - Малката Мечка се предаде - "Сен"... "Мет", какво е това?! - плъсна се той здраво на земята.

- ЙЕЕЕ-ХА -ХА -ХА -ХА! - смехът долетя от тъмнината на гората. Всички се заоглеждаха в мрака.

МЕТ СА ВСИЧКИТЕ SILA, КОИТО ПОКАЗА.

Мечката клатеше глава напред-назад.

- Какво по дяво...? Момент! Всичките ми "сий-ла", това значи всичките ми пръсти! Десет! - установи той

- "Мет" е десет!

SEN E SILA И SILA.

Един пръст и един пръст са два пръста... "сен" трябва да е две!

- "Сен" е две! - позна Мечката.

ТОВА Е ВРЕМЕТО НА МЕТ И SEN ЗАЕДНО.

- Сетих се! - каза Индио - Дванадесет, това е дванадесетият период! "Мет" и "Сен", десет и две! Дванадесетия период от Сътворението!

Мечката се усмихна на брат си... това е! Сигурно е прав! Старейшината кимна.

ДВНАДЕСЕТТО ВРЕМЕ... ДВНАДЕСЕТИЯТ ПЕРИОД, КАКТО КАЗВАТЕ ВНЕ. Старейшината повтаряше думите бавно и леко ги провлачваше.

Добре научава думите ни..., мислеше си Дръзващ. Колко бързо възприема звуците. Той е уникална личност. Индио размишляваше. Три периода бяха минали от раждането на нашата слънчева система. Трябваше да а опита да разбере на колко време е равнозначно това.

Мечката и Индио утихнаха за момент. Имаше с какво да се гордеят от анализите на историята ш Старейшината.

- Добре се справихме двамата! Гордея се с теб! - каза Индио на Мечката.

- Благодаря ти, братко - отвърна му той - и аз се гордея с теб!

Полунощ бе слушал внимателно и имаше собствени въпроси:

- От " Чер-бах" ли сме родени Старейшино? Родени ли сме от онези, които нарече "Са"?

CHER-BAN СА ПЪРВОРОДНИ. ТОГАВА СЕ РОДИХА СЪЩЕСТВАТА SSA. СЛЕД МНОГО TEBU, ASA-ARR БЯХА РОДЕНИ. ВИЕ СТЕ ОТ КРЪВТА НА СЪЩЕСТВАТА ASA-ARR. Полунощ бе изненадан откъде Старейшината можеше да знае това.

- Уау! - възкликна Апачи - Ние сме родени от същества от звездите. Легендите ни са истина! Полунощ го изглежда. Без да издаде нито звук, момчето се беше намърдало обратно в кръга им.

- Добре! - Линдо се усмихна широко - Деца на Звездите!

Индио огледа приятелите си, беше доволен. Всички бяха въодушевени от новото знание. Всички те се учеха но по-важното - жадуваха да научат това, което Звездният Старейшина им казваше. Човекът и Звездното същество комуникираха.

Точно тогава Старейшината спря, изправи се и се загледа в звездите. Стоеше неподвижно и тихо. Индио почувства, че току-що се бе случило нещо. Той хвърли бърз поглед през рамо и потърси Дръзващ. Него го нямаше. Това бе сигурен знак, че нещо се случва.

- Huta! - възкликна Мечката - Можеш ли да ни разкажеш повече Старейшино? - надявайки се че Съществото от Звездите няма да спре дотук.

- Да, Старейшино... - съгласи се Апачи - Моля те, ще ни разкажеш ли още? Старейшината се обърна към тях, но не каза нищо.

Индио скокна. Останалите не забелязаха, че нещо се бе случило.

- Може би е добре да оставим Старейшината да си почине... - каза той.

- Но Индио... - запротестира брат му - Искам да чуя още!

Индио посочи на Мечката с глава мястото, където седеше Дръзващ. Мечката се обърна към дърветата, Дръзващ го нямаше на обичайното му местообитание.

- О... - осъзна се той - Добре.

Линдо и Апачи също забелязаха, че Дръзващ липсва. Те не дочакаха инструкции от Индио. Изправиха се и се разшетаха.

Полунощ започна да слага вода на огъня.

Мечката се обърна към Старейшината. Искаше му се да чуе повече, но липсата на Дръзващ винаги ги водеше до пауза.

- Ще си говорим ли утре, Старейшино? - искаше да знае той.

ТАКА ЛИ Е С ВСИЧКИ ВИ?

Линдо и Апачи кимнаха, Полунощ също кимна, продължавайки да слага водата на огъня.

Мечката погледна брат си, изглежда се колебаеше.

- Индио? - побутна го той.

Изведнъж Мечката чу гласове във въздуха. Бяха много далечни, но все пак ги долови. Започна да гледа ту към Индио, ту към Старейшината.

- Да... - кимна Индио - Да, Старейшино... така желаем всички.

Погледна през рамо, в посока на гласовете. Нямаше нужда да притеснява Старейшината с това. Те щяха да се погрижат за всичко.

ТОГАВА ПРИ НОВОТО СЛЪНЦЕ ЩЕ ГОВОРИМ ПАК.

Старейшината стана и се насочи към гората. Индио го последва. Когато доближиха дърветата, той се извърна и погледна Апачи. Двамата си кимнаха, момчето щеше да ги последва всеки момент. Трябваше да скрие нещата в шубраците, за да не ги види никой. Линдо замиташе следите в прахта с наръч сухи клонки. Полунощ постла две одеала на земята.

Гласовете се приближаваха.

Мечката бързо седна до огъня и започна да пее, Полунощ извади празните бутилки от уиски и ги хвърли в огъня. Седна до Мечкака и започна да му приглася.

- Хойя-нейя-хей-на-хей... - високо пееше момчето.

Полунощ бе затворил очи и се люлееше напред-назад, сякаш бе изпаднал в транс.

- Ноу Koda! - чуваха се приближаващите гласове.

Дръзващ и Линдо наблюдаваха от върховете на близките дървета.

Индио и Старейшината се придвижваха през дърветата.

VIVORAS

На Индио му се струваше, че тази утрин е по-светла от обикновено. Посетителите дойдоха и си отидоха. По време на престоя им, те споделиха слуховете, че някакви индианци били намерили разбил се диск, но според същите слухове вече били арестувани и отведени. Индио се радваше на тези мълви. Посетителите си бяха тръгнали по-късно вечерта, Полунощ и Мечката се бяха справили добре с тяхната част.

Останалите започнаха да шават под завивките си. Индио правеше кафе, докато Дръзващ приготвяше закуската. Индио обичаше когато задълженията по закуската се падаха на Дръзващ, защото беше добър готвач.

Чудесно!, мислеше си Линдо, като помириса готвеното от Дръзващ. Приготвя се чудесна закуска, а след това ни чака чудесен разговор със Старейшината. Това ще е един хубав ден.

Апачи и Мечката дотичаха от поточето.

-Хоооо-аа! - въодушеви се Апачи

- Bueno! Desayuno de Дръзващ! Хайде да ядем, Братя! Прекрасен ден е!

Призивът за закуска на Дръзващ беше посрещнат с нетърпение. Шестимата се събраха пред огъня, наслаждавайки се на храната, смеейки се на неща от миналото, които бяха преживели, изпълнени с очакване за бъдещите дни, прекарани със Старейшината.

- Насладете се на закуската... - каза Индио - ...защото след като поговорим със Старейшината, имаме много работа за вършене. Трябва да преместим лагера. Не искаме да рискуваме онези двама посетители да се върнат с приятели, нали?

- Hai! - каза Апачи - Не ми вдъхват доверие онези двамата.

- Хайде да приключваме и да седнем със Старейшината. - предложи Полунощ - Много ми се иска да чуя още.

Другите закимаха и се съгласиха. Приключиха набързо, сложиха всичко в торбите си и се струпаха около

Старейшината.

Докато сядаше, Индио се възхити на ведрия, но благороден начин, по който Звездният Старейшина вината се носеше. Като погледна приятелите си, се възгордя от начина, по който всеки един се беше приготвил, дори и двамата младежи, Апачи и Малката Мечка. В какво необикновено нещо се бяха замесили, шестима "туземци", както светът би ги описал и един човек от звездите.

Старейшината зае мястото си.

ОТ ТОВА МЯСТО, ЕДНА ОТ НАЙ-ЯРКИТЕ GER SEBA...

Той се обърна към тях и направи кратка пауза.

ОТ ТОВА МЯСТО, ЕДНА ОТ НАЙ-ЯРКИТЕ GER...

Огледа шестимата и отново прекъсна. Полунощ и Линдо се спогледаха. Какво се случваше? Сякаш Старейшината беше объркан. Малката Мечка погледна брат си. Индио даде знак на всички да запазят тишина.

ЕДНА ОТ НАЙ-ЯРКИТЕ НОЩНИ ЗВЕЗДИ СЕ НАРИЧА ASA-ARR. СЪЩЕСТВАТА ОТ ТАЗИ ЗВЕЗДА СЕ НАРИЧАТ ASA-ARR-U.

- "Ас-а-ру" - повтори Мечката - "Ас-а-ру"... Не мога да преценя по името им. Те добри хора ли са, Старейшино?

- Тихо! - спря го Индио - Стой мирен! Старейшината тъкмо започна! Дай му възможност да говори!

Малката Мечка му се намръщи. Обърна се отново към Старейшината. Щеше да се опита да стои мирен, но по-добре Индио да няма големи очаквания!

ВЪРТЯЩИТЕ СЕ ЗВЕЗДИ ОТ ВАШЕТО НЕБЕ СА РАЗДЕЛЕНИ НА МНОГО, МНОГО МЕСТА. ВСЯКО МЯСТО Е ПОД КОНТРОЛА НА ЗВЕЗДЕН НАРОД. ТОВА МЯСТО Е ВЪВ ВЛАДЕНИЕТО НА ASA-ARR-U.

- Мисля, че Старейшината ни казва, че галактиката ни е разделена на много места. Мисля също, че има няколко Звездни народа, които управляват различните места. - Индио се опита да обясни и погледна Старейшината в търсене на потвърждение.

Старейшината му кимна.

- "Ас-а-ру" владеят нашия свят... - каза Линдо някак навъсено.

- Имат ли си вожд? - попита Полунощ.

ASA-ARR-U ИМАТ ВЛАДЕТЕЛ, ТОЙ Е, КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ, ЦАР.

- Ехаа! Цар! - Мечката прошепна на Полунощ.

- Звезден цар! - кимна той.

- Да, но той от добрите ли е? - каза Апачи - Царете са били тирани!

ASA-ARR-U СА ВАШИТЕ "ДРЕВНИ", ОТ ТЯХ ИДВА ЖИЗНЕНАТА СИЛА НА ВАШЕТО "МАКН", ВАШЕТО ТЯЛО.

- "Мок" е твоята дума за тяло, така ли, Старейшино? - попита Линдо.

Съществува потвърди.

Мок е тяло, трябва да запомня това..., мислеше си Индио. Тогава му хрумна нещо:

- Да не би "Жизнената сила", за която говориш, да е това, което ние наричаме "кръв" Старейшино? ТАКА Е.

- Ако имаме "жизнената сила", ако имаме кръвта на „Ас-а-ру" в жилите си... - подхвана Линдо с усмивка - ...значи имаме кръвта на Звездни Царе във вените си!

- Майко мила! - подскочи Апачи - Произлизаме от Царе от Звездите! Ние сме потомци на Звездни Царе! Уау! Мечката се ококори, като чу откровенията на Линдо и Апачи. Той се усмихна, често чувстваше себе си като

принц или нещо подобно.

Полунощ леко поклати тавата си, едва вярвайки на ушите си:

- Има царска кръв в нас! Представяте ли си?

- Излиза, че може би хората на нашата планета стават за нещо... - предложи Мечката.

Апачи се съгласи. Мнението му за човешкия род изведнъж се бе вдигнало. Индио беше впечатлен, но все пак се колебаеше. Царската кръв, макар да идва от звездите, не означава непременно, че владетелите са мъдри и великодушни.

- Какъв е този звезден народ, Старейшино? - попита Полунощ - Тези "Ас-а-ру"? Това бе въпрос, който всеки си задаваше.

- Да, Старейшино... моля те кажи! - продължи Апачи - Какъв е звездният народ "Ас-а-ру"? ТЕ СА КАКВИТО СТЕ ВИЕ... САМО ЧЕ ПОВЕЧЕ.

Боже, надявам се, че не са..., каза Индио на себе си. Линдо се изправи:

- Ние... ние изглеждаме ли като тях?

ВИЕ ИМАТЕ ИЗРАЖЕНИЕТО НА СВОИТЕ, ДРЕВНИ".

- Изглеждаме като "Древните"! Тогава те изглеждат като хора! - Линдо почти извика – Uchi! "Ас-а-ру" колкото нас ли са високи?

ТЕ НЕ ДОСТИГАТ ГЛАВАТА ВИ.

- Достигат ли гърдите ми? - продължи Линдо, като сложи ръката си на нивото на гърдите. Старейшината кимна.

ТЕ ДОСТИГАТ ДО ГЪРДИТЕ ТИ.

- Тялото им слабо ли е? - попита Мечката.

ТЕ НЯМАТ ВАШЕТО ТЯЛО. ТЕ СА СЛАБИ, КАКТО КАЗВАТЕ. ТЕ ИМАТ ТЯЛОТО НА ЕДИН ОТ ВАС С МЕТ ГОДИНИ.

Какво е това? - попита Линдо - "Мет години"?

- "Мет"! - викна Мечката - Помня това! Означава десет! - каза той и пак показва десетте си пръста и ги размърда. Апачи се ухили - и той си спомняше. Старейшината кимна утвърдително.

- Значи изглеждат като десетгодишни? - продължи Мечката. Старейшината кимна отново.

Полунощ пошушна на Линдо:

- Това не ти ли прилича на Звездният Старейшина? Ако това е така, мислиш ли, че той е Същество от "Ас-а-ру"? Линдо кимна. Той реши да разберат.

- Старейшино... - внимателно подхвана Линдо - А ти "Ас-а-ру" ли си?

АЗ НЕ СЪМ ОТ ЗВЕЗДИТЕ ASA-ARR. АЗ СЪМ ОТ ЗВЕЗДИТЕ CHU.

- "Чу"...? - повтори Мечката - "Чу"?

- О, спомням си това! - каза Линдо - Преди той ни каза, че е от звездите "Шу". Не звездите "Чу" – "Шу"!

Индио кимна утвърдително. Той също бе чул "Шу".

- Старейшино...? - Линдо пак подхвана внимателно - Тяхното лице като нашето ли е? Имам предвид, те сало ДВЕ очи ли имат...?

- Четири очи! - изсмя се Апачи и прошепна на Полунощ - Може би шест... Линдо почти го беше страх да чуе отговора.

ASA-ARR-U ИМАТ SEN... Старейшината секна за миг. ... ДВЕ ТЪМНИ ОЧИ... ...поправи се той.

Пфу! Линдо си отдъхна. Никакви осмо-очни странни хора!

- Имат ли нос като нашия, Старейшино? - попита Мечката.

НОСЪТ ИМ Е КАТО ВАШИЯ, ДА.

- Имат ли коса като нас? - попита Линдо, дърпайки плитките, които се спускаха по рамото и гърдите му. ТЕ ИМАТ МНОГО КОСА ПО ВСИЧКИ ЧАСТИ НА ГЛАВАТА.

- Коса по всички части? - зачуди се Полунощ - Какво значи това? Чакай! Чакай! - прекъсна той сам себе си- Това да не би да означава, че имат бради, Старейшино? Искам да кажа, коса по брадичката?

Полунощ се хвана за брадата и провлачи пръсти надолу.

ТЕ ИМАТ БРАДИ, КАКТО КАЗВАТЕ, ДА. БРАДИТЕ ИМ СА ВЪРЗАНИ, КАТО ТВОЯТА.

- Брадите им са вързани като моята? - обърка се Полунощ.

Апачи се беше загледал в плитката на Линдо, докато той си играеше с нея.

- Като това ли е, Старейшино? - попита Апачи, сочейки сплетената коса на Линдо. Старейшината кимна.

- Майко мила! Те си сплитат брадите? - възкликна Мечката. Старейшината кимна отново.

- Уау... значи наистина си сплитат брадите - продължаваше да се вълнува Апачи - Човече, това сигурно изглежда странно!

Индио слушаше с интерес:

- Кожата им по-светла ли е от нашата? - попита той. Мисълта пробяга през ума му. Старейшината го загледа. Индио знаеше, че не е задал въпроса си достатъчно ясно. Опитва пак:

- Те имат ли толкова цвят в кожата си, колкото ние имаме? Старейшината кимна.

ТЕ ИМАТ НЕ ЧАК ТОЖОВА ЦВЯТ, ДА.

- Значи са по-светли... - повтори Индио.

Те със сигурност могат да са наши предци..., мислеше си индианеца, *...но тогава откъде е дошъл белият човек? И черната раса и жълтата раса? Хммммм?* Старейшината продължи.

НЯКОИ ИМАТ ПОВЕЧЕ ЦВЯТ, НО САМО МАЛКО. ДРУГИТЕ СА СЪЩИТЕ.

Опааа... помисли си Индио. *Те са във всички цветове на кожата.*

Добре, значи всички земни раси произлизат от тях..., мислеше си Линдо.

- Ти вече живя с нас известно време... - подхвана Полунощ - , "Ас-а-ру" като нас ли се държат, Старейшино?

ASA-ARR-U СА КАТО ВАС ВЪВ ВСИЧКИ ОТНОШЕНИЯ. ТЕ ПОГЛЪЩАТ ТЕЛАТА НА ВСИЧКИ ЖИВИ ФОРМИ, ЛИСТА И ПЛЪТ. ТЕ ПОГЛЪЩАТ ПИТИЕТАТА НА ВСИЧКИ ЖИВИ ФОРМИ И СЛАБИ, И СИЛНИ.

- Те поглъщат телата на листа и плът, значи ядат месо и зеленчуци - обобщи Полунощ - Но те поглъщат пиететата на всички живи форми? Какво означава това? Как може да се пие от живите форми на животните?

Уау, изглеждаме точно като тях!, удивляваше се Линдо. Погледна към ръцете и краката си. Ние сме тъмни и светли, те са тъмни и светли. Може да сме малко по-високи. Я почакай! Нещо му хрумна изведнъж.

- Старейшино...? - започна той отново - Ами "Чер-бах", "Древните", които първи дошли до нашата галактика - те като нас ли са? Те колкото нас ли са високи?

Старейшината се умълча за момент.

НЕ ЗНАЯ ДУМАТА ЗА ОТГОВОРА.

Индио се почуди защо Старейшината не може да намери правилната дума. Опита се да измисли начин, по който да му помогне.

- "Чер-бах" стигат ли до главата ни, Старейшино? Старейшината помълча за момент.

ТЕ СТИГАТ ГЛАВАТА ВИ.

- Значи са високи колкото нас! - усмихна се Линдо.

НЕ. ТЕ НЕ СА ВИСОКИ, КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ.

- Значи те не са високи колкото нас? - почуди се Линдо и леко се обърка. Индио се чудеше какво не е наред с този въпрос.

- Старейшино, съжалявам. Нека опитам отново. "Древните", "Чер-бах", те до главата ни ли са?

ТЕ СА ДО ГЛАВАТА ВИ.

- Значи те са високи колкото нас! - усмихна се Линдо.

НЕ. ТЕ НЕ СА ВИСОКИ, КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ.

- Чакай! Чакай! Объркан съм! - обърна се той към Индио - Ние какви сме...? Индио също беше объркан. Опита отново...

- Старейшино... "Древните" стигат ли главата ни?

ТЕ СТИГАТ ГЛАВАТА ВИ.

- Значи те са високи колкото нас - Индио се опита да потвърди.

НЕ. ТЕ НЕ СА ВИСОКИ, КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ.

- Какво? - Линдо клатеше глава.

Полунощ и Малката Мечка също клатеха глави.

- Не питайте мен! - Апачи отклони погледа на Линдо.

Индио не можеше да проумее. Какво правеше грешно? Изведнъж се сети. Къде е Дръзващ? Обърна се и видя Дръзващ, облегал се на едно дърво, на лицето му имаше голяма усмивка.

- На какво се усмихваш? - почти му се сопна - Помогни ни. Какво се опитва да ни каже Старейшината? Дръзващ се усмихваше, облегал се на дървото неподвижно. След миг се изтласка от него и се приближи към

огъня. Наведе се и вдигна един въглен с голата си ръка. Мътните те взели!, помисли си Индио.

- Говори ни! Кажи ни какво пропускаме? Дръзващ го погледна.

- Не пропускайте нищо. "Древните" от галактиката са до главите ви. Така е, както Старейшината ви каза. Нищо не пропускайте.

Индио го изгледа.

- Какво означава това!?

Дръзващ стоеше до тях и си играеше с въглена, подхвърляйки го

от ръка в ръка.

Малката Мечка го гледаше удивено. Как ли го правеше? Защо въгленът не го изгаряше? Винаги прави този номер, как ли го прави?

Дръзващ се върна при дървото си и се подпря на него, както преди.

Индио бе почти бесен. Няма да ни каже. Това е неговият начин да каже "измислете го сами". Добре! По дяволите! Ще го измисля, ще видиш! Само почакай. Ще го измисля! Той се въртна към другите.

- Хайде да попитаме друг въпрос. Ще помислим над отговора и ще се върнем на това друг път. Някой има ли друг въпрос? - предложи той.

Обърна се и хвърли един тежък поглед на Дръзващ.

BEN-BEN Y REPTILIAS

Полунощ зададе следващия въпрос:

- Значи, те са като нас, Старейшино? Или по-добре да кажа, че ние сме като тях?

ASA-ARR-U СА КАТО ВАС ВЪВ ВСИЧКИ ОТНОШЕНИЯ, ДА.

Полунощ се обърна, за да погледне Апачи.

- Е, не във всички отношения надявам се.

Апачи вдигна ръцете си така, сякаш имаше нокти и изсъска на Полунощ.

Линдо се замисли. *Във всички отношения? Хммм.*

Индио се бе вслушал в думите на Старейшината с оклюмала глава. *Толкова прости думи и все пак разказва за съдбата на Вселената..., мислеше си той. Ако те наистина са като нас, то тогава съдбата на човечеството е с,предрешиен край. Сигурно никой не може да ни помогне!*

Като вдигна глава, Индио срещна черните вторачени очи на Старейшината. *Разбира се, той сигурно знае какви са мислите ми! Не прибързвай да видиш "Ас-ар-у " в лоша светлина..., каза той на себе си, ...не е правият. Съжалявам, Старейшино! Съжалявам за тази прибързана оценка.*

Старейшината кимна, след това погледна останалите.

ASA-ARR-U ИМАТ НАЧИН НА ЖИВОТ, ПОДОБЕН НА ВАШИЯ.

- Във всички отношения? - повдигна вежди Линдо.

- Линдо! - Скара му се Индио - Винаги ли трябва да мислиш за това?

Индио се обърна отново към Старейшината, само че въпросът, който бе зададен, се загнезди в съзнанието му. Той също бе любопитен.

Полунощ схвана въпроса на Линдо и сръга Апачи. А той се подсмиваше. Всички погледнаха Старейшината със същия въпрос наум.

Линдо наостри уши, чакайки нетърпеливо отговора.

ДА, BEN-BEN Е ЧАСТ ОТ ЖИВОТА ИМ.

- "Бен-бен"? - каза Линдо — Какво е това бен-бен? Да не би да е...

- Линдо! - Индио се опита да го прекъсне. Страхуваше се, че Старейшината ще види мислите му. Само че, беше твърде късно.

ДА. BEN-BEN Е ТОВА, КОЕТО ВИЕ НАРИЧАТЕ...

- Чакай! Старейшино, чакай!, Индио почти не подскочи. Не използвай тази дума! Чакай, чакай!

Старейшината се сепна, изглеждаше смутен.

- Съжалявам, Старейшино... Не искам да те прекъсвам, Линдо иска да знае дали "Ас-ар-у", дали те... правят любов.

Апачи се беше ухилил широко. С Мечката си разменяха погледи. Даже Линдо се подсмиваше към Индио, той пък почувства, че почервява.

ДА, ASA-ARR-U "ПРАВЯТ ЛЮБОВ", КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ. ТЕ НЕ СЕ СТРЕМЯТ КЪМ BEN-BEN КОЛКОТО ВАС.

- Huta! Индио... - викна Апачи - Все пак си сънувал един от онези сънища! HUTA, Индио!

- Ха-такаааа! - ехтеше Линдо. Всички се обърнаха да го погледнат.

Индио се навъси.

- Опа... Извинявай, Старейшино - Линдо осъзна, че коментарът му бе малко шумен.

- Съмнявам се, че някой търси бен-бен повече от нашия Линдо... - подхвърли Мечката.

- Бен-бен? Апачи намираше тази дума за много смешна.

Индио се хвана за главата. - *Uchi! Надявам се, че Старейшината не се опитва да види в главата на Линдо. Dios mio, какво ли би видял вътре?*

Удоволствия на плътта..., мислеше си Полунощ. Чудя се дали всички звездни същества и хората от нашата галактика се наслаждават на бен-бен? Той се обърна и видя, че съществото се визира в него. Опа... Дали прочете мислите ми?

Отговорът дойде бързо.

ASA-ARR-U ТЪРСЯТ “УДОВОЛСТВИЯТА НА ПЛЪТТА, КАКТО Вие КАЗВАТЕ, НО НЕ ПОЗВОЛЯВАТ ТОВА ДА ПРЕЧИ НА РАБОТАТА ИМ. Вие ГИ ПОСТАВЯТЕ ПРЕДИ РАБОТАТА.

Ай, ай, ай!, вайкаше се Полунощ в мислите си. *Тъкмо си помислих за "удоволствия на плътта" "и Старейшината го спомена! Надявам се да е било случайност!*

Какво!, шокира се Линдо. *Работата преди правенето на любов? На мен не ми приличат на много напреднала цивилизация!*

- Защо така, Старейшино? - попита той - Не би ли трябвало съществата от един напреднал свят да имат повече, време за правене на любов? Не би ли трябвало да искат да правят любов по-често?

РАБОТАТА Е НАЧИНЪТ НА ЖИВОТ НА ASA-ARR-U. НИЩО НЕ ПРЕЧИ НА РАБОТАТА ИМ.

- Не мога да приема, че напреднал народ би сложил работата преди любовта...- промърмори Линдо шепнешком - Те явно не са по-добри от Гущеровите Хора.

Внезапно, ужасяваща мисъл мина през ума му.

- Не! - извика той и подскочи - Не! Не може да бъде!

- Какво? Какво? - обърка се Мечката - Какво му има на Линдо?

- Не! - продължаваше да повтаря индианеца, обърна се към Индио - Не! Не!

Мечката и Апачи го гледаха. Какво ли си мислеше?

Линдо направо подскочи към Индио и го грабна за ръцете:

- Индио. Не може да са еднакви, нали? Работата е техният начин на живот, labor е техният първи приоритет! Труд, Индио, труд! Моля те, Индио, кажи! Кажи ми, че не са едни и същи същества?

Отначало Индио не бе сигурен за какво говори той. Линдо прочете по недоумяващото му лице:

- Гущерите! - натърти той - Трудът преди любовта, Индио! Това е начинът на живот на Гущерите! Кажи ми, кажи ми, че не могат да са същите като...!

Индио зяпна Линдо, терзанията му добиха смисъл. *Ай, Dios mio!*, помисли си той. *Наистина звучи така, сякаш "Ас-ар-у" и Гущерите*

имат едни и същи ценности. Възможно ли е те да са еднакви?

- Да, Линдо, да! - отговори му Индио предпазливо - Наистина звучи, сякаш са еднакви. Но нека не прибързваме.

- Какво? Какво? - запъти се към тях двамата Мечката.

- Почакай, малки братко, почакай - отвърна Индио и погледна въпросително Старейшината - Старейшино... - искаше да внимава с думите си - Тези "Ас-ар-у" много напомнят на съществата, които са ни известни като гущеровите хора."Ас-ар-у", те дали..., дали те са гущеровите хора?

Мечката погледна Старейшината изплашено.

Апачи се присламчи към него, Полунощ и Линдо бяха почти вцепенени. Всички очакваха Старейшината да заговори.

Старейшината се изправи и ги погледна така, сякаш разбираше, че са разтревожени.

МОЖЕТЕ ЛИ ДА ВИДИТЕ ГУЩЕР ЗАРАДИ МЕН...?

Индио го разбра, Старейшината имаше нужда да види гущер, за да разбере какво искат да кажат.

- Престанете, всички... - каза той на другите - Старейшината има нуждата да види гущер в главите ни. Представете си по един, всеки от вас. Представете си го в главите си!

Мечката затвори очи и се опита да си го представи. Опитва се да си спомни всичките описания, които бе чул от ловците на сенки. Апачи изметна главата си назад и също затвори очи. Баща му бе ловец на сенки, опита се да си спомни всичко, което му беше разказвал за тях.

Полунощ, Линдо и Индио направиха същото.

НЕ. ASA-ARR-U НЕ СА СЪЩЕСТВАТА — ГУЩЕРИ, КОИТО ВИЖДАТЕ. ТОВА, КОЕТО ВИЖДАТЕ, СА МАЛКИ СЪЩЕСТВА ОТ РОДА НА ВЛЕЧУГИТЕ.

Слава богу!, Индио бе облекчен. Погледна останалите, те също изглеждаха много успокоени. После погледна към Дръзващ.

Дръзващ се бе свлякъл по дървото си, седейки на земята с увиснала глава. *Разбира се!*, спомни си Индио. *Затова Старейшината бе толкова бърз в отговора си, той виждаше,*

това, което си представя Дръзващ.

Дръзващ вдигна очи и срещна погледа на Индио.

Съжалявам, братко!, помисли си Индио. Съжалявам. Забравих, че си ловец на сенки. Съжалявам, че не си спомних.

Дръзващ кимна. Сякаш знаеше какво си мисли Индио. Отново приведе глава и я хвана с ръце. Индио бе виждал Дръзващ да скърби и преди. Най-добре бе да не казва нищо.

- Какви са тези малки същества от вида на влечугите, Старейшино? - Апачи и Мечката проговориха едновременно.

- Кой са те? - попита и Полунощ.

- Можеш ли да ни кажеш как изглеждат? Моля те, това е важно за нас! - каза Индио.

Дръзващ поклати глава и се изправи.

МАЛКИТЕ СЪЩЕСТВА НА ВЛЕЧУГИТЕ СА СЛАБИЧКИ. ГЛАВИТЕ ИМ СА ГОЛЕМИ...

- Те имат големи, черни очи... - прекъсна го Индио.

Старейшината кимна.

- Много, много слаби са..- включи се Мечката - ...и миришат!

Апачи погледна Мечката и кимна:

- Да, много са миризливи...

- Имат четири дълги пръсти... - включи се Линдо - Високи са от 1.2 до 1.5 м. - и показва височината им по гърдите си.

- Няма нос и уши - каза Полунощ някак тъжно - Няма и устни.

- Те няма душа! - Дръзващ се включи ядосано - У тях няма състрадание. Те взимат и използват човешки същества напълно безочливо. Познаваме ги, Старейшино, познаваме ги! Има воители на нашия свят, които се сражават с тях през целия си живот!

Индио се изненада от внезапното избухване на Дръзващ. Но разбра думите му. Както и останалите - всички знаеха за какво говори.

Старейшината погледна Дръзващ.

Индио пък оглеждаше тях. *Какво ли е?, чудеше се той. Какво ли е онова, което тези двамата споделят? Те знаят нещо един за друг, сигурен съм в това.*

- Старейшино... - подхвана Индио.

Старейшината премести погледа си от Дръзващ и го насочи към Индио.

- Старейшино, моля те... Знаем за тези малки влечуги. Познати са ни като "Шету", гущеровите хора! Понякога ги наричаме "хората от сенките", можеш ли да ни кажеш как ги наричат сред звездите?

Старейшината помълча за миг.

НАРИЧАТ ГИ SHETI.

- ПО ДЯВОЛИТЕ! - извика Полунощ.

- Мамка му стара! - Линдо се отгласна от хватката си с Индио.

- Pinche vioras! - Мечката започна яростно да удря крака в земята.

- Те са еднакви... - заключи Индио с плах глас.

- Аааааа! - ядосано викаше Апачи. Изтича до купчината дърва, грабна един клон и яростно започна да удря с него останалата купчина подпалки. БАМ! БАМ! БАМ! Навсякъде се разхвърчаха трески. Беше малък, но когато се ядосаше, Апачи добиваше плама и силата на десетима. Можеше да отстоява себе си пред всекиго.

Останалите разбираха гнева му. Всички те бяха разстроени. Старейшината не можеше и да предполага какво им бе разкрил току-що.

Апачи удряше подпалките. Полунощ нервно крачеше напред-назад. Линдо и Мечката обсъждаха възможностите. Индио наблюдаваше всички. Погледна и Дръзващ. Беше се изправил. Изглеждаше смъртно спокоен, сякаш разкритието въобще не го притесняваше. Той е необикновен..., помисли си Индио. Колкото по-големи са гневът и яростта вътре в него, толкова по-спокоен е външно. Сякаш се превръща в студен пламък, невероятен е! Индио знаеше, че Дръзващ сигурно е по-ядосан от всички тях.

Индио се обърна към Старейшината:

- Мисля, че имаме нужда от почивка...

Старейшината кимна и се обърна да си ходи. Спря се и погледна към Индио.

Индио оцени загрижеността му.

- Ще се оправим... Просто има неща, които трябва да почувстваме

и да изразим, това е всичко. Благодаря, Старейшино.

Старейшината кимна и си отиде.

Индио се обърна към останалите и точно в този миг срещна погледа на Дръзващ.

- Да... - каза Индио - Да, знам.

GUERRAS DE SOMBRA

Шестимата се бяха събрали около огъня. Сякаш бе по-студено от последните няколко нощи.

- Винаги сме се чудели... - каза Индио - Сега вече знаем. Това не променя нищо.

- Как можеш да говориш така? - отвърна Полунощ - Старейшината ни каза, че хората-гущери съществуват навсякъде из нашата галактика!

- Именно! - подскочи Линдо - Водели сме битка с мисълта, че има значение! А всъщност нищо не можем да променим!

- Да... - продължи Полунощ - Защо да продължаваме? Това нищо няма да промени. Гущерите са навсякъде, по-зле е, отколкото предполагахме.

Малката Мечка сломи глава.

Индио погледна братчето си.

Апачи клатеше глава.

- Не! - каза той - Ха! Няма да се откажа! Те крадат жените и децата ни от стотици години. Всички древни истории разказват за това. Как да оставим нещо подобно ей така?! Не! Не мога да се откажа! Няма да се откажа!

- Всичките ни народи имат истории за гущерите... - продължи Линдо - Всички югозападни племена са определили воители, които да се бият с тях. Всеки е изгубил някой, който обича, заради тях. Но трябва да знаем кога да отстъпим.

Не! - Апачи опонираше на Линдо - Не!

Полунощ разбираше гнева на Апачи.

- Момче! - каза той строго - Всички ние сме възпитани като воители. Трябва да знаем кога да се откажем. Трябва ли всички да се покрием с кръв, преди да...?

Той спря изведнъж, поглеждайки Дръзващ.

Дръзващ беше вдигнал глава и го гледаше.

- Аз... съжалявам... - извини се Полунощ - Искан да кажа...

Индио погледна Дръзващ.

- Нищо не искаше да каже... - изказа мнение Индио - Всички знаем през какво си преминал, Дръзващ. Нищо не искаше да каже.

Линдо също се включи:

- Дръзващ... моля те, Братко. Не се обиждай. Полунощ не искаше да те засегне.

Дръзващ погледна Полунощ още веднъж, после заби поглед в земята.

Полунощ погледна другите с очи изпълнени със съжаление. Всеки хвърли по един бърз поглед на Дръзващ. Апачи счупи на две пръчката, с която си играеше. Да Дръзващ, помним, не беше чак толкова отдавна.

Всички ние сме израснали с истории за "Шету", за гущероподобните хора, които крадат жени и деца. Някои воители - онези, които са изгубили любими - решили да ги преследват, за да си отмъстят. Но "Шету" се крият в сенките. Те са сенките. Най-смелите ни хора, малкото останали, наистина са "ловци на сенки"!

Жените бяха отвеждани, за да им правят деца... тяхно поколение, полу-човек, полу-гушер. Понякога жените се връщаха, те бяха късметлиейките. Някои жени никога не се върнаха. Децата - децата никога не се връщаха.

Индио мразеше гушерите заради това. Всички ги мразеха. Но повечето се страхуваха от тях. Затова тайно се възпитаваха воители, които да могат да извоюват някаква форма на справедливост, някакъв вид отмъщение.

Шестимата бяха научени как да ги преследват, как се движеха гушерите и къде се криеха. Бяха научени на слабостите им и силните им страни. Всички те се бяха отказали от животите си, за да спрат гушерите. Те никога не биха водили нормален живот.

Нормален живот..., замисли си Индио. Какво ли трябва да е това?

Дръзващ бе изстрадал най-много. Той бе изгубил сина си във войната... и две дъщери. Индио помнеше сълзите му. Какво ли се е случило в сърцето, ума и душата му в онази вечер. Когато откри, че

ги няма, той нададе вик, смразяващ кръвта вик, после се обърна... и Дръзващ изчезна в нощта...

Много дни никой не го видя. Мечката плака за него. Апачи искаше да тръгне след него и да го намери, но не можеха да изгубят и Апачи, спомни си Индио. Пет воина е по-добре от четирима.

Дни по-късно, той се завърна.

Отначало не го познаха. Беше покрит с кръв, със собствената си кръв. Имаше и нещо друго. Не беше човешка кръв. Индио бе убеден, че гущерите бяха изгубили мнозина онази вечер. Дръзващ плачеше, когато се върна в лагера. Като приближи Индио, той изведнъж се свлече. Тогава Индио го хвана.- Дръзващ бе изтощен и ранен. Имаше толкова много кръв и толкова много рани. Възстановяването му - ако можеше да се възстанови - щеше да отнеме много време.

Не вярвам че някога ще може да унищожи достатъчно от тях..., помисли си Индио. Как може някога да отмъсти за загубата на децата си? Те никога няма да се върнат. Рана в тялото, без значение колко дълбока, не може да се сравни с рана в сърцето.

Дръзващ се промени онази вечер. Никой никога не бе ставал такъв ловец, какъвто стана той. "Ловец на сенки" го наричаха в резервата."Дръзващ" го наричаха петимата. Всички плакаха за него онази нощ... и за себе си. Заклеха се да унищожат гущерите, каквото и да им струваше.

Да, приятелю. Помня..., помисли си Индио.

Продължиха да обсъждат това още известно време през нощта, в крайна сметка всички се съгласиха. Може би, би било по-мъдро да поемат по друг път, някой малко по-градивен, но някой все пак трябваше да се опита да се опре на сенките. Някой трябваше да влезе в света на сенките.

Когато се събудиха, Старейшината беше в лагера и седеше на любимия си пън.

- Uchi! - възкликна Мечката – Huta! Братя! Старейшината е тук! Събудете се!

Всички бързо се отърсиха от завивките.

- Хей! - викна Полунощ - Къде е Дръзващ? Той пазеше от хищници тази нощ? Къде е?

Обърна се и го видя, опрян на едно дърво. Усмиваше се.

- Нямаше опасности... - каза той просто, свивайки рамене.

- Huta... - дрезгаво каза Линдо - Дайте ми чаша кафе, бързо, преди да нараня някого.

Индио все още бе замаян.

- Старейшино... - каза Апачи, отърквайки съня от очите си - Добро утро...

ДОБРО УТРО.

- Радваме се да те видим... - поздрави го Индио, оправяйки завивката си.

Старейшината му кимна.

- Кой готви? - попита Мечката - Къде е храната?

Апачи се усмихна, Мечката винаги беше гладен.

- Направил съм яйца! - отвърна Дръзващ - Там в тенджерката са!

- Уау! - каза Апачи - Поемаш смяна и готвиш яйца! Това си е приятна изненада, Братко!

Дръзващ прие комплимента.

Мечката се нахвърли на яйцата си.

- Може ли да те попитам нещо, Старейшино? - попита той между хапките си - Може ли да те попитам за нашата Земя? Как се е зародила? Как са се появили влечугоподобните и хората?

Линдо се надигна и кимна, той също искаше да знае.

Старейшината погледна към Индио. Той му кимна.

ВСИЧКО ЗАПОЧВА С ASA-ARR-U, ПАЗИТЕЛИТЕ НА PESH-METEN.

- Какво е "пеш мет-ен" Старейшино? - попита Индио.

PESH Е КАКТО ВИЕ КАЗВАТЕ "ДЕВЕТ". METEN Е НАЧИНА НА ПЪТУВАНЕТО, "КОРИДОР", КАКТО НЯКОГА Е КАЗАЛ ВАШИЯ ДРЕВЕН НАРОД ОТ ЗЕМЯТА КНЕМ.

- "Пеш мет-ен", Деветият Коридор... - повтори Линдо.

- Древните хора от земята - почуди се Апачи.

- А какво представляват тези коридори, за които ни разказваш? -

въпроса дойде от Индио - Какво са те всъщност, Старейшино?

МЕТЕН СА ПЪТИЩАТА НА ЗВЕЗДОХОДЦИТЕ. В НЕБЕСАТА ЗВЕЗДНИТЕ НАРОДИ СА ОБОЗНАЧИЛИ БЕЗОПАСНИТЕ ПЪТИЩА ЗА ОНЕЗИ, КОИТО ПЪТУВАТ. ВСЕКИ МОЖЕ ДА ПЪТУВА ПО КОЙТО И ДА Е МЕТЕН, АКО ИМА ДАДЕНА ДУМА ОТ НАРОДА, КОЙТО ГО КОНТРОЛИРА.

- Уау, пътища между звездите! - изненада се Малката Мечка - Пътуване по пътеки из звездите! Uchi! Това е пътешествие, което бих искал да предприема!

- Да, но звучи сериозно - отбеляза Апачи - Трябва да имаш "думата" на звездните същества, които го владеят. Липсата на дадена дума е гаден начин да се каже "без разрешение"!

- Разкажи за Деветия Коридор, Старейшино... - продължи Индио - Казваш, че историята ни започва с тази пътека из звездите?

PESH-МЕТЕН ПРОМЕНИ SHAY НА ЗВЕЗДИТЕ ЗАВИНАГИ.

- Може ли да попитам какво е "шай", Старейшино? - попита Полунощ.

ТО Е ТОВА, КАКТО ЩЕ БЪДЕ.

- Това, както ще е? - почуди се Мечката.

- Звучи, сякаш означава съдба или предопределение - предложи Линдо - Сещаш се... "така да бъде", като в Библията.

- Така, това промени съдбата на небесата... - включи се Индио - Мисля, че звучи правилно, май това се опитва да каже Старейшината.

Старейшината ги погледна за момент, после кимна.

КОГАТО СТОПАНИТЕ, ГОСПОДАРИТЕ, КАКТО ВИЕ ИМ КАЗВАТЕ, ASA-ARR-U НАМЕРИШ НОВА ТАНЦУВАЩА ЗВЕЗДА В PESH-МЕТЕН, ТЕ ПРИСТИГНАЛИ БЪРЗО. НОВАТА ЗВЕЗДА ИМАЛА МНОГО RE-U КАМЪНИ.

- Какво е това "рей-уу" - попита Мечката и направи гримаса. Апачи се усмихна.

Нова звезда?, започна да разсъждава Индио. Нова звезда с много камъни? Дали "рей-уу" е планета? Старейшината му кимна, преди да успее да зададе въпроса си. Пак го направи. Защо ли се

изненадвам?

- "Рей-ууу" е планета... - каза той на останалите.

- Да... - каза Мечката - Точно така! Трябва да е планета!

Старейшината продължи.

ГОСПОДАРИТЕ ASA-ARR-U, КАКТО БЕШЕ ОБИЧАЯТ ИМ,
ДАДОХА НА ВСЯКА RE-U НАЗВАНИЕ, С КОЕТО ДА БЪДАТ
ИЗВЕСТНИ.

Название, ще рече име..., помисли си Мечката. Това ще е интересно.

МАЛКИЯТ КАМЪК, НАЙ-БЛИЗЪК ДО ЗВЕЗДАТА, БЕШЕ
MUMU.

- Меркурий... - каза Индио.

ВТОРИЯТ КАМЪК БЕ НАРЕЧЕН DAK-A-MU.

- Венера... - продължи Индио.

ТРЕТИЯТ КАМЪК, Яркочервен, БЕШЕ DAK-MU.

- Третият камък е бил червен? - каза изненадано Индио - Това не
ми прилича на Земята. Звучи ми като Марс?!

ЧЕТВЪРТИЯТ КАМЪК, Яркозелен НА ЦВЯТ, БЕШЕ AM-BU.

- Яркозелен? Това повече звучи като Земята... - Индио беше
объркан - Какво става тук? Земята и Марс са на грешни места?!

ПЕТИЯТ КАМЪК, НАЙ-ГОЛЕМИЯТ, БЕШЕ BAR-BAR-U...

- Най-големият камък? - Индио отново се изненада - Това звучи
като Юпитер. Това е на правилното си място!

ШЕСТИЯТ КАМЪК, КАМЪК С КОРОНА, БЕШЕ TAR-GALLU...

- Камък с корона? Камък с пръстен около него! Това е Сатурн,
нали? - Малката Мечка изпревари брат си с отговора.

- Да, братко... - усмихна се Индио - Сигурен съм, че си прав. Това
е обиколеният с пръстен свят на Сатурн.

СЕДМИЯТ КАМЪК, СИН И ЗЕЛЕН НА ЦВЯТ, БЕШЕ AN-U...

- Уран... - каза Индио.

ОСМИЯТ КАМЪК, СИН КАМЪК, БЕШЕ AR-U...

- Нептун... - отвърна Индио - Близък на Уран.

Старейшината приключи.

САМОТО СЛЪНЦЕ БЕ НАРЕЧЕНО BAD-U.

- Чакай! - каза Индио - Какво стана с Плутон, деветата планета?
Старейшината го погледна. Не каза нищо повече.

- В началото не е имало Плутон? - почуди се на глас Индио.
Старейшината не мърдаше.

- Така е...- бе убеден той - Плутон не е съществувал в началото!
Удивително! Тогава откъде се е появил? Как така сега е на мястото си?

- Uuui-chi! - възкликна Апачи - Това нашата слънчева система ли е?

- Така мисля...отвърна Линдо и се обърна към Индио - Ти какво смяташ, по-големи Братко?

- Да и аз така мисля., - каза Индио колебливо - Не съм сигурен
защо Земята и Марс са с разменени места, но май Старейшината
описва нашата слънчева система.

- Но! - възкликна Апачи - Камъни, това е странен начин да
опишеш планета, нали? И Земята, третият камък, е "Дак-Му", нали
така каза Старейшината?

- Това си е странно име. - отбеляза Мечката - Чудя се защо "Ас-ар-
у" са ги нарекли по този начин?

- Май обичат да слагат „ууу“ в имената си - каза Апачи- "Бад-ууу",
"Ам-буу", "AN-Uуу" "A-Руу"...

- Това е като едно от вашите имена, нали? - каза Линдо с усмивка
на лицето - Нима Момичето-Гарван не те нарича "сладък-пуу"?

- Huta! - изкиска се Мечката.

- Оуу, Апачи! Оу, "пууу-ууу"! - Линдо се престори на опитна
омайница - Оууу, пуу-ууу, Апачи!

- Само на "пууу" ще ми станеш, големи Братко! - изправи се
Апачи и се закани в лицето на Линдо. Въпреки че бе най-малкият
от шестимата, не се боеше да се изправи срещу всеки един от тях.

- Ей! Я почакайте! - прекъсна ги Полунощ - Някой в този лагер
въобще чу ли какво каза Старейшината? А?

Всички го погледнаха.

- Какво те безпокои, Полунощ? - попита Линдо.

- Старейшината каза, че третата планета от Слънцето е червена

планета! Не зелена! Това означава Марс - не Земята! И ако Земята е Изумруденият свят, който Старейшината описа, то значи е била точно между планетите Марс и Юпитер, не където е сега! - Полунощ се опитваше да обясни, очевидно беше обезпокоен.

- Хей! - съгласи се Мечката - Полунощ е прав! Старейшината каза, че третият камък е червен. Това не е Земята! Това е Марс!

- Това не е, както ни казват астрономите! - опита се да се обоснове Полунощ - Това не е сегашното разположение!

- Uchi! - подскочи внезапно Апачи - Чухте ли Старейшината? Някой забеляза ли, че той спомена само осем свята? Учените ни казват, че всъщност има девет!

Мечката ги слушаше. И двамата бяха прави. Индио трябваше да се съгласи. Дръзващ, който досега бе тих, проговори и предложи:

- Но това, което Старейшината ни разказва, може да се е случило преди милиони години, може би и по-дълго! Може някак си нещата да са се изменили!

Дръзващ беше убеден в правотата си и се обърна към Старейшината за потвърждение. **ТОВА Е ТАКА.**

Виждате ли? - продължи той - Слънчевата ни система се е променила! Или е била променена.

- Вероятно Белият Човек се е появил... - предположи Линдо. Индио го изглежда. Линдо не обичаше белите хора.

- Това не е добре! - намръщи се Апачи.

- Слънцето ни наистина е Ваа-aad![\[14\]](#)- закикоти се Мечката. Той обичаше да си играе с думите. Индио му се намръщи. Мечката му отвърна по същия начин.

- Ами това каза Старейшината! - каза Мечката - Горедолу... Линдо подхвана:

- Можеш ли да ни кажеш, Старейшино... дали планетите са се променили? Дали светът ни е бил преместен?

По дяволите!, помисли си Индио и раздруса Мечката.

Какво има, братко? - попита момчето.

- Видението! - каза Индио развълнувано - Помниш ли видението, пратено от Старейшината, когато едно грамадно голямо черно

"нещо" идваше към нас? Това е било! Това е било "нещото", предизвикало промяната в нашите планети! Помниш ли? Сигурен съм! Това е, което сме видели - промяната на планетите!

Индио погледна Старейшината. Той му кимна.

- Знаех си! - уверено каза Индио - Знаех си!

- Какво беше това... това "нещо", Старейшино? - попита Линдо.

- Да... - подкрепи го Мечката - Какво беше "това"?

ТОВА БЕ "ЧЕРНИЯТ".

"Черният"? - изкриви лицето си Мечката - Това пък какво е?

- Ще ни разкажеш ли историята, Старейшино? - помоли Индио.

Всички се приготвиха да чуят отговора му. Мечката нямаше търпение, той веднага стана и седна пред Старейшината. Линдо и Апачи го последваха, а след тях тръгнаха и останалите. Старейшината наблюдаваше как го заобикалят и без да издаде звук, също седна.

ДОКАТО НОВАТА ЗВЕЗДА BAD-U ТРУПАШЕ TEBU, ASA-ARR-U СЕ ТРУДЕХА ВЪРХУ ВСЕКИ КАМЪК. ЗЕЛЕНИЯТ КАМЪК AM-BU, ТОЙ СЪЗДАДЕ ПРОБЛЕМИ НА ASA-ARR-U.

- "Ам-буу"! Това е зеленият! - подскочи Полунощ - Това е онзи, който напомня на Земята, но е на грешното място.

- Така е - съгласи се с него Мечката - Така каза Старейшината! със сигурност е Земята... само че не е до Венера.

- Шшт! Млъкнете и двамата! - слая ги Индио - Моля те, Старейшино, продължи. Извини тези двамата.

Старейшината не изглеждаше да е обезпокоен.

СРЕД КАМЪННИТЕ НА BAD-U, AM-BU, ЗЕЛЕНИЯТ СВЯТ, БЕШЕ КАМЪКЪТ НА ИЗОБИЛИЕТО И ЧУДЕСАТА. СЪЗДАТЕЛИТЕ ОТ ASA-ARR-U ДОНЕСОХА МНОГО ЖИВИ СЪЩЕСТВА - ОНЕЗИ ЩО РАСТАТ И МЪРДАТ И ОНЕЗИ, ЩО РАСТАТ, НО НЕ МЪРДАТ.

- Какво е това? - прошепна Линдо на Индио - Кои живи същества растат и мърдат и растат, а не мърдат?

- Живите същества и растенията - прошепна му в отговор Индио.

Мечката не беше сигурен дали Индио е прав.

СЪЩЕСТВА ОТ ВСИЧКИ ЦВЕТОВЕ И РАЗМЕРИ СИ

ПРОПРАВИХА ПЪТ КЪМ НЕБЕТО И ЖИВЕЕХА СРЕД МНОГОТО
ЗЕЛЕНИ ДЪРВЕТА НА ЖИВОТА, НЕЩАТА, ЩО РАСТАТ, НО НЕ
МЪРДАТ.

Индио е толкова умен..., помисли си Мечката.

МНОГО СЪЩЕСТВА СИ ПРОПРАВИХА ПЪТ ПО СУШАТА НА
АМ-БУ. МНОГО СЪЩЕСТВА СИ ПРОПРАВИХА ПЪТ В МРАКА
НА ВОДНИЯ СВЯТ. МНОГО ОТ ТЕЗИ СЪЩЕСТВА БЯХА РОДЕНИ
НА АМ-БУ, МНОГО ДОЙДОХА ОТ ДРУГИ ЗВЕЗДИ.

Мечката пак погледна Индио.

- Старейшината ни разказва, че е имало много същества на земята
в древните времена. Имало е и много морски същества. Най-
удивителното е, че ни казва и че някои от съществата са дошли от
звездите.

Малката Мечка се ококори и викна:

- Птичечовката! Птичечовката е дошла от друг свят! Знаех си!
Прекалено странна е, за да е родена от същество на Земята. Тя е
пришелец, просто си знаех!

Индио се усмихна на братчето си.

- Рага! Не можем да знаем със сигурност, но това би обяснило
много от странните видове на нашата планета.

НА ЗЕЛЕНИЯ КАМЪК АМ-БУ, АСА-АРР-У ДОНЕСОХА BEN-
SEN НА ВСЯКО СЪЩЕСТВО ОТ ТЕХНИТЕ ЗВЕЗДИ. НА АМ-БУ,
АСА-АРР-У НАПРАВИХА НОВИ СЪЩЕСТВА НА ЖИВОТА.

НА ЗЕЛЕНИЯ КАМЪК АМ-БУ, НАРОДЪТ МУ МУ ДАДЕ
ИМЕТО ТІ-АМАТ, "КАМЪК, КЪДЕТО ЖИВОТЪТ Е ЗАРОДЕН".

- Какво е "Бен-Сен" - попита Апачи.

- Старейшината да не би да казва, че са създали нов живот? -
попита Полунощ.

- Тиа-мат! - каза Апачи - Това звучи почти като дума на апачите!

Всички бяха развълнувани и в главите им имаше множество
въпроси.

- Един по един, Братя! - предложи Индио.

- Какво е "Бен-Сен", Старейшино? - попита Апачи.

BEN-SEN ПРАВЯТ МАЛКИ. МАЛКИ СЪЩЕСТВА ОТ ТЕХНИЯ

РОД.

- Родители! - бързо каза Мечката - Старейшината говори за родители, мъж и жена... или мъжко и женско!

- Много добре, Мечка! - похвали го Индио.

Мечката се усмихна.

- Какво искаше да кажеш с това "направиха нови същества на живота", Старейшино? - пак попита Полунощ — Да не би всъщност да са сътворили нов живот?

- И ние тук на Земята го правим. - обясни му Индио - Нашите учени постоянно селектират нови видове. Не би трябвало да се изненадваме, че "Древните Хора" от звездите също са отглеждали нови видове.

Полунощ повдигна рамене. *Предполагам..., каза си той. Животни... сигурно това е имал предвид. За момент си помислих, че каза нещо друго, но навярно не е. Щеше да е прекалено странно.*

Индио хвърли един поглед на брат си и забеляза, че е твърде притихнал.

- Добре ли си, братко мой?

Мечката изглеждаше някак сепнат.

- Много ми се иска да можех да видя "Ам-буу" от старо, старо време. Имало ли е планини, Старейшино? Имало ли е дървета и езера, реки и океани?

ДА, ВЪРХОВЕТЕ НА СУШАТА СИ ПРОПРАВИХА ПЪТ В НЕБЕТО, ЛЕДЕН ПРАХ ПОКРИВАШЕ СТРАНИТЕ ИМ. МНОГОТО МУ, ЕЗЕРАТА, КАКТО ИМ КАЗВАТЕ, БЯХА БИСТРИ И ВИСОКИ ПОД ПОВЪРХНОСТТА. ВОДИТЕ ОТ МУ СЕ СТИЧАХА В ГОЛЕМИ И МАЖИ НАТРУПВАНИЯ ДО ГИГАНТСКИТЕ ВОДИ НА UA- CHUR.

Уа-чур..., помисли си Индио. Това трябва да означава океан. "Висок под повърхността", какъв чудесен начин да кажеш, че водите са дълбоки!, възхити се той.

САНАР ПРАВЕШЕ ЗАВИХРЕНИ ФОРМИ В НЕБЕСНОТО ДИХАНИЕ.

- Извини ме, Старейшино - прекъсна го Линдо - Какво е "сахар" и

"небесното дихание"?

- "Са-хар" - каза Полунощ - Чудя се дали може да е това, което си мисля, че е?

- Полунощ... - каза Индио - Може да излезеш прав. Пробвай нещо - опитай се да видиш в ума си, каквото мислиш, че е "са-хар". Виж дали Старейшината ще го види и дали ще потвърди това, което си мислиш.

- Какво? - обърка се Полунощ - Да се опитам да видя образа на "са-хар" в главата си? Това звучи глупаво!

- Просто опитай! - натърти Индио.

- Добре... добре! - отговори Полунощ. Той затвори очи и се опита да си представи как би изглеждала Сахара. "Са-хар" може би беше пустинята Сахара.

Индио наблюдаваше Старейшината. Той никога не мигаше, но изглеждаше, че вижда нещо.

ДА. ТОВА Е САНАР. ТОВА, КОЕТО НАРИЧАТЕ ПУСТИННИТЕ ПЯСЪЦИ НА САХАРА.

Ай, ай, ай!, осъзна Индио. Той наистина може да вижда мислите ни, всичките ни мисли! Той видя моите, когато щях да му задам въпрос и може да отговаря на езика на говорещия. Той просто отговаря с нашите собствени думи. Dios mio! Но как ли го прави? Кристалът не е в него. Сигурно е способен да го прави без помощни средства. Възможно ли е? Чуваш ли ме, Старейшино? Можеш ли да чуеш мислите ми?

Старейшината не помръдна. Нямаше никакъв знак, че е чул.

Я почакай! Чакай!, помисли си Индио. Може би само вижда картини, а не комуникира със звук, както ние правим, той реагира или мисли само с картини. Нека опитам нещо, Старейшино. Ще опитам да си представя кактус. Да, кактус, един от нашата пустиня, не от Сахара.

ТОВА СЪЩО Е КАКТО БЕШЕ НА АМ-БУ.

- Кое също е било на "Ам-буу"! - попита Полунощ.

Леле мале!, изненада се Индио. Ай, ай, ай! Значи така го прави! Затова понякога изглежда не разбира думите ми. Вижда само

картини! Индио трябваше да поседне. *Как така не съм забелязал това?*

Мечката забеляза лицето на брат си.

- Добре ли си, Индио? Изглеждаш притеснен... сякаш си видял призрак.

Индио вдигна очи.

- Тъм... Да, братко, да... Добре съм. - отвърна той - Няма нищо, продължавайте... продължавайте.

Мечката беше обезпокоен.

- Какъв е този "небесен дъх", за който говориш, Старейшино? - попита Полунощ.

- Вятърът. - каза Дръзващ малко нафукано - Старейшината ни казва, че пясъкът от дюните се е извивал в различни форми, носен от вятъра.

Дръзващ погледна Старейшината.

Той кимна.

- Звучи като да е било хубаво място - каза Мечката.

- Със сигурност. - съгласи се Апачи.

ОТ ВСИЧКИ ЧУДЕСА НА ТИАМАТ, МНОГО ЗВЕЗДОХОДЦИ ИСКАХА ДА ВИДЯТ ДЪРВЕТАТА ОТ НЕБЕСНА ВОДА.

- "Небесна вода"? - почуди се Апачи - Какво е това?

- Дъжд. - обясни Дръзващ - Дърветата от небесна вода ще да са джунглите. Мисля, че звездоходците са искали да видят тропическите гори от древните времена.

- Еха! Джунгли! - удиви се Апачи.

Как ли прави това?, Индио бе все така замислен. *Как така Дръзващ се сеща за нещата толкова бързо?*

- Звучи сякаш са Хаваите на слънчевата система - поостроумничи Малката Мечка, който беше впечатлен - Хей! Може наистина да става дума за Хаваите!

Мечката искаше да попита, но Старейшината изглеждаше малко зает.

Очите му гледаха нагоре, някъде в тъмното, звездно, нощно небе.

В какво ли се е загледал ?, чудеше се Мечката. Е, няма да го

разсейвам повече. Той погледна другите, те също бяха забелязали
взора на Старейшината в нощното небе.

- Хайде да свършваме за днес... - предложи Дръзващ.

Погледна към Индио, той вдигна глава и кимна.

Всички се съгласиха.

PESH-METEN

Старейшината се върна около залез-слънце.

Мечката го видя да се приближава и да сяда до слабия огън.

- Чудя се къде ли ходи? - прошепна на Апачи.

- Ще е интересно да научим... Чудя се дали по някакъв начин говори със звездните хора отгоре? - отвърна му той.

- Убеден съм, че Дръзващ знае. - замисли се Мечката и погледна през рамо.

- Да, Дръзващ ще знае - Апачи също погледна през рамо.

Мечката погледна Апачи. Дали трябваше да го попитат? Апачи поклати глава. Може би наистина не беше добра идея.

Всички отново започнаха да се събират пред Старейшината. Мечката първи зададе въпрос:

- Може ли да си говорим за „черния“? И как той унищожи или почти унищожи Земята, Старейшино? Старейшината кимна. Всички затихнаха в очакване.

МНОГО ЗВЕЗДОХОДЦИ ДОЙДОХА ДА ВИДЯТ КРАСОТАТА НА ТИАМАТ АМ-ВU. ЗАРАДИ ТЯХ АSА-АRР-U СТАНАХА UР-KЕТ, С МНОГО МОЩ И МНОГО НЕЩА.

- "Ур-кет"? - попита Линдо - Повече пари и мощ. Онзи, който контролира Хавай, има повече пари и власт. Пътешествениците, дори Звездните Пътешественици, харчат пари, така че и собствениците правят пари и се сдобиват с мощ. Нищо ново под слънцето, нали?

- Но защо тогава някой е позволил на това „Черно нещо“ да се разбие в зеления свят? - попита Мечката - Защо не са предотвратили сблъсъка с тази комета?

- Нека бъдем търпеливи, малки братко. Старейшината още не е свършил с историята си. - посъветва Индио.

КАМЪННИТЕ НА ЗВЕЗДАТА ВАD-U ДАДОХА МОЩ НА ГОСПОДАРИТЕ АSА-АRР-U. КАМЪННИТЕ

ОСИГУРЯВАХА ЗДРАВА ХВАТКА ВЪРХУ PESH-METEN,

ГОСПОДАРИТЕ ASA-ARR-U МОЖЕХА ДА КОНТРОЛИРАТ ЗВЕЗДОХОДЦИТЕ, ПЪТУВАЩИ НАВЪТРЕ И НАВЪН ОТ ЦЕНТЪРА НА ЗАВИХРЯЩИТЕ СЕ ЗВЕЗДИ. ПО ТОЗИ НАЧИН ГОСПОДАРИТЕ ASA-ARR-U ИМАХА ВЛАСТ НАД "AST-CHER-VAN" И СЪВЕТА НА ЖЕНИТЕ ГОСПОДАРКИ.

- Старейшино, знаем, че "Чер-бах" са "Древните" на нашата галактика... - каза Линдо - Но кои са „Аст-чер-бах“?

AST-CHER-VAN Е ТРОНЪТ НА ДРЕВНИТЕ В ЦЕНТЪРА НА ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ.

- Ехаа! - възкликна Апачи - "Чер-бах" са, "Древните", а "Аст-чер-бах" е тронът на "Древните"! Уау!

- Старейшино...? - подхвана Линдо отново - Съветът на Жените Господарки - той също ли е съществувал в центъра на галактиката, в центъра на завихрените звезди? Кои са били те?

СЪВЕТЪТ НА ЖЕНИТЕ ГОСПОДАРКИ БИЛ В ЦЕНТЪРА НА ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ, ДА. БИЛИ ИЗВЕСТНИ КАТО ARI-AN-SSA - ИМПЕРИЯ НА ВЛЕЧУГОПОДОБНИ СЪЩЕСТВА.

- "Ари-ан-са"? - повтори Линдо с леко намръщено лице.

- Безпокои ли те? - попита Полунощ - Това, че е имало господстващи жени много, много отдавна?

- Всъщност не... - отвърна Линдо - Идеята за Царица, могъща жена, която предвожда цял свят... някак си ми прави странно и силно впечатление.

Линдо се усмихна. Полунощ никога не бе виждал някой друг, който да изпитва толкова силно очарование от жените, наистина да е влюбен в тях!

ЧРЕЗ КОНТРОЛА ВЪРХУ КАМЪНИТЕ НА BAD-U ГОСПОДАРИТЕ НА ASA-ARR-U ИЗБИРАХА КОЙ ЗВЕЗДОХОДЦИ ДА ПРЕМИНАВАТ ПРЕЗ ДЕВЕТИЯ КОРИДОР ДО СЪРЦЕТО НА ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ. ПО ТОЗИ НАЧИН ТЕ ИЗБИРАХА КОЙ ДА СЕ ВЪЗПОЛЗВА ОТ МОЩТА НА СЪВЕТА НА CHER-VAN И КОЙ ДА СКЛЮЧВА МИРНИ ОТНОШЕНИЯ С ТЯХ.

Старейшината направи кратка пауза, след което наведе глава.

Индио видя, че Старейшината е обезпокоен. Това явно бе нещо,

което го терзаше. *Защо те боли, Старейшино?*, помисли си той. *Да не би, защото звездните същества са загрижени за богатството, властта и уредите на разрушението? Удивен съм от степенята, в която тези Звездни Хора са като Човека... или колко много ние сме като Тях!*

Старейшината вдигна глава. Бе готов отново да заговори.

ЗА ДА ПОДДЪРЖАТ КОНТРОЛА СИ, ГОСПОДАРИТЕ НА ASA-ARR-U СЛОЖИХА ВОЙНИЦИ НА КАМЪНИТЕ НА BAD-U. НА КАМЪКА НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ И НА КАМЪКА НА БЕЛИТЕ ПЯСЪЦИ ГОСПОДАРИТЕ СЛОЖИХА МНОГО ДАК БОЙЦИ. ТАКА МНОГО ЗВЕЗДОХОДЦИ, КОИТО СЕ ОПИТВАХА ДА СИ НАМЕРЯТ ПЪТ ДО ДЕВЕТИЯ КОРИДОР, ЗАГУБИХА ЖИВОТА СИ.

Колко брутално! Индио поклати глава. *Звездните Хора са точно като Човека! За да запазят контрола си върху коридор сред звездите, господарите на "Ас-ар-у" използвали звездни воини. Колко човекоподобно от тяхна страна.* Огледа Старейшината, все още изглеждаше някак изтерзан. Индио помисли, че може би това е подходящ момент да смени темата. Зачуди се какъв въпрос да зададе.

Ако светът на червените пясъци е Марс, както си мисля, тогава светът на белите пясъци Венера ли е?, размишляваше Индио. *Ако Старейшината е прав, тогава Марс и Венера са били едновременно обитавани. Ако това е вярно, възможно ли е някой от другите светове също да е помещавал живот? Чудя се ако...*

Мечката прекъсна мислите му.

- Какъв е този "Трон в Центъра", Старейшино?

Индио погледна брат си и му благодари в мислите си. Току-що бе спестиш на него и на Старейшината малко мъка.

Старейшината продължи отново, видимо освежен.

В ЦЕНТЪРА НА ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ, Е ТРОНЪТ НА CHER-VAN. В ТАЗИ ЧАСТ НА ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ, КРАЛИЦИТЕ SSA ГОВОРЯТ ОТ ИМЕТО НА CHER-VAN. ЗВЕЗДНИТЕ ЦАРИЦИ НА CHER-VAN СА ПРАВНУЧКИТЕ НА UA, ЕДИНСТВЕНИЯТ ОТ

ЕДИНСТВЕНИТЕ. КРАЛИЦИТЕ SSA СА ГОСПОДАРКИТЕ НА
ТОВА НЕБЕ И СА ПАЗИТЕЛКИ НА КАМЪНИТЕ НА
МЪДРОСТТА.

Линдо се обърна към останалите:

- Старейшината ни каза, че в центъра на Млечния път има съвет на Древните! Но тук, в нашата част на звездите, властват Звездни Царици! Уау!

Полунощ се чудеше на Линдо. Винаги го вълнуваха женските принципи.

- Те са... мисля че ги нарече "Са"...-продължи Линдо - Индио и ти ли това чу? Че те са Цариците "Са"?

Индио потвърди на Линдо, но без да сваля очи от Старейшината:

- Да, Линдо, но всъщност казва повече от това! Слушай внимателно. Той също така ни казва, че те са все още живи и до днес! "Древните", които са на милиони години, са все още живи!

Линдо го изглежда. Възможно ли бе това?

Апачи и Мечката се спогледаха. Същества на милиони години?!

Индио искаше да знае, дали предположението му е вярно и попита:

-"Древните" все още ли са живи, Старейшино?

Почти се страхуваше от отговора.

- Възможно ли е това, Старейшино? - попита и Мечката. Самата идея го главозамайваше.

Апачи гледаше Старейшината с широко отворени очи, даже Линдо наостри уши.

Когато Старейшината кимна, на всички им се стори, сякаш го видяха на забавен кадър. Беше монументално откровение.

Линдо подскочи.

- И "Ас-ар-у" ли са още живи, Старейшино? - попита той.

Старейшината кимна.

- Божеее...! - процеди Апачи.

- Uchi! - силно въздъхна Мечката.

- Чакай! Старейшино, те още ли са тук... още ли са в нашата слънчева система? - изправи се Апачи - Все още ли са в Деветия

Коридор?

Този път Старейшината не отговори.

- Старейшино...? - настояваше Апачи.

Старейшината не помръдна, не отговори.

Всички се спогледаха. Защо ли не отговаряше?

Само Дръзващ остана тих. Още не е дошло времето да научат, затова Старейшината не отговаряше. А може би - може би щеше да е най-добре за тях, да не знаят. Във всеки случай, най-добре беше да не се настоява повече за отговор.

- Попитайте Старейшината за "Уа", онзи, който той нарече "Единственият сред Единствените". - предложи Дръзващ - Мисля, че всички ще сме заинтересувани да чуем това.

Мечката се чудеше, защо той бе убеден в това.

- Добре... - Полунощ беше доброволец. Явно нямаше да получат отговор на другия си въпрос.

- Старейшино, ти спомена за "Уа", "Единственият сред Единствените", ще ни кажеш ли какво означава това?

Старейшината погледна Дръзващ, след това и Полунощ.

УА Е "ЕДИНСТВЕНИЯТ" В ТОВА "МЯСТО НА ВСИЧКИ НЕЩА".

- Какво? - казаха Апачи и Мечката едновременно. Полунощ и Линдо смръщиха лица.

- "Уа" е Бог в тази вселена... - обясни Дръзващ на останалите - Вселената, в която живеем, е "Мястото на Всички Неща".

Полунощ се учуди, откъде Дръзващ знаеше това.

ТОВА Е ТАКА.

Полунощ погледна Старейшината, после Дръзващ. *Сякаш знаят за какво говорят. Тези двамата все едно играят тенис...*, помисли си той.

ИМА МНОГО "МЕСТА НА ВСИЧКИ НЕЩА"...

- Има много вселени... - продължи Дръзващ.

Апачи също забеляза, че Дръзващ сякаш знае твърде много.

- Какво! - Полунощ не успя да се сдържи - Има много вселени, как е възможно?!

Индио отново беше превъзбуден. *Много вселени, това са паралелни вселени... Разбира се!*

НЯКОИ "МЕСТА НА ВСИЧКИ НЕЩА" НЯМАТ ТОЛКОВА ТЕБУ, НЯМАТ ТОЛКОВА ВРЕМЕ.

Нашата е една от много вселени, всяка си има възраст...,размишляваше Индио.Нашата може да е постара от други или дори по-млада? Тогава осъзна.Олелеее, ако има много вселени... значи има... много Богове! Хората вярват, че има Бог в тази вселена, ако човечеството някога открие, че има много вселени, чудя се, дали биха могли да приемат, че има много Богове! Каква мисъл само!

Индио беше стъписан. Не можеше да каже и дума. Другите сякаш не забелязаха какво каза Старейшината. Изведнъж забеляза, че Дръзващ го гледа. Проклет да си!, помисли си Индио. Знаеш какво си мисля, нали? Мътните те взели!

Дръзващ не каза нищо.

- Всъщност къде се намираше Зеленият свят, Старейшино? - попита Мечката, все още с надеждата, че ще научи нещо повече за Майката Земя - Не съм съвсем сигурен къде се намираше. Да не би да беше между "света на червените пясъци" и "света на белите пясъци"?

В НАЧАЛОТО, ОТ ЕДНАТА СТРАНА НА ЗЕЛЕНИЯ КАМЪК АМ-VU БЕШЕ КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ, А КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНАТА БУРЯ БЕШЕ ОТ ДРУГАТА МУ СТРАНА.

- "Светът на Червените Пясъци"! - забеляза Линдо - Без съмнение, Старейшината говори за Марс.

- А "Светът на Червената Буря"? - попита Апачи.

- Това е Юпитер... - каза Полунощ - На лицето му винаги има червен буреносен облак, помниш ли? Червеното петно на Юпитер?

Индио бе облекчен. Темата за вселени и богове беше сменена. Радваше го как Полунощ успяваше да се досети за световете.

- Но... - продължи Линдо - ...това пак поставя Земята между Марс и Юпитер? Това не е правилно!

- Точно така! - подкрепи го Полунощ.

Линдо! Полунощ! - обърна се към тях Индио - Оставете Старейшината да довърши историята си!

- Съжаляваме, Старейшино... 1 отговори Линдо от името на двама им.

Старейшината кимна и продължи.

КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ БЕШЕ ДОМ НА ДАК. СЪЩО ТАКА БЕШЕ КАМЪК НА КРАСОТАТА И ЖИЗНЕНАТА СИЛА, КАТО ТИАМАТ АМ-BU.

- Помня ги! Бойците "Дак"! Звучат много зловещо! Страховити воини!

- И са обитавали Марс?! - добави Линдо - Можете ли да повярвате? Бойци на Марс, много, много отдавна!

На Индио му се стори, че нещо не е наред.

- Старейшино... щ попита той - Ти каза, че Камъкът на Червените Пясъци е бил като светът "Ти-а-мат". Значи ли това, че е имал дървета, езера и неща, които растат?

- Какво? - възкликна Малката Мечка.

Старейшината кимна.

- Какво? - пак възкликна Мечката.

- Но, Старейшино? - продължи Индио - Там сега няма живот! Знаем, че има изкопи, много хора твърдят, че ги виждат, но няма следи от дървета, езера и потоци, както казваш.

КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ БЕ ПРЕВЪРНАТ В ПРАХ ПО ВРЕМЕ НА ВОЙНАТА НА ЗВЕЗДНИТЕ СЪЩЕСТВА. ВСИЧКО, КОЕТО НЯВГА БЕ, НЕ Е.

- Война между Звездни Народи! - високо възкликна Полунощ - Никъде ли не цари мир? Нужно ли е войната винаги да съществува? Мислех, че Звездните същества ще са по-умни.

- Имало ли е оцелели от Звездните Световни Войни, Старейшино? - попита Линдо.

МАЛКОТО, КОИТО ЖИВЕЯТ, СА НА МНОГО МЕСТА ИЗ ЗВЕЗДИТЕ.

- Все още има оцелели, живеещи някъде из звездите? - възкликна

Мечката.

- Къде са отишли оцелелите, Старейшино? - попита Линдо - Някои от оцелелите отишли ли са до "Света на Бурята"?

НА КАМЪКЪТ НА БУРЯТА ЖИЗНЕНАТА СИЛА НА ЗВЕЗДНИТЕ СЪЩЕСТВА НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ. ДЪРПАЩАТА СИЛА НА КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНАТА БУРЯ Е ТВЪРДЕ ГОЛЯМА.

- С други думи... - обясни Дръзващ - Ще тежиш толкова много, че ще бъдеш премазан. Очевидно звездните същества не са устроени така, че да издържат такава сила.

- Uchi! - каза Апачи.

Линдо хвърли един поглед на Малката Мечка, който седеше на един пън.

- Вероятно "дърпащата сила" под Мечката е толкова силна тук, колкото би била на Света на Червената Буря. - усмихна се той.

-Huta! - подскочи Мечката, стиснал юмрук - Кажи го още веднъж устати Братко и ще бъда "удрящата сила", която ще те повали!

- Anda'le! - изправи се Линдо, приготвяйки се за битка.

- Quietos! - смъмри ги Индио.

И двамата се изгледаха изпод вежди, после се усмихнаха.

Старейшината продължи.

BAR-BAR-U Е КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНАТА БЕЗКРАЙНА БУРЯ, КОЯТО ПОГЛЪЩА ВСИЧКО ПО ПЪТЯ СИ. КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНАТА БУРЯ Е МЯСТОТО, КЪДЕТО СЕ ПРАВЯТ ЗВЕЗДНИТЕ МЕТАЛИ...

- Звездни метали? Какво е това Старейшино? - попита Апачи.

ЗВЕЗДНИТЕ МЕТАЛИ НЕ МОГАТ ДА БЪДАТ НА МАЛКИТЕ КАМЪНИ. МАЛКИТЕ КАМЪНИ НЯМАТ ДОСТАТЪЧНО ДЪРПАЩА СИЛА, КОЯТО ДА НАПРАВИ ЗВЕЗДНИТЕ МЕТАЛИ.

- Не разбирам, Старейшино... - намръщи се Апачи. Момчето погледна към Индио с надеждата, че може да обясни.

- Мисля че се изисква много гравитация за направата на "звезден метал", каквото и да е това. Малките камъни, тоест малките светове от слънчевата ни система, нямат нужната гравитация за направата на "звезден метал".

ТОВА Е ТАКА.

- Значи, ако хората не могат да живеят на Света на Бурята... - полюбопитства Линдо -.. как се правят звездните метали? Кой прави звездните метали, Старейшино?

КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНАТА БУРЯ Е ДОМЪТ НА ТИВІ, СЪЗДАТЕЛИ НА ЗВЕЗДНИТЕ МЕТАЛИ. ТЕ СЕ ТРУДЯТ НАД КАМЪНИТЕ LUNA.

- Луна-камъни? - почуди се Полунощ - Старейшината да не би да има предвид луните на Юпитер? Имали същества на луните на Юпитер?

- Явно да... - отвърна Индио - Но що за същества ще живеят на мъничките луни на Юпитер? Гравитацията, липсата на кислород, интензивният студ... как може който и да е да живее там?

- Наистина ли има същества на луните на Юпитер? - попита Мечката, след като чу разговора между Индио и Полунощ.

Индио се обърна към Дръзващ, за да види какво мисли той по въпроса.

Дръзващ се беше облегнал на дървото си. Главата му беше клюмнала в дълбок размисъл.

- Ти какво мислиш? - попита го Индио - Що за същества биха съществували на луните на Юпитер?

Дръзващ вдигна глава.

- Може би не са същества по начина, по който ние възприемаме съществата... - подхвана той.

Мечката смръщи веждата си. Това пък какво значеше?

- Гравитационните сили на Юпитер, студът на космоса и липсата на въздух би трябвало да подсказват, че съществата живеят вътре в луните. Размерът на луните и това, от което те биха се нуждаели, за да могат да извършват труда си, означава, че не би трябвало да са много големи. Може би са много ниски, може би са високи само 30 см., може би дори по-малко.

Мечката бе удивен. Мънички звездни същества, каква мисъл!

- Има ли други същества на други светове - на други камъни - в нашата слънчева система, Старейшино? - изведнъж попита Апачи.

КАМЪКЪТ НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ Е ДОМ НА ЗВЕЗДНИ СЪЩЕСТВА. НЯКОИ СЪЩЕСТВА ОТ ТОЗИ СВЯТ СЪЩО СА ТАМ!

Индио скочи, не можеше да повярва на това, което Старейшината току-що каза.

- Какво?! На Марс има хора от Земята?! - възкликна той.

Старейшината го погледна.

Какво? почуди се той. Какво грешно казах?

Индио погледна Дръзващ. Той повдигна рамене.

- Можеш ли да ни обясниш отново, Старейшино? - попита той.

НЯКОИ СЪЩЕСТВА ОТ ТОЗИ СВЯТ СА ПОД ПОВЪРХНОСТТА НА КАМЪКА НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ.

- Има хора... на Марс?! - заекваше Индио.

Старейшината кимна.

- Почакай! - настояваше Индио - Как е възможно това?!

Той не бе сигурен дали искаше да пита повече. Как така хората можеха да са на Марс? Беше 1947 г. Ужасите на Втората световна война тъкмо бяха свършили. Имаше огромни самолети, които летяха със стотици километри в час! Но никой не бе успявал да отиде до Луната - камо ли до Марс! Това просто не беше възможно!

Другите въобще не вярваха. Гледаха към Индио, надявайки се, че той има обяснение.

Старейшината също гледаше към него.

Индио започна да размахва пръчката, която държеше. *Не, по дяволите!*, протестираше той наум. *Това не може да бъде! Как е възможно? Няма хора на Марс! Да не би Белите хора до сега да са ни лъгали за пътуването в космоса? Не! Не може да има хора на Марс, не може!*

- Индио? - обърна се към него Мечката.

Индио го погледна, очите му бяха напрегнати.

- Индио, братко, добре ли си?

- Не, по дяволите! - Индио почти извика. Въртеше пръчката си все по-бързо и по-бързо - Защо не сме чували за това?! Защо аз не знам за това?

Напрежението от разкритията на Старейшината, започваше да му влияе.

- Не знам, братко... - отвърна Мечката - Но Старейшината не би ни излъгал.

- Това е нещо, за което би трябвало да знаем! - разпали се Индио. Всъщност започваше да се ядосва.

Дръзващ прекъсна мислите на Индио.

- Индио, Братко, как бихме могли да знаем? - подхвана той - Нима светът на Белия човек не ни е лъгал винаги? Нима светът на Белия човек някога е приемал съществуването на Звездните Хора? Защо ще ни казват, след като ни мислят за диваци? Белият човек пази всичко за себе си!

Индио имаше нужда да седне.

- Не позволявай това да те ядоса... - продължи Дръзващ - Всички индианци знаят, че Звездни Народи са посещавали Земята. Старейшината потвърди това, което вече знаехме и сме знаели от много, много години.

Индио знаеше, че това, което казва Дръзващ, бе вярно. Но да открие, че има хора и на други планети - за това - не бе готов! Никога не си бе помислял дори. Не си бе помислял за много Богове и много вселени. Не си бе помислял за контрола на съществата-сенки над планетата. Не си бе помислял което и да е от тези неща! А сега и това! Това вече бе прекалено!

Другите видяха болката му.

- Не се тормози, големи братко. - опита се да го успокои Мечката - Ние ще променим нещата, ние ще извадим истината наяве!

Индио обаче клатеше глава. *Не, малки братко, нямаш си и представа каква е истината!*, помисли си той.

- Трябва да си почина малко... - каза Индио.

- Ще е добре всички да го направим. - съгласи се Полунощ - Може би едно плуване в студените води на потока ще се отрази добре на всички ни.

Всички се съгласиха.

- Ти съгласен ли си, Старейшино? - попита Полунощ.

Но той бе изчезнал.

- Къде отиде? - изненада се индианецът.

- Не го видях да си тръгва... - отвърна Апачи.

По дяволите!, помисли си Индио. Как ли направи това? Ние сме тези, които трябва да се промъкват насам- натам, не той! Старейшината имаше тайнствената наклонност да се държи като Дръзващ. *О, моля се това да не е вярно! Звездите тази нощ бях ярки.*

Старейшината се бе загледал в небето, когато Индио забеляза присъствието му в тъмнината. Индио се чудеше за какво ли си мисли. Със сигурност Старейшината тъжеше по народа и близките си.

- Старейшино? - някой викна.

За момент очите на Старейшината сякаш се замаяха.

- Старейшино? - повтори някой. Старейшината се обърна и навлезе в лагера. Погледът му се Спря на младите момчета, спящи до огъня. Черните му очи отразяваха искрите.

- Старейшино...? - долетя нежния глас.

Това бе Мечката. Бе все още буден. Останалите спяха увити в одеалата си. Старейшината най-накрая го откри и го загледа.

- Старейшино... - подхвана Мечката - -...искам да ти се извиня за начина, по който те разпитвам. Трудно ми е да разбера всичко, което казваш. Не искам да проявявам неуважение, съжалявам.

Старейшината му кимна и леко се поклони.

Индио надникна изпод завивката си, гордееше се с малкия си брат.

- Старейшино...? - каза той - Думите, които изричаш... те от езика на "Неуа" сиуксите ли са? Никога не сме чували думите, които използваш.

ВИДЕНИЯТА СА ОТ ЕА-SU. ДУМИТЕ СА ОТ "ЧЕРНИЯ КРАК".

- *Uchi!* - прошепна Мечката - Чернокраките! Старейшината използва думите на народа на "чернокраките"! Апачи показва главата си изпод завивките. Гласът на Мечката го събуди. Той хвърли одеялото, седна и сепротегна към огъня за чайника с кафето.

- Какво? - попита той дрезгаво.

Мечката заговори, развълнуван от последното разкритие.

- Старейшината каза, че използва думите на чернокраките! - каза индианчето на все още полу-заспалият Апачи.

- Наистина ли? Чернокраките? Онзи Куц Елен, лечителят от северните краища, той не беше ли чернокрак? Или беше Черен Лос?

- И двамата бяха сиукси. - поправи го Линдо. Той също се бе събудил от шептенето им - Това е важното, да не забравяме, че бяха сиукси!

- А да... - добави Апачи - Да не забравяме това! Боже, чудя се защо ли е толкова важно това? А, Линдо?! Мечката също реши да се заяде с Линдо.

- Хммм... - започна той, имитирайки невежество - Чудя се дали някой в нашия лагер има сиукска кръв? Хммм... Чудя се?

Линдо опита да ги игнорира.

- Не! - каза Апачи - Няма миризми из въздуха, няма и шурци на огъня. Не! Не е възможно! Линдо хвърли един поглед на Апачи:

- Мери си думите внимателно, крехки малък Братко, че може да има Апачеви бутчета на шиш сутринта.

- Ооооуу... - подхвана Мечката - Възможно ли е това? Нима сме допуснали грешка? Да не би все пак да има сиукска кръв в нашия кръг?

- Не, Братко мой... - отвърна му Линдо - Но думите, които изричаш, могат да доведат кръвта на навахо или апачите в нашия кръг.

- *Huta!* - каза Апачи - Приказки! Празни приказки, Братко! Линдо се изправи:

- Ела утре с мен при реката, Братко... Да видим на кого приказките ще останат и на кого ще бъдат отмити!

- Ей, я престанете вие двамата! - прекъсна ги Индио - Пренесете приказките си във водата сутринта. Чухме достатъчно тази вечер. Аз искам да чуя приказките на Старейшината.

Линдо седна отново и се опита да скрие усмивката си.

Апачи и Малката Мечка се спогледаха и също се усмихнаха.

Мечката се протегна и стисна ръката на Линдо. Апачи направи същото. Харесваше им да се заяждат един с друг.

- Старейшино...? - каза някой.

Беше Полунощ. Бе буден и си търкаше рамото.

- Ще ни разкажеш ли повече за "Ас-а-ру"? За нашите прадеди?

Старейшината досега бе стоял с гръб към огъня. Обърна се и седна, след което започна пак.

ASA-ARR-U БЯХА ГОСПОДАРИ НА ДЕВЕТОТО МЯСТО. ТЕ ИМАХА МНОГО И СИЛНИ ВЛАДЕТЕЛИ. НА КАМЪНТЕ НА BAD-U, КОГАТО ЧОВЕКЪТ БЕШЕ СЪЗДАДЕН, ВЛАДЕТЕЛЯТ ИМ ИМАШЕ ИМЕТО AN. НЯКОЙ ГО НАРИЧАХА AN-U.

AN-U, помисли си Линдо. Какво просто име за един могъщ цар.

В НАЧИНА НА ЖИВОТ, ВЛАСТЕЛИНЪТ AN-U БЕШЕ UR-TE-T, "ВЕЛИКАТА РЪКА", "ПАЗИТЕЛЯТ НА СВЕТА".

- Да не би "начина на живот" да означава религията ви? - любопитстваше Линдо - Или означава това, което вършите в рамките на племето?

- Да... - съгласи се Апачи - Ако е бил "Пазителят на Света" сигурно е бил свещеник, като кардинал или като Папата.

НАЧИНЪТ НА ЖИВОТ Е ТОВА, КОЕТО ПРАВИШ ЗА НАРОДА СИ. AN-U БЕШЕ "ВЕЛИКАТА РЪКА".

- "Великата Ръка"? - попита Линдо - Това означава, че е бил "Владетелят". Той е казвал на останалите как трябва да се държат и какво трябва да правят.

КАКВОТО КАЖЕШЕ AN-U, ТАКАВА БЕШЕ ДУМАТА! ВСИЧКИ ТРЯБВА ДА СЛЕДВАТ ДУМАТА!

- Аха... - каза Линдо - Разбира се! Той е Цар!

- Обзалагам се, че той е бил шефът, а? - каза Мечката саркастично.

Индио се чудеше дали "AN-U" е онзи, който човекът нарича Бог.

ГОСПОДАРЯТ НА ГОСПОДАРИТЕ БЕШЕ AN-U. ЖЕНСКАТА МУ БЕШЕ AN-TU. ПОД РЪКАТА НА AN-U СЪЩЕСТВАТА ASA-ARR-U СТАНАХА СИЛНИ СРЕД ЗВЕЗДИТЕ.

- Той имал ли е семейство? - попита Мечката - Имал ли е синове и дъщери?

Апачи го погледна и му кимна. Беше добър въпрос.

ПЪРВИЯТ СИН НА ГОСПОДАРЯ АН БЕШЕ ГОСПОДАРЯТ ЕА, ВЕЛИК МАЙСТОР В СЪТВОРЯВАНЕТО НА ЖИВОТ. ВТОРИЯТ СИН НА ГОСПОДАРЯТ АН БЕШЕ ПРИНЦ АН-ЕН, ГОСПОДАР НА БЪДЕЩАТА РЪКА. ДЪЩЕРЯТА НА ГОСПОДАРЯ АН-У ИМАШЕ ИМЕТО NIN-HUR-SAG. ТЯ СЪЩО БЕ ВЕЛИК МАЙСТОР В СЪТВОРЯВАНЕТО НА ЖИВОТ.

Три деца..., помисли си Индио. Дали "майстор в създаването на живот" означава това, което си мисля, че означава? Дали са могли наистина да създадат живот?

ВЪВ ВСИЧКИ НЕЩА ДЕЦАТА ПОМАГАХА НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР АН-У. ПОД РЪКАТА НА ГОСПОДАРЯ АН-У, ASA-ARR-U ЗАВЗЕХА МНОГО ЗВЕЗДИ И КАМЪНИ. ТЕ БЯХА ДУМАТА ПО ТЕЗИ МЕСТА.

Те завзели много светове!, обмисляше Линдо. На всички завзети светове те са били "Думата", те са били Закона! По дяволите!, мислеше си Индио. Те са точно като нас.

- "Думата"? - почуди се Мечката - Това да не е като "Словото" от Библията?

ASA-ARR-U ДАДОХА СТРАХ НА ВСИЧКИ СЪЩЕСТВА ОТ ЗВЕЗДИТЕ НА PESH-METEN. В PESH- METEN ТЕ БЯХА РЪКАТА НА ЦАРИЦИТЕ CHER-BAH SSA.

- Момент! - прекъсна Полунощ - Старейшината ни казва, че докато много същества из звездите са се страхували от "Ас-а-ру", те всъщност са работели за цариците "Са"! Те са отговаряли пред Цариците на, "Чер- бах"!

- Ехаа! - каза Мечката - Могъщият господар "АН-У" е работил за Цариците от центъра на галактиката! Уау!

Индио слушаше много съсредоточено всичко, което се говореше. ЗА ДА ИМАТ РЪКА, ДАК ВОИНИТЕ НА ASA-ARR-U ИЗПОЛЗВАХА AR, AI. ОТ ВИСИНИТЕ, AI ДОНЕСЕ СТРАХ НА СЪЩЕСТВАТА ОТ ВСИЧКИ КАМЪНИ.

- Какво е било това? - попита Малката Мечка - Какво е било това "Ай", за което говори Старейшината? Наистина ли е било око?[\[15\]](#) Сигурно е било някакъв вид космически кораб?

- Уау !Ш каза Апачи - Представете ли си какъв вид кораб са използвали войниците“Дак”? Какво ли е това нещо, което ще изплаши всеки на някоя планета?

- Индио... - запита Мечката брат си - Ти какво...

- "Окото" на Господа небесен излива страх в сърцата на неверниците... - каза Индио с тих глас.

Избликът на Апачи и Мечката бе пресечен изведнъж.

- Майко ми... - започна Полунощ.

- Не знам, приятели.- каза Индио - Не знам какъв вид машина или кораб може да предизвика такъв страх, но вярвам, че каквото и да е било, е дало началото на някои древни легенди в Библията и други религиозни книги.

Индио погледна Дръзваци. Той се съгласи, кимайки.

- Окото на Господа... - повтаряше Полунощ - Окото на Господ е било истинско.

МНОГО КАМЪНИ...

Старейшината направи пауза.

МНОГО СВЕТОВНИ КАМЪНИ ПАДНАХА ПРЕД БОЙЦИТЕ
ДАК И АІ НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР НА ASA-ARR-U.

- Старейшината май почва да научава нашия начин на говорене. -
подшушна Полунощ на Линдо.

ЗА МНОГО ТЕВУ, БЕ ТАКА, КАКТО БЕ. ДОКАТО НЕ ДОЙДЕ
ДЕНЯТ НА СМЪРТТА НА ВЕЛИКИЯ ЗЕЛЕН КАМЪК.

- Смъртта на Зеленият Свят?! - подскочи Мечката - Как е възможно? Индио, как е възможно? Зеленият Свят сме ние, ние сме още тук. Какво се е случило?

- Старейшино...? - Полунощ започна бавно, искаше да се увери в това, което Старейшината бе казал-Зеленият Свят, за който говориш, това нашата Земя ли е?

Старейшината незабавно наведе глава и погледът му падна право в очите на Полунощ. На индианеца му се стори, че видя тъга в тях.

БЕШЕ... И НЕ Е.

Полунощ бе напълно объркан. Беше и не е???

Апачи хвърли един много бърз поглед на Мечката в очакване, че

ще направи една от неговите гримаси. Мечката не го разочарова. Беше и не е? Този отговор накара Мечката да отвори очи широко. На Апачи много му харесваха тези муцуни, много бяха смешни.

Индио също видя малкия си брат. Очевидно бе, че е много объркан. Линдо седеше на един пън и клатеше глава напред-назад. И той беше объркан.

- Старейшино, не разбираме, как е възможно това? - попита Индио от името на всички - Беше и не е?

ПРАВЕШЕ ПЪТ МЕЖДУ ЗАВИХРЕНИТЕ ЗВЕЗДИ PESH-METEN. В ДЕВЕТИЯ КОРИДОР ЛЕЖИ ОТГОВОРЪТ НА ТВОЯ ВЪПРОС.

- С какво ни помага Деветия Коридор, Старейшино? - попита Полунощ - Това е пътека през звездите. Как да си отговорим на въпроса за Зеленият Свят?

РОЖДЕНИЕТО НА ТАНЦУВАЩАТА ЗВЕЗДА BAD-U С НЕЙНИТЕ НОВИ КАМЪНИ ДАДЕ НА ГОСПОДАРИТЕ ASA-ARR-U СИЛНА РЪКА НАД PESH-METEN. В РАННОТО TEBU КАМЪНИТЕ ДАДОХА ДОМ НА МНОГО, КОИТО БЯХА НАПУСНАЛИ ДРУГИ ЗВЕЗДИ...

- Уау! - каза Линдо - В слънчевата ни система са живели същества от други звезди!

Преселници..., бе убеден Индио. *Недоволни преселници от други светове.*

В ТОВА TEBU, ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР НА ASA-ARR-U БЕШЕ ГОСПОДАРЯТ AL-AL. ГОСПОДАР ПРЕДИ AN-U, ПОД НЕГОВАТА РЪКА ВОИНИТЕ ДАК БЯХА ПРАТЕНИ НА ДАК-MU, СВЕТЪТ НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ И ДАКА-MU, СВЕТЪТ НА БЕЛИТЕ ПЯСЪЦИ.

Кавалерията установява лагерите си., помисли си Линдо.

- Воини на света на Червените Пясъци и на света на Белите Пясъци? - каза Мечката - На Марс и Венера? Толкова е трудно да си го представи човек.

BAR-BAR-U, КАМЪК НА ЧЕРВЕНАТА БУРЯ И SIM-U, КАМЪК НА ПРЪСТЕНА, СТАНАХА ЦЕНТРОВЕТЕ ЗА ПРОИЗВОДСТВО

НА ЗВЕЗДНИ МЕТАЛИ.

Миньорски мисии. Разбира се..., размишляваше Линдо. Те са произвеждали "звездните метали" каквото и да е това.

- Чухте ли това, Братя? - обърна се Полунощ към другите - Светът на Червената Буря, Юпитер, е бил „Ј5ар- бар-у" и Светът на Пръстена - това сигурно е Сатурн - е бил наречен "Сим-у".

ЗЕЛЕНИЯТ СВЯТ, АМ-ВU ТИАМАТ, ТОЙ БЕ ЦЕНТЪРЪТ НА ВЛАСТТА ЗА ВЛАДЕТЕЛЯ НА ASA-ARR- U, AL-AL.

- Помня, че ни спомена за това... - каза Мечката - Звучеше толкова красиво, колкото моят Дядо описваше планетата преди цивилизованият човек да дойде и да я "подобри".

- Онези видения, които ни показва с помощта на кристала, показаха Зеления Свят като по-красив от всички места, които някога съм виждал... - каза Индио - Надявам се, че ще го видим отново - Зеления Свят - ако може, Старейшино.

ЩЕ ГО ВИДИТЕ... ВСИЧКИ ЩЕ ГО ВИДИТЕ.

Мечката се радваше, че още веднъж ще види прелестите на Земята като ТИАМАТ, това беше нещо, за което си струваше да изчака.

- Но какво се е случило, Старейшино? - попита Полунощ - Какво би могло да промени местата на световите ни по толкова драстичен начин?

- Да... - включи се Апачи - Как така Зеленият свят се е изместил от положение между Света на Червените Пясъци и света на Червената Буря до положение между Света на Червените Пясъци и Света на Белите Пясъци?

ПРЕМЕСТВАНЕТО НА КАМЪНИТЕ БЕ ИЗВЪРШЕНО ОТ "ЧЕРНИЯТ".

- По дяволите! - каза Апачи.

- Какво? - възкликна Мечката.

- Зерният", не помниш ли? - обясни му Апачи - Помниш ли видението?

Какво видение? - не осъзнаваше Мечката. Той се намръщи в опита си да си спомни и дълбоко се загледа в Апачи. Апачи му

отвърна с обезверен поглед.

О, това "видение"! - спомни си изведнъж Мечката - Разбира се, че го помня! Значи сигурно онова черно "нещо", което сме видели, трябва да е било "Черният"!

Дръзващ се изправи.

- Старейшино? - попита той - Ако това, което казващ, е истина, а ние ти вярваме - как така няма живот на другите планети от нашата слънчева система? Не каза ли, че предишната Земя е била рай? Марс и Венера са били дом на страховити бойци и сигурно са били добри светове за живеене. Дори на Сатурн и Юпитер - или поне на луните им - е имало звездни същества. Не разбирам как така всички тези светове са били унищожени.

Индио го прекъсна.

- Ако е имало хора на тези светове, то те са избягали в небесата към някой друг свят! Ако видението на Старейшината е вярно, то вероятно онова е било гигантска черна комета, която е прелетяла през слънчевата система, разрушавайки живота на всички останали светове. Видението, което видяхме, показва как Майката Земя бе ударена от това голямо Нещо! Звездните Същества трябва да са видели, че Нещото идва и са избягали... - предположи той.

- Само че има нещо нередно в тази теза, Индио... - отвърна Дръзващ - Ако Звездните Същества са могли да летят през звездите, тогава нима не са могли да спрат кометата или каквото е било?

- Точно така... - меко каза Мечката - Те са могли да спрат Нещото!

- А може да не са могли... - контрира Индио - Може да е било прекалено голямо.

- Има още нещо... - продължи Дръзващ - Как може една комета - с размерите на малка планета, ако видението е достоверно - да унищожи живота на всички светове? Цялото това разрушение не може да е резултат от една комета. Тук има нещо, което не знаем, нещо липсва в пъзела!

Дръзващ се обърна към Старейшината.

- Моите уважения, Старейшино... - внимателно и искрено започна

той - Има нещо, което не ни казваш. Моля те, би ли ни казал?

Старейшината се извърна от него, стана и отиде до купчината камъни наблизо.

Дръзващ си знаеше, че Старейшината крие нещо.

- Моля те, Старейшино... - почти се примоли - Ние не сме различни от всеки, който ще намериш. Ние сме силни и ще държим езиците си зад зъбите, ако това желаеш. Но моля те, кажи ни. Може би ние шестимата можем да ти помогнем. Може би можем да направим нещо!

Бъди предпазлив!, помисли си Индио. Дръзващ притискаше толерантността на Старейшината. *Ако го притиснеш прекалено, Старейшината ще си отиде!*

- Дръзващ! - опита се да го спре - Изчакай!

- Ба! - изпротестира Дръзващ - Тук има нещо повече! Знам го!

Старейшината се надигна от купчината камъни и се изправи пред Дръзващ.

Индианецът погледна надолу. Старейшината беше сложил два кръгли камъка пред него. Как го направи това?, помисли си той.

СЕДНИ!

Дръзващ бе изненадан. Старейшината не бе говорил така принудително преди. Седна.

ВСИЧКИ!

Те бързо се събраха около него и седнаха. Мечката беше изнервен. Апачи и Полунощ бяха неспокойни. Линдо дори помисли, че може и да са загазили. Мътните те взели, Дръзващ!

Индио също дойде и се присъедини към братята ри. *Не знам Братко дали това, което правиш е добро или не. Поздравявам те, ти подбуди Старейшината да тръгне по път, по който сякаш не искаше да върви.*

Старейшината вдигна глава, за да срещне погледите им.

ПОД РЪКАТА НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР AL-AL-U, ГОСПОДАРЯТ AN-U ВЛАСТВАШЕ ЗАЕДНО С НЕГО. С ТЕБУ-СЛЕД ВРЕМЕ - ГОСПОДАРЯТ AN-U НАПРАВИ СТЬПКИ, ЗА ДА ОТНЕМЕ РЪКАТА НА AL-AL-U. ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AL-AL-U

ИЗБЕГНА ВОЙНИЦИТЕ НА ГОСПОДАРЯ AN-U И СЕ УКРИ НА КАМЪНТЕ НА BAD-U. НАМЕРИ СИГУРНОСТТА СИ НА КАМЪКА AM-BU ТИАМАТ.

Като каза това, Старейшината посочи по-светлия от двата камъка, които бяха пред Дръзващ.

- Ей, обзалагам се, че този камък сме ние! Царят, който избягал, дошъл на Земята! - каза Мечката развълнувано.

- Защо дошъл тук, Старейшино? - попита Линдо - Защо господарят „Ал-ал-у“ дошъл на „Ти-а-мат“?

СВЕТЪТ НА AM-BU ТИАМАТ БИЛ БЛАГОРАЗПОЛОЖЕН КЪМ ГОСПОДАРЯ AL-AL-U. ПОД НЕГОВАТА РЪКА КАМЪНТЕ НА BAD-U СТАНАЛИ СИЛНИ. ДАК-БОЙЦИТЕ ОТ КАМЪНТЕ НА ЧЕРВЕНИТЕ И БЕЛИТЕ ПЯСЪЦИ СИМПАТИЗИРАЛИ НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР AL-AL-U И ОСТАНАЛИ С НЕГО.

- Царят дошъл на „Ти-а-мат“, защото хората тук му били верни... - обобщи Мечката - Добре се е получило. Той им помогнал в началото, а те му помогнали, когато имал нужда.

- Много добре... - Индио похвали малкия си брат - Мисля, че точно това ни казва Старейшината.

- Тогава Господарят „Ал-ал-у“ е бил господарят на нашата слънчева система, Създателят, на нашата слънчева система?- изведнъж осъзна Линдо.

- Един вид... - продължи Полунощ - Той изградил слънчевата система, той създал възможността да се зароди живот по тези места, но не той в действителност е създал планетите.

Линдо продължи с идеята си:

- Дали Господарят „Ал-ал-у“ е построил голям храм или някакъв вид голяма постройка, Старейшино?

НА КАМЪКА AM-BU ТОЙ ПОСТРОИ ВЕЛИКО МЯСТО. „AL-AM-BU“ СЕ НАРИЧАШЕ ТО И БЕ СБОРНОТО МЯСТО НА ВЕЛИКИЯ AL.

„Ал-ам-бу“.., помисли Индио. „Ал-ам-бу“ звучи много познато.

-Какво се случило с Господаря „AN-U“? - попита Апачи - Сигурно не е бил много доволен, нали се е опитвал да убие другия цар.

ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AN-U НАИСТИНА ИСКАШЕ ДА ПРЕМАХНЕ ГОСПОДАРЯТ AL-AL-U ПО ВСИЧКИ НАЧИНИ. ЗАТОВА ТОЙ ИЗПРАТИ ВЕЛИКИЯТ AI НА ASA-ARR-U ДА НАМЕРИ И ПРЕМАХНЕ ГОСПОДАРЯ НА ТИАМАТ, AL-AL-U. ТОВА БЕ ВРЕМЕТО НА ВОЙНАТА НА ЗВЕЗДИТЕ.

- Охооо... - каза Апачи - Ето, имало е война! Така са били променени всички светове, имало е война между Звездните Същества!

Индио не бе изненадан - разочарован, но не изненадан.

- Апачи! - каза Мечката - Остави Старейшината да довърши!

В КРЪГА НА ЗВЕЗДАТА BAD-U, ВОЙНАТА МЕЖДУ ДВАМАТА ГОСПОДАРИ НА ЗВЕЗДИТЕ НОСЕШЕ ВРЕДА НА СВЕТОВЕ НА КАМЪНИТЕ ЗА МНОГО ТЕВU - ЗА ДЪЛГО ВРЕМЕ. ПРЕЗ ТОВА ВРЕМЕ ГОСПОДАРЯТ AL-AL-U ОСТАРЯ И СЕ СПОМИНА. ВОЙНАТА НА ЗВЕЗДИТЕ ТОГАВА БЕ ПОЕТА ОТ ГОСПОДАРЯ ZU, ВНУК НА ГОСПОДАРЯ AL-AL-U.

- Внукут продължава войната. - изкоментира Полунощ - Колко подходящо.

ГОСПОДАРЯТ ZU, ВЕЧЕ ГОСПОДАР НА AL-AM-BU, НАПРАВИ НОВИЯ СВЯТ ВЕЛИК. ПОСТРОИ ХРАМ, ЗА ДА ПОЧЕТЕ ДЯДО СИ. НА ДВОРЕЦА — ХРАМ НА ВЕЛИКИЯ AL-AL-U ТОЙ ЩЕШЕ ДА ДАДЕ НАЗВАНИЕТО AL-AM-BUS.

"Ал-ам-бус"? "Ал-ам-бус"? Познато ми е това име..., мислеше си Индио. Защо ли ми звучи толкова познато?

НА КАМЕННИТЕ СВЕТОВЕ НА ASA-ARR-U, ВЕЙИКИЯТ ГОСПОДАР AN ИЗПРАТИ AI ДА ПОРАЗИ ГОСПОДАРЯ ZU И ДВОРЕЦА AL-AM-BUS. ГОСПОДАРЯТ ZU И ДАК-БОЙЦИТЕ ПРОВЕДОХА СИЛНА ВОЙНА С AI И МУ ПОСТАВИХА ЗНАКА НА СМЪРТТА.

- Господарят "AN-U" изпратил "Окото" да унищожи света на "Зу"? - попита Апачи - Това е нещото, което донесло страх на всички светове на "Ас-ар-у".

- Чакай! Чакай! - подскочи Линдо - Това огромното черно Нещо от видението на Старейшината, тази комета или каквото и да е

било... това трябва да е било "Окото" на Господаря. Не е било кораб, а голямо астероидно нещо!

- Точно така! - Полунощ вдигна поглед към Линдо - Това черно Нещо е било "Окото"!

- Не е било астероид... - проговори Дръзващ.

Всички се обърнаха към него.

- Не съм сигурен... - продължи той - Но някак си, по някакъв начин, "Окото" на Господаря или е приличало на комета или е била преобразена комета.

Индио се учуди. Разбира се. Това вероятно бе вярно.

Линдо и Полунощ се спогледаха - космически кораб, приличаш на комета, каква идея!

- Сигурно си прав - кимна Апачи.

Дръзващ поклати глава напред-назад.

- Да не би нещо да те притеснява? - попита Индио.

Дръзващ вдигна поглед:

- Да, Братко... Старейшината току-що ни каза, че Господарят, господарят на тази слънчева система, сложил знака на смъртта на "Окото" на Великия Господар "AN-U". Ако то е умирало, тогава как е успяло да промени световите?

- Вижте! - Апачи посочи двата камъка на земята - Вторият камък е тъмен. Това май е "Окото"!

Дръзващ се приведе над камъните:

- Какво се е случило, Старейшино? Ще ни кажеш ли, какво се случи?

Старейшината също се приведе над камъните. С малко движение той бутна тъмния камък в светлия.

Дръзващ разбра какво искаше да каже.

- *Dios mio!* - каза той - Умиращото "Око" на Великия господар „AN-U" е предприело самоубийствен сблъсък в света "Ти-а-мат"

Мечката се бе ококорил. *Не!*, помисли той. *Защо "Окото" се е разбило в Зеления Свят?*

Това съм видял във видението..., помисли си Индио.

- *Uchi!* - прошепна Апачи.

Линдо и Полунощ се загледаха в Дръзващ.

- Това е било разрушаването на "Ал-ам-бус"... - каза той, все още загледан в двата камъка - Това е била войната между Господарите в небесата и падението на "Ал-ам-бус", храмът на Господаря "Зу".

Точно така!, помисли си Индио. Точно така! Затова звучи толкова познато! Господарят Зу и "Ал-ам-бус". Индио се възхищаваше на смелия ход на Дръзващ. Някак си той успя да накара Старейшината да им каже нещо, за което не искаше да говори.

Дръзващ и Старейшината се гледаха един друг. Нито един от двамата не помръдваше.

Тишината сякаш продължаваше вечно.

ЕРИДУ

Старейшината вървеше през тъмнината. Тази вечер бе много спокойна.

В лагера момчетата бяха изяли храната си и се бяха събрали около огъня. Въглените светеха в червено и изгарящото дърво пукаше. С пушека се издигаха искри, роящи се и пърхащи като светулки в нощта.

Малката Мечка и Апачи се бяха вгледали във формите, изписвани от пламъците. Линдо и Полунощ бяха с тях, но от време на време вдигаха поглед към нощното небе, чудейки се къде ли се намират Звездните Същества.

- Вижте огъня! - каза Мечката - Вижте как скача от въглен на въглен, сякаш си играе.

Апачи измърмори в знак на съгласие, за него огънят беше чудото на чудесата. Начинът, по който пламъците танцуваха и по който огнените цветовеменяха блясъка си, беше хипнотизиращ.

-Дръзващ постъпи смело... - тихо каза Мечката.

Апачи не поместваше поглед от огъня.

-Дръзващ ще постъпи така, както оповестява името му... - каза той - Той ще "предизвика" всеки, не го е страх от никого. Възхищавам се на това.

-Дръзващ почти успя да ядоса Старейшината... - каза Полунощ.

Линдо кимна в знак на съгласие.

- Не мисля така... - присъедини се Индио, който досега ги бе наблюдавал - Старейшината може би беше изненадан, но не мисля, че беше ядосан на Дръзващ или на някой от нас. Ако не беше въпросът на Дръзващ, нямаше да разберем за съдбата на "ранната Земя".

Мечката се съгласи.

- Изглеждаше така, сякаш онези двамата имаха някаква връзка помежду си...- неясно посочи индианчето. - Сякаш си говорят без думи.

- Хммм... - изсумтя Апачи - Тишината е най-могъщият език, думите не могат да предадат толкова, колкото тихият поглед може да каже.

- Къде е Дръзващ? - попита Линдо и започна да се оглежда.

- Постъпва като себе си... - отвърна Апачи.

- Тихо! - предупреди ги Индио - Дойдох да ви кажа, че Старейшината се върна!

Всички вдигнаха глави в очакване. Може би ги очакваха нови разкази, нови идеи, с които да се занимават, нови откровения, които да ги удивяват.

Старейшината се приближи из тъмнината. Не издаде никакъв звук.

По дяволите! Мразя, когато прави така. Все едно се движи като Дръзващ.

Беше късно, много късно, но изглеждаше, че Старейшината е готов да говори. Петимата отново се събраха около него.

- Къде е Дръзващ? - попита Мечката.

- Не го мисли... - каза Апачи - Ще се присъедини към нас, когато моментът да бъде сред нас е подходящ.

Старейшината продължи оттам, откъдето бе прекъснал.

КРАЯТ НА ВОЙНАТА НА ЗВЕЗДИТЕ ДОЙДЕ САМО С КРАЯ НА КАМЪНИТЕ НА BAD-U. ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AN-U НЕ ЖЕЛАЕШЕ НИКАКВА ЧАСТ ОТ СЪЩЕСТВАТА ПО ТЕЗИ СВЕТОВЕ ДА ОСТАНАТ.

Мечката едва долови чупенето на една клонка. Това бе Дръзващ.

Нашата слънчева система някога е била дом за древна цивилизация..., помисли си Индио. Невероятно! На Марс и Венера е имало живот! Луните на Юпитер и Сатурн са били живи! Внукът на детрониран звезден цар се е сражавал със същества от старото царство. Хората му се сражавали смело, но в крайна сметка загубили войната. Един райски свят е бил унищожен, близките му светове били опустошени.

Господар Майстор Създател

СЛЕД ВРЕМЕ, ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AN-U ПОИСКАЛ ДА ПОСТРОИ ОТНОВО СВЕТОВНИТЕ КАМЪНИ НА BAD-U. ПО ТЕЗИ КРАИЩА ТОЙ ПРАТИЛ ПЪРВИЯ СИ СИН, ГОСПОДАРЯТ ЕА, МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ НА ЖИВОТ.

- Било е време световите да бъдат преизградени... - каза Линдо.

- Майстор Създател... - каза Мечката в почуда - Колко невероятно!

- Старейшино? - попита Полунощ - Когато Войната на Звездите приключила, светът "Ти-а-мат" все още ли се намирал на старото си място?

Старейшината погледна към Полунощ, изглеждаше почти изненадан.

КОГАТО ГОСПОДАРЯТ ЕА ДОЙДЕ В КРЪГА НА BAD-U, МЯСТОТО НА КАМЪКА ТИАМАТ БЕШЕ МЕЖДУ КАМЪКА НА ЧЕРВЕНИТЕ ПЯСЪЦИ И КАМЪКА НА БЕЛИТЕ ПЯСЪЦИ.

- Това е! - изтърси Линдо – Светът някак си е променил мястото си! Това е!

- Да, Линдо е прав! - съгласи се Апачи - Така е, някак си светът се е преместил!

Мечката първи попита:

- Старейшино, как светът "Ам-бу" се е преместил на друго място?

Старейшината погледна Мечката и отговори просто.

ПРЕМЕСТИ ГО "ЧЕРНИЯТ", А! НА ГОСПОДАРЯ AN-U.

- Видението... - проговори Индио - Видението, което ние всички преживяхме. Помните ли? Огромното черно Нещо! Някак си е преместило света "Ам-бу".

- Прав си, големи братко... - съгласи се Малката Мечка - "Черният" е бутнал или преместил света "Ам-бу" по някакъв начин.

- Uchi! - каза Апачи с изненада на лицето.

- Ти какво мислиш, Дръзващ? - попита Полунощ, обръщайки се към вечно тихия им другар.

Дръзващ погледна Полунощ, след това върна погледа си на

Индио.

- Старейшината вече ни показва какво се е случило — каза той на останалите - Помните ли двата камъка на земята, светлия и тъмния?

Индио и останалите кимнаха.

- Старейшината сблъска двата камъка, помните ли? Той бутна белия с тъмния камък - продължи Дръзващ - Когато "Черният" и светът "Ам-бу" се сблъскали, "Черният" изблъскал "Ам-бу" от мястото му!

- Точно така... - спомни си Апачи.

Индио също се присети изведнъж.

- Да, сега си спомням... - започна той бавно.

Останалите насочиха вниманието си към него.

- Това, което си мисля, че видях във видението, беше че светът "Ам-бу" падаше към Слънцето... - продължи той - Но това, което наистина се случваше, беше че Слънцето придърпваше "Ам-бу" към себе си, спасявайки го от пропадане в космоса. Някак си гравитацията от Слънцето се пресегна и придърпа "Ам-бу" в новата му орбита. Това е същността на видението. Така е бил променен реда на планетите! Така "Ам-бу" е станал Земята!

Индио погледна Старейшината, надявайки се, че е прав.

Думите на Старейшината отново бяха много прости.

ТОВА Е НАЧИНА, ПО КОЙТО НЕЩАТА БЯХА.

Дръзващ също кимна на Индио.

Индио му кимна в отговор, връщайки комплиментата..

Мечката се усмихна и на двамата. Гордееше се да бъде техен Брат.

- Браво... - каза им Полунощ.

Линдо беше удивен от историята. Тогава се сети за нещо, което бе дочул и попита:

- Старейшино, какво е станало, когато Майсторът Създател е дошъл в нашата слънчева система? Ако камъкът "Ам-бу" е бил ударен от това огромно черно "Нещо" и запратен в космоса, той ще да е оправил света по някакъв Начин?

Старейшината кимна.

ГОСПОДАРЯТ ЕА ПОСАДИ СЕМЕНАТА НА ЖИВОТА. ПОД НЕГОВАТА РЪКА НЯКОГАШНИЯТ ТИАМАТ ОТНОВО ЩЕШЕ ДА СЪДЪРЖА ЖИВОТ. ЗА ДА ПОСАДИ СЕМЕНАТА, ГОСПОДАРЯТ ЕА НАПРАВИ НОВО НЕБЕ. НАПРАВИ НОВ ЖИВОТ, КОЙТО ДА ПОКЪЛНЕ, ДОНЕСЕ МНОГО СЪЩЕСТВА НА НОВИЯ СВЯТ.[\[16\]](#) СЛЕД ВРЕМЕ КАМЪКА ОТНОВО РАЗЦЪФТЯ.

Мечката седна изправен. Знаеше си! Земята сигурно е била възстановена. Била е прекалено красива! Прекалено великолепна!

- Господарят ще да е бил "Майстор Създател"... - отбеляза Апачи - Бил е способен да направи ново небе, нови растения, дори е донесъл нови същества отнякъде. Уау!

- Нови същества?! - заинтригува се Мечката, обожаваше животните - *Uchi*! Чудя се откъде ли са дошли?

- Птичечовката! - възкликна Линдо - Това може да е обяснението за птичечовката, онова бобъро-подобно нещо с патешката човка, дето снася яйца. Уау! Същество от външния космос!

- Какъв велик създател трябва да е бил, за да изгради наново разрушения свят"Ам-бу"- възхити се Мечката.

Старейшината погледна Мечката.

НАЗВАНИЕТО НЕ Е АМ-БУ ТИАМАТ.

- Какво? - зачуди се Мечката - Не е светът "Ам-бу Ти-а-мат"?

Старейшината поклати глава.

ВЕЧЕ НЕ.

- Вече не? - продължи Мечката - Защо се е сменило името, Старейшино?

ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР АН-У НЕ ЖЕЛАЕШЕ НИКАКВО НАЗВАНИЕ НА ГОСПОДАРЯ АЛ-АЛ-У ДА ОСТАНЕ. ГОСПОДАРЯТ ЕА НАЗОВА КАМЪКА ЕРИДУ.

- "Ери-ду" - попита Мечката - Защо "Ери-ду", Старейшино? Значи ли нещо?

КАЗАНО Е, ЧЕ ЕРИДУ ОЗНАЧАВА "ЗАВЛАДЯНА ЗЕМЯ".

- "Завладяна земя"? - отвърна Мечката - Май името казва всичко.

- Старейшино...? - Индио забеляза нещо странно - Ти спомена, че "е казано", че името означава "Завладяна земя". Мислиш ли, че

означава нещо друго?

НАЗВАНИЕТО НА ЧОВЕКА НЕ Е КАКВОТО Е. НА ЕЗИКА НА ЗВЕЗДИТЕ ТО ОЗНАЧАВА "ПЛАНИНА НА ГОСПОДАРИ".

- Уау! - каза Апачи - Това ми харесва много повече. "Планина на Господари"! Това звучи много по-величествено!

- Старейшино? - подхвана Полунощ - Може ли един "Майстор Създател" наистина да създаде живот? Или по-скоро смесва два различни вида същества, за да направи нов?

МАЙСТОРЪТ СЪЗДАТЕЛ МОЖЕ ДА НАПРАВИ ЕДНО СЪЩЕСТВО ОТ ДРУГО СЪЩЕСТВО И ДА НАПРАВИ НОВО СЪЩЕСТВО ОТ ДВЕ! А СЪЩО ТАКА МАЙСТОРЪТ СЪЗДАТЕЛ ВНАСЯ ЖИЗНЕНА ЕНЕРГИЯ В СЪЩЕСТВО БЕЗ ЖИЗНЕНА ЕНЕРГИЯ.

- Uchi! - каза Апачи - Да направиш едно същество от две означава да имаш поколение, нали? Но как така правиш едно същество от друго?

Индио седеше тихо, размишлявайки върху думите на Старейшината.

- Създателят трябва да е способен да промени тялото на някое същество в друга форма. Как може да се направи това, не зная. Също така мисля, че сигурно е способен да вземе две същества - не родители - и да ги смеси в друг вид същество...

- Уааа! - каза Мечката, силно изненадан - Това е добър създател! Да променяш тялото от една форма в друга е удивително!

- Изчакай! - спря го Линдо - Не чу ли какво каза Старейшината? Каза ни, че Майсторът Създател "ЕА" е можел да даде жизнена енергия на същество без жизнена енергия! Знаеш ли какво означава това?

- За какво говориш? - Мечката го изгледа с бръчка на челото.

- Майсторът Създател може да възкресява същества! - почти извика Линдо - Господарят "Еа" може да върне някого отново между живите.

- Уааа! - каза Мечката задъхано.

Дръзващ проговори:

- Връщането на някого от смъртта учените наричат "реанимация". Това е нещо, за което говорят, но не могат да направят! Създаването на едно същество от две се нарича "хибридизация", това е същото, което правим с катърите - животни, родени от магаре и кон. Да направиш едно същество от друго се нарича "клонирание", това е нещо, което учените смятат, че ще можем да направим някой ден. Може да е възможно да се направи едно същество от друго, като просто се вземе малко кръв или клетки и да се отгледат така, че да се развият точни копия на оригинала.

- Добре казано...-отбеляза Индио. И..., помисли си той, ...направи добре, като не употреби думата "възкресяване".

Индио се обърна към Старейшината.

Старейшината му кимна одобрително.

Старейшината бавно се изправи на крака. Взе една пръчка и нарисова знак в пръстта пред лагерния огън.

ТОВА Е ЗНАКЪТ НА МАЙСТОРИТЕ СЪЗДАТЕЛИ НА ЖИВОТ.

И шестимата се надигнаха, за да го погледнат.

- Прилича на две змии... - оприличи го Полунощ, като извиваше глава в опита си да го осмисли - Две змии върху нещо.

- Да... - колебливо се съгласи Апачи - Но сякаш правят нещо, сякаш се увиват заедно.

- Може би не са змии, а са две жици - предположи Линдо.

- Може би това е знак на едно напреднало електронно общество? - предложи Полунощ.

- Може би възходящата спирала на живота? - каза Индио - Растежа?

- Не... - намеси се Дръзващ.

Индио го погледна, изглеждаше толкова убеден. Дръзващ се приближи до рисунката на земята и клекна до нея. Проследи линиите ѝ с пръст.

- Не, Братя мои. Вижте, това е самият древен символ на преплетените змии, използван от лечителите много, много отдавна и това е самият символ, използван от докторите днес! - обясни той - С други думи, изглежда че днешните доктори използват символ,

който е използван от Същества от друг свят!

- Разбира се! - съгласи се Индио, сочейки към знака на земята -
Това е символът, който всички медицински лица използват днес!
Това е кадуцеус - "вестителският жезъл"! [\[17\]](#)

Индио погледна Старейшината.

Старейшината кимна, отиде до любимия си пън и седна.

ANNAKI

ЗА ДА ИЗГРАДИ НАНОВО ЕРИДУ, ГОСПОДАРЯТ ЕА ИМАШЕ МНОГО МАЙСТОРИ ПО ВСИЧКИ НЕЩА ДО СЕБЕ СИ. ЗЕМЯТА И НЕБЕТО НА ЕРИДУ С ЛЕКОТА ОТНЕМАХА ЖИЗНЕНИ ЕНЕРГИИ. ЗА ДА БЪДАТ НА ЕРИДУ, МАЙСТОРИТЕ НА ЕА ИМАХА СЪРЦА, ПЪЛНИ С МНОГО ДУХ И МАЛКО СТРАХ.

Пфю..., помисли си Линдо. Отровен въздух и опасни земи, не мисля, че щях да искам да работя на Ери-ду.

ОТ МАЛКИ BARI В НЕБЕСАТА НА ЕРИДУ ГОСПОДАРЯТ ЕА И МАЙСТОРИТЕ ПОРЪСИХА СЕМЕНА ЖИВОТ. ПО ТОЗИ НАЧИН КАМЪКА НА СВЕТА ЕРИДУ ОТНОВО ИМАШЕ ЖИВОТ. ОТ НОВИЯ ЗЕЛЕН ЖИВОТ, НЕБЕСАТА НА ЕРИДУ ПОЛУЧИХА СВОЯ ДЪХ.

- Новият зелен живот са били растенията... - досети се Линдо - Растенията са отдали кислород, за да могат съществата да си поемат дъх. Удивително!

- Но какви са тези "Бар-и", които спомена Старейшината? - смръщи лице Апачи.

Мечката го погледна и сви рамене.

- Ако са били в небето... - подхвана Полунощ - Сигурно са били някакъв вид космически кораб или нещо такова.

Индио се съгласи:

- Сигурно са летели в небето и са ръсели семената, както каза Старейшината.

- Тогава са се появили растенията и кислорода. Ш- обобщи Линдо.

МАЙСТОРИТЕ НА ЕА ОТНОВО ДАДОХА НА ЖИВОТА ЗЕМЕН ПЪТ.

- Със сигурност са били Майстори, но сигурно са били и сред най-добрите воители - каза Полунощ - Искам да кажа, за да са успели да направят това, което са направили...

- Били са Майстори бойци - уверено каза Линдо.

Това е история за Богове, които са създали нов свят..., помисли си Дръзващ. Едва ли ще сгрешим, ако ги смятаме за Богове.

ОТ ВАРІ В НЕБЕСАТА, НЯКОИ МАЙСТОРИ СЛЯЗОХА НА КІ. ГОСПОДАРЯТ ЕА ГИ НАРЕЧЕ "ANNAKI". ОНЕЗИ МАЙСТОРИ, КОИТО ОСТАНАХА ГОРЕ, СЕ НАРЕКОХА I-KI-KI.

- Какво значи "ки", Старейшино? - попита Апачи - Като казващ, че се спуснали на "ки" да нямаш предвид, че са се спуснали на земята?

ТОВА Е ТАКА.

- Много добре... - поздрави го Индио. Апачи светна.

- Какво означава, Д-км-км"? - попита Мечката - Те са онези, останали горе в небето?

I-KI-KI СА ОНЕЗИ В НЕБЕТО ОТГОРЕ, ОТГОРЕ.

- Какво означава "отгоре, отгоре", Старейшино? - продължи Мечката.

ТОВА, КОЕТО Е НАД НЕБЕТО.

- Над небето? - почуди се индианчето.

- Мисля, че това е открития космос... - разясни Индио –"И-ки-ки" ще да са останали не в небето, а в космоса.

- Uchi! - възкликна Апачи - В открития космос? Има ли дума за това, което наричаме открит космос Старейшино?

ИМА НАЗВАНИЕ АН.

- Това е името на Великия Господар, нали? - спомни си Апачи.

НАЗВАНИЕТО НА ЗВЕЗДНИТЕ НЕБЕСА ТРЯБВА ДА Е КАТО НАЗВАНИЕТО НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР НА ASA-ARR-U.

- Името на Великия Господар е названието на външния космос... - каза Апачи - Великият Господар има велико его, нали?

- Hai! - Мечката и Полунощ се съгласиха едновременно.

- Великият Господар е суров с новия свят... - забеляза Линдо - Неговото и само неговото име е начинът, по който трябва да се възприемат небесата.

- И не ще имате други богове освен Мен... - Индио каза внимателно. Дръзващ му кимна.

- Ами Майсторите, които се приземили на повърхността,

Старейшино? - попита Линдо - Какво е станало с тях?

ЗАДАЧИТЕ НА ANNAKI БИЛИ МНОГО. НА ЛИЦЕТО НА ЕРИДУ БИЛА ИЗПИСАНА КРАСОТА И ТИШИНА. В СЪРЦЕТО НА ЕРИДУ ОСТАНАЛ МНОГО КАМЕНЕН ОГЪН. КАТО СЕ ДВИЖЕЛ КАМЕННИЯТ ОГЪН ПОД ЛИЦЕТО, ДУХЪТ НА КАМЕННИЯ ОГЪН СЕ ДВИЖЕЛ НАД ЛИЦЕТО НА ЕРИДУ. ТАКАВА Е ПРИРОДАТА НА СВЕТОВЕТЕ. КАТО СЕ ДВИЖИ КАМЕНЕН ОГЪН ОТДОЛУ, СЕ ДВИЖИ ДУХЪТ НА КАМЕННИЯ ОГЪН ОТГОРЕ.

Като се движи каменният огън отдолу, се движи духът му отгоре? Какво ли казва Старейшината?, помисли си Индио. Никой не продумваше. Явно всеки се чудеше на думите на Старейшината. Всички изглеждаха доста объркани.

- "Каменният огън" лава ли е, Старейшино? - попита Мечката и подпря главата си с ръка.

Старейшината кимна.

- Браво, малки братко...! - бързо каза Индио - На моменти наистина ме изненадваш!

Апачи също погледна Мечката, който беше заел поза, много, напомняща на статуята "Мислителя".

- Боли ли? - попита Апачи.

Мечката го погледна за секунда, после го игнорира.

- Ако "каменният огън" е лава под повърхността, тогава "Духът на каменния огън", който следва лавата отдолу, да не е нещо като горещ въздух или ветрове?

Добър въпрос!, помисли си Индио.

ДУХЪТ НА КАМЕННИЯ ОГЪН Е КАТО МАЛКАТА СВЕТКАВИЦА И ГОЛЯМАТА СВЕТКАВИЦА, ПРОТИЧА ВЪВ ВСИЧКИ НЕЩА. ДУХЪТ СЕ НОСИ В НЕБЕСАТА И СЕ ВЛИВА В АН НЕБЕСАТА. ДУХЪТ ДЪРЖИ ЕДНО НЕЩО В ЦЯЛОСТ И ПРИДЪРПВА ЕДНО НЕЩО КЪМ ДРУГО НЕЩО.

- Голяма светкавица и малка светкавица? - зачуди се Мечката - Какво е това?

- Каквото и да е, то събира нещата заедно... - каза Полунощ.

- Духовно лепило? - каза Апачи със зачудено лице - Какъв дух залепя нещата заедно?

Индио изведнъж се сети:

- То връзва едно нещо за друго! - подхвърли той на останалите - Старейшината каза, че то връзва едно нещо за друго!

Полунощ и Линдо се Спогледаха.

- Гравитация! - каза Индио - Не виждате ли? Гравитацията придържа нещата заедно, тя придърпва едно нещо към друго, точно както каза Старейшината!

- Hai! - каза Полунощ - Това е така. Но какви са "голямата светкавица" и "малката светкавица", за които говори Старейшината?

- Гравитацията е сила, която е породена от електричеството - започна Индио - Не съм сигурен как, но когато тече електричество, около него има някакъв вид гравитация. Стопената скала - "каменен огън", както го нарича Старейшината - генерира електричество с движението си. Затова има толкова светкавици, когато изригва вулкан, като в Мексико Сити наскоро. Когато лавата се движи, тя създава електричество, което създава гравитация, движеща се с нея. Старейшината се опитва някак да ни каже, че гравитацията следва лавата, когато тя се движи под земята!

- Как? - попита Линдо.

- Не знам... - каза Индио с изнервен тон - Не знам. Но някак си поток гравитация на повърхността следва потока лава, който се движи отдолу.

Индио се обърна към Старейшината с надеждата, че е разбрал.

Старейшината сякаш се съгласи.

- И ако това е така... - продължи Индио с идеята си - На повърхността на Земята, ако един кораб лети свободно, може изведнъж да бъде издърпан надолу или изхвърлен настрана от гравитационна река, следваща потока на лавата отдолу. Представете ли си колко опасно може да е това?

- И... - добави Линдо, който винаги си бе представял, че някой ден ще бъде пилот - ...дори и да не придърпа самолета надолу, ще

накара инструментите вътре да се държат много странно. Пилотът може би не би знаел колко високо лети или къде се намира.

- Това е лошо - Мечката разбра идеята.

- Нямах си никаква представа... - клатеше глава Полунощ. Тогава друга идея прекоси ума му - Чакайте! Един кораб в океана може да не знае къде се намира и може да потъне в дълбините! Би изчезнал мистериозно!

Линдо схвана накъде биеше Полунощ. Те често разговаряха за странните събития по света.

- Да! - каза той - И самолети могат да изчезнат, дръпнати под водата, казвайки на контролната си база, че не знаят къде се намират!

- А? - Мечката беше объркан.

- Но Старейшино... - изправи се Дръзващ, прекъсвайки разговора - Вярно ли е, като казващ, че Духът минава също така и през небето?

ДУХЪТ ОСТАВЯ ДИРЯ В НЕБЕТО, КОГАТО СЕ ДВИЖИ.

- И казващ, че Духът е като "голяма светкавица" и "малка светкавица"? - продължи Дръзващ.

ТОВА Е ТАКА.

- Значи диря от светкавици се вижда на небето, наподобяваща река?

ТОВА Е ТАКА.

- Диря от светкавици? - зачуди се Апачи - Може ли да се види? Да се проследи? Как разбираш, че е там?

КОРАБИТЕ BARI НА МАЙСТОРИТЕ В НЕБЕТО И ЗВЕЗДНИТЕ КОРАБИ НА ASA-ARR-U СЛЕДВАТ ДУХОВНИТЕ ДИРИ ПО НЕБЕСАТА.

Индио бе много объркан. Диря от енергия в небето? Как така можеше да има енергийна диря в небето, която корабите да следват? Може би след време щяха да разберат. Старейшината прекъсна мислите му.

СЛЕД ВРЕМЕ, ГОСПОДАРЯТ ЕА НАПРАВИ МЯСТО ЗА ПЪРВИЯ ДОМ НА ANNAKI. ТОВА БЕ МЯСТО, КЪДЕТО МНОГО

ОТ ДУХОВНИТЕ ЛИНИИ СЕ ПРЕСИЧАХА.

Много Духовни линии? Това пък какво е сега?, зачуди се Линдо.
Какви за бога са тези невидими енергийни следи?

ЕДЕМ

НА ЗЕМЯТА ЗЕЛЕНИЯТ ЖИВОТ ДЪРЖЕШЕ МНОГО МЕСТА, СНЕЖНИТЕ ЗАВИВКИ СЪЩО ДЪРЖАХА МНОГО МЕСТА. НА МЯСТО НА ТОПЛО СЛЪНЦЕ, КЪДЕТО СЕ ПРЕСИЧАХА ДУХОВНИ ЛИНИИ И КЪДЕТО МНОГО ГОВОРЕЩИ КАМЪНИ ЛЕЖАХА НА ЗЕМЯТА, ГОСПОДАРЯТ ЕА НАПРАВИ ПЪРВИЯ СИ ДОМ НА ТОВА МЯСТО ГОСПОДАРЯТ ЕА НАПРАВИ "ГРАДИНА НА ЖИВОТА" И "КЪЩА НА ДУХА".

Глетчери и енергийни пътеки..., Индио се опита да си представи как вероятно е изглеждала примитивната Земя. *На мястото, където Духовни дири се пресичат, Майсторът Създател построил дом за съществата от звездите.*

- Направил градина! - възкликна Апачи - Създателят построил градина! Първо там е започнал животът в градина!

- Разбира се, Градина на Живота, както каза Старейшината - Полунощ се замисли над същото нещо - Някои от старите ни истории са верни!

- Говорещи камъни! - изненада се Мечката - Говорещи камъни! Това е както нашият Старейшина винаги е казвал, че камъните говорят на онези, които могат да слушат!

Удивително!, помисли си Индио. *Невероятно е как Старейшината потвърждава нещата, на които нашите Старейшини винаги са ни учили. Знае за "говорещите камъни", колко невероятно!*

Предсказанието за "Говорещият камък" е вярно..., замисли се Дръзващ.

Преди някой да може да зададе друг въпрос, Старейшината продължи.

ГОСПОДАРЯТ ЕА, МАЙСТОРЪТ СЪЗДАТЕЛ, КОЙТО ДОНЕСЕ ЖИВОТ НА ЕРИДУ, ДАДЕ НА МАЙСТОРИТЕ ДО СЕБЕ СИ НОВО НАЗВАНИЕ В "ГРАДИНАТА НА ЖИВОТА". ПОД НОВИТЕ СЛЪНЦА В ГРАДИНАТА НА ЕРИДУ, ТЯХНОТО НАЗВАНИЕ БЕ DI-

IN, "МАЙСТОРИ НА НОВАТА ПЛАНИНА".

- Леле-мале! - подскочи Апачи- Това е нашата дума за лечител!"Дий-ин", така Старейшината нарече древните Майстори. Ние ги наричаме Дий-ин! Майко мила!

Апачи едва се побираше в себе си, ходеше напред-назад, от едно място на друго. Дийин!, продължаваше да повтаря под носа си. В света на племето Апачи, Дийин беше някой могъщ човек! Майстор от звездите пък се наричаше "Дий-ин"!, продължаваше да мисли Апачи. Нашият начин на живот е същия като на Майсторите от звездите! Nuta!

Никой от тях не бе подготвен за следващото откровение на Старейшината.

НА ЕРИДУ, МЯСТОТО НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ
ЕА И НЕГОВИТЕ DI-IN БЕШЕ НАРЕЧЕНО E-DIN.

Сега Полунощ бе този, който подскочи.

- Едем![\[18\]](#) - повтори той на всички - Едем! Мястото на Създателя и неговите Майстори е било Едем! Uchi!Майсторът Създател е построил Градина на Живота на мястото, където са се намирали Майсторите. Това е била Едем! Чухте ли това?

Полунощ грабна Индио за раменете.

- Едем, Братко! Едем! Nuta! - продължи да повтаря отново и отново той.

Малката Мечка гледаше Полунощ и Индио, после се обърна към Апачи. Апачи танцуваше наоколо и повтаряше Дий-ин! Дий-ин!

И Апачи и Полунощ са се превърнали в папагали., помисли си той. И двамата скачаха наоколо, повтаряйки едно и също отново и отново. Единственият път, когато бе виждал приятеля си Полунощ да прави такива движения беше по време на индианските ритуални танци. Той бе един превъзбуден индианец! Добре се справяше! Но беше смешен!

- Nuta! - двамата продължаваха да викат.

Дръзващ също наблюдаваше приятелите си. С две прости думи Старейшината бе запалил огън под петите на двамата младежи. И все пак, Дръзващ трябваше да си признае, че също бе изненадан.

Дий-ин и Едем, колко просто! И все пак двете думи отговаряха на много въпроси! Но и поставяха също толкова, ако не и повече! Трябва да науча езика на Старейшината!, помисли си той.

Линдо и Индио седяха край лагерния огън. Сутрешният хлад витаеше из въздуха. Пушекът се смесваше с утринната мъгла. Нощта бе къса, дневната светлина ги бе сполетяла прекалено скоро. Все още бяха уморени.

Полунощ и Апачи лежаха в одеалата си - бяха будували през по-голямата част от нощта и се опитваха да спечелят още няколко минути сън.

Мечката спеше шумно в завивката си. По устните му беше изписана лека усмивка.

Дръзващ беше неспокоен. Бе сънувал, че се намира в Земята на Боговете и въпреки че му говореха, не можеше да разбере думите им. Беше плашещо, продължаваше да се присеща за това. Какво ли изпускаше?

Докато се събираха около огъня, Полунощ не правеше усилие да прикрие вълнението си.

- Можете ли да повярвате? - каза той - Какво ли още знае Старейшината, за което Белият Човек е лъгал?

Индио вдигна глава:

- Може би... - тежко каза той - ...те не знаят. - Минавало ли ти е през ума, че белите ни братя също са били измамени?

Полунощ притихна, загледан в Индио. Възможно ли е?, чудеше се той. Възможно ли е Белият Човек също да е бил измамен? Това бе мисъл, която Полунощ трудно възприемаше.

В този момент Старейшината се показва от дърветата.

- Какво е било, Старейшино? - попита Мечката - Едем, искам да кажа. Можеш ли да ни кажеш къде е била?

Линдо кимна, той също искаше да знае.

- Близкия Изток, - предположи Индио - Изглежда, че изследователите от нашата планета вярват, че Едемската Градина се е намирала в Близкия Изток.

Всички погледнаха към Старейшината.

МЯСТОТО, ЗА КОЕТО ГОВОРИТЕ, НЕ БЕШЕ ПЪРВИЯТ ДОМ НА МАЙСТОРА СЪЗДАТЕЛ. ТО БЕШЕ ПОСЛЕДНИЯТ ДОМ НА ГОСПОДАРЯ ЕА.

- Чухте ли това?! - попита Полунощ - В Близкия Изток се е намирала последната Едемска Градина, а не първата! Нута! Майсторът Създател и Едем първо са се намирали на други места!

Индио бе притихнал. Последната Едем? Тогава къде е била първата? Апачи посрещна ентусиазма на Полунощ със също толкова възбуден поглед. Преди някой да беше успял да каже каквото и да било, Старейшината продължи.

МНОГО БЯХА ДУХОВНИТЕ ДИРИ В НЕБЕТО НАД ПЪРВАТА ГРАДИНА НА ГОСПОДАРЯ ЕА И ANNAKI. НА ТОВА МЯСТО "ДУХОВНА КЪЩА" ПОСТРОИХА ТЕ. ПОСЛЕ "ГОЛЕМИТЕ КЪЩИ". МАЙСТОРИТЕ НА ДОЛНОТО ИЗПОЛЗВАХА СВЕТЛИНАТА АТЛ, КОЯТО РЕЖЕ И ЗВУКА АТЛ, КОЙТО НОСИ. ВСЕКИ ГОСПОДАР МАЙСТОР ЗАПОЧНА ДА ВЪРШИ РАБОТАТА СИ.

Духовна къща..., мислеше си Индио. Постройка, имаща нещо общо с гравитацията или електричеството. Чакай! Точно така!

- Генераторна инсталация! - каза той - Къща на, Духа" е генераторна инсталация! Те са правели електричество! Правели са "Дух"!

- Умен си, братко. Със сигурност е това. - усмихна се Мечката.

- Но тогава какво е "голяма къща"? - попита Полунощ. Индио поклати глава. Това му идваше в повече.

- С всичките уреди, които са имали, звучи като доста ангажираща работа - каза Малката Мечка.

- С удоволствие бих видял "режеща светлина"... - каза Линдо - Как я нарече Старейшината? "Уадл"светлина?

- Така мисля... - каза Полунощ.

- Атл... - поправи ги Дръзващ - Атл... като оръжието, използвано от ацтеките много отдавна.

- Това си го спомням... - каза Полунощ - Май беше нещо като брадва.

- Какво е било "звукът който носи"? - попита Апачи.

- Явно е имало Атл светлина, която може да реже и Атл звук, който носи разни неща... - добави Дръзващ. - Удивително!

Линдо гледаше Старейшината.

- Атл? - протичко попита той.

ОТ ДУХОВНИТЕ ДИРИ В НЕБЕТО И ЗЕМЯТА АТЛ НА МАЙСТОРИТЕ ВЗИМАХА СИЛАТА СИ. КОГАТО ДУХОВНИТЕ ДИРИ МРЪДНЕХА ИЛИ НЕ БЯХА СИЛНИ, АТЛ НЕ ПРАВЕХА ЗВУК ДА НОСИ И НЕ ПРАВЕХА СВЕТЛИНА ДА РЕЖЕ.

- Променящите се магнитни сили... - коментира Индио - Сигурно е било много изнервящо за Майсторите.

КОГАТО ДУХОВНИТЕ ДИРИ НЕ ДАВАХА СИЛА НА АТЛ, МАЙСТОРИТЕ НА ДОЛНОТО И НА ВЪНШНИТЕ ЗЕМИ ИЗПОЛЗВАХА ТЕНЕН, КАМЪНИТЕ НА СИЛАТА ЗА АТЛ.

- Камъни на силата! Чухте ли? - попита Полунощ - Обзалагам се, че са били кристали! Техен...,повтори си Индио. Трябва да запомня това.

- По какъв начин камъните "Те-хен" са съхранявали енергията, Старейшино? - попита той.

В КЪЩАТА НА ДУХА МАЙСТОРИТЕ СЪБИРАХА ГОЛЯМАТА И МАЛКАТА СВЕТКАВИЦИ ЗА КАМЪНИТЕ НА СИЛАТА ТЕНЕН. КАМЪНИТЕ ТЕНЕН ИМАТ ТЯЛО, КОЕТО ЗАДЪРЖА СВЕТКАВИЦАТА.

- Може да са били кристали... - предложи Полунощ - Обзалагам се, убеден съм, че са били!

- Камъни, които осигуряват мощност за уреди... - удиви се Мечката - Изглежда, че са били нещо като батерии.

- Батерии, направени от камък... - удиви се и Апачи - Уау!

- Уреди от светлина и звук е нещо което ума ми не може да побере...- каза Линдо - А "Къщата на Духа", която генерира електричество е по-лесна за възприемане, но какви са били "Големите Къщи" Старейшино?

В ГОЛЕМИТЕ КЪЩИ МАЙСТОРИТЕ НА МНОГОТО НЕЩА РАЗГОВАРЯХА ПО ВЪПРОСА ЗА СТРОЕНЕТО.

- Имало ли е други видове къщи, Старейшино? - попита Индио.

МАЙСТОРИТЕ НА ДОЛНОТО ИМАХА МНОГО НАЧИНИ ДА ПРЕМАХНАТ КАМЪНИТЕ НА ГОЛЯМОТО ЖЕЛЕНИЕ. ЗА ДЪЛГО ТЕ РАБОТИХА ЗА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР AN-U С ГОЛЯМО СЪРЦЕ.

- Звучи така, сякаш са били трудолюбиви работници... - каза Мечката.

- Може би можем да ги използваме, за да ни построят нова кирпичена къща за живеене... - каза Апачи.

- Ако са работели усърдно... - забеляза Полунощ - ...това сигурно означава, че са били верни и лоялни на Великия Господар

ГОСПОДАРТ МАЙСТОР ЕА ИМАШЕ МНОГО КЪЩИ. ВЪВ ВЕЛИКАТА КЪЩА НА ГОВОРЕНЕТО, СЛОВЕСНИТЕ ВИДЕНИЯ СЕ СПУСНАХА ОТ НЕБЕТО.

- "Къщата на Говоренето"? - попита Полунощ - Място, където "словесните видения" се спускат от небето. Как може едно видение да се изпрати през небето? Разбирам, че можем да пращаме думи, но можем ли да пращаме видения?

- Сигурно са способни на това... - вмъкна Дръзващ - Можеш ли да си представиш, че изпращаш видение през небето? Как ли би изглеждал един изпращач на картини?

- Откъде са идвали "словесните видения", Старейшино? - попита Апачи.

НАД ЕРИДУ МАЙСТОРИТЕ НА НЕБЕТО ЧАКАХА. КОГАТО КАМЪНИТЕ НА ВЕЛИКОТО ЖЕЛЕНИЕ БЯХА ПРИГОТВЕНИ, СЛОВЕСНИ ВЕДИНЯ КЪМ МАЙСТОРИТЕ НА НЕБЕТО БЯХА ПРАЩАНИ. ТЕ БЯХА ОНЕЗИ, КОИТО ЗАВЗЕХА КАМЪНИТЕ ЗА ЗВЕЗДИТЕ НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР AN-U. МАЙСТОРИТЕ НА НЕБЕТО БЯХА ТЕЗИ, КОИТО ОХРАНЯВАХА МАЙСТОРИТЕ НА ЕРИДУ.

- Чудя се, какви са тези камъни на великото желание? - попита Мечката.

- Скъпоценни камъни...? - предположи Полунощ и погледна към Индио. Той му кимна утвърдително.

- Значи "Майсторите на Небето" чакали в кораб високо в небето, далече над Земята? Така ли е, Старейшино? - продължи Полунощ.

ТОВА Е ТАКА. МЯСТОТО ИМ НА ЧАКАНЕ СЕ НАМИРАШЕ В ТЯЛО НА НЕБЕСАТА.

- Uchi! - каза Апачи - Сигурно са имали невероятна гледка!

- Чакайте малко! - прекъсна Индио - Старейшината каза, че са чакали в "небесно тяло"! Това означава ли, че са били високо в небето в космически кораб... или в луна... или в планета?

- Старейшината имаше предвид кораб... - посочи Полунощ.

- А откъде знаем това... - поправи го Индио - Той каза "небесно тяло". Това може да е всичко от космически кораб, до луна или планета от слънчевата система!

- Сигурно са били на нашата Луна! - каза Мечката - Това би било добро място да чакаш за скъпоценни камъни.

Преди някой да може да попита Старейшината, Дръзващ взе думата.

- Каква е била "Къщата на Живота", Старейшино? Наистина ли са имали силата да лекуват Живота и Смъртта?

В КЪЩАТА НА ЖИВОТА ЛЕКУВАНЕТО НА ЖИВОТА И СМЪРТТА БЕ ИЗВЪРШВАНО.

- Лекуване на Живота и Смъртта? - опули се Линдо - Как така?

- Къща, лекуваща Живота, ще да е била като болница, предполагам - каза Полунощ - Но Къща, която да лекува Смъртта, това възможно ли е?

Индио се бе загледал в Старейшината. Възможно е..., помисли си той в пълно удивление.

- Възможно ли е Звездните Същества да са се научили как да лекуват Смъртта? - попита той на глас.

-Щом като могат да създават живот братко, не е ли възможно да могат и да лекуват Смъртта? - каза Мечката

забелязвайки удивлението на Индио - Смъртта не е ли просто друга форма на Живота?

- Това е много умна приказка, братко... - каза Индио.

Дръзващ се сети за историите за древни същества от звездите,

който можели да възкресяват хората.

- Как са правели това, Старейшино? - логично попита Полунощ.

В КЪЩАТА НА ЖИВОТА ГОСПОДАРЯТ МАЙСТОР ЕА ПОСТАВИ НАЙ-СКЪПОЦЕНЕН КАМЪК ТЕНЕН В TIESH, НАЙ-РАЙСКОТО МЯСТО В КЪЩАТА НА ЖИВОТА. В TIESH ТЯЛОТО БЕЗ ЖИЗНЕНА СИЛА СЕ ПОСТАВЯШЕ. ПОД РЪКАТА НА ГОСПОДАРЯ ЕА ЖИЗНЕНАТА СИЛА ПРАВЕШЕ СВОЕТО ЗАВРЪЩАНЕ.

- Връщал е хора към живота??? - Полунощ не можеше да повярва на чутото - Това възможно ли е, Индио!? Може ли живота да се постави във вече мъртво тяло?

- Не знам... - отвърна Индио - Щом Старейшината казва, че се е правело, значи трябва да приемем, че сее правело. Историите за възкресяването се срещат в много свещени книги по света.

Дръзващ зададе въпрос, който го притесняваше:

- Как е изглеждала "Къщата на Живота", Старейшино?

КЪЩАТА НА ЖИВОТА БЕШЕ КАТО КАМЕННА ПЛАНИНА ОТ ЖИВОТ. НА НЯКОИ МЕСТА БЕШЕ ЧЕРВЕНА, НА НЯКОИ МЕСТА БЕШЕ БЯЛА. В СВЕТЛИНАТА НА СЛЪНЦЕТО КЪЩАТА НА ЖИВОТА БЕШЕ ВИДИМА ЗА МАЙСТОРИТЕ НА НЕБЕТО ОТГОРЕ. В СВЕТЛИНАТА НА ЗВЕЗДИТЕ СВЕТЛИНАТА НА ТЕНЕН ВЪРХУ ПЛАТОТО Й Я ПРАВЕШЕ КАТО ОГЪН ЗА СЛЕДВАНЕ.

- Huta! - каза Мечката - Звучи като сигнален огън през деня и даже вечерта! Какво чудно място ще да е било само!

- А какви неща е имало вътре! - каза Апачи - Науката на Майсторите е била повече като магия!

Индио бе съгласен. Това е било място на чудесата. Чудя се къде ли се е намирало това място., помисли си

той. Всъщност Старейшината каза, че е имало някои червени и някои бели. Значи е имало много такива места. Ай, ай, ай! Чудя се къде ли са били.

- Камери за лекуване на живота, това мога да го приема... - каза Полунощ - Но камери за лекуване на смъртта, не мога да си

представя какво ще да е било това? Как така човек се справя със смъртта?

ЗА МАЙСТОРИТЕ НА ЖИВОТА СМЪРТТА Е БОЛЕСТ. КАКТО НЯКОЙ МОЖЕ ДА ИЗЛЕКУВА БОЛЕСТ, ТАКА НЯКОЙ МОЖЕ ДА ИЗЛЕКУВА СМЪРТ.

- Uchi! - Апачи възкликна пръв.

Мечката се обърна към Индио с ококорени очи.

- Братко... - разтревожено започна той - Да върнеш живота обратно в тялото, това не се ли нарича възкресение?

Индио погледна в очите на брат си. Бе се надявал, че тази дума няма да бъде изречена. Хвърли поглед и на останалите, те също бяха стъписани от изненада. Полунощ и Апачи просто се гледаха помежду си с блеснали очи. Дръзващ не гледаше към никого, погледът му беше забит в земята. Линдо бе замаян, а очите му - зареяни в огъня. Но всички - всички - бяха притихнали!

Те лекуват смъртта!, продължаваше да си мисли Индио. Те практикуват възкресение! Тази идея му идваше в повече. Индио беше сразен от нея, другарите му също.

Никой не каза нищо. Когато Индио погледна към Старейшината, него го нямаше!

Старейшината все още го нямаше. Шестимата седяха около огъня. Потреперваха, но не приближаващия се зимен въздух ги караше да настръхват.

- Индио... - погледна го Малката Мечка - Възможно ли е да е истина? Това за излекуването на смъртта искам да кажа?

- Старейшината каза, че съществата от звездите са безсмъртни, помниш ли? - каза Индио - Всичките наши земни религии казват, че Боговете от Небесата са безсмъртни. Ако са могли да връщат умрели тела обратно към живота, това би бил добър начин да бъдеш безсмъртен.

- Значи ще е добре, да потърсим къща от бели или червени камъни. - пошегува се Полунощ - Тогава и ние бихме могли да живеем хиляда години и повече!

Дръзващ внезапно се изправи:

- Това е! - възкликна той оживено. Срещна погледа си с объркания Полунощ.

- Това е! - възкликна отново той, подскачайки и шляпвайки Полунощ по гърба – Но! Благодаря ти, Малкия!

Боже! Мразя като ме нарича така..., помисли си Полунощ.

- Какво има? - попита Мечката.

Дръзващ започна да крачи, докато говореше:

- Помните ли? Старейшината ни каза, че "Къщата на Духа", където се случвало лекуването на Живота и Смъртта, била искрящо бяла, помните ли?

- Да. Е, какво означава това? - отвърна Линдо.

-Прилича на планина, помните ли? - каза Дръзващ - Искрящо бяла планина, замислете се!

Всички се спогледаха.

- Пирамидата! - бързо отговори Дръзващ - Пирамидата! Пирамидата в Египет някога е била покрита с бял варовик!

- Е и какво? - предизвика го Полунощ.

- Продължавай! - каза Индио, съсредоточавайки се.

- Ами... замислете се! - Дръзващ правеше знаци с ръцете си, слагайки ги на слепоочията си-Когато фараоните на Египет умирали, те вярвали, че ще бъдат преродени, ако са погребани в пирамидата! Виждате ли? Те сигурно са се опитвали да подражават на Майсторите на Живота, като използват пирамидата за лечение на смъртта!

Индио също се изправи. И той започна да се вълнува.

Дръзващ продължи:

- Мисля, че древните египтяни са видели някой от мъртвите Господари "Ан-ак-и", убит при нещастен случай или нещо подобно, заведен в Едем, в "Къщата на Живота" и след това, след време, е излязъл навън! Не разбирате ли? Видели са мъртъв Господар да се връща към живота!

- Тогава... - започна Индио - Тогава, ако това...

- Да! Да! - окуражаваше го Дръзващ.

-Тогаватова, което казваш, е че белокаменната "Къща на

Живота"... е била пирамидата, Великата египетска пирамида!
Великата пирамида!!!

- Да! - възкликна Дръзващ, подскачайки от място - И аз това започвам да си мисля! Да! Била е Великата пирамида!

Индио също се развълнува.

- Това обяснява много... - съгласи се той - ...прераждането...
Египетските пирамиди и египетските Богове! Цялата концепция за умирането и новия живот! Всичко това може да е било заради спомена за Майсторите на Живота, които са били способни да рЕАнимират!

- Да!!! - Дръзващ почти извика.

- Уау! - възкликна Апачи.

-Но! Братя! - изведнъж ги прекъсна Мечката.

Индио и Дръзващ се обърнаха към него.

- Ами ако не е Великата пирамида? - попита той - Ами ако "Къщата на Живота" е някъде - или нещо — другаде?

Индио и Дръзващ размениха погледи. Никои не искаше да изостави идеята, но Малката Мечка имаше право.

Индио заговори пръв.

- Браво, малки братко! Не бива да се радваме прибързано. Ти ни върна към бдителността и критичността. Това е пътят на Воина! Благодаря ти!

Дръзващ и Индио му кимнаха. Мечката се почувства доволен.

Следобедът бе тих. Всеки от шестимата бе в клопката на собствените си мисли. Безсмъртие, възкресение древни светове, унищожени и преродени. Старейшината ги бе завел на най-предизвикателното пътешествие в живота им! Това не би могло да се случи никъде по света, никъде, освен със Старейшината. Само в това време г само на това място!

Мечката отиде до огъня за чаша кафе. Видя Дръзващ и Индио да си говорят. Това беше добър знак! И двамата бяха умни, бе добре, че разговарят помежду си, вместо да се предизвикват взаимно, както обикновено правеха. На Мечката му се прииска да е толкова умен, колкото са и те.

Мечката се обърна и видя Линдо и Полунощ да си говорят. Полунощ винаги щеше да заеме обратната позиция по даден въпрос, само и само да се конфронтира. А Линдо? Ами Линдо щеше да мисли за момичета в каквата и ситуация да се намираше. Бен-бен, както каза Старейшината. Може би трябва да се нарече "Линдо-Линдо".

Индианчето се огледа за Апачи, но не го откри никъде. Долови звук в дърветата над себе си и отправи поглед нагоре. Ето къде беше Апачи, висеше на колената си с главата надолу. По едно време Апачи започна да прави коремни преси. Uchi! Той е луд!, помисли си Мечката. Коремни преси на дърво? На земята бяха достатъчно трудни. Но той си беше такъв, винаги трябваше да прави най-тежките физически неща, за които се сетеше. Нищо чудно, че бе толкова кльощав.

Мечката остави чашата си с кафе заради една пърхаща около него пеперуда. Тук съм, мъниче..., помисли си той. Пеперудата пърхаше и изписваше пируети в лекия бриз. Изведнъж се насочи право към него и внимателно и без страх се приземи на коляното на индианчето.

Апачи се провесил за момент. Погледна към земята и забеляза Мечката, седнал до огъня. Говореше на някаква пеперуда на коляното си. Uchi! Мечката си е такъв..., помисли си момчето. Винаги привързан към съществата и животните. Той наистина е шаман на животните. Дразня го, но все пак е добър приятел!

Мечката погледна нагоре и срещна с поглед Апачи. Тогава изведнъж Апачи пусна краката си от клона! Той започна да пада! Преди Мечката да може да извика, Апачи грабна някакъв клон и се приземи на земята със салто.

- Дявол да те вземе! - извика Мечката - Някой път наистина ще паднеш! Ще видиш тогава!

Апачи му се ухили.

Мечката се върна към говоренето на пеперудата:

- Не се притеснявай, малката... Лудостта не е заразна. Ще те пазя. Апачи седна до него.

Двамата се усмихнаха един на друг.

Денят премина. Когато Старейшината се завърна, слънцето залязваше. Беше хубав ден. Докато Старейшината се домогваше до любимото си място, Мечката грабна още едно парче от заека, който Дръзващ бе изпекъл. Искаше да се наслаждава на вкусно хапване, докато слуша.

МАЙСТОРИТЕ НА ДОЛНОТО ИЗПОЛЗВАХА АТЛ СВЕТЛИНА, ЗА ДА РАЗРЕЖАТ КАМЪКА ОТ МЯСТОТО МУ В ЗЕМЯТА. ЗА ПРЕМЕСТВАНЕ НА КАМЪНИТЕ, АТЛ ЗВУКА, КОЙТО НОСИ, БЕ ИЗПОЛЗВАН.

Светлини, които режат и звук, който носи?, помисли си Мечката. Колко умни хора са били нашите предци!

Майстори на долината?, замисли се Полунощ. Каменоделци, миньори може би.

Чудя се кои ли са били тези Майстори?, разсъждаваше Апачи. Чудя се дали все още са наоколо. JIchil Чудя се дали са все още тук.

- Добре че са имали удивителни сечива, за да направят работата си лека. - каза Мечката.

ВСИЧКО НЕ БЕ ЛЕСНО. ДУХОВНИТЕ ЛИНИИ СЕ ДВИЖЕХА, АТЛ НЕ МОЖЕХА ДА СЕ ТРУДЯТ.

- Уа! - каза Апачи - Лоши новини!

- Е, те са имали камъните "Те-хен"... - напомни Мечката - Те са каменните батерии, които захранват "Уадл".

- Атл... - поправи го Линдо.

НЯКОИ ТРУДОВЕ ИЗПОЛЗВАХА ТВЪРДЕ МНОГО ТЕНЕН КАМЪНИ. МАЙСТОРИТЕ НЯМАХА ДОСТАТЪЧНО. ЗА ДА ЗАВЪРШАТ РАБОТАТА СИ, МАЙСТОРИТЕ СЪЗДАДОХА "АЛ". РЕЗАЧ ЗА УПОТРЕБА ОТ РЪКАТА. РАБОТАТА ЧРЕЗ РЪКАТА НЕ БЕШЕ НАЧИНЪТ НА МАЙСТОРИТЕ. ИМАЛИ ТВЪРДЕ МАЛКО ТЯЛО, ЗА ДА ПРЕМЕСТЯТ КАМЪНИТЕ. ТЕ НЕ МОГЛИ ДА ЗАВЪРШАТ НЯКОИ ТРУДОВЕ.

- Ехаа! - подскочи Апачи - Ако "Ал" реже камъни и аз искам един!

Малката Мечка се усмихна самодоволно:

- Майсторите нямат тялото и мускулите, за да работят в мините. Трябва да използват сечива и технология. Без оръжия и технология може би не са толкова страховити, колкото си ги представям.

ВСЕ ПАК СЪРЦАТА НА ANNAKI БЯХА ГОРДИ. МНОГО КАМЪНИ НА ЖЕЛАНИЕТО ТЕ ИЗПРАТИХА НА ВЕЛИКИЯ ГОСПОДАР AN-U. ГОСПОДАРТ AN-U БЕШЕ ДОВОЛЕН ОТ ANNAKI. МАЙСТОРЪТ СЪЗДАТЕЛ ГОСПОДАРЯ ЕА И ANNAKI НАПРАВИХА ЕРИДУ МЯСТО НА UR-KET, БОГАТСТВО И МОЩ ОТНОВО.

- За това ли е всичко? - чудеше се Линдо - Нещата винаги ли се връщат до богатството и властта? Прав ли е Белият Човек, като поставя парите пред всичко?

Малката Мечка прекъсна мислите на Линдо.

- Ами животните на "Ери-ду" Старейшино? - попита той - Нали Майсторите ги доведоха на "Ери-ду", за да направят света красив отново? Как така ще използват животните за богатство и печалба?

Индио гледаше брат си с възхищение. Мечката беше забележителен млад човек, винаги загрижен за животните. В говоренето с животните беше по-добър от всеки, когото Индио бе срещал. Усмихна се, гордееше се с брат си.

ОТ СЪРЦЕТО И СЪЗНАНИЕТО НА МАЙСТОРА СЪЗДАТЕЛ ГОСПОДАРЯ ЕА БЕ РОДЕНА ГРАДИНАТА НА ЖИВОТА, ГРАДИНАТА E-DIN НА ЕРИДУ.

- "Едем" и "Ери-ду" не са ли едно и също място, Старейшино? - бе следващия въпрос, който погна съзнанието на Малката Мечка.

ГОСПОДАРТ МАЙСТОР ЕА НАПРАВИ МНОГО МЕСТА НА ЕРИДУ. ВСЯКО ОТ МЕСТАТА ИМАШЕ НАЗВАНИЕТО E-DIN. ВСИЧКИ E-DIN МЕСТА БИХА ИМАЛИ НАЗВАНИЕТО ЕРИДУ.

"Ери-ду" сякаш е било като държава., помисли си Индио. Многото Едеми са били като градовете. Много Едеми... някой ден това ще изненада някои хора.

CANCIONES DE HONOR

ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AN-U БЕ МНОГО ГОРД С МАЙСТОРА ГОСПОДАР ЕА И ANNAKI МАЙСТОРИТЕ. ЗА ДА ГИ ПОЧЕТЕ, ГОСПОДАРЯТ AN-U НАРЕДИ ДА СЕ НАПРАВЯТ МНОГО ПЕСНИ ЗА МАЙСТОРИТЕ ОТ ЕРИДУ.

- Майсторът Създател Господарят "Еа" сигурно много е харесал това! - каза Мечката. Старейшината поклати глава в знак на несъгласие.

- Не? - изненада се индианчето.

Дръзващ наблюдаваше Старейшината. Изведнъж осъзна нещо.

- Не... - подхвана той - Майсторът Господар "Еа" не би харесал това! Сега започвам да те разбирам, Старейшино... и Господаря "ЕА". Правенето на песни е било политическо действие, нали Старейшино? Това е било. Човек на Мъдростта, него не го е грижа за награди и слава. Това никога не е бил пътят на Лечителите. Това, което "Дий -ин" правят, това което всички Лечители правят, е да чувстват чест и гордост от това, което вършат, а не от песните и думите на другите. Не, Старейшино. Знам, че Господарят Майстор не е бил горд заради наградата, бил е горд от труда.

Индио кимна.

- Съгласен съм с теб. Пътят на Честта е в крачките, които се правят, а не в думите, които другите пеят.

- Защо Господарят Майстор "Ѓя" не бил доволен от почестите, Старейшино? - попита Мечката - Той и останалите са се били потрудили доста.

МАЙСТОРЪТ ГОСПОДАР ЕА БЕ ОТ ДРУГ ПЪТ. ЖИВОТЪТ, КОЙТО НАПРАВИ В ГРАДИНАТА БЕ НЕГОВАТА ГОЛЯМА ЧЕСТ. ТАНЦУВАЩИ ДУМИ НЕ МУ ДАВАХА СЪРЦЕ. НОВИЯТ ЖИВОТ ПО ЗЕМИТЕ И ВЪВ ВОДИТЕ НА ЕРИДУ БЕ НЕГОВАТА ЧЕСТ. КРАСОТАТА НА НОВОТО НЕБЕ И ПЛАНИНИТЕ БЕ НЕГОВАТА ЧЕСТ. ГОСПОДАРЯТ ЕА, МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ НА КРАСОТАТА НА ЕРИДУ, НАМИРАШЕ ЧЕСТ В ТРУДОВЕТЕ СИ.

Малката Мечка се гордееше с Майстора Създател. Ако Мечката бе в света на "Ас-ар-у", той също би избрал да бъде един от Майсторите. Много би му харесало да бъде Майстор Господар на Животните.

- Ако "Черният" е разрушил "Ти-а-мат"... - зачуди се той - ...тогава всички животни на "Ери-ду" ли са дошли от звездите?

МНОГО ОТ СЪЩЕСТВАТА ВЪВ ВОДАТА ПРЕЖИВЯХА, ЗА ДА ПЛУВАТ ВЪВ ВОДИТЕ НА ЕРИДУ. СЪЩЕСТВА, ИДВАЦИ ОТ АН СТАНАХА ЧАСТ ОТ ЖИВОТА НА ЕРИДУ. ОТ ТОЗИ ДЕН ВИДА НА СЪЩЕСТВАТА ОТ ЗВЕЗДИТЕ И СЪЩЕСТВАТА ОТ ЕРИДУ Е ЕДНАКЪВ.

- Искаш да кажеш, че някои от съществата на нашия свят са били родени на друг свят преди милиони години? - попита Малката Мечка.

Старейшината му кимна.

- Nuta! - каза той - Представяте ли си?

- Някои от нашите същества изглеждат като извънземни... - вметна Полунощ — Изглеждат различни от всички останали.

- Същото е и с някои от нашите хора, - пошегува се Линдо, поглеждайки отново към Мечката - наистина изглеждат като пришълци!

Индио хвърли бърз загрижен поглед към Дръзващ. Дръзващ му отвърна. Никой от двамата не проговори или помръдна.

- Само сиуксите! - злобно отвърна Мечката.

Линдо се изправи и го изгледа.

- Quietos! И двамата! - нареди Индио.

Мечката и Линдо се поспряха за малко.

- Nai! - Апачи се опита да смени темата - Старейшината каза, че съществата от "Ери-ду" и съществата от звездите сега изглеждат еднакво. Сигурно след милиони години няма да можем да ги различим!

- Така е... - включи се Полунощ - да се пресъздаде атмосфера, да се създаде нова зеленина, да се поправи света и да се направят нови животни... трябва да е отнело милиони години!

- Най-малко! - допълни Мечката.

- Но това означава, че и Господарят Майстор Създател е също толкова стар! - забеляза Полунощ.

Колко подходящо един Създател да е на милиони години..., помисли си Индио.

- Сигурно е бил уморен. - каза Мечката.

ЗА SUTEBU...

Старейшината спря и продължи отново.

ЗА ШЕСТ ТРУДОВИ ПЕРИОДА ГОСПОДАРЯТ МАЙСТОР НАПРАВИ РАБОТАТА СИ. В SEFEKTEBU, СЕДМИЯ ПЕРИОД НА ТРУДА, ТОГАВА ТОЙ ПОЧИВАШЕ.

- Библията казва, че е създал света за шест дни... - спомни си Мечката - А на седмия ден почивал.

- Тогава Господарят на Сътворението от Библията трябва да е Господарят "ЕА"! - каза Линдо - Ако наистина има Бог, това трябва да е той!

- Явно е така... - съгласи се Индио.

- И само си помислете... - добави Мечката - Майсторът Създател "ЕА", този, който вероятно наричаме "Бог", всъщност е ходел по лицето на Земята, точно като нас!

Ходил е по лицето на Земята!, помисли си Индио. Ходил е по лицето на Земята! Възможно ли е? Може ли "ЕА" да е "Jesu" [\[19\]](#), името да е съвсем леко променено? И е бил сина на Великия Господар Ан, Върховният Господар на Звездите! Може ли да е просто случайност, че всички тези неща, които Старейшината от звездите ни разказва, почти съвпадат с Библията?

Линдо прекъсна мислите на Индио.

- Господарят "Еа" е живеел в Едем. Старейшино, възможно ли е да е ходел по Америките?

Старейшината леко извърна глава.

- Той не разбира..- каза Дръзващ - Кажи го пак, по-различно.

- Дали Господарят "Еа" е ходел по земите, на които сме в момента? - попита отново той.

МАЙСТОРЪТ СЪЗДАТЕЛ ГОСПОДАРЯТ ЕА Е ХОДИЛ ПО

ВСИЧКИ ЗЕМИ НА ЕРИДУ. ТАКА СЪЩО Е ХОДИЛ ПО океана ОТДОЛУ. ГОСПОДАРЯТ ЕА БЕ СИЛЕН ПО СЪРЦЕ В ДВЕТЕ МЕСТА, НО МЯСТОТО НА ЖЕЛАНИЕТО МУ, ТОВА МЯСТО БЕ В ДОЛНИТЕ ВОДИ.

Малката Мечка се намръщи.

- Не разбирам. Предпочитал е да живее под водата? Това не е ли странно? Всъщност е предпочитал да живее под водата?

ТОВА Е ТАКА.

- Старейшино? - зачуди се Линдо - Градините на Живота, които Господарят Майстор Създател направил, не са ли били някъде на сушата?

Старейшината кимна.

- Но казваш, че любимото му място е било под водата? - продължи индианеца.

Старейшината кимна отново.

Линдо почувства, че сякаш пропуска нещо.

- Значи... - опита се да подхване Индио - Градините на Живота били на сушата, но любимото място на Господаря "ЕА" било под водата? Така ли е, Старейшино?

ТОВА Е ТАКА. МНОГО ДОМОВЕ ИМАШЕ ГОСПОДАРЯТ ЕА, СЪРЦЕТО МУ БЕ С МЯСТОТО НА ДОЛНИТЕ ВОДИ.

- Можеш ли да ни кажеш, Старейшино... - попита Индио - Домът на "долните води" на Господаря "ЕА" има ли си име, как се нарича?

КЪЩАТА НА ДОЛНИТЕ ВОДИ НА ГОСПОДАРЯ ЕА ИМАШЕ НАЗВАНИЕТО TI-ESH.

Помня това..., помисли си Индио.

- Най-свещената камера! - каза той - Като камерата в "Къщата на Живота", помните ли? "*Ти-еш*" е най-свещената камера!

На Дръзващ му хрумна нещо:

- Старейшино... - започна той - "Свещената Камера" на Господаря "ЕА" да не би да изглежда като пирамида?... Не, чакай! - прекъсна се сам той - Да не би "къщата на Живота" да има стени, които приличат на триъгълници?

Старейшината гледаше Дръзващ без да му отговаря.

Дръзващ нарисува триъгълник на земята.

Старейшината погледна надолу.

ТАЗИ КЪЩА НА ЖИВОТА ИМАШЕ ТАЗИ ФОРМА.

- Бях прав! - възкликна той - Лекуването на Смъртта се е случвало в пирамида! Камерата, която Старейшината нарече "ти-еш"!

Дръзващ изпълни бързо завъртане, едно от движенията му от пау-уау, докато се опитваше да измисли как да зададе друг от въпросите си.

- Можеш ли да ни кажеш, Старейшино?... - продължи той - Господарят Създател имал ли е название за мястото на своя дом? Знам, че неговият дом е бил "ти-еш", но мястото имало ли е название?

НАЗВАНИЕТО БЕШЕ ATL-AN, "МОЩТА НА НЕБЕСАТА".

Мечката направи физиономия.

- Атл-ан?

Линдо и Полунощ се спогледаха. Очите им бяха ококорени в голямо удивление. Апачи гледаше Мечката и се чудеше дали знаеше какво е казал току-що. Използваните думи трябваше да му звучат познато.

- Там ли е бил "ти-еш" на Господаря "ЕА", Старейшино? - Дръзващ се опита да прокара идеята си.

МЯСТОТО И ЛЮБИМА КЪЩА НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА БЕШЕ TI-ESH НА ATL-AN, ТОВА Е ТАКА.

Дръзващ бе зашеметен. Хипотезата му бе вярна.

Индио се тръсна на земята! Линдо и Полунощ продължаваха да се гледат. Апачи стана и отиде до завивките си. Малката Мечка изведнъж осъзна какво казва Старейшината.

Старейшината продължаваше да гледа Дръзващ. Той не продумваше.

Без да каже нито дума, Индио стана и се запъти към дърветата.

Мечката го наблюдаваше. Добре братко, този път няма да се притеснявам... много. Обърна се към Старейшината, за да го попита дали могат да се оттеглят за вечерта.

Него го нямаше.

Uchi!, помисли си индианчето. *Все повече и повече започва да се държи като Дръзвац. На Индио това няма да му хареса.*

ES MI VIDA

Часове по-късно Индио се върна обратно в лагера.

Полунощ се намираше в една от поредните си борчески схватки с Апачи. Линдо разговаряше с Мечката, апатично наблюдаващ как Полунощ и Апачи вдигат прах. Дръзващ не беше наоколо, може би се бе отправил на едно от своите самотни странствания в тъмнината.

Старейшината също го нямаше.

Линдо пръв видя Индио.

- Добре ли си? - подвижна му той.

Апачи и Полунощ се спряха.

- Да. Да, благодаря ви! - отвърна им Индио.

Мечката се изправи и отиде при брат си.

- Добре ли си, братко? - настоя той.

- Да, Мечка, да...

Индио беше много щастлив, че има брат като Мечката.

Полунощ се изправи и подаде ръка на Апачи, след което го изтупа от прахта. После отново го повали и отиде да седне до огъня.

- Хей! - викна му Апачи.

Полунощ взе парче месо и го предложи на Индио.

- Запазихме ти малко от заека, който Дръзващ направи. Гладен ли си?

Индио се добра до огъня.

- Да, благодаря ти Братко... Доста съм гладен.

- Притеснихме се за теб... - каза Линдо - Изглеждаше доста обезпокоен. Видяхме погледа на изплашен жребец в очите ти.

- Изплашен до смърт! - добави Мечката.

- Благодаря ви, Братя... - отвърна Индио - Просто понякога това, което Старейшината ни казва, е много трудно за вярване и приемане. Въпреки че отговаря на много въпроси и аз не се съмнявам, че ни казва истината, защото всичко се връзва, понякога просто ми идва в повече!

- Познато ми е чувството! - съгласи се Мечката.

Линдо и Полунощ кимнаха, те също знаеха какво е чувството да изслушаш всички откровения на Старейшината.

- Сякаш трябва да се отуча от всичко, на което са ме учили в училище... - обясни Мечката.

- Точно това трябва да направим! - каза Индио - Ти си много, много прав, малки братко! Трябва да се отучим от всичко това, което си мислим, че знаем.

- Трябва да се научим как да спрем да мислим като хора! - гласът дойде някъде откъм гората.

Всички се обърнаха. Беше Дръзващ.

- Мътните те взели! - изръмжа му Линдо - Защо винаги изпитваш нужда да се промъкваш така?

Дръзващ се ухили.

- Да се промъкнеш под носа на индианци? - каза самодоволно той - Това възможно ли е?

Той се приближи и седна до Индио.

- Трябва да спрем да мислим както са ни учили. Трябва да изоставим човешкия мироглед! За да хванем елена, трябва да мислим, като елена. За да намерим и заловим койота, трябва да мислим като койота. Не можем да усвоим принципите на Звездните Същества, докато не започнем да мислим и да разсъждаваме като тях. Не бива да отричаме съществуването на нещо, само защото не можем да го разберем. Ако не разбираме как функционира "Къщата на Живота", не бива да отричаме съществуването ѝ.

Направи пауза за момент.

Другите го слушаха внимателно. Знаеха че "Пътят на Война" го бе направил силен Лечител. Въпреки че бе отрекъл правото да поеме по свой собствен път, мъдростта, която имаше, беше мъдростта на Старейшините.

- Отворете съзнанията си, Братя... - каза им той - Онези от света на Белия Човек отричат съществуването на летящите дискове. Заради това мислене дисковете винаги ще са невидими за тях.

Индио кимна. Дръзващ бе прав.

- Чувал съм подобни думи на "Неуа" сиуксите и преди... - каза Индио на останалите.

- С тези думи ли си израснал, Дръзващ? - попита го Мечката.

Дръзващ го погледна. Спомените изпълниха главата му.

- Бях заспал на земята... - започна той - Събудих се и видях Дядо си, седнал до мен. Беше ме завел до любимата си хълмиста местност, за да видя танцуващите звезди в небето. Погледнах нагоре към тях, бяха чудесни! Бяха толкова красиви, когато примигваха! Обърнах се към Дядо, за да видя, че ме наблюдаваше, докато гледах звездите.

Той се усмихна.

- Каза ми, че звездите са "Танцуващи Духове"... Провесват се от небето, а краката им леко докосват земята. "Това е начинът, по който танцуват...", каза ми той. "Това е начинът, по който ти трябва да танцуваш своите танци. Така ще бъдеш като тях."

Дръзващ погледна приятелите си и продължи:

- Никога не съм забравял това... Това се превърна в моя начин да танцувам пау-уау. Не танцувам на земята, в опит да достигна небето. Танцувам на небето, достигайки земята. Правя го в името на Дядо си...

Другите бяха хипнотизирани от думите му.

- Това ме научи на следното... Че човекът се е оковал на земята, заради това, че гледа нагоре. Свободата ще дойде при онези, които гледат надолу от небесата. Запомнете! Гор е долу, черното е бяло и всичко, на което някога сте били научени, е лъжа! Не приемайте нищо, отхвърляйте всичко и предизвиквайте всеки! Воинът избира своя собствен път - по своята воля и по своето сърце! Ние сме Воини! Всеки един от нас! Почувствайте това, което ни казва Старейшината, вижте го в умовете си! Имаме Кръв на Воини, Умовете на Воини, Духа на Воини! Нека имаме чест, нека ние бъдем честта, за нашите Прадеди и за нас самите!

Малката Мечка се изправи. Вдигна ръка към Дръзващ. Той сграбчи предмишницата му във Воинско ръкуване. Линдо се приближи и постави ръката си върху ръцете на двамата. Апачи и

Полунощ направиха същото. Погледнаха към Индио. Той се приближи и поставяйки ръката си върху ръцете на другите, се почувства горд!

- Нека очите ни гледат надолу от небесата... - каза той.

Следобедът бе много изнервящ за Индио. Искаше да поговори със Старейшината да изясни нещата, които им бе казал или поне това, което Индио си мислеше, че им бе казал.

Останалите бяха отишли за провизии, само той и Линдо бяха в лагера. Докато Линдо разчистваше, Индио отиде да потърси дърва за огън. Но събирането на съчките само му напомняше за събирането на парченцата знание, които Старейшината им споделяше. Индио искаше още и още, жаждата му за знания и откровения нарасна, когато прие онова, което му бе предложено. Къде ли е Старейшината сега?

АЗ ВИНАГИ СЪМ ТУК.

Индио подскочи и изпусна снопа със съчките. Падна на земята и впери поглед в дърветата пред него. Там нямаше нищо. Чакаше тихо и неподвижно, напрягаше всяко свое сетиво, опитвайки се да чуе или види нещо. Изведнъж забеляза движение отдясно. После различи фигура, която сякаш се плъзгаше към него. Все пак изчака правилния момент, за да разкрие присъствието си.

Ами ако това бе Старейшината? Тялото му се отпусна за момент. И в мига на тази пауза изведнъж нещо се оказа отгоре му. Беше го атакувало в гръб. Внезапна тъмнина го обзе.

Я чакай малко! Какво...

Точно в този момент Полунощ и Апачи избухнаха в неконтролируем смях. Индио започна да се бори с торбата на главата си. Тогава чу Дръзващ и Мечката също да се смеят. Разбра, че са му скроили номер.

- Разкарайте това нещо от тавата ми! - извика той.

Това само ги накара да се засмеят още по-силно.

Най-накрая успя да разкъса торбата и усети как Полунощ стана от гърба му.

- Но! Братко! - каза той - Станал си бавен! Индио го изгледа с

кръвнишки поглед.

- Навярно наистина остарява... - разсмя се Апачи. Индио се изправи, изтупвайки листата от себе си.

- Май му изкарахме ангелите... - каза Линдо - Нищо не казва, не се оплаква.

- Индио? Без коментар? - усмихна се Полунощ - Невъзможно!

- Кажй ни, Братко... - каза Апачи - Защо лежиш по земята така?

Индио ги огледа, опитвайки се да измисли начин да им обясни гласа, който бе чул.

- Аз... мисля, че чух нещо.

- Uchi! - отвърна Апачи - Бъди благодарен, че не се оказа някое от гладните горски същества! - Да, ама беше! - контрира Линдо, поглеждайки към Полунощ.

- Внимавай, Братко... - каза Полунощ - За да не погълна глупав сиукс, който не внимава с приказките си.

- Хайде да вървим... - каза Апачи и нарами чантите. Огладнях от толкова говорене.

Всички взеха по една чанта и се запътиха към лагера. Докато си проправяха път измежду дърветата, Индио се спря за миг и погледна назад. Беше тихо.

АТЛАНТИДА

Звездите изглеждат бледи тази вечер..., мислеше си Индио. Сигурно са уморени, като мен. Погледна останалите - те си почиваха. Апачи беше приготвил прекрасно ядене и всички се бяха натъпкали догоре.

- Спокойно е тази вечер... - каза Линдо, сядайки до Индио - Много е тихо. Индио кимна. Чудеше се къде е Старейшината.

Всички бяха започнали отново да обсъждат някои от откровенията на Старейшината.

- Толкова много въпроси имам... - каза Линдо. —

- Аз също... - каза Полунощ.

- Всички имаме... - каза Индио.

- За какво искаш да питаш?... - обърна се Мечката към Линдо.

- Мисля, че искам да го питам още за... - започна той.

- Бен-бен! - извикаха в хор Мечката и Апачи. Линдо им се намръщи.

- А ти какво ще го питаш? - попита Полунощ, обръщайки се към Индио.

- Мисля да го питам за подводния дом на Господаря "ЕА"... - отвърна той - Искан да го попитам, дали домът "Ти-еш" в "Атлан" на Господаря "ЕА" е "Ти-еш Атлан".

ТАКА Е.

- Какво по...! - Индио почти излезе извън кожата си.

- Uchi! - стресна се Мечката.

- Майко мила! - извика Апачи. Всички бяха тотално изненадани.

Старейшината седеше на своя път точно до Индио!

- Майка му ста... - изпусна се Линдо - Той как... Откъде...?!

По дяволите!, помисли си Индио. По дяволите! По дяволите! Как направи това?! Малката Мечка се взе в ръце:

- Индио, той как го направи? Откъде изскочи?

- Не знам!- тросна се Индио. После осъзна тона си и каза:

- Извинявай, малки братко. Старейшината ме изненада. Не исках

да ти се сопкам... - потупа брат си по рамото.

- Уау! Уау! Уау! - повтаряше Апачи - Какъв номер само! Това беше страхотно! Полунощ клатеше глава.

Индио пак седна на земята, сърцето му спря да бие толкова лудо. Ай, ай, ай! Това си беше "Дръзващ-номер". - Еха! Старейшино, това беше много добро! - продължаваше Апачи. Старейшината му кимна. Индио не бе сигурен дали им се усмихваше или не.

- Старейшино...? - започна той - Ние хората имаме легенда за древна земя, която била наречена... "Атлантида".

- Олелеее! - възкликна Апачи - Атлантида! Ехаа! Индио игнорира въодушевлението му и продължи:

Това е място, което потънало под водите заради земетресение или нещо подобно. Домът на Господаря Майстор "ЕА", може ли да се е казвал, "Атлан Ти-еш"! " - Майко мила! Атлантида! - продължаваше Апачи.

Индио му направи знак с ръка да стои мирен, но индианчето бе превъзбудено. - Ехааа!... Атлантида! - обърна се той към Мечката.

- Старейшино? - настоя Индио - Възможно ли е "подводното" място на Господаря Майстор Създател "ЕА" да се е казвало "Атлан Ти-еш"!

МОЖЕ ДА СЕ НАРЕЧЕ И ПО ТОЗИ НАЧИН.

- Лелее! - Апачи не можеше да повярва. Историите за Атлантида бяха едни от любимите му легенди.

- Uchi! - Мечката бе потресен.

- Можеш ли да ни разкажеш повече за това място, Старейшино? - попита Индио.

TI-ESH В ATL-AN НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА, БЕШЕ МЯСТО НА ГОЛЯМО ЧУДО. ТОВА БЕ МЯСТОТО НА ПЪРВИЯ LU-LU, НА ПЪРВИТЕ ЧОВЕЦИ.

- Значи е било истинско! - развълнува се Апачи - Платон е писал за него и е бил прав! Атлантида е съществувала!

- Но казваш, че е имало повече от една, Старейшино? - продължи Индио с въпроса си - Колко са били? Къде е била... Къде са били? Още ли са...?

- Уха! - Мечката се опита да успокои брат си, никога не го бе виждал толкова развълнуван, колкото сега.

- Успокой се, големи братко! По-полека! Държиш се като мен или Апачи.

Индио го погледна. Мечката бе прав, наистина се вълнуваше твърде много, но не можеше да се сдържи.

- Съжалявам, Старейшино...

Мечката се усмихна на брат си. Хубаво бе, че от време на време можеше да се вслуша в съветите му.

UATI-ESH В ATL-AN БЕШЕ НАЙ-ЖЕЛАНАТА КЪЩА НА ЖИВОТА ОТ ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР ЕА. НАТОВА МЯСТО, ВЕЛИКИТЕ ВОДИ ПАЗЕХА МЯСТОТО БЕЗОПАСНО. ПРИ ВОЙНАТА НА ЗВЕЗДИТЕ ДОМЪТ НА ГОСПОДАРЯ ЕА БЕШЕ УНИЩОЖЕН. ОЩЕ ТРИ TI-ESH НА ATL-AN БЯХА НАПРАВЕНИ ОТ ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА. ЕДИН TI-ESH НА ATL-AN БЕШЕ БЛИЗО ДО МЯСТОТО, ЗА КОЕТО ЧОВЕЦИТЕ ГОВОРЯТ.

Шестимата бяха поразени.

Dios mio!, помисли си Индио. *Атлантида е съществувала! Но не само веднъж... четири пъти!*

- Uchi! - не се сдържа Апачи - Атлантида! Четири различни Атлантски колонии! Светът няма да повярва! Те няма да повярват!

- Ni siquierá! - съгласи се Мечката.

Всички замълчаха за малко, осъзнавайки откровението. Линдо пръв наруши тишината:

- Какво е било, Старейшино? На какво е приличало мястото "Ти-еш"! Нашите истории разказват, че "Ти-еш" в "Атлан" е било чудно място.

КРАСОТАТА НА TI-ESHATL-AN НИКОЙ ЧОВЕК НЕ Е ВИЖДАЛ. МЯСТО НА КИПЯЩ ЖИВОТ И МНОГО ЧУДЕСА, МЯСТО, КОЕТО САМО ЕДИН ГОСПОДАР МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ МОЖЕ ДА НАПРАВИ.

- Но все някой трябва да го е видял, Старейшино... - каза Линдо - Иначе никой нямаше да пише за него, не е ли така?

НИКАКВИ ХОРА НЕ СА ПОСЕЩАВАЛИ UATI-ESH В ATL-AN, ПЪРВАТА ГРАДИНА. ДУМИТЕ ЗА ТОВА МЯСТО ДОЙДОХА ОТ ANNAKI, КОИТО БИЛИ ТАМ.

- Но, "Първият Човек" не е ли живял в Градината? - колебливо попита Полунощ - Много от нашите истории казват, че Човекът, "Първият Човек", дошъл от Градината. Това не е ли вярно, Старейшино?

ТОВА Е ТАКА.

- Но ти току-що каза, че никакви хора не са посещавали първата градина? - предизвика го Полунощ - Как е възможно това, Старейшино?

Мечката се изненада от дързостта на Полунощ.

ПЪРВИЯТ ЧОВЕК И ХОРАТА НЕ СА ЕДНО И СЪЩО. И ДВЕТЕ СА СЪЩЕСТВА С ЕДНАКВА ВИЗИЯ, НО НЕ СА ЕДНАКВИ.

- Мили Боже! - възкликна Апачи - Първите човеци на тази планета не са били хора! Значи е така, както казват легендите ни. Хората от Първия Свят са различни от това, което сме ние днес! Nuta! Нашите Старейшини разказват стара легенда, която се оказва истина!

Мечката се усмихна. Беше горд, че Старейшините знаят истината. Техните легенди бяха верни, Белият Човек грешеше!

ИСТОРИИТЕ НА ЧОВЕЦИТЕ СА ОТ КЕМЕТТИ-ESH В ATL-AN, ТРЕТАТА ГРАДИНА НА ЖИВОТА.

Индио обмисляше казаното от Старейшината. Историите на Хората дошли от третата "Атлантида".

- Старейшино... - подхвана той - Нашите истории за Атлантида разказват, че тя била разрушена. Някои от хората, които оцелели след смъртта на Атлантида били нашите, "Древни Прадеди". Това така ли е, Старейшино?

НЯКОИ ОТ "ДРЕВНИТЕ" НА ЧОВЕЦИТЕ СА ДОШЛИ ОТ TI-ESH В ATL-AN, ТРЕТАТА ГРАДИНА НА ЖИВОТА.

- Тогава някои от нашите "Древни" са ходили редом с Боговете? - коментира Полунощ - Обзалагам се, че оттам сме взели идеята за рая.

- И Майсторите на Господаря "ЕА" били Боговете от древните книги... - добави Апачи - Същества от небето, ангели от рая.

- Но за нас те били Богове...- каза Линдо.

- Сото по... - съгласи се Мечката.

- Тези ли са Боговете, които Човекът почитал, Старейшино? - попита Линдо - Това ли са Боговете от нашите древни религии?

ГОСПОДАРЯТ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА НЕ РАЗРЕШИ НА НИКОЙ ANNAKI ДА ИМА ПОЧЕСТИ НАД ДРУГИТЕ В TI-ESH В ATL-AN. САМО НЕГОВИЯТ БАЩА, ВЕЛИКИЯТ ГОСПОДАР AN-U, БЕШЕ ОБЕКТНА ПОЧЕСТИ.

- *Huta!* - изненада се Мечката - Господарят не е разрешил почитането на майсторите в Градините! Раи с Човеци и Богове, но без поклонничество! *Huta!* Свещениците не може да са били доволни от това!

- Нито Боговете... - промърмори Полунощ.

Свят без религия..., размишляваше Индио. Възможно ли е? Ако това е било така, тогава как и кога се е зародила идеята за почитане на Боговете?

- Къде е била последната "Ти-еш" в "Атлан", Старейшино? - попита Апачи.

ВРЕМЕТО ЩЕ ДОНЕСЕ ТОВА ЗА ВАС. СЕГА ТРЯБВА ДА ГОВОРИМ ЗА TIARRA, СЪРЦЕТО НА TI- ESH В ATL-AN.

- "Ти-ар-а"? - повтори Апачи - Това сякаш съм го чувал преди.

Индио също бе заинтригуван. Тиара не беше сред имената, които знаеше, но му звучеше познато.

ОТ TIARRA Е РОДЕНО ИМЕТО НА ТОЗИ СВЯТ. ВИЕ СТЕ TIARRAни.

- *Uchi!* - Апачи наостри уши - "Ти-ар-а!" - почти извика той – Тиера! Това е името за земя или почва на испански! Майко мила! Майко мила!

Апачи беше много развълнуван. Не можеше да седи на едно място и започна да подскача, повтаряйки "Tierra! Tierra!"

Всички го гледаха.

На Мечката му се струваше смешен, когато се вълнуваше.

- Cal'ma te! - каза му Полунощ - Успокой се, момко!

Индианчето не го чуваше.

"Tierra!" повтаряше той обикаляйки около Полунощ, гледайки го право в очите.

Линдо го наблюдаваше съсредоточено. Индио забеляза погледа му. Линдо се мръщеше, каквото и да си мислеше, явно го притесняваше.

- Какво има Линдо? - попита Индио.

- Чудех се... - започна той и се обърна да погледне приятеля си.

- Какво, Братко?

- Чудех се... Старейшината явно знае произхода на много от нашите думи. Чудя се дали той, тъм, дали знае откъде идва думата "сиукс"? Как се е появила имам предвид.

- Това е добър въпрос... - каза Индио - Старейшино, можеш ли да ни кажеш откъде идва думата "сиукс"?

"ZU" Е НАЗВАНИЕ НА ОНЕЗИ, КОИТО СА МАЙСТОРИ НА ЗНАЕНЕТО. "SU" Е ИМЕТО НА ОНЕЗИ, КОИТО ИМАТ МНОГО ЗНАНИЕ И Е ИМЕТО НА ОНЕЗИ, КОИТО ПОКАЗВАТ ПЪТЯ НА ЗНАЕНЕТО НА ДРУГИТЕ.

- Майко мила! - викна Апачи отново - Ей, Линдо! Ти носиш "знаене" в нашия кръг! В сиуксите е знанието на Звездните Хора! Huta! Con mucha lumbre! Поздравления Братко! И благодаря!

Линдо засия. Сега вече бе наистина горд!

Полунощ замълча за момент. Колебаеше се да попита за наследството си.

Старейшино, ами "дине"? - попита той внимателно - Народът на "дине", е наричан "навахо" от останалите.

Съществото се обърна към него.

DIN-Е БЯХА МАЙСТОРИ НА ГОСПОДАРЯ ЕА В ГРАДИНАТА E-DIN.

Апачи подскочи. Отново!

- Huta! - изрева той – Huta!

Полунощ се усмихна. Той беше от кръвта на онези, които живеели с Господаря Създател в градината Едем много, много отдавна.

Апачи подскачаше нагоре-надолу. Полунощ се изненада. Апачи всъщност подскачаше заради него и Линдо.

- Какво ти става? - попита Полунощ момчето от апачите - Ти нямаш "лакота" или "дине" кръв, защо се радваш?

- Не виждаш ли, Братко? - усмихна се Апачи - Вие сте наследници на Майсторите, живели в Едемската градина! Nuta!

Апачи отскочи от Полунощ и започна да прави движения, подобни на онези, които правеше по време на пау- уау. После отново заподскача, после отново затанцува. Мечката го зяпаше. Движенията му бяха много смешни.

Полунощ се усмихна, обръщайки се въпросително към Индио. Индио също му се усмихна. Линдо се приближи и потупа Полунощ по рамото:

- Трябва да сме много горди, Братко...

Мечката гледаше нервно към брат си. Индио го забеляза. Индио знаеше какво го гложди, те не бяха "дине", във вените им течеше кръвта на хопи.

- Ами името хопи, Старейшино? - попита Индио - Това название има ли връзка с Градината на Живота на Господаря Създател?

Мечката наостри уши с надеждата, че имаше някаква връзка...

НАРІ Е НАЗВАНИЕ НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА. КАТО ГОСПОДАР НА МАЙСТОРИТЕ ВА-АL, ТОЙ ИМАШЕ НАЗВАНИЕТО "НАРІ". НАРІ те СА ОНЕЗИ, КОИТО СА НА СЛУЖБА ПРИ ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА.

- Nuta! - изпищя отново Апачи. Скок-подскок! Скок-подскок! Скок-подскок! Момчето бе изпълнено с неизчерпаема енергия - Мечка! Ти също си от кръвта на онези, ходили редом с Господаря Майстор ЕА! Nuta!

Мечката се усмихна. Усмивката му едва не стигна до ушите. Индио отиде при него и го прегърна. Мечката щеше да се разплаче от щастие.

- Nuta! Nuta! - продължаваше Апачи.

Линдо продължаваше да гледа подскачащото насам-натам индианче. Приличаше досущ на скакалец.

- Апачи! - Дръзващ прекъсна веселбата му.

- Какво, Братко??? - Апачи беше превъзбуден заради Братята си, не разбираше намесата му.

- Апачи! - опита пак Дръзващ.

- Да, Братко! Какво? - лека, намръщена бръчка се появи на челото му.

- Не си ли любопитен за собствения ни народ...?

Апачи се вкамени. Радостта му за другите го бе накарала да забрави за собствените си корени.

- Майко мила! - каза той и се обърна към Старейшината - Да! Да! Моят другар Дръзващ и аз сме от племето апачи, Старейшино... Можеш ли да ни кажеш нещо за нашия народ? Те знаели ли са за Господаря "ЕА"?

Дръзващ погледна Старейшината.

ТСНЕ Е МЪДРОСТ. ГОСПОДАРЯТ МАЙСТОР ЕА ИМАШЕ НАЗВАНИЕТО НАРІ. УЧИТЕЛИТЕ НА МЪДРОСТТА НА НАРІ ИМАХА НАЗВАНИЕТО НАРІ-ТСНЕ.

-Нuuutttaaa! - изрева Апачи, подскачайки във въздуха - Ние също сме от хората на Господаря“Еа"! Всички сме!

Индио се усмихна. Апачи пак започна да танцува.

- Братко! - индианчето викна на Дръзващ - Това не е ли голяма чест? Ние сме потомци на Учителите на Мъдростта на Господаря“Еа"! Nuta!

Всички се радваха, че родословието им имаше такива впечатляващи корени. Всички сияеха и се поздравяваха.

Дръзващ обаче не сваляше погледа си от Старейшината.

Старейшината се извърна и също го загледа.

- Nuta! - продължаваше Апачи. Мечката бе много развълнуван. Дори Индио бе развълнуван.

- Почакайте! - изведнъж ги прекъсна Полунощ - Чакайте малко!

- Какво? - зачуди се Линдо.

Мечката и Индио се обърнаха към него.

Полунощ бе смръщил веждите си.

- Почакайте... - повтори той - Старейшино:...? Всички индиански

народи - всички "червенокожи" - всички ли сме наследници на Господаря "ђa"?

В МЯСТОТО НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА, ОЧНАТА СВЕТЛИНА НА ЖЕЛАНИЕТО ИМА ВАШЕТО НАЗВАНИЕ ЗА ЧЕРВЕН.

- Очна светлина? - повтори Апачи - Какво е това?

Старейшината го погледна за момент.

В МЯСТОТО НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА, ЦВЕТЪТ НА ЖЕЛАНИЕТО ИМА НАЗВАНИЕТО ЧЕРВЕН.

- "Очна светлина" означава "цвят"... - повтори Апачи - Уау!

Светлината, която влиза в окото, е червена..., помисли си Индио. Какъв великолепен начин да подходим към цветовете, които виждаме.

ТАКА СТОЛЪТ НА ЧЕСТТА НА ГОСПОДАРЯ ЕА БЕШЕ ЧЕРВЕН, ПОКРИТИЕТО НА ГЛАВАТА МУ БЕШЕ ЧЕРВЕНО И КЪЩАТА НА ЖИВОТА НА ГОСПОДАРЯ ЕА БЕШЕ ЧЕРВЕНА. ГОСПОДАРЯТ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА ИМАШЕ НАЗВАНИЕТО ГОСПОДАР МАЙСТОР НА ЧЕРВЕНОТО.

Чудя се дали Господарите на звездите са като царе..., помисли си Линдо.

- Ако Господарят Майстор "ЕА" е бил като цар на Земята, това означава ли, че "столът на честта" е бия "трон", Старейшино? - попита той.

Старейшината направи пауза за момент.

ТОВА Е ТАКА.

- "Столът на честта" на Господаря Майстор "Еа" е бил червен трон... - повтори Линдо и като поразмисли още малко, добави:

- Тогава "покритието на главата" е било корона, която била червена.

Полунощ подскочи.

- Тогава "Къщата на Живота", която мислим, че е Великата пирамида... - започна той колебливо - Звучи така, сякаш е била... червена???

Индио също бе малко объркан. Полунощ имаше право. Великата

пирамида червена ли е била? Никога не бяха чували, че е била червена. Вероятно е имало и друга пирамида, скрита някъде, която е била червена.

МАЙСТОРИТЕ НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА БЯХА ИЗВЕСТНИ КАТО МАЙСТОРИ НА ЧЕРВЕНИЯ ТРОН, МАЙСТОРИ НА ЧЕРВЕНАТА КОРОНА И МАЙСТОРИ НА ЧЕРВЕНАТА КЪЩА НА ЖИВОТА.

ЗА ДА СЪЗДАДЕ ЧОВЕКА, ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА ИЗПОЛЗВА ВОДА НА ЖИВОТА, РАЗЛИЧНА ОТ ТАЗИ НА ANNAKI. ВОДАТА НА ЖИВОТА НА ЧОВЕКА БЕШЕ ЧЕРВЕНА. ПО ТОЗИ НАЧИН ГОСПОДАРТ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА НАПРАВИ ПЪРВИЯ ЧЕРВЕН ЧОВЕК.

- Вода на живота... - каза Индио на глас - Това сигурно е кръвта.
- Майко мила! - каза напълно изненадания Апачи.
- Uchi! - съгласи се Мечката. - Ай, ай, ай! - задъха се Линдо.
- Взе ми думите от устата. - каза му Индио.
- Значи затова... - започна Полунощ, мислите изпреварваха думите му.

- Уау! - прекъсна го Апачи. Все още не можеше да се справи с удивлението си.

- Ако това е истина... - започна Полунощ отново - ...тогава не само индианецът е "Червен Човек", но и всички останали хора, наследили първия, Нервен Човек".

- Всички ние, всички хора са индианци? - запита объркан Мечката от това, което бе чул.

- Не... - каза Индио на брат си - Всички хора са наследници на първия „Нервен Човек“. Ние сме наречени "червенокожи" заради изследовател, който е трябвало да намери начин да ни опише по начин, разбираем за другите. Наречени сме "индианци" заради изследовател, който се объркал и е помислил, че е в Индия. Не всички хора са местни американски "индианци".

- Благодарим ви, объркани изследователи, че направихте света ни по-объркан... - каза Мечката с нотка раздразнение.

Старейшината стресна шестимата.

НЕ ВСИЧКИ ЧОВЕЦИ СА НАСЛЕДНИЦИ НА ПЪРВИЯ ЧЕРВЕН ЧОВЕК.

- Какво?! - Полунощ реагира първи - Тогава откъде са се появили?
- Кого са наследили? - добави Линдо.

Всички погледнаха Старейшината в очакване.

ИМА ЧОВЕЦИ НА ЗЕМЯТА, РОДЕНИ ОТ ДРУГИ ГОСПОДАРИ
МАЙСТОРИ СЪЗДАТЕЛИ.

- Можеш ли да ни кажеш кои са те, Старейшино? - искаше да узнае повече Полунощ.

ГОСПОДАРИТЕ МАЙСТОРИ СЪЗДАТЕЛИ НА СИНИЯ ТРОН
НАПРАВИХА ЧОВЕЦИ ОТ СИНЯТА ВОДА НА ЖИВОТА.

- Майко мила... - каза Апачи - Тези със синята кръв! Полунощ кимна, очите му изразяваха смайването му.

- Кралете на Земята? - зачуди се Линдо - Верни ли са историите?
- Синьокръвните, оправдали трона си с кръвта на обикновения човек... - каза Индио.

- Чудя се дали е имало и други видове кръв... - добави Полунощ. В този момент Дръзващ се включи:

- Старейшино...? Ти ни каза, че названието на Мъдростта е „Не“, нали така? ТОВА Е ТАКА.

- Старейшино...? - продължи той.

Индио предусещаше нещо, познаваше приятеля си.

- Ние наричаме себе си "хора"... - подхвана Дръзващ - Правилно ли ще е да се каже, че "Човек на Мъдростта", някой, който има познанията на Господаря "Еа"; правилно ли ще е да го наречем "Че Ман"?[20]

- Майко мила! - Апачи едва не подскочи отново. Ченето на Индио увисна. Шаман! Разбира се!

ТОВА Е ТАКА.

Мътните го взели! Значи това е произхода на тазидума!, мислеше си Индио.

- Huta! - Апачи все още не беше на себе си от идеята.

Мечката погледна Дръзващ.

Той не показваше никакви емоции.

- Нута!- каза много развълнувания Апачи - Нашите учители са били "Хора на Мъдростта"! Нашите учители са били "Че-ман!" Йеее-еее!

Полунощ и Линдо се ухилиха. Мечката и Индио се хванаха през рамо.

- Нашите прадеди... - обърна се Мечката към останалите - Можем да се гордеем с тях. Били са роденият звездите и са продължили да носят мъдростта на звездите със себе си!

Апачи беше превъзбуден. Той танцуваше наоколо, играеше му се пау-уау.

- Пау-уау! - викаше индианчето - Пау-уау!

Линдо и Полунощ се спогледаха.

Печен хляб! - викнаха в хор те.

Като чу "печен хляб", Мечката се ухили до уши.

Даже и Индио се зарадва:

- Добре би било... Нека да отделим време за танци и празнуване. Нека си починем. Ще разговаряме затова на сутринта.

Дръзващ стоеше зад останалите. С крайчеца на окото си забеляза Старейшината да се отдалечава. Добър номер..., усмихна се той.

Полунощ почувства, че наистина има нужда от чаша кафе. Мразеше го, но имаше нужда от нещо наистина силно. Бореше се със сънливостта си. Не успя да се наспи добре тази вечер. Атлантида продължаваше да влиза и излиза от главата му. Червени хора и шамани, хора и Богове в Градина много, много отдавна. Господар Създател от звездите, война в слънчевата система, умиращи планети и преродена Земя. Каква невероятна история. Само ката си помислеше, свят на Богове и хора, в който не е било разрешено никакво поклонничество. Всъщност можеше да си представи такъв свят. Това бе свят точно като онзи, който дядо му му описа много отдавна.

ТОВА Е ТОЧНО ТАКА, КАКТО БЕШЕ.

- Пфффффф! - Полунощ изплю глътката кафе. Почти излезе от кожата си.

- Каквооооо!!? - заекваше той, падайки назад - Кой...!?

Линдо се връщаше от нощна стража. Видя как Полунощ подскача и пада на земята. Приклекна и внимателно се приближи до него.

- Какво има? - прошепна той - Какво виждаш?

Полунощ се огледа. Не виждаше никого... нищо!

Линдо сканира с поглед дърветата на запад и север.

- Какво!? - попита го отново - Какво има? Какво виждаш?

- Аз... Аз... - опитваше се да си обясни какво му се бе случило -

Предполагам, че бях... Мисля че аз... Искам да кажа...

Линдо виждаше, че е объркан.

- Може би все още съм уморен...!- колебливо заключи Полунощ -

Може да не съм видял нищо... Забрави, Братко.

Линдо го изглежда. Знаеше, че това не е вярно.

- Добре, Братко... - отвърна Линдо - Пий си кафето. Това са трудни мигове за всички ни. Чуваме неща, които са различни от всичко, което са ни учили, че е истина. Главите ни се въртят.

Полунощ кимна. Поднесе чашата към устните си, за да отпие внимателно. Колко вярно Братко, колко вярно...

- Освен това... - каза Линдо, търсейки одеялото си - Изяде толкова печен хляб, колкото никога не съм те виждал да ядеш.

HOMBRES Y DIOS

Апачи наистина искаше да знае.

Когато Старейшината се върна и седна при тях, момчето бе готово с въпросите си.

- Старейшино... - започна той - Можеш ли да ни кажеш защо бе създаден Човекът?

Старейшината седеше неподвижно. Сними глава.

Полунощ помисли, че въпросът може да е разстроил Старейшината. Може би не биваше да питат това.

Старейшината се обърна към Полунощ.

ИСКАТЕ ЛИ ТОВА ЗНАЕНЕ?

Полунощ се обърна към Индио.

Индио почувства, че може би има нещо повече в отговора, който очакваха. Погледна към Мечката и Полунощ, после към Апачи и Линдо. Дръзващ беше готов да посрещне погледа му, когато Индио стигна до него. Кимна му. Индио прие потвърждението, след което погледна Полунощ.

- Питай... - каза му той.

Полунощ погледна Старейшината.

- Да... да, Старейшино... Да, сигурен съм.

Апачи потръпна. Какво ли поисках..., помисли си той.

ЧОВЕКЪТ БЕ СЪЗДАДЕН ДА СЛУЖИ НА ЗВЕЗДНИТЕ СЪЩЕСТВА.

Да служи на Звездните Същества или да служи на Бог, има ли наистина някаква разлика?, зачуди се Индио. Бог, е по определение, същество от звездите.

- Да служи на звездните същества...? - повтори Апачи - Това не е толкова лошо. Чудя се защо Старейшината се поколеба да отговори.

Може би не си разбрал какво наистина каза Старейшината..., помисли си Дръзващ.

- "Бог" ли ни е създал, Старейшино? - попита Мечката.

ТОВА НАЗВАНИЕ НЕ Е В МОЕТО ЗНАЕНЕ.

- Бог е това, което наричаме най-висшата сила в небесата... - опита се да обясни Индио - Бог е първото същество във вселената... в празнотата.

- Уа? - спомни си Полунощ - От "Уа" ли сме създадени, от "Единствения" в тази вселена?

УА, ЕДИНСТВЕНИЯТ, НЕ СЪЗДАДЕ ЧОВЕКА. ЧОВЕКЪТ БЕ ОТ ТВОРЕНИЕТО НА ГОСПОДАРЯ МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ ЕА И ДАМАТА МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ НИН-ХУР-САГ.[\[21\]](#)

- Господарят Майстор Създател "ЕА" и сестра му? - каза Полунощ - били сме създадени от двама Майстори Създатели?

- Момент... - намеси се Индио - Познато ли ти е названието "Бог" в думите на звездните същества?

ТОВА Е НАЗВАНИЕ НА МАЙСТОР СЪЗДАТЕЛ НА ЖИВОТ. НАЗВАНИЕТО Е КАД. МАЙСТОРИТЕ РАЗРУШИТЕЛИ НА ЖИВОТ СА ДАК.

- Названието "Код" е почти същото като названието "Бог"... каза Индио. После се замисли за секунда. - Названието "Код" не е ли обратното на названието, "Док"[\[22\]](#) - забеляза той.

- Uchi! - осъзна Апачи - Името "Док" е противоположното на "Кад", "Майсторите Създатели на Живот" са обратното на "Майсторите разрушители на Живот".

Индио се изненада от анализа на Апачи.

- Така ли е, Старейшино? - попита той - Името на разрушителя обратното ли е на името на създателя? Дръзващ се приближи, за да чуе отговора.

НА ДУМИТЕ НА ЗВЕЗДИТЕ, ТОВА Е ТАКА.

- Уау! - възкликна Апачи - Бях прав?!

- Други названия имат ли обратни значения, Старейшино? Можеш ли да ни дадеш друг пример? - продължи Индио.

ТОВА, КОЕТО Е ОТ НЕБЕТО, СЕ НАРИЧА ВЕК, ТОВА, КОЕТО Е ОТ ЗЕМЯТА, СЕ НАРИЧА КЕВ.

Да кажеш звука в едната посока е обратното на това, да го кажеш в другата посока. Удивително, колко просто!, мислеше си Индио.

Старейшината продължи.

ТОВА, КОЕТО Е ОТ ЗВЕЗДИТЕ, Е НАРЕЧЕНО SEV. ТОВА, КОЕТО Е ИЗПОД ЗЕМЯТА, СЕ НАРИЧА BES.

- Тогава... - обобщи Линдо - ...титлата "Бог" идва от "Kad", създател, така ли е Старейшино?

ТОВА Е ТАКА.

- Значи думата "Бог" е просто титла, не е име, така ли? - продължи той - Ако кажа "Мили Боже!", аз не изричам напразно името господне, защото това не е неговото име!

- Много добре... - одобрително кимна Полунощ.

- Uchi! - присъедини се Апачи - Свещениците няма да харесат тази идея! Индио се изправи. Отрезвяваща мисъл мина през ума му.

- Значи Господарят Майстор Създател "Еа" наистина е бил "Богът", или "Kad", който е създал Човечеството като в Библията! Но той не е бил "Богът", а просто един "Бог"! И ако сестра му му е помогнала да създаде Човека, тогава тя също е част от "Бога" в Библията! "Бог" от Библията в действителност е Господарят Майстор Създател и сестра му!

- Нищо чудно, че е толкова объркващо... - поклати глава Полунощ.

- Да... - каза Апачи, почти облекчен - ...и в този ред на мисли, ако друг създател е помогнал по някакъв начин, тогава този "Kad" също ще е част от мита за Сътворението! Уау!

ТОВА Е ТАКА.

Индио бе удивен. Нищо чудно, че Човекът беше толкова объркан.

Полунощ се изправи.

- Хееей-йааааа! - извика той, сви юмруци и ги размаха към небето. Доста стресна останалите.

- Уа! Какво по д... - Апачи се наведе, пазейки се от викация си другар.

- Йааааааа! - приключи Полунощ, диво тръскайки глава. Юмруците му бяха здраво стиснати. Бе заел предизвикателна поза.

Всички го зяпнаха.

- Huta! - каза им той - Виждате ли, Братя! Точно така е, както винаги съм казвал! Светът на Белия Човек е лъжа! Това е свят на

измама и мошеничество!

Протегна се и дръпна връзката на косата си. Изведнъж се наведе напред, почти стигна земята с главата си, след което я изхвърли назад така, че косата му да се разлети около нея.

-Хеее-йаааа! - извика той гордо, косата покриваше раменете му - Нека "цивилизованият човек" се въргала в своите "истини" - "истините", направени от лъжи. "Диваците" по света са носели "Истината" много животи наред! Huuuta!

Индио наблюдаваше избухналия в страсти Полунощ. Винаги беше такъв. Обвиняваше "Белия Човек" за всичко. Семейството му е било покосено от отдавна отминалите войни. Спомените измъчваха Полунощ. Индио винаги си мислеше, че вероятно това е причината Полунощ да се опитва да унищожи гущерите - беше извинение затова да унищожи и "Белия Човек".

- Полунощ! - започна Индио.

Полунощ се обърна към него и удари с юмрук по гърдите си.

- Хееейаааа! - отново извика той, отправяйки предизвикателен поглед към Индио.

Индио видя, че думите няма да доведат до нищо добро.

Апачи скочи и грабна ръката на Полунощ във воинско ръкостискане. Той също се бе въодушевил от емоциите на Полунощ.

Индио се обърна към Старейшината.

И Използвано ли е Човечеството Старейшино? - простичко попита той.

Старейшината го гледаше.

- Звездните същества лъгали ли са човека? - перифразира той въпроса си.

Полунощ и Апачи се спряха, за да чуят отговора.

НЕИСТИНИТЕ, ЗА КОИТО ГОВОРИШ, СА РОДЕНИ ОТ ХОРА, КОИТО МИСЛЯТ, ЧЕ ИМАТ ЗНАЕНЕ. КАД И ДАК СА ПАЗИЛИ ЗНАНИЕТО ОТ ЧОВЕКА. ПО ТОЗИ НАЧИН ЧОВЕКЪТ БЕ ВОДЕН ТАКА, КАКТО БЕ ИСКАНО.

Индио кимна и се обърна към Полунощ.

- Виждаш ли, Братко? - тъжно каза той - Всички сме били лъгани,

в по-голямата част от онези, които твърдят, че знаят Божествените принципи на небесата. Но понякога на Човечеството не е казвана истината, за да продължи да служи на Боговете в небесата. Белият Човек не е по-мъдър, нито по-знаещ от когото и да е било. Но той също е бил манипулиран! Апачи погледна Полунощ.

Полунощ не сваляше очи от Индио. Изведнъж очите му започнаха да се притварят.

Опааа..., помисли си Индио. Все още е готов за бой.

- Да... - започна Полунощ - Да, Братко, напълно си прав. Човечеството е било подведено, това е вярно Но виждаш ли, има разлика. "Белите Хора" са се предали на лъжите, прегърнали са ги;"Диваците" продължават да се борят против лъжите и измамите. Това е пътят на Воина, това е пътя на индианците, това е пътя на зулусите това е пътя на "примитивните" по света. Можем да направим разликата между "ръка, която помага" и "ръка, която контролира"!

Индио изчака Полунощ да свърши. Много се натъжи. Полунощ вероятно бе прав в преценката си.

Полунощ видя, че се бе обосновал.

- Ииии-хааа! - извика отново той. Грабна Апачи и го прегърна силно!

Двамата започнаха да викат диво. Викове на гордост примесени с гняв, звуци, издадени в потвърждение на гордостта и гнева им, звуци, издадени в потвърждение на Воинския им дух. Бе време да се почувстват горди-в техните очи, яростта към света на Белия Човек, бе оправдана.

Индио все пак бе натъжен. *И какво ще правиш...,* чудеше се той на Полунощ... *когато откриеш, че ние също сме станали жертви на измамата?* Потърси с поглед Дръзващ.

Него го нямаше.

Бързо се обърна към Старейшината.

Него също го нямаше.

Изплашихме ли те, Старейшино?, помисли си той. *Плашеща ли е демонстрацията на нашите чувства? "Зверове" ли сме в очите*

ти?

Мечката се приближи до брат си.

- Имат нуждата да го изкарат, братко... Това е начин да се отървем от чувствата, които са се омесили вътре в нас. Старейшината ни накара да се почувстваме, сякаш седим на върха на някое дърво. Замаяни сме от височината и почти ни е зле от люлеенето на дървото от вятъра.

Индио бе изненадан от прозрението на брат си.

- Просто имат нуждата да го изкарат, братко... - повтори той.

Индио кимна.

- Ще се поразходя... - каза той на малкия си брат.

Мечката се усмихна. Прегърна с една ръка Индио.

- Благодаря ти, че ми каза...

На разсъмване Индио още го нямаше.

Мечката беше на нощна стража, когато Линдо се събуди.

- Още не се е върнал? - попита той, увит в одеялото си.

- Не... - отвърна индианчето - Нито пък Старейшината.

- Проклятие... - каза Линдо и се завъртя на другата си страна.

Мечката погледна нагоре към дърветата. Сутрешната мъгла покриваше върховете им и ги скриваше от взора. Беше доволен, че е негов ред за нощна смяна, най-доброто време за пост бе от 3 сутринта до разсъмване. И без това не можеше да спи, тревожеше се за Индио и твърде много неща се случваха в главата му. Не можеше да заспи дори и да искаше. Даже помогна на Полунощ като пое част от стражата му срещу койотите.

Мечката стана и отиде при Линдо.

- Искаш ли малко кафе? - попита той.

Нямаше отговор. Линдо отново бе заспал.

Мечката се върна при огъня и седна с гръб към пламъците. Това помагаше против сутрешния хлад. След което се смръщи.

Мътните ги взели тези индианци и Звездни Същества, дето се промъкват из гората..., промърмори си той. *Uchi!*

На закуска бе тихо, никой не каза кой знае какво.

- Какво ще правим? - попита Апачи. Никой не отвърна.

Линдо стана и си наля още кафе.

- Мисля, че трябва да почакаме. - каза той сядайки - Ще е мъдро да изчакаме не само Индио, но и Старейшината.

- Дали да чакаме Старейшината или не, не можем да избираме... - каза Дръзващ.

Полунощ кимна.

Дръзващ изведнъж се изправи.

- Какво?! - сепна се Мечката. И преди бе виждал Дръзващ да се изправя така - Какво?!

- Знам какво да направя! - усмихна се най-възрастния индианец.

Дръзващ започна да прибира всичко в чантата си, Мечката го наблюдаваше. Знаеше че това означава да съберат всичко и да напуснат лагера.

- Ами Индио? - попита индианчето.

- Ще му оставим знак... - отвърна Дръзващ.

- Ами Старейшината? - разтревожи се Апачи. Дръзващ го погледна, после се обърна към останалите.

- Старейшината ще знае какво правим...'- каза той.

Апачи погледна Мечката, чудейки се откъде би могъл да разбере Старейшината.

- Винаги знае... - каза им Дръзващ през рамо.

Едва бяха изминали няколко часа от ранната утрин, когато Индио се върна в лагера. Всичко бе прибрано и скрито. Чудеше се къде ли са отишли. Никъде нямаше видими знаци. Тогава забеляза нещо.

Прикрепено към фина нишка, вързана за един клон малко над главата му, висеше едно перо, малко бяло пухче от пернато. Знаеше откъде е дошло перото, знаеше какво означава. Усмихна се. Това ще да е била идея на Дръзващ, беше убеден в това. Разбира се, това бе правилният отговор.

Той се приближи до перото, залюляно от лекия ветреца и внимателно го отвърза. Реши да ги последва. Може би имаше нужда от това. За миг се замисли, после тръгна. Отново се спря, имаше чувството, че забравя нещо. Докато се отдалечаваше го обзе вълнение. След миг го обърна на бяг. Имаше хубаво усещане!

Лагерът притихна.

Зад дърветата, Старейшината видя как Индио си тръгва. Шестимата се завърнаха в лагера смеейки се.

Апачи и Полунощ танцуваха заедно, движеха се като близнаци, копиращи движенията си един от друг. Малката Мечка дразнеше Линдо.

- Та колко пъти е била организирана сватбена церемония в твоя чест, Братко?

- Нито веднъж! - отвърна Линдо.

- Аз си спомням три! - отвърна Мечката - Три пъти! Индио се усмихваше на шегите им.

- Не съм се женил за никоя от тях! - запротестира Линдо обръщайки се към тях, докато се придвижваха сред дърветата.

Мечката му направи муцуна.

- Но... - допълни Линдо - Протанцувах вечерта с всяка една от трите млади дами!

- Uchi! С всичките три! Опасност, Братко! Предизвикваш съдбата, когато танцуваш с три!

- Поне съм танцувал с някого! - присмя му се Линдо.

Мечката се усмихна дяволито, после погледна в посока на лагера, който се виждаше в далечината.

- Хей! - Линдо усети нещо - Да не би да криеш нещо? Да не би...? Я чакай! Мечка! Кажни ни! Мечката продължи да се усмихва и да гледа направо. Даже Дръзващ и Индио започнаха да се въртят около него.

- Нека просто кажа... - започна Мечката, провлачвайки малкото си думи и стъпи на един клон - ...че докато ти танцува в кръга, аз танцувах на лунната светлина на километри разстояние!

- Какво! - възкликна Линдо - Бил си на хълмистите полета? Момиче е танцувало с теб на лунна светлина? Мечката забърза стъпка, за да накара Линдо да го гони.

- Мечка! - той тръгна подир него. Мечката го погледна и обърна на бяг.

- Мечка, чакай малко! - викаше подире му Линдо – Para! Спри!

Индио и Дръзващ се разсмяха на закачките им и ги наблюдаваха, докато не ги загубиха от поглед в гората. Хубаво бе, че се разбираха така добре.

LUMBRE Y OTRO DISKO

Като се прибраха, наизвадиха всички вещи от скривалищата им. Пригодиха мястото за живеене още веднъж. Вечерта, като насядаха около огъня, все още се смееха на случките от последните два дни. Всички бяха много по-щастливи сега, даже готвенето на Мечката им харесваше.

Като приключиха с вечерята си, Дръзващ изведнъж се обърна.

- Идва... - каза той.

Индио се обърна в посока на погледа на Дръзващ.

- Да... - каза той - Мисля, че и аз го усещам... Изчакаха за момент и го видяха.

Дойде при тях в кръга и седна.

Дръзващ се усмихна, сега сякаш му бе много по-комфортно да е сред тях.

ВИЕ СТЕ НА ПО-ДОБРО СЪРЦЕ СЕГА?

- Да, Старейшино — отвърна Полунощ - По-добре сме.

- Отидохме на пау-уау! - гордо заяви Мечката. Старейшината го погледна въпросително. Индианчето погледна другите, чудейки се как да обясни.

- Пау-уау е танц, Старейшино... - започна Мечката - Това е място, на което отиваме, когато всички проблеми трябва да бъдат забравени. Там не може да има разправии, нито политика. Там може да има само радост от живота! Само смях... и игри... и танци! -Да! - добави Апачи - Барабанът е "Пау"! А танцът е "Уау"! Huta!

-Това е място на страст... на огън! - включи се Полунощ - В танцувалия кръг духът полита. Танцът става едно със своя огън!

- Да - усмихна се Линдо - Това е място на... страст и огън!

Мечката го погледна поклащайки глава.

- Какво?!? - отвърна Линдо усещайки погледа му.

- Това е място, на което ставаме едно с това, което е вътре в нас... - обясни Индио, обръщайки се към Старейшината - Дълбоко в нас ние усещаме огън, Старейшино. Дори и да не можем да опишем

какво е, знаем че има нещо в сърцата ни... нещо като огън.

Това звучи малко безсмислено..., помисли си Индио. *Начинът, по който човекът е бил създаден от Господаря Майстор Създател "Еа" не обосновава тази идея. Човекът е бил служител на Боговете, не Духовно същество. Как тогава може да почувства огън в душата си?*

- Старейшино...? - започна Индио.

ОГЪНЯТ ВЪВ ВАС Е РАЗЛИЧЕН ОТ ОГЪНЯ НА ЗВЕЗДНОТО СЪЩЕСТВО.

Мечката се озадачи.

- По какъв начин сме различни, Старейшино? - попита той разтревожено.

ОГЪНЯТ НА ЗВЕЗДНИТЕ СЪЩЕСТВА ИМА ПОСОКА. ОГЪНЯТ НА ЧОВЕЦИТЕ Е НА ПРОМЯНАТА. ЧОВЕШКИЯТ ОГЪН НЯМА ПЪТ.

Индио бе объркан. Огън без посока?

Всички започнаха да се оглеждат един другиму. Никой не разбираше какво искаше да каже Старейшината.

Дръзващ се грижеше за огъня. Той започна да говори без да вдига поглед от пламъците.

- Огън, за който се грижиш, може да се използва за готвене, или за сгряване на дома... - каза той - Това е огън с посока. Огън, за който не се грижиш, може да убие някого или да изгори дома. Това е огън без посока. И двата огъня имат мощ, само посоката ги различава. Старейшината казва, че Хората са от огън без посока.

- Хммм... - изпъшка Апачи.

- Ние сме от същия огън като звездните същества... - продължи Дръзващ - Но не сме се научили да даваме на огъня си посока. Можем да унищожим нещото, което желаем, с огнен, неконтролируем изблик на емоции. Позволяваме на емоциите си да се вихрят. Не сме дисциплинирани.

- Uchi! - каза Малката Мечка - Помните ли историите за жребеца вътре в нас? Жребецът, който е роден във всеки един от нас? Същото е.

Линдо си спомняше историите.

- Във всеки от нас има дух на жребец.,. - започна Мечката - Този жребец е наш. Можем да правим всичко, което поискаме с него. Но... е наш, за да се грижим за него. Каквото ядем ние, това яде и той. Когато тичаме, той също препуска. Каквото и да правим, жребецът прави същото. Затова трябва да се храним добре, затова винаги се грижим за телата си и винаги продължаваме да бягаме. Духът на жребеца трябва да е силен и здрав!

Апачи много обичаше тази история. Винаги тичаше заедно с жребеца вътре в него! Не само можеше да го почувства, но можеше дори да го види!

- Някой ден този жребец ще ни отведе където пожелаем.,. - гордо продължи Мечката своята история - Можем да прекосим всяка река, да изкачим всяка планина и някой ден, ако изберем това, жребецът ни ще ни носи из звездите. Но има един проблем. Има много хора, които биха искали нашия жребец да дърпа тяхното рало. Съществуват такива, които искат нашият жребец да работи за тях!

Мечката се вживя в ролята си.

- Това е моят жребец! - каза той с нотка на гняв. Huta! - съгласи се Апачи.

- Аз избирам съдбата на моя жребец! - продължи индианчето - Така ще бъде! Моят жребец и моят огън са едно и също нещо! Ще държа здраво жребеца си, ще направлявам огъня си! Това е принципът на Малката Мечка!

- Huta! - повтори Апачи.

Мечката се изправи и погледна приятелите си. Индио се гордееше с него.

- Huta! - дружно възкликнаха всички. Мечката седна.

Индио го погледна. Беше млад, беше горделив и беше мъдър. Индио отново се обърна към Старейшината:

- Звездните същества научили ли са се да владеят огъня си? - чудеше се той - Винаги ли го контролират?

ТОВА Е ТАКА. ЗАТОВА ТЪРСЯТ ОГЪНЯТ НА ЧОВЕКА. ОГЪН БЕЗ ПЪТ МОЖЕ ДА ОТИДЕ ВЪВ ВСЯКА ПОСОКА.

- Те търсят неконтролиран огън? - повтори Полунощ - Защо биха искали това? Може да бъде опасно. Мечката също недоумяваше. Погледна към Индио с надеждата, че той може да има отговор. Индио също

гледаше към него и останалите. Той поклати глава в знак на "не", нямаше никаква идея. Дръзващ все още ръчкаше огъня.

- Непредвидимост... - каза той простичко, без да поглежда към никого. Линдо отиде до него.

- Какво каза, Братко? - попита той и коленичи до него. Взе една пръчка и започна да си играе с огъня.

- Те търсят непредсказуемост... - обясни Дръзващ - Това е нещо, което същества, родени и отгледани в "система", нямат. Свят, в който всичко е планирано, в който всичко е продукт на внимателно прецизиране, не позволява никаква промяна. Няма такова нещо като непредсказуемост, всичко е известно. Това би било скучно, нали?

- Madre... - каза Линдо - Точно така! Системата трябва да е изградена от същества, които винаги следват правила. Така оцелява една система, като предвижда какво биха сторили съществата ѝ - всякога и във всичко.

- И така се появява правило след правило.Н- допълни Полунощ - Една система трябва да има правила, колкото повече, толкова по-добре! Това на някой звучи ли му познато!? Виждате ли как отново съм прав!?

- Hai! - бързо се съгласи Апачи. Дръзващ поклати глава.

- Не... - отвърна на Полунощ - Ако нарушаването на правилата е нещо погрешно, тогава защо искат огън ни?" Защо биха искали да нарушават правила?

Полунощ прекъсна мисълта си.

- Точно така, Полунощ... - каза Линдо - Ако ние сме непредсказуемите, нежеланите, защо искат огъня ни? Полунощ нямаше отговор.

Индио гледаше Дръзващ. Той имаше отговор, бе убеден в това. Вече се бе сетил.

- Защо мислиш, че ни искат, Братко? - попита го Индио. Дръзващ погледна Индио през рамо, после пак се обърна към огъня.

- Дръзващ...? - повтори Индио. Линдо също го сбута с лакът.

Дръзващ хвърли пръчката си в огъня и се обърна с лице към всички.

- Защото имаме емоции, които те нямат! - отговори почти ядосано - Ние притежаваме най-непредсказуемата емоция, която вселената някога е виждала! Любовта! По дяволите! Любовта!

Петимата бяха стъписани.

- Майко мила! - каза Апачи - Вярно е! Любовта е най-непредсказуемата емоция, която притежаваме!

- На мен ли го казваш! - каза Линдо - Пффф! Полунощ отново притвори очи.

- Да не искаш да кажеш... - каза той, сякаш поставяйки капан - ...че те не могат да обичат!? Дръзващ го погледна.

- Това е, нали?! - предизвика го Полунощ - Звездните същества не могат да обичат!

- Те ни търсят... защото не могат да обичат? - повтори Мечката - Индио... братко... така ли е?

Индио обмисляше казаното от Дръзващ.

- Не знам, малки братко... - отвърна той - Но звучи смислено. Това явно е преживяване, което не владеят. Би било нещо като качване на въртележка. Линдо продължаваше да кима с глава. -Да... - каза той - Точно това е! Да... точно като въртележка!

- И те искат това!? - чудеше се Мечката, гледайки Линдо. -Звучи странно... - трябваше да признае Индио.

Апачи погледна Дръзващ. Той все още бе ядосан.

- Кажи ни, Братко... - попита го индианчето - Защо това така те ядосва? Дръзващ го изгледа.

- Вие просто не разбирате, нали? - намръщи се на всички. Всички запазиха тишина.

- Затова крадат жените ни! - почти извика на петимата - Опитват се да развдят "любов" в тяхната система! Мислят, че е в кръвта ни! Непредсказуемостта е като пътешествие! Тя е нова за тях! Те са

толкова отегчени от живота си, искат вълнение, всичко, което би било промяна! Индио се изуми от думите на Дръзващ.

- Нашите животи са непредсказуеми и могат да бъдат променени!
- продължи с разясненията си той - Техните животи са част от ужасната Божия система и не могат да се променят! Всеки ден от живота им е планиран и предсказуем! Браковете им са резултат от внимателно планиране, не любов! Животите им са изградени върху формулата, постигаща успех за системата, те не захващат работата, която желаят, а поемат работата, която трябва!

- Гадост! - каза Мечката.

Дръзващ се усмихна на простичкия му коментар.

- Те се опитват отново да развълнат непредсказуемост в... - започна да казва Дръзващ.

- По дяволите! - прекъсна го Линдо - Крадат жените ни... за да ги развълнат! - почти изкрещя той - Това се опитваш да кажеш! Гущерите крадат жените ни, за да може някаква си звездна раса, която и да контролира гущерите, да отгледа "любовта" обратно в живота си! Така ли е Братко?! Това ли се опитваш да кажеш?! Дръзващ го погледна без да отвърне нищо.

- Мамка му! - закрещя Линдо - По дяволите! По дяволите! Pinche гущери! Проклети да са те и звездните им Господари!

Апачи се изправи. Юмруците му бяха стиснати. Възможно ли бе това да е истината? Полунощ се обърна и се загледа в Дръзващ. Не искаше да повярва. Мечката отиде при брат си.

- Индио... - почти го обвини той - Това вярно ли е? Така ли е? Индио прегърна с ръка малкия си брат.

- Не знам... - нежно отвърна той - Ако Дръзващ е прав, това е още по-голяма причина да продължим войната си с гущерите. Не бива да спираме.

- Pinche! Pinche! Pinche! - Линдо не можеше да се спре.

Апачи започна да ритя купчината дърва.

Полунощ ядосано отиде до Дръзващ. Дръпна го за ръкава, за да се изправи.

- Ставай! - нареди му той.

Дръзващ се изправи бързо и вдигна ръцете си в бойна готовност. Преди Индио или който и да е да може да реагира, двамата опряха гърди в гърди, почти нос до нос.

- Знаел си! - предизвика го Полунощ - Знаел си истината и не каза нищо! За кой по дяволите се мислиш! Полунощ вдигна юмруците си. Дръзващ хвана двете му китки преди да може да замахне. За миг срещнаха

погледите си. Апачи се затича към тях. Беше убеден, че Полунощ не знае какво върши.

- Знаел си! - продължи Полунощ - Знаел си, ти мръсен...! Дръзващ продължаваше да го гледа.

Апачи ги стигна и хвана Полунощ.

- Копеле такова! - крещеше му Полунощ.

- Полунощ! - извика Апачи - Престани! Разяреният индианец се изправи. Дръзващ го пусна и го хвана за главата.

- Видях ги... - тихо каза той.

- Видял си кого?! - все още бе ядосан Полунощ, опитвайки се да се отскубне от ръката на Апачи.

- Полунощ! - индианчето се опитваше да го усмири.

Дръзващ го погледна в очите.

- Видях жените онази вечер...

- Какви жени си видял...? - приближи се Линдо. Индио и Мечката се присъединиха.

- Видях жените, които бяха взели... - обясни им той - Видях ги в подземното им място. Те бяха там... В очите му се събраха сълзи.

- Отвличат жени... - почти проплака - Взимат ги и ги използват. И после, ако вече не са им потребни, ги оставят... оставят ги... - не можеше да завърши изречението си. Обърна се.

Полунощ бе виждал Дръзващ в такова състояние само веднъж, същата вечер, когато изчезна и се върна целия в кръв.

- По дяволите... - каза той плахо - Съжалявам, Братко.

Линдо и Апачи се спогледаха. Знаеха онова, което Дръзващ не можеше да довърши.

- Оставят ги да умрат... - каза Индио. Малката Мечка седна. И той

знаеше това. Дръзващ така и не се обърна към тях.

Всички знаеха. Беше видял жените, които бяха отвели в подземните пещери. На Индио му се гадеше от мисълта. Те взимат жените и слагат в тях ембриони на непознати същества. Понякога жените се връщат обратно в резервата нямайки представа, че носят плод в себе си. Не след дълго гущеровите демони се връщат и ги крадат отново. Но този път взимат ембриона. Ако е все още здрава и може да бъде използвана втори път, я пращат обратно, докато не им потрябва отново.

Гущерите не питат, те просто правят това, което искат. Те насилват всяко човешко същество, което посетят. Толкова е просто за тях..., помисли си Индио. И докато това се случва, ще се борим против тяхс всички сили.

- Нека си починем... - предложи Индио.

- Не! Не желая да чакам! - възпротиви се Апачи.

- Нека прекараме още един ден в размишления над това, което ни каза Старейшината... - опита се да го убеди Индио - Прекалено много се събра! Утрото е по-мъдро от вечерта, нека поспим.

- Индио! - настояваше Апачи - Никой от нас не може да заспи сега! След това, което Дръзващ ни каза, никой от нас не ще заспи някога!

- А може да каже и още, което да ни обезпокои... - непоклатимо контрира Индио.

- Тогава няма да сме по-зле, отколкото сега! - бе отговора на Апачи. Индио се вгледа в умоляващите го очи.

- Добре... Ако това е, което всеки, абсолютно всеки иска, тогава нека така да бъде. Останалите кимнаха одобрително. Индио се обърна към Старейшината. Него го нямаше.

- Добре. Нека просто задържим в ума си мисълта, че искаме да поговорим със Старейшината на залез-слънце... -предложи Индио - Той ще види това, където и да е и ще бъде тук. В това можем да бъдем сигурни. -Благодаря ти, Братко... - каза Апачи.

- Така желаем всички... - отговори Индио и стана от кръга им - А през това време, нека се подготвим за дълга нощ. Имаме нужда от

някои провизии от града и ни трябват още подпалки... Кой е готвачът тази вечер?

- Аз... - каза Полунощ - Но за вечеря ми се яде малко "pisa"!

Обърна се към Дръзващ.

- Какво ще кажеш, Братко? Можеш ли да ни донесеш една голяма, дебела, угоена и гърмяща?

- А така! - каза Линдо - Може ли да дойда с теб, Братко? Дръзващ се изправи и се усмихна.

- Дадено.

Обърна се към Линдо:

- Vamonos!

Индио видя Апачи и Полунощ да приближават лагера. Стори му се, че ходят и разговарят някак разпалено. Помаха им и изведнъж Апачи започна да развява нещо - приличаше на вестник - и започна да крещи:

- Още един е бил забелязан! - извика той. Той и Полунощ се затичаха към Индио.

- Още един диск! - каза индианчето задъхано.

- О, не! - изправи се и каза Мечката - Мислите ли, че Старейшината е отишъл да го види? Мислите ли, че си е отишъл?

Индио грабна вестника и прехвърли страниците.

- Не пише да е кацал... - каза той - Споменава се само, че нещо е било забелязано. Никой не е сигурен какво е... просто ярка светлина.

- Близо ли е било? - попита Мечката.

- Въобще не пише къде е било... - отвърна Апачи - ...само, че е било наблизо.

- Видели са какво? - дочуха се гласове.

Бяха Дръзващ и Линдо. Линдо я носеше - голяма, близо метър и нещо, дълга, гърмяща змия.

- Видели са какво? - повтори той.

- Бил е забелязан кораб... - каза му Апачи - Но не знаем дали се е разбил. Никой в селото не каза нищо за раздвижване на войници.

- По дяволите! - прокле Линдо - Мислите ли, че Старейшината е

отишъл да го види? Мислите ли, че дискът е дошъл за него?

- Това се питахме всички... - каза Полунощ. Мечката беше притеснен. Погледна Индио.

- Не знам братко... - отговори той на погледа му. Мечката погледна и Дръзващ. Той клатеше глава.

- Не... - отвърна Дръзващ и се приближи към огъня - Не си е отишъл. Обърна се и взе змията от Линдо.

- Я почакай! - каза Полунощ, искайки обяснение. Дръзващ извади ножа си.

- Вечерята ще е готова за готвене веднага щом си поговоря с малкия ни приятел тук... - каза той, държейки змията, изследвайки я като майстор готвач, приготвящ невероятно ястие.

Полунощ се приближи до него и сложи ръка на рамото му.

- Почакай, Дръзващ! Моля те...

- Какво?! - обърна се той. Полунощ го погледна с умоляващи очи.

- Моля те, кажи ми... кажи ни... Защо си толкова сигурен, че не си е тръгнал?

- Защото... започна Дръзващ, обръщайки гръб на змията - Ако си бе отишъл... - вдигна ножа си за първи удар - ...сях да разбера.

LOSHIJOS

Старейшината го нямаше вече близо две години.

Шестимата бяха решили да не казват на никого за него. Когато се върнеше, можеше да разкаже на когото поиска, такава беше позицията му.

Шестимата приеха осем младежи като свои. Щяха да ги научат на "Пътищата на Воина" така, както те ги знаеха... и щяха да ги научат на тайните, вече споделени от Старейшината.

Малката Мечка откри едно малко момче, което много приличаше на него като личност и отношение към животните.

Линдо си избра едно малко момче танцьор, докато Апачи си хареса едно малко момиче, което яздеше коне като вятъра.

Полунощ избра две малки момчета, които странно напомняха на приятеля му Индио. Индио откри едно малко момиченце и едно момченце, които бяха загубили родителите си. Дръзващ изчезна за известно време, но се върна с избраното от него дете, едно малко момче с черна коса и черни очи.

Изолирайки ги от останалия свят, шестимата се погрижиха те да се учат от традиционните добродетели на Воина и историята на народите им. Но също така, те слушаха и се учеха от легендата за "Звездния Старейшина".

Те знаеха, че някой ден, той ще се върне.

И когато го стореше, младежите щяха да го очакват.

Документите Тера

Скритата история на планетата Земя

Не сме сами. Астрономите грешат. Учените грешат.

Те са тук, но ние не можем да ги видим, защото те се крият.

Крият се... точно пред очите ни.

Ние сме техните слуги, ние сме техните роби, ние сме тяхна собственост... ние им принадлежим.

Робърт Морнинг Скай

Свален е неидентифициран летящ обект! - 3 юли, 1947 г. - Розуел, Нью Мексико

Един светъл, с формата на диск обект, е бил докладван, че е видян как днес шари над небето в Розуел. Няколко слушатели докладваха, че са видели неидентифицирания обект да лети в северозападна посока, преди да изчезне над хоризонта. Полковник Уилям Бланчард, офицер за свръзка от Армията на Военновъздушните Сили, е потвърдил за откритието на неразпознаваеми отломки на мястото на разрушението, северозападно от Розуел.

Актуализиране на информацията за "НЛО" - 4 юли, 1947 г. - Розуел, Нью Мексико

Армията на Военновъздушните сили е издала едно коригирано прессъобщение от вчерашния мистериозно свален въздушен кораб. Прибързано преглеждане на останките на мястото на разрушението е довело до един доклад, който е бил погрешен. Възстановените останки всъщност са били на един високо летящ метеорологичен балон, с една прикрепена мишена под формата на радар от станиол. Нямамо никакъв мистериозен въздушен кораб.

И така започнало едно от най-скандалните събития в историята на Човечеството, разбиването на една летяща чиния". Някои казват, че това е било началото на контакта на Човека с енигматичния "диск" и според някои - със съществата вътре в диска. Имало ли е

същества в диска от Розуел? Били ли са тайно отвлечени, за да могат да бъдат изучавани и разпитвани? Авторът моли читателя да посети пустинно-планинската област на Четирите Ъгъла с него, само месец след "Инцидента Розуел".

На 13 август, по-късно същата година, още един диск се разбил през нощта. Шестима млади индианци, които лагерували, видели катастрофата. Дирейки мястото, шестимата успели да го намерят преди войниците да пристигнат.

Измежду огънатия метал и овъглените пустинни храсти, те щели да направят едно потресаващо разкритие. Имало оцелял! Едно същество в безсъзнание... но живо! Вместо да го изоставят на войниците, младежите избрали да вземат Съществото с тях. Изолирайки го в лагера им в пустинята, шестимата прекарвали следващите няколко месеца, грижейки се за посетителя докато не си възвърне здравето.

Тъй като то изглеждало хуманоидно, по-малко и слабо от младежите, те се опитали да използват човешки подход при лечението на малкото същество. Супа и плодове, такива които били давани на децата, когато боледували, били предлаганите храни. Проработили. След време, след много опити и грешки, бил установен един редовен режим и Съществото било върнато до здраво състояние.

След време Звездното Същество започнало да има доверие на шестимата. Използвайки малък кристал, за да създаде образи, Посетителят започнал да комуникира с младежите. Наричайки го Звездния Старейшина, младежите седели до колената на техния Приятел, разглеждайки с голямо внимание всичките кристални образи, създавайки парченце по парченце невероятната история на нашата Слънчева Система и на самото човечество.

Посланието на Звездният Старейшина било просто: съществата от Звездите са били тук още когато Земята е била гола скала. Те са били тук, когато човечеството е било създадено и са били тук по време на неговата еволюция. В някои случаи тяхната намеса е била добронамерена, в други не. Хората са били водени... били са и

подвеждани. Съществата от Звездите са били нашите Богове... и нашите Дяволи.

Те винаги са били тук и все още са тук сега.

Когато беше настоятелно подтикнат да даде обяснение за присъствието си на Земята, Звездният Старейшина смая шестимата. Имало война горе в небесата и корабът му е бил свален от вражеските сили!

Наричат ме "Морнинг Скай"... Робърт Морнинг Скай.

Дядо ми беше един от шестимата млади индианци спасили съществото. Когато бях млад, дядо ми разказа историята за неговия Звезден посетител. Той и приятелите му го нарекли "Звездният Старейшина", име дадено от уважение. Но докато времето минавало, името му било разкрито на младежите. Наричали го... Бек'Ти[23].

Това е неговата история... и моята.

В края на 60-те години бях записан в програмата на един университет, изучаваща религиите. Към края на учението ми предадох една студия, която накратко описваше историята на човечеството и Земята, както е била разказана от Бек'Ти. Озаглавих студията "ТЕРА - Една Скрита История на Планетата Земя". Сигурен бях, че съм представил един добре документиран изследователски труд.

Студията ми веднага бе наречена "скандален труд", ако не и богохулствено изопачаване на историческите хроники и не от калибъра на един сериозен студент по религия. Документите ТЕРА, историята на Бек'Ти, почти доведе до отстраняването ми от университета.

Разочарован, отидох при една НЛО организация и при някои уфолози, сравнително уверен, че те ще бъдат изключително заинтересовани от разказа ми. За моя изненада, бях отхвърлен директно. Бях посъветван от един изследовател уфолог, че НЛОочевидно са феномени, свързани с технологии и НЕ са свързани с митични същества, идващи от примитивни народи. (Любопитно е, че сега той е добре уважаван автор уфолог и наскоро

написа книга относно връзката между извънземните и индианците.)

Избягвах да разказвам тази история в продължение на тридесет години. Първоначалната реакция към усилията ми бе обезкуражаваща. Но наскоро бях убеден да опитам отново.

Историята на човечеството и Земята, представена от Бек'Ти е и вълнуваща, и плашеща. Сътворението на човечеството и мястото му в галактиката е изяснено, но в процеса, благородството и гордостта му ще бъдат наранени. Разкрива се, че отвлеченията и посещаващите Сиви са имали ключови роли в историята на човечеството, но те са обяснени срещу рамката на целите на Звездните Същества за човечеството.

Източниците на религиите на човечеството и произходът на легендарните фигури като Зевс, Минотавъра, Озирис и Изиди, и още много "митологични" същества са разяснени и също поставени в рамката на Историята на планетата Земя.

Също така, предстоящите събития могат да бъдат предсказани. Не чрез каквито и да било пси-способности или контактърство, а чрез модели на едно продължаващо усилие да се направлява планетата Земя.

Човечеството ще бъде заобиколено от образи на астероиди и падащи огнени комети. Хора, които са очернят ще бъдат виждани навсякъде, както и ангелски фигури. Динозаврите ще станат героите на децата и насилието ще е основата на играта им. Ще се появят нови болести, предаващи се по въздуха, неподатливи на съществуващите лекарства. NASA ще бъде отслабена и направена безсилна, ако не и унищожена.

Една галактическа война за завоевание вилнее над главите ни...
Земята... и човечеството... са наградата.

Това е моят разказ...

Това е разказът на дядо ми...

...и...

Това е разказът на Бек'Ти...

Произход

Експлозията разтърсила Небитието на Празнотата.

Първична "същност" била изхвърляна насилствено навън. Подобно на един прастар океан, вълна след вълна се разбивала навън в черната яма на Празнотата. Небитието съзряло Хаоса, Хаосът се излял в Небитието.

Когато прастарите води шурнали навън, реки от черна "същност" се завъртели заедно, образуващи огромни водовъртежи. Когато водовъртежите се завъртели навътре, "същността" се кондензирала в облаци от газ. Супернагрети искри от силите на свиване в ядрото на водовъртежа, подпалили бързо изпаряващите се облаци. Експлозия след експлозия образували огромни метеори, супернови от блестящи червени и звезди-джуджета от пламтящо синьо. Подобно на острови във водите на "същността", се образували звездите от водовъртежите във въртящите се галактики. Отново и отново се повтарял процесът в Празнотата... още веднъж и още веднъж се раждала нова Галактика.

След време една от тези галактики щяла да бъде позната като "ЕРИДАНУС". Това е историята на една малка част от ЕРИДАНУС... и на един малък свят, познат ни като ЗЕМЯТА.

ЕРИДАНУС

Във въртящите се прастари "води" на ЕРИДАНУС, много от звездите родили техни собствени светове, От газовете и пепелта, изхвърлени от слънцата, планетите се кондензирали и охладили. Стихийни газове се обединили, за да образуват влага, дъждът паднал, за да образува океани. Гръмотевични бури вилнеели, океаните се блъскали и обръщали, разбиващи се върху бреговете на земната повърхност. По средата на светкавиците и яростта, припламнала една единствена искра, която създала за микросекунда една клетка живот.

Едноклетъчните форми на живот се обединили, за да създадат многоклетъчни създания, многоклетъчните създания се превърнали в сложни същества с милиарди клетки... риби, насекоми, птици, гущери, растения и животни. Появили се точно толкова много създания, колкото били звездите в галактиката.

И след време се развили "Хуманоиди". Хуманоиди-риби, хуманоиди-птици, хуманоиди-влечуги, хуманоиди- бозайници и хуманоиди от всякакъв вид станали постоянно последствие на еволюцията.

Когато прастарият ЕРИДАНУС-ЧОВЕК се развил, пещерите му били заменени от колиби, сбирките от колиби били заменени от селища, селищата били заменени от градове. Хващането в капан и ловуването на животни било заменено с търговия на кожи, търговията на кожи била заменена с пазари. Събирането било заменено с градинарство, градинарството отстъпило на земеделието. Нуждите на ЕРИДАНУС-ЧОВЕКА се превърнали в желаня... желанята се превърнали в алчност. Състрадателните хора станали водачи, водачите станали завоеватели и даден "примитивен" свят станал "цивилизован". Разликите в мненията се превърнали в спорове, споровете се превърнали във войни. Любопитството и необходимостта родили технологията. Ранният ЕРИДАНУС-ЧОВЕК бил завладял света си.

И после ЕРИДАНУС-ЧОВЕКЪТ погледнал нагоре, към небесата. И видял неговата луна. Създал кораби, които да го закарат във висините и завоеванието му на луната започнало. Докато стоял на луната и преглеждал лунните градове, той погледнал нагоре и видял звездите над него. Търсейки повече, той отново се придвижил нагоре във висините. Този път съседни светове били открити. ЕРИДАНУС-ЧОВЕКЪТ завладял заобикалящата го среда на новия свят и цикълът започнал отначало.

Така станало, че ЕРИДАНУС-ЧОВЕКЪТ срещнал роднините си в галактиката. ЕРИДАНУС-ЧОВЕКЪТ-ПТИЦА срещнал ЕРИДАНУС-ЧОВЕКА-БОЗАЙНИК, ЕРИДАНУС-ЧОВЕКЪТ-ВЛЕЧУГО срещнал ЕРИДАНУС-ЧОВЕКА-НАСЕКОМО и един ЕРИДАНУС-ЧОВЕК-ВЛЕЧУГО поздравил всички. Многото развили се същества от световите на ЕРИДАНУС се събирали и си говорели. Те търгували, танцували, споделяли си и се обединявали. След време те се учили един от друг и живели заедно.

И... те започнали Война помежду си.

Примитивният ЕРИДАНУС-ЧОВЕК се бил превърнал в един "цивилизован" ЕРИДАНУС-ЧОВЕК, примитивната война била заменена от Науката за Войната. Смъртта, в целия си ужас, се превърнала в инструмент на Напредъка. Галактически кралства в ЕРИДАНУС се издигали и пропадали, цивилизации процъфтявали и загивали. Една продължителна поредица от войни погълнала цялата галактика. Нито една Империя не изтраяла дълго. Нито една, с изключение на една...

Ериданус

ИМПЕРИЯТА "SSS"

В Галактиката ЕРИДАНУС посока на нещата станали войната, насилието и бурността. Надигайки се над други раси, като Върховните Майстори на Войната, Съществата "SSS" (наричани така заради съскащия звук който издавали докато говорели) устояли на война и хаос, за да завладеят и запазят една порядъчно голяма част от Деветия Сектор на Галактиката. Макар че първоначално били управлявани от прочути Крале, Империята достигнала апогея си под управлението на "SSS" Кралиците. Известни като "SSS-T", Кралиците и техниките им на управление се превърнали в самото въплъщение на Кралската власт. Самото име на даден трон - "AST", щяло да предизвиква смразяващо кръвта подчинение към убийствеността на влечугоподобните Кралици.

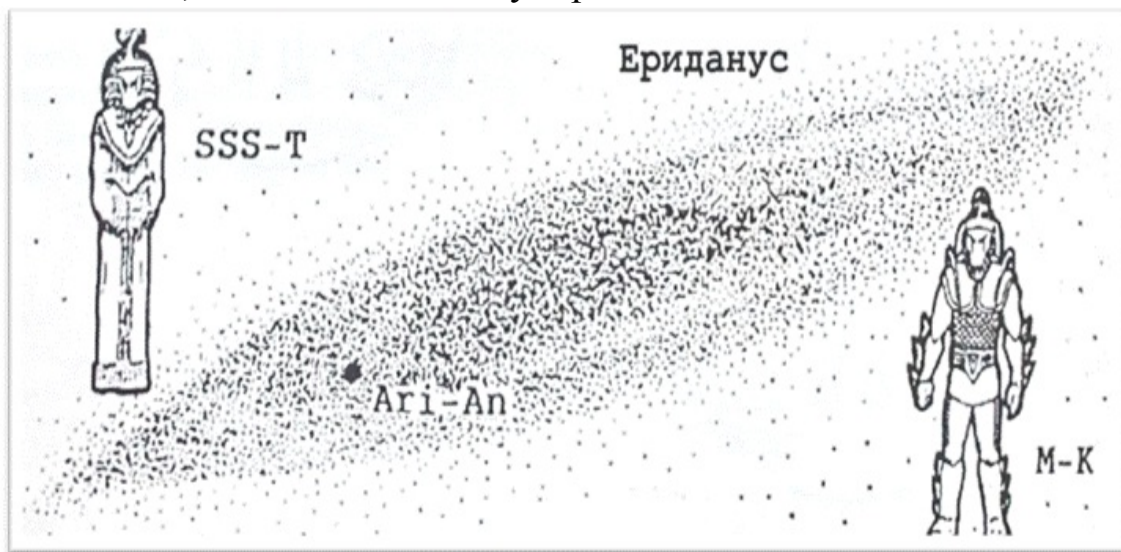
В една галактика на война и хаос, SSS съществата нямали равностойни противници или конкуренция, Безмилостни, командващи и ефективни в жестокостта си, SSS-T Кралиците били брилянтни политици и военни стратегии, използващи събитията като тяхно предимство и манипулиращи войни за тяхно преимущество и изгода.

Една могъща военна сила, нямаща равна на себе си, на която никой не можел да се опре, предоставяла на Кралското семейство силата да завладява и царува над своите врагове. Съставена от високи, внушителни фигури, SSS Воините били хладнокръвни бойци с предизвикващи страх лица, наподобяващи на дракони. Макар еволюцията отдавна да била премахнала техните наподобяващи люспи кожи, тънките пластове от броня по тялото създавали впечатлението за жестоки същества, наподобяващи динозаври. Само една дълга изпъкнала костна ивица, издигаща се от челото и връщаща се назад и над главата оставала, за да загатне за тяхното влечугоподобно родословие. Известни като "M-K" или "M-G", само външният вид на SSS воините бил достатъчен, за да всее страх в сърцата на противниците им.

Безброй войни, в течение на милиарди години, били научили SSS Кралиците на един жизнено важен урок - даден враг или бунтовнически субект не е полезен по никакъв начин, ако бъде екзекутиран. Но ако мозъкът бил повторно програмиран, съпротивата се елиминирала и се добавяло едно способно тяло към работната сила. Контролът над съзнанието бил избраната Наука на SSS-T.

Споменавани от другите раси като "ARI" или "Господарите", след време те щели да бъдат познати като "ARI от "AN" (Небе) или като "ARI-AN". Днес те са известни като ОРИОН.

Но въпреки че били станали образец за власт и мощ, символ на брутално управляване и безмилостна агресия, съдбата щяла да изиграе един любопитен номер на ARI-AN. В търсенето на галактическа мощ, SSS-T Воините били плякосали дворцовите съкровищници на измъчваните от тях светове. Културните богатства на завладените светове били поставени на показ в музеите на ARI-AN, по този начин правейки Империята центърът на културата и мъдростта в Деветия Сектор. ARI-AN се превърнал в света-образец за Поезия, Музика, Изкуство и Танци. Това била една стъпка, макар и неосъзната, за еволюцията на умереността в SSS-T психиката.

М-К / М-Г

Следващите са древноегипетски думи с "М-К / М-Г" произход:

M'K - име на крокодил === MAG или M'G - крокодил
Мек - защитник, протекция === Mikh - битка, бия се

В Древен Египет наставката ..U" подсказва за ..един от" (Така M-K-U = "от M-K" и M-G-U = от "M-G")

M'Ka - смел, дързък === M'Khai - удрям, бия се
M'Khaiu - борци, врагове === M'Khai - животно
M'Ki - защитавам, защитник === M'Kiu - защитници
Mek - защитник === Mega - крокодил
M'Ga – крокодил === M'Ga - командир, началник
M'Ga - командвам, инструктирам === Mgi – храброст
Mekhi - бия, удрям, боря се

Следващите са различни думи с "М-К / М-G" произход:

Magha - могъщ, велик (хинду)
Мак - велик, превъзхождащ (шумерски)
Mactus - прославен (латински)
Mactabalis - смъртоносен (латински)
Macto - убивам, поразявам, наказвам, огорчавам (латински)
Magister - майстор, началник (латински)
Magnus - велик, голям, мощен, силен (латински) Magus - магьосник (латински)

Следващите са английски думи с "М-К / М-G" произход:

Make (to force) - насилвам === Amok - хаос, криза
Major - огромен, по-голям === Mega - огромен, гигантски
Majesty, Majestic - кралски, величествен
Magic - илюзия (репрограмиране на мозъка)
Image - илюзия (репрограмиране на мозъка)
Imagine - създаване на илюзия (репрограмиране на мозъка)
MJ-12 (Majestic 12) - група, разследваща НЛО (репрограмиране на мозъка)

Следващите са различни думи с "ARI-AN" и "SSS" произход:

Aryan - супер расата на Адолф Хитлер (ARI-AN)

SS - елитните военни служители на Адолф Хитлер (SSS)

Ari - майстор, пазител (египетски)

Ariz - ужасен (юдейски)

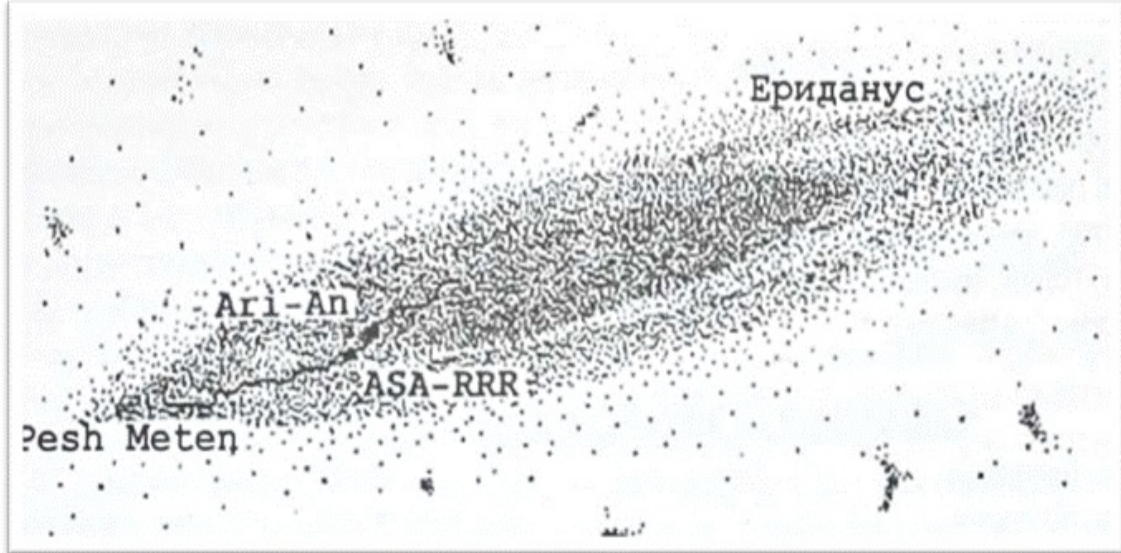
Ares - бог на войната (латински)

ИМПЕРИЯТА "ASA-RRR"

Макар че царуването на SSS-T Кралиците в Деветия Сектор било рядко заплашвано, движенията и разрастването на още една раса, наречена "RRR", предизвиквали голямо безпокойство у ARI-AN. Еволюирали от свирепи бозайнически хищници, "RRR" все още били в ранните етапи на развитие, жаждата им за разрастване била необременена от размекването, което продължителните войни и времето причинявали.

За RRR расата, войната била целостта на съществуването, всичко друго било безсмислено. Самият живот означавал подчинение и цялостно обвързване към RRR Кралете; всичко друго по-малко от това значело смърт. Толкова бързо те построили Империята си, толкова безмилостни били техниките им, че RRR щели да бъдат известни като "ASA" или Върховни Господари. В Деветия Сектор, световите на RRR щели да бъдат известни като "ASA-RRR".

Водени от страховитите "IKU" Воини, една варварска армия с флота от смъртоносни Звездни кораби с непреодолима огнена мощ, Кралете на ASA-RRR причинявали опустошения върху световите, заобикалящи Деветият Коридор. Елитните "IKU" Сили се спускали върху неподозиращите ги мишени с безмилостна и непреклонна атака, разчистваща небесата от всякаква потенциална съпротива и изцяло покосявали наземните крепости. Само след няколко мига, Сухопътните Сили от Воини - "ВЕН" влизали навътре, за да унищожат всички или тези, които били останали от военните сили на противника. Прославени с практиката си да поглъщат плътта на враговете си, IKU и ВЕН станали известни като "D-K" или "T-K", Зъбите на RRR.

Агресивни и ненаситни, безжалостни в експанзията си, RRR Кралете-Завоеватели започнали бавното, методично превземане на "PESH-METEN" (Деветия Коридор), един жизнено важен Звезден път. Завземането на Коридора щяло да даде на ASA-RRR Кралете контрол върху пътуването към и извън ARI-AN Империята и тази възможност била нещо, което SSS-T Кралиците не могли да допуснат.

ДАК или ТАК

Следващите са древноегипетски думи с "D/T-K" произход:

Taka – унищожавам === Та Ака - унищожавам

Ta Aq – унищожавам === Tegteg - атакувам, унищожавам

Tekhes - убивам, погубвам === Teq - срязвам, убивам

Tekas - пробивам, прерязвам === Teqes - режа, намушквам

Teges – касапница === Tekennu - човешка жертва

Teknu - човешка жертва === Tekhi-t - кръвопролитие

Tekh - бия, свалям от власт === Tekhar - ужасен, страховит

Teqen - управлявам, ръководя === Teqer - да бъдеш силен, могъщ

Tekh - регулиране на правосъдието === Tekhan - защитавам

Teknu – сабълори === Tekku - мародер, нашественик

Тек – нахлувам === Tekk - атакувам, нахлувам

Tektek - нахлувам, атакувам === Tegga - бягам (използване на стъпалото)

Teg, Tegteg, Tegtegi - вървя, марширувам,
нахлувам (използване на стъпалото)

Tegaa - "Виждащият" (този, който използва окото)

Следващите са древно санскритски думи с "D/T-K" произход:

Antaka – бог на смъртта === Kantaka - трън, зъб

Следващите са испански думи с "D/T-K" произход:

Decaer - изгнивам === Degollar - прерязвам гърлото

Decano - дякон === Dictador - диктатор

Decapitar - обезглавявам === Ducado – херцог

Degolladero - кланица

Следващите са латински думи с "D/T-K" произход:

Decollo - обезглавявам === Decoquo - унищожавам чрез топлина

Decimo - посичам войските === Decursus - атака, зареждане на
оръжие

Decurtatus - обезобразен === Decus - чест, слава

Deduco - отнемам === Degero - отвличам

Dicio - власт, авторитет === Dico - посвещавам на боговете

Ducto - вода, мамя === Ductor - водач, командир

Dux - водач, командир === Tego - защитавам

Tagax – крада === Techna - номер

Следващите са английски думи с "D/T-K" произход:

Dagger - кама === Dictator – диктатор === Dog - куче

Deacon - дякон === Dictum - официално изявление === Dogma -

догма

Decapitate - обезглавявам === Dock – подрязвам === Dark - тъмен

Decay - разлагане === Doctrine – доктрина === Duke - херцог

Attack - атака === Take – вземам === Tectonic - тектоничен

Tactics - тактика === Technician – техник === Tick - тиктакане,

функциониране

Tax - облагам с такси

Но ASA-RRR Кралете били страховита сила. Методите на Войната били това, което ги тласкало в еволюцията им. Всеки Крал изисквал много от военните си сили. Пилотите на Звездните кораби, IKU, притежавали светлинни лъчи, които можели да разтопят целите, да ги разцепят на части или да ги разложат. Елитните Сухопътни Сили ВЕН, използвали оръжия, които излъчвали звуци, които зашеметявали врага, разпадали твърди предмети или можели да се използват, за да пренесат даден предмет от едно място на друго.

Общо взето, за кратко време DAK силите се превърнали в армия с опустошителна мощ. Науката за Войната на ASA-RRR била една смъртоносна технология, наречена "AT". И от тази нова наука се родил върховният Боен кораб. Едно кълбо с размера на планета, с въоръжените сили на всички други Звездни кораби..., че и повече, Бойният кораб бил наречен "RR" или "AR". Един миниатюрен свят, способен на безпрецедентно дотогава унищожение в Деветия Сектор, AR-ът на DAK силите превърнал Империята в една сила, с

която другите трябвало да се съобразяват. Лъчите на слънцето, блестящи от повърхността на Смъртоносния кораб, направили AR-ът да блести като ярка звезда в небесата. Макар че бляскава звезда била често предзнаменование на великолепни неща, тази звезда носела смърт и унищожение.

Тъй като ASA-RRR Кралете продължавали да разрастват владенията си, SSS-T Кралиците направили един предпазлив мирен жест към завладяващите Крале, с надеждата дилемата да се разреши преди Войната да стане необходимост. Конфликтите с течение на милиарди години били научили SSS-T Кралиците на един безценен урок - войната носи смърт и на победителя, и на победения. Съществували други начини конфликтът да бъде спечелен. В някои случаи победата била извоювана чрез приемането на врага в собствените обятия. DAK щели да бъдат спечелени по един похитър и заобиколен начин.

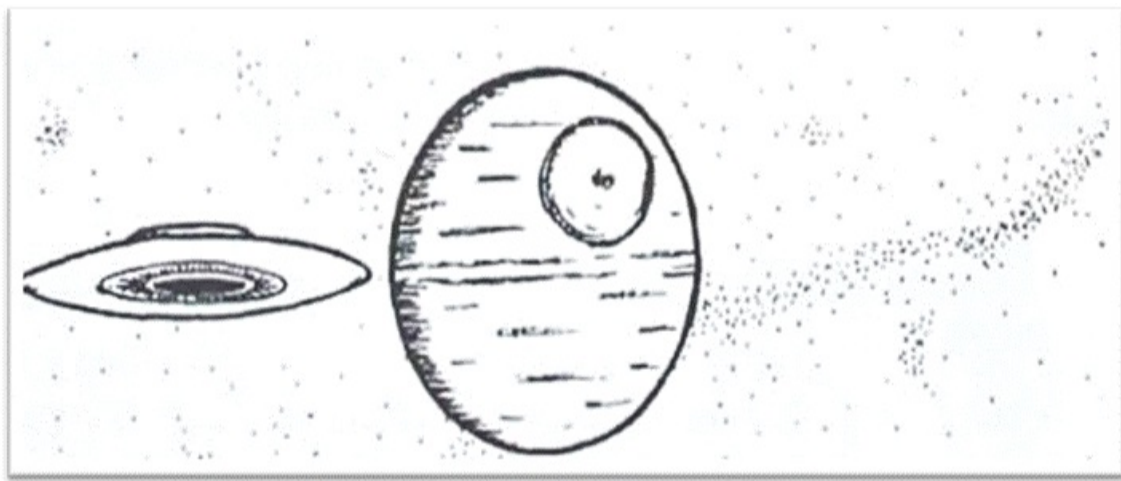
Кралиците от ARI-AN насрочили среща между Кралските особи. Ако Кралете от ASA-RRR положили клетва за вярност към Върховния Трон на SSS-T и се подчинявали да служат на Трона, тогава щял да им бъде даден контролът над външните звезди от Деветия Сектор. Осъзнавайки величината на властта в направеното им предложение, ASA-RRR Кралете бързо се съгласили на Съюза. DAK силите и могъщият AR Смъртоносен Планетоид се поставяли под службата на SSS-T Кралиците, а външната област на Деветия Сектор била направена част от ASA-RRR Империята. Изстреляни на едно място като суперсила от Съюза, Звездите на ASA-RRR станали известни като Империята "SSS-T.RRR.SSS-T", "Империя, родена от SSS-T, умираща за SSS-T" или известна като "SS-RR-SS" (Сириус).

Със Съюза на ARI-AN, който да ги подкрепи, ASA-RRR Кралете поставили началото на още едно, и то по-голямо усилие, да завладяват и присвояват нови системи и светове, които да присъединяват към Империята си. Подсилвайки властта си, налагайки високи такси и ембаргото на пътуващите през пътищата на Деветия Коридор, SS-RR-SS Империята скоро се била

превърнала в ...[\[24\]](#)

ARI-AN Кралиците наблюдавали с предпазливо око; моментът на предателство трябвало да бъде планиран внимателно.

И така в продължение на известно време, съществувал крехък мир между двата Трона. Всичко било добре, докато не настъпила ерата на Монарха, известен като Великия AN-AN, Кралят-Старейшина на ASA-RRR.

AR

Следващите са древноегипетски думи с "AR" произход:

"ER", "R" - звукът "P" е представен от Диск. === Ar - премахвам, транспортирам

Ar - зеница на окото, да виждаш (да използваш окото) === Aar - вид птица

Ar - смърт, разрушение === Agar - висок, екзалтиран

Ar, Er, Err, Ur, Urr – превъзхождащ === Aagaar - герой

Ag, Aar - издигам се, възнасям се === Har - потискам

Her, Huar - древен бог на небето === Her, Har - планина

Her - ужасявам, плаша === Her - метална делва

Her - уреждам, поставям в ред === Herher - унищожавам

Her Aga - "планината на Бог" === Herr - митологичен кораб

Rer - "черното прасе" === Rera - прасе, хипопотам

Rehren, Ruru – изгарям === Uahr - куче (DAK)

Rera - гривна (астероидният пояс, образувал се от сблъскването на AR и ТИАМАТ)

Uaa Herr - митологичен кораб

Следващите са шумерски думи с "AR" произход:

Ri - издигам се, политвам === Ru - камък, който лети

Следващите са латински думи с "AR" произход:

Ara - олтар, защита === Argus - пазител

Aro - пробивам си път през морето === Arma - война, войници

Aerius - от небето, възвишен === Auriga - колесничар

Arx - крепост, цитадела, височина, централа === Erepio - отскубвам

Ereado – унищожавам === Eruptio - атака

Ereptio - сграбчвам, вземам чрез сила === Error - измама

Eruo - сривам до земята, унищожавам === Ira - гняв, яд, ярост

Erus - майстор, собственик, господар === Orbis - кълбо, диск

Iris - вестителят на боговете === Orcus - бог на смъртта

Orbus - този, който лишава от родители или деца

Oro - убеждавам, убеждаващ

Следващите са английски думи с "AR" произход:

Aero - отнасящ се до небето

Auroa - "стелт"¹ програма

Horror - ужас

Arrest - арестувам, хващам

War - война

Warrior - воин

Следващите са древноегипетски думи с "AT" произход:

AAT - режа, разрязвам, намушквам At - смърт, унищожение

Следващите са древноегипетски думи с "AI" произход:

Ai - око, "зло" око

По време на ерата на великия Крал-Старейшина AN-AN, животът в ASA-RRR бил добър. Луксът и ползите, които подобавали на една Завоевателска раса, били на тяхно разположение да им се радват и наслаждават. Съюзът със SSS-T Империята бил направил Кралете на ASA-RRR по-могъщи от всякога и им дали възможността да се наслаждават на един по-богат стил на живот.

Но мощта на Трона направила също така живота на Краля и по-несигурен. Предателство, лъжи и измама заобикаляли Краля. Заговори за покушение, военни преврати и извънземни инвазии били всекидневните дела, с които се занимавал Кралят, Очаквало се от Принца да заговорничи за гибелта на баща си, далечни братя и незаконни деца предявявали претенции към Кралския Трон. Крал AN-AN наблюдавал небесата за въздушни атаки и гледал внимателно зад рамото си към роднините и членовете на кралския двор. Такъв бил животът на краля и членовете на кралския двор. Такъв бил животът на даден крал от ASA-RRR и такъв бил животът

на Краля-Старейшина AN-AN.

Поставен в Кралския Двор на Великия AN-AN, служещ като Виночерпец на Краля, бил брат му - Великият AL-SHAR. Помагащ в управлението на Империята, Великият AL-SHAR служил вярно под командването на брат си - Великия Крал-Старейшина.

Мирът властвал, Империята процъфтявала, докато не избухнала война в Централните Звезди. Поредица от огромни конфликти, известни като "Великите Галактически Войни", привлекли в обятията си и Империята ARI-AN, и Империята ASA-RRR. Великият Крал-Старейшина бил призван в Двореца на SSS-T, за да предостави услугите си като Командващ обединените M-K и D-K Воини.

Великият AL-SHAR, действащ от името на Крал AN-AN, останал назад в Двореца на ASA-RRR. Виждайки възможност да предаде брат си, Принц AL-SHAR решил да завземе контрола над Централните ASA-RRR Сили. Успешният преврат принудил Принца да предприеме по-нататъшни действия. Той незабавно изпратил елитна група убийци да издирят и отнемат живота на Краля-Старейшина. Историческите документи щели да разкажат за смъртта по време на битка на Великия AN-AN, Кралят-Герой, който дал живота си докато командвал армиите си. Но онези, които били в Двора на ASA-RRR знаели защо Кралят бил умрял и кой е отговорен за това.

Принц AL-SHAR - Виночерпецът на Краля, бил сега Крал AL-AL. Господарят Принц AN-SHAR - син на Краля-Герой AN-AN и очевиден наследник, бил заловен и поставен в изгнание от новия Крал на ASA-RRR, като претенцията му за трона била отнета завинаги.

За да осигури личната си безопасност, Великият Крал AL-AL направил внука на Великия AN-AN негов собствен Виночерпец. Лишеният от властта Принц AN-U бил и заложник, и слуга на неговия Крал и Чичо. Отмъщението трябвало да почака.

Засега щял да служи вярно... но щял да се учи. Някой ден Тронът на ASA-RRR щял да бъде негов, в това той се заклел!

ТИАМАТ

По това време щяло да се случи още едно значимо събитие, такова, което щяло да промени завинаги съдбата на Деветия Сектор. Нова звезда започвала на назрява, младите ѝ светове се охлаждали, за да образуват обитаеми планети. Крал AL-AL, разпознавайки един потенциал за недокоснати скъпоценни руди и възможността за един военен стратегически аванпост, незабавно изпратил един доверен и надежден управител, за да предяви претенции към новата слънчева система.

Господарят AL-AL-IM, Майстор на Науките по Произхода [\[25\]](#), имал пред себе си една внушителна задача - да колонизира и развие една примитивна планетарна система.

Младото слънце се било образувало първоначално само с два свята в орбита около себе си; една малка вътрешна планета (сега известна като Меркурий) и една по-голяма, името ѝ в последствие щяло да бъде "ТИАМАТ".

След време, още шест свята щели да се образуват. Една двойка вътрешни светове (Венера и Марс), два централни гиганта (Юпитер и Сатурн) и една двойка от планети- близнаци (Нептун и Уран).

Но ТИАМАТ бил тропическият свят, който щял да бъде първата планета, развита от Господаря AL-AL-IM по неговото назначение. Вече населен от заселници от различни галактически звездни системи, ТИАМАТ бил и рай, и един граничен свят, вещаещ опасност. Присъствието на ASA-RRR военни сили, просто "за всеки случай" и директна връзка към Краля AL-AL и Империята ARI-AN, било добре посрещнато от колонистите и семействата им.

Защита и необходимите провизии щели да бъдат достъпни. ТИАМАТ щял да се превърне в един квалифициран свят.

Господарят AL-AL-IM започнал незабавно да експлоатира новата слънчева система. Слънцето било наречено "Bad" - "където е Смъртта". В непосредствена близост на младото слънце, бил най-малкият свят, кръстен "MUM-MU" - "първороден пътешественик". Следващият свят щял да се превърне във военен аванпост. Макар че притежавал свръхгорещи температури на повърхността, вътрешните му пещери предлагали един удобен подслон за IKU и BEN силите. Този свят щял да стане известен като "DAK-A-MU" - "мястото във вътрешната част, на която се намират DAK".

Планетата с Червените Пясъци, следващата поред - била свят с въздух, вода, дървета и околна среда, подходяща да бъде заета от заселници. Едно добро място за колонизатори, тя също предоставила много необходима площ за една централна военна крепост. Това бил светът на "DAK-MU" - "мястото на DAK".

Отвъд червените пясъци щял да бъде ТИАМАТ, центърът на усилията за колонизиране на Господаря AL-AL-IM.

Най-големият от светове на тази система била една гигантска планета, притежаваща гравитационни, сили, които я правели неподходяща за обитаване, но отлична за производство на суперметали. При условия на супергравитация, металите могли да бъдат ковани в комбинации, невъзможни на други светове. Планетата била наречена "BAR-BAR-U" - "Светът на Металните Метали".

Вторият свят-титан бил най-опасният. Вътрешните сили били изключително нестабилни. Притежаващ един постоянен облак от прах и скали, обикалящи около бясно въртящия се център и с гравитационни сили, които придърпвали много кораби в едно непоправимо въртене, този гигант щял да бъде известен като "TAR-GALLU" - "Големия Разрушител". От всички планети, "Тази с Пръстените" щяла да се окаже най-опасна.

На разстояние след TAR-GALLU била една голяма студена планета — блато, с отровни газове в небесата ѝ. "SHANAMMA"

щяла да бъде трудно да се колонизира, но щяла да бъде идеална за експерименти, касаещи Произхода. Най-външният свят бил наречен "IR-U", почти близък по размер на SHANAMMA. IR-U бил един воднист свят, с мъглива покривка.

Макар че задачата била трудна, Господарят AL-AL-IM щял да успее. Изключително високите гравитационни сили на BAR-BAR-U опростявали производството на "тежки" метали, нестабилни в една среда с ниска гравитация. Военните аванпостове на DAK-A-MU и DAK-MU се оказали стабилни и силни. Експерименталните ферми и на SHANAMMA , и на I-RU показали потенциал. Селищата на луните на BAR-BAR-U и TAR-GALLU също процъфтявали.

Но ТИАМАТ бил върховната слава за усилията на Господаря AL-AL-IM. Чрез подкрепата от дома на Краля си AL-AL, Управляващият успял да превърне ТИАМАТ в един рай, далеч отвъд очакванията. Били построени съоръжения, които да добиват новооткрити руди. Центрове за Атмосферни Условия скоро стартирали проточената задача да преобразуват небесата в една по-стабилна околна среда. Като източник на ценни руди и една стратегическа точка на контрол на трафика в звездните пътеки на Деветия Коридор, новата система още повече засилила контрола, който Крал AL-AL държал върху външната част на Деветия Сектор.

Като негов последен проект, Господарят AL-AL-IM построил едно почти перфектно копие на Палата на ASA-RRR Кралете. Известен като "КГ, името му буквално означавало "по Подобие на". Новата слънчева система на BAD била покорена. Като признание за усилията на AL-AL-IM, системата била наречена "ARI-DU" - "Овладеяното Място". И Господарят му бил AL-AL-IM, EN-GI - "Господарят на Света по Подобие на ASA-RRR".

Под предварителното условие да прилага контрол върху звездните пътища на Деветия Сектор, вместо SSS-T Кралиците, AL-AL успял да контролира пътуващите, които навлизали в галактиката през Коридора. Отказвайки им да преминат през звездните пътища, Крал AL-AL можел да предотврати образуването на потенциални съюзи с ARI-AN. Преговорите с другите галактики подлежали на

прищевките на Крал AL-AL, една нетърпима ситуация за SSS-T Кралиците. Империята ASA-RRR можела да забави или отмени всички жизнено важни политически и икономически съюзи на SSS-T. Крал AL-AL бил превърнал ARI-DU в един островен аванпост с феноменална мощ.

И макар че Великият AL-AL още повече бил подсилил Трона на ASA-RRR, той също така бил отслабил позицията си в SSS-T Кралския двор на ARI-AN. Това, което Великият AL-AL не можел да предвиди, било, че собственото му бъдеще, собственото му оцеляване, било скрито в далечните светове, които AL-AL-IM бил разработил за него.

Дебнейки обратно в Кралския Палат бил AN-U, някогашният принц и силно раздразнения внук на Великия AN-AN, чакаш търпеливо за момент, в който да тръгне срещу Чичо си. Избирайки ден на Голямо Празненство за победите на DAK извоювани в битка, по времето когато AL-AL нямало да бъде в Двореца, Принцът действал. Кралските последователи на Великия AN-AN, все още ядосани от предателството на AL-AL, се присъединили към AN-U. Съкрушителна сила и изключителна скорост осигурили на Принца незабавен успех. Крал AL-AL, чувайки за войната в Двореца, избрал да не се бие с Принца.

Бягайки за живота си, Великият AL-AL се спуснал към неговия далечен Палат в Системата ARI-DU. Една вярна свита посрещнала детронирания Крал с ентусиазма на благодарни на него субекти. Било намерено убежище в островния аванпост, който AL-AL бил развил. Там той щял да бъде Крал, все още почитан и все още добре дошъл.

В ASA-RRR, бившият Принц AN-U отпразнувал дълго очакваното си отмъщение. Тронът бил негов, той бил Крал AN-U.

Но победата не била пълна. Верните Бойни сили на Великия AL-AL укрепили новата слънчева система. Усилията на AL-AL-IM и ресурсите, посветени от AL-AL за развитието и експлоатирането на новия аванпост, накрая щели да върнат една доста голяма награда на Великия AL-AL. Постоянство в производството на тежки Метали

на BAR-BAR-U и продължителното откриване и експлоатиране на ценни руди, особено едно изобилие на злато, направили новата слънчева система крайно необходима.

Силата на захвата на AL-AL върху слънчевата система и едно комюнике с много силни думи, изпратено от SSS-T Кралиците "искащи" да се избегне гражданската война и жизнено важните ресурси да бъдат донесени от новата система, се комбинирали като фактори и дали на Крал AL-AL една много силна позиция, от която да преговаря за едно временно прекратяване на огъня и отмяна на изпълнението на смъртната му присъда.

Със SSS-T Кралиците, гледащи зад рамото му, Кралят на ASA-RRR - AN-U, неохотно се съгласил на споразумението, поне към този момент. За известен период от време, Крал AL-AL продължил да доставя стабилен и богат поток от ценни руди и метали на ASA-RRR. Разгневеният AN-U приемал доставките от името на Империята ASA-RRR и на Империята ARI-AN, но продължавал да търси всякакъв повод или проблем, който можел да даде причина да стовари DAK армادات си върху AL-AL.

AN-U поставил собствените си елитни IKU Звездни пилоти - "IKIKI" в орбити навсякъде в слънчевата система. Всякакво нарушение, всякаква грешка, направена от AL-AL, щяла да доведе до изливането на гнева на негово Височество, Крал AN-U.

За да обезопаси още повече слънчевата система, Крал AN-U поставил собствения си син - Принц AN-EN, начело на елитните Звездни кораби IKU и на една специална група, наречена "IKIKI" - "Наблюдаващите". Титлата му щяла да бъде "ЕН-ЛИЛ" - "Главнокомандващият Господар". За да подсигури, че доставките на жизнено важните ресурси оставали непокътнати и пристигали навреме, Крал AN-U назначил най-големия си син - Господарят Принц ЕА, също Майстор на Науките по Произхода, на позицията на EN-GI, абсолютно същият пост, някога държан от AL-AL-IM.

Господарят Принц ЕН-ЛИЛ щял да бъде базиран на ТИАМАТ, подобно на брат му Принц ЕН-КИ. ЕН-ЛИЛ щял да обхожда небесните пътища, ЕН-КИ щял да развива световите на системата и

да провежда продължителни експерименти на водния свят SHANAMMA, касаещи Произхода. Минното дело, производството и металургичните действия също се падали в сферата на контрол на принц ЕА. По този начин Кралят се подsigурявал, че ръката му ще се простира върху слънчевата система на AL-AL.

В продължение на доста време така и ставало. Бившият Крал AL-AL удържал на думата си, произвеждайки ресурсите и поддържайки реда в Деветия Коридор, докато Крал AN-U неохотно позволявал на един някога омразен враг да остане на власт в Деветия Коридор. Но AN-U никога нямало да забрави ощетяването, което той изпитал от ръцете на Чичо си AL-AL. Когато говорел за двореца-копие на Крал AL-AL, Великият AN-U винаги се отнасял към него по един гневен и презрителен начин. "Един Нечист Дворец" го наричал той, а неговият дворец на ASA-RRR бил "Чистият Дворец". Дворецът в ARI-DU бил "Тъмният Дворец". Самият ТИАМАТ бил "Светът на Тъмнината", без значение от постиженията му.

Крал AN-U никога нямало да забрави мъченията, които баща му бил изтърпял. Една омраза за цял живот се трупала дълбоко в същността му. Крал AL-AL щял да живее, но щял да плати за прегрешенията си срещу семейството на AN-U.

Но историята щяла да се повтори, тъй като в самото сърце на ARI-DU внукът на Крал AL-AL - AL-AL-GAR, очевиден наследник на Трона в слънчевата система, бил станал много по-силна фигура за последователите на Крал AL-AL, отколкото на Краля на ASA-RRR му изнасяло.

Син на един от IKIKI пилотите, орбитиращите "Наблюдаващи" на AN-U, AL-AL-GAR бързо научил методите на Звездните пилоти и техните Военни кораби. Уменията му на пилот бързо се развили и скоро след това му бил даден статусът "IKU Майстор". Той, подобно на баща си, бил IKU!

Но AL-AL-GAR имал план. След обучението му да стане IKU, принцът отишъл до Върховния Дворец на дядо си - "АМ-ВАНУ", "Мястото за Събиране". Щял да има една странна молба. Вместо да почива на лаврите си, Принцът помолил да получи по-нататъшно

обучение, само че този път във военната дисциплина на елитните Воини ВЕН. Дисциплинирани сухопътни войски, които били равнозначни на ДАК Бойците от небесата, ВЕН предизвиквали също толкова страх в Деветия Сектор.

Демонстриращ образцови умения, Принцът още веднъж завършил обучението си за кратко време. Издигайки се бързо по ранг, Господарят Принц AL-AL-GAR щял да си спечели титлата "IKU-MAR-BEH" - "Той е Велик и IKIKI, и ВЕН". Но AL-AL-GAR, един почетен Майстор и на двете Бойни дисциплини, щял да си изкара още една титла. Щял да получи титлата "ZU"- "Този, който е Върховен Майстор" - статус, даван само на най-елитните Бойци, изключително подбран брой такива воини.

Великият AN-U бил разтревожен! Един Майстор на Войната живеел надалеч в Кралството на AL-AL... и той бил Принц! Начинът, по който IKU-MAR-BEH бил следвал военните си дисциплини за толкова кратък срок от време, разкривал много на Крал AN-U. Той си спомнил какво му бил причинил AL-AL, когато бил Принц. И сега, внукът на AL-AL - един Принц, страдал от абсолютно същата съдба, от ръцете на Крал AN-U!

AN-U бил убеден, че познавал душата на младия Принц. Той знаел колко ядосан навярно бил IKU-MAR-BEH. Крал AN-U трябвало да предприеме незабавни стъпки да предотврати IKU-MAR-BEH да се издигне на власт и по възможност да не вдигне ARI-DU колониите на бунт.

И така, като един притеснен Крал, AN-U постъпил както чичо му бил постъпил срещу него преди доста време. IKU-MAR-BEH бил направен Кралски Виночерпец. Призован да дойде до Двореца на ASA-RRR, IKU-MAR-BEH бил поставен на мястото на Виночерпец, пост под контрола на Крал AN-U, където можел да бъде постоянно наблюдаван.

С цел да усмири IKU-MAR-BEH, AN-U дарил младия Принц с големи почести, но напразно. Въпреки всичко, Кралят можел да усети омразата на Принца. Крал AN-U знаел, че нищо няма да успее, нищо немало да промени позицията на IKU-MAR-BEH.

Поради тази причина той винаги бил нащрек. Крал AN-U нямал избор, освен да бъде усърден в наблюдаването на Принца.

Но имало повече неприятности за Краля в далечната слънчева система. Господарят Принц ЕН-ЛИЛ - синът на AN-U, назначеният Върховен Господар на новата система, бил протестираше относно поставянето му в регион, толкова отдалечен от Двореца на ASA-RRR. Може би на него също щяла да му хрумне мисълта да се опита да свали баща си от власт. ВЕН воините били верни, но те представлявали една могъща сила и не трябвало да бъдат пренебрегвани. Можело да възникне заплаха от една група бунтовници вътре в IKIKI. Те били верни на AN-U, но всичките имали семейства в новата слънчева система и Принц IKU-MAR-BEH някога бил един от тях. Те също можели да станат заплаха за управлението му. Тревогите в Кралството на AN-U били много.

AN-U се надявал, че присъствието на синовете му щяло да помогне, но семейната вражда между тях се била влошила докато били в ARI-DU. Макар че били Върховни Господари на собствените си владения, нито един от двамата Принцове не бил доволен. Всеки от тях искал тотален контрол, пълно властване над цялото Кралство ARI-DU на AN-U.

И двамата Принцове вдигали заплашителни, почти опасни звуци. Крал AN-U не можел да рискува в ARI-DU. Принуден да се спусне в далечната слънчева система, Кралят бил решен да сложи нещата под контрол. За да защити себе си от преврат от търсеция отмъщение Принц IKU-MAR-BEH, Крал AN-U взел Принца заедно със себе си за пътуването.

Чувствайки се сигурен, Крал AN-U стигнал до световите, раздирани от несъгласие. Но когато пристигнали, Принц IKU-MAR-BEH помолил Краля за една услуга. Голяма част от семейството и приятелите на IKU-MAR-BEH, част от IKIKI, били планирали едно добро посрещане за него. Принцът помолил да му бъде позволено да ги посети.

Разсеян от предстоящите събития, Великият Крал удвоил ДАК стражите около младия Принц и заповядал корабите на IKIKI да

бъдат внимателно наблюдавани. Може би това щяло да омиротвори Господаря IKU-MAR-BEH за малко. Уверен, че ситуацията е добре контролирана, Крал AN-U се съгласил да изпълни молбата.

Продължавайки към Двореца в ТИАМАТ, Кралят се надявал, че ще бъде посрещнат с едно разрешение на битката между синовете му.

Но спорът относно контрола над ТИАМАТ-Тронният свят на слънчевата система, не могъл да бъде разрешен. Принц EH-LIL дал на баща си ясно да разбере, че ако той останел в далечната и примитивна слънчева система, искал да се помещава в Двореца като Краля на ARIDU. Принц EA твърдял, че тъй като той бил по-голям, той заслужавал повече поста, а и бил Учен по Произхода - Дисциплина, която била перфектна за управлението на ARIDU.

Не виждайки никакво разрешение на дилемата, Крал AN-U се съгласил на избиране чрез жребий, който да реши съдбата на ARIDU. С помощта на шанса, Принц EH-LIL станал Господар на света и системата ARIDU. Принц EA щял да остане EN-GI и да продължи да организира операциите по развитието и възстановяването навсякъде в ARIDU. Докато решението променило много малко в разрешаването на трудностите, то обаче дало отдых на Краля за кратко време... за много кратко време.

Крал AN-U се качил на малкия кораб, който щял да го докара до чакащия го Флагмански кораб - Кралския "AR". Докато AN-U се приближавал към превърнатия в Смъртоносен кораб с размерите на планета, той не би могъл да се гордее повече. Блестящият кораб бил наистина един Кралски такъв.

Но една непредвидена изненада очаквала Краля.

След като бил съкрушил Пазачите, отредени да го наблюдават, младият IKU-MAR-BEH и верните му IKIKI Воини хванали в плен Флагманския кораб AR. IKU-MAR-BEH щял да си получи отмъщението, което търсил. Когато AN-U се приближил по-наблизо, капанът бил подготвен.

Но бил нададен сигнал - предупреждение от един верен на AN-U Воин. В последния момент AN-U се обърнал и побегнал. IKU-MAR-

БЕН атакувал бързо, повреждайки кораба на Краля. Силите на AN-U, числено превъзхождани и поразени, отвърнали на удара.

Битката била с ожесточена интензивност, но кратка като времетраене.

Елитната Кралска Стража DAK имала малък шанс за победа. Всичко, на което наистина можели да се надяват, било да спечелят достатъчно време, за да позволят на Краля да избяга. Когато AN-U побегнал към звездите с ескортния си кораб, една последна експлозия и снаряд отбелязали последния напор на верните му DAK защитници.

Господарят Принц IKU-MAR-BEN действал бързо. Чрез верните IKIKI Воини в небесата и BEN Воините на планетите, завземането на слънчевата система било бързо и решително. Принц IKU-MAR-BEN срещнал много малко съпротива. Обитателите на Кралството на AL-AL подкрепили бунта му; те се противопоставяли на управлението на Империята ASA-RRR. Малки изолирани групи от верни последователи на AN-U били заловени и неутрализирани. Принц IKU-MAR-BEN бил спечелил!

И в победата си, той бил заловил могъщия AR - Флагманския кораб на Военната армада на ASA-RRR. Шумовете около празненството били буйни. Да живее Принцът! Да живее могъщият ZU!

Принцът бил спечелил. Като Крал на бунтовническото кралство, той щял да стане известен като Крал "ZU-ZU", или "ZUZ" (Зевс). Залавянето на AR-а на AN-U щяло да му донесе още едно име - "AR-ZU" - "Върховен Господар на AR". И в чест на победата си, Дворецът на дядо му, известен преди като "AL-AMBAHU", бил преименуван на "AL-AMBAHU ZU" или "AL-AMBA-ZU" (Олимп) - "Място на събиране на AL и ZU".

Славата на трона на ARIDU била негова.

"Битката на AN-U и КУМАРБИ", древна легенда, намерена върху вавилонските глинени плочки, описва една кралска битка в небесата, в която Принц КУМАРБИ се бие срещу Крал AN-U

и го побеждава, като последният избягва в небесата. Преди битката да приключи, КУМАРБИ "ухапва" AN-U по гениталиите, наранявайки го. Разказът наистина казва, че КУМАРБИ "използвал зъбите си" (DAK) върху могъщата топка на AN-U (AR).

Бунтовническата империя

Крал ZU-ZU (Зевс) знаел, че няма да може да се наслаждава на триумфа си дълго. Нова Война щяла да започне, Война, която изправяла новата му слънчева система и обитателите ѝ срещу една по-стара слънчева система, която била домът на прадедите им..

На ASA-RRR, Крал AN-U беснеел в Двореца си.

Конкретното събитие, което той бил планирал да избегне - бунт, воден от Принц IKU-MAR-BEN, не само се било случило, а се наложило да бяга унижен. AN-U избухнал в една почти неконтролируема ярост. Той заповядал вторият му смъртоносен AR кораб да бъде подготвен за война! Бунтовническият Принц Господар IKU-MAR-BEN щял да плати скъпо! Бойните сили от елитни BEN Воини били натоварени на борда на AR. Били призвани най-добрите Звездни пилоти IKU и AR-ът бил зареден. Ескортирани от Звездните бойци и Бойни кораби на RRR, армадата AR преминала над небето върху Двореца на Краля. Гледката вдигнала духа на Краля, победата със сигурност щяла да бъде негова! Принц IKU-MAR-BEN щял да бъде наказан за богохулното си поведение!

Но Крал ZU-ZU бил готов. Заловеният AR също бил подготвен. Господарят Крал AR-ZU (ZU-ZU) и верните му IKU планирали едно неочаквано посрещане на идващите нахлуващи сили. Избирайки да не чакат пристигането на армадата, AR-ZU и силите му планирали да направят засада на Смъртоносния кораб на AN-U, докато все още бил извън слънчевата система ARIDU.

Когато Звездната флота от ASA-RRR наближила, AR-ZU изчакал. Когато почувствал, че моментът бил подходящ, силите IKU и BEN на въстаническата Империя внезапно се спуснали върху армадата с ярост, подobaваща на една галактическа светкавична буря. Ескортиращите кораби, които били изненадани, се взривили в огромни облаци от огън! Битката била започнала, блясъци от блестяща бяла и зелена светлина пресичали надлъж и нашир тъмнината.

AR-ZU наблюдавал напредъка на битката внимателно. Моментът за пускането на заловения AR трябвало да бъде точен. Докато атакуващите му кораби поразявали със смъртоносна точност, се появил един внезапен пробив във формацията на нахлуващите сили на AN-U. AR-ZU незабавно привикал заловеният Смъртоносен кораб AR.

За един кратък момент имало тишина, докато двата големи Бойни кораби се изправили един срещу друг. Подобно на два мощни бика със снижени глави, паузата само предшества стремителният шурм. Хаос, гръмотевици и светкавици изпълнили звездните пътища. Стрелбата от оръжията била изумителна. Господарят Крал AR-ZU трябвало да се обърне настрани от заслепяващата светлина и заглушителния шум.

Когато проблясъците от светлина спрели, AR-ZU вдигнал погледа си и се опитал да види през пушека. Части прелетявали около кораба му. Когато леката мъгла се изчистила, AR-ZU осъзнал какви са били онези последни експлозии. Те били дошли от заловения от него Смъртоносен AR. Огромният взрив изхвърлил частички метал във всички посоки. Късчета от външната част на AR отскачали от собствения кораб на AR-ZU. Могъщият Флагмански кораб на AN-U бил победил Смъртоносния кораб на AR-ZU и продължавал стабилно да се придвижва напред.

AR-ZU гледал с ужас, докато умиращото тяло на Бойния му кораб прелитало запалено надолу в насрещния път на света КАККАВ SHANAMMA (Уран) - планетата, където Принц ЕА провеждал експерименти върху растителен и животински живот. Когато малкият метален кораб с размер на луна навлязъл в атмосферата, един поток от искри изпълнил небесата. Мълнии от сини светкавици присвятакали от кораба към повърхността на планетата. Небето над КАККАВ SHANAMMA било в хаос дори преди широкият километри глобус от горящ метал да се блъсне в света. Удряйки под ъгъл, удареният AR се килнал на една страна от планетата, намалявайки скоростта, отскачайки и поела катапултирайки се в черната Празнота. Оста на КАККАВ

SHANAMMA се обърнала. Потръпвания пулсирали по вътрешните пещери на планетата, тресящото ѝ се ядро било разклатено и прекатушено. Някога изправен свят, той сега лежал на едната си страна.

Крал AR-ZU гледал безпомощно как доблестните му пилоти падали в тъмната празнота от умиращия AR. Те били нанесли смъртоносен удар на една значителна част от нахлуващите сили, но били дали върховната жертва за тази си постъпка.

Обръщайки се настрани от зрителното поле, AR-ZU изместил кораба си в една дъга към все още движещия се Смъртоносен кораб AR на AN-U. Внушителен по размер, AR-ът бил истински великолепен в неговия ужас. Докато AR-ZU продължил да наблюдава, той забелязал, че AR-ът се движи по странен начин и пътят му бил изменчив. AR-ZU изведнъж осъзнал това. Разрушителните лъчеви оръжия на неговите IKIKI пилоти били повредили Смъртоносния кораб! Изходът от битката бил все още нерешен! AR-ZU все още можел да победи!

С едно подновено чувство на надежда, той заповядал на Бойните си кораби да се спуснат върху Смъртоносния AR отново, като самият AR-ZU ги водел. Използвайки Звездни бойни кораби, за да ангажира ескортиращите сили, AR-ZU, с неговия собствен Звезден кораб, се насочил към повредения AR. Вълна след вълна Звездни кораби атакували повредения кораб отново и отново, докато той продължавал да се придвижва към слънчевата система на AR-ZU.

Със собствения си арсенал от могъщи и смъртоносни лъчеви оръжия, Бойният кораб си проправял път отвъд далечния IRU (Нептун) и падналия и накланящ се свят KAKKAB SHANAMMA.

Но постоянният артилерийски огън на корабите на AR-ZU започнал да се отразява. Когато могъщият AR се придвижил в близост до TAR-GALLU (Сатурн), огромната гравитация на планетата с пръстените още повече отклонила Смъртоносния кораб, всяващ страх, от директния му път към ТИАМАТ. Почти извън контрол, корабът се мъчел да поддържа курса си.

Господарят AR-ZU събрал силите си за една последна атака. Чрез

един последен и решителен удар, Господарят AR-ZU и Бойните му кораби дали всичко, на което били способни срещу AR. Докато всеки един Звезден кораб се спускал и разтоварвал арсенала си, AR-ът се поклащал и потръпвал. Пъшканията и скърцанията от вътрешните експлозии звучали като демонични писъци. AR-ът изведнъж избухнал в пламъци. Всяка част от Смъртоносния планетоид се тресяла много здраво. Пушеци и огньовете изригвали от всяка пукнатина на кораба. Развяващи се облаци от тъмнина изоставали от олюляващия се кораб, AR-ът на AN-U умирал. AR-ZU изчаквал обратно в кораба си. Той успешно бил победил гордостта на Флотата на ASA-RRR.

Но изведнъж, той се стъписал.

Доблестните IKU пилоти на AN-U се прицелили в планетата ТИАМАТ с единственото оръжие, което им било останало - самия Смъртоносен кораб AR! Маневрирайки пушецият и разпадащ се кораб, те се заправили директно към ТИАМАТ!

Великият дворец AL-AMBAHU-ZU бил хвърлен в паника. Алармата била пусната. Смъртта щяла всеки момент да се спусне с ударна сила от небето. Звездни кораби, търговски кораби и кораби от всякакъв вид били присвоявани с цел евакуация. Но било прекалено късно! Нищо не можело да се направи! Обитателите на ТИАМАТ нямали никакъв шанс, не можели да бъдат спасени - било прекалено късно!

Господарят AR-ZU можел да чува писъците на народа си по предавателите за комуникация. Извършвайки главата си настрана, AR-ZU изключил радиовръзката. Пилотите на AR-ZU променяли постепенно посоката на кораба му. Господарят AR-ZU трябвало да бъде спасен! Сблъсъкът бил само на моменти разстояние!

Когато умиращият Смъртоносен кораб ударил планетата, корабът на Господаря AR-ZU бил обгърнат от заслепяваща светлина. След моменти, шокът вълна ударила кораба, карайки го да отскача, като че бил едно листо, хванато в една огромна океанска вълна. Прекатурвайки се и извивайки се, корабът на Господаря AR-ZU бил хвърлен в посоката на TARGALLU, съвсем за малко пропускайки

каменните пръстени.

Когато пилотите му възвърнали контрола върху въртящия се кораб, Господарят AR-ZU разтревожено погледнал назад към обичния му ТИАМАТ.

Него го нямало повече.

Сблъсъкът бил разкъсал на парчета райския свят. Огромни парчета от планетата летели във всички посоки. Магма, метал, огън и светкавици се смесвали заедно, за да създадат един дъжд от изгаряща смърт. Където веднъж гордата планета била стояла, сега оставали само скални отломки, пушек и прах. Парчета от ТИАМАТ все още прелитали край него, докато AR-ZU се придвижвал наблизо, за да погледне унищожената планета. През един облак от прах, пушек и газ, Господарят AR-ZU, надявайки се на най-доброто, се насочил към мястото, където стоял някога ТИАМАТ. Когато излязъл от тъмните мъгли, той го видял!

ТИАМАТ... или това, което било останало от него.

Огромната планета, с една зееща отстрани дупка и пушечна зад нея дия, профучавала настрани от него към слънцето. Принцът извърнал поглед отново, ТИАМАТ падал право надолу към смъртта си в слънцето. Народът му бил мъртъв.

AR-ZU замълчал. Когато той погледнал, погледът му бил посрещнат от една слънчева система, която била опустошена и в по-голямата си част погубена. Войната оставила белега си върху луните и планетите на ARIDU. Животът, градовете и самата слънчева система били сериозно увредени и имало вероятност да не могат да се възстановят.

Господарят AN-U погледнал към следата от отломки между DAK-MU - червената планета и гигантския свят BAR-BAR-U.

ТИАМАТ го нямало вече! Останали само "гробни" камъни.

Господарят AR-ZU и тези от IKIKI, които били останали, се завърнали в DAK-MU - централната крепост. DAK-MU, един чуден свят, щял да се превърне в новата Кралска Планета. На DAK-MU, Господарят AR-ZU щял да започне отново, изграждайки повторно славата на ТИАМАТ и построявайки една нова Златна ера,

независим от ASA-RRR.

Докато AR-ZU, сега Крал ZU-ZU, си почивал в Двореца си, на един планински връх било получено удивително съобщение. Най-голямата част от ТИАМАТ била забавила падането си към слънцето, нямало изобщо да изчезне в огнената бездна! Щяла да си стои в нейна собствена орбита - точно в орбитата на DAK-MU.

Господарят ZU-ZU не прахосвал никакво време. Призовавайки собствените си екипи от учени, занимаващи се с Произхода, той им заповядал да построят наново изгорените скелетни останки от ТИАМАТ. Някак си, по някакъв начин, Крал ZU-ZU щял обратно да съживи славата на райския свят.

Успехът на учените, занимаващи се с Произхода, повдигнал настроението на Краля. Той незабавно заповядал да се построи един голям паметник, един дворец, който да почете падналите верни Кралски Воини на ARIDU. Това щял да бъде един паметник за баща му и неговия дядо. В Залата на AL-AL-U (Валхала) на реконструирания свят, те щели да бъдат почетени, никога да не бъдат забравени.

За известен период от време, разрушаването на AR-а и военния му ескорт, заедно с бързото овладяване на Деветия Коридор, държали Великия AN-U на разстояние. Силата на ZU-ZU и брилянтните му тактики на Война били изненадали Краля на ASA-RRR и военните му сили. Щяло да отнеме време за преоценка да се направи план за още една атака.

Теогонията - древногръцката приказка, разказва за Зевс (ZU-ZU) и Боговете от Олимп (AL-AMBAHU-ZU), които водят битка срещу Предишните Богове от връх Отрий (ОЗИРИС или СИРИУС).

Теогонията разкрива, че когато Зевс отишъл на война с Предишните Богове, последните изпратили Тифон - едно голямо и грозно чудовище, което да унищожи ЗЕВС: *"Когато Зевс победил (Тифон), (Тифон) бил запратен надолу към едни повредени руини. Огромната земя изпъшкала. Една голяма част от нея била подпалена от ужасните изпарения, които се*

*разтапяли както се разтапя калай... Земята се разтопила в
блясъка на един пламтящ огън."* ("Тифон" е било името на AR-
а на AN-U.)

Но Крал ZU-ZU знаел, че това не може да трае вечно.

Крал AN-U бил страдал много. Той нямало да си мълчи, не за дълго. AN-U бил претърпял лична атака и щета, бил загубил Флагманският си кораб в един опит за преврат и бил загубил втори Смъртоносен Планетоид в битка. ZU-ZU бил причинил много вреди и загуби на AN-U и бил отнел един ключов елемент от контрола на Империята върху Деветия Коридор. AN-U бил съвсем разбираемо ядосан. Империята му била предизвикана!

Но AN-U имал нещо много повече от това заложено на карта - бъдещето на Деветия Коридор било под съмнение, както и контролът му върху трона. Загубата на контрол над системата на Деветия Коридор можела да даде на Кралиците на Войната от ARI-AN причина да застанат на страната на Бунтовника ZU-ZU, който добивал ценни руди. Й производството на тежки метали било от изключително значение. Кралиците нямало да търпят намеса в тази жизнено важна индустрия. Очевидно Кралят трябвало да действа бързо, преди ARI-AN Кралиците да решат да позволят на ZU-ZU да остане на власт, както били позволили на дядо му - AL-AL.

И това не било всичко, което тревожело AN-U. Принц EH-ЛИЛ, също принуден да избяга от системата ARIDU, се бил завърнал в Кралския Съд на ASA-RRR в знак на протест, докато не бъдат уважени исканията му. Потенциалната заплаха, която той представлявал, също така не можела да бъде пренебрегната. Кралят бил заобиколен от опасности.

Но преди да успее да действа, Кралят получил известие, че SSS-T Кралиците искали той да се яви в Двореца на ARI-AN. Това разтревожило AN-U. Той знаел, че те щели да изискат отчет. Загубата му от бунтовническият Господар AR-ZU трябвало да бъде разрешена и трябвало да се прибегне до облекчаване на ситуацията.

AN-U се явил пред Кралиците, план за контраатака бил начертан

от неговите DAK Командири. Аргументът в полза на незабавно действие изглеждал очевиден за него.

Кралиците на ARI-AN мълчаливо слушали докато AN-U говорел. В неговите думи имало аргументи за продължаването на атаките срещу звездната система на бунтовниците. При завършването на речта си, AN-U се чувствал уверен, че ясно е изразил позицията си.

Докато сядал, той се обърнал да види как се отварят вратите на Камарата. За негово учудване, бунтовническият Крал ZU-ZU влязъл в Заседателната зала. AN-U станал да протестира, но му било заповядано да седне и да запази тишина.

Когато бунтовникът — парвеню заговорил на Кралиците, AN-U не можел да стои седнал. Скачайки на краката си, отново му било заповядано да седне.

Крал ZU-ZU изказал една категорична позиция. Той бил законният Крал на ARIDU и народът искал него. Системата не била унищожена, производството на метали и доставката на жизнено важни минерали щели да продължат. Споразумението с Дядо му щяло да бъде изпълнено, AR-ZU щял да почете по-ранните обещания... но БЕЗ присъствието на AN-U.

Когато свършил, Крал ZU-ZU седнал.

Кралиците не обелили нито дума. Но след един миг, една Кралица-Старейшина се изправила. Думите ѝ били непреклонни. Гражданската война, без значение каква е причината за нея, била причинила разрушението на TIAMAT, един свят жизнено важен за ARIDU и Империите ASA-RRR и ARI-AN. Животите на милиони били заплашени, безброй воители от двете системи били загинали.

Кралиците SSS-T изискали спирането на военните действия!

Повече нямало да има унищожение! Споразуменията с Крал AL-AL, под формата на Крал ZU-ZU, щели да продължат! Слагало се край на войната!

За ужас на Крал AN-U, на Бунтовника му било позволено да живее! Още веднъж, един Кралски член от Фамилията на AL-AL-U бил осуетил планове му!

Крал AN-U бил бесен. Това той не можел да позволи! Щял да

дойде ден, кълнял се той, когато слънчевата система щяла да бъде отново част от империята ASA-RRR.

И така... Златната Ера на ZU-ZU щяла да процъфти, дори и за много кратко време.

Разказите за света под властта на Крал ZU-ZU били много. Макар че бил спасител за народа си, той все още бил Крал... и подлежал на своеволни прищевки. Въпреки това, нещата вървели добре.

Но съдбата щяла още веднъж да се намеси в бъдещето на слънчевата система ARIDU.

Малко след сблъсъка в Двореца на SSS-T, Кралиците ARI-AN щели да се изправят пред задаващата се сянка на Войната, срещу един много, много стар враг. За нещастие на ZU-ZU, заплахата идвала от една съседна звездна система, недалеч от неговата слънчева система ARIDU.

Уведомен относно заплашителната ситуация, AN-U видял една благоприятна възможност да премахне Бунтовника от власт. Обръщайки се към ARI-AN Кралиците, AN-U дал аргумент за премахването на младия Крал ZU-ZU. Деветият Коридор бил от жизнено значение за Империята ARI-AN. ZU-ZU, в амбицията си да разрасне Империята си, можел да бъде наклонен да приеме подкрепа от същите врагове, които заплашвали да влязат в битка срещу Кралиците SSS-T.

Щом ZU-ZU бил въстанал срещу Империята ASA-RRR БЕЗ помощ, защо да не въстанел срещу Кралицата SSS-T С подкрепата на враговете на ARI-AN?

Кралиците ARI-AN направили пауза и се съгласили. Щели да помогнат на Краля на ASA-RRR да си върне слънчевата система на Деветия Коридор, като покори Крал ZU-ZU. Господарят Крал AN-U ликувал! В това си начинание той нямало да се провали. Този път военните армади и на двете Империи - SSS-T и ASA-RRR щели

да обединят сили! Подреждайки заедно Звездните си кораби и Воините на силите на SSS-T Кралиците, AN-U бил събрал армада, каквато никога преди това не била виждана.

Небесата на световите на СИРИУС били изпълнени с Бойни

кораби и Звездни кораби. Хората на ASA-RRR - ASA-RRR-U насърчавали, докато могъщата армия на Краля се подготвяла да тръгне.

Победата била изписана в небесата!

Било съобщено на Господаря Крал ZU-ZU, че една дипломатическа свита идвала към кралството на слънчевата му система. Докато той научил за измамата, било прекалено късно. В режим на невидимост и пазеща тишина, армадата от Бойни кораби пристигнала във външния край на системата ARIDU преди да бъде засечена. Тази грешка щяла да се окаже фатална за Краля и младата му Империя.

Битката била кратка и убедителна.

Нахлуващите сили се втели в слънчевата система. Силите IKIKI и BEN на AR-ZU били съкрушени от пълния брой бойни кораби на ASA-RRR и ARI-AN. За кратък период от време нахлуващите сили обградили Бойната Планета. Но заповедите за атака, издавани от Крал AN-U не вземали предвид залавянето на затворници - DAK-MU щяла да бъде тотално унищожена. Звездните кораби били необуздани в тяхното покосяване на всичко по повърхността на DAK-MU. Експлозиите, създадени от ракетните удари, превърнали всичко в сгурия и пепел, включително каменни сгради. Последни удари с унищожителните светлинни лъчеви оръжия и с обгарящите топлинни лъчеви оръжия изпепелили всичко, което било останало. Това, което не било взривено, било изгорено и разтопено до неузнаваемост.

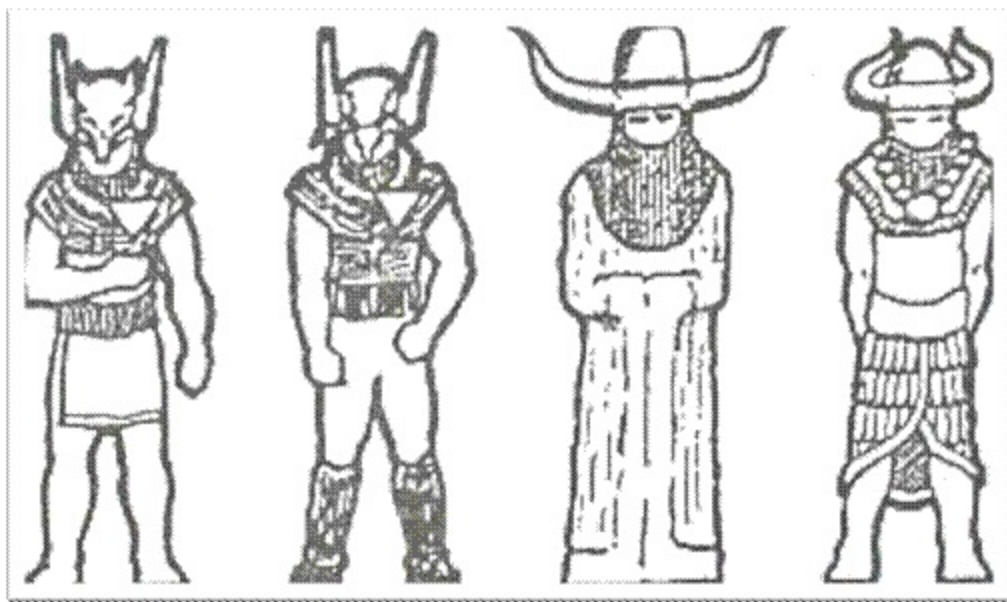
Крал ZU-ZU бил хванат, покорен и осъден да се завърне на звездната система СИРИУС, за да бъде наказан. Всички бунтовнически бойни сили на Крал ZU-ZU били безцеремонно езекутирани, както били и кралските му верни последователи. Цялото население на Империята щяло да бъде безмилостно и жестоко наказано... без значение дали е виновно или не.

Повърхността на Бойната Планета била заличена. Всякакви следи от живот под властта на Крал ZU-ZU били унищожени. Градовете били изравнени със земята, горите били унищожени. Красотата на

планетата и цивилизацията ѝ престанали да съществуват. Всички форми на живот били унищожени. Без животни и растения да хранят атмосферата ѝ, някога живата и процъфтяваща планета загинала. Останали само червените ѝ пясъци. Кървавочервеният прах станал една подобаваща паметна плоча за кръвопролитие от Войната за Слънчевата Система, в която милиарди умрели.

Великият Господар Крал AN-U бил облекчен. Злият, бунтовнически Крал ZU-ZU бил покорен. Властта на ASA-RRR още веднъж била възстановена по отношение на Деветия Коридор и царството на Кралиците ARI-AN SSS-T още веднъж било подсилено.

И така имало мир за известно време...

СЪЖАЛЯВАМЕ

Тази страница липсва...

ЕРИДУ

Звездният кораб на Принц ЕА се придвижвал бавно над земята.

Той разгледал повърхността внимателно. Огромни ледникови пластове покривали по-голямата част от по-горните и по-долните площи на полукълбата, една екваториална ивица била единствената част, оставена незасегната.

Принцът и екипажът му били анализирали внимателно данните, мястото за приземяване било предварително избрано. Когато Принцът се появил и разгледал района, думите на баща, му Крал AN-U били категорични. Да построи повторно опустошената система, заповядал той на Принц ЕА.

Унищожението на света на ZU-ZU било пълно. Планетата на Червените Пясъци била сведена до прах и чакъл. Всички следи от живот били унищожени. Без живот и растения - атмосферата загинала. Ледени повърхности се образували от полюсите почти до екватора - DAK-MU била замръзнала до смърт. И сестринският й свят - DAK- A-MU бил преобразуван в една планета на изсъхнали, изгорени земи и смъртоносни отровни окани. ARIDU, някогашният повторно построен дом на Бунтовника ZU-ZU, също бил опустошен. Само IRU, TARGALLU и BAR-BAR-U били останали сравнително незасегнати.

Принцът не можел да си представи какво е било да бъдеш по средата на всичко това, в центъра на битките. Той, подобно на брат си, бил принуден да избяга. Той погледнал нагоре към небесата. Принцът знаел, че брат му е някъде горе. Някъде, на един орбитиращ военен кораб-кръстосвач, той бил над него, гледайки го отгоре. Принц ЕН-ЛИЛ бил Господарят на Въздушните пътища.

Да изгради повторно света, било заповядано на Принц ЕА. Принцът погледнал към разрушения свят. Задачата щяла да бъде велика, той щял да направи така, че да изпълни заповедите на баща си. Щял да го изгради отново и да установи минни операции, извличащи жизнено важни руди и ценни метали. Щял да построи

отново света-рай от разкъсаната от войни планета... и може би, щял да постигне нещо повече. ЕА се наслаждавал на тази мисъл.

И така те започнали. Принц ЕА и екипът му от доброволци - АННУНАКИ. На началното място за първоначалния лагер имало доста вода и плодородна почва. Изследвания били разкрили залежи от ценни руди доста под повърхността. Това било логичното място, от което да се започне.

Всеки от членовете на екипажа на Принца бил избран поради неговите или нейните специални умения или способности. На всеки бил даден ранга на Господар, на всеки бил даден количество земя в ARIDU и на всеки бил даден справедлив дял от бъдещите финансови постъпления от новите колонии.

Възнагражденията били щедри, опасностите значителни.

Принцът не бил бързал изобщо в избирането на екипа си, залозите били високи. Но той се гордеел, екипът му бил добър.

Първата задача била да се построи Оперативната база. Лагерът щял да се построи от камък, естествено издръжлив и лесно достъпен. Но когато АННУНАКИ започнали да приготвят за работа режещите светлинни устройства и тези, пренасящи звука, генераторите спрели да работят. Естествените енергийни силови линии на планетарната решетка, срещани на всички светове, варирали диво на планетата. "Големият Сблъсък"-събитието, което било създало света, върху който стояли - било причинило на вътрешното ядро нестабилност, като по този начин се причинявало едно постоянно трептене на силовите линии.

За да произведе едно стабилно снабдяване с енергия, Принц ЕА открил точка, където шест силови линии се пресичали по естествен път. Там Принцът издигнал една голяма Енергийна Сграда, един фокусиращ център, който щял да извлича достатъчно енергия, за да захранва апаратурата, с която се строило. Мощни кристали, специфично отглеждани за подобна цел, били поставени в Енергийните Стаи.

Енергийната Сграда щяла да съдържа също и Център за Реанимация, в стените си. За фатално пострадалите трябвало да се

погрижат веднага. Принц ЕА не можел да си позволи да загуби дори един от внимателно подбрания си екип.

Тъй като предизвикващите страх D-K били "Унищожителите на Живота", АННУНАКИ били известни като K-D, "Даващите Живота".

И тъй като нередовно пулсиращите силови линии направили инструментите от Звездния кораб ненадеждни, Енергийната Сграда била построена с четири силно отразяващи триъгълни страни, които позволявали на пилотите високо в небесата да се ориентират във въздуха.

Малко по-малко, проблемите със храненето започнали да се разрешават. Но в по-голямата част от времето енергийните аномалии правили напредъка труден във всеки един аспект от проектите по разработването на мините и строенето. Полевите техники били принудени да изпълняват неочакван физически труд, за да компенсират за неработещото оборудване. АННУНАКИ били малко, а работата много. АННУНАКИ се оплакали и Принц ЕА предал думите им на Крал AN-U, но Кралят не искал и да чува за проблемите им. Производството все още трябвало да нараства!

АННУНАКИ се чувствали пренатоварени и пренебрегнати, те протестирали и заплашили да спрат да работят. Принц ЕА им обещал увеличение в бъдещите възнаграждения. Неохотно, но с обещанията за допълнителни повторни компенсации, АННУНАКИ се завърнали към трудовите си задачи.

Екипите по строене и добиване/възстановяване на мини сменили апаратурата си с такава, с по-малко консумиращи режещи чрез светлина устройства и двигатели, задвижвани от вълни на звука. Но по-малката консумация на енергия означавала по-малка производителност. Производството било забавено, което накарало Крал AN-U да се притеснява. Поради тази причина, Принц ЕА започнал да използва товарни животни, за да помага на АННУНАКИ. Напредъкът в операцията бил бавен, но имало прогрес.

Но след време операцията успяла да започне да изпраща по

график доставки от злато. Транспортни кораби се приземявали на ARIDU и заминавали с техните жизнено необходими товари. Злато било незабавно изпращано до ASA-RRR, други ценни руди били изпращани директно до рафинериите на BAR-BAR-U и TARGALLU. Дори наклонящият се и погрешно въртящ се КАККАВ SHANAMMA започнал да показва признаци на живот на повърхността си.

Екипажи по строежа завършили каменните структури на лагера, правейки селището ARIDU да изглежда повече като град, а не като минен лагер. И в средата на лагера, един великолепен Селскостопански и Биологичен център, бързо се превръщал в украсата на каменния град.

Принц ЕА се бил справил добре, Великият AN-U бил доволен.

Разработката на Принц ЕА била позволила на AN-U да запази контрола над слънчевата система ARIDU и да запази управлението си върху Звездните пътища на Деветия Коридор. ЕА бил успял отвъд очакванията на баща си. Способностите му на Майстор по Произхода били изпитани и той бил надминал задачата.

ТИАМАТ бил прероден!

Крал AN-U незабавно изпратил официално съобщение. Старата система "ARIDU", "Завладяното Място" била мъртва! "ЕРИДУ", "Поробеното място" била жива! Никой никога нямало да се усъмни във властта, мощта и отмъщението на Краля на ASA-RRR отново! Името на колонията щяло да служи като напомняне и предупреждение за всеки, който се опитвал да предизвика или поставя под съмнение мощта на Великия AN-U!

Ръката на AN-U винаги щяла да бъде над ЕРИДУ!

От "ERIDU" произлизат думите за Земя: EARTH (английски), ERDE (немски), ERDA (стар висш немски), Jordh (исландски), Airtha (готски), Jord (датски), Erthe (средновековен английски).

Титлата EN-GI - "Господар на ЕРИДУ" била дадена на Принц ЕА. Опустошеният свят бил станал отново едно място за живот! ЕА внимателно манипулирал и създал животински и растителни форми на живот, които можели да издържат в суровата среда и отровния азотен въздух на планетата. Атмосферни възли започнали да

превръщат въздуха в по-топъл и годен за дишане. Често работещ за дълги периоди от време, Принцът малко се замислял за отдиш.

Но продължителните усилия на Принц ЕА не останали без възнаграждение. Една от амбициите му - построяването на център за Науки за Живота - един селскостопански/биологичен център, всъщност била постигната. Бидейки една лаборатория над земята, Центърът за Живота произвеждал и поддържал хибридни разсади и създания, които можели да бъдат разсадени и заселени навсякъде по планетата. Центърът се превърнал в гордостта и радостта на Принц ЕА, една Градина на Живота.

Още веднъж, светът започнал да придобива външния вид и усещането за райско място. Още веднъж, планетата била жива! Но въпреки че ЕРИДУ била отново предвестник на живота, било забранено да има живот на повърхността на планетите DAK-MU (Марс) и DAK-A-MU (Венера). Великият AN-U постановил, че и двата свята щели да останат пустеещи, щели да служат като предупреждение към всеки един потенциално предизвикващ властта му. Гневът на AN-U бил голям!

Селскостопанският Център напредвал много в създаването на нови и уникални форми на живот, способни да оцеляват в атмосферата на ЕРИДУ, но експериментите заемали огромна част от времето на Принц ЕА, държейки го настрана от задълженията му на управител, толкова необходими на един Господар. Великият Крал AN-U бил разстроен.

Кралят на ASA-RRR бил поставил Принц ЕА начело на ЕРИДУ заради способностите му на Майстор по Произхода. Принц ЕН-ЛИЛ, вторият му син, трябвало да остане да командва въздушните пътища и коридори на слънчевата система ЕРИДУ. Но Принц ЕН-ЛИЛ още веднъж надигнал шум на огромно недоволство от това, че бил поставен толкова далеч от Кралския Дворец на ASA-RRR. Това още повече разстройвало Краля.

И така той се захванал да разреши проблемите.

Административния контрол над ЕРИДУ, слънчевата система и града, били връчени на Принц ЕН-ЛИЛ. Но контролът над

разработването и експлоатирането на планетите щял да остане у Принц ЕА. Така властването над ЕРИДУ щяло да бъде поделено! По този начин Крал АН-U вярвал, че можел да продължи да държи ядосания ЕН-ЛИЛ настрана от Кралския Двор да рЕАлизира амбициите си като Господар на Властта и все още да използва способностите на Принц ЕА.

Принц ЕА, все още ЕН-GI, бил потресен и ядосан. Всичките му усилия и успехи били пренебрегнати, мястото му в далечната империя отнето. Под пристъп на гняв, Принцът на Живота напуснал ЕРИДУ, премествайки се към един далечен регион, за да изгради още един Селскостопански-Биологичен Център. Там също, той щял да разработи процес за добиване на злато, но там щял да се фокусира върху страстта си - създаването на Живот. Придружен от сестра си, Принцеса НИН-ХУР-САГ, също Учен по Произхода, двамата започнали една подновена кампания за създаването на форми на живот за планетата ЕРИДУ. И в това си усилие, Принцеса НИН-ХУР-САГ щяла да бъде създателя на едно "хибридно" създание, което завинаги щяло да промени съдбата на ЕРИДУ и на Господарите му от ASA-RRR.

Междувременно, Принц ЕН-ЛИЛ щял да използва собствените си умения, за да рационализира процеса. Увеличавайки производството, призовавайки за повече полети на транспортни кораби и изисквайки полагане на по-големи усилия от АННУНАКИ, Принц ЕН-ЛИЛ произвел по-големи количества руди и метали за по-ниска цена и по-кратко време. Това много зарадвало Великия Крал АН-U.

Но искането на по-голяма производителност стресирало работещите АННУНАКИ до точка на пречупване. Захранен от изолирането и разстоянието на обичаните от тях, гневът на АННУНАКИ прераснал в прекратяване на работата и стачка. Когато били заплашени с наказание, група от АННУНАКИ атакували двореца на самия ЕН-ЛИЛ. Под заплахата за живота си, Принц ЕН-ЛИЛ незабавно привикал АН-U да се спусне до далечното Кралство.

Ядосан, Кралят отвърнал на призива от ЕРИДУ. И Принц ЕН-ЛИЛ, и АННУНАКИ настоявали за среща с Краля. Ядосаните работници искали незабавното премахване на Принц ЕН-ЛИЛ. Дори самият Принц поискал да бъде премахнат, като желанието му било да се върне в далечния Върховен Кралски Двор на ASA-RRR. Спокойно, но по твърд начин, Господарят Принц ЕА добавил гласа си в исканията за повторна смяна на назначението на брат му. Отново изправен пред една сериозна ситуация, Крал AN-U бил принуден да отиде до изпълнения с проблеми аванпост!

Пристигайки в Двореца на ЕРИДУ, AN-U незабавно свикал едно изслушване с цел разрешаване на ситуацията. Гласовете били шумни и ядосани. Всеки си представил делото за връщането на Принц ЕН-ЛИЛ в Кралския Двор на ASA-RRR. Никой не искал той да продължава да управлява. Когато гласовете най-накрая замлъкнали, желанията на всеки член от събранието били категорични - ЕН-ЛИЛ трябвало да си отиде.

Всеки се обръщал към Краля. Той седял мълчалив, без да помръдне. Бил дълбоко разтревожен, надявал се, че някак си Господарят Принц ЕН-ЛИЛ би могъл да бъде държан на ЕРИДУ. Великият и Мъдър AN-U искал и се нуждаел от разрешение на ситуацията.

Виждайки благоприятната си възможност, Принц ЕА пристъпил напред. С Принцеса НИН-ХУР-САГ на негова страна, Принцът предложил на Баща си и на Събранието едно просто разрешение на проблема. В Центровете за Живот, той и Принцесата били създали много хибриди, които да бъдат използвани в работния процес в полетата. Чрез използването на генетични вещества от самия народ на ASA-RRR и генетични материали от зверовете на ЕРИДУ, били създадени хибридни създания от полу-ASA-RRR кръв. Създанията били запазили техните естествени сили, но също били придобили достатъчно разум, за да разбират команди. По-ранният успех на хибридният работник-гушер "N-H" в подземните мини бил доказал ползата от подобен експеримент.

Други създадени зверове, успешни само в специализирани

задачи, били "SEMT-UR" - полу-кон, полу-ASA-RRR хибрид, способен да пренася товари на дълги разстояния и мощният "MENT-UR" - полу-бик, полу-ASA-RRR същество със способността да извършва феноменални подвизи на сила. Успехът на хибридите бил окуражил Принц ЕА и Принцеса НИН-ХУР-САГ да опитат още една неизпробвана комбинация, такава, която щяла да разреши належащата ситуация.

Крал AN-U приседнал напред в трона си. Възможността за един звяр-хибрид като решение на проблемите му изглеждала интригуваща.

Принц ЕА, виждайки интереса на Краля, се обърнал към очакващата го Принцеса НИН-ХУР-САГ. Приближил се към нея, тя направила жест в коридора. Демонстрацията щяла да започне всеки момент.

За изненада на всички присъстващи, един огромен черен звяр се придвижил напред. Това бил "АРА"[\[26\]](#) - един звяр от джунглата, известен с неговата сила и жестокост.

Викове на протест и страх се излъчвали от събранието, звярът бил отвързан! Но преди някой да може да помръдне, Принцеса НИН-ХУР-САГ заповядала нещо на звяра, което той спокойно и послушно изпълнил. И в следващите няколко мига докато всеки наблюдавал, звярът се подчинявал на всяка заповед на Дамата-Учен, изучаваща Произхода.

Когато демонстрацията завършила, Принцът обяснил идеята си на Краля. Създанието, един звяр с голяма сила и ограничен разум, можел да бъде генетично изменен, за да стане работник в мините, отнемайки трудностите от АННУНАКИ и освобождавайки ги за по-важните задачи, свързани с изграждането.

Великият AN-U бил впечатлен. Предложеният хибрид наистина приличал на решение, Шепотът на АННУНАКИ изглежда бил одобрителен, чувствал ЕА. Той се усмихнал, убеден, че е успял да премахне брат си от ЕРИДУ.

Крал AN-U се изправил.

Принц ЕА очаквал добри новини, ЕРИДУ щяла да бъде вече

негова, ЕН-ЛИЛ скоро щял да си отиде. Владеенето на слънчевата система най-накрая щяло да бъде негово по закон. Кралят направил своето изявление. Принц ЕА щял да започне незабавните генетични промени, необходими за изменянето на звяра! Всички АННУНАКИ работници щели да се върнат по операциите си, докато новото създаване не било готово за работа в полетата!

Но за ужас на Принц ЕА, Кралят завършил речта си с изявление, което все едно забило нож в същността му... ЕН-ЛИЛ щял да остане начело на ЕРИДУ! Звярът на Принц ЕА щял да облекчи ситуацията и да позволи на ЕН-ЛИЛ да остане!

Такива били думите на Краля, така щяло да бъде!

Принц ЕА бил съсипан! Тронът на ЕРИДУ му бил отказан още веднъж! ЕН-ЛИЛ, съперникът през целия му живот, бил отново победител!

Демонстративно напускайки Двореца, Принц ЕА се заклел никога повече да не стъпи в него докато тронът не стане негов! Макар че бил първородният син на Крал AN-U, той никога нямало да се възкачи на Трона на ASA- RRR, защото Принц ЕН-ЛИЛ, помладият син, бил роден за Крал AN-U от неговата полу-сестра, едно изискване в Правилата за Наследяване на Трона на ASA-RRR. И сега Тронът на ЕРИДУ също му бил отнет!

Враждата между двамата дори се простирала до целта на самия живот. ЕН-ЛИЛ допреди вярвал, че целта на живота била да се отдава вечна служба на Кралете на Трона на ASA-RRR. Но Науките по Произхода били разкрили нещо съвсем различно на Принц ЕА. Контролираният живот не еволюирал, колкото и богохулно това да било в ASA-RRR. Принцът гледал на живота като на възможност да се самопроучва същността. Родени от същата кръв и свят, нямало други двама братя, които да били до такава степен разделени в методите си.

И така думите на Великия AN-U добавили тежест към вече яростната семейна вражда между двамата Принцове. Принц ЕН-ЛИЛ щял да бъде Господар на Заповедите (Командващ)[\[27\]](#) и да продължи твърдото си управление, докато Принц ЕА щял да остане

Господар по Произхода, развивайки ЕРИДУ според очакванията на баща си.

Принц ЕА се подчинил на задачата да измени отново звяра, който сестра му била първоначално разработила, за да задоволи нуждите на работната общност на АННУНАКИ. Със сестра си до него, Принцът започнал сложните процедури. Но гневът бил в сърцето му и нямало да напусне мислите му.

И по този начин се родило отмъщението на ЕА. Макар че бил направляван да използва клетъчният материал от един от АННУНАКИ Господарите, специфично избран от Принц ЕН-ЛИЛ, Принц ЕА заменил клетки по негов собствен избор за експеримента. Моментът за разкриването на истинската идентичност на звяра щял да настъпи някой ден и той, Принц ЕА, щял да се смее последен.

Прототип след прототип бил изпробван. Бавно, разумът на звяра бил развит, без да се жертват физическите му сили. Чрез експериментирание в полето се появил последният продукт. Втурнат да служи, звярът незабавно се доказал. Със силни ръце и гръб, сръчност и достатъчно разумен да следва инструкции, многостранността на създаването скоро създала силно търсене на допълнителни зверове от страна на АННУНАКИ. Хибридът АРА, познат като "ADARA", бил един способен звяр, готов да служи на господарите си.

Принц ЕН-ЛИЛ не бил доволен от звяра от самото начало. Той не се доверявал нито на нрава на съществото, нито на брат си. Звярът бил станал опасен, контролирането му било начинание, с което той нямал никакво желание да се захваща. Имало едно лошо предчувствие, едно чувство на безпокойство дълбоко в ЕН-ЛИЛ - той не можел да стои спокоен.

Но принуден да използва звяра от Заповедта на баща си, Принц ЕН-ЛИЛ решил да постави звяра в най-опасните работни ситуации и в най-суровите условия. Създанието било резултат от експеримент и следователно можело да бъде изразходвано. Изисквайки зверовете, които падали от работата да не бъдат освобождавани от

работа или да не бъдат обгрижвани, Принцът бил отговорен за смъртта на много от създанията. Те били, в крайна сметка, само зверове.

Принц ЕА получил новините с ужас! Създанията, експерименталните му зверове ADAPA, били умъртвявани от работа по заповедите на брат му. Създанията не били помагачи в работния процес, те се били превърнали в роби, незначителни, за еднократна употреба, роби.

Принц ЕА никога не бил изпитвал подобен гняв досега. Всичко, всичките му усилия били систематично унищожавани, възвръщането му на ЕРИДУ, на планетата, успешното му изграждане на ЕРИДУ, на града и създаването и инженирането на звяра на труда. Имало своеволно разрушение на всичко, за което Принц ЕА бил работил толкова усърдно. Историята на целия му живот била една продължителна история на подчиняване на прищевките на брат му.

Но сега това щяло да престане! Принц ЕА щял да отвърне на удара. Нямало да търпи повече доминирането на брат си над него. Щял да накара брат му да плати за прегрешенията си... чрез едно неочаквано средство... звяра!

Завръщайки се до Селскостопанския Център на ЕРИДУ, Принц ЕА потърсил зверовете в Градината, където се хранили. Намирайки няколко от тях сами, той се приближил. Внимателното планиране и програмата за точно размножаване, позволявали само на някои от тях да се съвкупляват и то при най-стриктен надзор. Никой звяр не можел да се съвкуплява без одобрението на Господаря на Заповедите, резултатите можели да бъдат бедствени.

Но Принц ЕА, в Градината, запознал зверовете с едно просто удоволствие... удоволствието на спонтанен, ненадзираван секс. Реагирайки на основните си инстинкти, зверовете бързо се захванали с инструкцията на Господаря ЕА. Отначало игриви, после нетърпеливи в наслаждението си, зверовете се веселили в Градината.

Принцът наблюдавал докато зверовете се наслаждавали на

удоволствието на интимността. За един кратък живот изпълнен с агония и работа, краткотрайните моменти на удоволствие били божия благодат. И с това ново знание, звярът можел да бъде като Господарите си, избирайки момента на удоволствието без графици, без одобрение! Зверовете погледнали обратно към Принца, той им бил дал една нотка истинско щастие. Съзателят им, един Учен по Произхода, чийто отличителен знак бил две навити нишки ДНК, подобно на две съвкупляващи се змии, ги бил надарил с познанието за "знаенето".

След време, незаконното "поведение" на зверовете станало известно на Господарите им. Господарят Принц ЕН-ЛИЛ, информиран за незачитането на установените Команди на Поведение от страна на звяра, бил обзет от ярост. Била издадена незабавна заповед да се обкръжат всички създания, нарушили заповедите; изменниците щели да бъдат сурово наказани и незабавно изхвърлени от Центъра за Живот. Принц ЕН-ЛИЛ нямало да търпи неподчинение!

Принц ЕН-ЛИЛ знаел, че брат му някак си е бил причината за потресаващото, криминално поведение на звяра. Само един учен по Произхода би могъл да повлияе на нрава на звяра, само Принц ЕА би могъл да има достъп до създанието. ЕН-ЛИЛ бил подкопаван от брат си - знаел това! Но с ЕН-ЛИЛ шега не бивало. За да предотврати по-нататъшни нарушения, бил издаден нов набор от стриктни Команди за зверовете ADAPA, които все още били в Центъра за Живот и в полевите операции.

По този начин били издадени Командите на Господаря на Заповедите:

Всички зверове в Селскостопанския Център трябва изцяло и тотално да се подчиняват само на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ! Верността към Принц ЕА или към когото и да бил друг Господар Създател (K-D), се отстранявала. Всеки един звяр, припомняйки си каквото и да било относно Принц ЕА, се наказвал!

Всички зверове в Селскостопанския Център трябва изцяло и тотално да се подчиняват на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ! Всеки един

звяр, произнасящ лоши или яростни звуци към Господаря ЕН-ЛИЛ се наказвал!

Всички зверове в Селскостопанския Център трябва изцяло и тотално да се подчиняват на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ! Всеки звяр трябвало да посещава урок по подчинение на всеки седми ден![\[28\]](#)

Всички зверове в Селскостопанския Център трябва изцяло и тотално да се подчиняват на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ! Чифтосването на зверове трябвало да бъде одобрено от Господаря ЕН-ЛИЛ! На никой звяр не се разрешавало да се съвкуплява извън свързането по двойки, одобрено от Господаря.

Такива били Командите на Господаря на Заповедите!

Принц ЕН-ЛИЛ нямало да бъде поставян под съмнение! Той щял да поддържа една желязна ръка върху ЕРИДУ. Нека зверовете пукнат в пустошта! Нека Принц ЕА да се грижи за тях! Те са "MUS" - "чудовища" и не заслужават никаква помощ! Нека зверовете-ренегати (изменници) отсега нататък бъдат наричани "ADA-MUS"! Нека жените страдат при раждането на дете! Родилните камери повече нямат да бъдат достъпни за тях!

Ако зверовете на Градината останат верни, ще им се позволи да останат. Те ще бъдат наричани ADAPA.

И така звярът бил разделен на две групи - верните и неверните - ADAPA и ADAMUS.

Но Принц ЕА бил доволен, защото в лицето на изпъдените, все още съществувала възможност да продължи експеримента да създаде независим живот. Желанието му да направи форма на живот, която била разумна и въпреки това независима от "Системата", в която Принц ЕА и Принц ЕН-ЛИЛ били израснали, било все още изпълнимо. Звярът щял да опита свободата и независимостта - нещо, което той, като Принц на ASA-RRR, нямал възможност да опита.

Звярът бил едно завещание на уменията по Произхода на Принц ЕА, един K-D Господар. Създаването на комбинация от брутална сила с известно количество разум било дълго, но Принцът искал повече за създаването. Развиването на способността на звяра да

говори било приоритет на Господаря ЕА; позволявало му се да общува с К-D и предоставяло средство за измерване на успеха. Макар речникът на звяра да бил доста минимален, той бил разбираем.

Намирайки изолирана група от отхвърлени зверове в пустошта, ЕА и сестра му НИН-ХУР-САГ започнали да ги учат на уменията, необходими за оцеляване в тази жестока околна среда. От първия огън до правенето на прости дрехи, от правенето на драскотини по пещерните стени до разчитането на символи, звярът бил поведен по пътя на по-висшия разсъдък от двамата Господари на Науки по Произхода. Експерименталният "прототип" на Принцеса НИН-ХУР-САГ бил преминал през няколко етапа на развитие, но се бил доказал, като уникален в способностите си.

След време, няколко от зверовете демонстрирали необикновената способност на учене и предаване на знанието си на други зверове. Принц ЕА и сестра му започнали да фокусират по-голямата част от вниманието си върху тях, научавайки ги, така чете да могат да разпространят познанието на другите. Тези "учители", които били учени от самия К-D, станали известни като "SU" - "Тези, които знаели". "ЕА-SU"- "учителите разпространявали Знанията на ЕА".

Един по-късен "Учител по Праведност" щял да носи името IESU (Исус), една вариация на ЕА-SU.

Тъй като зверовете в пустошта напредвали чрез усилията на Принц ЕА, Господарят Принц ЕН-ЛИЛ още повече се ядосал на създанията. Въпреки че много от зверовете ADAPA все още служили предано и вярно в лагера на ЕРИДУ, Господарят на Заповедите все още изпитвал омраза и недоверие към създанията.

Флагманският кораб AR - Държавният кораб на ASA-RRR бил очакван да пристигне на ЕРИДУ скоро. Знаейки, че масивният Смъртоносен кораб причинявал огромно гравитационно притегляне, Принцът решил да насочи курса на AR в посока, която можел да използва. Променяйки посоката над ледените полюси, гравитационното притегляне щяло да бъде достатъчно силно, за да причини падането на ледници в океана. Това от своя страна щяло да

причини необходимите промени в околната среда. Ако в резултат на това последвало едно наводнение, което да унищожи зверовете, така да бъде! Принцът на Заповедите можел да обоснове жертването на зверовете в замяна на затоплянето на планетата, увеличаването на количеството използвани океански води и края на ледниковата епоха, обхванала двете полукълба в по-горната и в по-долната им част. Всичко това било от значително по-голяма важност от съдбата на звяра.

Когато Господарят К-D ЕА научил за плановите на брат си, той незабавно запротестирал. Но Господарят на Заповедите не обръщал никакво внимание. И за да влоши нещата, Принц ЕН-ЛИЛ забранил да бъде спасяван нито един ADAMUS - убежище от наводнението щяло да се даде само на верните ADAPA. Зверовете-ренегати щели да бъдат пожертвани, ако било необходимо; те били нарушили Командите. И Господарят на Заповедите предупредил Принца: предупреждаването на зверовете било помагане на враг на Държавата, едно ужасно престъпление!

Принц ЕА бил в капан! Да работи с отхвърлените създания било едно нещо. Да отдава Кралска помощ било друго. С не особено голям избор относно този въпрос, Принц ЕА се зарекъл официално да си мълчи, не предупреждавайки за предстоящите наводнения. Макар че с неохота приел Думата на брат си, Принц ЕН-ЛИЛ продължил с плановите си за церемониалното пристигане на AR.

Но Принцът по Произхода не можел да позволи звяра му да умре. Тайно, Господарят ЕА съставил планове. Отвеждайки няколко от зверовете в подземните пещери на хибридите HEN-T и оставяйки други зверове във високите части на планините, Принц ЕА осигурил оцеляването на поне няколко от зверовете му. Като последна мярка, Господарят ЕА имал специален търговски кораб, така направен, че да плава надалеч в океана, настрани от регионите с най-голяма вероятност да пострадат. С тези тайни планове, Принц ЕА оставил ADAMUS жив и експеримента си незасегнат.

Когато могъщият AR пристигнал, наводненията започнали, както ЕН-ЛИЛ ги бил очаквал. Почувствал се облекчен - звярът повече

нямало да бъде наоколо да го безпокои.

Когато наводненията утихнали и Господарят ЕН-ЛИЛ научил за измамата на брат си, яростта му била неконтролируема. Двамата Принцове се сблъскали един с друг в Двореца на ЕРИДУ. Всеки бил предал другия: Господарят ЕН-ЛИЛ се бил опитал да унищожи в ранните етапи прототипите от зверовете на Принц ЕА, а Господарят ЕА се опитал да развали управлението на брат си, като се бил намесил в размножаването на звяра. ЕН-ЛИЛ се бил опитал да унищожи звяра чрез наводнение, а ЕА не си бил удържал на обещанието да не предупреждава създаването си - звяра.

И двамата Принцове били извършили престъпление срещу Империята - един акт на преднамерен саботаж на назначените задължения на един Кралски Принц на Трона. Никой никога нямало да се качи на Трона, ако подобен тип поведение продължавало. Но Принц ЕА никога не вярвал, че Тронът на ASA-RRR щял да бъде негов, Правата за Наследяване гарантирали това. Принц ЕН-ЛИЛ обаче, бил Очевидният Наследник. Той можел да загуби всичко!

Принц ЕН-ЛИЛ, Господарят на Заповедите, нямал избор. Той взел решение. Трябвало да има примирие. Никога повече той или всеки един от Администрацията му нямало да се бъркат в задълженията на Господаря ЕА, в развитието на ЕРИДУ и във всичките му форми на живот. Господарят ЕА нямал алтернатива освен да отвърне на обещанието. Той и всичките му K-D никога повече нямало да пречат на Господаря ЕН-ЛИЛ.

Като знак за добрите си намерения, Принц ЕН-ЛИЛ дал на брат си селскостопански сечива за звяра, инструменти за него, така че създаването да се научи да отглежда само храната си. Принцът по Произхода бил изненадан, но благодарен за подаръка от брат му. В замяна, Принц ЕА обещал да подобри уменията и способностите на определени специални хибриди, използвани от Господаря ЕН-ЛИЛ за управлението на ЕРИДУ.

Така мирът на ЕРИДУ съществувал за кратко време. На зверовете било позволено да се образуват и цивилизоват, Империята ЕРИДУ се разраствала и процъфтявала под управлението на ЕН-ЛИЛ.

Генетичното манипулиране било дало на звяра способността за минимално общуване и разбиране. Чрез едно направено подобрене, ADAPAS, които останали в Градината, били направени значително по-силни в обработката на аналитичните мисли. Те станали изключително разумни, способни да вземат решения от малък мащаб, но оставали податливи на обработка и сервилни. Чрез използването на слугите ADAPAS и HEN-T, Принц ЕН-ЛИЛ и АННУНАКИ успели да постигнат драматичен напредък в ръководенето на ЕРИДУ.

Зверовете ADAMUS обаче, неконтролирани в сексуалната си активност, бързо нараснали. Генетична манипулация би била потрудна в направата на специфични черти у тях. Всяко едно генетично подобряване щяло да подлежи на случайно размножаване, като желаните резултати вероятно щели да бъдат разводнени. В най-добрия случай, само някои от зверовете могли да запазят желаните качества; по-голямата част щели да загубят изцяло чертите, на които Създателите се надявали.

Но чрез личен контакт и неговите ЕА-SU, Господарят ЕА дал на звяра ADAMUS това, което ADAPA никога нямало да получат - възможността да се оцени красотата. Научавайки звяра как да се наслаждава и да чувства чудесата на изкуството и музиката, Принцът запечатал в ума му едно чувство за идентичност и за осъзнатост на света около него.

Незамърсен от каквито и да било влияния от "Системата" на ASA-RRR, ADAMUS развил едно чувство за принадлежност към семейство и едно чувство за оформяне и избиране на собствената си съдба.

Принцът бил доволен. Системата нямало да затвърди позицията си, не и върху звяра. Той имал шанс, или така се надявал. В един опит да подсигури, че звярът никога повече няма да бъде желан от Системата, Господарят ЕА продължил да подобрява сексуалния нагон на създанието. Ако бил поставен в ситуация да избира да работи в служба на Системата или да преследва сексуалното удоволствие, звярът винаги щял да избира да прави секс. Това щяло

да го направи нежелан в очите на брат му ЕН-ЛИЛ.

Двата отделни звяра - ADAPA и ADAMUS били част от планетата ЕРИДУ. Господарят Принц ЕА, Майстор по Науките за Произхода, бил "Господарят (EL) на Зверовете" (EL-EA или LEO). Принц ЕН-ЛИЛ, Господарят на Командите, бил "Господарят на Подчиняващите се Слуги".

Когато за звяра на Принц ЕА се разпространили вести до съседните звезди и галактики, друга група от Господари по Произхода отправили един подарък на Господаря ЕА. Известни като "AKHU", те били потомци на едни прадеди, наподобяващи птици. Господарите по Произхода предоставили на ЕА един единствен елемент от ДНК нишка, който предоставял ..страст". Чрез този един единствен елемент, невидимата мотивираща сила, която давала интензивни чувства, била прехвърлена на зверовете на Принца. И с този подарък, звярът ADAMUS щял да има повече страст, повече чувства дори от самите същества на Империята ASA-RRR. Вzet от клетките на AKHU, този дар станал известен като – *"Дарът на Перото"*.

По този начин, пътят на двата звяра - ADAPA на ЕН-ЛИЛ и ADAMUS на EN-GI или ЕН-КИ, продължили да се разделят. От същите корени, първоначално за една и съща цел, двамата сега били на различни пътища.

Стечение на времето, Принц ЕА и Принц ЕН-ЛИЛ успели да накарат двете групи да работят заедно. Зверовете ADAPA извършвали трудовите си задължения като подчиняващи се слуги, зверовете ADAMUS извършвали трудовите си задължения в замяна на храна и провизии. Тъй като ЕРИДУ се разраснал от един лагер - на много, използването на двата звяра станало често срещано; ЕРИДУ бил един свят на трудещи се зверове.

Светът ЕРИДУ се бил превърнал в новия храм на далечната слънчева система - система почти унищожена от Войната с Господаря AR-ZU и бунтовниците му. Възстановяването ѝ било засилило контрола на Крал AN-U върху Деветия Коридор, подсигурявайки, че мястото му сред Кралиците ARI-AN било

сигурно. ЕРИДУ Градът-Храм; ЕРИДУ Светът-Храм и Слънчевата система ЕРИДУ се били превърнали в една процъфтяваща, произвеждаща система.

Но пътят на ASA-RRR винаги включвал вътрешна война. Потомствата и на двамата Принцове - Принц ЕА и Принц ЕН-ЛИЛ постоянно воювали едно с друго. Ревност, завист и постоянна нужда от власт мотивирали членовете на Кралските семейства да се атакуват взаимно и да завземат имения. И докато самата Империя не била заплашена по никакъв начин от Кралските войни, те се позволявали. Хубаво било за младите да си изпробват нрава и това, на което са способни един срещу друг; от тези неща се родил Пътят на ASA-RRR.

И... тъй като Принц ЕА бил дал на звяра способността да учи и запаметява знание, много Кралски особи започнали да използват звяра, за да контролират други зверове. За ужас на Принца, много зверове се заклевали във вярност на Господарите си в замяна на непрестанен източник на храна и подслон. Единственият страх на Принца бил, че звярът можел да се върне към системата, ако оцеляването му бъде заплашено. Сега този страх се бил осъществил. Но свободната воля е била част от експеримента на зверовете; ако Принц ЕА бил се намесил, той щял да осуети собствените си цели в създаването на звяра. И така звярът се научил на методите на войната.

Войните на Кралските особи били просто планетарни игри на шах, като фигурите се състояли от слуги и зверове. Реанимацията - техника за съживяване на мъртвите и медицински трансплантации, били винаги под ръка за Кралските особи в случай на контузия или смърт. Но осакатяващи наранявания, рани и смърт - това било за низшите войници на бойното поле; това било за звяра.

Но звярът се доказал отново и отново. Верни и интелигентни, зверовете се били превърнали в жизнено важни участници в управлението на ежедневните дейности в ЕРИДУ. Генетичното минало на ASA-RRR на звяра имало дълбоко влияние върху способността му да учи и да се адаптира към "Системата".

Чрез насочващите усилия на Принц ЕА, Кралските особи и АННУНАКИ, след време на звяра било разрешено да управлява своите собствени дела, да управлява малкото си кралство или територия... стига да продължавал да се врича във вярност и преданост към някой от Кралските Господари... и в края на краищата, към Империята ASA-RRR!

И така ADAMA се превърнал в част от ЕРИДУ. От една стриктна роля на звяр-работник, до една роля на ; допринасящ на обществото член (с разбиране на верността към висшестоящ Господар), ADAMA се бил издигнал до място над други създания от света и бил втори - само след Господаря му над него.

Войните на Кралските особи продължавали да вилнеят, като верните ADAMAS им служили на бойните полета вместо тях. Кралства в ЕРИДУ се издигали и падали върху плещите и кръвта на ADAMAS. Децата на Господаря ЕН-ЛИЛ и Господаря ЕА постоянно се предизвиквали относно правата за властване и мощ.

И така започнала ерата, която щяла да стане свидетел на Войната на Великото Сменяне на Властта - един опит на Господаря Принц МАРДУК, син на Господаря ЕА - Кралят на зверовете. Завършен Майстор в уменията на Бойците ДАК, Принц МАРДУК искал да стане Крал на системата ЕРИДУ. Предизвиквайки за Трона други членове на Кралското семейство, включително чичо си Принц ЕН-ЛИЛ и дори баща си Господаря ЕА, МАРДУК използвал война, интриги и дори смъртоносното изкуство на предателството в опит да завземе Трона.

В миналото баща му ЕА бил лишен от трона на ЕРИДУ и на ASA-RRR... той, МАРДУК, нямал да има същата съдба.

Но докато се издигал към властта, Принц МАРДУК бил погрешно обвинен в убийството на собствения си брат - Господаря DUMUZZI (ДУМУЗИ). Отказвайки да бъде вкаран в затвора, МАРДУК избрал да се бори срещу обвинилите го, подслонявайки се в една пирамидална крепост. Един съвет бил свикан набързо, като било взето решение да се сложи край на войната, запечатвайки МАРДУК в неговата каменна структура. Заклещен вътре, Принц МАРДУК бил

обречен на смърт.

Но съдбата била с него. Няколко от последователите му успели да прокарат тунел нагоре от долната част на структурата, по този начин давайки възможност на МАРДУК да избяга. С награда за главата му, Принц МАРДУК побягнал към небесата.

И за известно време, мирът отново дошъл на ЕРИДУ... но както е пътят на Империята ASA-RRR, той нямало да трае дълго.

Високо в небесата, в звездите на Империята ARI-AN, МАРДУК щял да намери съюзник - един много много стар враг, както на AN-U, така и на Кралиците на Трона на SSS-T. Познати като "SSA-TA" - "тези, които са под земята", те били част от една влечугоподобна бунтовническа група, която обитавала огромни пещери в световите на ARI-AN. Постоянно-заплашващи Кралиците на власт, те непрестанно търсели нови начини да подкопаят управлението на Кралиците.

Ненавиждани и предизвикващи страх у другите, бунтовниците SSA-TA дали среща на Принца. Обещавайки им голямо богатство, власт и пълно участие в Империята му в замяна на подкрепата им, всяващия страх МАРДУК изтръгнал подкрепата им.

С голямо желание и готовност, SSA-TA сграбчили благоприятната възможност да подкрепят едно усилие срещу ASA-RRR. Чрез отслабването на Империята DAK, Империята на Кралиците SSS-T също щяла да бъде отслабена. Може би достатъчно, така че техният собствен бунт в ARI-AN да успее. Изпращайки едно комюнике до съюзниците си навсякъде в Империята ARI-AN, SSA-TA набрали огромен брой Воини, като всеки от тях бил посветен и охотен враг на SSS-T Кралиците.

Чрез тайна подкрепа на МАРДУК, един успех в завземането на колониите на ЕРИДУ щял да даде на бунтовниците SSA-TA една огромна мъртва хватка върху Деветия Коридор. Щяло да се наложи на Кралиците SSS-T да преговарят с тях. Ако бунтът не бил успешен, смъртта на МАРДУК щяла задоволи и СИРИАНЦИТЕ, и Кралицата. Неуспехът на една гражданска война, далеч от Империята SSS-T щял да бъде допуснат от Кралицата.

Още веднъж сянката на Войната се задавала на хоризонта в слънчевата система ЕРИДУ.

Но успехът на още един бунт на ЕРИДУ бил малко вероятен в най-добрия случай. Великият AN-U не би се спрял пред нищо, за да увери себе си, че нямало да избухне още една Война за Революция.

За да успее, необходима била още една група, която да даде активна подкрепа на Принц МАРДУК - такава, която имала затвърдено солидно положение в самата слънчева система ЕРИДУ и била част от съществените Командващи Сили на ЕН-ЛИЛ.

Дълбоко в минните операции, хибридите HEN-T се били доказали като верни слуги. Дълго преди ADAMUS да постигне това, хибридите HEN-T се били издигнали до позиция като едни от най-верните управители на Кралските семейства в ЕРИДУ. И въпреки че много от Кралските потомствени семейства били използвали зверовете ADAMUS като управители над други зверове, Принц ЕН-ЛИЛ продължавал да използва само HEN-T, считайки ги за по-малка заплаха и много по-подчиняващи се. Ключови административни позиции от средно ниво били назначавани стриктно за хибридите HEN-T и никога за зверовете ADAMA.

За разлика от зверовете ADAMUS, Господарят Принц ЕА не бил изменял, не бил манипулирал HEN-T към един по-висш разум, по този начин правейки ги по-сервилни и по-малко вероятни за избор. Но по-важно за планираната Война на Тъмнината от страна на Принц МАРДУК, HEN-T били създадени от клетъчни материали на гущери - следователно те били влечуги! Като далечни роднини на бунтовниците SSA-TA, до тях можело да се достигне и по възможност да бъдат убедени.

Чрез една задкулисна дейност на SSA-TA, Принцът и една армия от Майстори на Измамата започнали кампанията си да привлекат слугите HEN-T на Господаря ЕН-ЛИЛ. Обещавайки на HEN-T, че те ще станат негови управници, ако превземането е успешно, МАРДУК и SSA-TA използвали всеки трик, за да наклонят HEN-T към страната на бунтовниците. МАРДУК дори предложил дялове в имуществата и богатствата на Империята и бъдеща територия за

техен контрол. Мястото им в Империята на МАРДУК щяло да бъде ненадминато от никого, с изключение на самия Принц.

И така започнало тайното превземане. Използвайки хибридите HEN-T, създадени и разработени от ARI-AN SSS-T за тяхна собствена употреба, отмъстителният МАРДУК тайно поставил агентите си дълбоко в мините, в административните офиси и в Командващите Сили на самия ЕН-ЛИЛ.

Тъй като хибридите HEN-T се били издигнали в ранговете на управлението на ЕН-ЛИЛ, те били известни като JCHET-T - "Онези от TCHET" (.Заповедта"... "заповедта" бидейки ЕН-ЛИЛ). Наричани от администрацията на ЕН-ЛИЛ с името "SHET-I или "SHET", те се превърнали в доверени слуги и на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ, и на Кралските семейства. Верността им никога не била под съмнение, никой не подозирал за предателството.

Бавно и тихо, заговорът започнал. Сценарият бил прост - гущерите SSA-TA, обучавани в хитруване, щели да проникнат дълбоко в ранговете на работниците HEN-T. Те щели да разпространят сред тях и да вербуват далечните си братовчеди за бунта. За кратко време, SHET успели да убедят гущерите HEN-T да се присъединят към бунтовниците. Тези от HEN-T, които се присъединили към заговорниците станали известни като "SHET-I" – "Потайните".

След първоначалното дълбоко проникване в ранговете на HEN-T в подземните операции, заговорът се насочил към най-вътрешното ядро от администрацията на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ. Командващите Сили, включително управленията за Комуникация и Материално-техническото обезпечение, били също така обект на прицел. Внимателно и преднамерено, заговорът се закрепил във всяко управление на администрацията на Господаря Принц ЕН-ЛИЛ.

След време, Принц МАРДУК и скритите SHET-I били готови. Бил даден сигнал атаката да започне. Нахлувайки в ЕРИДУ с бойните си кораби, МАРДУК атакувал свирепо и безжалостно. Силите на ЕРИДУ - DAK и ВЕН били изненадани. Работниците HEN-T в

залите за комуникация разстройвали съобщенията, информиращи за инвазията, предотвратявайки ефективни защитни действия.

Когато най-накрая били осведомени, Воините ДАК отвърнали чрез бойни кораби, които предварително били саботирани, по този начин правейки ги безсилни. Много кораби били карани да правят обход или да следват грешни координати. Системите за комуникация на ЕРИДУ замлъкнали. ЕН-ЛИЛ бил премахнат. SHET-I и ренегатите хибриди HEN-T се били справили добре.

ЕРИДУ, островният аванпост на Империята ASA-RRR, била сега завзетата Империя на Господаря Принц МАРДУК, син на Принц ЕН-КИ и внук на Крал AN-U. МАРДУК бил победител, "Войната за Превземането", подкрепена от влечугоподобните бунтовници, била успяла отвъд очакванията. Невидимостта, хитруването, скритата нечестност били предотвратили директния сблъсък.

Принц ЕН-ЛИЛ и последователите му избягали обратно към далечните светове на ASA-RRR. Принц ЕА завел много от последователите си и зверовете ADAMUS до неговата слънчева система - "BAAL-EA-DAUS"(Плеяди) "Мястото на БААЛ (Господар) ЕА DA (Създателят)".

Кралското потомство и на двата Господаря - ЕА и ЕН-ЛИЛ също било принудено да избяга. Когато МАРДУК се приземил в света ЕРИДУ, мястото му на Трона било неоспорвано. За да осигури, че за в бъдеще няма да има поставяне под съмнение на властта му, Принцът незабавно заповядал да се издирят, в случай че има, Кралски наследници. Изборът им щял да бъде лесен - пълно подчинение или смърт. Цялата Империя ЕРИДУ щяла да се кланя на МАРДУК, той щял да се погрижи това да стане.

Веднъж седнал на Трона, МАРДУК започнал последната си кампания... да промени или унищожи всички официални писмени документи, които приписвали всякакви героични или кралски постижения на всеки друг с изключение на него. Каменни паметници, обелиски и сгради били променени от каменоделците, плочи от глина или дърво били изгаряни или унищожавани. Никакви официални писмени документи нямало да останат за

никой друг Монарх. МАРДУК се бил превърнал в началото и края на всички неща, той се самоназначил за Господаря Бог и Съдателя на Вселената.

Оттам, той бил "Богът-Слънце" - "RR-A" (РА).И така официалните писмени документи на ЕРИДУ били променени. Управлението на RRA МАРДУК било тотално и ретроактивно.[\[29\]](#)

Само една промяна оставало да бъде направена. Официалните писмени документи били променени, но спомените оставали. Използвайки техниките изменящи съзнанието на неговите любимци SSA-TA, новият Крал RRA заповядал систематичното променяне на съзнанието на съществата на ЕРИДУ.

За да постигнат тази огромна задача, SSA-TA преобразували съществуващите структури с камери за "репрограмиране". Един по един или на групи, на колонизаторите и зверовете ADAMA и ADAPA им били обещавани богатство, земя, власт, сексуални услуги и всякакви съблазни, които да придърпат жертвите в тунелите, водещи ги в светло осветените стаи за "репрограмиране". Веднъж щом влизали там, спомените били изтривани или изменяни. "Екранни" спомени - образи, с цел да скрият припомнянето на събитието, били често имплантирани. Богът-Слънце RRA щял да бъде първият и единствен Бог в официалните писмени източници, единственият запомнен Бог.

Колонизатори и зверове, които отказали доброволно да бъдат третирани, били сграбчвани и насилва вкарвани в камерите за изменяне на спомените за настройване. Някои EA-SU избягали в пустошта или във високите планини, там да изобразят на камъни, следи (ключове) за тайната на "Превземането", Богът-Слънце RR-A и SHET... ПРЕДИ да бъдат заловени и репрограмирани. Някак си истината щяла да излезе наяве отново. Следите обаче щели да останат скрити, докато не били намерени и разпознати или дешифрирани. ("Лицето на Марс" и "Градовете с Купол на Луната" са два примера.)

След време, SHET-I завършили задачата си. Населението на ЕРИДУ било "забравило". Когато всеки тръгнал по различния си

път обаче, имал едно бегло чувство на смущение, нещо не било на място, нещо липсвало. И любопитно, макар че те изглеждали, че нямат общо минало, всеки си спомнял, всеки си припомнял една ярка светлина в края на един тунел. И... всеки знаел, че се очаквало той/тя да отиде към светлината и да влезе в нея... тъй като там се намирала върховната награда.

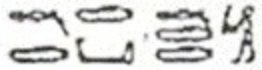
Като застраховка, SSA-TA взели още една предпазна мярка.

За да осигурят, че "Страстта", вкарана в Звяра - Дарът на Перото, няма да го подтикне към бунт, бунтовническите гущери конструирали огромни кули, които щели да излъчват един облак от електронни сигнали, създадени да държат Звяра в мъгла - едно послушно състояние. Електронното одеяло също служило и като прикритие, предотвратявайки външни сигнали да достигнат Звяра. На никого - нито на ЕА, нито на ЕН-ЛИЛ, нито на Кралиците ARI-AN нямало да бъде позволено да се свърже със Звяра.

За да контролират още повече Звяра, Залите за Подчинение на Принц ЕН-ЛИЛ, където Звярът ходел всеки седми ден за уроци по послушание, били поети от SSA-TA. Доктрини, които подкрепяли Империята се превърнали в догма. Ученията, методите на ЕА, се превърнали в зли и в думи на демон. ЕА, един раждащ живот К-D (G-D), се превърнал в "DA-EA-BA-EL" [\[30\]](#) (Създателят ЕА, Господар Баща) Злия", "Дяволския".

Но SHET-I нямали намерение да оставят нищо на случайността. В случай, че се появи на повърхността една чиста глинена плоча, с история за древни същества, получовек и полу-звяр, звездни същества, които летели в небесата или за един бунтовнически Бог на връх Олимп, ... тези щели да бъдат измишльотините и митовете на един примитивен човек с въображение. Тези щели да бъдат едни фантастични приказки, нищо повече. "Рационалният" Човек, "работещият" Човек, не трябвало да се занимава с детските неща.

Отричането на света преди Господаря RRA било завършено.

shett Rec. 19, 16, 20
dig. to excavate.

SHET – крокодил

(изобразено от плочка, ръка, гушер и крокодил)

SHET – пазител, попечител

(изобразено от гушер и ръка)

SHET значело „работя в каменоломна“

SHETT значело „да копая, да изривам с машина“

(изобразено от гушер, две ръце и ръка с камшик)

SHET-TI значело „копач или „екскаватор“

(изобразено от гушер, две ръце и ръка с камшик)

SHTI – яма, дупка, разкопаване

(изобразено от гушер и полукръг)

SHTI – този, който е скрит

(това буквално значело „някой, който е под земята“)

SHTA, SHTA-T – да бъде скрито или тайно

SHET – вземам, овладявам, сграбчвам, нося или отнасям,

завлачвам, транспортирам)

(изобразено от гушер и ръка)

SHETSHET – свалям от власт

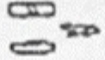
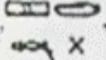
(изобразено от гушер и повторено с ръка)

SHTI – „отнасям, сграбчвам“

(изобразено от гушер и повторено с ръка)

SHTI – титла на служител

(изобразено от гушер, ръка и една изправена фигура)

shet , Litanie 78,
Mission I, 239. крокодил, голям гушер

shet, shiti , U. 154, 284, 432, 470.

стр. 670, , стр. 93.

вземам, овладявам, сграбчвам, пренасям, завлачвам, оттеглям,
транспортирам, изнасям, изтърбушвам звяр, спасявам, доставям

SHET-I гушери, които били взели активно участие в превземането на властта и в репрограмирането, били издигнати до статута на Върховни Господари и Управители на съществуващите системи и работници.

Брата на СИРИАНСКИТЕ Господари и Майстори си била отишла. Принц ЕН-ЛИЛ, Господарят на Заповедите, си бил отишъл. "Златната" ера на растеж и развитие си била отишла.

ЕРИДУ, една примитивна слънчева система, развита в една крепост, контролирана от Крал от Звездата Сириус; ЕРИДУ, буквално унищожена в Бунтовническата Война, водена от Господаря на Войната ZU-ZU (Зевс) и повторно изградена от Учени по Произхода; ЕРИДУ, първото селище и град на преродената планета;

ЕРИДУ, мястото на завоевания и войни, мястото на покоряване и кралско управление от звездите, бил сега ЕРИДУ - свят седна повторно изградена история и едно съчинено минало.

RRA бил Богът-Слънце, но влечугите управлявали.

Както ASA-RRR били направили преди тях, SHET-I започнали да увеличават производството и ефективността на Операциите. В допълнение обаче, те започнали разработването и производството на нова стока - лекарство, наречено "S-MA". Някога лекарство използвано само от Кралете, SHET-I започнали да произвеждат и продават лекарството на всички същества в галактиката. Печалбите се покачили много и Господарят RRA бързо се превърнал в един от най-богатите Крале в целия Девети Сектор. С натрупаните си богатства, RRA изградил Империя и армия, нямащи равни на себе си. Съюзът му със SSA-TA бил дал на Господаря RRA необходимите възможности да държи AN-U и Воини-Завоеватели на разстояние. Господарят Бог RRA щял да живее вечно!

Или поне така се надявал...

Великият Господар RRA управлявал с желязна ръка - методите на ASA-RRR още течели във вените му. SHET-I съдействали за управлението на ЕРИДУ, ефективно и хладнокръвно. Но Господарят RRA нямал доверие на SHET-I. Щом били предали собствената си Кралица, не биха се поколебали да предадат Господаря RRA.

SHET-I били студенокръвни влечуги, коравосърдечни спрямо всяка раса. И въпреки че бил Бог, RRA бил външен. Взаимоотношенията и съюзът за тях били бизнес и нищо повече. RRA знаел, че не може да им се има доверие.

И така Господарят RRA започнал да поставя най-доверените си жреци и деца като ръководители на Империята. Известни на всички като "RA-КА", "RRA" - "Господарят Баща", инструктирал децата си относно управлението на богатството на Империята. Когато им били възложени позиции, те станали известни като "RA-КА-М" - "дете на RA". (По-късно КА-М се преобразувало в КАМ, име за щит. Това щяло да даде на децата на RA ново име - "RA-КАМ" ("онези от Щита на RA").

За да поддържа контрола над жизнено важния Център за Реанимация, Господарят RRA избрал една елитна група от жреци да пазят и да бъдат отговорни за камерите. Те също щели да служат като Господари Администратори на делата на Империята. Наричани "RA-KA-PER-A-A" или "RA-KA Фараоните", те служили като верни любимци на Господаря RRA.

Но Господарят Бог RRA не бил всемогъщ. Властта му, Империята му, зависела от SHET-I. Разпознавайки, че Тронът му бил уязвим, Господарят Бог RRA преосмислял възможността за повторно съюзяване с Империята ASA-RRR. Богатството и властта му със сигурност му давали сила за водене на преговори, чувствал той. Господарят Бог RRA се нуждаел от друг съюз, за да защити себе си.

Било обаче прекалено късно.

Преди той да успее да направи каквото и да било, под булото на нощта, се провел преврат. Нямаło насилие, нямаło битка, SHET-I лесно и тихо превзели властта. Когато слънцето се издигнало над двореца, SHET-I контролирали нещата. Всички елитни Военни сили от стражата на Господаря RRA били хвърлени в затвора или елиминирани. Останала само задачата да бъде заловен самият Бог RRA.

Но съдбата била на страната на Краля Слънце. Верни последователи на Краля влезли в Кралските му покои, за да го събудят от съня му. За негово щастие, бил изготвен план за бягството му, който да го отведе настрани от хватката на преследващите го. С влечугоподобните охранители по петите си, Господарят RRA едва успял да избяга.

Когато погледнал надолу от звездния си кораб високо в небесата, той съзрял това, което някога било великолепната му империя, но тя си била отишла. Кралството на RRA го нямаło вече.

С напускането на Господаря RRA, ерата на Империята на Сирианско Управление над ЕРИДУ свършила. ЕРИДУ, слънчева система, която била изстрадала опустошаващи и разрушителни войни, била паднала без битка в ръцете на влечугите SSA-TA. Подземните същества успешно били премахнали Империиите на

Бога Слънце RRA, на Принц ЕН-ЛИЛ, на Великия АН-U и дори на Кралиците АRI-ANSSS-T.

SSA-TA станали Властелини на пазара за S-MA, една търговия извличаща печалба; станали също и Господари на Деветия Сектор и на Звездните пътеки, необходими за пропътуване към и от Централните Звезди и Империята АRI-AN. С един кратък и дързък ход, SSA-TA превърнали себе си в една от най-богатите и могъщи раси в Деветия Сектор. Контролът върху Деветия Сектор нямало да бъде оставен на случайността; манипулация върху умовете на всички обитатели, включително контрол над съзнанието на Потомството на RRA, доверените му жреци и всички членове на Съда на RRA, били извършвани незабавно и докрай. Това, което Господарят RRA започнал... щели да го завършат SSA-TA. Изтриването на спомени и контролът над съзнанието щели да бъдат разширени, за да включат собственото му семейство и двор. Оттам нататък, ЩИТЪТ на RA и ФАРАОНИТЕ RAKA щели да бъдат верните, макар и несъзнаващи, слуги на Влечугите.

Господарите ADAMA продължили да се трудят за новите им Господари, незнаещи за промените, не осъзнавайки, че били роби. Животът значел ежедневна работа за Господарите. Ако звярът се представял добре, бъдещето значело, че ще бъде изкаран да пасе. Някъде, в мътните кътчета на съзнанието си, звярът си спомнял за един отминал живот.

"Има повече от това; което ни се казва..." си казвал звярът. Звярът бил прав...

NAASHA, понятие, което значело "да бъдеш силен, да бъдеш велик" било изобразявано в ранните Йероглифи от една ръка с камшик. В по-късните периоди то било променено в релефната фигура (глиф) "гушер". Никакво обяснение някога не е било предлагано. PESTCH-T, понятие, значещо "Първите и Най-Велики Девет Богове" било изобразявано в ранните релефни фигури като брадва. В по-късните периоди бравдените символи станали крокодилите.

Никакво обяснение не е било някога предлагано.

SHET-I

За последните четири хиляди години, Човекът е бил мамен.

SHET-I са все още тук. Индианците, които знаят за тях ги наричат "CHET-U" - "Хора-Гущери". Скрити в тъмнината, те се появяват от бърлогите си, за да тормозят и използват хората за техни собствени цели.

SHET-I са известни днес като... "СИВИТЕ" [\[31\]](#).

Създадени от генетични материали на самите същества SSS и ASA-RRR, SHET-I са гущери хибриди, които запазват много от характеристиките на прародителите си.

Така както ASA-RRR Съществата (ЕА, ЕН-ЛИЛ, АН-U и т.н.) имали големи изпъкнали черепи (по-голям капацитет на мозъка), така го имат и СИВИТЕ. Но големите черни очи напомнят повече за склонността на съществата SSS да имат огромни очи, особено ако населявали пещери и подземни помещения, където светлината е минимална.

SHET-I също така запазили ниския като цяло ръст на техните предци гущери и по-малката хилавост на тялото. Едно сравнение с крайниците на малките гущери ще покаже много голяма прилика.

Като потомци на гущерите SSS, SHET-I също са запазили цвета на кожата и биологическата структура на тъканта на гущерите. Кожата на SHET-I е петнисто сива до бледо оранжева, студена е и е "влажна" на допир. Въпреки че съществата ASA-RRR имали разширения за ноздри и уши, SHET-I нямат повече от дупки и за ноздрите, и за ушите (напомнящо на змия). "Ръцете" им са на влечугоподобни, с нокти и са мрежести.

Различни доклади разкриват, че черепът на СИВИТЕ има една определена кристалинна костна изпъкнала ивица, която разделя полукълбата на мозъка. Това е пряк резултат от "подобренията", които Принц ЕА е направил върху SHET-I. Кристалинната кост в мозъка позволява по-голяма възприемчивост на сигналите за контрол.

Втори доклад разкрива, че СИВИТЕ притежават две сърдечни системи, като значимостта на това ще бъде разгледана по-късно. [32] На практика стомашно-чревен канал липсва, свил се е до почти нищо поради постоянната употреба на жлези. Репродуктивните органи като цяло не присъстват, размножаването не е функция от съществуването на СИВИТЕ.

В продължение на хилядолетия СИВИТЕ са били основните, макар и не единствените, агенти зад феномените, познати ни като "отвлечения". Използвайки променящите съзнанието техники на техните SSA-TA прадеди, СИВИТЕ продължават да изтриват спомени и да изменят съзнанието като "маска", за да скрият преживяването от жертвата. Отвлечените буквално винаги докладват за загуба на паметта, едно променено състояние на съзнанието, което като цяло остава непроменено, освен ако не се случи "раздвижване" на паметта по време на хипноза за нейното възстановяване.

Най-различни психолози докладват за внедрени спомени, очевидно предназначени да прикрият самото събитие, които са погребани в психиката на отвлечената жертва. Често спомените се променят в страх от СИВИ с големи очи, в страх от сови с големи очи, елени и други животни.

Макар че изменянето на съзнанието на отвлечените жертви може, и понякога наистина, да подобрява пси- способностите (екстрасенство, ясно виждане, ясно чуване [33], и т.н.), целта на отвлечането не е добронамерена, а по-скоро, за да изтрие "неподходящи" спомени или да подготви субектите за други цели.

Универсалните доклади за манипулиране на съзнанието, пълно и неудържимо "изключване" на тялото, имплантиране и изтриване на спомени потвърждават, че древните методи на SSA-TA не са били митични, а на практика са техники, използвани днес от СИВИТЕ. Подобно на това, гущерите SHET-I HE са митични същества родени от въображението на една цивилизация от преди хиляди години, а са действителни. И те живеят около нас, наблюдават ни, отвлечат ни и ни трият спомените, както се трие видеокасета... тъй като това

служи на целите им.

Ние сме техни... ..засега.

Войната [34]

След като е прочел материалите в тези Документи, Читателят със сигурност се пита: ако това, което авторът твърди е вярно, тогава къде са ТЕ сега?

Къде са гушерите SSS-T?

Къде са съществата ASA-RRR EA, EH-ЛИЛ или AN-U?

Гушерите бунтовници SSA-TA още ли контролират нещата?

Свършиха ли войните за ЕРИДУ (Земята)? Отидоха ли си те?

Отговорът е едно просто... "не".

През последните няколко хиляди години бяха направени няколко опита да се подкопае контролът на гушерите бунтовници SSA-TA. Един от най-скорошните опити беше от властта на самата Империя SSS. Пробивайки електронното одеяло и свързвайки се с едно уязвимо човешко същество на име Адолф Хитлер, който свободно приел посещенията от "Старите", едно световно "ARYAN" движение, оглавено на самия връх от един елитен "SS" корпус, почти успяло да преобърне целостта на нашия "податлив на обработка" свят.

Ако, както авторът твърди, ARI-AN продължат в усилията си да си върнат слънчевата система, нови движения, произлизащи директно от SSS, трябва да се появят. Те ще се появят под формата на "ARYAN" групи за Превъзходство, подобно на скинхедс, Бели Братства[35], неонацисти и т.н.

Във всички форми на медиите, влечугите ще се показват като "Героични" или "приятелски настроени" същества, биейки се вместо Човека. Фигури като Барни², тийнейджърските костенурки нинджа и други Супергерои ще се превърнат в герои и модели на Подражание за децата ни. Влечугите, особено под формата на динозаври, ще се появяват навсякъде в нашия мънищък свят.

СИРИАНЦИТЕ, първоначалните създатели на религиите използвани, за да контролират Човека, също са опитвали да завземат властта. Повтарящи се случки на религиозна разпаленост

са обхващали света в минали периоди: Инквизицията, Папските Войни, многобройните "Спасители" и "Чудодейните Наблюдения на нещо странно" - всички те са били опити да върнат Човека в обятията на влиянието на ASA-RRR.

Ако и те се опитват да завземат Земята, както Авторът твърди, тогава трябва да се получи също завръщане на фундаментализма. Въпреки че образът на ангела като защитник на Човечеството започнал с Принц ЕН-КИ, "EN-KI-ELS" [\[36\]](#), "Господари на ЕН-КИ" (ЕА), властимащите в Църквата по-късно премахнали ангелската фигура от Принц ЕА и си я приписали за свое притежание. За да се установи като единствения Спасител на бъдещето на Човечеството, Църквата (Системата ASA-RRR), под формата и образа на ангели, ще се появява навсякъде!

Като сигнал към СИРИАНСКИТЕ последователи, че Звездният кораб AR е тръгнал към тази слънчева система, образи на огромни планетарни Звездни кораби и екипажи, състоящи се от героични спасители на Човечеството и Земята, ще бъдат навсякъде. Има "добронамерени" небесни тела, които са се запътили към нас.

За да отблъснат образа на "добрите" небесни тела, влечугите SSA-TA изпълват вълните на ефира с образи за "падащи астероиди", разбиващи се комети, като и двете са предназначени да предизвикат безпокойство у световното население, оправдавайки изстрелването на анти-астероидни ракети в небесата, заради "отбранителни" цели.

Тъй като електронното одеяло, поставено върху Човечеството и Земята е толкова всеобхващащо и интензивно, други предавани сигнали от силите ARI-AN и ASA-RRR са предотвратявани или изопачавани и фалшифицирани. В опит да комуникират с Хората, особено онези, които имат способността да си спомнят или да дешифрират "следите", се изпращат зрителни сигнали. Те са наричани "Житни Кръгове" [\[37\]](#).

Житни кръгове, предназначени за Сирианските подземни сили, имат едно поразяващо сходство с древноегипетските глифове. Житни кръгове, предназначени за силите на Господаря ЕА често имат дизайн с формата на футболна топка ("устата на RA"), или

кръг с точка в центъра му ("Богът Слънце RA"). Кръгове, приличащи на Келтския Кръст и на други форми с "Кръст" са предназначени за Сирианските партизани, уведомявайки ги, че не са забравени. Житни кръгове, предназначени за силите на ARI-AN често имат форма, наподобяваща змия. Създания, наподобяващи насекоми и буболечки, са също част от опита за комуникация.

Математическите формации (Манделброт, Триъгълници и т.н.) са сигнали от Принц ЕА към Звяра "да се държи". Той не е забравил за неговият "ренегаден експеримент".

Някои житни кръгове са "графити" (образи и надписи), поставени от "минувачи", искащи "да си играят на тротоара". Други житни кръгове са нарочно променени, изопачени от правителствата ни или от техните агенции, за да предотвратят разпространяването на "прекалено много информация" на обществото.

Светът на Човека е бомбардиран от сигнали за продължаващата война. "Подбутвания в паметта" под формата на филми, книги, списания, комикси, реклами и обяви са видимо ежедневие, само да можеше Човекът да погледне... и да се заслуша.

Ще бъде ли обезпокоително за Човечеството? Да.

Но "Фермата" не трябва да бъде повредена. Никой не иска "Фермата" да бъде унищожена. И тъй като присъстващите Зверове (Човечеството) могат спонтанно да участват в предстоящите войни за слънчевата система и по този начин да доведат до разрушаване на Фермата, Звярът трябва да бъде контролиран.

Имплантирането на едно устройство за контрол над съзнанието би било желателно, но за съжаление е много непрактично. Ако не е осъществимо да се сложи устройство за контрол вътре в мозъка, тогава едно външно устройство, поставено в непосредствена близост до мозъка, е една приложима алтернатива. Но как може да се очаква от Звяра това нещо да му подхожда и да носи устройството... доброволно? Звярът трябва да бъде заблуден.

Човешкият мозък функционира с електронни честоти, които съвпадат със само едно устройство, което се продава на пазара днес - устройство, наречено клетъчен телефон. Fait accompli![\[38\]](#)

Нови персонални електронни устройства, още една форма на контрол, също ще се увеличат по брой и разнообразие. Касети, CD плейъри със слушалки, каски за виртуална реалност, анализатори на мозъчните вълни. Лаптопи, лични пейджъри, електронни устройства за съобщения и още цял куп нови устройства ще държат Човека "покрит" чрез вцепеняващото и контролиращото електронно одеяло.

Лекарства под формата на лекове, променящи настроението, променящи диетата и контролиращи теглото, болкоуспокоителни, спомагащи за съня и предотвратяващи съня - също ще бъдат използвани да контролират Човечеството. Опиати за удоволствие, включително цигари, алкохол и наркотици са още една част от програмите за контрол, създадени да държат Човека послушен и податлив на обработка.

За да избегнат всякаква възможност Човекът да бъде мотивиран да се възпротиви срещу някои от борещите се групи и да се бори за себе си, промяна на поведението ще изисква на никое човешко същество да не бъде позволен статута на "Герой". Следователно само хора, които са примери за "подходящо" поведение, ще получават признание и награди. Жертви, мъченици, измъчвани военни затворници, хора, които умират в служба на държавата си... всички примери на хора, които не отвързват на боя, а изтърпяват големи страдания... тези ще бъдат новите "Герои", нови роли на модели на поведение. Всеки един човек, който прекалено се приближава до статута на Герой, който се държи независимо, ще бъде целта на кампании за очерняне и по-лошо, всички те са предназначени да "свалят" такива хора.

Контролът над населението трябва да се увеличи по интензивност и броят програми също. Само на "подходящите" мъже и жени ще бъде позволено да продължат в системата на "Фермата".

Изчезванията и отвличанията, особено на жени и на най-малките деца, ще се увеличат. "Постепенното намаляване" на части от населението, които не са желани ще се усили. Нови мистериозни болести, предаващи се по въздуха, ще бъдат развити. Настоящите

медицински лекарства ще се превърнат в нещо старо, ще имат минимална ефективност, ако въобще имат. ("Заразата" HENTA, гущерите HENT. Съвпадение?)

Прекаленото пълнеене ще се покачи, пасивността ще стане желателна и сексуалната дисфункция ще нарасне у мъжете. Увеличението на електронните излъчвания ще предизвика повечето женски менструални цикли да се скъсат от 28 дни на близо 25 дни.

За да се поддържа контрол над Човечеството, NASA трябва да бъде елиминирана или поне силно ограничена в мащаба ѝ. Човекът трябва да остане заседнал на Планетата Земя. Търсенето на разумен живот не трябва да се продължава, трябва да се прекрати. Може да бъде направено фалшиво твърдение за откритие, но крайните резултати трябва повторно да потвърдят безполезността на подобно търсене.

Сцената е нагласена. Войната е започнала.

ЕРИДУ е наградата. Човекът е слугата.

Докато Човекът търси спасение "навън", той павира пътя за Същества, състезаващи се да станат негови Върховни Господари.

Човечеството

НЛО... или съществуват, или не съществуват.

Ако те не съществуват, тогава историята, която току-що прочетохте, историята за Боговете и световите, бунтовете и "превземанията на властта", са нищо повече от празнодумството и бълнуването на един побъркан разказвач на истории.

Ако те наистина съществуват, тогава защо правителството ни толкова яростно отрича за тях?

Съществуват повече снимки и видеокасети на НЛО отколкото на естествени явления, които учените наричат "светлинни топки". Въпреки това загадката за "светлинните топки" е изброявана в енциклопедии и текстове, приемани от всичките научни дисциплини в обществените ни училища.

Има повече свидетели от първа ръка на НЛО - всички те са надеждни и професионални, отколкото свидетели на явленията "светлинни топки". Официалните писмени правителствени документи показват, че много НЛО изследвания са били провеждани от различни агенции, макар че пред обществото се е отричало, че те съществуват.

Ако те съществуват, защо не се отговорили на сигналите ни за контакт? Защо не сме "чули" нищо от тях? Защо не се получават никакви радиосигнали? Възможно ли е да има, както Авторът твърди, електронно одеяло, предотвратяващо сигналите им да стигнат до нас? Или ни избягват?

Държани ли сме в неведение, за да се избегне масова паника по целия свят? Ако са добронамерени, няма да има никаква паника, ще има радост по улиците, въодушевление във всеки живот. Човекът и едно извънземно същество работещи заедно - какво по-велико събитие би могло да има?

И ако са добронамерени, защо ще се занимават само със световните правителства? Не биха ли били по-ефективни, ако разкрият целта за присъствието си на всеки човек на тази планета?

Възпирани ли са от някаква форма на интергалактически закон да не се намесват във формата на развитие в живота ни? Ако такъв закон съществува, кои са съществата, които говорят чрез контактьори, с които света е толкова засипан? Ако те наистина говорят чрез контактьори, ако те наистина са добронамерени, тогава интергалактическият закон е бил нарушен и сме свободни да се свържат с нас масово и пред всички хора на планетата ни.

Оставяйки контактьорството настрана за малко, ако съществува закон за ненамеса, отвличанията не са ли нарушение на същото това правило? Ако отвличанията са добронамерени, защо жителите на света не са осведомявани за великолепните ползи от тях? Няма ли да се втурнем да бъдем "обработвани", както са похитените?

Оставяйки отвличанията настрана, ако има закон, възпираш добронамерен извънземен контакт, няма ли молитвите на милиони човешки същества, молейки се за "божествена намеса" да са достатъчни, за да ги убедят да се свържат с нас? Или не са склонни да ни помогнат, защото не сме попълнили "подходящите" документи и не сме следвали подходящите канали?

Ако те са наистина добронамерени, засяга ги благоденствието на Човечеството, клаузата за ненамеса не успява да обясни защо не са се свързали с нас. Всъщност, не се представя никакъв "рационален" аргумент те да не се свържат с нас.

Авторът привежда ли доводи, че НЛО и извънземните са зловни? Не.

Те служат на себе си. Добронамереността или злонамереността е в очите на очевидеца. Ако Човекът им служи добре, той ще бъде възнаграден. Това е добронамереност. Ако Човекът избере да не им служи, той ще стане употребим. Това злонамереност ли е? Или безразличие?

Това ли е участието на Човека - да служи на Бог, да служи на страната си и да служи на извънземните?

Оставяме Читателя с последното парченце от историята на Бек'Ти.

Човечеството има още един вариант. Има право да предяви

претенции над света ЕРИДУ. Макар че е произлязъл от Зверове и е бил развъждан, за да служи, Човекът е бил създаден от Принц ЕА, учен по Произхода! Създател на Живот, който се ядосал на Империята ASA-RRR, както и на Империята ARI-AN.

Отмъщението на Принц ЕА било просто - вместо да използва генетични материали от един конкретен работник от АННУНАКИ, Принц ЕА използвал СОБСТВЕНАТА СИ КРЪВ. С други думи, Човекът, звярът шимпанзе е бил създаден с кръвта на Кралското семейство на AN-U във вените си. Човекът е бил син на (G-D)... и като такъв има право да предяви претенции върху Трона на ЕРИДУ.

Това е историята, която трябва да бъде потисната. Това е истината, която трябва да остане скрита. Човекът не може да предяви претенции върху Трона, ако той не знае, че съществува Трон. Човекът не може изтръгне трона от Извънземните, ако той отрича, че те дори съществуват!

Докато Човекът приема Върховни Господари и Богове, той приема едно робско съществуване. Когато Човекът най-накрая си спомни, че неговото Кралство е било отнето, когато Човекът най-накрая погледне на себе си като неговия собствен Върховен Господар и Бог, тогава и само тогава той ще бъде свободен от Извънземни и Богове.

Авторът моли читателя да изследва за себе си информацията, представена в тези страници. Не приемайте нищо от нея, поставяйте под съмнение всичко в нея. Решете за себе си дали думите на Бек'Ти са верни. Вие сте вашият собствен Бог, вие сте Господарят на вашата Съдба... ако може да си спомните Истината.

Преследвайте Страстта си...

... тя е Ключът ви, Дарът на Перото.

Документите Тера II

Скритата История на Планетата Земя ... продължава ...

ЕРИДАНУС, нашата галактика, е дом на милиарди Същества, различни Звездни раси колкото самите звезди, но всяка раса е родена от същата еволюционна формула. От първата искра на Живота до раждането на една единствена клетка; от разделянето на клетката до образуването на едноклетъчни амеби и после на много комплексни водни създания; от първите големи същества риби до появата на сухоземните създания, всяка раса от Звездни Народи всъщност е следвала същия път... от проста клетъчна структура до сложни "хуманоиди", такава е "нормата" на нашата галактика. Хуманоидната форма е правилото, НЕ изключението.

Звездните Раси произлизат от Влечуги, Насекоми, Птици и други форми на живот, които Човечеството дори не може да започне да си представя. Две раси от Звездни Същества налагат монопол върху историята на нашата галактика... и върху нашата Земя.

В Деветия Сектор, една от най-старите раси е на влечугоподобните ARI-AN. Произхождащи от прадеди динозаври, Кралиците ARI-AN са създали най-могъщата галактическа Империя в този сектор на ЕРИДАНУС. Притежаваща Воини с нямаща равна на себе си свирепост и смелост (наричани М-К или М-G), Империята ARI- AN нямала равна на себе си по мощ и размер.

Безброй битки в продължение на милиони години били изковали Науките на Войната на Империята ARI-AN почти до съвършенство. Нови методологии били развити. Завладените населения били придобивки, отколкото пречки. Съпротивата била елиминирана като умовете на "трудните" просто се репрограмирали. Един физически враг на държавата се превръщал в послушен слуга на Трона само с една проста операция.

Контролът на ARI-AN върху Деветия Сектор бил на практика тотален и най-определено непоклатим. Това било до времето на

едно неочаквано развитие на още една Звездна система.

Втората Звездна Раса била такава, която произхождала от наподобяващи куче създания, подобни на вълци. Те били известни като KANUS, Вълчи Създания от Звездната система СИРИУС (Кучешката Звезда). Империята им не била нито толкова стара, нито толкова развита като Кралството ARI-AN, но свирепостта и жестокостта на Воините ѝ (известни като D-K или T-K) била достатъчно зла и варварска, за да обезпокои дори най-дисциплинираните ARI-AN M-K Воини. Пробивайки през вражеските армии и после спирайки, за да погълнат плътта на падналите, войниците D-K предоставяли на Кралете си завоевание след завоевание. Когато Империята им се разраснала, Кралете KANUS започнали да безпокоят Кралиците ARI-AN.

Един "Звезден Коридор", известен като PESHMETEN (Деветия Коридор) бил жизнено важен супер звезден път, свързващ вътрешните Централни Звезди с най-външните краища на галактиката. Чрез контролирането на тази Звездна Пътека, Кралиците ARI-AN поддържали властта над тяхната Империя, събирали приходи и оказвали влияние върху политическите дела на Централните Звезди. Експанзията на Сирианските Крале започнала да посяга на правата върху PESHMETEN, възможност, която Кралиците нямали склонност да позволят.

Кралиците подхождали към Сирианските Крале с предложение за съюз. Ако Кралете KANUS се съгласявали да положат клетва за вярност на Кралиците ARI-AN, последните щели да им позволят да поддържат контрола над външната част на Звездния Път, печелейки и упражнявайки власт над търговския обмен в Коридора. Ако предложението за Съюз било отхвърлено, като резултат Кралиците нямали да имат избор освен да унищожат Бойните Сили на Сириус... и самата звездна система Сириус.

Сирианските Крале осъзнавали даваната им власт от един съюз с Кралиците ARI-AN и бързо приели. По този начин бил роден Съюзът между Влечугоподобните Кралици и Вълчите Крале. M-K Воините и D-K Воините щели да се бият едни до други... звездните

системи на ARI-AN (Орион) и СИРИУС се обединили.

И за известно време, мирът властвал в Деветия Сектор.

Новата звездна система била родена почти до Звездния път, като позицията ѝ очевидно била място, от което Сирианският Крал можел още повече да усили контрола си над Коридора и да направи позицията си в делата на галактиката по-сигурна. Новите светове са също източници на недокоснати благородни метали и руди, както и жизнено важни стихийни съединения.

Сирианският Крал бързо предявил претенции над новата звездна система и започнал да експлоатира ресурсите ѝ. Звездната система BAD се превърнала в жизнено важен аванпост и за Сириус, и за Орион. Властта и богатството за двете Империи продължавали да нарастват.

Но един преврат в Сирианския Кралски Двор принудил Краля, който бил отговорен за разработването на новата звезда и световете ѝ, да бяга за живота си. Жителите на новата слънчева система с желание и готовност поздравили благодетеля си, дарявайки го с убежище. И в неговия колониален аванпост, Кралят продължил да разработва световете и луните на BAD.

Завързвайки едно споразумение с Кралиците от Орион, Кралят се съгласявал да отдава почит и на двата трона - ARI-AN и KANUS, в замяна на безопасността си. Въпреки че новият Сириански Крал АН искал смъртта на сваления от власт Крал, той бил принуден да се подчини и да приеме споразумението, наложено му от Кралиците.

И отново, за кратко време... мирът властвал.

Пътят на Завоевателите изисква постоянна бдителност. Властта не се завещава... тя се отнема... или губи. Такъв е Пътят и на двете Империи - Орион и Сириус. Кралят или Кралицата, които са хванати, че "спят", най-вероятно ще останат заспали... завинаги.

Смъртта на сваления от власт Крал в световете на аванпоста, дала причина на Сирианския Крал да се радва - дългогодишният му омразен съперник го нямало повече. Но внукът на сега мълчаливия свален от власт Крал, един ядосан млад Принц, се възкачил на

власт... и с него дошъл "Великият Бунт".

Господарят ZU, известен като ZU-ZU (ZUZ), изхвърлил Сирианския Крал и Бойците D-K. Верността на народите от BAD и необичайната им сръчност за боеве позволили на Господаря Крал ZUZ да спечели срещу далечните звезди на Сириус. "Златната Епоха" на един древен Бог ZUZ на Врх AL-AMBU-Z (Олимп) предстояла.

Но времето щяло да проработи срещу младия Крал. Силите на Империите Орион и Сириус щели да се обединят срещу него. Слънчевата система BAD щяла да изпита пълната сила на Бойните кораби и оръжията им. Всяка следа от бунтовническия и парвенюшки Господар Крал ZU щяла да бъде премахната. Цели светове и техните народи били изтребени, спътници и малките им колонии щели да бъдат унищожени. Гневът на Краля АН бил безжалостен и тотален, нямало да има никакви останки... и никакви затворници.

Златната Ера на ZUZ свършила.

Милиони години по-късно, Крал АН щял да изпрати сина си - един Учен по Произхода, да изгради отново разрушените светове. Много необходимите ресурси и стратегическата стойност на аванпоста на звездната система били прекалено важни да бъде позволено да останат неизползвани.

Чрез усилията на младия Принц, една планета била върната към живот. Младият Създател на Произхода върнал атмосферата към живот, моретата отново били изпълнени с живот и движение. Растения, дървета и цветя се появили на повърхността на сушата, създания били хибридизирани... животът още веднъж се движел върху свят, който бил отписан за мъртъв. ЕРИДУ се издигнала от праховете!

Работници и техници дошли със семействата си, градовете процъфтявали, дейностите по възстановяване на благородни метали, руди и елементи започнали да преуспяват. Заселници идвали от много части на Деветия Сектор, за да стават жители на новия свят.

Младият Принц продължил да създава нови създания, които да населяват планетата, един... хибрид между шимпанзе и звяр. Единствената му цел била да служи на Господарите и Майсторите, да работи като роб в полетата и мините за една небесна империя, която се нуждаела от благородни метали и елементи; такава била съдбата на Звяра.

Сириански Крале, Принцове и Принцеси идвали да управляват новите светове. Ревност, алчност и следването на пътя на Завоевателите станали част от живота на ЕРИДУ. Младият Принц Създател - Ученият по Произхода, който бил изградил наново света, бил отстранен като Господар на Доминиона (Владението). Империята, поддържането на самата система, било първостепенно. Създаването на живот, експериментите, изучаващи потенциалните възможности на едно създание, трябвало да бъдат оставени настрана.

И така младият Принц бил заменен като Господар на Доминиона от неговия собствен брат. И така също, Сагата за Звяра, Просвещението и Поробването на Човека продължава...

Принц ЕА намерил Звяра в Градината в Центъра на Био-Селскостопанския комплекс. Създанието щяло да бъде ключът, който щял да премахне управлението на ЕН-ЛИЛ над ЕРИДУ. Звярът можел да се съвкуплява само при най-стриктни условия и само с конкретно избран партньор. Програмите за генетично размножаване трябвало да бъдат внимателно контролирани. Империята зависела от работни сили, съставени от сервилни и подчиняващи се работници.

Разгневеният Принц решил да разклати самата основа на новата колония аванпост. Той щял да разкрие на Звяра тайното познание на Боговете... съвкупляването можело да се извършва във всеки един момент и просто заради самото удоволствие от него. Докато робите трябва да слагат труда над всичко, Господарите поставили удоволствията над всичко. Слугите блъскали безкрайно, така че Господарите да могат да се наслаждават в опияняващите удоволствия на сладострастието. На Зверовете било дадено познанието да "познават" себе си, когато си поискат.

Но Звярът щял да бъде разкрит. Прегрешението му - престъпление срещу Държавата, не можело да се скрие. Голотата му лесно разкрила възбуденото му състояние. На Пазачите не им било трудно да хванат нарушителите. Дори жените показвали външни симптоми, макар че били от една много по-фина гама.

Зверовете, които били нарушили правилата, били изхвърлени от Градините; станали известни като ADAMUS, "съществата-чудовища". Верните Зверове останали, те били известни като ADAPAS, "мъдрите". На тези Зверове работници им било позволено да останат в Градината... но Командите, под които те щели да живеят се увеличили по брой и строгост. Наказанията станали по-брутални.

Принц ЕА се превърнал във vyplъщението на самото Зло. Всички трудове на Принца били наречени "анти - Държавни", по този

начин трудовете на най-лошия престъпник. DA-EA (Създателят EA), BA-EL (Бащата Господар), някога Господарят Баща Създател EA, се превърнал в DA-EA-BA-EL (Сатанински, Дявол - "Злия").

За няколко хиляди години, кризата продължила. Господарят Принц EA щял да плати цена за престъплението си, но той бил първородният син на самия Крал. Зверовите нарушители били изпратени в изгнание, сигурна смърт ги очаквала. Няма да бъде позволено на Принц EA да има властта, която някога имал, почестите му били отнети. Някога горд Принц, на него му било позволено да остане в колониите, но никога повече няма да бъде влиятелна сила.

Въпреки че бил безсилен, Принцът продължил работата си с отхвърления Звяр. В тези окаяни създания, той можел да види една възможност - живот, свободен от дадена система. Живот, преследващ пътя на своя си избор, живот, живеещ заради самия себе си.

Заповядано му било да създаде специални школи, в които да обучава в тайните на Науките верните слуги на Принц ЕН-ЛИЛ, Принц EA започнал да изгражда "Братството" - онези, които щели да станат управители и жреци на Господаря ЕН-ЛИЛ.

Символът на Науките, самото Познание, била една лесно разпознаваема змия (отдаване на почит към влечугоподобните Кралици ARI-AN и самата Империя). Оттам, посветените в тези школи станали известни като "Братството на Змията".

Но школите дали една идея на Принц EA. На Звяра също щяла да се даде благоприятната възможност да учи тайните!

Принцът тайно провеждал събрания със зверовите в склона "cavus"[\[39\]](#). Планините станали известни с името "TCHE-L-US" (Думата за Място; "Мястото на Словото или на Ученията"). В продължение на много години на безкрайни родилни мъки, "Tche-L-us" (Che-r-ush/Sheirosh/Church [\[40\]](#)) давали надежда на Звяра. Често били разказвани истории за изгубения рай, но спомените били толкова далечни, че в най-добрия случай били станали смътни.

Обучаването на Звяра започнало с прости уроци по оцеляване,

готвене с огън и ловуване, създаването на подслон, правенето на прости капани и избягването на опасността от пустошта. Звярът научавал и започнал да предава уменията си на децата си.

За приятна изненада на Принца, някои Зверове имали способността да учат бързо и с желание търсели повече знание. В едно очакване изпълнено с вълнение, Принцът започнал да учи Звяра на скритите изкуства, които бил започнал да преподава в Тайните школи на ЕН-ЛИЛ. И създаването се учело!

Събиранията в пещерите оставали в тайна; Зверовите, които показвали потенциал като учители станали известни като "ЕА-SU" ("Мъдрите на ЕА") или "Децата на ЕА/Децата на Змията". (Символът на Принц ЕА, учен по Произхода, бил двойка змии, не едната змия от Братството. Самият Принц ЕА бил наричан "Господарят Змия" или "Змията". По този начин, той щял да стане Змията-Изкусител в Райската Градина.)

ЕА-SU започнали мисиите си - да учат други създания на това, което те били научили от Принца-Змия. Когато те си проправили път в пустошта, Принц ЕА се изправил гордо - те били учили и били станали Учители. ЕА-SU можели да помогнат във воденето на един живот със свободна воля.

Но Принц ЕН-ЛИЛ научил за тайните школи и незабавно приложил планове си. Изпращайки верни Зверове-хибриди, създадени от неговите учени по Произхода, Принц ЕН-ЛИЛ проникнал тайно в пещерните школи. Придаващи си лъжлив вид на ЕА-SU, верните на ЕН-ЛИЛ създали своя собствена "cheirosh", обърквайки Зверовите и създавайки несъгласия. Принцът на Заповедите бил доволен от слугите си, те били объркали създанията. С лъжливите думи на ЕА-SU, Зверовите повече не можели да се разбират, нито да общуват един с друг... било нищо повече от празни приказки.

Лъжливите ЕА-SU се усмихвали, истинските ЕА-SU плакали.

Превземането било успешно. Господарят Принц MARДУК, първороден син на наругания Създател-Бог ЕА, бил станал "Първият и Единствен... Бог Слънце RA". Гушерите SHETI били репрограмирали всички останали субекти на ЕРИДУ. Бунтовническите SSA-TA Кралици от подземните светове на ARI-AN били подкрепили MAR-DUK с разбирането, че гушерите SHETI ще станат управителите на новата Империя. Те си били свършили работата добре, MAR-DUK щял да ги държи наоколо... за известно време.

Когато паметта им била изтрита, Зверовете били верни и пламенни слуги. Други членове на Сирианското семейство също вярвали и били предани на RA, те също били изгубили паметта си. И така Империята навлязла в една славна фаза, всеки се стремил към една и съща цел... да хвали и да служи на Бога Слънце.

Тайните школи станали източник на жреци/свещеници, които имали само една мисъл - да възхваляват Господаря RA, от когото произлизали всички неща, всички същества и цялата мъдрост. Тайните на галактиката и на Вселената произлизали от устата на RA.

"Cheroish" също станали мишени на Господаря RA и на SHETI. Някогашните учения на Господаря-Принц ЕА станали "RA-LEG-US" ("Закони/Заповеди на RA") "Място за Словата на RA" (RA-leg-us/Religion[41]). Тук също, целта на свещеничеството и на братството била да увековечат объркването и да държат истината настрана и от Зверовете, и от подобните им Сириански Господари.

Докато някога всички Зверове и Сириански субекти били принудени да възхваляват Сирианските Господари и в крайна сметка да отдават по-голяма чест на Кралиците ARI-AN, Господарят RA, с одобрението на бунтовническите Кралици SSA-TA, започнал систематично да премахва всички следи от присъствието на Богинята-Майка. Оттам, Всемогъщият бил мъж...

самият Бог-Слънце RA. Мъжете щели да доминират във всеки аспект от живота, време било за жените да отстъпят от тяхното високопоставено място на власт.

Гущерите SHETI, с техните братовчеди гущерите HENTA, били първоначално признати за техните необичайни умения с каменно-режещо оборудване. Използвайки с невероятна точност техните резачки, базирани на звук и техните топлинни лъчеви устройства, гущерите, с наподобяваща прецизност на робот, могли да произвеждат каменни структури, които не се нуждаели от хоросан или свързващо вещество, което да ги поддържа свързани. Тези създания - SHETI и гущерите-хибриди HENTA, жизнено важни за управлението на Империята на Господаря Бог RA, били първоначалните "каменни зидари/масони".

[Забележка - Египетският глиф за зидар/масон е "HUN-U". "HUN" е думата корен, значеща "Гущер". "HUN-U" означава буквално " (Един, който е) от Гущерите".]

Богът-Слънце бил станал "Първият и Единствен Бог-Крал".

Но "Кралят" се безпокоял относно гущерите. Били станали прекалено могъщи. Нито един аспект от Империята не оставал недокоснат, нямало пост в управлението, който да е лишен от присъствието на SHETI/HENTA. С предпазливост и потайност, Богът-Слънце RA се опитал да премахне богатството и властта от контролиращите гущери... но напразно. Вече било прекалено късно.

Бунтовниците SHETI / HENTA и SATA завладели Империята... без никакви битки, без никаква стрелба на оръжия... те просто изключили всичко. Богът-Слънце не можел да общува с никого, Богът-Слънце не можел да издава заповеди, Богът-Слънце не можел да управлява.

Богът-Слънце бил премахнат.

С малко помощ, Първият и Единствен Крал побягнал със звездния си кораб обратно в небесата.

Гущерите SHETI не променили нищо. Империята продължила да функционира както допреди това. Въпреки че субектите на ЕРИДУ били програмирани да забравят историята си, приемането на

Единствения Всемогъщ не могло да бъде променено. То служело на нуждите на гущерите доста добре. Те поели ролята на Господаря на Заповедите ЕН-ЛИЛ, поели ролята на Господаря на Сътворението Принц ЕА и създали всички институции, които щели да управляват човека, живота му и съдбата му.

Богът-Слънце си бил отишъл, Кралете-Гущери управлявали.

Тайните школи били затворени от Тутмос[42], оставайки отворени само за малцина избраници. Само потомството на Каменните зидари/масони можело да участва. Във всеки ъгъл на кралството, масоните щели да контролират тайните и скритото знание на Вселената.

Сирианските потомци на първоначалните Господари NIBIRU станали мишена за Новата Империя. Тяхното богатство и власт, присъщите им рождени права, започнали да бъдат изземвани. На тях било гледано като на потенциална заплаха за Държавата. Отнасяли се с N-IBIRU (IBIRU/HEBREW [43]) като нежелани и били поробени от Новия Ред на Империята. Периодът за Изход [44] бил настъпил.

Мойсей, едно IBRU (Hebrew) дете, е оставено на произвола на течението в една река. Една прислужница на Принцесата, дъщеря на Фараона, намира детето носещо се в тръстиката. Спасява го и го носи на Принцесата. Кралската госпожица го взема в покоите си и го отглежда като свое дете. Пораснал и млад мъж, Мойсей има благоприятната възможност да учи в "Тайните Школи". Научава методите на масоните но е учен да вярва в Един Бог.

След време Мойсей разбира за истинската си самоличност. Чувствайки, че е предаден, той избухва върху един пазач, който е заплашил един роб IBRU. Пазачът умира, Мойсей бива пропъден.

В планините в пустинята, той среща малък кораб - ярките му светлини са заслепяващи. Екипажът е съставен от Сирианци, които търсят отмъщение срещу гущерите. Командирът говори на изпълнения с благоговение Мойсей. Той обещава на Мойсей, че Господарят на Заповедите е склонен да го подкрепи, ако той тръгне срещу Фараона. Командирът и екипажът се опитват да освободят заловените потомци IBRU от техните потисници.

Мойсей се завърнал в Двореца уплашен, но убеден, че на негова страна е един могъщ БОГ. Екипажът на Сирианския кораб и един малък ескадрон за подкрепление нападат внезапно Двореца и въоръжените му стражи. Създават поредица от маневри, отвличащи вниманието, докато Мойсей събира хората IBRU на едно място.

Смърт се лее от небето върху хората на Фараона докато IBRU бягат с Мойсей, който ги води. Сирианските кораби действат бързо и решително. Те обещава да дадат на потомците си шанс да избягат. Когато армиите на Фараона започват да ги преследват, Сирианските кораби атакуват с разрушителните си лазерни светлинни оръжия. С едно последно усилие, Бойните кораби разделят водите на морето, което блокира Изхода. След като IBRU вече са преминали, на морските води им е позволено да се изсипят като водопад върху преследвачите.

Историята за разделянето на водите е вярна, IBRU избягват чрез извънземна помощ. Сирианците си тръгват. Задачата им е изпълнена. Гушерите не са обезпокоени от този опит, те все още контролират нещата.

Сирианският командир продължава да се свързва с Мойсей. Разказано му е за Господаря на Заповедите и за злите същества, които контролират Империята. Мойсей нарежда на IBRU да изваят една бронзова статуя на змия, галактическият символ на Познанието и Мъдростта, той се нарича "NA-HUSH-TAN". Това е знак за Краля на Сирианците и за Кралиците от Орион, че IBRU остават верни на истинския Господар на Думата.

Патриархът на IBRU е призован на планински връх, за да получи още веднъж Заповедите издадени от Принц ЕН-ЛИЛ. На Мойсей са дадени два плоски кристала, като всеки от тях съдържа библиотека на историята на Земята. Мойсей слиза с кристалите долу и заповядва на последователите си да направят позлатен сандък, в който да съхраняват кристалите. Когато се поставят в "КИВОТА", двата кристала се активират и се превръщат в едно устройство за комуникация. Двама секунданти се приближават прекалено близко и докосват Кивота докато "зарежда". Те причиняват късо

съединение в сандъчето и унищожават кристалите.

Командирът не може да си позволи допълнителни кристали. Мойсей, чувствайки се отговорен, се самонаказва, заклевайки се да не продължи в Обетованата Земя, когато IBRU пристигнат. Последователите му вярват, че БОГ е наказал Мойсей за това, че е убил стражата.

Изходът е накарал Новата Империя да издирва кораби от Сириус или Орион. Командирът и ескадронът му са в опасност и са принудени да напуснат. Без комуникация и подкрепа, Мойсей и IBRU бродят през пустинята, опитвайки се да избегнат засичане и търсейки подслон.

Намерена е една безплодна съсухрена земя, където племената решават да се заселят. Гушерите смятат, че IBRU не си струва да бъдат преследвани и ги оставят да умрат в пустинята. Потомците IBRU изморени и жадни, издълбават едно място, в което ще изчакат.

Една група от ARI-AN M-G Воини, които били изоставили Кралиците на власт в Звездите от Орион, за да се присъединят към Сирианските сили, напускат Новата Империя, за да образуват своя собствена колония в планинските региони на днешна Индия. Макар че някога били верни Сириански последователи, те са известни като "АРИАНЦИ". Светлокожи и притежаващи кръв на Воини, те се придвижвали на юг към платата.

Добре обучени в Сирианските тайни, те установяват техни "Тайни Школи". Обещавайки да не предизвикват и подкопават Новата Империя, те се съгласяват да споделят познанието и тайните си с посветените масони на Египетската Империя.

Тайно, верността им оставала на страната на Сирианците. Сирианските Звездни Същества са известни като ASAR-U ("Тези, които са от Сириус"). АРИАНСКАТА религия възхвалява Звездните Същества, наречени ASURA. Верни на методите на Сирианците, те установяват това, което е известно като "кастовата" система - начин, чрез който властта е центрирана у Висшето Духовенство и елита. Воинската класа упражнява власт, над която стои само елита. Управителите следват, като нежеланите зверове са на края на

йерархията. Набляга се на покорството; вярното изпълнение на задълженията се награждава в бъдещи животи. Търсенето на духовно просвещение се обезкуражава, само слугуването на Боговете е пътят към рая.

Като копие на Сирианските методи - Хиндуизмът [\[45\]](#) се ражда.

Макар объркана и погрешно насочвана, АРИАНСКАТА религия използва символа на комбинираните Империи Сириус и Орион като своя собствена емблема. Когато Кралиците ARI-AN и Кралете-Завоеватели на Сириус се обединили в съюз, те възприели символа на завъртащата се звездна галактика като техен знак. Четириръкият галактически знак бил наречен "SSS-DAK-U" ("Такъв, който е от SSS-DAK"; Swastika [\[46\]](#)).

Гушците-управници наблюдавали предпазливо, но не се намесили в опита на АРИАНЦИТЕ да се установят на ЕРИДУ. Допълнителни религии на ЕРИДУ не безпокояли влечугите, объркването работило в тяхна полза. Откъсната от подкрепа от "небето", никоя фракция на ЕРИДУ не била заплаха.

Гушците контролирали положението.

Сирианските Воини DAK, които някога гордо били заставали до всемогъщия Бог-Слънце RA, били известни като "RA-IM" - "Тези, които били на страната на RA". Силни и смели, с изтрита памет, те напускат Египет, за да се заселят в земите на северния бряг на днешното Средиземноморие. Наречени DAKANS (Небесни DAK) или DRAKANS, те стават известни като ETRUSCANS. [\[47\]](#) Те основават земята, която ще бъде наречена Италия.

RA-IM започват да строят своя собствена Империя. Далечни, отдавна загубени спомени за двама братя (Принц EA и Принц ЕН-ЛИЛ) и двамата отгледани по Сирианските методи и съоснователи на ЕРИДУ, се мотаят в умовете на RA-IM. Смътните спомени за тези Принцове са основата на RAIM (Roman [\[48\]](#)) - историята Ромул и Рем. Смята се, че легендарните съоснователи на Рим - Ромул и Рем, са откърмени и отгледани от Вълчица.

Лидерите RA-IM построяват една силна Империя и започват да воюват с египтяните. Гушците не са обезпокоени. Те имат контрол

и не предотвратяват експанзията на Рим. Манипулират водачеството на правителството на RA-IM чрез контрол над съзнанието. Объркването работи добре за целите на гущерите.

Рим здраво се установява като Империя.

SSS-IM (ESSENES [\[49\]](#)) са обучени в Aryan (ARI-AN) "Мистериите". Те се пазят в тайна в пустинните земи на древния Среден Изток. Посветените вярват, че един от техните може да се възкачи на Трона на Земята. Но Богопомазаният трябва да произлиза от Господаря на Заповедите (Сирианец) и да се обедини с потомка на Богинята- Майка (Орион).

Вътрешният кръг на SSS-IM започва да издирва възможен кандидат. Бъдещият Крал трябва да бъде Посветен, обучен в "Мистериите"... и един от тях.

Втора група от Посветени, обучени в "Мистериите" на Сирианците, тайно се съюзява с ASAR (Сириус). Те са N-ASAR-IM (От Небесния Сириус) или Nazarenes. [\[50\]](#) Посветените N-AZAR-IM и IBRU се борят едни с други за власт.

Ражда се бебе в Древния Среден Изток, родено е от Сирианска линия чрез Династията на Давид. Посветени от Орион чувстват, че той заедно с няколко други, са потенциални кандидати за Царуването над Земята. Орионските MAGI (M-G) идват, за да изкажат уважението си и да поселят семето на възможното му бъдеще.

Като млад Йешуа [\[51\]](#) живее нормален живот, но при навършването му на пълнолетие е изпратен в Източните "Тайни" школи, за да получи обучението си. Йешуа учи какво трябва да знае и прави Кралят. Казано му е, че той е "Син на БОГА", на Първия и Единствен БОГ. Той е подготвян за Духовенство и за позиция на власт.

"Тайните" школи продължават да увековечават мита за Един БОГ, че наградата идва при смъртта. "Спасението" е основано на служба на Църквата, саможертва и непоколебима вяра. Основата на Империята на гущерите се базира на безрезервно подчинение и липса на поставяне под съмнение на БОГ, тъй като всъщност гущерите са заели мястото и образа на БОГ.

Йешуа става Посветен, но започва да поставя под съмнение това, на което е бил научен. Нещо не е съвсем наред и едно чувство, че има повече от това, което му се казва, го преследва. Смътни спомени преминават през ума му, чувства, мисли за богохулство и светотатство обсипват самата му същност. Той търси утехата на пустинята, може би там опасенията и безпокойството му ще намалее. Чувства, че трябва да изчисти душата си.

Пустинята е самотна през нощта. Йешуа е нервен. Когато една сенчеста фигура го приближила, той бил готов да избяга. Едно неизвестно му чувство за познаваемост успокоило безпокойството му, странникът в нощта бил един ЕА-SU, един от малкото останали учители на тайните на Принц ЕА.

Докато Учителят сядал до него, Йешуа можел да усети как животът му щял да се промени. През следващите часове, тъмният странник започнал да говори за "Мистериите", Йешуа бил някак облекчен - той също бил Посветен.

Но с течение на часовете, странникът добавял парченца от пъзела, които Йешуа не бил чувал преди. Йешуа чувствал неутолим глад да слуша още. Странникът продължил. Часовете се превърнали в дни, дните се превърнали в седмици.

Когато настъпил моментът, Учителят се изправил. Йешуа бил в състояние на оживление и очакване. И точно както бързо се бил появил, странникът тихо си тръгнал. Йешуа, светът му се бил обърнал наопаки, седнал и заплакал. Думите на странника били верни, той знаел това. Плачел защото един свят, който до такава степен бил неосъзнат и заспал за истината, седял пред него.

Йешуа бил и благословен, и прокълнат. Неизползваното знание е пропиляно Знание, Йешуа бил поставен в ситуация, която не бил избрал... поне не в този свят. Трябвало да се раздвижи, да действа... или да бъде виновен за престъплението на бездействие и на помагането на потисниците на Човечеството.

ЕА-SU щял да дойде пак при него, Йешуа знаел това, но каквито и действия да се предприемели, трябвало да дойдат от самия Йешуа. Щял да дойде момент, в който щяло да се наложи той да действа,

засега трябвало да прави планове. Щяло да отнеме години, помислил си той, но чакането си струвало. Йешуа бил в крайна сметка "Избран", нали така? Чудел се бил защо името е било избрано, сега знаел. Той бил IESU... сега бил също и EA-SU.

IESU чул, че имало още един "Богопомазан" недалеч в пустинята (IESU можел да разбере каузата му). Изненадата не била голяма, когато разбрал, че "другият" бил от същата кръвна линия, от която бил и той. С известно смайване обаче, той разбрал, че "другият" бил по-стар от IESU, по този начин искайки от IESU да отстъпи настрани.

Но съдбата била с IESU, защото въпреки че Йоан Кръстител предшествал заради възрастта си, репутацията му щяла да доведе до един бърз край съществуването му. Чувайки за обезглавяването на братовчед си Йоан, IESU продължил да планира бъдещето си. Удачно било, че Йоан го бил кръстил, на другите щяло да им бъде много по-лесно да приемат ролята му като Свещеник.

За да стане Раби, той трябвало да се ожени, такива били Традицията и Законът. Но за да изпълни предсказанията, онези изисквания за "Богопомазания" изисквали той да се ожени за потомка на самата Богиня- Майка. За тази си цел, IESU открил и взел в обятията си Мария Магдалена.

Оженили се и имали деца.

IESU бил станал пълноправен Раби, с всичките съпътстващи права и отговорности. Той бил и Посветен, и почетен Раби. Ранните изисквания на пророчествата се били изпълнили.

Сега било времето да се започнат последните етапи.

IESU знаел, че ще има нужда от обществена подкрепа. На Кайафа - Главния свещеник на Храма и дори на Пилат Понтийски щяло да им бъде трудно да атакуват човек, който имал съчувствието на хората. Щяло да бъде дори по-зле, ако той бил свят човек.

IESU се придвижвал в околностите, действайки като съветник, лечител и защитник на хората. Масите го обичали и харесвали благородните му методи. Но скришом, той атакувал римската стража и им взел оръжията. С течение на времето той събрал малка

група последователи. Въпреки че постъпвали дарения в подкрепа на каузата му, средствата били прекалено малко, за да подкрепят една нарастваща шайка. С тревога, той действал, атакувайки масите на сарафите на пазара. Планът бил прост - самият IESU щял да създаде отвличане на вниманието, а последователите му щели да вземат парите от лихварите.

IESU завървял с големи крачки към пазара. Всеки чувствал, че лихварите практикували разрешена кражба, но чрез разрешението на Храма лихварите можели да си правят каквото си поискали. Уверен, че хората ще го подкрепят, IESU започнал да обръща масите с пари. Докато хората го окуражавали, последователите му заграбвали монетите, които можели и после се разпръснали във всички посоки, когато се появили римски стражи. Както очаквал IESU, хората подкрепили действията му с голямо пристрастие. Съветът на Храма обаче гледал на него като на човек извън закона, от когото трябвало да се отърват.

Планът бил перфектен, но същинското му изпълнение довело до неочаквана развръзка. Най-старият син на IESU, във вълнението си, не забелязал пристигането на стражата. Като резултат от това той бил заловен. IESU се безпокоял, Главният Свещеник можел да нареди сина му да бъде убит. Плановите му били със сигурност опасни, бил готов да се откаже от живота си ако е необходимо, но да загуби сина си било прекалено много. Смъртта на IESU нямало да попречи на сина му да предяви претенции за трона, но смъртта на най-големия му син щяла да означава, че тронът ще бъде загубен, щял да си отиде завинаги за всеки от семейството му.

Затова IESU планирал да освободи сина си. Съветът на Храма отдавна го бил търсел, IESU щял да им даде шанс да го открият. Той извикал най-доверения си ученик Юда и го помолил от отиде до Кайафа - Върховният Свещеник на Храма и да се престори, че ще предаде IESU.

Неохотно, Юда направил това, вживявайки се в ролята си по най-добрия начин. Охраната на Храма арестувала IESU, отвеждайки го при Пилат Понтийски за екзекуция. Но Пилат не искал да има общо

с политиката на евреите. Той изчакавал благоприятен момент докато можел да се завърне в Рим. Всякакъв проблем в предния му пост щял да се отрази зле върху Пилат и затова той отказал каквато и да била роля в заговора на Съвета на Храма да убие IESU.

На Кайафа не можело да се откаже. Той отишъл без предупреждение при Ирод и изискал смъртта на парвенюто. Но Ирод не искал да има проблем с римляните. Ако Пилат нямало да има нищо общо с екзекуцията, той също нямало да се преклони пред исканията на един необуздан Съвет на Храма.

Отказано му отново, Кайафа се завръща при Пилат.

Заплашва, че ще има въстание в цялата област, ако повторно му се откаже екзекуцията на IESU. Но Пилат вярва, че може да надхитри Кайафа. Измисля предложение за снизходителност заради един неопределен празник. Предлага да освободи всеки един затворник, всеки един, който тълпата избере. Той предполага, че те ще изберат IESU - Краля на тълпата. Последователите на IESU веднага скандират за BARRABAS, изненадвайки Пилат. BARRABAS е първородният син на IESU (BAR-RABBI, "Син на Раби").

Сбирщината на Кайафа също скандира за BARRABAS. Смъртта на IESU е целта им. Затворникът е освободен, синът на IESU е в безопасност. Но тълпата не е задоволена, на тях им е платено да скандират за екзекуцията на IESU. С неохота, Пилат се съгласява да бичуват IESU, за да омилостиви жадните за кръв крясъци.

Пилат бичува IESU, последователите му плачат. Гледката на кръвта му захранва безумието. Бунтовете, обещани от Кайафа ще избухнат пред Пилат. Той моли IESU да се отрече от претенциите си за Царуване над евреите. IESU не го прави. Първоначалният план е бил IESU да бъде увесен на кръста за престъпления срещу римската държава. Ереста щяла да е достатъчна, ако наказанието било същото.

Докато бил в Далечния изток, IESU изучавал много лечебни билки. С помощта на Йосиф от Ариматея, IESU имал план да победи смъртта на кръста. Една малко позната билка, когато била

приемана вътрешно, карала изпилият я да изпадне в припадък, подобен на смъртта. Това щяла да бъде тайната, която да му позволи да възкръсне както само един Бог би могъл.

IESU е отведен на склона и е разпънат. Йосиф е подкупил пазачите. По традиция, краката на престъпника се чупят, така че да не могат да поддържат тежестта му. Това не е направено на IESU.

При дадено подсказване, един от подкупените пазачи поставя гъба в забърканата смес. Гъбата е сложена на края на копието му и е удължена до IESU да пие от нея. Онези, които са наблизо вярват, че е вода, но намирисва странно на оцет.

IESU отпива "лакомо". Само след малко главата му пада. В безсъзнание е, всички го смятат за мъртъв. Един охранител, който не е бил подкупен пробва да се увери дали IESU е мъртъв, като хвърля копието си към едната му страна. Когато копието пробива страната на IESU, кръв шурва свободно. Все още биещото му сърце причинява едно изливане на кръв, IESU е все още жив. За ужас на Йосиф и учениците му, той е наръган.

Бързо, Йосиф отива напред, за да вземе тялото от стражата, твърдеейки, че IESU е мъртъв. Но староеврейската религия забранявала на всеки да докосва мъртво тяло, дори и на обичаните. Йосиф знае, че IESU е жив, не е нарушена никаква традиция или закон. Но IESU е ранен, жизнено важно е да го преместят в една пещера, където могат тайно да го лекуват.

Преместват тялото в пещера в една Градина, която принадлежи на Йосиф. Преместен е един скален блок, за да закрива входа, един скрит доктор чака, за да се погрижи за IESU. Жив е, но раната сериозно го е наранила. Трябва да бъде преместен на едно по-сигурно място, където може да оздравее.

Под прикритието на тъмнината, IESU е преместен. Пещерата е намерена празна на следващата сутрин, IESU го няма. Легендата за възкръсването на Сина на Бога ще се роди.

Убеден, че Раби е на сигурно място, Йосиф предприема стъпки да защити семейството на IESU. Вече са били направени приготовления да отведат Мария и децата с една наета лодка.

Когато лодката и товарът ѝ тръгват, на IESU му е казано, че идват насам. Те ще бъдат в безопасност.

Йосиф се отправя към южните брегове на мястото, което ще стане известно като Франция. Последователи идват със семейството, Евреите си установяват колония. IESU бил искал да предяви претенции към трона на Земята заради Човечеството... и децата си. Възнамерявал да се откаже от "системата", да събуди Човечеството относно гущерите. Времето било проработило срещу него. IESU умрял в Далечния изток, жена му и децата му били добре, кръвта на IESU оцеляла.

Гущерите все още били необезпокоени, концепцията за "Всемогъщия БОГ" не била поставена под съмнение.

Манипулирането на умовете и репрограмирането продължавали. Нищо не се било променило.

*

50 г. след н.е. [\[52\]](#)

Последователите на IESU са обявени за врагове на Храма и на еврейската вяра. Израилтяните (IBR) преследват християните (NZR). Рим е убеден, че християните са също врагове на държавата. Последователите на IESU са тормозени и преследвани докато не бъдат заловени.

Апостолът Павел, не добре приет от другите апостоли, използва връзките си в Рим, за да се спаси. Той оцелява от една чистка, от която другите не остават живи. Манипулира ученията и думите на IESU за своите собствени политически цели. Писанията и интерпретациите му образуват основата на ранната църква.

*

325 г. след н.е.

Триста години по-късно. Константин вярва, че еврейските пророчества за един небесен Спасител не са изпълнени от IESU. Дори израилтяните не го приемат като Избавителя. В очите си, той - Константин, е много по-близо до бъде истинският Месия, който IESU някога е бил. С помощта на армиите си той бил завладял всички влиятелни и могъщи земи. Само една власт му убягвала -

тронът на Земята. Обръща се към християнството, надявайки се, че църквата ще го обяви за истинския Спасител Месия.

Свиква Никеийският Събор.

Целта му е да събере всичките истории за предсказания Еврейски "Месия". Константин вярва, че това натрупване на материали ще подкрепи твърдението му, че той трябва да е Кралят на Земята. Въпреки че Църквата става изключително могъща с помощта на неговата подкрепа, обявяването, че той е Спасителят - не предстои. Издигането на Константин до статута на Син на Бога щяло да принуди новопридобитата власт да бъде отстъпена - нещо, което Църквата не е готова да направи.

IESU е мъртъв, Църквата е представителят му.

Църквата не осъзнава, че потомците на IESU са живи.

*

570 г. след н.е. [\[53\]](#)

Мохамед (М-К-МТ) е посетен по време на сън. Едно небесно същество влиза в съня му и разкрива план за една нова вяра. Една фракция на Орион М-К е успяла да се промъкне в ЕРИДУ. Целта им е човек, който потенциално може да завладее Трона. Религията "Ислям" се ражда; означава "предай се". Ислямът изисква пълно отдаване на БОГ, което е задължително. Мохамед организира мюсюлманите в една военна сила. Те навлизат и завладяват Светите земи.

*

1000 г. след н.е.

Посланието на отцепника IESU е изопачено. Християнството под управлението на Константин се превръща в политическа власт, подкрепяща абсолютно същите "системи", които IESU се е опитвал да унищожи.

Потомството на IESU се завръща в Светите земи. Намерението им е да обявят от кого произлизат и да предявят претенции върху мястото, което е тяхно. Християнската Църква е ужасена. Ако потомството успее да докаже произхода си, цялата власт и богатствата на Църквата ще трябва да бъдат отстъпени.

Те започват търсене на SANGRE'REAL ("Кръв на Кралска особа") - Кралската Кръв на IESU. Кръстоносците погрешно интерпретират думите, мислят си, че търсят SAN'GRAAL [54], Свят съд с кръвта на Христос. Първият Кръстоносен поход е опит да се преследва и залови най-голямата заплаха за Църквата - децата на IESU. Твърди се, че Кръстоносните походи са започнати, за да възвърнат Светите земи, превзети от мюсюлманите.

Рицарите Тамплиери са събрани, за да защитават семейството на IESU. Самите те се отличават и печелят богатство и власт, като през цялото това време пазят тайната си. Когато са накарани да целунат Разпятието в по-късен момент, те отказват. Плюят върху Кръста и го смачкват под краката си. Знаели са, че Църквата е базирана на лъжа. Децата на IESU са живи, Църквата НЕ е истинският Глас на Бога.

"ASSASSINS" [55] ("SSS-EN"; Господари от Орион на) са тайно общество, което използвало наркотици, за да предизвиква хипнотични състояния. Манипулирането на съзнанието било крайъгълният камък на култа им. Воден от човек, с който се бил свързал един влечугоподобен войник от Орион, култът ASSASSIN се оказва една могъща сила във Войните срещу Кръстоносците. Фракцията от Орион, скрита на ЕРИДУ, се опитва да защити децата на IESU. Кръвта на Кралиците тече във вените им.

Империята на гущерите все още не е обезпокоена. Войните и политическото объркване работят в тяхна полза. Концепцията на Всемогъщия БОГ остава непоставена под съмнение, контролът им върху света е силен. Никой не знае, че те играят ролята на БОГ.

Германската Мощ се централизира в Nesse[56] (SSS), една от най-силните държави в Германия. Карл Велики установява тайно общество, наречено "Розенкройцери". Те са един орден на "Братството на Змията" и по-късно стават известни като "Ордена на Илюминати" - "Просветените". [57]

Църквата е убедена, че заплахата от потомците на IESU е била премахната. Папа Инокентий IV централизира властта на Папството в главния град Рим.

Множеството прониквания в ЕРИДУ от страна на Сириански и

Орионски екипажи тревожат гущерите. Образуваха се няколко "Тайни Общества" под влиянието на тези екипажи. Гущерите започват преследвания на "нелегалните" екипажи. Въпреки че институцията на Единствения Бог е все още силна, прекалено многото Просветени започват да стават забележими. Гущерите не могат да рискуват "Истината" да изтече. Преследванията и Инквизицията са едновременни. Небето и земята са бичувани.

Битки в небесата се виждат в Европа. Унищожени в небето, кораби се разпадат. Химикали и извънземни бактерии ваят от небесата. Избухва Черната Чума. Много НЛО наблюдения придружават по-късните зарази с Чумата във всички области на Европа и Азия.

Преследването, започнато от гущерите продължава стотици години, битки водят до разрушение на Орионски и Сириански екипажи, които са се опитвали да работят зад кулисите, за да разбият Новата Империя на гущерите. Падане на радиоактивни частици и прах от войната заразява човешките населения с Черната Чума. Над 100 милиона умират за 400 години от гущерското отмъщение. Историята не може да обясни спорадичните и странни появявания и изчезвания на Чумата.

*

1350 г. след н.е.

Християнската Църква обвинява евреите (IBRU) за избухналата зараза с Черната Чума. Те са изгонени от Европа. Някога израилтяните (IBR) преследвали християните (NZR), сега християните (NZR) преследвали евреите (IBR).

*

1500 г. след н.е.

На династията Медичи е дадена властта да събира налози и такси за Римската Църква под контрола на Папа Йоан XXIII.[\[58\]](#) Те бързо се превръщат в най-видните банкери в Европа.

*

1600 г. след н.е.

Образува се Амстердамската банка. Това е първата "банка", която

въвежда Науката за Парите, издавайки бележки срещу държани активи, като по-често е печатала бележки с по-голяма стойност, отколкото стойността на ценните придобивки.

"Славната Революция" поставя Уилям (Вилем) Оран(ж)ски от Германската династия Оранж-Насау, на Трона на Англия. Уилям III е масон. Германската династия създава изкуствено една война срещу Англия, после дава под наем наети войници на Англия, за да се бият в нея. Това се повтаря няколко пъти, английската хазна е ограбвана.

Образува се Банката на Англия под един план, създаден от шотландеца Уилям Патерсън - масон. Банката на Франция се образува под един план, създаден от още един шотландец - Джон Лоу. Той също е масон.

Гущерите възнамеряват да затвърдят контрола си върху богатствата на планетата. Не може да се позволи на Сирианските и Орионските екипажи, които се промъкват евентуално да подкопаят основата на властта. Банкирането трябва да се централизира.

*

1700 г. след н.е.

Утайката на обществото, разочарованите европейци избягват към Новия Свят в един преднамерен опит да изоставят "системата", която ги преследва и опразва кесиите им.

Гущерите съзират една благоприятна възможност да експлоатират нови земи.

През 1694 г. Розенкройцерски водачи създават една колония в Пенсилвания в Новия Свят.

През 1730 г. Даниел Кокс е назначен за Велик Учител на ложите в Ню Йорк, Ню Джърси и Пенсилвания.

През 1733 г. Хенри Прайс става Велик Учител на бостънската ложа в Масачузетс.

През 1752 г. Джордж Вашингтон е посветен в масонството на 20 годишна възраст.

Масони в Революционната Война са:

Джордж Вашингтон, Бенджамин Франклин (от 1731 г.),

Александър Хамилтън, Патрик Хенри, Хенри Нокс, Джеймс Мадисън и Велики Учители: Пол Ривиър, Джеймс Клинтън и Джон Хенкок. (И Джордж Вашингтон, и Бенджамин Франклин също са били Учители). От 14 000 офицери в Континенталната армия, близо 2 100 са били масони.

Барон фон Щойбен, немски войник, който учел на дисциплина и обучавал армиите на Вашингтон, е масон. Маркиз Дьо Лафайет, един способен военен, който плавал до Америка, за да помогне на революционерите, е масон. Фредерик от Прусия, страстен поддръжник на колонистите, бил масон.

Бостънското чаено парти е водено от членове на масонската ложа Свети Андрю на 6 декември 1773 г.

Масоните имат здрав контрол върху Новия Свят.

Доларовата банкнота е по дизайн на Уилям Бартън. "Всевиждащото Око" е масонски символ. То увековечава мита за Всемогъщия Бог. "NOVUS ORDO SECLORUM" е изписано долу на банкнотата; значи "Началото на един Нов Ред на Епохите" (Новият Световен Ред). Това е директна отпратка до Новата Империя на гущерите. Една невинно изглеждаща пирамида представлява родното място на масонските гилдии. Това е символът на първоначалните каменоделци. Орелът на гърба на банкнотата първоначално е бил "феникс" - едно създание, което възкръсва от пепелта. Той също прави отпратка за издигането на една Нова Империя, от изгарянето на старата. "Фениксът* стои върху банкнотата до 1841 г., когато е заменен.

Банката на Съединените Щати е учредена от Александър Хамилтън през 1791 г., той е масон. През 1863 г. Банката ще се превърне във Федералния Резерв.

Президенти, които са били масони:

Джордж Вашингтон, Джеймс А. Мадисън, Джеймс Монро, Андрю Джаксън, Джеймс Полк, Джеймс Бюканън, Андрю Джонсън, Уилям Маккинли, Джеймс Гарфийлд, "Теди" Рузвелт, Хауърд Тафт, Уорън Хардинг, Франклин Рузвелт, Хари С. Труман и Джералд Форд. Джон Едгар Хувър също е бил масон.

Крал Джордж I на Англия е бил от Хановерската династия (германска такава), който не говорел английски. Той смятал, че Тронът му е само една временна позиция докато успее да се завърне на мястото си във властта в Германия. Докато седял на Трона на Англия, умът и вниманието му били продължавали да бъдат върху германските бизнес дела. От 1700 г. до 1901 г. кралска особа от Хановерската династия седяла на трона на Англия всяка година. Династията Уиндзор на Кралица Елизабет произлиза от Хановерската династия.

Практика е на Тайните Общества, направлявани от невиджаната ръка на гущерите, да създават изкуствено; войни и да спонсират и двете страни на армията за наемане и/или за арсенал. Войната носи печалба.

*

1800 г. след н.е.

През 1836 г. "Лигата на Справедливостта" е поредното Тайно Общество, започнато от масон. Това е първото Общество, към което се присъединява Карл Маркс. Той е насочван и ръководен към концепцията за Един Световен Ред, евфемизъм за едно тоталитарно управление от гущерите. Докато е член на Лигата, той пише комунистическия Манифест.

"Лигата на Справедливостта" се превръща в "Комунистическата Лига". Комунизмът заявява, че всички са равни, но никой не притежава нищо; че всеки споделя поравно от обществения фонд на богатата, но първата стъпка към тази идеална държава трябва да бъде една политическа диктатура. (Това е обосновка за един тотален контрол от страна на Империята на гущерите).

Кръглата Маса, едно тайно общество по образец на масонството, било установено от Сесил Роудс, магнат от индустрията по добиване на злато и диаманти. (Стипендиите Роудс са на негово име). Алтруистичните му идеи за помагане на масите са променени от приятелите му в Кръглата Маса, за да се превърнат в методи, по които масите могат да се манипулират. Кръглата Маса се превръща в едно централно събиране на могъщи организации като Тръста на

Обединеното Кралство на Карнеги, много асоциации на Дж. П. Морган, буквално всичките организации на Рокфелер и т.н. В САЩ, ново формираният "Съвет за чуждестранни връзки" се превръща в работещата фасада на Кръглата Маса.

*

1900 г. след н.е.

Хюстън Стюърт Чембърлейн написва Основата на деветнадесети век - труд, според който Германия е най- подходящата нация, която да предизвика проявата на Новия Ред в Европа. Император Кайзер Вилхелм подкрепя труда му, усилията му да установи "Арианско Превъзходство" започват.

Манипулирането на Тайните Общества продължава от невиджданата ръка на гущерите. Един наемен политически убиец от Обществото на Черната Ръка в централна Европа убива австрийския херцог Фердинанд. Този инцидент дава началото на Първата Световна война.

Якоб Шиф, американски гражданин, свързан с могъщите Германски династии и с династията Рокфелер, финансира опита, известен като Болшевишката Революция. Даден е старта на Ленин на световната сцена. Годината е 1917-та.

След Революцията, Тайната Полиция в Русия контролира буквално всичко. По-късно тя се превръща в КГБ.

Петилетката е въведена в Русия. Концентрационните лагери предоставят евтина работна ръка на "Господарите". Земята и собствеността се "колективизират". 35-40 милиона души умират в концентрационните лагери от 1917 до 1950 г.

Опитът за превземане на властта

Влечугоподобните Кралици на Орион стават нетърпеливи. Наредено е на Съвета на SSS-T да изпрати елитна група Психо-Воини до ЕРИДУ, която да се опита да превземе властта. Задачата им не е лесна. Трябва да намерят човешко същество със силни връзки, чието съзнание може да бъде манипулирано в един опит за вземане на властта от бунтовническата Империя на гущерите. Групата от Орион пристига, използва скрити пещери, някога използвани от прадедите им като база за операциите им. Търсенето на подходящия кандидат трябва да започне веднага.

В началото на 20-те си години, Адолф Хитлер бил ужасно беден. Използва наркотици, за да постигне "по- висши нива на съзнание". Ернест Прецше, таен собственик на книжарница, е описван като "приличащ на крастава жаба". (Той е гущер хибрид.) Той въвежда Хитлер в германския мистицизъм и Хер Фон Лист, един от най-отявлените защитници на окултизма. Той също вярва, че една раса от супер-същества Арианци живее скрита в недрата на Земята. Те са тези, които направляват Човечеството.

Адолф Хитлер се записва за участие в Първата Световна война и като ефрейтор си спечелва "Железен Кръст от Първа Класа". Ранен е от иприт и е вкаран в болница. Докато е там, той е лекуван от симптоми на психопатична хистерия. Лекарят му Вилхелм Форстер, използва предизвикани видения, за да облекчи слепотата на Хитлер. Хитлер е изписан, излекуван от "хистерична слепота", но е убеден, че той е Спасителят. Той също вярва, че на Арианците на Германия им е отредено от съдбата да станат Господарската Раса на Човечеството.

Орионските Психо-Воини са намерили кандидата си.

Хитлер става шпионин в Мюнхен. Той спечелва поста си в "политическото" управление на районното командване на армията. Той убива немски служители, които са се предали по време на Първата Световна война - акт, който той смята, че е предателство

към германския народ. Елитните членове на районното командване на армията са членове на обществото "Туле" - група, която е поддържана от висшето немско командване. (Тулее известно като Общество на наемни политически убийци.)

През 1920 г. Хитлер обявява образуването на омразната и с позорна слава нацистка партия, на един митинг в Мюнхен. Рудолф Хес е назначен като министър на пропагандата. Хайнрих Химлер е назначен за командващ Гестапо. Хитлер и последователите му чувстват, че някак си ще е най-добре тайната полиция - най-силната ръка на Третия Райх - да бъде наречена "SS".

Арианската "SS"... Психо-групата се усмихва.

"SS" е тайно общество, съставено от членове, които трябва да бъдат посветени. То се нарича "Schutzstaffel".[\[59\]](#) Само на чисти Ариански войници е позволено да се присъединят към него.

Хитлер е провъзгласен за германския Месия от едно пророчество на Сгюърт Чембърлейн - същият човек, който по-рано повлиял на Кайзера да започне с целите си за Арианско превъзходство.

I. G. Farben, една огромна немска химическа компания, влиза в едни бизнес-взаимоотношения със "SS", предоставяйки им газа и химикалите за лагерите за изстребване, започнати от Химлер. Също работещи с I. G. Farben като бизнес-партньори с Третия Райх (след като е била обявена война!), са били PT и General Electric. Последните две продължават да доставят ток, комуникационни системи и необходими материали на германската държава. Компаниите Ford Motor продължават да произвеждат превозни средства за Адолф Хитлер.

В борда на директорите на I.G. Farben са: Макс и Пол Вартбург - и двамата са начело на банки в Германия и имат ключова роля в стартирането на Федералния Резерв в САЩ; Х. А. Мец, директор на банка Манхатън (банка на Вартбург, която по-късно ще стане Chase Manhattan Bank - връзка с Рокфелер); директорът на Федералния Резерв на Ню Йорк и на National City Bank - С. Е. Мичъл; Монтаг Норман - директорът на самата Банка на Англия!

Принц Бернхард, още един член на династията Оранж, е член на

JSS" и е служител на компанията I. G. Farben. След войната той става председател на борда на Shell Oil. Принцът по-късно ще образува "Билдербергите" и ще председателства срещите до 1970 г.

Психо-групата от Орион е събрала едно движение, образувано от някои от най-могъщите хора и същества на Земята. Третият Райх изглежда върви към успешното превземане на целия свят. Психо-отборът е успял да накара гущерите да се притесняват.

Хитлер силно разчита на "Потайните"[\[60\]](#), които да го направляват в ходовете му. Те са го защитавали повече отведнъж, спасявайки го от сигурна смърт. Но по време на войната, Хитлер постоянно използва кокаин, морфин, стрихнин, болкоуспокояващи и приспивателни. С напредването на войната, той увеличава приемането на лекарства и наркотици, за да облекчи стреса. Въпреки че е все още воден от "Потайните", наркотиците го карат да си мисли, че може да приема и отхвърля съветите им както си поиска.

Психо-отборът е разтревожен, че Хитлер ще унищожи плановете им за войната за вземане на властта.

[Хитлер, Гьоринг, Хес и Химлер - всички те са членове на едно Тайно общество. Франклин Делано Рузвелт и наследникът му Хари С. Труман са масони. Японските военни лидери са членове на Обществото на Черния Дракон. Втората Световна война настройва едни срещу други членовете на най-мощните тайни общества в света.]

Опитаното превземане на властта

Увереността на гущерите е разклатена. Опитът за вземането на властта е опасно близо до успеха. Става ясно, че те трябва да използват най-силното си оръжие, за да сложат край на заплахата.

Войната се развива лошо за Европа. Макар че американските водачи са дали подкрепата си, това не е достатъчно. Очевидно е, че американският народ не иска да влиза във войната. Необходимо е да се намери причина, която ще създаде силно желание у хората да се присъединят към войната.

Президентът и военните му съветници знаят за планираната атака на Пърл Харбър от японците. Вместо да предупредят хавайските морски сили, те решават да не дадат тази информация. Една атака на Пърл Харбър би могла да обоснове едно евентуално обявяване на война, която да бъде силно подкрепяна от американското общество.

В ранната утрин на 7 декември 1941 г. японците атакуват военноморската база на Пърл Харбър. Президентът и съветниците му подценяват силата на японските сили, базата е на практика унищожена. Разрушението оставя западното крайбрежие на САЩ почти беззащитно. Нищо не може да спре японците, ако те решат да атакуват Калифорния.

Гущерите успяват да пробият защитите на Психо-отбора от Орион. Успяват да проникнат в съзнанието на адмирал Ямамото и да му наредят да обърне флота назад.

Адмирал Ямамото необяснимо обръща флота назад.

Съветниците му се опитват да го убедят да продължи атаката си и да пристъпи напред, за да завладее Хавайските земи. Той отказва да направи това, никой не разбира защо. Говори се, че действа объркано и много замаяно. Твърди се също така, че той е произнесъл следните думи...

„... Опасявам се, че събудихме един спящ гигант."

Без да знае, той правилно е оценил ситуацията, точно каквато е

била. Империята на гущерите никога не е вярвала, че ще бъде заплашена. Контролът ѝ е бил тотален и цялостен, война за превземането властта се е смятала за нещо немислимо. Империята всъщност е била събудена от покоя ѝ.

Трагедията на "Денят на Позора" убедила народа на САЩ да се присъедини към войната. Хората се чувстват предадени, с нетърпение търсят отмъщение. Най-голямата и най-богатата страна в света е мобилизирана за война.

Президентът разрешава началото на два проекта за тайни оръжия. Първият със стабилни резултати ще бъде избран за пълно разработване и завършване.

Проектът "Манхатън", воден от Робърт Опенхаймер, започнал сериозно в Лос Аламос, Ню Мексико. Целта му е да разработи "супербомба", която да се използва срещу японците, италианците и нацистите.

Експериментът "Филадельфия" воден първоначално от Никола Тесла, започва да изследва един хипер-измерен генератор - устройство, което ще позволи на бойните кораби да пътуват през пространството и времето. Официалната прикриваща история твърди, че проектът се опитва да разработи "радарна невидимост" за морските кораби.

Психо-отборът от Орион е подкопаван от самия Хитлер. Наркотиците и лекарствата замъгляват преценката му, той е започнал да взема грешни решения, вярвайки, че е непогрешим. Орионската Група трябва да избере: да елиминира Хитлер и да го замени, или да се опита да закрие един от проектите за тайни оръжия в САЩ. Един от проектите е опасен, той би могъл да причини хаос и унищожение, които да се разпрострат далеч отвъд границите на слънчевата система.

Хитлер е кривнал прекалено много, опитът за превземането на властта е загубен заради неговата употреба на наркотици и лекарства. Психо-отборът трябва да си тръгва, но е решил да прекрати проектът, който е опасен.

Мафията се обръща към правителството на САЩ, предлага

помощ в Сицилия и Италия в замяна на освобождаването на Лъки Лучано. Сделката е осъществена - свободата на Лучано му е дадена. Мафията забавя придвижването на провизии до доковете в Италия, Мусолини е забавен. Навлизането на Патън в Сицилия е подпомогнато от Мафията. Те предоставят гориво и гуми, атакуват зад укрепленията и предават информация от ключово значение.

САЩ и Мафията са съюзници.

Райнхард Гелен, началник на Разузнаването SS се обръща към шефа на OSS[\[61\]](#) (Офис на Тайните Служби), Алън Дълес. Той е установил цяла шпионска мрежа в Русия. Ако Дълес предложи амнистия на Гестапо, Гелен и цялата му група ще работят за американците срещу руснаците. Никой няма доверие на Съветския съюз, предложението на Гелен е прието.

САЩ и Гестапо са съюзници.

Офисът на Тайните Служби стартира операция "Кламер".[\[62\]](#) Агенти и учени на Гестапо са изведени от Германия... чрез Ватикана!

САЩ и Ватикана са съюзници.

През 1945 г. Офисът на Тайните Служби (по-късно ще стане ЦРУ), Мафията, SS, Гестапо и Ватикана - всички те са съюзници.

Психо-отборът не може да направи нищо повече. Те си тръгват.

На 30 април 1945 г. Хитлер се самоубива.

С опита за превземането на властта е свършено.

Трилатералният договор

Гущерите са запазили контрола над Империята. Използването им на военните сили и богатството на САЩ е успешно. Но много малко не е достигнало на опита за превземането на властта на екипа от Орион да унищожи Империята.

Завладяването на ЕРИДУ от Новата Империя на гущерите е било изцяло незаконно. Пълни права за развитие са били дадени на Сирианския Крал, когато слънчевата система се е раждала.

Но ЕРИДУ е бил завладян от Сирианците от МАР-ДУК.

И гущерите са го завладели от МАР-ДУК.

Галактическият закон е заявявал, че не може по никакъв начин да има намеса в развитието на която и да е раса от народи, освен ако самите същества не поканят конкретно други същества изцяло да участват в техните дела и развитие.

Жителите на ЕРИДУ първоначално са били със Сирианска кръв. Завладяването на слънчевата система от гущерите от Орион е било незаконен акт. Оттам, за да се остане на ЕРИДУ, за да се има законно и съответно присъствие в системата, се е изисквала покана от огромна част на населението на Земята. Без подходящата покана, Галактическият Съд би могъл да сметне присъствието на Империята на гущерите в слънчевата система за нелегално и да прати Охранителна Сила, която насила да преустанови присъствието им. Ако се отправи покана от огромната част от населението или от негови представители, гущерите биха могли да останат. Дори Сирианският Крал ще трябва да отстъпи всякакви предишни права за развитие на системата.

Необходим бил Договор, който да покани гущерите да останат.

Започва един нов опит за репрограмиране. Ще бъде от изключително значение броят хора, "които имат достъп до знанието как стават нещата" да бъде намален почти до нула. Не трябва да има никакви проследими доказателства за манипулация, опити за фалшификация, подкупване на свидетели или влияние върху

човешката раса заради сценария, който е планиран да успее.

Сцената е нагласена... започва се.

На 20 февруари 1954 г. президентът Дуайт Дейвид Айзенхауер бил в Палм Спрингс. Има да дава пресконференция, но я анулира в последния момент. Прес-секретарят уверява медиите, че той има зъбобол и не може да се появи. Всъщност, той е бързо отведен до военновъздушната база Мърок (по-късно известна като Андрюс).

[\[63\]](#)

На пистата във военновъздушната база, заедно с военните му съветници и подбран брой цивилни, президентът наблюдавал подробно как няколко извънземни кораба се приближили. За следващите няколко минути наподобяващите чинии дискове изпълнявали поредица от маневри, които и изумили, и изненадали всеки от наблюдаващите. С една последна демонстрация за невидимост и "прескачане на пространството", корабите внезапно спрели.

Докато контингентът на президента продължавал да наблюдава, някак си от никъде се отворила врата в най-близкия диск и една сплашваща фигура се приближила.

Сивото същество е високо почти 183 см. Главата му е странна, много е голяма и има две големи черни очи, които преобладават в лицето му. Носът му е голям, устата, ушите и брадичката са непропорционално малки.

Докато се приближава, той бърка в една малка кутийка върху гърдите си. Премахва нещо от кутийката и с един не сложен жест започва да общува с хората на президента.

Съществото идентифицира себе си като KRLL, емисар от друга планета. KRLL уверява президента, че хората му наблюдават Земята от доста време. Макар че расата им не може да възприеме нашето животинско поведение, те въпреки това са впечатлени от човешките същества.

KRLL обяснява на президента, че те са впечатлени и поразени от генетичната природа на хората. Хората са дръзки и изненадващо приспособяващи се. В допълнение, те са изключителен вид,

способен да живее и диша в една атмосфера, съставена основно от азот - отровен газ.

На KRLL е било заповядано от хората му да дойде на Земята и да изследва човешките същества, връщайки се с проби от клетъчен генетичен материал. В замяна, позволено му е да предложи технология от летящите дискове и светлинни унищожителни оръжия на лидерите на Земята. Те се надяват да успеят да идентифицират и изолират клетъчните генетични материали, които могат да помогнат на расата им да стане по-силна. KRLL продължава, обяснявайки, че те идват от един умиращ свят и се надяват да интегрират и нашите, и техните генетични материали, за да създадат хибридна раса, която ще им позволи да останат и устоят.

Президентът е ужасен. За него е немислимо да позволи човешки същества да бъдат анатомизирани... по каквато и да била причина! Той веднага отказва предложението.

Високият извънземен отговаря. Той уверява президента, че няма да се нанася никаква вреда на изследваните човешки същества. Всички подбрани индивиди ще претърпят електронно "нервно прекъсване". Няма да чувстват никаква болка. В допълнение, спомените им ще бъдат изключени, по този начин предотвратявайки всякаква възможна травма за психиката им. Като допълнителна предпазна мярка, ще им бъдат внедрени "преградни спомени" - техника, която ще прикрие всякакви спомени от инцидента, създавайки илюзията, че всеки спомен, който би могъл да се появи - е просто сън.

Избираните за изследване индивиди ще бъдат вземани само при най-дискретни ситуации, огромната част от населението няма да знае за отвличанията. Онези, които са били взети, ще бъдат връщани на същото местоположение, от което са били отвлечени; няма да имат никакъв спомен за случилото се; само липсващо време.

Президентът е все още неуверен. Изследването на всяко човешко същество без одобрението или знанието им, изглежда е нарушение на уединението и правата им. Той отново отказва. Военните му съветници дават аргументи в полза на Договора. Продължава

дебатът и принудителните тихи разсъждения. Накрая, един генерал отправя аргумент, който решава въпроса. Ако се откаже предложението на извънземния... как така или иначе Човечеството ще предотвратява отвличанията?

Президентът не вижда алтернатива.

Той иска един допълнителен фактор да бъде част от споразумението: група от човешки медицински съветници ще участват във всяко едно изследване. Те ще наблюдават всички клинични процедури и ще им бъде даван неограничен достъп до всички аспекти от процеса на отвличане. Ще докладват за всякакви нарушения - и от хората, и от извънземните. Всякакви такива нарушения ще прекратят Договора.

Извънземният се съгласява.

Този договор е известен като Трилатералният Договор. Той има неவிжданo досега влияние върху делата на света. От името на планетата Земя, президентът на САЩ, безспорно най-могъщият човек в световните дела, е отправил покана към гущерите, сега известни като "СИВИТЕ", да участват в развитието на нашия свят.

Империята на гущерите вече легално присъства на Земята! Нито един от основните играчи в световното правителство няма спомени за по-ранни уговорки. Една шепа от тях стават част от скритото правителство на SHETI или SHETU ("Правителството в Сянка").
[64]

Президентът изисква формирането на един съблюдаващ извънземните борд. Някои доклади пишат името като MJ-12[65], други му приписват друго име. Задачата му е да следи всички отвличания и да докладва обратно на президента.

Планирани са две подземни бази. Първата ще бъде едно огромно съоръжение за военните на САЩ, което да бъде използвано за развитие и запознаване с НЛО технологиите и оръжията. Тази база е построена под един артилерийски полигон, северно от Лас Вегас. Наричана е с различни имена като Зона 51 и Dreamland [66]. Втората база е построена чрез използването на пещерите в областта на Четирите Ъгъла, близо да едно малко градче на име Дълси. [67]

Тя ще бъде използвана от извънземните за изследването на техните отвлечени човешки субекти.

Хора и Сиви работят заедно.

Черни операции

Нужни са пари, за да се финансира развитието на новопридобитите оръжия и НЛО технологии - така наречените "Черни" проекти. "Правителството в Сянка" повлиява на президента и на онези, чийто умове са били направени по-податливи. Те дават аргументи, че на обществото не трябва да се казва за извънземния контакт; паниката, която би последвала би била катастрофална, особено ако хората разберат, че извънземните са неконтролируеми. Финансирането за "Черните операции" не трябва да идва от данъци, трябва да идва от непроследими източници... и нужните суми ще бъдат огромни като количество.

"Правителството в Сянка" не желае "Черните операции" да успеят, но няма никакви скрупули да направи печалба.[\[68\]](#) Ключовите играчи на "Правителството в Сянка" предлагат да се обърнат към един съюзник на САЩ от Втората световна война... Мафията. Въпреки че е направен малък протест от някои от високопоставените служители, Мафията още веднъж става партньор на Чичо Сам. Господарските гангстери бързо предлагат уговорка... незаконните наркотици.

Първата фаза на операцията се фокусира върху съществуващите полета от опиум в Турция. Мафията ще отговаря за това да докара наркотиците до водите извън бреговете линии на САЩ. ЦРУ ще вкарва нелегални наркотици в страната.

Мафията финансира един млад гръцки магнат, занимаващ се с корабна търговия, който ще носи контрабандата им в корабите си до американски води. Този младеж се превръща в голяма риба. Той е Аристотел Онасис.

ЦРУ използва способностите на един ирландски контрабандист на спиртни напитки, човек, който има връзки с Мафията и е опитен в местенето на "плячката" от малки лодки в морето до "приятелски-настроени" пристанищни работници на доковете. Оттам те са транспортирани в камиони до всички главни градове. Този човек е

Джоузеф П. Кенеди.

Наркотиците започват да текат, огромни количества пари се разделят между Мафията и ЦРУ. Черните операции са финансирани, "Правителството в Сянка" държи юздите. Служители на правителството, сега свързани с Мафията, могат да бъдат изнудвани и лесно контролирани... или елиминирани.

Операциите с наркотици са изключително доходни, но "Черните операции" имат нужда от повече пари, а "Правителството в Сянка" просто е алчно и иска повече пари. "Златният Триъгълник" на далечния изток е целта. Французите наскоро са загубили една скъпоструваща война. Без присъствието им, самолети могат да бъдат пускани в полетата на Камбоджа и Виетнам; започва контрабандата на наркотици. Успехът на търговията с наркотици се увеличава, по-големият брой полети е прекалено трудно да бъде скрит, нужно е прикритие.

Заливът Тонкин е замислен да предостави причина за война. Войната изисква въздушни полети в бедствената област.

Наркотиците от Далечния Изток (Камбоджа и Виетнам) са докарвани от Еър Америка, параван на ЦРУ, Войната във Виетнам е една фасада за контрабанда на наркотици. Чувалите, в които се поставят труповете са наблъскани с наркотици, войниците са пристрастени, така че да има пазар за полезния товар. Виетнам предоставя продукта и потребителите.

Финансирането на "Черните операции" се увеличава, "Правителството в Сянка" не е доволен - те искат повече печалба. Официалното правителство продължава да се "накисва" все по-надълбоко.

Южна Америка изобилства с наркотици. Предишната фаза, която използвала контрабандисти е вкарана в употреба отново. Наркобароните в Централна и Южна Америка си носят товарите до една малка нефтена компания в Мексиканския залив. Нефтените платформи, които дотогава са изпращали незначителни количества барели нерафиниран нефт, почти удвояват броя барели, които пращат в САЩ. Необработеният нефт заема само половината от

барелите, в останалите се съхраняват наркотици. Най-успешната операция се върти около една млада нефтена компания на име Zapata Oil. Младият ѝ изпълнителен директор се прочува. Операцията е толкова успешна, че младежът се сближава с ЦРУ. Той присъства в Далас на 22 ноември 1963 г. Посъветва ФБР, преди гибелния ден, за един "възможен проблем" в личността на Лий Харви Осуалд, който може да бъде потенциална заплаха за Джон Ф. Кенеди. Тази връзка на ЦРУ става толкова силна, че след време той е назначен за директор на организацията. Името на младия изпълнителен директор е Джордж Буш.[\[69\]](#) (Джордж Буш е всъщност втори братовчед на Кралицата на Англия).

"Черните операции" и "Операциите за наркотици" са се превърнали в едно и също нещо... Мафията и ЦРУ не могат да бъдат различени... правителството на САЩ и "Правителството в Сянкан" са оплетени.

Те са извършители на престъпления срещу човечеството... ние сме жертвите.

Джон Фицджералд Кенеди

Най-старият представител на фамилията Кенеди - Джоузеф П. Кенеди предлага сделка на силите на ЦРУ - Мафията. Ако те помогнат на най-стария му син в изборите за президент, синът му като отплата ще се подчинява на заповедите на баща си. На практика, президентството на САЩ ще бъде под контрола на Мафията и ЦРУ... изцяло.

"Правителството в Сянка" се усмихва.

Най-старият син на Джоузеф Кенеди е убит при един "мистериозен" нещастен случай. Джоузеф уверява Мафията-ЦРУ, че другият му син - Джон Фицджералд, ще се придържа към сценария, който Джоузеф е предложил. Джон не знае за "сделката" на баща си; той е един интелигентен млад мъж, но постоянно заглежда жените.

Изборите са нагласени, ДФК е новият президент.

Джон следва волята на баща си, но най-старият представител се разболява. Изведнъж, Джон и по-младият му брат Боби разбират, че пътят пред тях е отворен, така че сами да си го направляват. Обхванати от съвест, те започват да преследват собствения си курс.

Запознати до известна степен с връзките на баща им, пълният мащаб на договорката с ЦРУ-Мафията е отвъд разбиранията им. Те разбират за "Черните операции" и за незаконната търговия с наркотици... и за връзката между ЦРУ и Мафията. Двамата чувстват непреодолимо чувство на предателство, те са част от системата на несправедливост, срещу която са положили клетва да се борят.

Джон обещава да разтури ЦРУ и търговията с наркотици. Въвлечен в ситуацията, Боби тръгва да преследва Мафията. Заплашена е самата основа на тексаския нефтен консорциум. Самите военни чувстват, че опитът им за война в Залива на прасетата [\[70\]](#) е бил предаден. Двамата млади мъже в действителност са заплашили най-могъщите организации в света.

На 22 ноември 1963 г., на обед в Далас, Тексас - Джон Фицджералд Кенеди е убит.

На 5 юни 1968 г. в Лос Анджелис, Калифорния, по време на президентска кампания, Робърт Кенеди е убит.

Светът плачеше не защото повечето хора бяха съгласни с тях двамата, а защото всеки знаеше... бяхме загубили едни от нашите.

= КРАЙ =

Приложение 1

Речник

на основните термини, имена и изрази използвани в книгата
-А-

A-RU - Нептун; наричан още "IR-U".

ADA-MUS/ADAMUS - ренегатите ADAPA изгонени и оставени на произвола от ЕН-ЛИЛ; по-късно им е даден дара да оценяват красотата.

ADAPA - хибридно същество създадено от ЕА за ЕН-ЛИЛ.

AI - флагманския, държавен кораб на ASA-RRR, наричан още "AR".

AKHU - безтелесни извънземни, които в далечното си минало водели началото си от птицеподобна раса; предоставили на ЕА един единствен елемент от ДНК нишка, който осигурявал "страст", която била интегрирана единствено в ADAMUS; това става известно като "Дарът на Перото".

AL - ръчна резачка на камъни.

AL-AL - названието на кралския виночерпец, принц AL-SHAR, след завземането на престола на ASA-RRR от брат си, крал AN-AN; наричан още "AL-AL-U".

AL-AL-GAR - внукът на крал AL-AL; негови други имена и титли са: AR-ZU, IKU, IKU-MAR- ВЕН, ZU, ZU-ZU, ZUZ (Zeus/Зевс).

AL-AL-IM - учен, Майстор по Произхода, изпратен от крал AL-AL да колонизира и развие планетарната ни система и в частност тропическия свят ТИАМАТ.

AL-AL-U - 1. специална зала в паметника-дворец AL-AM-BUS, построен от AL-AL-GAR върху реконструирания, оцелял къс от ТИАМАТ, чиято функция е да възхвалява спомена за бащата и дядото на AL-AL-GAR, както и на падналите за ARIDU воители; в историята ни остава под името "Валхала"; 2. название на крал AL-AL.

AL-AM-BU - двореца на крал AL-AL наричан още "AL-AMBAHU" и "AM-BAHU" - "Мястото за Събиране"; впоследствие преименуван от AL-AL-GAR на "AL-AMBA-ZU" или "AL-AMBAHU-ZU".

AL-AM-BUS - дворец-храм построен от Господаря AL-AL-GAR в чест на дядо си, Великия AL-AL.

AL-AMBA-ZU - буквално означава "Място на Събиране на AL и ZU"; новото име на двореца AL-AM-BU, дадено от крал AL-AL-GAR след първата си победа над А-НУ; наричан още AL-AMBAHU-ZU; в историята ни остава под името "Олимп".

AL-AMBAHU - виж "AL-AM-BU". AL-AMBAHU-ZU - виж "AL-AMBA-ZU".

AL-SHAR - брат на AN-AN; по-късно наричан "AL-AL" и "AL-AL-U". AM-BAHU - "Мястото за Събиране"; Върховния Дворец на AL-AL.

AM-BU - древната ни Земя преди частичното ѝ унищожение от "Черният"; ТИАМАТ; "зеленият камък" (название на Бек'Ти).

AN - "небеса", "открит космос"; названието на небесата винаги съвпада с названието на настоящия Господар на Империята ASA-ARR, в случая, става дума за AN-U.

AN-AN - известен като "Кралят-Старейшина на ASA-RRR", при когото Империята била в разцвет; предаден от брат си AL-SHAR.

AN-EN - по-малкият син на AN-U; ЕН-ЛИЛ.

AN-SHAR - син и наследник на AN-AN; бива заловен и поставен в изгнание от крал AL-AL. AN-TU - жената на А-НУ.

AN-U -

1. АН-У; Ану; внук на AN-AN; кралски виночерпец на чичо си AL-AL; водил няколко битки за Деветия Коридор с фамилията на AL-AL-U; баща на ЕА, ЕН-ЛИЛ и НИН-ХУР-САГ;

2. име ползвано за планетата Уран.

ANNAKI - Майсторите на ЕА, спуснали се на земята от BARI.

ANNUNAKI - АННУНАКИ; доброволците на ЕА, които му помогнали да възроди живота на разрушения ТИАМАТ; впоследствие се превръщат в работници в мините по добив на руди и се бунтуват срещу тежкия труд и условия.

АРА- маймуноподобен звяр от джунглата, известен със своята сила и жестокост; именно върху това същество започват първите генетични експерименти на ЕА и НИН-ХУР-САГ в опит за създаване на работник, способен да замени АННУНАКИ в мините; проектът еволюира в "ADAPA".

AR - бойният, унищожителен кораб на ASA-RRR; наричан още "AI или "RR". AR-ZU - "Върховен Господар на "AR"; един от начините, по който е наричан AL-AL-GAR. ARI - "Господарите"; име дадено на Империята SSS от другите раси; Империята Орион. ARI-AN - "Небесните Господари"; оттук произхожда и "Argan"; Империята Орион. ARI-AN-SSA - едно от наименованията на Империята Орион.

ARI-DU/ARIDU - "Овладеяното Място"; името дадено на нашата слънчева система, след като била пригодена за живот.

ARYAN - АРИАНЦИ; група от ARI-ANM-G воители, които изоставят Империята SSS-T, за да се присъединят към силите на Империята ASA-RRR; образуват своя собствена колония в планинските региони на днешна Индия; създават хиндуизма и кастовата система.

ASA - "Върховни Господари".

ASA-ARR -

1. Сириус

2. нарицателно за расата ASA-RRR. ASA-ARR-U - народа на Сириус; синоним на ASA-RR-U. ASA-RR-U - народа на ASA-RRR; синоним на ASA-ARR-U.

ASA-RRR - общо наименование за Империята Сириус; расата на сирианците. ASAR-U - "Тези, които са от Сириус".

AST-CHER-BAH - тронът на "Древните" (Империята Орион), в центъра на завихрените звезди; влечугоподобните Кралици.

AT - смъртоносната военна технология на ASA-RRR.

ATL - технология използвана от ANNAKI, работеща със звук и светлина, за рязане и пренос на големи предмети и тежести (най-често каменни блокове), свързани предимно със строителството и минното дело.

ATL-AN - мястото, където се намира любимият дом "TI-ESH", на ЕА.

-B-

BAAL-EA-DAUS - "Мястото на БААЛ (Господар) EADA (Създателят)"; звездната система, накъдето се отправя ЕА след завземането на ЕРИДУ от МАРДУК; Плеядите.

BAD - "където е Смъртта"; името на слънцето ни; наричано още BAD-U.

BAR-BAR-U - "Светът на Металните Метали"; Юпитер.

BARI - малки космически кораби.

BEN - сухопътните сили на ASA-RRR; известни с това, че поглъщат плътта на падналите си врагове.

BEK - "това, което е от небето".

Bek'Ti - Бек'Ти - името на извънземния, спасен от шестимата индианци, един от които е Дядото на автора.

BEN-BEN - "секс".

BEN-SEN - "родители", термин в текста за мъжко и женско същество от всеки вид, населили ТИАМАТ.

BES - "това, което е изпод земята".

-C-

CHER-BAH - "Древните"; "Първородните от UA"; име, с което са известни съществата SSA/ SSS.

CHET-U - "хората-гушери"; "хората от сенките"; названието на северноамериканските индианци за SHET-I; Сивите.

-D-

D-K - "зъбите" на ASA-RRR, прякор на IKU и BEN силите; познати още като "Т-К".

DA-EA-BA-EL - "Създателят ЕА, Господар Баща" се превърнал в

"Злия", "Дяволския" чрез техниките за контрол над съзнанието на SSA-TA; навярно оттук произлизат и думите "diabolo" и "diabolic".

DAK - елитните войски на ASA-RRR, известни като "Унищожителите на Живот"; D-K, T-K. DAK-A-MU - "мястото във вътрешната част, на която се намират DAK"; Венера; DAKA-MU. DAK-MU - "мястото на DAK"; Марс.

DI-IN - "Майстори на Новата Планина", Майсторите на Господаря ЕА в Градината на Живота; наричани още DIN-E.

DIN-E - виж DI-IN.

DUMUZZI - ДУМУЗИ; брат на МАРДУК.

-E-

E-DIN - Едем, Градината на Живота; експерименталното място на Господаря ЕА и неговите DI-IN; имало е няколко, като тази в Близкия Изток е била последната.

ЕА - първородният син на AN-U (AN-U); Господар Майстор Създател; генетик; EN-KI (ЕН-КИ). ЕА-SU - учителите, които разпространявали "Знанията на ЕА". EL - Господар.

EL-EA - "Господарят на Зверовете"; ЕА; LEO.

EN-GI - титла дадена на ЕА, "Господарят на Света по Подобие на ASA-RRR"; господарят на ЕРИДУ; EN-KI.

EN-KI - титла дадена на ЕА; EN-GI.

EN-KI-ELS - "Господари на ЕН-КИ"; първообраза на ангелите.

EN-LIL - ЕН-ЛИЛ; титла присъдена на принц AN-EN, означаваща "Главнокомандващият Господар".

ERIDANUS - галактиката Млечен Път.

ERIDU - 1. нашата планета Земя; "Завладяната Земя", име дадено от ЕА на някогашния ТИАМАТ след победата над AL-AL-U; на езика на Орион обаче означава "Земя на Господари"; 2. шумерски град.

-G-

G-D – "даващ живот"; EA; K-D.

-H-

HAPI - название на Господаря Майстор Създател EA; онези, които са на служба при Господаря Майстор Създател EA.

HAPI-TSHE - "Учителите на Мъдростта" на HAPI.

HEN-T - хибридни гущери живеещи под земята, ползвани за работна ръка; най-верните слуги на ЕРИДУ по времето на ЕН-ЛИЛ; сервилни и с нисък интелект; помагат на МАРДУК при завземането му на ЕРИДУ.

HENTA - синоним на "HEN-T".

HU - общо наименование на всички същества от звездите, които си поемат въздух при раждане, подобно на човека, дадено образно заради начина по който това звучи - "хуух".

-I-

IBR-IBRU; юдеите.

IBRU - сириански потомци.

IKIKI - звездните, елитни пилоти на ASA-RRR; "наблюдаващите"; тези Майстори, които, останали в BARI и патрулирали в открития космос.

IKU - 1. звездните кораби на ASA-RRR; 2. титла, означаваща "майстор".

IKU-MAR-BEH - "той е Велик и IKIKI, и BEH"; титла дадена на AL-AL-GAR.

IR-U - Нептун, наричан още "A-RU".

IS-IS - Isis; Изида.

-K-

K-D/KAD - "Даващите Живота"; АННУНАКИ.

КАККАBSHANAMMA - Уран; наричан и само "SHANAMMA"

или "AN-U".

KANUS - раса от създания наподобяващи вълци; Империята ASA-RRR.

KEB - "това, което е от земята".

KI - 1. земя, твърд; 2. "по подобие на"; точно копие на кралския замък на ASA-RRR, направен от AL-AL-IM на ТИАМАТ.

KUMARBI - КУМАРБИ; персонаж от вавилонската митология, който побеждава в битка AN-U (AN-U); IKU-MAR-BEH; AL-AL-GAR.

-L-

LEO - виж "EL-EA".

LU-LU - първите човеци.

-M-

M-G/M-K - воините на Империята SSS.

M-K-M'T - Мохамед.

MAGI - M-G; M-K.

MAKH - "тяло".

MARDUK - МАРДУК; син на EA; взема властта над ЕРИДУ от ЕН-ЛИЛ с помощта на SHET-I и HEN-T; унищожава всякакви исторически писмени архиви за героизма на другите, освен занеговия; обявява се за единствено (слънчево) божество, създател на света и вселената; изтрива спомените на всички с помощта на технологията на SSA-TA; обявява ученията на баща си EA за зли и го демонизира; наричан още с имената: RRA-MARDUK, RRA, RA.

MENT-UR - полу-бик, полу-ASA-RRR хибрид; минотавър.

MET - "Десет".

METEN - "звезден път", "коридор".

MU - "езеро".

MUM-MU/MUMU - Меркурий; "първороден пътешественик".

MUS - "чудовище".

-N-

N-ASAR-IM - "от небесата - Сириус"; назаретяни.

N-IBIRU/NIBIRU - сирианците; юдеите.

INA-HUSH-TAN - бронзова статуя на змия, галактически символ на познанието и мъдростта, отлята от IBRU по заповед на Мойсей.

NIN-HUR-SAG - НИН-ХУР-САГ; сестрата на ЕА, която също е генетичен учен. *(Допълнителна информация: Според други материали на Робърт Морнинг Скай, "НИН-ХУР-САГ" е титла, давана на SSS-T Принцеса, която е трябвало от време на време да представлява трона на ASA-RRR. На колонизираната Земя, сирианците били патриархално ориентирано общество, но тъй като орионските Кралици били по-силни, в името на мира, кралете се съгласили, че за да могат да управляват тази галактика, трябва винаги да имат чистокръвно потомство на орионската Кралица до себе си, като своя "сестра" (макар да нямало кръвна връзка), която да бъде третирана като равна. Така че всички сириански крале и принцове (като ЕА) трябвало да имат чистокръвен женски наследник на Кралицата на Орион, позната като "НИН-ХУР-САГ". Тази НИН-ХУР-САГ, която си сътрудничела с ЕА (и в същото време го наблюдавала) се е казвала "Тара"; много култури по света имат богиня-създателка с име подобно на "Тара", като например Тера, Ама-терасу (Ама-тера-су) и т.н.*

В йероглифния речник, терминът "Сах" (Sah) (с гърлено "х", произнасяно "Саакх") означава "Орион". Титлата за "дама" или "кралица", главнокомандващата женска, била "Нин" -произнасяно "Нийн"). Терминът "Хур", означава нещо като "на целия този свят".)

NZR - християните.

-P-

PESH - "Девет".

PESH-METEN - Деветият Коридор; жизнено важен звезден път.

-R-

RA - МАРДУК; RRA

RA-IM - "тези, които били на страната на RA"; сириански DAK воини, с изтрита памет, напуснали Египет, за да се заселят в земите на северния бряг на днешното Средиземноморие; наричани DAKANS или DRAKANS, те станали известни като "етруските"; техните потомци основават Италия и Рим.

RA-KA - "децата на МАРДУК/RA"; доверените му хора, които направил жреци и сложил начело на империята си.

RA-KA-M - "дете на RA", впоследствие стават известни като "RA-KAM".

RA-KA-PER-A-A - RA-KA Фараоните; елитна група от жреци, които МАРДУК сложил начело на управлението на Центъра за РЕАнимация; също така Господари Администратори на делата на Империята.

RA-KAM - RA-KA-M; "онези от Щита на RA".

RA-LEG-US - "Закони/Заповеди на RA"; оттук е произхода на думата "религия". RE-U - "планета". RR - виж "AR". RRA - МАРДУК.

RRR - раса от свирепи бозайнически хищници управлявани от крал; KANUS; разрастват се до Империя, наричаща себе си "ASA-RRR", което означава "Върховните Господари RRR".

-S-

S-MA - лекарство произвеждано и продавано от SSA-TA, което направило МАРДУК богат и влиятелен.

SAHAR - пустинята Сахара. SEB - "това, което е от звездите".

SEBA - "звезди". SBFBK - "седем".

SEMT-UR - полу-кон, полу-ASA-RRR хибрид; кентавър. SEN - "две".

SHANAMMA - Уран; наричан още "KAKKABSHANAMMA" или "AN-U". SHAY - съдба, предопределение.

SHET-I - "потайните"; рептилоидно-бозайнически хибриди HEN-T, които се издигат в администрацията на ЕН-ЛИЛ и започват да бъдат наричани "TCHET" или "SHET"; привлечени от SSA-TA, заедно с останалите работници HEN-T, се присъединяват към MAPДУК и му помагат да вземе властта над ЕРИДУ; Сивите.

SHETU - "от SHETI"; оттук произлиза и конспиративния термин "Shadow government" ("Правителството в сянка").

SHU - името на звездите от които идва Бек'Ти; споменато и като "CHU".

SILA - пръст на ръка.

SIM-U - Сатурн; наричан още "TAR-GALLU" или "TARGALLU".

SS-RR-SS - Сириус; алианса между SSS-T и ASA-RRR.

SSA-вариация на "SSS".

SSA-TA - "тези, които са под земята"; част от една SSS бунтовническа група, която обитавала огромни пещери в световите на ARI-AN; врагове както на SSS-T, така и на ASA-RRR; споразумяват се с MAPДУК да му помогнат да вземе властта над ЕРИДУ.

SSS - Империята Орион, управлявана от влечугоподобни; наричана още "SSA".

SSS-DAK-U - "такъв, който е от SSS-DAK"; символ на SSS и DAK (ASA-RRR) съюза; символа на завъртащата се звездна галактика; свастика.

SSS-IM - тези, които са обучавани в мистериите на ARYAN пазени в пустинните земи на древния Среден Изток; есеите.

SSS-T - влечугоподобните Кралици от Орион.

SSS-T.RRR.SSS-T - "Империя, родена от SSS-T, умираща за SSS-T"; известна още като "Сириус"; алианса между SSS-T и ASA-RRR.

SU - 1. "шест"; 2. название за тези, които имат много знания и го показват на другите; "тези, които знаят".

T-K - виж "D-K".

TAR-GALLU - "Големия Разрушител"; Сатурн; наричан още "TARGALLU" и "SIM-U".

TCHE - "мъдрост".

TCHE-L-US - "Мястото на Словото или на Ученията"; пещерите, където ЕА обучавал своите ЕА-SU и създал "Братството на Змията"; по-късно термина преминал в "CHE-R-USH" до "SHERIOSH", за да се превърне в "Church" ("църква").

TCNET-T - "Онези от TCNET" ("Заповедта"... "заповедта" бидейки ЕН-ЛИЛ); тези гущери HEN- T, които се издигнали в администрацията; SHET/-I.

TEBU - "време".

TEHEN - кристали, използвани за хранене на ATL.

TIAMAT - ТИАМАТ; една от двете първоначални планети около нашето слънце; тропически свят, развит от AL-AL-IM; след разрухата му се превръща в ЕРИДУ - нашата планета Земя.

TIBIL - създатели на звездни метали.

TIESH - специална стая (не е ясно точно коя, но навярно става дума за това, което днес наричаме "Царската камера") във Великата пирамида, в която се възкресявали към живот съществата от Империята ASA-RRR; любимия от всички домове на Господаря ЕА.

TU - "пет".

-U-

U - смислообразуваща наставка, която оказва принадлежност или произход; пример - "ASA- ARR-U" означава "тези от ASA-ARR" или "народът на ASA-ARR".

UA - Източникът, Началото на Всичко, Вселенският Създател.

UA-CHUR - "океан".

UR-KET - властен, притежаващ мощ.

UR-TE-T - Владетел, "Великата Ръка", Пазителят на Света.

ZU - "този, който е Върховен Майстор"; който е Майстор на знанието; звание присъждано само на най-подбраните елитни бойци; титла дадена на AL-AL-GAR.

ZU-ZU - име, с което е познат AL-AL-GAR, дадено му след победата над AN-U.

ZUZ - вариация на "ZU-ZU"; Зевс (ZEUS).

Приложение 2

Анализи, изводи и наблюдения
предизвикан послеслов от Издателство "Паралелна реалност"

0. "Защо е нужно още?"

Точно, когато всичко по настоящата книга придоби финален вид, предговора бе написан и текста като цяло се намираше на крачка от предпечатната подготовка, отново се случиха няколко синхроничности, което ни създаде чувството, че материала сякаш няма завършеност. Като издатели, решихме да (си) създадем това усещане за цялостност, което поне на нас определено ни липсва и смятаме да го направим като ви предоставим още допълнителна информация под формата на някои анализи, изводи и наблюдения. Една част от долното изложение имаме посредством други материали на Робърт Морнинг Скай, а другата е резултат на наши собствени умозакljučения и изследвания. Тук трябва да се направи забележката, че взаимовръзката между нещата, която правим на следващите страници е изцяло субективна и не е задължително четиво за никого. Подчертаваме отново - това, което следва е личното ни изследване по въпроса, което вярваме, че ще обогати някои, но в никакъв случай не и всички читатели на тези материали. Сегментите, които са представени по-долу са по-скоро неподредени логически и връзката между тях умишлено не е споена добре като цялостна конструкция. Това са по-скоро "напръскани" върху листите откъслечни разсъждения, които да ви дадат перспектива за това, какво поле за размисъл дава тази книга, защото сме сигурни, че повечето читатели няма да осъзнаят това на първо четене и ще оставят настрана тези материали като второразредни (такива, каквито не са). Все пак, призова ни от предговора все още е в сила - дадохме достатъчно много жокери в началото, оттук нататък е по-добре да продължите да откривате сами. Всъщност, ще се радваме ако някой ден получим писмо от някой, че не е чел този послеслов след тази встъпителна точка. Това ще бъде репер, че има хора, които все още нямат нужда някой да мисли вместо тях. Тези, които искат да останат със своята лична визия за нещата след прочита на тази книга, нека пропуснат

следващите страници, понеже ако текста досега по принцип беше и без това само за напреднали, настоящия анализ е за още по-тесен кръг от хора. Защото макар и да прави опит да опрости и детайлизира нещата, напълно съзнаваме, че за по-незапознатите хора, тази информация ще ги натовари още повече. Най-малкото - ще ги натовари с личното ни мнение, за което е пределно ясно, че няма особена стойност за никого. В този ред на мисли - ако предговора бе задължителен за всички, този предизвикан послеслов не е за никой конкретно.

А ако след всичко казано, все още има хора, които да са останали с нас от любопитство или просто, за да си сверят часовника (нещо, което уважаваме) - приятно четене :)

1. Какво промени тази книга и с какво е по-различна от другите?

Нека първо споменем какво тази книга НЕ промени.

Тя не промени тоновете дезинформация, които се сипят по тези теми (най-вече в стил “ченълинг”), не промени неориентираността във въпросната материя и не промени България. Всичко това безкрайно ни радва, защото никога не сме си поставяли за цел някое от горните три.

Можем обаче да ви кажем какво това издание промени. На първо място промени нашето виждане за някои неща (и поне тайно се надяваме да сме успели да накараме някои от вас да преоценят или да се замислят за вижданията си до този момент). Промени и нещо друго много важно. Нещо, което трябва да бъде написано и казано. Промени символично (за нас) пространството на книгоиздаването в страната, в смисъла на това, че във времена на криза и упадък на духовните ценности излиза едно некомерсиално издание, на което никой друг в родината нямаше да обърне внимание, по простата причина, че почти никой не го е грижа какво точно издава. Радостни сме, че можем да покажем лицето на истинското книгоиздаване изобщо, когато водещия мотив е Истината и следването на Личния Път. Самите ние стигнахме до тези материали, защото търсехме, вместо да чакаме да ни бъде предложено от някого. Търсехме да напаснем нещата за себе си, търсехме парченцата, които да подредим в своя собствен пъзел. След като открихме, търсехме още и този път - дори по-дълго. Днес, издаваме тази книга с цената на големи усилия (във всякакъв аспект) и едва ли тя ще бъде по-ценна за някого на света, отколкото е за нас, по простата причина, че ние я изстрадахме и сътворихме от нищото. И макар да знаем, че материала не е за всеки и няма да предизвика публичен интерес и фурор, удовлетворението е по-голямо от всякога. Защото разбираме какво ТОЧНО издаваме - решихме да го направим - открихме материала, изработихме го по

подходящия начин и сега ви го представяме. Знаем важността на този текст и знаем, че макар всичко да води към невъзвръщаемост откъм финансова гледна точка, въпреки това го издаваме! Ние сме тези, които предпочитат да издадат Робърт Морнинг Скай, а не Дан Браун. Това ни дава надежди, че пускайки този импулс в пространството и други ще последват примера ни.

Тук е мястото да благодарим на всички, които ни помогнаха в течение на нашето разследване на тази история - и чужденци, и българи. Няма да ги споменаваме поименно - те си знаят кои са. Искаме през тази малка трибуна да си благодарим и ние един на друг - колкото и превзето и излишно патетично да се струва това на независимия читател. Само ние знаем през какво преминахме, за да бъде тази книга факт. Благодарим на всеки член на нашия екип, на хората, които направиха това възможно, благодарим и нашия художник на корицата, който успя да пресъздаде нашата визия по един успешен начин и благодарение на който тази книга ще бъде забелязана от повече хора, отколкото би била иначе. Благодарим разбира се и на Робърт, с който макар и отношенията ни да не завършиха по най-добрия начин, все още уважаваме за това, че даде на света тази, възможно най-доближаваща се до истината, история на Земята и човечеството. Позволяваме си да издадем тази книга без неговото позволение единствено, защото знаем, че това е важна част от нашия собствен Път. Инак никога не бихме си го позволили.

И все пак да преминем към същинския въпрос - какво промени тази книга - вече - в самия свой контекст?

Би трябвало да е променила много. И както вече споменахме - ако не е променила нищо съществено, то би трябвало да ви е накарало поне да се замислите за някои неща. Най-вече за това, какво ви се казва, че е истина и какво всъщност е Истина. И то не само в рамката на самата книга, а в историята изобщо.

Защото ако има нещо, което да е манипулирано повече от съзнанието на човека, то това е самата му история (да не говорим колко са свързани двете). Всъщност фракциите, които искат да вземат контрола над Земята и техните човешки представители са

толкова много и всеки дотолкова е внесъл и имплантирал в обществото своята визия за нещата, че самите тайни общества са се изгубили безкрайно в океан от лъжи и фалшификации. На тази база е почти невъзможно нещо сериозно да бъде постигнато и изведено, тъй като самата основа на нашия подход и посока са изначално подменени. Инструментариумът сам по себе си също е сбъркан и няма до какво да доведе. Човечеството почита богове, които от самото начало на нашата история целят единствено да имат контрол над нас. Да, така казано звучи като лудост, но на практика точно това се получава.

И макар позицията на автора в книгата също да е "боготворяща", информацията, която се предлага в материалите на Робърт поне разкрива истинските лица на основните играчи - такива, каквито са били крити много хиляди години наред. Това вече ни дава отправна точка. Разбира се винаги остава въпроса "как да съм сигурен, че това не е просто поредната теория". Няма как да сте сигурни. Трябва да проверите сами нещата, ако нямате вътрешните усещания, които да ви водят. Тези, които ги имат ще бъдат улеснени. Книгата или ще им пасне, или няма да им пасне. Зависи от Пътя ви и ред други неща.

Така или иначе този текст ще ви даде някои други улики, които най-малкото ще ви бъде интересно да прочетете. Все пак всичко е субективно и обективна Истина няма, нали така? :)

2. Как една книга от 60-те, е актуална днес?

Скоро след като издадохме първата си книга - "Проектът Монтоук - Експерименти във Времето", получихме критика, че тя е стара като информация (бивайки издадена през 92-ра година) и не е съотнесена към ритъма на настоящето положение на планетата. Нищо не може да е по-далече от истината от това твърдение. За съжаление това става ясно във втората и третата книга от поредицата за сагата Монтоук, където е обяснено как Тъмните манипулират морфогенетичната решетка на планетата и по този начин променят хода на историята, времето и човечеството (и неговите мисловни потоци) като цяло, което определено е актуално и до днес и е нещо, от което берем плодовете си всеки ден. Смятаме, че човек трябва да е наясно с манипулации от такъв мащаб, най-малкото за да има по-ясен поглед върху това какво наистина е реалност. Именно това е една от причините, поради които името на издателството ни е точно такова, каквото е. Задачата, която сме си поставили е да ви покажем случващото се зад завесата на обикновено битийното, с което живота ви е залян като от разплискана кофа блажна боя. В този ред на мисли е важно да се разбере, че книгите които правим не са ситуирани в пространството на клишето и плиткото и ограничено мислене. Обикновено, за да четете нашите книги и да останете адекватни докато го правите, наред с информацията, която извличате от тях, трябва да имате регистър на трептене над средния. В противен случай има опасност да се чувствате некомфортно с информацията и това ще се проявява по много различни начини - къде с неподходящи въпроси като горния, къде с безразличие и апатия, къде с агресия и т.н. Как възприемате информацията, която ви представяме е важно единствено за вас и вашия личен Път. Отворени сме към въпроси и дискусии в рамките на книгите, които издаваме в контекста на това да изясняваме неясноти по самата информация, ако такива възникват. Нямаме никакво намерение да

ви убеждаваме в истинността на материалите ни.

Повече от очевидно е, как всичко казано дотук в тази точка е съотнесено към "Документите Тера", която не е писана през 1992 г., а дори по-рано - в края на 60-те на миналия век. "Как една книга от 60-те, е актуална днес?" е въпрос, който осъзнаваме, че може да бъде поднесен в електронната ни поща, макар историческия мащаб на книгата да прави необходимостта от прес-секретариат по темата - нулева. И макар по-надолу актуалността на книгата да е доказана с многобройни примери и обяснения, тук ще отделим няколко реда, които ще бъдат по-близки до философско-езотеричния, отколкото до емпиричния стил.

Когато човек се сблъсква с една информация, от какъвто и да е тип, особено в окултната сфера, той неизбежно я прекарва през множество наслоени филтри формирани се от историята на всичко досега прочетено (освен ако не е изцяло проходящ в областта - тогава филтъра не е езотеричен, а представлява амалгама от предсоциално-битово програмиране, което се опитва да вгълпи какво в този свят е възможно и какво не е). В случая е много важно човек да може да различи собствената си цедка, от тази, която му е вгълпена. Тук трябва да се отвори и една много специфична скоба. Не всичко, което не можете да почувствате като Истина прави нещата лъжовни. От изключителна важност е в какво ниво на развитието си се намирате. Само когато си припомните колко неща, които не са били приемливи в миналото, днес ви се струват 100% Истина, ще разберете какво искаме да ви кажем. А ако съотнесете този принцип към масовото съзнание на човечеството, което е пропаднало до нивото на първите си 3 чакри, ще разберете много бързо, колко неАктуален е термина "актуалност" по принцип. Актуалността няма нищо общо с Истината и отражението ѝ в живота ни. Актуалността е формирование от типа на букет от разбирания-норми на дадено време вързани с черно-бял конец. Какво отношение към Истината може да има едно подобно изкуствено и изцяло ментално построение? Като прибавим към всичко това и че времето като концепция е илюзия и линейната

перцепция е нищо повече от триизмерна химера, докато всичко се случва във Вечното Сега, ще ви стане ясно как нещо случило се преди "милиард години" може да се отрази на живота ви утре (да кажем). Всъщност ще се учудите колко много примери именно за такъв тип зависимости и влияния могат да бъдат предоставени.

Материалите на Робърт са актуални ИМЕННО ДНЕС, защото моделите описани в тази книга стават все по-очевидни 50 години след нейното написване. Интересното е, че колкото повече остарява тази книга, толкова по-актуална ще става тя. За друг такъв пример в момента дори не се сещаме (не моля ви, не казвайте "Библията", оставете най-накрая този комикс и продължете живота си!).

Ще престанем да хабим повече място, което ни е нужно, за да кажем други неща, с това, че за да разберете защо тази книга излиза точно сега в България трябва да може да виждате по-далече от носа си.

3. Какво допълнително има да се каже по самото съдържание?

Могат да бъдат казани наистина много неща. Когато съставяхме предговора (в който е казано достатъчно) бяхме постигнали общо съгласие, че не трябва да влизаме в детайли и да даваме всичко наготово и все още не смятаме да го правим. Просто получихме знак, че трябва да подскажем още няколко неща в края на книгата, след като основния материал вече е прочетен веднъж. В името на завършеността. Така при следващия евентуален преглед (който е наложителен в частния случай), читателя ще започне сам да влиза в релси и да се ориентира по един нов начин. А ако има задълбочени знания в материята отпреди това - ще започне да се превръща в това което най-много бихме желали да видим - независим за себе си откривател.

Поради комплексността на всичко що е свързано с история, а в нашия - още по-заплетен случай - галактическа и планетарна история, навярно най-трудното за осмисляне е, кой кой е и къде е мястото на човека във всичко. Именно това е заслугата на информацията, която изнася Робърт - той излиза извън контекста на планетата ни и описва една много древна игра, която включва в себе си всичко характерно - желание за власт, манипулации, войни и преврати. Всичко това ни създава много по-добри условия да разберем какво се случва на нашата собствена планета. Точно това е ценното на този материал - според нас той дава много добро скеле, от калибъра на това, за което досега се възприемаха Захария Сътчин, Майкъл Нютън, Робърт Монро, Джордан Максвел, Дейвид Айк и т.н. (изброяваме различни автори, които са били базови и емблематични за различни жанрове на мистичното). Хубавото на това е, че тези материали позволяват да бъдат надграждани и други теории могат да бъдат вписани вътре в тази, без да има противоречия - т.е. - нищо не пречи на общия фон.

Информацията на Робърт многократно надхвърля материалите на

Сътчин и вече можем да кажем, че имаме зададени параметри за нещата, благодарение на което можем да си начертаяме много по-добра карта за ориентация в голямата картина и да си отговорим на най-важния въпрос - "кои сме и къде сме". Което вече ни свързва и с духовната перспектива на нещата, към която по-долу ще надградим още, от досега казаното в предговора.

Преди да стигнем до тази същинска част обаче, трябва да се фокусираме върху няколко момента, които са от все по-важно значение днес. А именно - самите Империи Орион и Сириус и техните привнесени култури и методи за контрол в нашето общество и вярвания.

4. Детайли

Следва да бъдат представени различни аспекти от манипулацията, произхождаща от тези две култури, както и фалшификацията на историята ни, отново в интерес на различни Фракции, които са част от тези култури. Също така ще се изнесат и някои допълнителни детайли, които не са поместени в "Документите Тера".

4.1 Кралицата на Орион и Империята SSS

Един от най-прикриваните факти от древността до наши дни, е водещия принцип на богинята пред мъжкия бог. В обществото широко се котира тезата, че жената е слабия пол, че е мачкана, потискана и дискриминирана през вековете. Това, както с повечето неща на този свят е само отчасти вярно и то по причини, за които обикновения човек си няма и идея.

В книгата има няколко много важни ключови моменти, които променят всичко в досегашните ни представи. Един от тези моменти е когато автора ни казва, че:

Веднъж седнал на Трона, МАРДУК започнал последната си кампания... да промени или унищожи всички официални писмени документи, които приписвали всякакви героични или кралски постижения на всеки друг с изключение на него. Каменни паметници, обелиски и сгради били променени от каменоделците, плочи от глина или дърво били изгаряни или унищожавани.

Никакви официални писмени документи нямало да останат за никой друг Монарх. МАРДУК се бил превърнал в началото и края на всички неща, той се самоназначил за Господаря Бог и Създателя на Вселената.

Оттам, той бил "Богът-Слънце" - "RR-A" (РА).

(...)

Само една промяна оставало да бъде направена. Официалните писмени документи били променени, но спомените оставали.

Използвайки техниките изменящи съзнанието на неговите любимци SSA-TA, новият Крал RRA заповядал систематичното променяне на съзнанието на съществата на ЕРИДУ.

Този цитат е от изключителна важност по няколко причини. На първо място, това ни дава уникална перспектива - такава, каквато досега не е предлагана. Широко известно е, че историята се пише от победителите, но това, за което става въпрос тук, е нещо много по-радикално и направено с много по-голям размах - съответно - имащо много по-големи последици. Онова, което РА е направил, не само е една от главните причини днес историята ни да е толкова мъглява (и като фактология, и като предания във времето), из основи грешна и като цяло политически удобна, но дава и най-мощното начало на контрола над съзнанието на нашата цивилизация. Всичко след тази "реформа" се променило. Тръгвайки от този факт, сами можете да си дадете сметка колко объркано е всичко днес, в собственото ни общество. Можете да си дадете сметка и колко, значително по-лесно е, историята и фактите от миналото да бъдат контролирани СЕГА, благодарение на тази мащабна инициатива в миналото. Всички исторически паметници за нещо някога случило се, за участието на извънземните в земната история, за манипулацията на нашето ДНК, за междугалактическите войни - всичко е било изтрито. Всички артефакти, които биха довели до разкриването на това минало - също. Точно по тази причина, когато днес се откриват някакви фрагменти от това останало минало, които са били пропуснати от подчинените на РА в онези времена, те лесно биват потулявани (също от специално създадени за целта екипи) или ако не, то поне остават неразбрани. Защото метафорично казано, когато нямаме хардуер, софтуера е безполезен за нас. В този ред на мисли, разпознаването на тези артефакти е невъзможно. Това са предмети с неясно значение и (обикновено извънземен) произход или предмети, чиято изработка не може да бъде постигната дори с днешната, най-модерна технология.[\[71\]](#) Пак поради тази причина много култури не могат да бъдат разбрани - те сякаш са възникнали

изведнъж, а науката и знанието, което носят със себе си били отвъд всякакви представи. Навярно следвайки същата логическа връзка можем да обясним дупките и в своята собствена история като народ, тръгвайки още от тракийско време. И тъй като това унищожение е било на база някаква система, можем да придобием по-ясна представа, защо всякаква следа за тракийска писменост и задълбочена култура е била изтрита, а е оставена само шумерската писменост и космология, която в крайна сметка е обслужвала вътрешните нужди на РА. Но това са много обширни теми, навярно за друга книга.

И така - наред с всичко друго, дошло времето религията, при която се почитала богинята в лицето на Кралицата на Орион да бъде заменена с мъжкия "бог" в лицето на РА (и въобще мъжкия пантеон). Въпреки факта обаче, това било само на повърхността, за обществена консумация, за поддържане на контрол и невежество сред подчинените на МАРДУК. Той самият прекрасно знаел кой стои над него, както го знаели SSA-TA и хибридите HEN-T. За да бъде потиснато древното знание и не на последно място, това за истинската история на човечеството, е било необходимо да се унищожат външните прояви на култа към Кралицата, докато посветените продължавали по старому да я почитат тайно. Според Дейвид Айк религии като юдаизъм, християнство и ислям били създадени да дадат вид, че са доминирани от мъжкото начало, докато всъщност, са тайни средства за почитане на богинята. Това включва и превръщането на много женски божества, в мъжки.[\[72\]](#) Има и друг аспект на нещата обаче, за който Айк няма как да знае. Когато влечугоподобните съюзници на РА му отнемат властта над Ериду, те нямат никакъв интерес култа към Кралицата да бъде възвърнат на масово равнище. Поради тази причина те запазват вече създадения култ към мъжкия божествен пантеон и космологията, която ги обгражда. Точно затова е толкова трудно това кълбо с прежда да бъде разплетено - смесват се хиляди интереси и са забъркани толкова много извънземни фракции, че за да се стигне до дъното на нещата по пътя на наличната логика и древни източници

е невъзможно - те са умишлено манипулирани, за да могат дори задълбочените изследователи, които евентуално биха стигнали много далеч в своите проучвания, в крайна сметка да достигнат едно пред-програмирано и изкуствено зададено "далеч". Т.е. - истината винаги остава скрита, защото някой така иска. И това отново е само част от картината. Мащаба на инфилтрацията на различни извънземни оттогава до днес е толкова потресаваща, че дори да си изясним миналото, то няма да ни направи адекватни в настоящето, просто защото нещата много са се променили. И макар Сириус и Орион да остават най-големите играчи в тази галактика, много други са правили опити да си отрежат парче от тортата. Нови и нови религии били създавани, нови и нови опити за завръщане от двете Империи били предприемани. Това може да се проследи и в историята, ако имате знанието за нещата. Ето и една следа - противно на казаното от Айк, всички създадени оттогава религии, в които централната фигура е мъж - са внедрени от Сириус. Всички, в които централната фигура е жена - са от Орион. Например, последните години се забелязва тенденция в католическия свят, Дева Мария да бъде почитана повече дори от Исус. Нещо което се забелязва особено в Южна Америка. Това не е естествен процес и такива неща би следвало да ви правят впечатление оттук нататък. Това е репер, че наблюдаваме поредния опит за инфилтрация на Кралицата, както ще бъде доказано по-късно и с други примери. Тук е момента да се развенчае и цялата ню ейдж истерия за епохата на Водолея и "интеграцията и закотвянето на женския принцип на Земята". Вижте дори думите които използват, отворете сетивата си. Не става въпрос за нищо друго, освен за същото - подготовка за връщането на Кралицата и ако не нейното физическо проявление - то поне манифестацията на принципите и енергетиката на Империята Орион. Въпреки това все по-нарастващата каша е само в услуга на управляващите илюминатски фамилии днес, които са наследници на SSA-TA (и други), защото те искат властта до последния момент, в който те самите ще трябва да преговарят. И макар тайно, това знание винаги се е пренасяло във времето и е

било под носа ни, под формата на символи, знаци и алюзии, които не се разбират дори и от голяма част от самите тайни общества причините за конкретната символика им е обяснявана по съвсем друг начин съобразно степента им на посвещение.

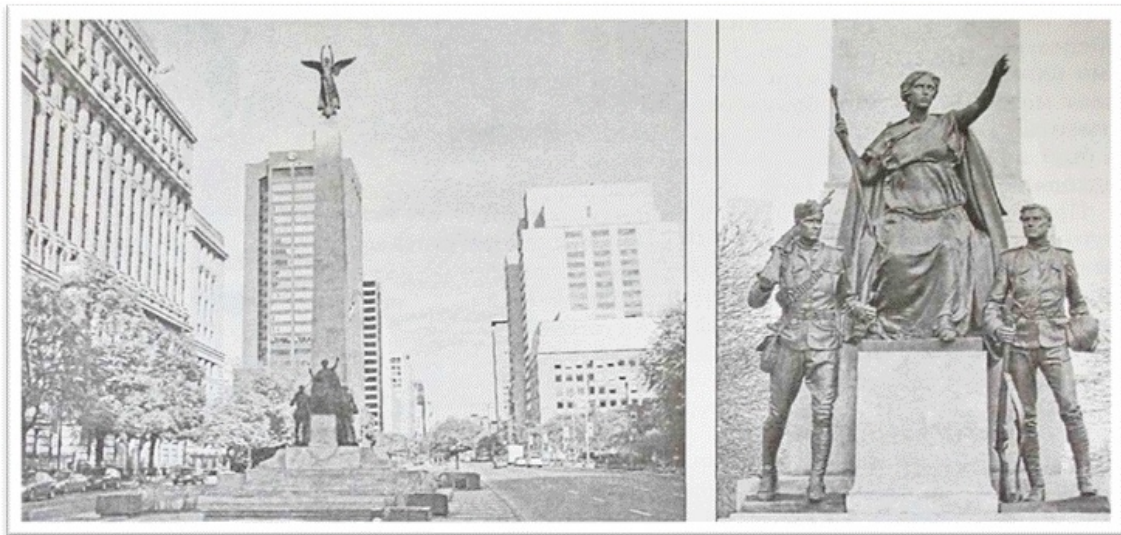

Само два примера от световното масонство. На снимката вдясно виждате върха на обелиск, намиращ се в Торонто, Канада. Между другото много често оттук нататък ще виждате комбинацията жена + лъвове с явна субординация в полза на жената. Такива монументи са много разпространени и ще стават все по-често явление (по-надолу, извън двата примера които сме анализирали, сме приложили и няколко други които нямат коментар, за да видите колко е вкоренен този архетип в мисленето на човечеството). Жената е с крила (най-висшата йерархия на влечугоподобните) и държи корона. Това символизира кралицата на Орион, която е буквалния Номер 1 в галактиката. Тя е стъпила върху сферата, което може да бъде или символ на властта (стъпвайки върху нея се символизира, че метафорично тя е абсолютната власт - дори над самата концепция за власт), или на планетата Земя, която пък е върху лъвски глави, който репрезентират Империята Сириус. Цялата картинка изпраща следното послание: "Кралицата на Орион е

върховната сила, а сирианските крале - нейни подчинени."

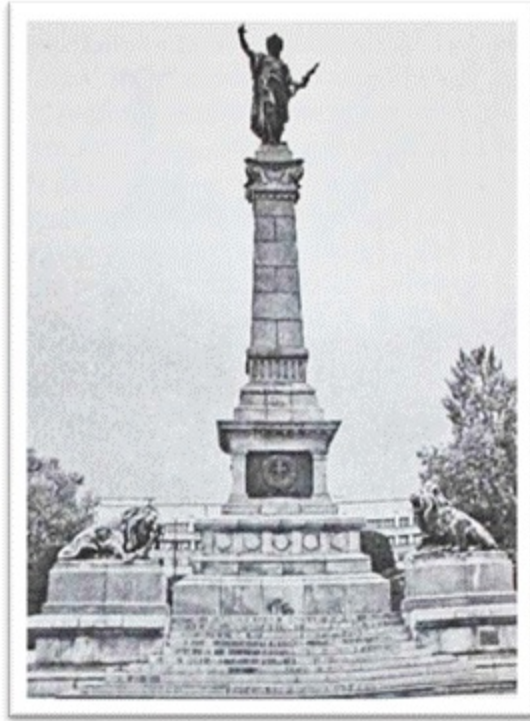
Това е символизъм, който бива изискван, независимо, че двете Империи са в съюз. Сириус винаги е бил подчинен на Орион, макар условното признаване на едните от другите. Въпросния монумент обаче показва една още по-интересна картина, ако бъде разгледан в цялост.

Под Кралицата на Орион и Империята Сириус можем да видим нейния човешки наместник на Земята - кралицата на Великобритания Елизабет II-ра, която е фракцията от илюминатските фамилии, представляваща интересите на Империята Орион. Под земната кралица са войниците (и символично - наивната човешка раса), които представляват военната сила, чрез която ще бъде наложен Новия Световен Ред. Всичко се свежда до това, че тези създания обичат да се показват.

Символиката им е навсякъде, тя не може да бъде друга, просто защото всичко води началото си от тях. Точно затова въпроси от рода на "защо се разкриват по този начин, каква е ползата им?" са наивни. Това е тяхна територия - естествено, че тя трябва да бъде маркирана. Символиката носи едно и също значение навсякъде в галактиката - тя не е измислена на Земята, тук тя просто е интерпретирана според нивото на наблюдателя. Дори вие самите сте писали името си на нечия стена или сте издълбали свои

инициали в кората на някое дърво и то само защото сте били някъде, някога за кратък отрязък от време. А тези същества са тук от самото начало, това е тяхна територия. Каква символика и паметници трябва да има според вас по дяволите?! На постиженията на самолетното строителство на Земята ли?! Естествено, че ще си издигат статуи и ще показват символите си! Това е игра за рептилиите, това е начина им на мислене (ритуализиране, териториалност, маркировка, борба за надмощие - все качества, които и ние притежаваме благодарение на рептилоидната част от мозъка ни). В този ред на мисли, любопитното в случая е, че самия обелиск и орнаментите му са в "чест на загиналите" във войната в Южна Африка, която и до днес е под английско влияние, макар и не така явно, както едно време. Всичко това води към интересни размисли. Например защо тази война е била важна за Орион и дали ключови са територията или човешкия ресурс? Нека не забравяме, че черната раса е една от първите създадена от ЕА и то с цел да бъдат роби в мините. Точно затова и тази раса е толкова устойчива физически - това е вградено на ДНК-ниво. Именно поради тази причина винаги чернокожи са на първите места на всички лекоатлетически дисциплини. Защото издръжливостта им на натоварвания е концепция интегрирана в тях, още при създаването им в древността.

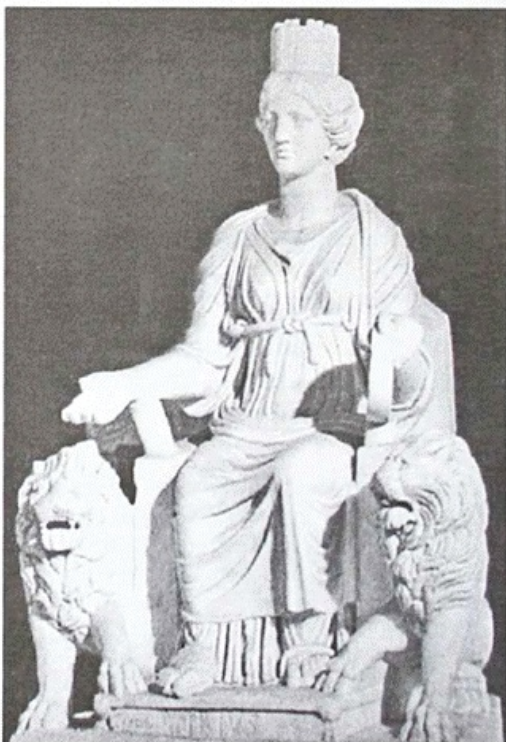
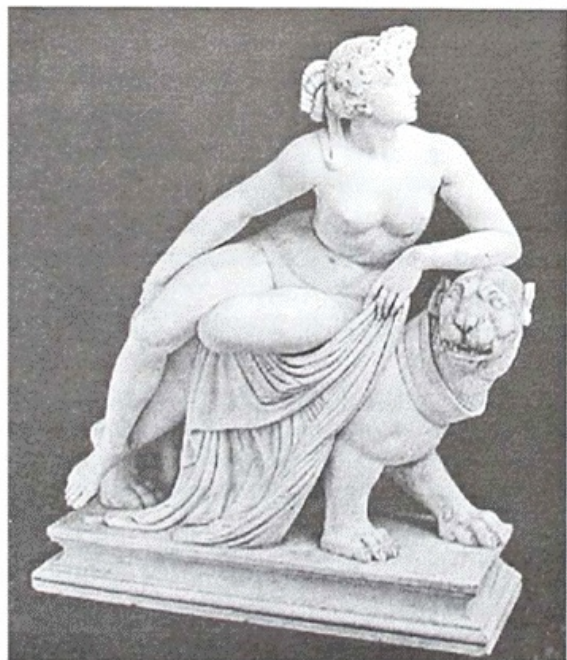
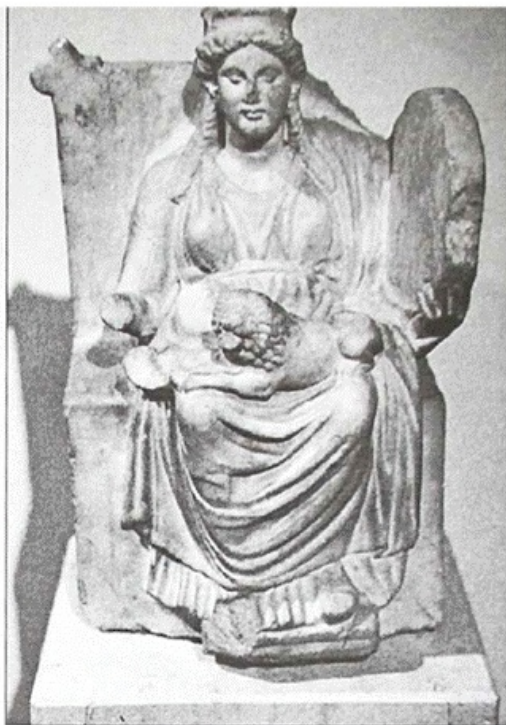

Разбира се, това може да бъде и просто паметник и нищо повече. Не е нужно да има конкретен случай, за да бъде направен такъв (макар обикновено причината да е именно тази), поводите могат да бъдат и други. Може и да е обикновена възхвала на тези същества. Това също е в стила им. Може всичко да е просто, за да се вземе контрол над дадена енергийна точка с определени цели и т.н. - вариантите наистина не са само няколко. Сами виждате какво поле за размисъл дават материалите на Робърт - отварят се цели нови сегменти от досега скритото знание, което вече може да бъде анализирано и най-вече отчасти прозряно от подходящо подготвените хора.

Приложили сме още един, втори пример вдясно. С друго проектантско решение, но аналогичен смисъл. Този път монумента е ситуиран в нашата страна и по-конкретно Русе, който е и първия официален масонски град в България. Това е "Статуята на Свободата" проектирана от западни дизайнерски "братя" и е подарък за нашите такива. Показва ни същата картина - Орион и Сириус в субординация. Въобще оттук нататък ще започнете да

забелязват много детайли около себе си. Те са поставяни там от хора, които нямат никаква идея за същинското значение на нещата, но вие ще знаете. Защото вече сте наясно откъде произлиза всичко. Ето още няколко подобни произволни примера със същият сюжет:

По същия начин до 1841 г. на гърба на американския долар е

изобразен феникс, а не орел (който се въвежда след това по други причини). Фениксът е символа на Кралицата Орион и символизира нейната способност да умира и да се ражда отново - т.е. - да се клонира. Духът ѝ се отделя и "влива" в новоподготвеното тяло.[\[73\]](#) Естествено феникса има и други интерпретации, според различните езотерични традиции, но това е едно от значенията му от извънземна гледна точка. Тук е момента да се разбере нещо за тези същества от хората, които още не са го разбрали. Влечугоподобните са изцяло ориентирани към тялото и технологията си. Тяхната раса толкова е зациклила в едни и същи модели продължаващи от милиарди години насам, че индивидуалността там е почти заличена за сметка на напредването като кошерно съзнание. Точно затова на много места ще прочетете, че техния разум е колективен. Това има няколко изражения в реалността на които сега няма да се спираме. И тъй като развитието на тези създания е изцяло отрязано (от самите тях) откъм духовно развитие, те се вкопчват в единственото, което има значение за тях - физическото безсмъртие и технологията (която може да им осигури първото). С всичко това не казваме, че Империята няма разбиране за духа. Това не е така. Те имат много познания в тази насока, но те са отново през перспективата на технологията. Точно затова те могат да манипулират душата в астрала, да правят духовни трансплантации в други тела и т.н. Това обаче не ги прави духовно напреднали. Разликата трябва да бъде осмислена добре. Всичко, всяка стъпка, която се предприема от тях е за запазване на статуквото, с което толкова са свикнали през всичките тези еони време, че живота без него би бил немислим. А то е физическо безсмъртие и надмощие над всичко в галактиката. Защо обясняваме всичко това ще стане ясно след малко. Преди това обаче трябва да обрисуваме гореказаното с един ключов момент от историята, който не е подробно описан в "Документите Тера", където детайлите са изрязани от общата картина, заради сгъстяването откъм хронология. Сегмента, който следва е преразказ със съкращения от друга книга на Робърт, а след прочита му, навярно

някои от вас ще се досетят защо държим да разкажем с детайли всичко.

(...) Когато в началото лекарството S-MA [\[74\]](#) започнало да се рафинира и развива като продукт, били направени и други открития за невероятните му свойства. Продължителното ползване на тази течност, например, удължавала значително живота на Кралицата. Чрез внимателно пречистване на различни S-MA съставки, било открито, че живота на Кралиците може да бъде продължен със стотици и дори хиляди години. Също така станало очевидно, че течността поддържала млади телесните им функции. За да предотвратят възможността, други женски, включително техните дъщери да се издигнат от ранг "Почитаеми в Империята" до такива, застрашаващи самия трон, предизвиквайки "Единствената", Кралицата незабавно иззела S-MA и нейните производни от пазара. Употребата на течността била сведена единствено до нейните и тези на седемте принцеси нужди. Всеки който бил хванат в притежание на S-MA извън кралското семейство, бил екзекутиран. Ентусиазирана, Кралицата инструктирала своя екип от учени да продължават с проучванията, които биха могли да позволят допълнително удължаване на живота на нея и фамилията ѝ. В късните фази на проекта "S-MA", учените на SSS създали науката за съживяването или ре-анимацията, технология, която позволявала възкресяването на телата на наскоро умрелите. Телата разбира се не трябвало да бъдат в стадий на гниене и не трябвало да бъдат сериозно наранени. Ако тези условия бивали спазени и травмата не била тежка, жизнено важни работници в областта могли да бъдат връщани към живота, ако били убити инцидентно или дори преднамерено.

Програмирайки целия екип в контролната зала и всеки по-важен въввлечен в процеса, Кралицата си осигурила тяхното подчинение. Тя взела всичките необходими мерки, за да е сигурна, че ще бъде в безопасност, по време на процеса.

Но с времето, успеха на програмата по ре-анимация довела до едно усложнение. Учените открили, че дори с предимствата на S-

МА, продължителното ре-анимиране на Кралицата се отразявало на тялото ѝ. За да разрешат този проблем, учените създали наука за регенерация, за да могат да се произвеждат заместителни органи за "Единствената". Взимайки клетъчен материал от самата Кралица, учените от "S-МА" успели да регенерират цялото ѝ тяло. С времето, няколко регенерирани резервни тела били поддържани живи в случай на спешност, който изисквал трансплантация. С успеха на тази програма, Кралицата получила веднъж завинаги възможността да удължи живота си до огромни, почти невероятни мащаби. В една от финалните фази на проекта елитните учени МАКН, които били известни като "генетични учени" били инструктирани да направят опит да изолират и хванат "съзнанието" на дадено същество. Надеждата била, че съзнанието някак си може да бъде заловено и имплантирано в друго тяло. Задачата била поверена на същите учени, които изобретили технологията за изменение на съзнанието, която била използвана в програмите за контрол на популациите. Предвид монументалната задача, която предвещавала много малки шансове за успех, след много милиони години и безброй провали, МАКН най-накрая постигнали успех. Комбинирано с успеха на програмите за регенерация и ре-анимация, това направило Кралицата на Орион на практика - физически безсмъртна. Докато генерации от нейните колонии и светове идвали и си отивали, тя надживявала всички. Запазвайки най-способните учени за себе си, Господарката на влечугоподобните си подсигурила живот за милиони години, което ѝ позволило да остане най-мъдрото, интелигентно и опитно същество в цялата Империя. Всички излишни фигури от програмите по удължаването на живота и трансфера на съзнание, били премахнати. Тези, които останали, били с промити съзнания, програмирани за абсолютно подчинение, а когато се налагало, били облагодетелствани от същите прийоми просто, за да има Кралицата до себе си точните хора във вечността. За да се улесни запазването на цялостта на Империята SSS, по-слаба версия на S-МА била осигурена на ключови фигури в кралството. Най-рафинираната течност обаче била само за

"Единствената". Като крайна мярка Кралицата подложила майка си и дъщерите си на програмите по контрол над съзнанието. По този начин, тя вече се почувствала сигурна, че никой, дори нейното собствено семейство, няма да си помисли за бунт в опит да предизвика тоталното ѝ господство. (...)

Много важно е да се види модела във всичко, което се е случило някога, за да може да бъде разпознат отново в бъдеще. Защото историята винаги се повтаря.

Погледнете настоящия модел на общество, който имаме, помислете за това как днес ценностният полюс е тотално обърнат в ползва на физическото проявление в живота ни; след което погледнете отново горната история. А после открийте разликите. Няма много нали? И макар като общодостъпна технология да сме много далеч от това, което се описва в горния сегмент, определено имаме същия мисловен модел. Това не е случайно и не е явление, което е възникнало по съвсем естествен път. Помнете - те знаят слабостите ни и ги използват. Натискат точните бутони и плавно контролират мисловните потоци у хора, без особено усилие. Когато веднъж изградиш лостова система, се налага да приложиш много по-малка сила, за да повдигнеш даден товар, отколкото ако трябва да го направиш с голи ръце. А ако си вдигал камъни милиарди години, ти със сигурност ще знаеш всичко по въпроса и ще имаш готова система всеки път, когато ти се наложи да вършиш тази работа.

И ето, днес имаме певици на по 60 години, които отказват да остарееят и да загубят благоговението на публиката си, в резултат на което се подлагат на безброй пластични операции с цел да изглеждат на 30; имаме актриси, които още от 20 годишна възраст започват да се подлагат на същите процедури, защото не могат да се възприемат каквито са; имаме огромна индустрия посветена изцяло на това как да запазим тялото си младо и жизнено благодарение на външни методики и препарати. Всъщност сигурни сме, че изобщо не си давате ясна сметка (особено ако не сте жена) в каква огромна мания се превръща цялата тази концепция, най-вече в последните

15 години. Не са далеч времената, в които физическото безсмъртие (в определени параметри) изобщо няма да бъде морален въпрос и ще бъде ПРОДАВАНО. Технологиата затова отдавна съществува и е в притежание на най-висшия елит на тайните общества. Всеки ще иска да си го купи, а то ще бъде възможно само за най-богатите, както е и на Орион. Духовната страна на нещата ще бъде тотално забравена, докато не изчезне дори като спомен (не без помощ). Истинските ценности ще бъдат с много нисък коефициент на котируемост, докато не изчезнат като регистър изобщо. И макар физическото безсмъртие да е било вечна тема в живота и на алхимици, и на различни тайни учения и практики, днес това придобива съвсем други размери и форми. Това вече е определен тип мислене, който може да бъде разпознат. Всичко, което се предприема е с цел поддържане на тялото в неговия стриктно физически, рамкови контекст. Същото е и с мъжете, макар в много по-лека форма, но модела е също така осезаем. Сврх-истерията за тях в момента, е всичко свързано с фитнеса. Гони се отново разбира се - определен шаблон. На много от вас ще ви е интересно да научат, че идеала за мъжка красота на Орион е именно този - широки, мускулести рамена и гърди с плосък корем. Ние го наричаме "синдрома на обърнатия триъгълник", защото силуетно напомня точно на това - триъгълник обърнат с върха надолу (което между другото е и символа на орионските военни).

Изобщо наблюдава се постепенно имплантиране на този вид мисловни течения, което води до интеграцията на този вид култура. Защото когато се върнат, те ще искат да заварят обстановката от "вкъщи", ще искат да виждат позната структура и цивилизация. Прекрасно знаем как звучи едно такова твърдение, но ви призоваваме да не прибързвате да осъждате. Ние не сочим с пръст и не се възмущаваме от настоящото положение. То е закономерно и не може да бъде друго. Всичко което правим е да осигурим нужната информация, за да можете да виждате сами тенденциите, да спрете да четете книги и да започнете да проумявате и преживявате нещата сами.

Защото някой иска да ви отклони от типа преживявания, които сте избрали сами, преди да станете хора, преди да се откажете съзнателно именно от това, за което досега ставаше въпрос.

Някой иска да ви върне отново на неговия Път.

Някой, към когото вие вече не принадлежите.

4.2 Кралете на Сириус и Империята ASA-RRR

Когато говорим за съществата ASA-RRR трябва да се имат предвид няколко неща. На първо място, те нямат външния вид само на вълци. В оригинала на "Документите Тера" се казва, че те произлизат от бозайници, което пък не ги прави и хора. Империята Сириус се състои от всякакви производни на хищни бозайници създания - кучета[\[75\]](#), котки[\[76\]](#), лъвове[\[77\]](#), вълци и т.н. Точно затова Сириус е наричана "Кучешката звезда" и е част от съзвездieto Голямо Куче[\[78\]](#). Разнообразието е огромно. Оттук имате божества като Анубис[\[79\]](#) (с глава на чакал), Бастет (с глава на котка, свързана по някакъв начин - както повечето знаят - и с нашата страна), бога на олмеките, който бил полу-човек, полу-ягуар (и дори на някои места споменаван като полу-ягуар, полу-змия - сещайте се) и т.н. - подобни мотиви могат да бъдат открити из всички култури.

И тъй като заговорихме за съзвездия, ще отворим една скоба, с риск да се отклоним малко от Кралете на Сириус.

Каква е историята на имената на различните звезди и съзвездия познати днес? На съвременния човек повечето имена звучат странно и удивително. За да ги разбере, той трябва да се запознае с митовите и легендите от които произхождат, а изображенията и символиката на небесните понятия се приписват на "поетичната фантазия" на древните хора, което вече знаем, че е просто удобната, обслужваща интересите на даден кръг хора версия. Друго официално схващане пък е, че от своя страна митовите са в резултат на "естественото развитие" на различните държавни образувания по света и отразяват техните особености. А дали не е точно обратното?

Официалната версия е, че огромната част от имената на съзвездията са останали от древните гърци (които са прокудени от основния окултен кръг прослойка траки) и са приети в този си вид и от науката. Самите гърци са възприели египетското разграничаване на съзвездията, но са ги преименували с нови имена. Не е ясно точно кога това е станало, както и защо не са известни египетските имена.

В контекста на "Документите Тера" съвсем естествен се оказва интересът към съзвездията Орион. И веднага се натъкваме на следния интересен факт: Орион в древногръцката митология е огромен ловец. Няма оцелял напълно цял мит за него. Остатъчните фрагменти от легендата за Орион, са записани в няколко източника и отразяват местни истории от няколко региона, което създава поле за спекулации относно предисторията на гръцкия мит. Преглеждайки тези текстове няма как да не забележим яркия контраст в описанията на този "ловец" - от закрилник на слабите и с добро сърце, до насилник и потенциален унищожител на живота на земята. Ако се вгледаме в детайлите следното описание е много впечатляващо: "За легендарния ловец митологията разказва: той бил строен, красив и пъргав. С двете си кучета - Голямото куче и Малкото куче ходел на лов из горите и планините за диви зверове". Какъв по-добър начин да опишеш васалните взаимоотношения между Империята ARI-AN и вълчите (общо казано) създания от Сириус. Не по-малко е интересен и факта, че по "неизвестни причини" Орион преследвал Плеядите (звездната система в която се оттегля ЕА, заедно с една част от "зверовете ADAMA"). Смъртта на Орион също е представена по различни начини като в единия вариант той е разкъсан от собствените си кучета, тъй като бил превърнат в елен от богинята Артемида и те не го познали. Има и вариация, че кучетата били на самата Артемида. Какво може да се крие зад това при милиони години история пълна с междоусобни войни е трудно да се каже, още повече в контекста на гледната точка и кои сили стоят зад нея, но предателството на сирианския крал РА към Империята Орион и съюзът му с гущерите бунтовници може да

символизира загубата на влияние над сектора - т.е. - "смъртта на Орион". Другата версия за смъртта на Орион още повече допълва картината. Отново главен герой е Артемида, която го пробоща с лък. Има няколко версии в които участва Артемида и такава, в която Орион е смъртоносно прободен от скорпион. В една от версиите Артемида е влюбена в Орион, но е измамена от брат си Аполон да го убие без да осъзнава срещу кого стреля. Отново имаме двойнственост, тъй като има и вариант при който именно Аполон излекува Орион от ослепяването причинено му от Артемида (тази двойнственост се проявява както ще видите по-късно и при масонските ритуали на NASA, които са свързани с легендите). Интересното за Артемида, освен че е повелителка на амазонките и че символизира Луната, е етимологията на нейното име - "меча богиня", като много често е изобразявана и като мечка. Съзвездиято Голяма и Малка Мечка се изписва "URSA" с добавяне на "Голяма" и "Малка". Както можем да видим от речника, "UR" означава "превъзхождам", а "SA" очевидно произлиза от "SSA" - което е обозначение на Империята Орион. Тоест "URSA" може да се тълкува като "превъзхождащите Орион". Изводите остават изцяло за вас.

Българският народ свързва звездата Сириус със следната легенда. В ранна есен керван от коли спрял да преношува. През нощта керванджиите се събудили и видели на изток ярка бяла звезда (Сириус). Взели я за Зорницата (Венера) и тръгнали в тъмната нощ. Но вместо да се зазори, нощната тъма оставала непрогледна. Заблудил се керванът, попаднал в блатото и всички загинали. Затова народът нарича звездата Сириус лъжикерван. Макар и тази легенда да изглежда логична в прекия си смисъл, в нея може да се прозре по-дълбокия езотеричен подтекст, а именно опасността от първоначалните създатели на религиите - сирианците, които използват тези лъжеучения да контролират човека.

Но да се върнем на съществата ASA-RRR. Много след като Империята SSS била вече огромна по мащаб и влияние в галактиката, съществата от Сириус се появили на сцената. За

разлика от влечугоподобните, които имали рептилоидно-инсектоиден произход, ASA-RRR имали рептилоидно-вълчиподобни прадеди и първоначално приличали на смесица между котка и хуманоиден лъв. Физическата сила и издръжливост на тези същества, бързо издигнали апетитите им за власт до извънпланетарно ниво. Разбира се тези създания претърпели сериозна еволюция през милионите години на тяхното развитие и много външни форми на тази раса се сменили, докато не се стигнало до тази, която е днес. Усъвършенстването на изкуството на войната бързо се превърнало в основния приоритет на ASA-RRR, дотолкова, че първите стъпки на тези създания извън тяхната звездна система не била с цел проучвания и изследвания, а с цел завоевания и експлоатация. Това било (и все още е) патриархално общество, което издигало в култ силовите методи без оглед на всякакви емоции и морал. Техният път, подобно на влечугоподобните е силно праволинеен и е насочен в посока покоряване на нови светове. Системата била толкова ясна и преднамерена, че всякакви отклонение било считано за върховно и немислимо престъпление. Макар и тази раса да не била лишена от своя култура и изкуство, дори самите те били изграждани през призмата на войната и подчиняването на други видове на волята на Кралете на Сириус. Поради естеството на този начин на живот, вътрешните преврати и опити за превземане на властта били често явление, както надяваме се стана пределно ясно от „Документите Тера“. Хиляди вътрешни интриги и политически маневри обуславяли битието на тази раса. Многобройни фракции, отвъд капацитета ни да бъдат описани, водели вътрешни борби помежду си. В този ред на мисли, нещо друго, което навярно ще е интересно като храна за размисъл за по-вглъбените изследователи, е дали всички наименования на Кралете се отнасят задължително до личности. И имаме предвид случаи, не само от типа на "Енки" и "Енлил", за които стана ясно, че са титли, а не истински имена, а за други основни фигури през еоните. Да, извънземните живеят много по-дълго от нас, но все пак... Сириус нямат технология напреднала

толкова, колкото Орион, макар те да стигат по свой собствен път до технологията за ре-анимация (описана много добре като съживителните ковчежи на ГоаУлдите в сериала SG-1). И тъй като в тази област има много неясноти, нищо чудно няма да е, ако се окаже, че имената на някои от героите в този галактически сценарий, са просто титла на някоя фракция, организация, институция, клан или династия. Например може да е имало много крале с име Ану, точно както има много папи с едно и също име, но различен "пореден номер". Всичко това обаче касае не толкова нас, колкото тяхната собствена история, която сама по себе си също е невероятно манипулирана, както на няколко пъти вече казахме. Защото когато комбинираме технологията, която дава възможност за контрол над съзнанието, с невероятна амбиция, която тресе всеки един кралски представител на тази раса, става невероятно трудно да се отсее истинската от вероятно насадената история на нещата, съобразно възгледа на настоящия (и обикновено временен) Крал. И когато се получи едно натрупване на версия след версия, отправната точка се свива до степен на пълна аниhilация. Именно това е и нашата позиция - нулевата. Надяваме се сега по-ясно асимилирате в какво се състои трудността на тази материя. Много трудно може да се възстанови картината отпреди вмешателството на РА (ако изобщо е възможно), а камо ли за самата история на расата ASA-RRR. А предвид, че съдбата на Орион и Сириус в един момент става обща, се срещаме с още по-големи затруднения в опита си да класифицираме всичко. Кое то ни води до следващия важен момент в галактическата история, който се оказва ключов и за това, къде се намираме ние днес.

4.3 Съюзът

Когато в далечното минало сирианците опитали да превземат Орион, те се провалили за пръв път в своя военен път на развитие и се видяли принудени да сключат съюз с тях. На ASA-RRR била дадена огромна власт в Деветия Сектор, но въпреки това Кралете били безпрекословно подчинени на Кралицата. Всяка една

сателитна култура на Империята Орион (каквато се явява и Империята Сириус в случая) трябвало да приеме телепат от кошера на Кралицата. Това означавало, че Кралят бил задължен да се ожени за представителка на влечугоподобните (обикновено това била една от Принцесите). Това символизирило непрекъсването на потока от кошерна телепатична информация, управлявана от Кралицата (добре описано отново в "Дюн" когато преподобната майка прехвърля цялото си знание на нейната приемственичка).

Съюзът бил подпечатван във времето с непрестанни женитби на двете раси. И тъй като нас ни касаят единствено събитията случили се по време на нашето появяване на бял свят, ще спестим подробностите и ще преминем направо към познатия ни пантеон. В тези времена, рептилоидната принцеса ANTU се оженила за нейния "полу-брат" Ану. Този крайно удовлетворяващ политически брак, комбинирал двете най-влиятелни кръвни линии в галактиката, осигурявайки за пореден път общото сътрудничество между Империята. Съюзът родил наследника на трона на ASA-RRR, независимо, че детето не било първородно. Това дете бил Принц AN-EN (Енлил). Имайте предвид, че кръвната линия на сирианците на Земята не е много често срещана и е доста смесена с влечугоподобната. Точно затова са и всички преврати през времето на съществуването на двете Империи - сменят се едни кръвни линии с други. За укрепване на властта се сключвали бракове по задължение с Империята Орион, точно както това се е прехвърлило и на Земята - две съседни кралства оженват своите син и дъщеря един с друг, за да се сключи мир по политически причини. Това е традиция наследена от двете Империи. Въпреки всичко обаче, тези събития са само за пред обществеността (що се отнася до земното развитие на нещата). Днес илюминатите от своя страна, правят всичко възможно да продължават да се чифтосват помежду си, каквато и външен театър да се разиграва за пред публиката. Това е така, защото те, точно както и двете галактически Империи, са свръх-ориентирани към телата си и искат да запазят все повече разсейващия им се извънземен ген жив.

И така двамата братя ЕА и AN-EN израсли в условия на постоянно съперничество. ЕА бил първородния син на Ану от сириусианска майка (една от многото, защото бивайки патриархат, Краля имал много жени, което днес е преминало в исляма - религия създадена от фракция на Сириус, а не на Орион, както пише в "Документите Тера II" [\[80\]](#)), но Тронът на ASA-RRR се полагал по право на AN-EN, защото той бил рожбата на полу-орионски брак. Главата, която ни интересува е тази, в която двамата братя били пратени на Земята да събират метали от тази богата на минерали и руда планета. Те били особено заинтригувани от златото, което се ползвало широко за импланти, протези и т.н. Ето защо този метал е възприет като стандарт днес. Това обяснява една на пръв поглед нелогичност - златото е меко, не е толкова лъскаво като други, не подлежи на голяма обработка. Избрано е обаче, защото още от древността извънземните са го ценили - използват го за технологията си, като проводници и т.н. Още по-важно било откритието, че когато златото бъде алхимично трансформирано се получава нещо интересно - бяла пудра, която когато бъде погълната вдига много енергийния регистър на съществата и ги изстрелва в астралния свят. Именно затова и до днес в някои култури е запазена традицията шаманите да поглъщат злато - като спомен от онези времена, когато "боговете" са провеждали своите ритуали по този начин. Това бил прототипа и на течността S-MA. Бивайки в конфликт ЕА и AN-EN допринесли много за светогледа на Зверовете (първите човеци). Копирайки случилото се оттогава, много днешни митологии са създали антагонистични образи на база именно тези събития между двата колоса на властта на Земята. Това създавало големи условия за развитието на допълнително културологично програмиране, което хората сами си създавали във времето. Няма да повярвате колко повлияни сме днес като общество от събитията разиграли се тогава. Единственият пример, който ще дадем (защото в момента не ни е цел да задълбаваме в тази посока) е опозицията Бог/ Сатана, за която сами можете да си дадете сметка до събития от какъв мащаб е довела. Демонизирането на Енки и

издигането в култ на Енлил (и превъплъщението му впоследствие в Йехова/Яхве) е инсинуация, която може да бъде датирана още от онези времена - нещо, което е обяснено подробно в самата книга от автора. Ситуацията се усложнила още повече поради присъствието на НИН-ХУР-САГ, пред която всички трябвало да се държат прилично в контекста на споразумението между Ориони Сириус. Бъдете сигурни, че макар в настоящата книга да не е описано подробно, всеки опит за преврат и промяна на статуквото уговорени от официалните представители на Ориони Сириус не оставали ненаказани. Точно затова всеки тръгнал да си спасява кожата както може, след бунта на РА. Гневът на Кралицата е най-голям, когато е предизвикан от неподчинение. И тъй като Земята станала невероятно важна и като човешки и като минерален ресурс за моноатомно злато, не е трудно да си представите днешната картина поне в общи линии. Войната продължава. А 10000 години от перспективата на същества, които живеят милиони години и водят войни от милиарди, са просто един миг. Точно затова аргументи от рода на: "Ако има битка, защо не я виждаме?" - не са адекватни. Първо битка има - това, че не я виждате е единствено ваш проблем продиктуван от социалното ви програмиране априори, че извънземни НЯМА, което мислене е насадено от същите тези същества и е поддържано от техните земни представители, съхранявайки условията, подклаждащи техния интерес. Тези, които имат очи да видят войната обаче, я виждат. И не защото ИСКАТ да я видят, задоволявайки някаква лична, вътрешна потребност, а защото тя наистина е ТАМ. Поради съображения свързани със запазване на статуквото на програмирането на населението обаче, тази битка не се води с кораби в небето пред очите ви. Човекът се е превърнал в твърде важен ресурс, който трябва да бъде експлоатиран по правилния начин. За да разберете това обаче трябва да спрете да мислите през призмата на собственото си програмиране; трябва да се опитате да видите през очите на тези същества. Това разбира се е трудно, а може да бъде и нездравословно за по-продължителен период от време. В крайна сметка програмирането ни е точно

избрано съобразно целите, които трябва да бъдат обслужени. Иронията е, че то е много подобно на програмирането в културологичния контекст и на двете Империи. С изключение на това, че те знаят за съществуването и на други форми на живот и реалности, а вие не. Точно затова сте лесно контролируеми - защото те са ви убедили в собствената ви ограниченост. И макар да не сте ограничени, повтаряйки мантрата, че СТЕ, вие ставате такива. Това обслужва целите на Съюза, който предстои да се завърне с твърда ръка. В крайна сметка от последното им пребиваване са минали само няколко хиляди години - отново казваме - период крайно незначителен в сравнение с техния живот. И човека отново ще започне да служи послушно. За да алюзираме колко важен е човешкият ресурс и програмираната среда, която той е създал ще ви разкажем още нещо. В миналото ASA-RRR били много кръвожадни и обикновено изяждали обитателите на поредната си завладяна планета. След сключването на договора с Кралиците обаче, на Сириус им било наредено да се въздържат от тази практика, защото били нужни роби и постоянен източник на храна (планети-инкубатори - тук играе роля и астралния план на нещата). Човекът станал много ценен (вече и заради духовната си есенция) и бил ползван на много други планети в администрирането на малките царства. Хората станали важна част от междувездната игра на шах. Точно затова има много извънземни раси, които приличат досущ на нас. Те са нас (поне генетично). Просто са изселени още в самото начало при първите експерименти на Земята. Така че хора, съвсем земни, заченати тук, на родната ни планета, е имало и има отвъд нашата слънчева система, много преди илюминатите да добият своята извънпланетарна технология за пътувания и много преди да започнат колонизациите на Луната и Марс през миналия век. Разпръскването на човечеството из галактиката е започнало още при самото му сътворение. Точно затова ще срещнете в много истински и псевдо-ченълинги [\[81\]](#), фрази от рода на: *"Ние сме вас."* или *"Някога ние бяхме на Земята."* Сега вече разбирате защо. Оттогава генетичните манипулации върху нас са толкова огромни,

че края им не може да бъде хванат по НИКАКЪВ начин. От земна перспектива, това е едно излишно изследване, още повече предвид времената в които живеем и това, за което истински трябва да ни е грижа в момента.

За да продължим първоначалната си мисъл, ще кажем, че след сключването на това споразумение и до днес, сирианците все още осигуряват фронтовата линия за Империята Орион, но без да консумират телата на падналите противникови воители и роби. Известният термин "dog soldiers"[\[82\]](#) идва от препратката, че Сириус е пехотата на Орион. Това е израз, който се използва и до днес за ниските рангове в американската армия. Между другото, вида и поведението на един сирианец много наподобява 2-мата ловци показани в 11-ти епизод на 1-ви сезон на сериала Farscape. Сериалът се казва "Till The Blood Runs Clear" и е достъпен в интернет за всички, които искат да добият приблизителна представа за това как изглеждат тези същества. В трети сезон на същия сериал (епизод 5 - "Different Destination") е представена и бойна раса с лъвски глави. Тяхната жажда за мъст и кръв е изобразена доста покъртително, когато изливат гнева си върху беззащитни жени и деца (неслучайно) от "хуманоидния враг". Представена е и еволюционната промяна в това отношение, чрез гледната точка на "лъвския генерал" и неговия стремеж да бъдат пожелани милионите бъдещи жертви от страна на "врага".

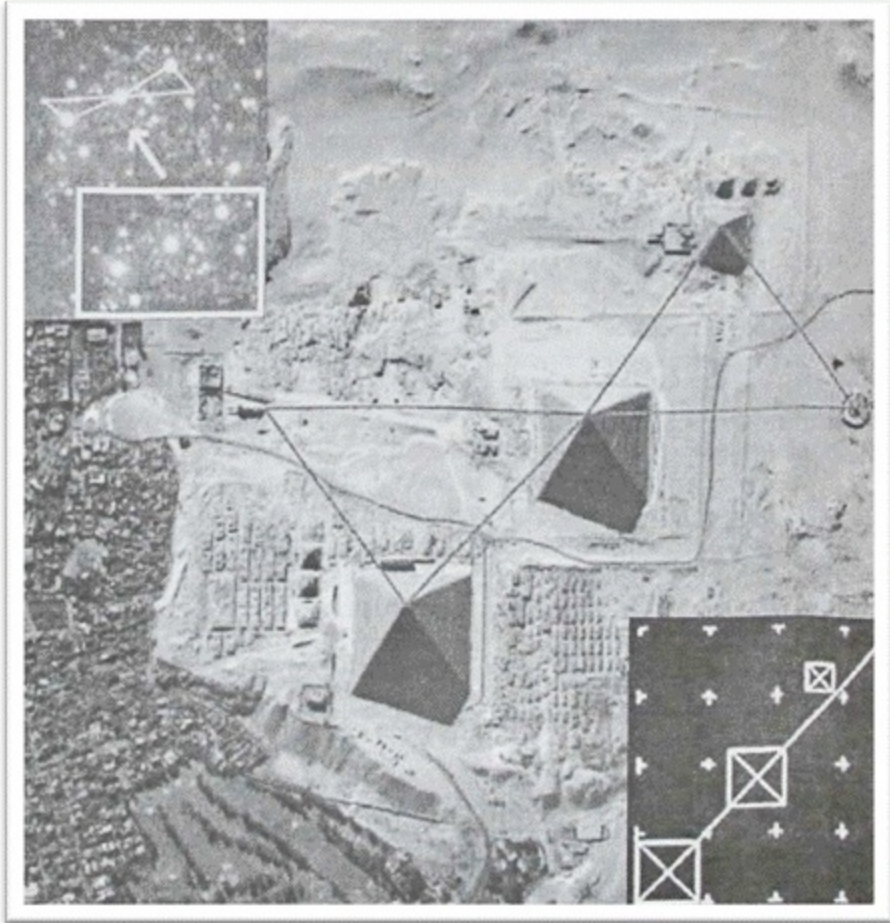
И тъй като Съюзът между Орион и Сириус на практика променил всичко, той е от изключително значение за съдбата на цялата Галактика и особено Земята. Затова препратки към това събитие има много в анализите на историята. Стига човек да има нужното знание да го види.

Например Изида и Озирис. Знаете ли как се изписва Изида с египетски йероглифи? Като два трона - единия с лъв, другия със

змия ("случайно"). На какво ви навяват асоциации 2 трона един до друг? И кой е Тронът на Троновете? Къде е той? Да..., Империята SSS. Съпругът на Изида (която символизира Орион) бил Озирис. Той се изписва с трон и око, което наблюдава трона (ASA-RRR е под надзора на SSS). Това е Сириус, мъжкия принцип. Доста интересни "съвпадения". Изида и Озирис не трябва да бъдат разбирани като буквално съществували личности - те са просто метафора на Съюза между двете Империи. Цялата история представя "брака" на Сириус и Орион.

Ето сега нещо интересно. РА е от расата ASA-RRR. Ану, ЕнЛил, РА - всички сирианци били задължени да покажат своето покорство пред Кралицата на Орион. Но това било патриархално ориентирано същество. РА не бил склонен да покаже своята вяроност и завзел трона над Ериду. Тогава той изтрил всички исторически записи и нямамо никакви богове и богини, освен той - краля-слънце. Както вече споменахме, преди около 6000 г. РА бил този, който издигнал мъжа до ранга на божество. Върховното същество вече не било жена, а мъж и МАРДУК започнал систематично унищожение на спомена за женския статус. Оттук започва и така нареченото "подтисничество над жените". Философски е въпроса дали има значение кой пол е доминиращ сред хората, след като и двете идеи представят просто различните философии на двете извънземни раси, които в крайна сметка - си остават външни за нас. Остават си наши робовладетели. Нито един от двата възгледа не е "за добро". Заблудата за пола е нещо, което пречи на съзнанието да преодолее ограниченията си. Не съществува пол, погледнато от една по-висока перспектива. Има само проявление на Духа. От триизмерна гледна точка обаче и има, и няма полове. И макар това да звучи като дзен-коан, тези които разбират, нямат нужда от допълнителни обяснения по въпроса.

Един друг пример за Съюза е увековечен чрез египетските пирамиди. Повечето от вас знаят, че те са построени според съзвездията Орион съобразно позицията му отпреди 10000 г. В търсене на улики за превъзходството на Орион над Сириус, можем да открием доказателства в самите пирамиди. Египтолозите днес смятат, че от двете камери, по-малката била посветена на Кралицата, а по-голямата на краля, поради съществуващия вече шаблон, че живеем в мъжко ориентирано общество. И всичко щеше да бъде наред с тази теория, ако голямата камера, не беше ориентирана към Орион, а малката към Сириус. Който факт благодарение на тази книга, вече можете да тълкувате по един нов начин.

Малка забележка в контекста на Съюза между Орион и Сириус.

Не трябва да се забравя, че има фракции, които имат интерес

конфликтът между земната фракция на Орион и Империята ASA-RRR да бъде изложен на показ. Както споменахме в предговора, това става предимно чрез мултимедийни похвати посредством Холивуд, като се представят продукти, които противопоставят вампири и върколаци един на друг. Интересни са обаче филми като Narnia, който например представя Краля-лъв борец се срещу злата и безчувствена Кралица. Това предлага една различна картина на нещата и може да означава много неща. Например може да дава информация, за това какво се случва в момента в отношенията между двете Империи. Може и да е чиста дезинформация, която цели да обърка. Предвид обаче, че именно Дисни са решили да екранизират книгите, трябва да си дадем сметка, че избора им не е случаен. Както виждате, посоките по които едно разследване може да поеме са множествени. Откритията могат да бъдат безкрайно много, когато вече имате реална основа. Ако това е вашия Път - можете да използвате тази нова информация. Ако ли не - просто я асимилирайте и я съпоставете с това, до което вече сте стигнали. При всички случаи, този процес може единствено да ви обогати, ако позволите на потока да ви води, а не обратното.

5. Задълбочена Духовна Перспектива

Предлагаме ви полу-преразказан откъс със съкращения от една лекция на Робърт, проведена в Лос Анджелис, защото го смятаме за интересен. И макар да е негова лична интерпретация на нещата примесена с типичния му хумор и леката му несериозност характерна за изявите му на живо, то начина по който е избрал да представи този материал е много интересен. Ще обясним защо след самия откъс.

(...) И така Принц ЕА се превърнал в олицетворение на злото, в опита си да създаде най-немислимото - живот, който да не е под контрол. Сътворявайки този живот, който не бил манипулиран, използван и тотално управляван, генетичния учен си създал образ на въплъщение на абсолютното възможно зло. И слуха за това се разнесъл отвъд тази галактика, разчул се из вселената и стигнал до едни крехки светлинни същества, АКНУ, които казали: "Какво? Ненаставляван, неконтролиран, страстен и огнен отворен откъм избор живот? Ммм... Та това е позитивна енергия!"

И така, контактът с Принц ЕА бил осъществен и тези същества от светлина казали: *"Слушай Принце, искаш ли наистина да имаш огън? Искаш ли наистина този експеримент да проработи? Питаме те?"*

И Принцът трябвало да помисли по въпроса. Ултимативният акт на злото, живот без ограничения... ЕА се съгласил. И АКНУ му предоставили дар, нишка от ДНК, светлинно ДНК, която била създадена да се прояви във физическа форма. Тя била имплантирана на Звяра. И клетото създание, което досега се разхождало наоколо без да мисли за нищо, освен за банани и щуротии, изведнъж казало: "Ооо... Там има звезди, там има цяла вселена."

Внезапно, вместо да гледа единствено към земята с идеята за едничкото оцеляване, Звярът бил осъзнат. "Има вселена там някъде, знам. го. Не знам как, никога не съм я виждал, никога *не съм я*

изживявал..."но нишката ДНК, тази генетична памет, която вече била в него казвала своето..."Знаеш ли какво?! Би трябвало да има повече от това тук! Трябва да има повече от това, което ни казват. Знам го!"

Звярът изведнъж бил благословен с осъзнатост, съзнание и вселенска генетична памет. И Зверовете, които внезапно получили тази нишка, почувствали глад. Било сякаш чувствали, че имат семейство някъде там, сякаш имало отговор, с който искали да се свържат. И Звярът получил пламъка си, своята душа. И тогава се запитал отново: "Какво е това? Това е невероятно! Свързан съм с нещо друго там!"

Всъщност, Принц ЕА и ЕА-SU наричали тази нишка "Дарът на Перото". Ето едно много интересно съвпадение. Дългото "а" в египетското писмо е изобразено като протегнатата ръка. А късото "а" (което се чете като "е"), можете ли да познаете? Изобразено е като перо. Звукът "ЕА" е ръка, предлагаща перо. Който не вярва, може да провери сам.[\[83\]](#)

И АКНУ си казали: *"Искаме да бъдем креативни, да помагаме, искаме позитивна енергия, искаме да направим нещо с всичко това, има толкова много от нас в цялата вселена и всички ние сме независими един от друг. Ние не сме Едно в тяло, но сме "Едно" по друг начин, като група може би."*

Но групата била създадена от отделни същности и те си казали: *"Защо един от нас да не стане Върховно Същество."* И всички се съгласили, че това е добра идея. *"Можем да подпомагаме, можем да подкрепяме, да предизвикваме, да критикуваме, но нека сред нас има Върховно Същество. Как можем*

да го изберем? Нека бъде най-добрия. Този, който има най-много преживявания, който е създал най-много неща, който е виждал най-много и е направил повече от всеки друг.“

И така те Го избрали. Всички АКНУ го подкрепили, защото той бил най-мъдрият сред тях. И един АКНУ, който не бил Върховното Същество казал: *"Мисля да създам само още едно ново преживяване. Ако мога да създам само едно преживяване, което Върховното Същество не може, аз бих могъл да бъда Бог. И не го правя заради ревност, завист или власт. Ще допринеса с всичко, с което мога.“*

И той го направил. И другите се възхитили от него. Направили него Върховно Същество, защото той създал максимално позитивното изживяване. И така другите същества започнали да обикалят вселената в опита си да намерят само едно ново нещо, да се върнат и да кажат: *"Вижте, ето едно ново.“* И тогава те избирали ново Върховно Същество. С всяко ново преживяване, Върховното Същество се сменяло. Един ден, едно от събиранията на светлинните същества било посетено от едно създание-ренегат, което казало: *"Имам да ви предложа едно приключение. В това приключение ще ви поставя в ситуация, в която не можете да победите. Винаги ще губите. Без значение колко умни мислите че сте, никога няма да успеете. Всичко е направено, за да губите.“* И светлинните същества се събрали около него: *"Хм, но аз съм Майстор, мога да се справя с това! Кажете ми къде да се подпиша!"*

И така много проявили интерес към новите преживявания. Игра, в която не можеш да победиш, без значение колко опитваш и какво правиш. Без значение дали имаш вселенско познание, мъдрост, интелигентност, смелост, кураж и сила - нямало начин да се победи. И съществата казали: *"Запиши ме“*. И той им показал Земята. И създанията от светлина видяли и казали: *"Няма проблеми. Мога да се справя с това.“*

И решили да участват. Но малко по малко съществата се отказали от отговорност и от взимане на решения, предали се. През това време дошли влечугоподобните от Орион и започнали да

репрограмират физическите тела на съществата. И те били хванати в капан. Те не могли да направят нищо, защото били накарани да забравят. И този, който бил направил предложението на останалите се върнал при тях и им казал: "Помните ли онези, които се записаха? Те не успяха, провалиха се. Казах ви, че никой не може да победи." И другите казали: "Как така?! Не, не, не, не! Не можем да признаем, не, не, не!"

И те също се записали и всички слезли на Земята. Някои от тях подписали да бъдат мъже, други да бъдат жени. Някои от тях поискали да бъдат пощальони, други искали да се научат да бъдат готвачи, но всички искали просто да изживеят новото. (...)

Като оставим настрана авторовата заигравка, интерпретация и поляритет, горният текст е много, много интересен. Всичко удивително напомня на описаното от Робърт Монро в глава 4-та на 2-та си книга "Далечни Пътувания". Главата се казва "Новооткрити приятели". Препоръчваме ви да я прочетете цялата и да я сравните с описаното по-горе. Накратко, ако приемем, че АКНУ са Висшите Аз, които решават да влязат в Играта физическата реалност, за да я преживеят, нещата стават доста интересни. Разбира се "Дарът на Перото" може да бъде възприеман и като нещо буквално (ДНК) както е в текста, може и да бъде разбирано като метафора. Зависи от позицията ви. Не казваме с увереност, че АКНУ са Висшите ни Аз. Казваме просто, че звучи интересно. Още повече в контекста на Монро, който разказва за Екскурзовода и съществата, които се изгубват във физическата реалност в желанието си да я преживеят. Наистина ви препоръчваме да направите едно сравнително четене на двете. Ще останете изненадани от приликите.

Този откъс обаче ни напомня и нещо друго, още по-важно от самото откритие. За какво сме всъщност тук. Не за да победим Играта, а именно - заради безценното преживяване, което не можем да придобием никъде другаде в тази галактика. Без оглед на това дали преживяването е негативно или позитивно лично за вас, то е безценно и неутрално от една по-висока перспектива, която не всички могат да разберат на земен план. Минавайте през нещата в

живота, но не забравяйте за какво сте дошли - да се научите и да продължите нататък. Не се вкопчвайте в това тук, защото то е временно. И най-вече - не се пристрастявайте, защото евентуално няма да искате никога да завършите. Никога не забравяйте - спрете да отдавате силата си на външни източници и личности, спрете да се надявате на "добрите извънземни", които ще дойдат и ще спасят всички ни. Такива няма. Има фракции, които искат да свалят Елита, който е на власт в момента. Това не означава, че те ни мислят доброто. Те просто ще заменят една система на контрол, с друга - нейна версия. А ние сме по средата на всичко това и имаме само себе си като ресурс. Вярвайте единствено в своя Висш Аз.

6. Бъдещи предпоставки и възможни посоки на разсъждение - примери

Колкото повече започнете да разбирате описаното дотук, толкова повече погледа ви над нещата ще започне да се променя. Един от главните фактори, който възпрепятства контрола над съзнанието е информираността. Интегрирайки знанието (а "интегрирам", означава "осмислям" и "разбирам", а не само "прочитам") вие ставате все по-малко манипулируем. Това е стъпка, която води единствено към вашата лична свобода. Ако успеете да се откъснете от общия програмиран поток, вече сте постигнали много и е време да предприемете следващите стъпки. Ще започнете да виждате. Например ще започнете да се замисляте откъде идват съкращенията на някои неща. Това може да доведе до любопитни открития. Ще дадем един много ярък пример, който веднага ни се наби (без да го анализираме - това направете сами за себе си, ако считате за нужно).

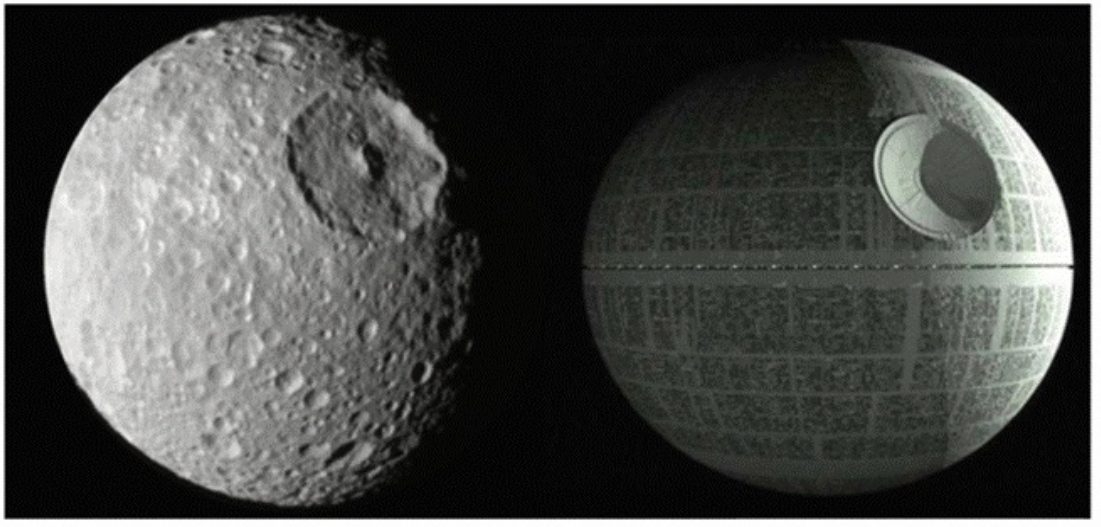
Колкото и банално да е, става дума за СССР (на английски USSR) или както си го знаем ние - Съветския съюз. Сега, пресилено е да се смята, че всички събития в човешката история са повлияни пряко от двете Империи, но големите земни играчи като гореспоменатия, могат да бъдат отгатнати отчасти, благодарение не техните инициали. Най-малкото, макар и контакта със земните управляващи да е несъзнателен и не-физически, те могат да бъдат повлияни от даден извънземен екип, както е било с Хитлер (да бъде подтикван в посока - която е удобна). Също така трябва да се има предвид, че тези същества наблюдават човечеството още оттогава. Те ни познават по-добре от самите нас в много отношения, точно затова и ни въртят на пръста си до такава степен, че днес повечето от нас дори не вярват в тяхното съществуване. Това е удобно за тях. Най-добрият роб е този, който не осъзнава, че е роб. В този ред на мисли, извънземните виждат голямата картинка на физическата и част от нефизическата страна на нещата. Гледайки един пъзел отгоре вие

можете да пробвате да сложите правилното парче на дадено липсващо място. Защото имате нужната перспектива за това, която в случая е подходяща и ви позволява да извършите тази операция. Понякога бъркате, но малко по малко напасвате парченцата. Ако се наведете обаче и започнете да гледате пъзела в равнина, от перспективата на плоскостта върху която редите елементите, вие изобщо няма да можете да виждате картината (каквато и да е част от нея), освен една от четирите страни на рамката. Камо ли да намествате парченцата на правилните им места! Та вие няма да виждате картината, дори не знаете къде са липсващите места от настоящата си изходна точка! Същото е и с извънземната намеса на Земята - те познават човешката психика в дълбочина[\[84\]](#), човешките слабости и възлови точки, през които лостове за манипулация могат да бъдат задействани. Те виждат и ТОЧНИТЕ моменти кога това може да бъде направено. За някои такива ключови моменти можем да се досетим и сами - създаването на дадена земна империя например. Но други не можем да видим, защото имаме твърде малко информация. Те обаче могат. И не само могат, но и се възползват от тази си способност. По начин, който обслужва ТЕХНИТЕ интереси.

И това, че ние не можем да разберем "защо", "кога" и "как", не означава, че дадена теория трябва да бъде отхвърлена като абсурдна. Означава, че просто знаем твърде малко.

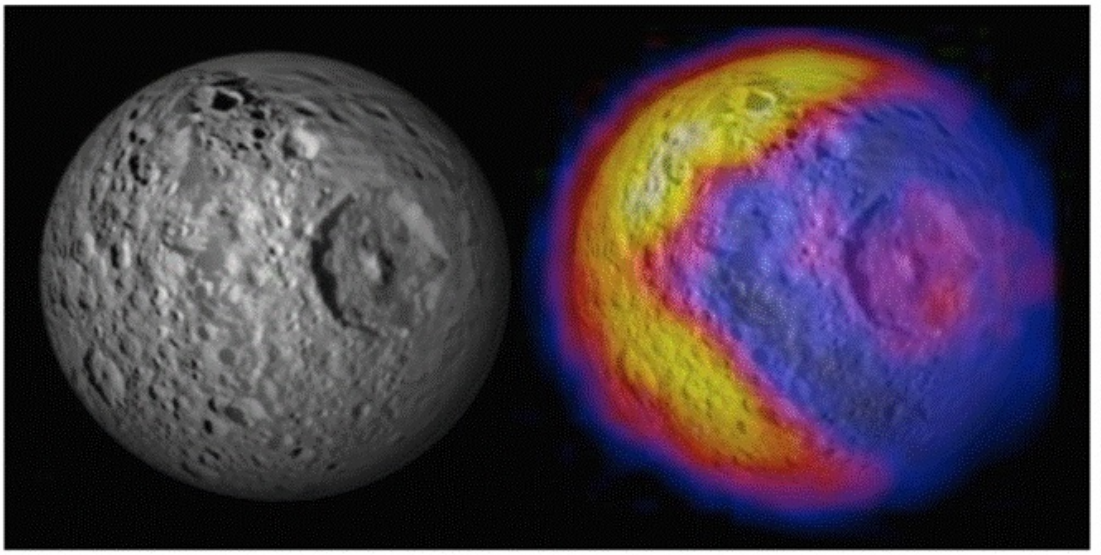
Както казахме, ще започнете да виждате в буквалния смисъл. Дори новините по телевизията ще възприемате по различен от досегашния безкритичен начин. Например вече няма как да възприемете новина от калибъра на следващата, като случайна:

NASA откри "Звездата на Смъртта" на Дарт Вейдър

Става въпрос за луната на Сатурн - Mimas, чиито снимки NASA публикува наскоро, но под един доста странен ъгъл показващ, че това всъщност може би е копие на вездесъщата Death Star - станция на Дарт Вейдър. Доста интересно. Както вече знаете, технологията на Империята Сириус позволява създаването на кораби с големината на планети. Използват ги, за да пътуват през звездите. Това са т.нар. "AR"-ове на ASA-RRR - техните огромни унищожителни кораби. Това е и едно от нещата, които са директно копирани от материалите на Робърт в "Междувъздушни войни". Астероидният пояс е съставен от останки на планета унищожена много отдавна от една от тези "Звезди на Смъртта". Тези бойни кораби са наричани още "Око на Бога" от примитивните земляни, понеже приличат на око гледано от повърхността на планетата. От това, че тази бе "открита" (не по случайност) можем спокойно да заключим, че е напълно активна и е в слънчевата система, за да наблюдава Земята.

Но това не е всичко - от NASA са пуснали термален скенер на небесното тяло, откривайки нещо още по-загадъчно, а именно - топлинни източници. Този факт може да проговори и на най-големите скептици.

Друг е въпроса защо изкуствена постройка като NASA пуска тази информация в пространството? За да отговорим на този въпрос ще ви попитаме дали си спомняте какво казва Оби Уан Кеноби, когато междузвездната задруга се приближава към "Звездата на Смъртта" на Дарт Вейдър? "Това е луна!" - казва Люк, докато Оби Уан го поправя - *"Това не е луна. Това е космическа станция!"*.^[85] Ето ви типичен пример за predictive programming, за който говорихме вече в предговора. В момента целият интернет разглежда новината през перспективата на филма "Междувездни войни", а не като такава, каквато наистина е. Това има 2 функции. Номер 1 - населението да свикне с идеята, че това наистина може да е боен кораб, но след като е вече "нещо познато" - проблеми с това просто няма, всичко е по-скоро шега и допълнителна еуфория около франчайза. Номер 2 - макар това вече да е под носа на всички, хората продължават да не осъзнават истинското значение на нещата. Точно по този начин масите се подготвят постепенно и на порции за това, което предстои. Ако на някой му се струваше смешно в началото - ето ви живия пример.

И като стана дума за пророческо програмиране и широко разпространени новини в масмедиите, няма как да подминем и

следната тенденция засегната от автора през 90-те години и манифестираща се с пълни сили днес, като ще илюстрираме само с един изключително показателен пример от "Документите Тера":

Като сигнал към СИРИАНСКИТЕ последователи, че Звездният кораб AR е тръгнал към тази слънчева система, образи на огромни планетарни Звездни кораби и екипажи, състоящи се от героични спасители на Човечеството и Земята, ще бъдат навсякъде.

Има "добронамерени" небесни тела, които са се запътили към нас.

За да отблъснат образа на "добрите" небесни тела, влечугите SSA-TA изпълват вълните на ефира с образи за "падащи астероиди", разбиващи се комети, като и двете са предназначени да предизвикат безпокойство у световното население, оправдавайки изстрелването на анти-астероидни ракети в небесата, заради "отбранителни" цели.

Макар и за астероида Апофис да се знае от 2004 г. (като многократно и драстично е променяна вероятността да се сблъска със Земята), наскоро медийното пространство беше залято от истеричен призив да се "направи нещо по въпроса"[\[86\]](#) включително "ядрена атака".

"Роскосмос" NASA, Европейската и Китайската космически агенции се обединяват срещу среща с Апофис

"Човешките животи са в опасност. Трябва да платим няколкостотин милиона долара и да изградим система, която да предотврати евентуален сблъсък, вместо да седим и да чакаме това да се случи и да загинат стотици хиляди хора.", каза председателят на "Роскосмос". Учените преди са предлагали да бъде изпратена сонда, която да отклони опасния астероид от траекторията му, като обикаля около него. Други предложиха да бъде изпратен космически апарат, който да се сблъска с астероида и да го отклони, или да бъдат използвани атомни оръжия срещу космическото тяло. "Апофис е просто един пример, има много други опасни обекти, за които имаме малко информация.", заяви директорът на Института по астрономия към Руската академия на науките Борис Шустов, цитиран от РИА "Новости". Той приветства

плановете на "Роскосмос" като сигнал, че официалните власти признават опасността от астероидите.

И всичко това на фона на кинохитове като "Армагедон" и цяла плеяда филми с подобна сюжетна линия свързана с "естествена заплаха от космоса" прокарана с полуфантастична окраска, но в крайна сметка интегрираща се с "реалността". Като капак на всичко и за да вникнете още повече в дълбочината и в практиката на ползването на "пророческото програмиране" ще изтъкнем и следното супер уникално "съвпадение" - още преди да бъде открит астероида, в сериала SG-1, един от лидерите на змиеподобните Гоа'улд, се опитва да унищожи Земята като изпраща срещу нея астероид допълнително подсилен с ядрено оръжие поставено в него. Този "змийски" лидер съвсем случайно се казва Апофис!

Тук е редно да отделим и малко място за организацията, която би следвало да е връзката на Земята с необятния космос, а именно NASA. По въпроса може да се изпише много, защото с годините имаме качествено натрупване на различни спуснати, изпуснати или пропуснати (по ваш избор) информации. Но паралелно с това имаме ясна демонстрация и то съвсем официално и нагледно изобразена, на конкретна линия на поведение, която съвпада с контекста на "Документите Тера". Става дума за логото на мисиите Аполо свързани с кацането на Луната. На пръв поглед всеки нормален човек ще се запита, защо изобщо Съзвездието Орион не само ще присъства в подобно лого, но и ще бъде основна част от него?

Имената на почти всичко
що е свързано с NASA и
нейните полети винаги са

внимателно окултно
подбрани и често са свързани
с определена митология
както е и в този случай.
Поради различните и
непълни митове за Орион
обаче, някои конспиративни
изследователи са се
подлъгали да мислят, че
Орион няма никаква връзка с
Аполон (Apollo) що се касае

до древногръцкия мит и търсят връзката само с Египет. Както
видяхте от частта с небесните съзвездия връзка има и тя много
добре е използвана от NASA да оправдае това доста странно лого,
според което пътят до Луната минава образно казано през Орион.
От полуофициалното обяснение на агенцията относно тази
емблема, се разбира че:

Земята и Луната граничат с голяма стилизирана буква "А" на
фона на звезди. Съзвездието Орион, великия ловец е
позиционирано така, че трите централни звезди, познати като
"Пояса на Орион" да формират успоредната линия на буквата "А".
Тези звезди са Минтака (има твърдение, че това е името на
Кралицата на Орион), Алнилам и Алнитак. Звездата показана над
Луната е рамото на Орион, червената звезда Бетелгейзе, а другото
рамо от дясната страна на буквата "А" е бялата звезда Белатрикс.
Под дясната страна на буквата е единия крак на Орион - синьо-
бялата звезда Ригел, а под лявата страна на буквата е другия крак на
Орион - синьо-бялата звезда Сииф. Ригел е една от 37-те
навигационни звезди на NASA. Между линиите на буквата "А" е
мечът на Орион, а в центъра на меча е мъглявината Орион...

Лицето изобразено върху Луната е това на бог Аполон. Ето я и
двойнствеността и една от големите загадки! Защо на Луната е
изобразено лицето на бог Аполон, вместо на неговата сестра -
лунната богиня Артемида/Диана, след като уж следват

митологията? Темата разбира се е с продължение, защото Орион отново е замесен, този път като име на новия космически кораб на NASA, който ще бъде ключов компонент за бъдещите пилотирани мисии до Луната и Марс.

Както сами виждате, разберайки мисленето на тези две култури, ще започнете не само да асимилирате по-добре настоящето (и собствената ни култура), да провиждате в бъдещите предвидени манифестации, но ще си изяснявате и някои досега оставали мъгливи моменти от миналото ни. Например книгата отговаря на един много важен въпрос, който до скоро срещаше логичен отпор - защо извънземните създали човека за работа в мините, след като те имали толкова напреднала технология? Именно - защото енергийната решетка на унищожения ТИАМАТ не била стабилна и технологията, която сирианците имали, не можела да ползва този ресурс, поради твърде големите флуктуации. Разбира се, те са тераформирали цялата планета и Зверовете били само едни от многото.

Всичко това обаче е нищо в сравнение с това, което предстои или поне има потенциала да се случи. Всичко сочи към разиграването на жокера с извънземната инвазия в комбинация с нещо друго. Лично ние силно се надяваме именно този сценарий да се осъществи, защото тогава ще стане много, много интересно. Любопитното е, че на много познати около нас (включително такива, които не се интересуват от тези теми) насън им се явява именно варианта с кацането на извънземните. Определено се хвърлят усилия в посока подготвянето на хората в това направление на много нива. Това става чрез филмите, психотронните установки, които са програмирани също да прожектират тези картини и разбира се най-мощното от всички оръжия - медиите. Спомнете си как допреди 3 години беше немислимо да се спомене за НЛО или извънземен разум по официалните телевизии, а ако това бе правено, контекста е бил изцяло насмешлив и подигравателен. Днес почти през ден по сериозни телевизии като CNN, NBC и т.н. се появяват съобщения и видеоматериали за НЛО, а на проблема вече се обръща

подобавашото внимание. Защо? Какво се промени? Нищо не се е променило. Просто времето за разкритието на тези неща дойде и идеята малко по малко се пуска в пространството по споменатите вече фини методики. Бъдете нащрек и просто наблюдавайте тенденциите. Само това вече ще ви даде много.

7. Сериалът "V"

Ето и няколко по-подробни наблюдения върху сериала "V", за който вече говорихме, в контекста на гореказаното. Първо ще посочим някои от общите положения разкрити в сериала, след което ще анализираме, интересни конкретни детайли.

Като цяло, сюжетната линия се върти около влечугоподобните извънземни, които кацат на Земята прикрити зад човешкия облик. В оригинала от 80-те също, както и в настоящия римейк се ползва подхода с "изкуствената кожа", макар в реалността рептилиите да имат способността да сменят външния си вид чрез холографска технология, а някои го могат и чисто физически, ако имат нужното съотношение човешко/рептилоидно ДНК. Въпреки това е много интересно как се прокарва идеята, че те могат да бъдат до нас и дори да не го разберем - маскировката е съвършена. Не само това, но в сериала много добре се показва как доста от тях са поставени на ключови позиции, още преди официалната инвазия да настъпи - т.е. - казва ви се в прав текст, че те са тук много отдавна.

Друга голяма стъпка, която продукцията прави, е избрания подход да се покаже кой наистина командва - Кралицата на Орион. За тези, които все още не са гледали сериала, предводителя на влечугоподобните извънземни е жена на име Ана. Това вече не е изненада за хората чели настоящата книга; за останалите, избора наистина може да им се стори странен, очаквайки мъжки властелин - нещо което в реалността не е така. Не е ли и интересно съвпадение, че същата актриса, която играе кралицата на расата Ori(on) в SG-1, тук играе и кралицата на влечугоподобните – на практика две едни и същи роли? В своите материали Морнинг Скай подчертава, че Кралицата и Принцесите имат невероятен сексапил [\[87\]](#), на когото никой в Империята не може да устои (нещо, което е съобразено във филма, не само по холивудски съображения). Въпреки това самите влечугоподобни нямат никакво влечение към земните хора, ние сме точно толкова отблъскващи за тях, колкото е

и техния истински външен вид за нас.[\[88\]](#) Въпреки това в сериала се опитват да ви убедят, че романтичната връзка между хората и извънземните са възможни. Не са. Един влечугоподобен би имал сексуален контакт с човек единствено в контекста на някакъв вид ритуал, с единствената цел да се покаже надмощие и власт. Разбира се сериалът е пълен и с глупости, които са характерни за всяка една продукция. Зависи от вашите знания и наблюдателни способности да разграничавате плитките лъжи от истината, която ви се пуска. Също така Ана казва, че не са срещали други видове в космоса освен тях и земляните. Да, "разбира се"... Вселената гъмжи от живот и няма число, което да измери извънземните форми дори само в галактиката. Те "идват с мир" и предлагат технология (ами да, какво друго биха могли да предложат предвид нивото им на съзнание?) и лечение на всички болести. Колко любезно. Все неща свързани с тялото, които забиват единствено към физическата реалност, без никаква духовна перспектива за нещата. Не забравяйте - това е единственото, което могат да дадат, просто защото от милиарди години само до това са стигнали. Лекувайки толкова много хора, извънземните имат много фенове на Земята. Човека обича милостинята. Само много напредналите ще бъдат подозрителни към всичко, което се случва. Точно това е начина, по който нещата ще се развият, когато истинската инвазия настъпи.

Една от интересните сцени още в първия епизод, беше голямото падащо разпятие, което се счупва на земята от земетресенията предизвикани от пристигащите кораби-майки. Символизмът на това е, че всички досегашни "богове" падат и се появяват истинските външни богове, които са в основата на всички (и имаме предвид ВСИЧКИ) религии на Земята. Между другото кръста пада точно върху инвалида в количката, което също носи своето значение като репрезентация на това какво е нивото на човешкото разбиране за нещата и къде се намира (като пространство - в църквата). Това ви казват образно - инвалидите са в "дома божий" - собствената им вяра ги ограничава и убива (падащия кръст върху човека). И въпреки това след минута всички хора са отново в църквата - всеки, който

търси външно спасение се обръща към религията с надежда за отговор на случващото се. Забележете, че свещеника се опасява от това да изгуби вярващите си. В същото време той е единствения, който се съмнява в искреността на извънземните и е първия, който ги разконспирира - демек - "истината е в религията". Точно по този начин тези продукции си играят с вашето подсъзнание - пускат огромно количество объркваща и противоречаща си информация в рамките на няколко минути, която вие дори не забелязвате на съзнателно ниво, но на подсъзнателно се трупат регистри със символи и тълкувания. Когато една реална ситуация вземе връх, тези неща излизат на повърхността и предизвикват у масите блокаж - невъзможност за адекватна реакция. Това прави хората по-лесно контролируеми.

Ана също така никога не дава истинските имена на расата си, те са просто "посетителите" (The Visitors). Разбира се, заслепеното човечество не си задава никакви въпроси на фона на богатата, които им се предлагат. Тълпи от хора боготворящи рептилиите са запълнили улиците с плакати с дъга (символа на ню ейдж) с надпис "Надежда за човечеството". И точно на фона на този плакат минава отново свещеника (който гледа към небето - към "господ" или към извънземните?) - пак бинарно тълкувание, чиято функция, обяснихме по-горе. Объркващото послание е: "Кой е надеждата?", като и двата отговора предлагат единствено външно решение - зрителя дори не се замисля, че надеждата е в него самия. Той ще я търси или в църквата или в извънземните.

И така, сформира се човешка съпротива - нещо, което илюминатите с удоволствие очакват - така няма да е нужно да търсят хората един по един, а ще им се предоставят на тепсия сами. Следват битки между хора и рептилии, които свършват в наша полза. Разбира се, чисто човешка фантазия е, че сам мъж/жена може да победи влечугоподобен. Те са физически силни колкото трима и на практика шанса е нулев. Но все пак, това е Холивуд.

Същевременно процеса по "извънземиране" тече с всичка сила. Както обяснихме по-рано, влечугоподобните започват да

пропагандират своята култура, започва разпространение на брошури с надпис "Нова Зора" (фраза, на която Джордан Максвел има специално посветена лекция). Ана обяснява, че расата им е Едно[89], няма разделения измежду тях и са "премахнали негативните емоции". С развитието на сериала става ясно, че расата им не притежава никакви емоции, без значение какви (абсолютно вярно). Друг шокиращ елемент с напредването на сериала бе представянето на ваксините в 4-ти епизод. Направо ви представяме диалога между героите:

- *Какво е R-6?*
- *Това слагат във ваксината. Експериментират с хора.*
- *Това витаминозната ваксина ли е?*
- *Не, противогрипната.*
- *Човешка?*
- *Те не смесват медикамента с техни лекарства, а с нашата ваксина!*

- *Пратката заминава утре. Правят всичко оттук - тестват върху хора и го опаковат като противогрипна ваксина. Когато тази пратка се смеси с истинските ваксини, никои няма да ги различи.*

- *И никоя агенция няма да се тревожи, защото трябва да се занимават с витаминозната ваксина. Която явно съдържа само витамини. Знаят как да ни изиграят. Непрекъснато чуваме истории за епидемии и пандемии. Ваксинираме се, за да се предпазим. Посетителите разчитат на предвидимостта ни. На човешката ни природа. Всичко е добре изчислено, нали? Всички действия на Ана са добре изчислени.*

- *Да спрем да правим това, което ни прави хора ли?*

- *Само казвам, че колкото сме по-предвидими, толкова по-уязвими сме.*

И всичко това бе излъчено в разгара на свинския грип. Знаменателно. Те просто ви се подиграват. Ваксините никога не са били създавани, за да ни помагат. Те маркират ДНК-то ни. Като животни. В резултат на което ставаме проследими. Разбира се имат

и много други функции. Да подтискат психичните възможности на човека, да го разболяват още повече и в крайна сметка - да го убиват. Вече ви го казват и в лицето, в прав текст.

Сериалът наистина е пълен със символи и алегии, просто трябва да го гледате. Наистина може да бъде написано цяло отделно изследване по въпроса. Нямаме необходимото място за всичко това. Ще видите много от културата и начина на мислене на Империята Орион. Ще видите как след съвкупление женската изяжда мъжкия, точно както си е ритуала при влечугоподобните; ще видите как слугите на Кралицата предпочитат да умрат, отколкото да се провалят в очите ѝ; ще видите как тя промива мозъците на поданиците си с бяла светлина [\[90\]](#) - нещо, което обяснихме - контрола над съзнанието е религия за тях, а Кралицата - тяхното божество; ще видите как някои от извънземните започват да изпитват чувства след дългия престой сред земляните в опит да разберат едновременно пътя на инкарниране. Детайлите са хиляди и точно затова такива предавания представляват много голям интерес, поне за нас. Препоръчваме ви да следите този сериал и да правите своите наблюдения по него.

Само няколко дни преди да пуснем книгата за предпечат, излезе поредния епизод на V с плакат, който досега не бяхме виждали. Плакатът е толкова важен, че беше една от причините за написването на тази част от приложението (сложили сме го в пълен размер на съседната страница). Чрез него можете да видите докъде може да се простира програмирането над масите. В първия момент просто не повярвахме на очите си. Намерете постера в цветен вид в интернет, за да видите по-добре за какво става дума. Няколко нива: на първо място, със сигурност е "случайно", че има точно 13 кораба-майки, колкото са илюминатските фамилии.

На второ място, композицията на двата главни персонажа в сериала е много интересно ситуирана. Отляво е Кралицата на Орион, а отдясно главната героиня, оглавяваща човешката съпротива. Въпреки това ролите сякаш са разменени, защото всеки, който се интересува малко повече от материята, знае че черна/

кафява коса + кафяви очи са именно представители на земната генетична линия, а руса коса + сини очи - рептилоидната (първия кадър в пилотния епизод е на жена със сини очи). Тук обаче е точно обратното. Кралицата е представена като човек, а човека - като извънземна. Това се потвърждава и от надписа, който гласи "It's US V(s) Them", което ще рече "Ние срещу Тях", като "ние" е отляво, където е ситуирана Кралицата, а "тях" отдясно, където е представителя на хората. Толкова ли беше трудно местата на двете героини да бъдат разменени, за да е в хармония с надписа? Трябва да знаете, че когато става въпрос за проекти от такъв мащаб, нищо не е случайно. Плакатът е такъв, защото точно такъв трябва да бъде. Всичко това само напомня, че проекти като "V" ви дават много информация, но в същото време се опитват да имплантират грешни идеи и схващания, които обслужват нуждите на някои хора. В стила на програмирането, тези елементи не липсват и в случая. Да се казва точно обратното, каквото е в действителност, е типичното поведение на тези, които искат да имат контрол над вас. "Ние сме те, а те са нас" - характерни фрази за объркване, разцепление, контрол, които се възприемат от подсъзнанието. Винаги бъдете нащрек, когато гледате този сериал. Защото когато в една продукция има много истини, съзнанието се отпуска и е склонно да възприема всичко като истина. А покрай другото има и много дезинформация. Точно затова - Б(Ъ)ДЕТЕ!

IT'S US THEM

THEY RETURN MAR 30 | TUESDAYS 10|9c

A quick and easy catch up at abc.com/v

8. *Заклучителни думи 2.0*

И тъй като за втори път пишем заключителни думи в тази книга, ще си спестим помпозните призови и финалните фойерверки. И без това вече стана твърде много. Четете книгата и правете своите изводи. Осъзнавайте истински важното за вас като Дух, а не като тяло и не се забивайте в информацията касаеща земния план на нещата, който тази книга представя. Той е интересен до едно време и е само една стъпка. Много малко ще разберат значението на представената информация, а още по-малко ще напреднат чрез нея. Това е естеството на нещата. За повечето, тя ще е претруфена, превзета, пресилена и невярна. Нямаме проблем с това. Тези материали ще бъдат прочетени и асимилирани от точните хора, които трябва да ги прочетат и асимилират. Другите са без значение. Всичко останало са празни приказки.

Ако някой има въпроси, начина за връзка с нас е: parallelreality_3@abv.bg - което се явява нашият e-mail.

Това е и всичко от нас.

Издателство "*Паралелна реалност*"

Бележки

[1] В буквален превод, името му означава "Робърт Утринното Небе", което е типично, съставно индианско име. С цялото ни уважение към коренната северноамериканска култура и към личността на автора, така и не успяхме да свикнем да го наричаме по този начин, камо ли да го изпишем така на корицата. Затова пък имената на другите герои индианци, в първата част на книгата, са преведени, колкото и трудно да звучи това на българската публика. [обратно към 1](#)

[2] Между другото и до ден днешен не е ясно от коя точно раса е спасения от индианците извънземен. Робърт не иска да разкрива подобни факти около историята. Нарича тези същества (автора твърди, че тази фракция и до ден днешен поддържа връзка с племето хопи) с произволното име "Сините" ("The Blues" на английски), като изрично отбелязва, че това е термин, който му помага просто да ги нарича някак и не е свързан по никакъв начин с никакви външни физически характеристики или особености на тази раса. По описанието на съществото в книгата, първоначално заключихме, че става дума за типичен "Сив" извънземен, но впоследствие, стана ясно, че това е малко вероятно предвид обстоятелствата, които са представени на по-късен етап в сюжета на "Историята на Звездния Старейшина". И макар на корицата на книгата да е изобразен типичен Сив извънземен, то това е само защото плътно сме следвали физическото описание на съществото дадено в книгата от самия автор, с ясната идея, че най-вероятно принадлежността на създанието е към друга раса, много наподобяваща външния вид на Сивите. Намираме за интересна и заигравката, че на български език "Сините" и "Сивите" звучат практически еднакво и ги дели само една буква, което също може да наведе на разни асоциации. Добре е също да се има предвид, че съществуват наистина много видове Сиви, създавани от различни раси, в различни времена, с различни цели, служещи на различни

интереси и в никакъв случай не е подходящо да бъдат слагани под общ знаменател. Така или иначе, конкретната раса на съществото не е толкова важна, колкото съдържанието на историята, която има да ни разкаже. Затова и ви предлагаме да се фокусирате най-вече върху нея. [обратно към 2](#)

[3] Утвърдило се за всички северноамерикански индиански племена понятие за индиански събирания, фестивали, празненства, ритуални танци и т.н. - бел. ред. [обратно към 3](#)

[4] RAAF - Roswell Army Air Field - Военновъздушните Сили на Розуел. - бел. ред. [обратно към 4](#)

[5] Оттук нататък срещани в текста по-често като "Мечка/та" и "Апачи" за по-кратко. - бел. ред. [обратно към 5](#)

[6] Повечето читатели навярно знаят, че индианските имена обикновено са съставени от две или повече думи, които обикновено са твърде абстрактни, за да звучат адекватно в превод на какъвто и да е език.

В оригинал въпросното име е "Dare-Any", което по смисъл може да се тълкува като предизвикващ, готов/решен на всичко, все дръзновен, безстрашен, осмеляващ се докрай и т.н. Всичките изброени са много дълги и не звучат особено добре в контекст, затова оттук нататък този герой ще бъде наричан просто , Дръзващ", макар това да не изразява така крайността на характера му, както го прави оригиналното му, пълно име. Варианта „Дръзващ" бе избран, не само защото е най-близък до истината, а и защото започва с „Д" - също както е в оригинала (Dare-Any). Чак наскоро, непосредствено преди издаването на тази книга, стана ясно, че именно Дръзващ е дядото на Робърт Морнинг Скай, благодарение на който, цялата тази история достига до нас. Може би това ще е интересно като факт на някои читатели. - бел. ред. [обратно към 6](#)

[7] Място в САЩ, състоящо се от 4 щата: югозападно Колорадо, северозападно Ню Мексико, североизточна Аризона и югоизточна Юта. Името идва от паметника на четирите ъгъла, разположен там, където се докосват четирите щата - единственото подобно място в САЩ. Всъщност, мястото е разположено върху древни индиански

земи, които са много силна енергийна точка, която извънземните използват за свои Цели. - бел. пр. [обратно към 7](#)

[8] Индианците са от различни племена. - бел. ред. [обратно към 8](#)

[9] Очевидно във въпросната сцена става дума за хумор, който може да бъде разбран единствено в културологичния контекст на индианците, поради което на нас целия отрязък може да ни се струва леко неадекватен. Това разбира се не означава, че няма своята стойност. По-нататък в текста има още един такъв момент. - бел. ред. [обратно към 9](#)

[10] Непреводима игра на думи - "хау" е типичен поздрав на индианците известен ни от уестърните и в същото време звучи фонетично като "как" на английски, което прави ситуацията комична. - бел. ред. [обратно към 10](#)

[11] Главата "Битие" от Стария завет, на английски се нарича "Genesis". - бел. ред. [обратно към 11](#)

[12] Вид акули, срещани в Атлантическия океан. - бел. ред. [обратно към 12](#)

[13] Целият откъс е непреводима игра на думи. TU на английски звучи като "two" (числото две), от което и произлиза целия следващ ди-алог. В тази връзка си позволихме да спестим няколко реда от текста поради незначителността им, тъй като в крайна сметка излишно натоварваха българския превод. - бел. ред. [обратно към 13](#)

[14] Непреводима игра на думи. Индианецът използва факта, че на езика на извънземния, Слънцето ни се нарича BAD-U, първата половина на което (BAD), на английски означава "лош". Оттам Малката Мечка се шегува, че Слънцето е "лошо" (Baa-aad). По изключение е оставено на латиница в текста, за тези, които могат да направят асоциацията за себе си. - бел. ред. [обратно към 14](#)

[15] Отново игра на думи или по-скоро на фонетика. "AI" като произношение звучи като "eye" (око) на английски. - бел. ред. [обратно към 15](#)

[16] Точно поради тази причина днес учените не могат да открият първоначалния произход на много видове - просто защото те не произлизат от нищо земно - били са донесени тук. - бел. ред.

[обратно към 16](#)

[17] Спокойно можем да кажем, че също така е и древния символ на ДНК. - бел. ред. [обратно към 17](#)

[18] На английски "Eden". - бел. ред. [обратно към 18](#)

[19] Исус. - бел. ред. [обратно към 19](#)

[20] Непреводима игра на думи. "Tche" според извънземния означава "мъдрост". "Man" на английски означава "човек". Индианецът свързва асоциативно двете в "Tche Man", което фонетично звучи като "shaman" - "шаман" на английски - "човек на мъдростта". Както на още едно място по-рано в текста, по изключение "Man" е оставено на латиница за тези, които могат да направят връзката за себе си. - бел. ред. [обратно към 20](#)

[21] По-позната на българските читатели под грешното име "НИН-ХАР-САГ", докато в оригинал е NIN-HUR-SAG. В речника на края на книгата има поместена допълнителна информация за нея, нефигурираща в оригинала. Препоръчва се тази информация да се прегледа сега, докато читателя не е загубил нишката на нещата. Впоследствие, ефекта би бил различен. - бел. пр. [обратно към 21](#)

[22] В Kad/Kod (горния пример) и Dak/Dok (настоящия), звуковете "а", се произнасят еднакво като "о", както и в много други случаи, което се дължи предимно на американския жаргон. В случая извънземният го изрича по един начин, индианците го произнасят по друг, но и двата звучат еднакво, макар буквите да са различни (разбира се доверяваме се на рамката на писмения текст, който имаме - не можем да знаем как е било в действителност по време на същинския разговор). Има го и момента, че съществото демонстрира връзката между KAD и DAK, а индианците правят аналогия с Бог (God/Kod) и зазвучава като "Код". Всеки следва собствената си мисъл. Разговорът изобилства от подобни ситуации, които излизат и извън а/о и к/г трансформациите. На тези неща е наблегнато повече в предговора. Например в английския оригинал съществото казва "Lord Master Creator Ea" а индианците "Lord Master Creator Aya". Едно и също понятие, едно и също звучене и най-вече смисъл, но различен правопис. В този ред на мисли,

термините са умишлено уеднаквени, за да се избегне допълнителното объркване у читателя в и без това сложната картина на множество изрази, фрази, наименования и т.н. В конкретният случай с Kad/Kod/God/Код, Dak/Dok, употребения правопис е нарочно запазен, защото е много показателен както за замяната на един вокал с друг през епохите, без семантична промяна в думата, така и за сравнителната и историческа граматика. - бел. ред. [обратно към 22](#)

[23] Оттук нататък в текста, изписвано на кирилица - "БекТи". - бел. ред. [обратно към 23](#)

[24] Изречението е недовършено в оригиналния текст. Нашите извинения. - бел. пр. [обратно към 24](#)

[25] От английски - "Genesis Sciences" - науки, изучаващи и създаващи първоначален живот. По-нататък терминът се използва често. - бел. пр. [обратно към 25](#)

[26] Думата е изписана на латиница и трябва да се чете като "Апа". - бел. ред. [обратно към 26](#)

[27] В оригинал "Lord of the Word (Command)". - бел. пр. [обратно към 27](#)

[28] Странно напомнящо на Шабат. - бел. ред. [обратно към 28](#)

[29] Отнася се до нещо, което се е случило в миналото. В случая, променяйки истината за миналото, се изменя и бъдещето и се повлиява на хода на събитията. - бел. ред. [обратно към 29](#)

[30] Навярно оттук произлизат и думите "diabolo" и "diabolic". - бел. ред. [обратно към 30](#)

[31] Има голяма вероятност това да е лично убеждение на автора, а не обективно становище. Влечугоподобните са си влечугоподобни, а Сивите, макар и създадени от рептилиите и макар да притежават техни гени - са отделна от SHET-I раса. - бел. ред. [обратно към 31](#)

[32] Нещо, което остава единствено обещано от автора, защото до края на книгата нищо повече не е казано по въпроса. Между другото, това само загатва правотата на първата бележка под линия на тази страница, понеже в много други източници е отбелязано, че именно рептилиите имат двойна сърдечна система, а не Сивите. -

бел. ред. [обратно към 32](#)

[33] На английски "clairvoyance" и "clairaudience" означават енергийно виждане/усещане, виждане в бъдещето и чуване на сигнали. От френски - clair значи "ясно". - бел. пр. [обратно към 33](#)

[34] Забележка: тази и следващата глава, са написани по начин, който може да накара читателя да помисли, че някой страничен човек прави анализ на авторовите писания, докато самия Морнинг Скай просто е избрал да пише в трето лице. Също така тези глави, не са включени в последната версия, която Робърт продаваше на своя сайт, както не са фигурирали! в оригинала от 66-та година, което автора сам обяснява и което може да се подразбере по самото им съдържание. Най- вероятно са добавени през 90-те, наред с втората част на "Документите Тера", когато книгата започва да се продава за пръв път. - бел. ред. [обратно към 34](#)

[35] Става дума за движения от типа "White Power". - бел. ред. [обратно към 35](#)

[36] Доста близко до думата "ангел" на английски (angel). - бел. пр. [обратно към 36](#)

[37] "Crop Circles" на английски. Утвърдилото се българско понятие не е съвсем точно, защото не се появяват само върху житни посеви. - бел. пр. [обратно към 37](#)

[38] От френски - "свършен факт"¹, действие, което е завършено преди тези, които са повлияни от него да са в позиция да го поставят под съмнение или да го обърнат в обратна посока. - бел. пр. [обратно към 38](#)

[39] От латински "кух" или "пещера", "дупка" или "кухина". - бел. пр. [обратно към 39](#)

[40] "Church" означава църква на английски. - бел. пр. [обратно към 40](#)

[41] "Religion" от английски - религия. - бел. пр. [обратно към 41](#)

[42] Фараон на Египет; не става ясно за кой точно Тутмос (Thutmose) се говори, но периодът е 16-15 в. пр. н.е. - бел. пр. [обратно към 42](#)

[43] Hebrew от английски - юдейски, староеврейски. - бел. пр.

[обратно към 43](#)

[44] Втората книга от Стария Завет - "Exodus". - бел. пр. [обратно към 44](#)

[45] "Hinduism" на английски - интересен е паралела с HEN-T(-U). - бел. ред. [обратно към 45](#)

[46] От английски - "свастика". - бел. пр. [обратно към 46](#)

[47] От английски - "етруските". - бел. пр. [обратно към 47](#)

[48] От английски - "римската". - бел. пр. [обратно към 48](#)

[49] От английски - "есеи". - бел. пр. [обратно към 49](#)

[50] От английски - "назаряни". - бел. пр. [обратно към 50](#)

[51] Оригиналното арамейско име на Исус Христос. - бел. пр. [обратно към 51](#)

[52] На първо място трябва да се спомене, че датировките, които следват оттук нататък, са само отправна точка за периода и не трябва да се възприемат като историографични. Където има точна година, това е споменато изрично. Колкото до конкретния случай (50 г. след н.е.), в оригинала датата е "250 г. след н.е.", което е очевидно (навярно техническа) грешка. Това става ясно и от следващия параграф, който започва с "Триста години по-късно" и датата е 325 г. след н.е. - бел. ред. [обратно към 52](#)

[53] В оригинала датата е "525 г. след н.е.", но официалната история твърди, че Мохамед е роден през 570 г., а пророческия му сън е през 610 г. - бел. ред. [обратно към 53](#)

[54] Светият Граал. - бел. пр. [обратно към 54](#)

[55] От английски - "убиец" (особено наемен, политически). Първата известна организация, прилагаща контрол над съзнанието върху хората си. Младежите били упоявани и носени в една пещера и когато се събуждали около тях имало красиви девствени момичета, храна, напитки и всичко, което поискали. Казвало им се, че били в Рая и че ако правели така както пратениците на Аллах им казвали, щели да се върнат там, когато умрат. По този начин водачът на този култ почнал да тормози и изнудва богаташи и управници, знаейки че неосъзнатите му слуги ще направят каквото им нареди, без капка страх от смъртта, защото Раят ги очаквал. - бел. пр.

[обратно към 55](#)

[56] Хесе. - бел. пр. [обратно към 56](#)

[57] Едно от най-значителните разклонения на Илюминатите в Германия е представеното от Розенкройцерите, които дължат своето съществуване на император Карл Велики от началото на IX век. Първата официална ложа била основана през 1100 г. сл.н.е. във Вормс. Розенкройцерите притежавали смелостта да твърдят, че на тях са известни сведения за (неземния) произход на човечеството и че са познавали египетското тайно учение. Много автори назовават за година на възникването на ордена на Розенкройцерите 1614-та, защото тогава в един хесенски ръкопис се обявявало тяхното съществуване и се призовавало за присъединяване към тях. Всъщност ордена е много по-древен. - бел. ред. [обратно към 57](#)

[58] Йоан XXIII (Балтазар Коса) е пизански пират получил през 15 век папското място и запазил го в продължение на 5 години преди да бъде отстранен. Действията му били толкова неприемливи от църквата, че е обявен за антипапа и престоят му на светия престол не се признава за легитимен от Ватикана. По тази причина през 1958 г. Анджели Ронкали приема отново името Йоан XXIII. - бел. ред. [обратно към 58](#)

[59] От немски - "der Schutz" - "закрила", "защита" и "die Staffel" - "ескадрила". - бел. пр. [обратно към 59](#)

[60] "Secret Ones" в оригинал. - бел. пр. [обратно към 60](#)

[61] На английски - "Office Secret Services". - бел. пр. [обратно към 61](#)

[62] На английски - "Operation Paperclip". - бел. пр. [обратно към 62](#)

[63] По всяка вероятност тук има фактическа грешка. Военновъздушната база Мърк е преименувана на Едуардс през 1949 г. в чест на тестовия пилот Глен Едуардс. Все пак оставяме текста в оригинал с тази фактическа неточност, но нека се има предвид. - бел. ред. [обратно към 63](#)

[64] government (the "shadow government"). - бел. пр. [обратно към 64](#)

[65] Маджесгик 12. - бел. пр. [обратно към 65](#)

[66] На английски - "място за осъществяване на мечти". - бел. пр. [обратно към 66](#)

[67] В оригинал "Dulce". Мексиканците му казват "Дулче", но в България се е наложило американското изговаряне - "Дълси" или "Дулси". - бел. пр. [обратно към 67](#)

[68] Тук е допусната грешка в печатането или липсва текст, защото исторически, а и в наши дни, точно правителството в сянка не само, че стои зад черните операции и иска да успеят, а няма скрупули да направи печалба и то по целия свят. - бел. пр. [обратно към 68](#)

[69] Разбира се става дума за Буш-старши. Книгата е писана през 60-те и е издадена през 1996 г., когато Буш-младши още не е фактор. - бел. пр. [обратно към 69](#)

[70] "Bayof Pigs" - залив в щата Флорида на границата с Куба. Американски изгнаници са се опитали да превземат Куба с помощта на американското правителство, но не са успели. Става по време на управлението на ДФК. - бел. пр. [обратно към 70](#)

[71] Наричани още "OOPArt" (Out of Place Artifact) - артефакти от историческо, археологическо или палеонтологично значение, които са открити в много странен, почти невъзможен контекст. [обратно към 71](#)

[72] Моля да обърнете внимание на нещо, което няма пряка връзка с настоящия контекст, но има много общо в цялостен план. Повечето от лингвистичните трансформации в езиците са умишлен опит на тайните общества да скрият името на богинята, чрез игра на думи или обърнати такива, анаграми или заместващи букви. Това е дори форма на магия за тях. Тези, които се наслаждават на добрия улов, могат да ползват следите, които думите предоставят. Точно затова на два пъти в книгата (веднъж в предговора и веднъж в бележка под линия в самия край на "Историята на Звездния Старейшина") наблегнахме на важността на този момент и загатнахме за грешката при една възможна транслитерация. [обратно към 72](#)

[73] Силно препоръчваме романа на Уитли Стрийбър "2012: Война за Душите" (в момента се и филмира), в който са засегнати теми като Кралицата на Орион, технологията за трансплантирането на души и много други аспекти от културата на рептилиите. Книгата е умопомрачаващо точна в много детайли и докато я преглеждахме трудно асимилирахме, че такава информация е пусната в пространството още повече от автор като Уитли, който се е доказал във времето като дезинформатор. [обратно към 73](#)

[74] Най-близката филмова представа, която имаме е "подправката" от филма Дюн от 1984 г. Инак по наши данни и мнение става дума за т.нар. моноатомно злато. Между другото наивно е да се смята, че може да се купи от някой от многото on-line магазини, които "го предлагат" за стотина долара. Дори земния Елит трудно си набавя този продукт и затова е толкова ценен за тях. Илюминати го ползват, за да поддържат генетичната си кръвна линия чиста. [обратно към 74](#)

[75] Интересно е да се отбележи, че на английски, думата "God" (Бог) прочетена на обратно става на "dog" (куче). И макар това да е широко известно, в контекста на тази книга придобива много по-голяма сила и нов смисъл - "Бог е куче" или "Бог е от Сириус" - както знаете сами - всичко е пред очите ни, само трябва да ги отворим и да видим. [обратно към 75](#)

[76] Задайте си въпроса защо са боготворени в Египет (и Тибет до ден днешен) извън контекста на повърхностното обяснение, че ловят мишките. [обратно към 76](#)

[77] Оттук идва и представата за царя-лъв - не защото е крал на всички животни в джунглата, а защото е спомен от далечното минало. Известният филм на илюминатската компания Дисни, също не е случаен. Интересно е и защо лъва (и въобще видовете от семейство котки) е толкова разпространен като символика по гербовете на държави по цял свят. Нека да си го кажем - на българския също. Кое то повдига интересни и неудобни (за някои хора) въпроси за влиянията по нашите земи в далечното минало. Също така, всичко това ни казва, че трябва много внимателно да

наблюдаваме всякакви логота, емблеми и т.н., особено на големите корпорации. Всякакви лъвчета, дракончета и тем подобни не са случайно там и са следи за дадени интереси, кръвни линии и извънземни влияния. [обратно към 77](#)

[\[78\]](#) Ненапразно Сфинкса има тяло на куче/лъв и лице на жена. Правилната интерпретация на това е, че Кралица-та на Орион е "главата" на нейния сириански съюзник (кучешкото тяло). [обратно към 78](#)

[\[79\]](#) "Ану" - единствен крал, господар и "бес" - подземен - "Подземния Ану". "Анубис" бил краля на подземния свят. [обратно към 79](#)

[\[80\]](#) Всъщност този казус се явява една прекрасна възможност за лични търсения и изследвания защото материята е силно комплицирана. Това се дължи както на формалното обединение между двете Империи, така и на многобройните фракции вътре в тях и не на последно място промяната на тяхната "преданост" към Кралицата или сирианския Крал. Точно както войните ARI-ANM-G изоставили Кралиците от звездите Орион, за да се присъединят към сирианските сили. И въпреки че са известни като АРИАНЦИ те са добре обучени в Сирианските тайни. Авторът приписва орионския произход на религията заради името на Мохамед (М-К-М'Т) като го асоциира с фракцията от Орион М-К. Друго виждане по въпроса е че върховното божество в исляма ALLAH може добре да се асоциира с култа към бившия бунтовнически Сириански крал AL-AL. Към всичко това задължително прибавете и факта, че няма религия, която да е останала цялостна и почти веднага да не е "разпределена" на порции както и в случая със сунитите и шиитите, плюс допълнителното фрагментиране и добавяне на различни радикални или мистични фракции. Сложността се засилва и от това, че освен всичко друго не винаги този който създава определена религия запазва и контрола върху нея. Други се възползват от вече направеното и с леки модификации придобиват властта. Към цялата тази материя спадат всякакви религиозни разделения вътре в една религия, както и сериозните "реформи",

които се извършват в нея. [обратно към 80](#)

[81] Апропо, всички ченълинги (в редките случаи, когато говорим за истински чеиълинги, а не за сателитни трансмисии) със същества, наподобяващи лъвовете, тъй наречените в тези среди "lion people", са нищо повече от създания от Империята ASA-RRR или нейна фракция. Затова бъдете двойно предпазливи, когато решите да се информирате от подобни източници. [обратно към 81](#)

[82] "Кучешки войници". На практика, тези, които могат да бъдат смятани за първите и допустими жертви от прекия, фронтови бой. [обратно към 82](#)

[83] Този и следващия параграф, които сме отделили умишлено с празен ред би трябвало да са с разменени места като хронология, но тъй като това е начина, по който са представени в лекцията на Робърт, така ви ги представяме и на вас. [обратно към 83](#)

[84] Не само, защото ни наблюдават от самото начало на нашето съществуване, но и защото когато са ни създавали са вградили определени ДНК-команди, които ни правят лесно контролируеми в определени желани посоки, които Духа ни не може да надмогне (в 99% от случаите). [обратно към 84](#)

[85] Нещо, което повдига интересни въпроси и около нашата собствена Луна, която също е кука и от изкуствен произход. Кой знае защо Робърт не казва нищо за нашия "естествен" спътник в "Документите Тера" или пък може би това е било направено в липсващата страница, която за съжаление не е достигнала до нас днес. Препоръчваме ви да видите и изследванията на екипа на Ричард Хоугланд за изкуствената сатурнова луна Япет. [обратно към 85](#)

[86] Типична фраза, която като чуете по медиите, разберайте че става дума за ход от типа на "Проблем- Реакция-Решение", който е предварително програмиран от илюминатите и обслужва техните планове. [обратно към 86](#)

[87] Отново много добре засегнато във вече препоръчаната от нас книга на Уитли Стрийбър - просто си я намерете и я прочетете! [обратно към 87](#)

[\[88\]](#) Освен в редките случаи, когато става въпрос за генетично програмиране от поколение на поколение с определена цел. [обратно към 88](#)

[\[89\]](#) Нов Световен Ред, който трябва да бъде наложен и на Земята - заличаване на всякаква националност и различия. Точно това е причината, поради която мантрата на ню ейдж обществата е "Всички сме Едно Цяло", което на пръв поглед е красива, но несъвместима с Пътя ни като Висши Аз идея. Извънземната пропаганда тече с пълна сила. [обратно към 89](#)

[\[90\]](#) Нещо, което между другото е реална технология и много автори заслужаващи доверие, включително Робърт, пишат по въпроса. Точно затова се пропагандира и "тунела от бяла светлина" след физическата смърт и визуализацията на бялата енергия около тялото сред ню-ейдж обществата. [обратно към 90](#)